Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZ.
Vittorio Emanuele III
XXXIX
E
66
NAPOLI

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

THESAURUS
HYMNOLOGICUS

SIVE

HYMNORUM CANTICORUM SEQUENTIARUM CIRCA ANNUM MD USITATARUM COLLECTIO AMPLISSIMA.

CARMINA COLLEGIT, APPARATU CRITICO ORNAVIT, VETERUM INTERPRETUM NOTAS SELECTAS SUASQUE ADIECIT

HERM. ADALBERT. DANIEL,
PHILOS. DR. SOCIETATIS HISTORICO-THEOLOGICAE LIPSIENSIS SODALIS.

BN

TOMUS TERTIUS.

I. DELECTUS CARMINUM ECCLESIAE GRAECAE CURANTE REINHOLDO VORMBAUM.
II. CARMINA SYRIACAE ECCLESIAE CURANTE LUDOVICO SPLIETH. PH. DR.
III. PARALIPOMENA AD TOMUM PRIMUM ET SECUNDUM.

BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE III
NAPOLI

LIPSIAE
SUMPTIBUS J. T. LOESCHKE.
MDCCCLV.

PRAEFATIO.

Nihil admodum habeo, mi Lector, quod Praefationis loco praemittendum ducam, nisi ut veniam petam si Thesauri mei pomoeria extendisse atque ex prioris consilii angustiis in liberiora spatia eduxisse videar. Etenim cum Latinae ecclesiae Hymnos ecclesiasticos colligendos illustrandosque suscepissem, verebar ne huius seculi ingenium turbulentum, in rixis ac spinis occupatum, suavissimis antiquae ecclesiae carminibus obstreperet: nec cogitabam fore ut et in Romana et in Protestantium ecclesia tam multi coeptis faverent, atque adeo Thesaurum desiderarent auctum et orientalis regionis gemmis et margaritis locupletatum. Non mihi id tribuo; satis enim scio in multis mihimet ipsi me non satis fecisse. Sed apud

Germanos, Anglos, Gallos novum studium exarsit rei hymnologicae, adeo admirandus incredibilisque cursus ad omnem excellentiam factus. Itaque benevole acceperunt copiosam supellectilem, qua expedita via ad sacrae poesis indolem accuratius perspiciendam aperta esse videbatur. Ego vero in hac parte mihi elaborandum esse aequum iudicavi, ut Graecorum Syrorumque carmina sacra in cultu sacro adhibita fautoribus offerrem. Coptas Armenosque eo nomine omittendos puto, quod pauca tantummodo carmina eorum sacra e membranis eruta sunt: quippe quae in privati studii sui gratiam exscripserunt harum litterarum amantes atque periti. Neque cum Graecis quidem Syrisque Musis ipse rationem habere potui ob causas quas omnes commemorare non est necesse; praecipue tamen haec erat, quod animum occupatum habui in chartis, si non doctis tamen laboriosis.

Dum animo distrahebar, cum hoc mihi probabilius tum illud videbatur, adfuit dubitanti Reinholdi Vormbaumi eruditio atque humanitas. Gravis enim et doctus adolescens, a quo optima quaeque exspectari possunt, amore in 'Hymnologiam antiquam inflammatus, cum in Thesauro nostro Graeca carmina desideraret, ipse acerrimo studio lacunam expleverat. Obtulit mihi vir praeclarus Graecorum carminum volumen diligentissime exaratum. Ego ut illud augeret, auctum denuo perlustraret, denique Thesauro nostro libellum adiungeret etiam atque etiam rogabam. Non negavit Vormbaumius quod optaveram nec defuit opti-

mi viri studiis summorum virorum auctoritas atque auxilium. Visum est tamen non omnia exhibere carmina sed in hunc libri modum contrahere, plurimis recisis atque eiectis, potissimum deterioris aetatis, quae traxere iam aliquid sui seculi. Habes nihilominus Delectum amplissimum, Rambachio aliisque multo locupletiorem, quem opus nostrum non mediocriter ornare grata mente confiteor.

Eandem gratiam refero Ludovico Spliethio, Philosophiae Doctori, qui quantam operam dederit litteris orientalibus nuperrime edita Grammatica Persica, Lexico Ferhengi Reschîdî praefixa, comprobavit. Nam peropportune cecidit, quod Vir Doctor ea qua insignis est humanitate pollicebatur mihi et confirmabat, se operam daturum ut delectis praestantissimis Syrorum hymnis, occasionem nanciscerentur lectores ad poetarum Syrorum ingenium atque indolem cognoscendam. Praeter libros typis excusos, qui huc pertinent, aditus patebat Spliethio ad duas membranas adhuc ineditas, e quarum penu non nulla depromsit. Accedit quod licebat confugere ad Roedigerum, praeceptorem atque patronum, cuius doctrinam copiose praedicare supervacaneum est, cum apud omnes suis laudibus celebretur. Multa exquisitiora ex amplissimo librorum apparatu Vir Summus protulit quibus Spliethium humaniter adiuvit.

Num Graecus, num Syrus in suo quisque munere commode versatus, quidque hoc opusculo praestitum sit, ipse iudica. Neque ego potui mihi temperare,

quin minuta quaedam et ut ita dicam πάρεργα huic volumini adiicerem. Vides in Paralipomenis primo loco positum Glossarium Vocum et Phrasium, quae in Lexicis mediae et infimae Latinitatis, etiam in Parisina Du Cangii editione, desiderantur. Facili negotio potest augeri, nam extra dubitationem est, multas huius farinae voces adhuc latere in inferiorum saeculorum liturgiis sermonibus etc. ad hoc usque tempus tineis tantum, blattis muribusque cognitas. In Adnotationum Appendice ad carmina Tomi primi et secundi ex assidua scriptorum ecclesiasticorum lectione ea quae ad propositum scopum facere poterant collegi neque iniucundum erit, quicquid ex Fortlagii, Grieshaberi aliorumque libris excerpsi. Denique ut magis in dies ad pristinam illamque puram faciem revocentur carmina sacra, addita est duorum Codicum Berolinensium scriptura. Etiam hanc debeo Vormbaumio, hic vero Pertzio, Viro Doctissimo, cuius humanitatem non semel expertus est. Ipsam Vormbaumii epistolam iuvat inserere: — Durch die Güte des Hrn. Geh. Regierungsrathes und Oberbibliothekars Dr. Pertz wurde mir die Benutzung zweier Manuscripte der königlichen Bibliothek gestattet, deren Beschreibung sich in Pertz „Archiv der Gesellschaft für ältere deutsche Geschichtskunde“ Band VIII. p. 839. und p. 844. findet. Besonders wichtig für die Kritik einzelner Hymnen ist der ältere dieser Codices (Theol. in 4to. No. 11, apud nos B. 1.), der bei Pertz a. a. O. in das 11te Jahrhundert gesetzt wird. Von griechischen Hymnen findet sich in demselben nur die Doxologie, mit lateinischen Buchstaben geschrieben, ganz aber in der Schreib-

art, welche nach einem Wiener Codex im Thes. Hymol. Tom. II. p. 272. mitgetheilt wird. *) Weniger wichtig ist der in viel späterer Zeit geschriebene zweite Codex (Theol. in 4. N. 265. apud nos B. 2.), der, die Lieder der Prudentius und Sedulius ausgenommen, nur solche Gedichte enthält, deren kirchlicher Gebrauch nicht nachweisbar ist. —

Iam vero tendimus ad metam. Id unum repetendum videtur quod abhinc quinque annis Tomo primo praefati sumus. Faxit Deus ut hoc opus nostrum cedat in usus ecclesiae Christianae, ut rei hymnologicae studium dulcedine sua et suavitate omnium animos perfundat et copiosiores fructus progignat. Inprimis Protestantibus commendamus quod commendat Vetus Agenda Ducatus Pomeraniae anno 1568 edita.: In Steden dar Scholen sint, schölen de Pastores mit vlite dar up seen, dat de olden Christliken, herrliken, Latinischen Gesenge, sunderlik Sequentien unde Responsoria alse in Paschate, Ascensione, Pentecoste, Trinitatis, Purificationis, Annunciationis Mariae, de beata Virgine, de Maria Magdalena, de Decollatione Ioannis, de Apostolis, de Evangelistis, de Martyribus, de rein unde Christlick

*) Paucis aperiam meam de origine et patria codicis sententiam. Commemoratur in carmine: Audi iudex mortuorum p. 286 Adalricus Pater, procul dubio ut patronus vel Ecclesiae Sanctus Titularis. Adalricus autem cum sociis martyrii coronam accepit a Normannis anno 888: nomen eius inscriptum est calendariis Germaniae inferioris et libris Batavorum et Belgarum die XXI. Maii. In his provinciis, ut mihi videtur, Codex scriptus est.

sind, nicht gantz unde gar vorgäten unde vorlaren sunder yarlick gesungen werden up de Festdage, edder yo up de Sondage, vör edder na, wenn sölcke dage im Iare vallen.

Scribebam Halis in Paedagogio Regio
die XVIII. Martii. MDCCCXLVI.

Herm. Adalb. Daniel
PH. DR.

I.

CARMINA ET HYMNI

ECCLESIAE GRAECAE.

COLLEGIT

REINHOLDUS VORMBAUM.

A.

Clemens Alexandrinus.

I.

Ὕμνος τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ.

Στομίον πώλων ἀδαῶν,
Πτερὸν ὀρνίθων ἀπλανῶν,
Οἴαξ νηπίων ἀτρεκὴς,
Ποιμὴν ἀρνῶν βασιλικῶν.
Τοὺς σοὺς ἀφελεῖς
Παῖδας ἄγειρον,
Αἰνεῖν ἁγίως,
Ὑμνεῖν ἀδόλως
Ἀκάκοις στόμασιν
Παίδων ἡγήτορα Χριστόν.

Βασιλεῦ ἁγίων,
Λόγε πανδαμάτωρ
Πατρὸς ὑψίστου,
Σοφίας πρύτανι,
Στήριγμα πόνων,
Αἰωνοχαρὲς,
Βροτέας γενεᾶς
Σῶτερ Ιησοῦ,
Ποιμὴν, ἀροτὴρ,
Οἴαξ, στομίον,
Πτερὸν οὐράνιον
Παναργοῦς ποίμνης·
Ἁλιεῦ μερόπων,
Τῶν σωζομένων,
Πελάγους κακίας
Ἰχθῦς ἁγνοὺς
Κύματος ἐχθροῦ
Γλυκερῇ ζωῇ δελεάζων.

Ἡγοῦ, προβάτων
Λογικῶν ποιμήν.
Ἅγιε, ἡγοῦ,
Βασιλεῦ παίδων ἀνεπάφων.
Ἴχνια Χριστοῦ,
Ὁδὸς οὐρανία,
Λόγος ἀέναος,
Αἰὼν ἄπλετος,
Φῶς ἀΐδιον,
Ἐλέους πηγὴ,
Ῥεκτὴρ ἀρετῆς.
Σεμνὴ βιοτὴ
Θεὸν ὑμνούντων, Χριστὲ Ιησοῦ,
Γάλα οὐράνιον,
Μαστῶν γλυκερῶν
Νύμφης χαρίτων,
Σοφίας τῆς σῆς ἐκθλιβόμενον.
Οἱ νηπίαχοι
Ἀταλοῖς στόμασιν
Ἀτιταλλόμενοι

Θηλῆς λογικῆς
Πνεύματι δροσερῷ
Ἐμπιπλάμενοι,
Αἴνους ἀφελεῖς,
Ὕμνους ἀτρεκεῖς,
Βασιλεῖ Χριστῷ,
Μισθοὺς ὁσίους
Ζωῆς διδαχῆς,
Μέλπωμεν ὁμοῦ,
Μέλπωμεν ἁπλῶς,
Παῖδα κρατερόν.
Χορὸς εἰρήνης,
Οἱ χριστόγονοι,
Λαὸς σώφρων,
Ψάλωμεν ὁμοῦ Θεὸν εἰρήνης.

Hic vetustissimus hymnus ecclesiae legitur in calce libri Clementis, qui inscribitur ὁ *Παιδαγωγός*. Secutus sum textum editionis Potterianae. Conf. J. A. Rambach Anthologie christl. Gesänge I. p. 35. Versionem germanicam Muenteri apud Rambach. l. c. habes; alteram praebet C. Fortlage Gesänge christlicher Vorzeit. Berlin 1844 p. 38. „Der Ton des Liedes ist mythisch und gnostisch versinnlichend.“ Fortlage l. c. p. 357.

B.

Hymni *ἀδέσποτοι* saec. III. conscripti.

II.

Ὕμνος ἑωθινός.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ,
Καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη,
Ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.
Αἰνοῦμέν σε,
Εὐλογοῦμέν σε,
Προςκυνοῦμέν σε,
Εὐχαριστοῦμέν σοι,
Διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν,
Κύριε βασιλεῦ ἐπουράνιε,
Θεὸς πάτερ παντοκράτωρ,
Κύριε υἱὲ μονογενὲς
Ιησοῦ Χριστὲ,
Καὶ ἅγιον πνεῦμα,
Κύριε ὁ Θεός.
Ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ,
Ὁ υἱὸς τοῦ πατρὸς,
Ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμον,
Προσδέξαι τὴν δέησιν ἡμῶν.
Ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ πατρὸς,
Ἐλέησον ἡμᾶς,
Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος,
Σὺ εἶ μόνος κύριος,
Ιησοῦς Χριστὸς,
Εἰς δόξαν Θεοῦ πατρός.
Ἀμήν.

De hoc „hymno angelico“ conferas, quae Daniel exposuit in Thesauro hymnolog. Tom. II. p. 268 seqq. Versio germanica legitur apud Ramb. Anth. I. p. 44. et C. Fortlage Gesänge etc. p. 18.

III.

Ὕμνος ἑσπερινός.

Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης,
Ἀθανάτου πατρὸς οὐρανίου,
Ἁγίου, μάκαρος,
Ἰησοῦ Χριστέ,
Ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν,
Ἰδόντες φῶς ἑσπερινὸν,
Ὑμνοῦμεν πατέρα καὶ υἱὸν
Καὶ ἅγιον πνεῦμα Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι
Καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς
Ὁσίαις, υἱὲ Θεοῦ,
Ζωὴν ὁ διδοὺς, διὸ
Ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Conf. Constitutt. Apostol. VIII, 36. Chr. Pelargi Enchiridion Graeco-Latinum hymnorum, cantionum et precationum, etc. quas christiani graeci hodie recitant. Francofurti 1594. Conf. Rambach Anthologie christl. Ges. I. p. 41. et 44. C. Fortlage l. c. p. 335.

C.

Gregorius Nazianzenus.

IV.

Ὕμνος εἰς Χριστόν.

Σὲ τὸν ἄφθιτον μονάρχην
Δὸς ἀνυμνεῖν, δὸς ἀείδειν,
Τὸν ἄνακτα, τὸν δεσπότην,
Δι' ὃν ὕμνος, δι' ὃν αἶνος,
Δι' ὃν ἀγγέλων χορεῖαι,
Δι' ὃν αἰῶνες ἄπαυστοι,
Δι' ὃν ἥλιος προλάμπει,
Δι' ὃν ὁ δρόμος σελήνης,
Δι' ὃν ἄστρων μέγα κάλλος,
Δι' ὃν ἄνθρωπος ὁ σεμνὸς
Ἔλαχεν νοεῖν τὸ θεῖον,
Λογικὸν ζῶον ὑπάρχων.
Σὺ γὰρ ἔκτισας τὰ πάντα,
Παρέχων τάξιν ἑκάστῳ,
Συνέχων τε τῇ προνοίᾳ.

Λόγον εἶπας, πέλεν ἔργον.
Ὁ λόγος σοῦ, Θεὸς υἱὸς,
Ὁμοούσιος γάρ ἐστιν,
Ὁμότιμος τῷ τεκόντι,
Ὃς ἐφήρμοσεν τὰ πάντα,
Ἵνα πάντων βασιλεύσῃ.
Περιλαμβάνον δὲ πάντα
Ἅγιον πνεῦμα τὸ θεῖον
Προνοούμενον φυλάσσει.
Τριάδα ζῶσαν ἐρῶ σὲ,
Ἕνα καὶ μόνον μονάρχην,
Φύσιν ἄτρεπτον ἄναρχον,
Φύσιν οὐσίας ἀφράστου,
Σοφίας νοῦν ἀνέφικτον,
Κράτος οὐρανῶν ἄπαυστον,
Ἄτερ ἀρχῆς, ἀπέραντον,
Ἀκατασκόπητον αὐγὴν,
Ἐφορῶσαν δὲ τὰ πάντα,
Βάθος οὐδὲν ἀγνοοῦσαν
Ἀπὸ γῆς μέχρις ἀβύσσου.
Πάτερ ἵλεως γενοῦ μοί.
Διὰ παντὸς θεραπεύειν
Τὸ σέβασμα τοῦτο, δός μοι.
Τὰ δ' ἁμαρτήματα ῥύψον,
Τὸ συνειδὸς ἐκκαθαίρων
Ἀπὸ πάσης κακονοίας,
Ἵνα δοξάσω τὸ θεῖον,
Ὁσίας χεῖρας ἐπαίρων,
Ἵνα Χριστὸν εὐλογήσω,
Γόνυ κάμπτων ἱκετεύσω,
Τότε προςλαβεῖν με δοῦλον,
Ὅτ' ἂν ἔλθῃ βασιλεύσων.
Πάτερ ἵλεως γενοῦ μοι,
Ἔλεον καὶ χάριν εὕρω.
Ὅτι δόξα καὶ χάρις σοι
Ἄχρις αἰῶνος ἀμέτρου.

Leguntur carmina Gregorii in Ejusdem operibus Paris. 1611. Tom. II. p. 1 seqq. Conf. Poetae Graeci veteres Tom. II. p. 185 seqq. — v. 36. Alii ἵλεως.

V.

Ὕμνος εἰς Χριστὸν μετὰ τὴν σιωπὴν, ἐν τῷ πάσχα.

Χριστὲ ἄναξ, σὲ πρῶτον ἐπεὶ λόγον ἠέρι δῶκα,
Δηναιὸν κατέχων, φθέγξομ' ἀπὸ στομάτων.
Ἁγνοτάτου ἱερῆος ἁγνὸν θύος, εἰ θέμις εἰπεῖν,
Τόνδε λόγον προχέων ἡμετέροιο νόου,
Πατροφαὲς μεγάλοιο νόου λόγε, φέρτερε μύθου,
Φωτός τ' ἀκροτάτου φῶς ἄκρον, οἰογόνε,
Εἰκὼν ἀθανάτοιο πατρὸς, καὶ σφρηγὶς ἀνάρχου,
Πνεύματι τῷ μεγάλῳ συμφαὲς, εὐρυμέδον
Αἰῶνος πείρημα, μεγακλεὲς, ὀλβιόδωρε,
Ὑψίθρον', οὐράνιε, πανσθενὲς ἄσθμα νόου,
Νωμητὰ κόσμοιο, φερέσβιε, δημιοεργὲ
Ὄντων, ἐσσομένων. Σοὶ γὰρ ἅπαντα πέλει,

Ὅς κόσμοιο θέμεθλα, καὶ ὁππόσα ἐστὶ θέλοντος,
Δησάμενος φορέεις νεύμασιν ἀπλανέως.
Σοὶ μὲν ἄναξ Φαέθων ὑψίδρομος ἄστρα καλύπτει,
Κύκλον ὑπερτέλλων ἔμπυρον, ὡς σὺ νόας,
Σοὶ ζώει, φθινύθει τε ἀμοιβαδὶς ὄμμα τὸ νυκτὸς,
Μήνη πλησιφαὴς αὖθις ἐπερχομένη.
Σοὶ δὲ ζωοφόρος τε κύκλος καὶ μέτρα χορείης,
Ὥραις μέτρα φέρει ἤπια κιρναμέναις.
Ἀπλανέες τε πλάνοι τε παλίμπορον ἀΐσσοντες
Ἀστέρες, ἠγαθέης εἰσὶ λόγος σοφίης.
Σὸν φάος εἰσὶν ἅπαντες, ὅσοι νόες οὐρανίωνες
Μέλπουσι τριάδος δόξαν ἐπουρανίης.
Σὸν βροτὸς αὖ κλέος ἐστὶν, ὃν ἄγγελον ἐνθάδ' ἔθηκας
Ὑμνοπόλον τῆς σῆς, ὦ φάος, ἀγλαΐης.
Ἄμβροτέ μοι, βροτὲ εἴτε, παλιγγενὲς ὕψος ἄσαρκον,
Ὑστάτιον θνητῶν πήμασι σαρκοφόρε,
Σοὶ ζῶ, σοὶ λαλέω, σοὶ δ' ἔμπνοος εἰμὶ θυηλὴ,
Ἡ μούνη κτεάνων λείπετ' ἀφ' ἡμετέρων.
Σοὶ καὶ γλῶσσαν ἔδησα, καὶ οὔασι μῦθον ἔλυσα.
Λίσσομαι, ἀλλὰ πόροις ἀμφότερ' εὐαγέως.
Φθέγξομαι, ἅσσ' ἐπέοικεν· ἃ δ' οὐ θέμις, οὐδὲ νοήσω.
Ῥεύσω μαργάρεον, βόρβορον ὠσάμενος,
Χρυσὸν ἀπὸ ψαμάθοιο, ῥόδον κραναῆς ἀπ' ἀκάνθης,
Λέξομ' ἀπ' ἀσταχύων σῖτον, ἀφεὶς καλάμην.
Ταῦτά σοι ἡμετέροιο θαλύσια, Χριστὲ, πόνοιο
Γλῶσσ' ἀπερευγομένη πρῶτον ἀνῆψεν ἔπος.
Σήμερον ἐκ νεκύων Χριστὸς μέγας οἷσιν ἐμίχθη,
Ἔγρετο, καὶ θανάτου κέντρον ἀπεσκέδασε,
Καὶ ζωφόρους πυλεῶνας ἀμειδήτου ἀΐδαο
Ῥήξατο, καὶ ψυχαῖς δῶκεν ἐλευθερίην.
Σήμερον ἐκ τύμβοιο θορὼν, μερόπεσσι φαάνθη,
Οἷς γένεθ', οἷσι θάνεν, οἷς ἔγρετ' ἐκ νεκύων,
Ὥς κε παλιγγενέες τε. καὶ ἐκ θανάτοιο φυγόντες,
Σοὶ συναειρώμεσθ' ἔνθεν ἀνερχομένῳ.
Σήμερον αἰγλήεις σε μέγας χορὸς ἀμφιγέγηθεν
Ἀγγελικὸς, μέλπων ὕμνον ἐπιστέφιον.
Σήμερον ἦχον ἔπνευσα μεμυκότα χείλεα σιγῇ
Λύσας, ἀλλὰ μ' ἔχεις ὑμνοπόλον κιθάρην.
Νῷ νόον ἔνδον ἔρεξα, λόγῳ λόγον· αὐτὰρ ἔπειτα
Ῥήξω καὶ μεγάλῳ πνεύματι, ἣν ἐθέλῃ.

Vid. Gregorii Opera l. c. p. 131.

VI.

Ἐπιστρεπτικὴ πρὸς Θεὸν νουθεσία.

Πῆ σε φέρων Χριστοῖο τόσον ἀπενόσφισε δαίμων
Κλεπτόμενον γλώσσῃ τε καὶ οὔασι καὶ φαέεσσι
Θυμὲ τάλαν; ποῦ φωτὸς ἐνηέος ἐκτὸς ἐλαύνεις,
Βρασσόμενός τε πόθοισι καὶ ἀργαλέαις μελεδῶσι,
Καὶ σκιόεντα φόβον τρομέων, ἀπάταις τε λιτουργῶν
Τηκόμενος, φθινύθων τε χόλου ζείοντος ἐρωαῖς.
Μηκέτι πλάζεο θυμὲ νόου στροφάλιγξιν ἀήτου.
Μηδὲ τεῆς ζωῆς ἐπιλήθεο σαρκὶ πελάζων,
Σαρκός τε σκοτίοισι καὶ ἀμφαδίοισι κακοῖσιν.
Πάντα κάτω δονέοιτο κακαῖς βιότοιο θυέλλαις.
Πάντα χρόνος πεσσοῖσιν ὁμοῖα τῇδε κυλίνδοι,
Κάλλος, ἐϋκλείην, πλοῦτον, κράτος, ὄλβον ἄπιστον.
Αὐτὰρ ἐγὼ, Χριστοῖο δεδραγμένος οὔποτε λήξω
Ἐλπίδος, ἔστ᾽ ἂν ἴδω τριάδος σέλας εἰς ἓν ἰούσης.
Εὖτε λάχος μεγάλοιο Θεοῦ σάρκεσσι κερασθὲν,
Εἰκὼν ἡ προτέρη μιχθήσεται οὐρανίοισιν.

Vid. l. c. p. 94.]

VII.

Θρηνητικὸν ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ ψυχῆς.

Πολλάκις ἱμερόεντα νέη θαλάμοισι προθεῖσα,
Εἰσέτι παρθενικοῖσι νέκυν πόσιν αἰδομένη περ
Ἀρτίγαμος στίλβουσα πικρὴν ἀνεβάλλετ᾽ ἀοιδήν.
Αἱ δέ νυ οἱ δμωαὶ καὶ ὁμήλικες ἔνθα καὶ ἔνθα
Ἱστάμεναι γοάουσιν ἀμοιβαδὶς, ἄλκαρ ἀνίης.
Καὶ μήτηρ φίλον υἷα νεόχνοον οὐκέτ᾽ ἐόντα
Μύρετ᾽, ἐπ᾽ ὠδίνεσσι νέας ὠδῖνας ἔχουσα.
Καί τις ἑὴν πάτρην ὀλοφύρεται, ἣν διέπερσε
Θοῦρος ἄρης· δόμον ἄλλος, ὃν ὤλεσεν οὐρανίη φλόξ.
Ψυχὴ, σοὶ δὲ γόος τίς ἐπάξιος; ἣν κατέπεφνεν
Οὖλος ὄφις, πικρὸν δ᾽ ἐνομόρξατο εἰκόνι λοιγόν.
Δάκρυε δάκρυ᾽ ἀλιτρὲ, τό σοι μόνον ἐστὶν ὄνειαρ.
Λείψωμεν θαλίας τε ὁμηλικίην τ᾽ ἐρατεινήν.
Λείψω δ᾽ αὖ μύθων τε μέγα κλέος, εὐγενέος τε
Αἵματος, ὑψορόφους τε δόμους καὶ ὄλβον ἅπαντα.
Λείψω δ᾽ ἠελίου γλυκερὸν φάος, οὐρανὸν αὐτὸν,

Τείρεα παμφανόωντα, τά τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται.
Ταῦτα μὲν ἑψομένοισιν, ἐγὼ δ' ὑπένερθε καρήνου
Δεσμὰ φέρων, νεκρός τε καὶ ἄπνοος ἐν λεχέεσσι
Κείσομαι, ὑστατίοισι γόοις γοόωντας ἰαίνων,
Αἶνον ἔχων καὶ φίλτρον ἀδήριτον οὐκ ἐπὶ δηρόν.
Αὐτὰρ ἔπειτα λίθος τε καὶ ἄμβροτος ἔνδοθι λώβη.
Ἀλλὰ καὶ ὥς τούτων μὲν ἐμὸν κέαρ οὐκ ἀλεγίζει.
Μούνην δὲ τρομέω καθαρὴν πλάστιγγα Θεοῖο.
Ὤμοι ἐγὼ, τί πάθω, πῶς κεν κακότητα φύγοιμι
Βένθεσιν ἢ νεφέεσσι λαθὼν βίον; αἴθε γὰρ ἦεν
Ἀμπλακίης τις χῶρος ἐλεύθερος, ὥς τινα θηρῶν
Καὶ νούσων ἐνέπουσιν, ὅπως φυγὰς ἔνθεν ἵκωμαι.
Χέρσῳ μέν τις ἄλυξε πικρὴν ἅλα, ἀσπίδι δ' ἔγχος,
Καὶ κρυεροῦ νιφετοῖο δόμος σκέπας, ἡ κακίη δὲ
Ἀμφίθετος, πολύχωρος, ἀφυκτοτάτη βασίλεια.
Ἡλίας πυρόεντι πρὸς οὐρανὸν ἤλυθε δίφρῳ.
Μωσῆς παιδοφόνου πόθ' ὑπέκφυγε δόγμα τυράννου,
Κητείων λαγόνων σκότιον μόρον ἁγνὸς Ἰωνᾶς,
Καὶ θῆρας Δανιὴλ, παῖδες φλόγας, αὐτὰρ ἔμοιγε
Τίς λύσις κακότητος; ἄναξ σύ με, Χριστὲ, σάωσον.

Conf. l. c. p. 96.

VIII.

Μετανοητικὸν καὶ παρακλητικόν.

Ἔγγυς ἀγὼν βιότοιο, κακὸν πλόον ἐξεπέρησα.
Ἤδη καὶ στυγερῆς τίσιν ὁρῶ κακίης,
Τάρταρον ἠερόεντα, πυρὸς φλόγα, νύκτα βαθεῖαν,
Τῶν νῦν κρυπτομένων αἶσχος ἐλεγχομένων.
Ἀλλὰ, μάκαρ, ἐλέαιρε καὶ ὀψέ περ ἐσθλὸν ὀπάζοις,
Ζωῆς ἡμετέρης λείψανον εὐμενέων.
Πολλὰ πάθον, καὶ τάρβος ἔχω φρενὶ, μή με διώκειν
Τῆς σῆς ἤρξατ' ἄναξ αἰνὰ τάλαντα δίκης.
Οἴσω μὲν τὸν ἐμὸν καὐτὸς μόρον, ἔνθεν ὁδεύσας,
Εἴξας προφρονέως πήμασι θυμοβόροις.
Ὑμῖν δ' ἐσσομένοις ἐπιτέλλομαι, οὐδὲν ὄνειαρ
Τοῦδε βίου ζωὴ λύσιν ἔχει βιότου.

Vid. l. c. p. 98.

IX.

Περὶ τῆς τοῦ βίου ματαιότητος καὶ ἀπιστίας καὶ κοινοῦ πάντων τέλους.

Ἤθελον ἠὲ πέλεια τανύπτερος, ἠὲ χελιδὼν
Ἔμμεναι, ὥς κε φύγοιμι βροτῶν βίον, ἤ τιν᾽ ἔρημον
Ναιετάειν θήρεσσιν ὁμέστιος, (οἳ γὰρ ἔασι
Πιστότεροι μερόπων), καὶ ἠμάτιον βίον ἕλκειν,
Νηπενθῆ, νήποινον, ἀκηδέα, ἓν τόδ᾽ ἄθηρον
Μοῦνον ἔχειν, θεότητος ἴδριν νόον, οὐρανοφοίτην,
Ὥς κε γαληνιόωντα βίῳ φάος αἰὲν ἄγειρον,
Ἤ τινος ἠερίης σκοπιῆς καθύπερθεν ἀερθεὶς,
Βρονταῖον πάντεσσιν ἐπιχθονίοισιν ἀΰσω.

Ἄνθρωποι θνητοὶ, ῥοιῆς γένος, οὐδὲν ἐόντες,
Οἳ θανάτῳ ζώοντες, ἐτώσια φυσιόωμεν,
Μέχρι τίνος ψεύστῃσι καὶ ἠματίοισιν ὀνείροις
Παιζόμενοι, παίζοντες, ἐπὶ χθονὶ μὰψ ἀλάλησθε;
Ἄθρει δὴ πραπίδεσσι τεαῖς ἐπὶ πάντας ὁδεύων,
Ὡς καὶ ἐγὼ, δὴ γάρ με Θεὸς μέγαν ἴδριν ἔθηκεν
Ἐσθλῶν τε στυγερῶν τε, νόος δ᾽ ἐπὶ πάντα φορεῖται.
Οὗτος ἔην θαλερός τε καὶ ἄλκιμος, εὖχος ἑταίρων,
Ὑψιβιβὰς, μελέεσσιν ἐριζώοισι τεθηλώς.
Οὗτος κάλλιμος ἦεν ἑωσφόρος, ὄμματα πάντων
Ἕλκων, εἴαρος ἄνθος ἐν ἀνδράσιν, οὗτος ἀγῶσι
Κύδιμος, ἔντεσιν οὗτος ἀρήϊος, οὗτος ἄριστος
Θηροφόνων σταδίοισι καὶ οὔρεσι κάρτος ἐγείρων.
Οὗτος δ᾽ αὖ θαλίῃσι καὶ εἰλαπίνῃσι μεμηλὼς,
Γαίῃ καὶ πελάγεσσι καὶ ἠέρι γαστέρα φέρβων,
Νῦν ῥικνὸς καὶ ἄναλκις, ἀπήντησεν γὰρ ἅπαντα.
Γῆρας ἔβη, τὸ δὲ κάλλος ἀπέπτατο, νεκρὰ τὰ γαστρὸς,
Βαιὸν ἔτ᾽ ἐν μερόπεσσι, τὸ δὲ πλέον, εἰν ἀΐδαο.
Οὗτος δ᾽ αὖ μύθοις πνείων μέγα παντοδαποῖσιν,
Οὗτος δ᾽ εὐγενέτης τύμβοις φρονέων μεγάλοισιν
Ἢ δέλτοις ὀλίγῃσι νεόγραφον αἷμα λελογχώς.
Οὗτος καρτερόμητις, ἐνὶ πτολίεσσι μέγιστος,
Πανδήμοις στομάτεσσι βοώμενος. Οὗτος ἄμετρον
Πλοῦτον, τὸν μὲν ἔχων, τὸν δὲ φρεσὶν ἔνδον ἀέξων.
Οὗτος δ᾽ ὑψιθρόνοιο δίκης πλάστιγξι γέγηθεν.
Οὗτος δ᾽ αἱματόεντι ῥάκει, δεσμῷ τε καρήνου
Γαίης κάρτος ἔχων, καὶ οὐρανὸν αὐτὸν ἀτίζει,
Θνητὸς, ἐν οὐ θνητῇσι μετήορος ἐλπωρῇσι.
Νῦν τάδε μικρὸν ἔπειτα κόνις καὶ πάντες ὁμοῖοι,

Δμῶες, σκηπτοφόροι, θῆτες, πλούτῳ κομόωντες.
Εἷς ζόφος, εἷς δὲ δόμος, τόσσον πλέον ὀφρυόεσσιν,
Ὅσσον κλεινοτέροιο γόου, τύμβου τετυχῆσαι,
Οὔνομά τ᾽ ἐν λάεσσι λιπεῖν ἐπικήδειον οἰκτροῖς.
Ὀψὲ μὲν, ἔμπα δὲ πᾶσιν ἴσον θνητοῖσι τάλαντον.
Ὀστέα πάντες ἀφαυρὰ, σεσηρότα, γυμνὰ κάρηνα.
Λῆξε τύφος, πενίην δὲ μόγος λίπε, νοῦσος ἄϊστος,
Ἔχθος, ἀτασθαλίη, πλεόνων πόθος, ὕβρις ἀτειρής.
Πάντ᾽ ἔθανε φθιμένοισιν ὁμοῦ, καὶ πάντα μέμυκεν,
Ἄχρις ἂν ἐγρομένοισι συνέμπορα ἔνθεν ἵκηται.
Ταῦτ᾽ οὖν εἰσορόωντες, ἐμοῖς πείθεσθ᾽ ἐπέεσσι
Παῖδες ἐμοὶ, παῖδες γὰρ, ὅσον πλέον εἴρυσα πνεῦμα.
Δεῦρ᾽ ἄγε κόσμον ἅπαντα καὶ ὁππόσα τῷδ᾽ ἀλάληται,
Ῥίψαντες κακότητας ἐπιχθονίου βασιλῆος,
Ἅρπαγος ἀλλοτρίων, δηλήμονος, ἀνδροφόνοιο,
Πλοῦτον, ἐϋκλείην, θώκους, γένος, ὄλβον ἄπιστον,
Προτροπάδην φεύγωμεν ἐς οὐρανὸν, ἧχί τε πολλὰ
Κάλλεα μαρμαίροντα φάος περὶ τρισσὸν ἄφραστον.
Οἱ δ᾽ ἄλλοι πεσσοῖσιν ἐοικότες ἔνθα καὶ ἔνθα
Πίπτοιεν, πεσσῶν τε κυλίσμασι τέρψιν ἔχοιεν,
Ἢ δνοφερὴν σκοτόμαιναν ἑοῖς ἐπικείμενοι ὄσσοις.
Τοίχους ἀμφαφόωντες, ἐπ᾽ ἀλλήλοισιν ἴοικεν.

Vid. l. c. p. 75.

X.

Πρὸς ἑαυτόν.

Ποῦ δὲ λόγοι πτερόεντες; εἰς ἠέρα. Ποῦ νεότητος
Ἄνθος ἐμῆς; διόλωλε. Τὸ δὲ κλέος; ᾤχετ᾽ ἄϊστον.
Ποῦ σθένος εὐπαγέων μελέων; κατα νοῦσος ἔκαμψε.
Ποῦ κτῆσις καὶ πλοῦτος; ἔχει Θεὸς, ἄλλα δ᾽ ἀλιτρῶν
Ἁρπαλέαις παλάμῃσι πόρε φθόνος· οἱ δὲ τοκῆες,
Ἠδὲ κασιγνήτων ἱερὴ δυάς; ἐς τάφον ἦλθον.
Μούνη μοι πάτρη περιλείπετο, ἀλλ᾽ ἄρα καὶ τῇ
Ὄρσας οἶδμα κελαινὸν ὁ βάσκανος ἤλασε δαίμων.
Καὶ νῦν ξεῖνος ἔρημος ἐπ᾽ ἀλλοτρίης ἀλάλημαι
Ἕλκων ζωήν τε λυπρὴν καὶ γῆρας ἀφαυρόν.
Ἄθρονος, ἀπτολίεθρος, ἄπαις, τεκέεσσι μεμηλὼς,
Ζώων ἦμαρ ἐπ᾽ ἦμαρ ἀειπλανέεσσι πόδεσσι.
Ποῖ ῥίψω τόδε σῶμα; τί μοι τέλος ἀντιβολήσει;
Τίς γῆ; τίς δὲ τάφος με φιλόξενος ἀμφικαλύψει;

Τίς δ' ὕσσοις μινύθουσιν ἐμοῖς ἐπὶ δάκτυλα θήσει;
Ἠ ῥά τις εὐσεβέων Χριστοῦ φίλος; ἦ ῥα κάκιστος;
Ταῦτα μὲν αὖρα φέροι, τυτθῆς φρενὸς ἤδε μεληδών.
Εἴ τε τάφῳ δώσει τίς ἐμὸν δέμας; ἄπνοον ἄχθος.
Εἴ τε καὶ ἀκτερέϊστον ἕλωρ θήρεσσι γένοιτο;
Θήρεσιν ἠὲ κύνεσσιν ἑλώριον ἢ πετεηνοῖς.
Εἰ δ' ἐθέλεις, περίκαυστον ἐς ἠέρα χείρεσι πάσσοις,
Ἠὲ κατὰ σκοπέλων μεγάλων ῥίψειας ἄτυμβον,
Ἢ ποταμοῖσι πύθοιτο καὶ ὑετίῃσι ῥοῇσιν.
Οὐ γὰρ ἄϊστος ἐγὼ μόνος ἔσσομαι, οὐδ' ἀσύνακτος,
Ὡς ὄφελον, πολλοῖς τόδε λώϊον, ἀλλ' ἅμα πάντας
Ὕστατον ἦμαρ ἄγει περάτων ἄπο νεύμασι θείοις,
Εἴ που καὶ σποδιή τις, ὀλωλότα θ' ἄψεα νούσῳ.
Ἐν δὲ τόδ' αἰάζω καὶ δείδια βῆμα Θεοῖο,
Καὶ ποταμοὺς πυρόεντας, ἀφεγγέα τ' αἰνὰ βέρεθρα.
Χριστὲ ἄναξ, σὺ δέ μοι πάτρη, σθένος, ὄλβος, ἅπαντα,
Σοὶ δ' ἄρ' ἀναψύξαιμι βίον καὶ κήδε' ἀμείψας.

Vid. l. c. p. 77.

XI.

Ὕμνος εἰς Θεόν.

Ὦ πάντων ἐπέκεινα· τί γὰρ θέμις ἄλλο σε μέλπειν;
Πῶς λόγος ὑμνήσει σε; σὺ γὰρ λόγῳ οὐδενὶ ῥητόν.
Πῶς νόος ἀθρήσει σε; σὺ γὰρ νόῳ οὐδενὶ ληπτός.
Μοῦνος ἐὼν ἄφραστος· ἐπεὶ τέκες, ὅσσα λαλεῖται.
Μοῦνος ἐὼν ἄγνωστος· ἐπεὶ τέκες, ὅσσα νοεῖται.
Πάντα σε καὶ νοέοντα καὶ οὐ νοέοντα γεραίρει.
Ξυνοὶ γάρ τε πόθοι· ξυναὶ δ' ὠδῖνες ἁπάντων
Ἀμφί σε, σοὶ δὲ τὰ πάντα προσεύχεται· εἰς σὲ δὲ πάντα
Σύνθεμα σὸν νοέοντα λαλεῖ σιγώμενον ὕμνον
Σοὶ ἔνι πάντα μένει· σὺ δ' ἀθρόα πάντα θεάζει
Καὶ πάντων τέλος ἐσσὶ, καὶ εἷς καὶ πάντα, καὶ οὐδεὶς
Οὐχ ἓν ἐὼν, οὐ πάντα· πανώνυμε πῶς σε καλέσσω,
Τὸν μόνον ἀκλήϊστον, ὑπερνεφέας δὲ καλύπτρας
Τίς νόος οὐρανίδης εἰσδύσεται· ἵλαος εἴης.
Ω πάντων ἐπένεικα, τί γὰρ θέμις ἄλλο σε μέλπειν;

Vid. l. c. p. 252.

XII.

Ὕμνος πρὸς Χριστόν.

Φεῦ ἡμέρας μοι τῆς κακῆς· ἣν ποῦ φύγω;
Καὶ τίς γένωμαι; ὡς δέος μ᾽ ἀκαρπίας,
Δέος δ᾽ ἀκάνθων, καὶ Γομόῤῥας βοτρύων
Πλήρη φανῆναι· Χριστὸς ἡνίκα κρίνων
Θεὸς θεοῖς δείδωσι τὴν πρὸς ἀξίαν
Χώραν ἑκάστῳ, φωτὸς ὡς ὄψις φέρει.
Ἐλπὶς μία μοι, τὰς βραχείας ἡμέρας
Παλινδρομῆσαι σῇ ποδηγίᾳ, μάκαρ.

Ζῶ καὶ τέθνηκα. Τίς σοφός; συγκρινέτω.
Ψυχῇ τέθνηκα, σὰρξ δέ μοι σθένειν θέλει.
Ψυχὴ βιώη, σὰρξ δέ μοι τεθνηκέτω.

Σκεύαζε σαυτὸν ὡς τάχος πρὸς οὐρανὸν,
Ψυχὴν πτερώσας τῷ λόγῳ τὴν τιμίαν.
Μηδὲν περισσὸν, ἀλλὰ πᾶν ῥίψας βάρος
Βίου ματαίου, καὶ κακῶν τῶν ἐνθάδε.

Πάλιν προςῆλθεν ὁ δράκων, σοῦ δράσσομαι,
Κράτει, κράτει με, μὴ πρόῃ τὴν εἰκόνα·
Μή μ᾽ ὡς καλιᾶς ὄρνιν ἐχθρὸς ἁρπάσῃ.
Φεῦ καὶ κρίσιν δέδοικα καὶ ποθῶ λύσιν.
Διώκομ᾽ ἐνθάδ᾽, οὐκ ἔχω βίου στάσιν.
Καλεῖς μ᾽ ἐκεῖθεν, οὐκ ἔχω παῤῥησίαν.
Σός εἰμι, Χριστὲ, σῶσον, ὡς αὐτὸς θέλεις.

Conf. l. c. p. 252.

XIII.

Ὕμνος ἑσπερινός.

Σὲ καὶ νῦν εὐλογοῦμεν,
Χριστέ μου, λόγε Θεοῦ,
Φῶς ἐκ φωτὸς ἀνάρχου,
Καὶ πνεῦμα ἐξ ἀνάρχου,
Τρίτου φωτὸς εἰς μίαν
Δόξαν ἀθροιζομένου.
Ὃς ἔλυσας τὸ σκότος,
Ὃς ὑπέστησας τὸ φῶς,
Ἵν᾽ ἐν φωτὶ κτίσῃς τὰ πάντα,
Καὶ τὴν ἄστατον ὕλην
Στήσῃς, μορφῶν εἰς κόσμον,
Καὶ τὴν νῦν εὐκοσμίαν.

Ὃς νοῦν ἐφώτισας ἀνθρώπου
Λόγῳ τε καὶ σοφίᾳ,
Λαμπρότητος τῆς ἄνω
Καὶ κάτω θεὶς εἰκόνα,
Ἵνα φωτὶ βλέπῃ τὸ φῶς
Καὶ γένηται φῶς ὅλον.
Σὺ φωστῆρσιν οὐρανὸν
Κατηύγασας ποικίλοις,
Σὺ νύκτα καὶ ἡμέραν
Ἀλλήλαις εἴκειν ἠπίως,
Ἔταξας, νόμον τιμῶν
Ἀδελφότητος καὶ φιλίας,
Καὶ τῇ μὲν ἔπαυσας κόπους
Τῆς πολυμόχθου σαρκὸς,
Τῇδ' ἤγειρας εἰς ἔργον
Καὶ πράξεις τάς σοι φίλας.

Conf. Poetae Graeci veteres Tom. II. p. 189.

XIV.

Ὠδή.

Ἦ πολλὰ πολλὰ γίνεται
Μακρῷ χρόνῳ βροτοῖς.
Τλητὸν ἅπαν, ὅκεν φέρῃ,
Βιὸν στρέφων Θεός·
Ἐγὼ γὰρ ὡς μὲν ἔσχον ἐν
Ξένῃ πόλει πάθας,
Λόγῳ πεσόντι σύμμαχον
Γλῶσσαν φέρων ἐμὴν,
Ἄλλους λέγοντας αἰνέσω.
Πολλοὶ λέγουσι δὲ
Ξένοι φίλοι τε πίστεως
Ἐμοὶ σεβασμίας.
Οὐδὲν γὰρ οὕτως οὔποτε
Ὅλην ἔσεισε γῆν
Ὡς πνεύματος παῤῥησία
Θεοῦ βοωμένου.

Ut supra.

XV.

Ὠδή.

Τί σοι θέλεις γενέσθαι;
Ψυχὴν ἐμὴν ἐρωτῶ.
Τί σοι μέγ' ἢ τί μικρὸν
Τῶν τιμίων βροτοῖσι;
Ζήτει μόνον τι λαμπρὸν,
Καὶ δώσομεν προθύμως.
Θέλεις τὰ Γύγεώ σοι
Τοῦ Λυδίου γενέσθαι;
Καὶ δακτύλῳ τυραννεῖν,
Τὴν σφενδόνην ἑλίσσων,
Κρύπτουσαν, εἰ κρύπτοιτο,
Φαίνουσαν, εἰ φαίνοιτο;
Θέλεις τὰ Μίδεώ σοι
Τοῦ πλουσίως θανόντος;
Ὧι χρυσὸς ἦν τὰ πάντα,
Χρυσοῦν φέροντα λιμὸν,
Εὐχῆς δίκην ὀμέτρου.
Θέλεις λίθους διαυγεῖς,
Πλάτη τε γῆς λιπώσης,
Καὶ ποιμνίων ἀριθμοὺς,
Βοῶν τε καὶ καμήλων;
Οὐ ταῦτα δώσομέν σοι.

Λαβεῖν γὰρ οὐδὲ λῷον·
Ἀλλ' οὔτ' ἔμοιγ' ἀνυστόν.
Ἔῤῥιψα γὰρ μερίμνας,
Ἀφ' οὗ Θεῷ προσῆλθον.
Θέλεις θρόνους τε κ' ἀρχὰς,
Καιροῦ φρύαγμα πίπτον;
Ἵν' αὔριον καθεσθῇς
Κάτω βλέπων ταπεινὸν,
Ἄλλου τραχηλιῶντος,
Ὃς ἦν παραστάτης σοι,
Τυχὸν δὲ καὶ κακῶν τις.
Θέλεις γάμῳ δεθῆναι,
Βλακεύμασιν ἀνάγνοις,
Καιροῖς δὲ συστραφῆναι;
Θέλεις νόσον γλυκεῖαν,
Εὐτεκνίας μέριμναν;
Εὐτεκνίαν δ' ἂν εἴπω
Δυστεκνίαν, τί φήσεις;
Θέλεις λόγοις βοᾶσθαι,
Καὶ συλλέγειν θέατρα;
Ποθεῖς νόμους πιπράσκειν
Οὐκ ἐνδίκοις παλαισμοῖς;
Φέρειν τε καὶ φέρεσθαι
Πρὸ βημάτων ἀθέσμων;
Αἰχμὴν θέλεις τινάσσειν,
Πνέων ἀρήϊόν τι;
Καὶ στέμματ' ἐξ ἀγώνων,
Θηροκτόνον τε κάρτος;
Ποθεῖς κρότους ἐν ἄστει:
Καὶ χάλκεος τυποῦσθαι;
Σκιὰν θέλεις ὀνείρων,
Μεταῤῥέουσαν αὔραν;
Ῥοῖζον βέλους ἀνίχνου;
Ψόφον χερὸς κροτούσης;
Τί γὰρ μέγ' εὖ φρονοῦσι
Τῶν σήμερον μὲν ὄντων,
Ἐς αὔριον δ' ἀπόντων,
Ὧν καὶ κακοῖς μέτεστιν,
Ὧν οὐ συνέρχεταί τι
Ἐντεῦθεν ἐξιοῦσι;
Τί οὖν, ἐπεὶ τάδ' οὐχὶ,
Τί σοι θέλεις γενέσθαι;
Θέλεις Θεὸς γενέσθαι,
Θεὸς Θεοῦ μεγίστου,
Παραστάτης φαεινὸς,
Σὺν ἀγγέλοις χορεύων,
Ἴθι πρόβαινε ταρσοὺς,
Ὀξυπτέρου μενοινῆς
Κυκλουμένη πρὸς ὕψος.
Ἐγὼ πτερὸν καθαίρω,
Ἐγὼ λόγοις ἐπαίρω,
Ὡς εὔπτερόν τιν' ὄρνιν
Ἐς αἰθέρα προπέμψω.
Σὺ δ' εἰπέ μοι, κάκιστον
Ὦ σαρκίον δυσῶδες,
Ἐπεὶ συνεζύγην σοι
Ἡ δεσπότις μαγείρῳ.
Τί σοι θέλεις γενέσθαι,
Πρὸς τὸ πνοὴν κρατεῖσθαι;
Οὐ γὰρ πλέον χρεώστῶ,
Κἂν πολλ' ἔχειν βιάζῃ.
Θέλεις τράπεζαν εὔπνουν
Μύρων τε καὶ μαγείρων
Σοφίσμασιν περισσοῖς;
Καὶ βαρβίτων χερῶν τε
Κροτήματ' οὐκ ἄνοιστρα
Ἀβρῶν κλάσεις τε παίδων
Κινουμένων ἀνάνδρως.
Καὶ παρθένων ἑλιγμοὺς
Γυμνουμένων ἀθέσμως;
Ἃ τοῖς πότοις τυποῦσιν
Ὅσοι φιλοῦσιν ὕβριν,
Τὸν μαινόλην ἑτοίμως
Ὑποφλέγοντες οἶνον.
Ταῦτ' εἰ θέλεις παρ' ἡμῶν,
Ἔχοις μὲν, ἀγχόνην δέ.
Τοιαῦτα τοῖς ἀπλήστοις
Ἐγὼ φίλοις πορίζω.
Οἶκός σε πέτρινός τις
Αὐτώροφος καλύπτοι,
Ἢ μικρὸν ἔργον ὥρας,
Εἰ δεῖ τι καὶ πονῆσαι.
Τὸ δ' ἔσθος ἢ καμήλων
Τρίχες, νόμῳ δικαίων,
Ἢ καὶ δέρος, παλαιᾶς
Γυμνώσεως κάλυμμα.
Στιβὰς μὲν ἡ τυχοῦσα,

Πόαι, κλάδοι τε θάμνων,
Ἄπλωμα πορφυροῦν τι,
Καὶ συμπόταις ἀταρβές.
Τράπεζα δ' αὐτόθεν σοι
Γλυκὺ πνέουσ' ἀνείσθω,
Ἃ γῆ φίλη δίδωσιν
Ἄτεχνα δῶρα πᾶσιν.
Ἐπεὶ δ' ἐθήκαμέν σε,
Καὶ θρέψομεν προθύμως.
Θέλεις φαγεῖν, ἔχ' ἄρτον,
Ἔχ' ἄλφιτ', εἰ παρείη.
Ἅλες δέ σοι τὸ πέμμα,
Θυμὸς θ' ὃν οὐ μετροῦ-
μεν,
Ἀπραγμάτευτον ὄψον.
Ἔνδεια δ' ἄλλο μεῖζον.
Θέλεις πιεῖν; βρύει σοι
Ὕδωρ, κρατὴρ ἀείρους·
Ποτὸν μέθης ἄποιον,
Ἀκλήματον γάνυσμα.
Ζητεῖς δὲ καὶ τρυφᾶν τι;
Μηδ' ὀξίνης φθονείσθω.
Ἀλλ' οὐ τάδ' ἀρκέσει σοι,
Τετρημένῳ ποθεῖς δὲ
Πίθῳ κακῶς ἐπαντλεῖν
Τὰς ἡδονὰς ἀπλήστως;
Ἄλλον πόθει ποριστήν.
Ἐμοὶ γὰρ οὐ σχολή σε
Θάλπειν σύνοικον ἐχθρὸν,
Ἵν' ὡς ὄφις κρυμωθεὶς,
Θέρμῃ δ' ἔπειτα λυθεὶς,
Ἐγκόλπιός με τρώσῃς.
Θέλεις δόμους ἀμέτρους
Χρυσωρόφους, γραφῆς τε
Καὶ ψηφίδος σοφισμοὺς,
Κινουμένων σχεδόν τι;
Πλακός τε λάμψιν ἁβρᾶς
Ἀντίχροον, πολύχροον;
Θέλεις περιῤῥέουσαν
Ἐσθῆτα τῶν ἀθίκτων,
Ἐν δακτύλοις τε πλοῦτον,
Γελώμενόν τε κάλλος
Τοῖς σωφρονεῖν μαθοῦσιν,
Ἐμοὶ δὲ καὶ μάλιστα,
Ὧι κάλλος ἓν τὸ εἴσω;
Τοῖς μὲν κάτω δὴ ταῦτα
Ὑμῖν λέγω βροτοῖσιν,
Οἳ ζῆτε τὸ πρὸς ὥραν,
Μηδὲν πλέον βλέποντες·
Τοῖς δ' εὐγενῶς βιοῦσιν,
Ἐπαξίως τε μοίρας
Τῆς ἐκ Θεοῦ δοθείσης
Τῷ πηλίνῳ πάχει μου,
Σκόπει πένητος ὄγκον,
Οἵαν τροφὴν χορηγῶ.
Δίελθέ μοι φλογώδη
Ῥομφαίαν ὦ θεόφρον.
Θείων γενοῦ γεωργὸς
Φυτῶν, λόγων θαλλόν-
των,
Ὧν μ' ἐστέρησεν ἐχθρὸς,
Δι' ἡδονῆς συλήσας.
Ξύλῳ πάλιν πρόσελθε
Ζωῆς ἀεὶ μενούσης.
Ἥδ' ἐστὶν, ὡς ἀνεῦρον,
Γνῶσις Θεοῦ μεγίστου,
Φάους ἑνὸς τριλαμποῦς,
Πρὸς ὃν τὰ πάντα τείνει.
Οὕτω μὲν αὐτὸς αὐτῷ
Πᾶς τις σοφὸς λαλήσει,
Ὃς δ' οὐ θέλει λαλῆσαι,
Μάτην βίον παρῆλθεν.
Εἴπερ μάτην παρῆλθε,
Μὴ σὺν κακῷ μεγίστῳ.

Vid. Gregorii opera l. c. p. 182 seqq. — Conf. Poetae lyrici Graeci ed. J. F. Boissonade. Paris. 1825. p. 163 seqq.

D.

Euthymius.

XVI.

Κανὼν εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Πῶς μου θρηνήσω τὸν βίον τὸν ῥυπαρὸν,
Καὶ τὰ πλήθη, δέσποινα, τῶν ἀμέτρων μου κακῶν;
Τί δὲ ἐξαγγελῶ σοι, ἁγνή; ἀπορῶ καὶ δειλιῶ,
Ἀλλὰ βοήθει μοι.

Πόθεν ἀπάρξομαι λέγειν τὰ πονηρὰ
Καὶ δεινά μου πταίσματα, ὁ ταλαίπωρος ἐγώ;
Οἴ μοι, τί γενήσωμαι λοιπόν;
Ἀλλὰ, δέσποινα, κἀμὲ πρὸ τέλους οἴκτειρον.

Πᾶσαν ὁδὸν παροδεύσας ἁμαρτιῶν,
Σωτηρίας, ἄχραντε, τρίβον εὗρον οὐδαμῶς·
Ἀλλὰ σοὶ προστρέχω, ἀγαθή,
Μὴ παρίδῃς ἐκ ψυχῆς μετανοοῦντά με.

Τοῦ μὲν θανάτου τὴν ὥραν διηνεκῶς ἐννοῶ,
Πανάχραντε, καὶ τὸ βῆμα τὸ φρικτόν,
Συνηθείᾳ ὅλος καὶ κακῶν δελεάζομαι δεινῶς·
Ἀλλὰ βοήθει μοι.

Τῶν ἀγαθῶν ὁ φθορεύς με νῦν καθορῶν
Γυμνὸν, ἀπροστράτευτον καὶ μακρὰν ἀπὸ Θεοῦ γεγονότα
Θείων ἀρετῶν, καταπίνειν με ὁρμᾷ, δέσποινα, πρόφθασον.

Ψυχὴν ἐμόλυνα αἰσχρῶς, δέσποινα, Θεοτόκε,
Ἐξ ἀμέτρων πταισμάτων, ὁ ταλαίπωρος ἐγὼ,
Καὶ ποῦ λοιπὸν πορευθῶ,
Ἀπογνώσει ὅλος συνεχόμενος;

Τὸ κατ' εἰκόνα σου, ἁγνὴ, κατεσπίλωσα,
Οἴ μοι, ὑψηλόφρονι γνώμῃ ὁ ταλαίπωρος ἐγὼ,
Καὶ ποῦ λοιπὸν πορευθῶ;
Ἀλλὰ σπεῦσον, παρθένε, βοήθει μοι.

Οὐκ ἔστιν ὅλος ἐν βροτοῖς ὁ τὰ ἄθεσμα πράξας-
Γεννηθεὶς ἐν τῷ βίῳ, ὥσπερ ἐγὼ, ἀγαθή.
Ἀσελγείας δεινῶν.
Τὸ γὰρ θεῖον βάπτισμα ἐμόλυνα.

Εἰς τέλος ἔφθασα κακῶν, παναγία παρθένε·
Σὺ βοήθησον τάχει,
Οὐρανὸς γὰρ καὶ ἡ γῆ καταβοῶσι πικρῶς,
Τῶν ἀμέτρων πράξεων τὰ ἄτοπα.

Ὁ βίος μου ἄσωτος, ἡ ψυχή μου ῥυπαρά.
Καὶ ἡ ζωὴ πανάθλιος, τὸ δὲ σῶμα μου ὅλον
Ἐν τοῖς κακοῖς δεινῶς κατεσπίλωσα.
Διὸ σπεῦσον, παρθένε, καὶ βοήθει μοι.

Τὸ τέλος ἐφίστηκε καὶ οὐ φέρω, ἀγαθή,
Τὸ συνειδὸς ἐλέγχει με, παριστᾷ γάρ μοι,
Πράξεις τὰς πονηρὰς καὶ βίου τὸ ἄστατον·
Καὶ τὸ βῆμα πτοοῦμαι τοῦ υἱοῦ σου, ἁγνή.

Σαρκός μου τὴν πήρωσιν ποταμὸς
Ὁ τοῦ πυρὸς ὁ φοβερὸς καὶ ἄσβεστος ἀναμένει,
Πανάχραντε, ἀληθῶς καὶ σκώληξ ἀκοίμητος.
Ἀλλὰ ῥῦσαί με τούτων ταῖς πρεσβείαις σου.

Συν τρόμῳ συνέχομαι καὶ πτοοῦμαι, ἀγαθή,
Τοῦ πονηροῦ τὰ ἔνεδρα.
Πρὸ τοῦ τέλους γὰρ τρίζει μοι ὁ φθορεὺς ὀδόντας κατέχων με,
Ὡς αἰχμάλωτον ὄντα καὶ γυμνὸν ἀρετῶν.

Ἑπταπλάσιον τὴν φλόγα μοι ἐξέκαυσε τὴν τῶν παθῶν ὁ δόλιος,
Ταῖς μοιχείαις δὲ τῆς καρδίας ὅλον θανατοῖ,
Ἀλλ' ἄρδευσον ῥείθροις τῶν ἐμῶν δακρύων,
Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, καὶ μὴ ἀπώσῃ με.

Συμπνιγόμενον τῷ βόθρῳ τῶν πταισμάτων μου,
Μή με ἐάσῃς, δέσποινα, καὶ γὰρ βλέπων με ἀπογνῶντα ὄντα,
Ἀγαθή, γελᾷ ὁ παμπόνηρος ἐχθρός.
Ἀλλὰ αὐτή σου κραταιᾷ χειρὶ ἀνάστησον.

Φοβερὸν μὲν τὸ κριτήριον, ταλαίπωρε ψυχή μου καὶ ἀναίσθητε,
Καὶ ἡ κόλασις ἀτελεύτητός τε καὶ φρικτή.

Ἀλλ' ὅμως νῦν πρόςπεσον μητρὶ τῇ τοῦ κριτοῦ σοῦ καὶ Θεοῦ,
Καὶ τί ἀπέγνως σαυτήν;

Ἐπί σε τὴν πᾶσαν, δέσποινα, ἐλπίδα μου ἀνέθηκα ὁ ἄσωτος.
Μὴ ἀποστρέψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὸ πρόσωπόν σου νῦν,
Μὴ σπλάγχνα, φιλάνθρωπε, τὰ σὰ κλείσῃς μοι, μῆτερ τοῦ Θεοῦ·
Ἀλλὰ βοήθει μοι.

Ἐσκοτίσθην ὁ ταλαίπωρος, πανάχραντε, τῷ πλήθει τῶν ἀμέτρων κακῶν,
Καὶ ἠλλοίωμαι τῆς ψυχῆς τὸ ὄμμα καὶ τὸν νοῦν·
Διό με φωτός σου ταῖς αὐγαῖς πρὸς ἀπαθείας γλυκασμὸν θᾶττον εἰςάγαγε.

Τῆς Τριάδος τὸν ἕνα Θεὸν ἡ τέξασα,
Καὶ ἀγκάλαις βαστάσασα, μητροπάρθενε,
Σβέσον τῶν παθῶν τὸν πυρίφλογον κάμινον,
Καὶ δακρύων ῥείθροις ἀπόπλυνον ψυχήν μου.

Παρουσίαν θανάτου φρίττω, πανάχραντε,
Καὶ τὴν κρίσιν ἐκείνην ὅλως οὐ δέδοικα,
Πράττειν τὰ κακὰ οὐδὲ ὅλως ἀφίσταμαι.
Οἴκτειρον καὶ σῶσον πρεσβείαις σου πρὸ τέλους.

Στεναγμοὺς ἀσιγήτους, δέσποινα, δώρησαι,
Καὶ δακρύων πηγήν μοι, ἵνα ἐκπλύνω μου πταίσματα πολλά,
Καὶ ἀνίατα τραύματα· ὅπως ἐπιτύχω ζωῆς τῆς αἰωνίου.

Τῶν κακῶν μου τὰ πλήθη σοι ἐξηγόρευσα,
Ὡς οὐδεὶς γὰρ ἐν κόσμῳ ἄλλος παρώργισα,
Δέσποινα, Θεὸν τὸν υἱόν σου καὶ κύριον,
Τούτῳ με ἐν τάχει κατάλλαξον εὐχαῖς σου.

Ἰδοὺ προςέρχομαι σοὶ, πανάχραντε,
Φόβῳ πολλῷ καὶ πόθῳ τὴν ἰσχὺν ἐπιστάμενος
Τῆς πολλῆς πρεσβείας ὁ δοῦλός σου.
Μέγιστα γὰρ ἰσχύει, ὦ παντευλόγητε,
Δέησις μητρὸς πρὸς τὸν υἱόν, σπλάγχνοις γὰρ κάμπτεται.

Χοροὺς παράλαβε ἀρχαγγέλων τε καὶ τὴν πληθὺν
Τῶν ἄνω στρατευμάτων καὶ πρόδρομον,

Ἀποστόλων δήμους καὶ προφήτας τε, μάρτυρας καὶ ὁσίους, ἱερομάρτυρας,
Καὶ πρεσβείαν ποίησον ἁγνὴ ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς Θεόν.

Καὶ νῦν καὶ τότε τὴν σὴν βοήθειαν εὕρω, ἁγνή,
Ἐν ᾗ ὅταν ἐκλείπῃ τὸ πνεῦμά μου,
Τῶν δαιμόνων θᾶττον λυτρουμένη με,
Ῥῦσαι τῆς τυραννίδος τούτων, πανάχραντε,
Καὶ μή με ἐάσῃς, ἀγαθή, παραδοθῆναι αὐτοῖς.

Κριτὴν οἰκτίρμονα καὶ φιλάνθρωπον τὸν σὸν υἱὸν ἐκδέχομαι,
Ἁγνή, μὴ ὑπερίδῃς με· ἀλλ' αὐτόν μοι ποίησον εὐΐλατον,
Στῆσαι ἐκ δεξιῶν με, τότε, πανύμνητε, τοῦ ἀχράντου βήματος αὐτοῦ.
Εἰς σὲ γὰρ ἤλπισα.

Ἀρχαὶ, ἀρχάγγελοι, κυριότητες, καὶ σεραφὶμ,
Δυνάμεις, ἐξουσίαι καὶ ἄγγελοι, θρόνοι, πολυόμματα σὺν τοῖς χερουβὶμ,
Νῦν τὸν δεδοξασμένον τόκον σου σέβοντες,
Σὲ, παρθενομῆτορ, εὐλαβῶς ἀεὶ δοξάζομεν.

Goar Euchol. p. 686 seqq.

E.

Sophronius.

XVII.

Εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς θεοτόκου.

Ἀπὸ πνεύματος Θεοῖο
Ἐπ' ἀποστόλους μολοῦντος
Πυρίνην ἐμοὶ παράσχοις,
Μαρίη, λιτῇσι γλῶσσαν.

Βροτέῃ λέγειν γὰρ ὄντως
Σφαλερὸν πέφυκε γλώττῃ,
Θεόπαις, τεὴν λοχείην
Θεόθεν βροτοῖς φανεῖσαν.

Γενέτης Θεὸς τὰ ὄντα
Σοφίῃ τέτευχε πάντα,
Ἀγαθῶν ὅπως τε θείων
Ἐσαεὶ κτίσις μετάσχοι.

Διὸ δὴ χερῶν κρατίστων
Ἀπὸ γῆς κόνιν κομίσσας,
Μερόπων ἔτευξε φύτλην
Μεγάλα βροτοῖς ὀπάζων.

Παρθενικῆς Μαρίης ἔ-
θνεα κόσμου
Σεμνὰ κυηφορίην μέλψατε
πάντα.
Μερόπων ὅλη γενέθλη
Μαρίης κλυτῇ κυήσει
Ἱερὸν μέλος λιγαίνοις.

Ἐπὶ γῆς δ' ἄνακτα θῆκεν
Τὸν Ἀδὰμ βροτῶν τοκῆα,
Ἵνα τῶν ὅλων ἀνάσσῃ
Χθονίων κτίσαντος ἔργων.

Ζαθέως δ' Ἀδὰμ βιοῦντι
Στυγερὸς φθόνησε δαίμων,
Διό μιν δράκων κατέκτα
Ἀπάτης ξίφος δονήσας.

Ζόφον ἐς φρένας δὲ πᾶσα
Μερόπων τρέφουσα φύτλη,
Πάλιν ἐς χθόνα προκύπτει
Θανάτου φθορᾷ πεσοῦσα.

Θεὸς εἰσορῶν δὲ ταῦτα,
Ἔλεον βρύων σὺν οἴκτῳ,
Γόνον ὡς βροτὸν προπέμ-
πει,
Ἵνα τοὺς βροτοὺς σαώσῃ.

Μερόπων ὀλλυμένων δαί-
μονος ἔργοις,
Ὁ πατὴρ υἷα λόγον δῶκεν
ἀρήγειν.
Σατανᾶ βροτοὺς κακοῦντος,
Ὁ θεὸς γόνον παρέσχεν
Ἀδικουμένοις ἀρήγειν.

Ἱερὸν δ' ἔπεμψε λάτρην
Γαβριὴλ ἐς ἄστυ θεῖον,
Ὅ γε Ναζαρὲθ καλοῦσιν,
Μαρίην πρὸς ἁγνὸν ἄνθος.

Κλυτὸς ἄγγελος Θεοῖο
Τότε παρθένον προςεῖπε·
Μαρίη πάναγνε χαῖρε,
Μετὰ σοῦ θεὸς γενέσθω.

Λόγον ἀγγέλου δὲ κούρη
Καθαραῖς φρεσὶν λαβοῦσα,
Ἐλογίζετο κρατίστη
Ποταπὸς λόγος θεόπτου.

Μαρίην πάλιν δὲ λάτρης
Γλυκεροῖς λόγοις προςεῖπεν·
Μαρίη, φόβον διώξοις,
Χάριν ἐν Θεῷ γὰρ εὗρες.

Ὁ Θεὸς ἦν προτυπῶν,
παρθένε, σάρκα,
Βάτον οὐ καιομένην δεῖξε
προφήτῃ.
Προτυπῶν Θεός γε σάρκα,
Μαρίη, τεήν, ἐδείκνυ
Βάτον ἄφλογον προφήτῃ.

Νόον ἔνθεον λαχοῦσα
Γόνον ἐνθέως λοχεύσεις,
Γόνον ὃν καλεῖς Ἰησοῦν,
Ὅτι τὸν λεὼν σαώσει.

Ξένον ἐν βροτοῖσι κοῦ-
ρον
Τότε παρθένος προςεῖπε·
Πόθεν ἔσται μοί γε τοῦτο
Γαμικῶν ἄνευθε λέκτρων;

Ὁ δὲ παρθένῳ προςεῖπε·
Ἅγιον πνεῦμα Θεοῖο
Ἅμα τε σθένει μεγίστῳ
Ἐπί σε, κλυτή, κατέλθοι.

Πόρον ἐκ Θεοῦ λαβοῦσα
Γόνον ἀσπόρως γε τέξῃ,
Διό μιν Θεοῖο παῖδα
Καλέσει βροτῶν γενέθλη.

Τὰ Χερουβὶμ, Μαρίη πάγ-
κλυτε, μούνη

Μερόπων ἐκ χθονίων δίξαο κῦδος.
Ἀφ' ὕλης βροτῶν γενέθλης,
Μαρίη κλέος Χερουβὶμ
Ὁσίως ἔδεκτο μούνη.

Ῥοθέως δὲ σὸν φανέντα
Ὁ Θεὸς θρόνον παράσχοι
Τὸν Ἰεσσίδου τοκῆος
Ἰακὼβ δόμον ἀνάσσειν.

Σαόφρων δ' ἔπειτα κούρη
Πάλιν ἀγγέλῳ προςεῖπεν·
Ἐπ' ἐμοὶ Θεοῖο δούλῃ
Κατὰ σὸν λόγον γενέσθω.

Τότε παρθένον γε, λάτρης
Πόλον ἐς, λιπὼν, ἀνέπτη,
Τότε γαστέρος φαάνθη
Μαρίης ἄριστος ὄγκος.

Ὃν πόλος εὐρυπέλωρ οὐ χάδεν ἔνδον,
Σὴ χάδεν εὐρυνόη νηδὺς ἀρίστη.
Πόλος οὐ χάδεν Θεοῖο,
Μαρίη, λόγον· τεή δε
Σαόφρων ἔδεκτο μήτρη.

Ὑφάλοις κόρην δὲ λέκτροις
Νέον ἔγκυον ποιῆσαι
Ὁ σοφὸς δοκῶν Ἰωσὴφ
Κρυφίως θέλεν διώκειν.

Φίλος ἔσκε γὰρ δικαίου,
Ὅθεν οὐ κόρην ἐλέγχει,
Θανάτου θέλων βιαίου
Μαρίη φυγὴν ὀπάσσαι.

Χθαμαλὰ φρεσὶν νοοῦντι
Γλυκερὸς προςῆλθεν ὕπνος,
Τότε καὶ λάτρης Θεοῖο
Κατ' ὄναρ λέγεν δικαίῳ·

Ψόγον ἐκ φρενῶν διώξας,
Μαρίην ἄγεις γυναῖκα,
Ἀπὸ πνεύματος γὰρ αὕτη
Ἁγίου βρέφος λοχεύσει.

Ψόγον εὐθέως δὲ ῥίψας
Μαρίην δόμοις κομίζει,
Ἵνα παρθένον φυλάξῃ
Ἄγαμον καλῶν ἄκοιτιν.

Γαστέρι θεοδόχῳ κόσμον ἀείρεις
Κοσμοτόκου σοφίης φορτὶς ἐοῦσα.
Λαγόσιν τοκῆα κόσμου
Μαρίη φέρουσα, κόσμον
Λαγόσι κλυταῖς κομίζεις.

Sophronii carmina anacreontica, quae se editurum esse olim promiserat Leo Allatius, primum e codicibus Barberinianae bibliothecae eruit Petrus Matranga in libro, qui inscribitur Spicilegium Romanum Romae 1840. Tom. IV. p. 49 seqq. Conf. Praef. Matrangae p. XX seqq. Sed facere non possum, quin quae idem vir de his carminibus iudicavit praef. p. XXIV seq. adscribam. „Iamque norunt omnes, haec carmina elegantissima piissima et mellitissima a Leone Allatio fuisse iamdiu existimata. Revera a tanti litterati iudicio prudens lector non facile recedet; quin immo si rem bene perpendere voluerit,

Sophronii carmina amplissimas etiam mereri laudes fatebitur. Siquidem cum temporum vi res litterariae e classica dignitate sensim excidebant, cum sententiarum gravitati sermonisque puritati vacua verbositas succedebat, melodum nostrum tot tantisque malis iactatum, concinnos versus compegisse et poetica venustate exornasse, hoc omnino est admiratione dignum. Praeterea Sophronius ea utitur facilitate in rebus etiam difficilibus exprimendis, dum fidei mysteria atque catholicae religionis dogmata exponit, quorum non vulgari est imbutus cognitione, (Photius cod. 231: *τῶν ἱερῶν οὐ τὴν τυχοῦσαν μάθησιν ἀποδείκνυται.*) ut insuper exoptare nescias; et aliquot odarum initia tantam imaginum venustatem prae se ferunt, ut eximium aliquem aureae graecitatis auctorem habuisse videantur." — v. 7 et 8. Codd. *Θεόπαις τε τὴν λοχείην· Θεόθεν βροτοῖς φανεῖσα.* v. 45. Codd. habent lectionem *ὃ Γενεσαρέθ*; recte emendavit P. Matranga *ὅ γε Ναζαρέθ*. — v. 97. Eadem fere verba adhibuerat Anatolius: *Ὃν γὰρ οὐρανὸς οὐκ ἐχώρησεν, ἡ νηδύς σου κεχώρηκεν εὐλογημένη.* Conf. Menaeum graec p. 117. — v 102. *ὕφαλος* est *ὁ ὑποκάτω τῆς θαλάσσης, κρύφιος, λαθραῖος.* — v. 122. Codd. *γαστρί.*

XVIII.

Εἰς τὴν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ γέννησιν.

Ἄγε μοι Θεοῖο πνεῦμα,
Μαρίη, πάλιν λιτῆσιν
Ἵνα καὶ τόκον πρεπόντως
Τεὸν ἔνθεον λιγαίνω.

Βασιλεὺς κέλευσε Καῖσαρ
Ἐπὶ γῆς βροτούς γε πάντας
Πόλιν εἰς τάχος δραμόντας
Πατρικὴν ἀπογραφῆναι.

Γαμετὴν ἄθικτον ἔνθεν
Μαρίην τεκοῦσαν οὔπω
Ὁ κλυτὸς λαβὼν Ἰωσὴφ
Ἐπὶ Βηθλεὲμ πορεύθη.

Δαπέδου γὰρ ἦσαν ἄμφω
Ἀφ᾽ ἑνὸς, σπορᾶς, πολίχνης,
Ἱεροῦ τὰ πάντα Δαβὶδ,
Ὅς ἄναξ πέλεν προφήτης.

Μαρίης εὐτοχίη πάντα σαώσει,
Μερόπων σωζομένων λύτρον ἀείδω.

Μαρίης καλὴ λοχείη
Προφανῶς τὰ πάντα σώζει,
Μερόπων τὰ λύτρα μέλπω.

Ἐρέω τόκον Θεοῖο
Ἐνὶ Βηθλεὲμ φανέντα,
Ἐρέω νόμους τεκούσης
Φύσεως νόμους λαθούσης.

Ζαθέως χρόνων πρὸ πάντων

Λόγος ἐκ Θεοῦ λοχεύθη,
Ἀχρόνῳ γάρ ἐστι κοῦρος
Πατρὶ συμφυὴς ὁμῆλιξ.

Ζαθέως δὲ νῦν ἐτέχθη
Πάλιν ἐκ κόρης πανάγνου,
Ὁ χρόνους ὅλους λοχεύων
Πάλιν ἐν χρόνοις λοχεύθη.

Θεϊκῶς πάλιν προῆλθεν
Ἀπαθῶς Θεοῦ τεκόντος,
Βροτέως δὲ νῦν φαάνθη
Βροτέης κόρης τεκούσης.

Μαρίης θειοτόκου ἄρτι τεκούσης,
Μερόπων εὐφροσύνην ἄρτι λιγαίνω.
Μαρίης Θεὸν τεκούσης
Τοκετοῦ ξένου φανέντος,
Μερόπων χαρὰν λιγαίνω.

Ἱερῇ φύσει Θεοῖο
Μερόπων φύσιν βροτείαν
Ἀδιαστάτως ἑνώσας
Τὰ δύω πέλων προῆλθεν.

Κρατερὸς πέφευγε φύρσιν,
Ἀδιαιρέτως δ' ἔμιμνε,
Ὅθεν ἐν δύω φαάνθη
Φύσεσι διπλοῦς ὑπάρχων.

Λόγος ὢν Θεός τε πάντων
Βροτὸς εὐδοκεῖ γενέσθαι,
Ἵνα τοὺς βροτοὺς πεσόντας
Γενέτῃ Θεῷ συνάψῃ.

Μέσος αὐτὸς ἦλθε Χριστὸς
Γενέτου βροτῶν τε φύτλης,
Ὅτι καὶ φύσιν βροτείαν
Μεθέπων Θεὸς νοεῖται.

Ἐπὶ γῆς κοσμογόνου πᾶσι φανέντος,
Στυγερῆς ἀμπλακίης κόσμος ἐρύσθη.
Ἐπὶ γῆς Θεοῦ φανέντος
Ἀφ' ἁμαρτάδος κακίστης
Τὸ βροτῶν πέφευγεν ἔθνος.

Νομίμως ὅθεν τεκοῦσαν
Θεομήτορα προσείπω,
Ὅτι νῦν Θεὸν λοχεύει
Μερόπων φύσει μιγέντα.

Ξένον, ὦ φίλοι, τὸ θαῦμα
Ὅτι παρθένος λοχεύει,
Ὅτι παρθένος τε μίμνει
Τοκετοῦ λαβοῦσα πεῖραν.

Ὅθεν ὁ κλυτὸς προφήτης
Νεφέλην κάλεσσε κούφην,
Ὅτ' ἄνευ σπορᾶς βροτείας
Νοερὸν λόχευσεν ὄμβρον.

Προορῶν πάλιν προφήτης
Μαρίην ἄνυμφον εἶπεν,
Τόμον ἄγραφόν τε καινὸν
Γραφὲν οὐ χερὶ βροτείῃ.

Δογμάτων εὐσεβίης ἄρτι φανέντων
Ἀπάτης ἀνδροφόνου κάτθανε δαίμων.
Δογμάτων Θεοῦ φανέντων
Ἀπάτης ἄναξ ὁ δαίμων
Θάνεν ὁ βροτοὺς φονεύσας.

Ῥυπαρῆς ἄνευθε κούρη
Γόνον ἡδονῆς τεκοῦσα,
Ἀλόγων τέθεικε φάτνῃ
Λογικῶν τρέφοντα φύτλην.

Σοφίης γὰρ ἐκπεσοῦσαν
Γενεὴν βροτῶν, Θεοῖο
Σοφίη πάλιν σαώζει,
Λογικοὺς βροτοὺς τιθεῖσα.

Τότε τὸν πόλον λιπόντες
Στρατὸς ἀγγέλων κατῆλθεν

Ἐπί τε χθονὸς χορείην
Ἱεροῖς ἔτευχον ὕμνοις.

Ὕπαρ ηὐλόγουν· φαάν-
θη,
Κλέος ἐν πόλῳ κρατοῦντι,
Ἐπὶ γῆς ὅλον γαλήνη
Γενεῆς βροτῶν θελήσει.

Ἀγγελικῆς στρατιῆς ὕ-
μνον ἀείδω,
Δεσποτικῶν τοκετῶν θαῦ-
μα γεραίρω.
Τοκετῶν Θεοῦ τὸ θαῦμα
Μεγάλως ἀεὶ γεραίρων,
Μέλος ἀγγέλων λιγαίνω.

Φυλακὴν δ' ἐκεῖ νο-
μεῦσιν
Ἐπὶ ποιμνίοις ποιοῦσιν
Νυχίῳ χρόνῳ παραστας
Λέγεν ἄγγελος Θεοῖο·

Χάριν ἐξερῶ βροτοῖσιν,
Ἀφύβως κλύειν κελεύω,
Ὅτι Χριστὸς ὕμμιν ἄρτι
Ἐνὶ Βηθλεὲμ λοχεύθη.

Ψεκάσιν ῥέοντες ὄμβρου
Ἀπὸ συντόνου πορείης,
Ὀθόναις φάτνῃ σκεπασθὲν
Βλέπετε βρέφος τὸ θεῖον.

Ψεδνὰ δ' ὡς ὄρη νομῆες
Λίπον, εὐθέως δραμόντες
Τὸ βρέφος κατ' ἄντρον
εὗρον
Μαρίῃ συνὸν τεκοίσῃ.

Ὁσίοις μηλονόμοις σύν-
δρομα βαίνειν
Ἐπὶ τὴν θειοδόχον σπεύ-
σατε φάτνην.
Ἱεροῖς ὁμοῦ νομεῦσιν
Σπέος ἐς Θεοῦ δοχεῖον
Ἅγιον τρέχοιτε πάντες.

Conf. Spicileg. Romanum l. c. p. 53 sqq. Extat Sophronii sermo eiusdem argumenti in Bibl. Patr. Tom. XII. ed. Lugdun. — v. 16. Codd. δ. — v. 26. Codd. variam lectionem exhibent: *ζαθεων χρόνους.* — v. 32. Codd. variam lectionem habent: *χρόνος.* — v. 39. Codd. *εὐφροσύνης.* — v. 99. Codd. perperam *ἐπεί.* — v. 100. Cod. Barb. *γενεή.*

XIX.

Εἰς τὴν τῶν μάγων προςκύνησιν.

Ἀγαθῶν Μάγων δικαίων
Δρόμον εὐσεβῆ λιγαίνω,
Ὅτι μου λύρην δονοῦσιν
Ἀπὸ Περσίδος μολοῦντες.

Βρέφος εἰ μόνον λοχεύθη
Μαρίης ἄναξ ἁπάντων
Ἐνὶ Βηθλεὲμ μεγίστῃ
Πόλεϊ σπορᾶς Ἰούδα.

Γόνος ἔσκεν Ἀντιπάτρου
Ὁ τότε κρατῶν Ἑβραίων,
Ὅς ἀπ' Ἀσκάλου προελθὼν
Παρὰ τοὺς νόμους ἀνάσσει.

Δρομέες τότε προῆλθον
Ὅθεν ἥλιος προλάμπει,
Ἱερουσαλὴμ δ' ἐςῆλθον
Λογάδες μάγων κρατίστων.

Χριστὸν ἐς ἀρτιγενῆ δῶρα λαβόντες,
Ἀστέρι σύν τε μάγοις κόσμος ἑπέσθω.
Ἐπὶ Χριστὸν ἄρτι πάντες
Ἅμα τοῖς Μάγοις δραμοῦμεν
Νέον ἀστέρα σκοποῦντες.

Ἔλεγον δὲ πρὸς πολίτας·
Ἄρα ποῦ πέλει, πολῖται,
Βασιλεὺς ὁ νῦν λοχευθεὶς
Ἱερῆς Ἰούδα φύτλης;

Ζαθέῃ γὰρ ἐν τιθήνῃ
Ἑὸν ἀστέρα σκοποῦντες,
Ἅτε δμῶες ἁγνὸν αὐτῷ
Σέβας ἤλθομεν προσοίσειν.

Ζάκοτον δ' ἄνακτα χώρης
Τὰ Μάγων μαθόντα πάντα
Ναέταις ὁμοῦ κακίστοις
Κλόνος ἄγριος κατέσχεν.

Θεϊκῶν γραφῶν δὲ μύστας
Ἱερεῦσι συγκαλέσσας
Ἐρέεινεν ἔνθα Χριστὸς
Ἀποτίκτεται βροτείως.

Φῦλα Μάγων κρατερῶν ὄλβια φήσω
Πίστιν ἐθνῶν προόλων οὕνεκα μάρψαν.
Ἱεροὺς Μάγους καλέσσω,
Ὅτι πίστιν εὗρον οὗτοι
Ἱερὴν ἐθνῶν πρὸ πάντων.

Ἱερεῖς δὲ θᾶττον εἶπον·
Ἐνὶ Βηθλεὲμ πολίχνῃ
Μερίδος κλυτῆς Ἰούδα,
Τόδε γὰρ γράφει προφήτης.

Κρυφίως δ' ἄναξ ἀλήτης
Τότε τοὺς Μάγους καλέσσας,
Μάθεν ἀτρεκῶς πρὸς αὐτῶν
Χρόνον ἀστέρος φανέντος.

Λέγε δὲ σφίσι δολόφρων
Ἐπὶ Βηθλεὲμ προπέμπων·
Ταχέως, φίλοι, σκοπεῖτε
Περὶ τοῦ βρέφους ἰόντες.

Μετὰ τὴν θέαν δὲ πάντως
Φανερώσατε προθύμως,
Ἵνα κἀυτὸς εὐθὺς ἐλθὼν
Κεφαλὴν ἄνακτι κλίνω.

Βασιλεῦ, ἀφραδίῃ πάντα παρῆλθες,
Τίς ἐὼν χριστοφόνος δεινὸς ἀκοῦσαι;
Βασιλεῦ, ἄφρων φαάνθης
Ὅτι Χριστὸν αὐτὸς οἴει
Ἀνελεῖν ἄκοντα τέχνῃ.

Νόμον ἐς φρένα λαβόντες
Ἀνόμων ἄνακτος ὕθλων,
Ἱερουσαλὴμ λιπόντες
Ἐνὶ Βηθλεὲμ προσῆλθον.

Ξένον ἀστέρος δὲ φέγγος,
Ὅπερ ἐν πάτρῃ κατεῖδον,
Προφανῶς σφέας προῆγεν
Ἄχρι τῶν βρέφους μελάθρων.

Ὅθεν ἐν χαρᾷ μεγίστῃ
Ἐτέλουν ἰδόντες αἴγλην,
Μεγάρων δ' ἔσω μολοῦντες
Ἅμα μητρὶ Χριστὸν εἶδον.

Πρὸ ποδῶν Θεοῦ πεσόντες
Τάδε οἱ τὰ δῶρα δῶκαν,
Λίβανον καλόν τε χρυσὸν,
Τρίτον ἦν ἄρωμα πάτρης.

Σαμαρείης προνομὴν, ἔργα Δαμασκοῦ,
Γενέτας πρὶν καλέσῃ, Χριστὸς ἀφεῖλεν.
Ἔτι μικρὸς ὢν ὁ Χριστὸς

Δύναμιν λάβε Δαμασκοῦ
Σαμαρειτικῷ σὺν ὄλβῳ.

Ῥόον ὡς δ' ἄνακτα φεύγειν
Κατ' ὄναρ Μάγοι μαθέντες,
Τάχος ἐς πάτρην ἐχώρουν
Ἑτέρην τρίβον πατοῦντες.

Στρατιῆς πρόμος Θεοῖο
Καθ' ὕπνους ἔφη Ἰωσήφ·
Συνελὼν πάϊν τεκούσῃ
Ἐπὶ γῆν πρόφευγε Νεῖλον.

Τὸ τάχος γὰρ Ἀντιπάτρου
Γόνος αὐτὸν ἐκδιώξει,
Ὄφρα μὶν τάλας ὀλέσσῃ
Φθονερῷ ξίφει κρατήσας.

Ὑποτίτθιον δὲ θᾶττον
Βρέφος ἐξ ὕπνων ὀρούσας,
Φορέων ὁμοῦ τεκούσῃ
Ἐπὶ Νεῖλον ἦλθε φεύγων.

Θάμβος ἐμὴν κραδίην ἀμφιπολεύει,
Ὅττι Θεὸς χθονίων μῆνιν ἀλύσκει,
Κραδίην ἐμὴν ἑλίσσει
Μέγα θάμβος, ὅττι Χριστὸς
Χόλον ἔκφυγεν τυράννου.
Φαραὼ κάκιστος ἄλλος
Βασιλεὺς ἐκεῖνος ὤφθη
Κοτέων Μάγοισι θείοις
Ἐπὶ πατρίδα τραπεῖσιν.

Χαλεπῷ δὲ πάντα πέμψας
Βρέφεα ξίφει κατέκτα
Ὅσα Βηθλεὲμ λοχεύθη
Ἀφ' ὅτου πέφηνεν ἄστρον.

Ψόφος ἀτρεκῶν προφήτου
Λογίων τότε κραάνθη,
Ὃν ὁ Χελκίου θεόπτης
Πάϊς ἐν βίβλοισι γράψεν.

Ψόφος ἐν Ῥαμᾷ προῆλθεν
Γοερῶς Ῥαχὴλ γοώσης
Τέκνα, δακρύων δὲ τέρμα
Ὅτι μὴ πέλον στυγούσης.

Βρεφέων μαρτυρίην τίετε πάντες,
Ἵνα Χριστόν γε, φίλοι, ἵλαον εἴδω.
Βρεφέων ποθοῦμεν ἄθλους
Ἁγίους, ὅπως κεν ἄμμιν
Θεὸν ἵλεων ποιῶσιν.

Conf. Spicil. Rom. I. c. p. 58 seqq. — v. 41. Codd. habent lectionem Ὄπῃ. — v. 79. Codd. ἀρώματα, sed metrum postulat ἄρωμα. — v. 95. Codd. ὀλέσσοι.

XX.

Εἰς τὴν ἀπαντὴν τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ.

Ἀπὸ Βηθλεὲμ παρέλθω
Μετὰ παρθένου τεκούσης,
Βρέφος ἀγκάλαις φερούσης
Κλυτὸν ἐς δόμον Θεοῖο.

Βιβλίον κόμιζε Λουκᾶ,
Κιθάρην φέρε προφῆτα,
Ἵνα σὺν τεχθέντι Χριστῷ
Διφυὲς μέλος προςάξω.

Γενέτῃ γάρ ἐστιν ἴσος
Θεὸς ἐκ Θεοῦ παλάμαις,
Ἴσος αὖ πάλιν τεκούσῃ,
Βροτὸς ἐκ βροτοῦ γὰρ ὤφθη.

Διὸ σύνθετον καλέσσω
Τὸν ἀσυγχύτως φανέντα,
Δύο γὰρ φύσεις τελείας
Μετὰ σύνθεσιν δοκεύω.

Ἐς Θεὸν, ἐς γενέτην Χριστὸς ἱκάνει,
Δεσποτικοὺς προθέειν σπεύσομεν ἴχνους.
Ὅτι Χριστὸς ἐς τοκῆα
Θεὸν ὡς βρέφος προῆλθεν,
Προθέειν προθεῖτε πάντες.

Ἔθιμος δ' ἐπεὶ τελέσθη
Ἁγίας χρόνος λοχείης,
Καθὰ Μωσέως κελεύει
Νόμος εὐσεβοῦς προφήτου,

Ζάθεον πάϊν τοκῆες
Ἱερουσαλὴμ ἐςῆγον
Βροτὸν ὡς Θεῷ προςοίσειν
Τὸν ἀεὶ Θεῷ συνόντα.

Ζάθεος νόμος γὰρ ἔσκεν
Ὅτι πᾶν διοῖγον ἄρσεν
Τοκετοῦ πύλας πανάγνους,
Ἅγιον Θεῷ καλείσθω.

Θυσίην δ' ὁμοῦ κομίζειν
Δύο τρυγόνας κελεύει
Ἀπορουμένοις δὲ τέκνα
Τὰ πελειάδων γενέθλης.

Χριστὸς ἐλευθερίην πᾶσιν ὀπάζων
Μωσαϊκῶν νομίμων ἄχθος ἀείρει.
Ὃς ἐλευθέραν ποιεῖται
Μερόπων νόμου γενέθλην,
Θεράπων νόμου φανθῇ.

Ἱερεὺς δέ τις κατῴκει
Ἱερουσαλὴμ ἐν ἄστει,
Συμεὼν μέγας προφήτης
Φορέων Θεοῖο πνεῦμα.

Κράτος ἀξίως ἐτίμα
Ἁγίαις φρεσὶν Θεοῖο,
Παράκλησιν οὗτος ἔθνους
Μένεν Ἰσραὴλ ἰδέσθαι.

Λόγον ἐνθέως βοῶντα
Ἅγιον παρέσχε πνεῦμα,
Ἵνα μὴ μόρῳ προςέλθῃ
Πρὶν ἴδῃ γόνον Θεοῖο.

Μεγάρων ἄφνω προῆλθεν,
Ἱερὸν δ' εἰςῆλθε θεῖον,
Ἅγιον γὰρ ἦγε πνεῦμα,
Ἵνα Χριστὸν αὐτὸν εὕρῃ.

Ὁ νόμος Μωϋσέως ἄρτι τελέσθη,
Ὅτι Χριστὸς προφανεὶς ὤπασε τέρμα.
Νόμον οἱ γονεῖς τελοῦντες
Ἱερεῖ βρέφος παρέσχον,
Ὁ δὲ δέξατο προθύμως
Παλάμαις Θεὸν δικαίαις.

Ξένα θαύματα σκοπήσας,
Ἅπερ οὐ πάρος τις εἶδεν,
Τεταχὼς ἐς ὕψος ὄμμα
Λέγε πρὸς βρέφους τοκῆα·

Ὁ Θεὸς, τεόν με δοῦλον
Κατὰ τὸν σὸν ἄρτι μῦθον,
Ἀπόλυσον ἐν γαλήνῃ,
Ὅτι σου τὸ λύτρον εἶδον.

Προφανῶς γὰρ αὐτὸ πᾶσιν
Ὁράαν βροτοῖς παρέσχες,
Φάος ἔθνεσιν φαείνειν
Κλέος Ἰσραὴλ λεῷ σου.

Συμεὼν ἐκ προγόνων ὄλβιος ὤφθης
Ὅτι Χριστὸν παλάμαις δέξαο μοῦνος.
Ῥόος ἐκ λόγων θεόπτου
Γενέταις ἔτικτε θάμβος,
Βάθος ἠγνόουν γὰρ οὗτοι
Κρύφιον σοφῆς προνοίας.

Συμεὼν τότε προφήτης
Μετὰ τοὺς λόγους ἐκείνους,
Ὀρέγων βρέφος κομίζειν
Μαριὰμ λέγεν τεκούσῃ·

Τὸ βρέφος, πάναγνε, τοῦτο
Ἐς ἔγερσιν ἐστὶ πολλῶν,
Μόρον αὐτέων σὺν ἐθνῶν
Ἐς ἐναντίον τε πῆμα.

Ὑπὸ σὸν δὲ πνεῦμα, κούρη,
Δόρυ κάρχαρον διέλθοι,
Κραδιῶν ὅπως ἀπείρων
Φανεροὺς λόγους ποιήσῃ.

Ἔννομος εὐσεβίῃ πᾶσι φαείνει,
Πρῶτος ἔγνως Συμεὼν Χριστὸν ἐόντα.
Φάτις εὐθέως ἱκέσθαι
Ἱερὰν προφῆτιν Ἄννην·
Θυγατὴρ πέλεν Φανουὴλ
Ἀπ' Ἀσὴρ ἰοῦσα φύτλης.

Χρόνον οὐ βραχὺν γὰρ αὕτη
Σαόφρων πέλεσκε χήρα,
Ἱερῷ ἀεὶ παροῦσα
Θεὸν ἠϋμένιζεν ὕμνοις.

Ψόγον οὐδ' ὅλως ποιοῦσα
Πολιοῖς ποσὶν παρέστη,
Φανερὸν δ' ἔτευξε Χριστὸν
Ἱερουσαλὴμ πολίταις.

Ψόγον ἐξελοῦσα λήθης
Κραδίῃ φύλασσε πάντα
Μαρίη, βρέφος δ' ἑλοῦσα
Ἐπὶ Ναζαρὲθ πορεύου.

Μαρίη καὶ Συμεὼν, καὐτὸς Ἰωσὴφ
Μετὰ Ἄννης, ἱκέτας σώζετε πάντας.
Μαρίη κλυτὴ σὺν Ἄννῃ,
Συμεὼν, ἄναξ Ἰωσὴφ,
Ἱκέταις γένοισθε τεῖχος.

Cf. Spicileg. Rom. 1 c. p. 62 sqq. Legitur praeterea haec ode in libro Leonis Allatii de Simeonibus p. 5. — v. 7. *σὺν* Allat. *τοῦ.* — v. 27. *ἔςῆγον.* Sic codd Leo Allat. contra metri rationem: *εἰςῆγον.* — v. 57. *ἦγε.* Sic cod. Barb. Allat. *εἶχε.* — v. 62. Allat. *πελοῦντες.* — v 75. *παρέσχες.* Codd. *παρέσχον.* — v. 103. *πέλεσκε χήρα.* Sic emendavit P. Matranga, quem secutus sum. Cod. Barb. *τέλεσσε κῆρα.* Allat. *πέλεσσε κῆρα.*

XXI.

Εἰς τὴν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν βάπτισιν.

Ἀπὸ τῆς φίλης ἐρήμου,
Ἀπ᾽ Ἰορδάνου τε θείου,
Ἅμα προδρόμῳ Θεοῖο
Ἅγιον μέλος βοήσω.

Βίον ἀγλαὸν διώκων
Ὁ μέγας Θεοῦ προφήτης,
Βρέφος ἔνθεον φαάνθη
Τρέχον ἐς κλυτὰς ἐρήμους.

Γονέων γὰρ ἦν δικαίων
Ἱεροῖς νόμοις βιούντων,
Διὸ πνεύματος Θεοῖο
Ἀπὸ νηδύος γεμίσθη.

Διὰ τοῦτο φεύγεν οἶνον,
Σικέρων τε πόσιν πάντων,
Ἅμα φιλτάταις ἐδωδαῖς
Ἑτέροις βροτοῖς ἐούσαις.

Ζαχαρίου μεγάλου πάγκλυτε κοῦρε,
Χείλεσιν ὑμνοπόλοις ἄρχεο μύθων.
Γόνε πανσόφου προφήτου,
Ἱερεῦ Θεοῦ προφῆτα,
Ἐπέων σοφῶν ὑπάρχου.

Ἔχε δὲ τροφὴν ἀρίστην
Ἀπόνως ἀεὶ παροῦσαν;
Ἀκρίδες πέλεν τὸ βρῶμα,
Μελεαγρίου τε ῥίζαι.

Ζάθεον φέρεν χιτῶνα
Ζακότων τρίχας καμήλων,
Ἐπὶ ὀσφύος δὲ μίτρην
Ἀπὸ δερμάτων κοπεῖσαν.

Θεόθεν προῆλθε κήρυξ
Προθέων γένους Θεοῖο,
Ὁ πατὴρ γὰρ τοῦτον ὦρσεν
Πάϊν ὄφρα πᾶσι δείξῃ.

Φωτογόνου τελετῆς ἄρτι φανείσης,
Φωτοφόροις κιθάραις μέλψομεν ὕμνους.
Τελετῆς κλυτῆς φανείσης,
Κιθάρας κλυτὰς λαβόντες,
Ἱεροὺς λέγοιμεν ὕμνους.

Ἱερὸν βροτοῖσι λύτρον
Ἐπὶ γῆς ἄγων ἐπέστη,
Λύχνος ἐμφανῶς φαάνθη
Θεὸν εὐσεβῶς πιφαύσκων.

Κατὰ γὰρ χθόνα κρατίστην
Κρατερῶς δίδασκε πάντα,
Τότε καὶ γόνους Ἰούδα
Ῥοθίοις καθαίρειν ἦρτο,

Λαλέων λεῷ παρόντι
Λέγεν εὐθέτους πορείας
Μάλα δὴ τάχιστα τεῦξαι
Νοερῶς Θεῷ μολοῦντι,

Μέγα κῦδος ἔνθεν ἦρεν
Παρὰ τοῖς βλέπουσι πᾶσι,
Διὸ Χριστὸν αὐτὸν εἶναι
Ἐδόκει λεὼς Ἑβραίων.

Ναύμασι θειοδόχοις λούσατο σῶμα
Πιστοτάτων μερόπων πᾶσα γενέθλη.
Ῥοθίοις Θεῶν λαβοῦσι
Μερόπων φιλευσεβούντων
Τὸ γένος κάθαιρε σῶμα.

Νοέων δὲ ταῦτα κήρυξ
Φάτο τῷ λεῷ· τίς ὔμμιν
Τέκνα δυστόκων ἐχιδνῶν
Προφυγεῖν ἔδειξε μῆνιν;

Ξεῖνον αὐτὸς οὐδὲν ἔρδω,
Ὅπερ οὐ γράφειν προφήτης.
Ἐμὲ γὰρ προςεῖπεν αὐδὴν
Ἐν ἐρημίῃ βοῶσαν.

Ὅθεν ὑμέας προβαίνων
Ῥοθίοις ἔγωγε νίζω,
Ταχέως δέ τοι προλάμψοι
Ὁ κρατῶν ἐμοῖο ῥώμη.

Παρὰ τοὺς πόδας δὲ τούτου
Θεϊκοὺς ἔγωγε νεύσας
Ἀπορῶ κλυτῶν πεδίλων
Παλάμῃ λύειν ἱμάντα.

Ἀνδρομέης γενεῆς λύματα ῥύπων
Ὕδασι Χριστὸς ἄναξ λούσατο σῶμα.
Γενεῆς ῥύπον καθαίρων
Χθονίων φαντὶς ὁ Χριστὸς,
Ῥοθίοις ἔβαψε σῶμα.

Ῥοθίοις ξένοισιν οὗτος
Μόνος ὑμέας κάθαιρε,
Νοερόν τι πῦρ προχεύων
Ἀπὸ πνεύματος ῥεέθρων.

Στεγανὸν πτύον κομίζων
Ἰδίην ἅλω καθαίρει,
Συνάγων δὲ σῖτον οἴκοι
Ἀχύρων γένος φλογίζει.

Τότε Χριστὸς αὐτὸς ἦλθε
Πρὸς ἑὸν μέγαν προφήτην,
Ἵνα μιν τάχιστα βάψῃ
Ἐν Ἰορδάνου ῥεέθροις.

Ὑπέφευγε δ' ὁ προφήτης
Τόδε δρᾶν' ἔγωγε, φάσκων,
Ῥοθίων τεῶν χατίζω,
Σὺ δ' ἄναξ τί πρός με βαίνεις;

Μερόπων ἀμπλακίας οἶδμα καθαίρει,
Ῥοθίων ἁγνοτόκων κάρτος ἀείδω.
Μερόπων τὸ νᾶμα κλύζει
Κακίας, ῥόου πανάγνου
Σθένος εὐκλεὲς βοήσω.

Φαέθων δὲ Χριστὸς εἶπεν,
Ἄφες ἄρτι, τοῦτο ῥέξαι,
Ὅτι μοι προςῆκεν οὕτω
Τελέσαι τρόπον δικαίου.

Χέρα δεξιὴν προτείνει
Ἐν Ἰορδάνῃ προφήτης,
Τρομέων δ' ἄνακτα βάψειν
Τὸν ὅλων κάθαρσιν ὄντα.

Ψόφος ἦν πατρὸς βοῶντος·
Ἐμός ἐστι κοῦρος οὗτος.
Τὸ δὲ πνεῦμα προςκατέπτη
Ἐπὶ Χριστὸν ὡς πελείη.

Εἷς Θεὸς ἐν τριάδι προὔπτον ἐδείχθη,
Τοῦτον ἐν εὐσεβίῃ τίετε πάντες.
Θεὸς εἷς τριὰς φαάνθη,
Ὁ πατὴρ, παῖς, τὸ πνεῦμα,
Μόνον αὐτὸν εὐσεβοῦμεν.

Conf. Spicil. Rom. l. c. p. 66 sqq. — v. 57. Alii θεόν. — v. 77. Χριστός codd. χόρτος.

XXII.

Εἰς τὴν βαϊηάντησιν τοῦ κυρίου.

Ἀγίης πρὸ ἓξ ἑορτῆς
Μόλεν ἡμερῶν Ἰησοῦς
Ὅθι Λάζαρον θανόντα
Διέσωσεν ἐκ βερέθρου.

Βαδιὼν δὲ πρὸς κολώνην
Ἱερὴν ὄρους ἐλαιῶν
Δύο πέμψε τῶν μαθητῶν
Ἐνὶ Βηθφαγῇ κελεύσας·

Γονάτων δρόμοις μολοῦντες
Ἐπὶ τὴν ἔναντι κώμην
Ὄνον αὐτόθεν τε πῶλον
Ἀγάγοιτε σὺν τεκούσῃ.

Διὸ δεσπότῃ βοῶντι,
Τί λύειν ὄνους ποθεῖτε;
Ἐρέειτε, Χριστὸς εἶπεν,
Ὁ δὲ συντόμως προπέμψει.

Θεοφόβοισι χαρᾶς ἦμαρ ἐπέστη,
Δεῖμα φέρον στυγερὰν πᾶσιν Ἑβραίοις.
Χαρίεν σέβουσι Χριστὸν
Μόλεν ἦμαρ, ἔμφοβον δὲ
Ἀσεβεστάτοις Ἑβραίοις.

Ἕταροι δὲ τὰς κελεύσεις
Τέλεσαν γόνου Θεοῖο,
Ἅμα γὰρ φέρον τεκούσῃ
Ἀδαηπόνον τε πῶλον.

Ζυγὸν οὐ μαθέντι πώλῳ
Βαρὺν, οὗ βροτοὺς ἀείρει,
Ἀπέθηκαν εὐθὺ Χριστὸν
Ἐπιθέντες ἁγνὰ πέπλα.

Ζάθεος δέ τις προφήτης
Προέλεξε ταῦτα βίβλῳ·
Θύγατερ, γὰρ εἶπε, Σιὼν
Ἄφοβος φίλη προλάμποις.

Θεόθεν γὰρ εἰς σὲ σώζων
Βασιλεύς τε πραῢς ἔλθοι
Ἐπ' ὄνου τε πῶλον ἵζων
Ὁ μέγαν πόλον πολεύων.

Χριστὸς ἐς ἄστυ θέει Ἱεροσολύμων,
Ὄφρα θάνοι μερόπων εἵνεκα λύτρου.
Ἱερουσαλὴμ ἐς ἄστυ
Θανέειν ὁ Χριστὸς ἦλθε
Μερόπων ὑπὲρ γενέθλης.

Ἱερουσαλὴμ πολῖται,
Τὰ βρέφη, γέροντες ἄνδρες
Ἅμα τοῖς ξένοισιν ὄχλοις
Ἐπὶ πάσχα συνδραμοῦσιν.

Κατὰ τὴν πόλιν μαθόντες
Ὅτι Χριστὸς εἰσελαύνει,
Βάϊα κρατοῦντες ἄκρα
Ταχινοῖς δρόμοις ὑπήντων.

Λασίοις κλάδοις ἐλαίης
Τινὲς ἔτρεχον λαβόντες,
Θαλερὴν κόμην δὲ δένδρων
Τριόδοις ἔβαλλον ἄλλοι.

Μεγάλως σέβοντες αὖθις,
Ἕτεροι τὰ λαμπρὰ πέπλα
Τραχιναῖς τρίβοις ἐφήπλουν
Ὅθι Χριστὸς εἶχε βαίνειν.

Ἐν χλοεραῖς ἀνέρες φυλλάσι δένδρων
Θᾶττον ὑπαντιάαν σπεύσατε Χριστόν.

Παλάμαις κλάδους κροτοῦντες
Χλοεροὺς ἐς ἄντα Χριστοῦ
Μερόπων τρέχει γενέθλη.

Νάεται, ξένοι τε πάντες
Σὺν ἀποστόλοισι Χριστὸν
Καθ' ὁδῶν νάπης ἐλαιῶν
Πελάοντα προσνοοῦντες.

Ξένον αἱ προσῆγον ὕμνον
Αἰγυθρόως βοῶντες,
Βασιλῆϊ παιδὶ Δαβὶδ
Ἐν ὑπερτάτοισιν αἶνος.

Ὁ κλυτῇ Θεοῖο κλήσει
Προσιὼν μάκαρ τις ἔσκε·
Μακαριστὸν αὖτε Δαβὶδ
Τὸ μολὸν κράτος τοκῆος.

Περίφημον εὐθὺς ὕμνον
Ἱερεῖς κλύοντες ὄχλου
Σὺν ἀποστόλοις βοῶντες
Ἔφασαν γόνῳ Θεοῖο·

Ἀντὶ πέπλων κραδίας δείκνυμεν ἁγνὰς
Χριστὸς ὅπως ὁμαλὴν οἶκον ὁδεύσῃ.
Ῥόον ὃν φέρουσιν ὄχλοι
Ἅμα σοῖς, ἄναξ, μαθηταῖς
Στόμασιν κέλευε παῦσαι
Ὑπέρογκα γὰρ βοῶσιν.

Σχεδόθεν, δὲ Χριστὸς εἶπεν,
Ἀτρεκῶς λέγω, κακοῦργοι,
Ἐὰν οὓς ἔφητε παύσω,
Ἄλαλοι λίθοι λαλοῦσιν.

Τότε καὶ πόλις σαλεύθη
Πυλέων μολοῦντες εἴσω·
Τότε τις πρὸς ἄλλον εἶπε·
Φάθι δὴ τίς οὗτος ἐστίν;

Ὑγιῶς ὁ δὲ προςεῖπεν·
Ὁ μολὼν ἄναξ Ἰησοῦς
Γαλιλαῖος ὁ προφήτης
Ἀπὸ Ναζαρὲθ γενέθλης.

Συναγωγῆς στυγερῆς κλαύσατε παῖδες,
Ὅτι Χριστὸν τὰ βροτῶν φῦλα γεραίρει.
Γόνος Ἰσραὴλ στενάζει
Ὁ νόμου σκιὴν γεραίρων,
Ὅτι τιμᾷ Χριστὸν ἔθνη.

Φλογερῷ μολόντι Χριστῷ
Ἱερῷ τυφλοὶ προσῆλθον
Πόδας ἀσθενεῖς τε χεῖρας·
Ὁ δὲ πᾶσι δῶκε ῥῶσιν.

Χαλεποὶ δὲ γνόντες ἔργα
Ἱερεῖς μέγιστα Χριστοῦ
Βρεφέων τε τερπνὸν ὕμνον
Ἱεροῦ μέσον κατεῖπον.

Ψῦθος ἐκμανῶς δονοῦντες
Ἐβόων ἄνακτι πάντων·
Ἀΐεις τί φασι παῖδες;
Ὁ δὲ, ναίχι, Χριστὸς εἶπεν.

Ψόφον ἐν γραφῇσιν οὔπω
Ἀνέγνωτε ταῖς λεγούσαις,
Στόμα νηπίων πρὸς αἶνον
Ὑπομαζίων ἀνοίξεις;

Στομάτων ἐξ ἀκάκων ᾄσματα Χριστῷ
Βρεφέων ὑμνοπόλων πᾶς βροτὸς εἴποι.
Στομάτων ἀπ' εὐρυμύθων
Βρεφέων φίλων τε Χριστῷ
Προςφέροιμεν αἰὲν ὕμνον.

Conf. Spicil. Rom. l. c. p. 75 seqq. — v. 17. *Θειοφόβοισι.* Sic emendavit Allat. Codd. *θεοφόβοισι.* — v. 84. *κέλευε* Codd. *κέλευσε.* — v. 109. *ὕμνον* Codd. *ὕπνον.*

XXIII.

Εἰς τὸ μυστικὸν καὶ θεῖον δεῖπνον τοῦ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ.

Ἄγε δὴ, λύρη με θείη
Ἐπὶ δεῖπνον ἄρτι θεῖον,
Ἵνα μυστικῆς τραπέζης
Ἅμα Δεσπότῃ μετάσχω.

Βοάαν γὰρ ἄρτι Χριστοῦ
Θεϊκὸν πάρεστι κάρτος
Τυπικοῦ νόμου τε τέρμα
Ὑπὸ Μωσέως γραφέντος.

Γονίμῳ γόνος Θεοῖο
Ἐν ὄρει πέλων ἐλαιῶν,
Ἱεροῖς ἔφη μαθηταῖς
Προλέγων ἄναξ τὸ μέλλον·

Δίδαγμα κρατεῖτε τοῦτο
Ὅπερ ἐμφανῶς διδάσκω,
Ὅτι δεύτερον μεθ' ἦμαρ
Γίνεται νόνου τὸ πάσχα.

Δεῖπνον ἐς ἀμναφόρον σπεύσατε πάντες
Μυστιφόροις καρδίαις κάρτα Θεοῖο.
Ἐμὲ δὲ φθόνῳ κακίστῳ
Πάϊν ἀνέρος λαβόντες
Ἱερεῖς, λεώς, πολῖται
Στερεαῖς νίφουσι βύρσαις.

Ζακότοις βαλοῦσι μύθοις,
Πτυέλῳ βρέχουσιν ὄψιν,
Πιλάτῳ δὲ συμμανέντες
Ἰκρίῳ κτενοῦσιν οἴτῳ.

Θανάτου δ' ἐγὼν ὀχῆας
Ἅμα καὶ πύλας ἀέξας,
Τὸν Ἀδὰμ λαβὼν τριταῖος
Ἀπὸ νερτέρων ἀνέλθω.

Ελλαπίνην ἁγίαν Χριστὸς ὀπάζει
Μωσαϊκῶν προβάτων δαῖτα πεδήσας.
Ἵνα δὴ νόμον τελέσσω,
Ὃν ἐγὼ πάλιν παρέσχον,
Πέτρε, νῦν ἴθι πρὸς ἄστυ
Ἅμα τῷ γόνῳ Σαλώμης.

Κατὰ τὴν πόλιν γεγῶσι
Νέος εὐθὺς ἀντιάζει
Κέραμον φέρων ἐπ' ὤμων
Γλυκεροῦ γέμοντα ῥείθρου·

Λιπαρῶν ποδῶν δὲ τούτου
Καλὸν ἴχνιον πατοῦντες,
Ἐπὶ τὸν δρόμον δραμεῖσθε
Ὅθι κεῖνος αὐτὸς ἔλθοι.

Μεγάρων τ' ἐρεῖτε πρώτῳ,
Ὅτ' ἔφην· τίς ἴσχεν οἶκος
Ὅθι μοι μολοῦντι πάσχα
Σὺν ἐμοῖς φάγω μαθηταῖς;

Ἀπὸ δαιτὸς θεϊκῆς πέμψατε Χριστοῦ
Βδελυρὸν καὶ προδίτην θᾶττον Ἰούδαν.
Νόμον ἐκμαθὼν δ' ἐκεῖνος
Τὸν ἐμὸν, τάχιστα δείξει
Ἀνώγαιον, ἔνθα θᾶττον
Ἱερὸν ποιεῖτε δεῖπνον.

Ξυνιόντες οἱ μαθηταὶ
Δράμον ὀξέως ἐς ἄστυ,
Ὅσα Χριστὸς εἶπεν εὗρον
Ὅσα Χριστὸς εἶπεν ἔρξαν

Ὁ Θεὸς δὲ σὺν μαθηταῖς
Κατὰ τὴν πρέπουσαν ὥραν
Ἐπὶ φαιδρὸν ἦλθεν οἶκον,
Ἐπάγων νόμῳ τὸ τέρμα.

Πρόβατον φαγὼν δὲ Μωσοῦ
Ὁ Θεοῦ τοκῆος ἀμνὸς,
Πρόβατον νόμου παλαιοῦ
Τέρας αὐτὸ θῆκε πάντων.

Μερόπων ὃς ποθέει Χριστὸν ἐς ἄκρον,
Ἀδόλως συμφαγέτω δεῖπνον ἐκείνου.
Ῥύσιον δὲ αὐτὸς ἄρνα
Μερόπων πόρεν γενέθλῃ,
Ἐνὶ μυστικῇ τραπέζῃ
Ἰδίην σφαγὴν τυπώσας.

Στεφανηφόρου δὲ δείπνου
Τότε δεσπότης ἀνέστη,
Προχέει τ' ἐς ἄγγος ὕδωρ
Ἀποθεὶς τὰ θεῖα πέπλα.

Τρυφεροὺς πόδας μαθητῶν
Παλάμαις ἔνιπτε θείαις,
Μετὰ λεντίου δὲ τούτους
Κατέμασσεν οὗπερ ἔσχεν.
Ὑπόδειγμα δοὺς βροτοῖσιν
Χθαμαλῶν φρενῶν πρὸς ὕψος,
Πάλιν ἐς τράπεζαν ἦλθεν
Ὑποδὺς ἑοὺς χιτῶνας.

Κἀμὲ τὸν ἐν κακίῃ, Χριστὲ, καθαίροις
Χείρεσι ταῖς θεϊκαῖς πάντα λοέσσας.
Φάος, ὡς κόμισσεν ἄρτον,
Ἐρέων δέδωκε μύσταις·
Τὸ δ' ἐμὸν φάγοιτε σῶμα
Ἐς ἁμαρτάδων καλύπτρην.

Χαρίεν δέπας κεράσσας
Τάδε τοῖσι δῶκε λέξας·
Τὸ δ' ἐμὸν πίοισθε αἷμα,
Τὸ ἁμαρτίας σκυλεῦον.

Ψόφον ἐς τοκῆα δόντες
Θεον ἐν λόγοισιν ὕμνον,
Ἐπὶ τὴν νάπην ἐλαιῶν
Ἅμα τῷ φάναι προῆλθον.
Ὦ πάθος, ὦ φιλίη, ἣν διὰ Χριστὸς
Σάρκα βροτοῖς ἰδίην ὤπασε δαῖτα.

Conf. Spicil. Rom. l. c. p. 79 seqq. — v. 13. *κρατεῖτε* Codd. *κράτιστε*. — v. 34. *παρέσχον* Codd. *παρέσχων*. — v. 43. *δραμεῖσθε* Codd. *δραμεῖσθαι*. — v. 47. *μολοῦντι* Codd. *μολοῦντα*.

XXIV.

Εἰς τὸν τίμιον σταυρόν.

Ἀσεβῶν χρόνος παρῆλθεν,
Ἀγαθὴ χόρευε πίστις,
Ἀθέων νέφος ἐδάσθη,
Κιθάρῃ μέλισδε χάρμην.

Βαβυλὼν βάραθρον οἷτος
Ἐφάνη βροτοῖσι πᾶσιν,
Ἀθέων φύουσα φύτλας,
Ἀνόμων τρέφουσα δήμους.

Γελόων βοῶ τὸν ὕμνον,
Θεὸν ἀξίως γεραίρων,
Ὅτι τὴν φίλην γαλήνην
Χρονίην δέδωκε κόσμῳ.

Δόμα γὰρ Θεοῦ γαλήνη
Τελέθῃ μέγιστον, ἣ δε
Θεϊκῷ σθένει μολοῦσα,
Θεϊκῷ κράτει κρατοῦσα.

Ἐφάνη Θεὸς κολάζων
Αἱ ἁμαρτάδας κακίστας,
Ἐφάνη Θεὸς σαώζων
Ἐλέῳ βρύων σὺν οἴκτῳ.

Ζόφος ἦν πάροιθε Μῆδος
Μερόπων γένη θερίζων
Δόρατι, ξίφει, βελέμνῳ,
Χαλεπωτάτῃ τε λύττῃ.

Θεϊκῷ χόλῳ στρατεύσας
Φλογερὴ πέφηνεν ἅρπη,
Διὸ καὶ πόλεις φλογίζει
Γλυκεροῖς ὁμοῦ πολίταις.

Ἱερὸν τρέπεσκεν ἄστυ,
Ὅθι Χριστὸς ἔσχε πότμον,
Ὅτι Χριστὸς αὐτὸν ἦγεν
Ἰδίην πτόλιν σκυλεύσας.

Κρατερὴν πτόλιν κρατήσας
Νεκύων ὅλην γεμίζει,
Ποταμῷ πυρὸς δὲ πᾶσαν
Ὁ θεήλατος ἐκβλύζει.

Λάβε καὶ ξύλον Θεοῖο,
Τοῦ Θεοῦ μέγιστον ὅπλον,
Τὸ βροτῶν κράτιστον ἔρκος,
Τὸ παθῶν φέριστον ἄλκαρ.

Μόνον ἐν πέτρῃ γὰρ ἔστη
Κρανίου Θεὸν προφαῖνον,
Μόρον εὐθέως κατέκτα
Ἅμα δαίμοσι κακίστοις.

Νενεκρωμένοις βροτοῖσι
Θανάτῳ, φθορᾷ κακίστοις,
Βροτέην κράτιστα βλύζει,
Θανάτου κράτος πατοῦσαν.

Ξύλον ἦν, πατὴρ ὀλέθρου
Ὅτ' Ἀδάμ τρύγησε βρῶσιν,
Ξύλον ἦν, φονεὺς ὀλέθρου
Ὅτε Χριστὸν ἔσχεν ἥλοις.

Ὅθεν ὡς πέδον γε Πάρθου
Ξύλον εἴσιδεν Θεοῖο,
Τότε Χοσρόην φονεύει
Ὀλοῶν κρατοῦντα Μήδων.

Πολέμῳ γὰρ ἦν γενάρχης
Ὁ κακὸς κακῶν ἀνάσσων,
Γλυκερῆς δὲ τῆς γαλήνης
Κρυερὸς πέλεν διώκτης.

Ῥᾷον ἐκ βίου κυλίσθη
Ὁ βίον κλόνοις ταράττων,

Ὁ φόνων τὰ πάντα πλήσας
Φονικοῖς ξίφεσσι πίπτει.

Σοφὸν ἰκρίον Θεοῖο
Τόδε τὸ τρόπαιον ἔστη
Κατὰ βαρβάρων βιαίων,
Κατὰ Χοσρόου κακίστου.

Τότε καὶ θάλος γαλή-
νης
Ἐπὶ γῆς προῆλθε πάσης
Πολέμων πατρὸς πεσόντος,
Γενέτου κλόνων δαμέντος.

Ὑπὸ δὲ κλυτῆς γαλή-
νης
Θεόθεν βροτοῖς μολούσης,
Μεγάλης παῖς τε Ῥώμης
Ἐπιτέρπεται κρατίστως.

Φόβον ἐκβαλὼν διώκτου
Ἀφόβως ἐσεῖδε πάτρην,
Ὁ φυγὼν πτόλιν τοκήων
Ὁρᾶται πάλιν πολίτης.

Χαρὰν ἰκρίου λαβόντες
Ἁγίου Θεοῖο παῖδες
Ἐς ἑοὺς τόπους μολοῦντες,
Ἐς ἑοὺς τρέχουσιν οἴκους.

Ψόγος ἐκνόμων ἑβραίων
Ἑὰς ἐς κάρας τρεπέσθω,
Ὅτι τὸ ξύλον Θεοῖο
Μόλεν εἰς πτόλιν Θεοῖο.
Σταυρὸς ἐς εὐσεβέων γαῖαν
ἀπήχθη,
Εὐσεβέων μερόπων χαίρετε
φῦλαι.

Conf. Spicil. Rom. l. c. p. 106 seqq. — v. 4. *χάρμην.* Codd. *χάρμη.* — v. 5. *οἶτος.* Codd. *οἶτο.* — v. 37. *λάβε.* Codd. *λάβην.* — v. 42. *προφαῖνον.* Codd. *προφαίνων.* — v. 45. *νενεκρωμένοις.* Codd. *νενεκρωμένος.* — v. 47. *βροτέην.* Codd. *βροτῆν.* — v. 53. *πέδον.* Codd. *πέδων.* — v. 89. *ἀπήχθη.* Codd. *ἀφήχθη.*

XXV.

Εἰς τὴν ἀνάληψιν καὶ εἰς ἑαυτόν.

Ἀπὸ δὲ κλυτοῦ διαύλου
Ἀναβὰς ἐκεῖνα βάθρα
Ἐλαῶν ὄρος φιλήσω,
Ὅθεν ἐς πόλους ἀνῆλθεν.

Βάθος ἄπλετον δὲ θείας
Σοφίης, δι' ἧς με σῶσεν,
Λίαν αἰνέσας, ἐκεῖσε
Ταχέως πάλιν δρομήσω.

Γεραροὺς ὅπου τὰ θεῖα
Ἑτάρους ἐμυσταγώγει,
Κρυφίους βυθοὺς φαείνων
Ὑπὸ τὸ στέγος γενοίμην.

Διὰ τῆς θύρης μεγίστης
Ἐπὶ βαθμίδας προήκων,
Πόλιος δύσει προσούσης
Ἁγίης ἴδοιμι κάλλος.

Εὐπρεπίην ὁράαν ὡς γλυ-
κὺ σεῖο
Οὔρεος ἐξ ἐλαῶν, ἄστυ
Θεοῖο.
Ἐπὶ Λαζάρου δὲ τύμβον
Τετραημέρου νεκροῖο
Διαβὰς, ἄνακτι δόξαν,
Ὅς ἔγειρε τόνδε, δοίην.

Ζῆσιν ἱμέρου δὲ θείου
Φρεσὶν ἰσχύνων, ἱκοίμην
Τάχα Βηθλεὲμ πολίχνην
Ὅθι παντάναξ ἐτέχθη.

Ζαθέου τετραστόου δὲ
Ἄγαν ἐκπρεποῦς τρικόγχου
Μέσον ἐσμολῶν ἐκείνου
Ἱεροῦ δόμου χορεύσω.

Βηθλεὲμ εὐαγέος κάλλεα δέρκειν
Χριστὸς ὁ κεῖθι φανεὶς πάντα με νεύσοι.
Θαμὰ χρυσοφεγγέας τε
Ὁρόων στύλους τε μούσης
Μάλα καλλίτευκτον ἔργον,
Ἀχέων νέφους λαθοίμην.

Ἰδέην ἄνω δὲ βλέψω
Καλάθωσιν ἀστροφεγγῆ,
Ἀπὸ καλλιεργίας γὰρ
Χάρις οὐρανοῖο λάμπει.

Κατὰ τὸ σπέος γενοίμην,
Ὅθι παντάνασσα κούρη
Τέτοκε βροτοῖσι ῥύστην
Θεὸν ἀτρεκῶς βροτόν τε.

Λιπαρῇ πλακὶ προθήσω,
Θεὸν ᾗ βρέφος δέδεκτο,
Βλέφαρα, στόμα, κράνος τε
Κομίσαι χάρισμ᾽ ἐκεῖθεν.

Μεγακυδέος δὲ φάντης
Ἐπὶ προσκύνησιν ἔλθω,
Ἄλογος δι᾽ ἧς ὑπάρχων
Ἐτράφην λόγῳ Θεοῖο.

Νεκύων ἐς ἄντρον εἴξω
Βρεφέων ἅμα σφαγέντων
Γενέσει λόγου βροτείῃ,
Ἡρώδου φθόνῳ μανέντος.

Ὦ βασίλειε πάτερ, λῷστε νοήμων
Αἴθε τεὴν κορυφὴν ἄρτι φιλοίην.
Ξυνετῷ λεῷ τε κλήρῳ,
Ὁσίοις ἐπισκόποις τε,
Μοναχῶν προηγέταις τε
Ἐμὸν εἴσιδω πατριάρχην.

Ὃς ἐμοῦ γένους ὑπάρχει
Ἅγιον φέριστον ἔρνος,
Βασίλειος ὁ πραΰφρων,
Ὁ λίαν σεβάσμιός μοι.

Οἶσθα, μάκαρ, τίνος οὖν εἵνεκα, σεῖο
Μνήσατο θυμὸς ἐμος τῷ δέ γε χρόνῳ.
Πραπίδων ἐμῶν τὸ χάρμα,
Τεκέων ἐμῶν τὸ κάλλος,
Σοφίης ἄγαλμα, ποῦ σε
Σωφρόνιε σῶφρον εὕρω;

Σωφρονίου γεραρὴν ὄψιν ἰδοίμην,
Ὃν ποθέω γοόων ἤματα πάντα.
Ῥόος ὀμμάτων ἐμοῖο
Δακρύων ἀποδακρύει νῦν,
Ὅταν ἐς λογισμὸν ἔλθω
Ταχέως ἑκὰς στενάζων.

Σὲ γὰρ ὁ φίλος τέκος τε
Πατέρα, σχέσει τε θείᾳ,
Ἐθέμην παρηγορεῖν με,
Διέπειν βίῳ τε γῆρας.

Τίπτε λάθου, γλυκερὸν τέκνον, ἐμεῖο
Ἐν μοναχοῖς, ὃν ἔθου παῖδα κομίζειν;
Τὸ πολύπλοκον δὲ πλῆθος
Ὅτε συμφορῶν συνέσχεν,
Τότε σοι φίλ᾽ ἐτερίσθην
Πολιὴν ἔχων ἀνιγρήν.

Ὑλικὸν βίον λιπὼν γὰρ
Ἅμα σοι βιοῦν τε θνήσκειν

Ἐφάμην τρόπῳ δὲ ποίῳ,
Θεὸς οἶδεν, ᾧ διέστην.

Φρονέων πάλαι γὰρ ὄν-
τως
Ἐνὶ φιλτάτῃ γε Λαύρῃ
Μέχρι τέρματος διάξειν
Ἔωθεν κλόνοιο κόσμου
. . . .
. . . .
. . . .
Στὰς δ' ὅσας ὑπέστην.

Ψαμάθου πλέον γὰρ
εὕροις
Κραδίης ἐμῆς ἀνίας,
Ἔδαφος διάβροχόν τε
Ἔτι δακρύοις ἐμοῖσι.

Τόγε μὴν ἄεισμα τοῦτο
Ἀνέθηκά σοι ποθοῦντι,
Καθ' ὅλην φυλὴν Συρίης
Ἐμέθεν πόνους ἀείδειν.

Conf. Spicil. Rom. l. c. p. 109 seqq. — v. 3. Ἐλαῶν. Codd. ἐλαιῶν. cf. v. 18. — v. 26. ὅθι. Codd. ὅθεν. — v. 34. τε μούσης. Codd. τεμούσης. — v. 42. ὅθι. Codd. ὅθεν. — v. 53. εἶξω. Sic codd. Matr. legi vult ἥξω. — v. 62. εἰσιδω. Codd. εἰς ἴδω. — v. 78. Codd. ἔκας ταχέως. — v. 106. φυλήν. Sic emendavit Matranga, codd. φίλην.

XXVI.

Εἰς τὸν ἅγιον Παῦλον, τὸν ἀπόστολον.

Ἀρετῶν μέλιττα Παῦλε
Ἐπὶ σοὺς ἄγοις με σίμ-
βλους,
Ἵνα σὸν μέλι τρυγήσας
Ἱερῆς τροφῆς μετάσχω.

Βασιλεῦ μελῶν προφῆτα,
Κιθάρην δίδου τινάσσειν,
Ἀρετῶν ὅπως γενάρχην
Μέλεσιν σοφοῖσι μέλψω.

Γένος Ἀβραὰμ φυτεύει
Ὁ μέγας Θεοῖο λάτρης,
Κιλίκων τρέφουσι Ταρσοὶ
Ἐπὶ γῆς φανέντα Παῦλον.

Δρόμον ἐκ βρέφους ὁ-
δεύων
Ἁγίων σοφῆς γενέθλης,
Ἰδίην ἀφῆκε πάτρην,
Πατέρων πόλιν γενεήν.

Ῥίζα φιλευσεβίων ἔκλεο
Παῦλε,
Ἐν χθονὶ τετραπώρῳ γεί-
ναο μόσχους.
Ἐδιδάσκετο προθύμως
Ἱερὰς γραφὰς τοκήων
Ἱερουσαλὴμ κατ' ἄστυ
Ὑπὸ τῶν σοφὰ φρονούν-
των.

Ζαθέους νόμους τελέσ-
σας
Φαρισαῖος ἦν ἐς ἄκρον,
Ὅθεν εὐσεβῶν ὑπῆρχεν
Ἑτέρων πλέον διώκτης.

Θαλάμους δὲ τοὺς δι-
καίων
Ἀγρίως ὅλους ἐπόρθει,
Ἁγίους δὲ τοὺς ἐν ἄστει
Ἐδίδου φέρων φονεύειν.

Ὦ φρενὸς, ὦ μανίης ἧς
πέλε Παῦλος
Ὅττι σοφῶν ἀγέλην πᾶσαν
ἀνῄρει.
Ἱερὴν ἔβαλλε πίστιν
Μανικὸς πέλων διώκτης,
Κατὰ τὰς πόλεις δὲ βαίνων
Ἁγίους κόλαζε πάντας.

Κακὰ γράμματα γρα-
φέντα
Λάβεν ἐκ κακῶν προέδρων,
Ἁγίους ὅσους Δαμασκὸς
Τρέφε δεσμίους κομίσσαι.

Λόγος ἐκ πόλου προκύ-
ψας,
Ὁ λόγῳ πόλον κυλίνδων,
Ἅμα φωτὶ παμμεγίστῳ
Τρέπεν ὡς τάχιστα Παῦ-
λον.

Μέσον ἡμέρας δὲ λάμ-
ψας,
Φάος ὀμμάτων ἀπούρας
Κατὰ γῆν τάνυσσε Σαῦλον
Κατὰ γῆν κακῶς μανέντα.

Χριστὸς ὅλων μεδέων σὺν
γενετῆρι
Παῦλον ἀπ' ἀντιβίων τεύ-
ξατο λάτρην.
Νοέειν δὲ τὸν βαλόντα
Ὁ βαλὼν θέλων τυπέντα,
Λέγεν ἡμέρως Ἰησοῦς
Ἐπὶ γῆς πεσόντι Σαύλῳ.

Ξένον εὐσεβοῦσι ῥέξεις
Ἐμὲ, Σαῦλε, νῦν διώκων.
Ἀπαμείβεται δὲ Σαῦλος·
Λέγε μοι, τίς αὐτὸς ἔσκες;

Ὁ Θεὸς πάλιν βοήσας
Φάτο πρὸς λαλοῦντα Σαῦ-
λον,
Τελέθω, λέγων, Ἰησοῦς
Ἀπὸ Ναζαρὲθ πολίχνης.

Πάλιν ὁ φέρων τὰ πάντα,
Τελέθω ὃν ἐκδιώκεις,
Βαρύ σοι πόδας τιταίνειν
Ἀταλοὺς πρὸς ὀρθὰ κέντρα.

Ἀχλύος ἠερίης ἔμπλεε
Παῦλε
Εἰπὲ, πόθεν στεροπαῖς πᾶ-
σι φαείνεις;
Ῥυπαρὸν ζόφον κομίζων
Βλεφάροις, ἐς ἄστυ βαίνεις,
Ὅθι σοι πάλιν λαλήσω,
Ἅ σε, Παῦλε, δεῖ τελέσσαι.

Σὺ γὰρ ἔθνεσιν φαείνοις
Θεϊκὸν φάος διδάσκων,
Σὺ τὸν Ἰσραὴλ ἐλέγξεις
Γενεὴν ἄπιστον οὖσαν.

Τότε δὴ μαθὼν ὁ Σαῦ-
λος,
Ὅτι Χριστὸς αὐτὸς ἕλκει,
Ἑτάρων χέρας κρατούντων,
Ἅτε τυφλὸς, ἠκολούθει.

Ὑπνονυκτίῳ δὲ λήξει
Ὄναρ ἐμφανεὶς ὁ Χριστὸς
Ἀνανίαν ἄνδρα θεῖον
Ἐπὶ Σαῦλον εὐθὺ πέμψεν.

Φεγγοτόκον σκοτίην ἔδρα-
κε Παῦλος
Ὄφρα βροτῶν ζοφερὰν ἀ-
χλὺν ἀπάξοι·
Φοβεροῖς λόγοισιν εἴξας
Ἀνανίας ἐς διώκτην,
Δράμεν ὄμμασιν κομίζων
Τὸ διπλοῦν διπλοῖσι φέγγος.

Χαλεπὸν ζόφον δὲ ῥίψας
Κραδίης κόρον τε Σαῦλος,
Λοετρὸν δὲ θεῖον ἐνδὺς
Χάριτος Θεοῦ γεμίσθη.

Ψόγον ἀθλίων Ἑβραίων
Ὅλον ἀνδρικῶς πατήσας,
Συνέχευε λυγρὸν ἔθνος
Τριάδα βροτοὺς διδάσκων.
Φωτὸς ἀειγενέος, Παῦλε, γεμίσθης
Φωτογόνους δαΐδας πᾶσιν ἐρίζεις.

Conf. Spicil. Rom. l c. p. 83 seqq — v. 31. *ὦ φρενός.* Sic emendavit Leo Allatius, cod. Barb. *ὦ φρένες.* — v. 70. Alii *βαίνοις.*

XXVII.

Εἰς Ἰωάννην τὸν Θεόλογον.

Ἁγίων γένος προέλθοι
Ἁγίῳ γέρας κομίζον,
Ἀγάμων φάλαγξ βοήσοι
Ἀγάμῳ φέριστον ὕμνον.

Βδελυρὴν ἔγωγε γλῶτταν
Φορέων, ῥυπῶν τὰ χεῖλη
Ἀπορῶ γόνῳ γε βροντῆς
Καθαρὸν τὸν αἶνον ᾄδειν.

Γονέων πάϊς φαάνθη
Ἱερῶν κλυτῆς τε ῥίζης,
Ζεβεδαῖος αὐτὸν ἥρως
Σαλώμη τε παῖδα τίκτον.

Δόμον ἔσχε πλωτὸν ἄνδρα
Ὁ πατὴρ φίλην δ᾽ ἄγρην,
Σαλώμη τεκοῦσα Χριστοῦ
Κλύε σύγγονας Θεοῖο.

Ἰαχῆς οὐρανίης, ὄβριμε κοῦρε,
Στομάτων ἡμετέρων δέχνυσο δῶρα.
Ἐκάλει δὲ καὐτὸς ἔνθεν
Τὸν ὅλων ἄνακτα θεῖον
Ὁ πάϊς, διότι τέκνον
Σαλώμης ὑπῆρχε θεῖον.

Ζαθέου γὰρ ἦν Ἰωσὴφ
Σαλώμη τόκος σαόφρων,
Ὅς ἐμοῦ Θεοῖο Χριστοῦ
Γενέτης μόνον καλεῖτο.

Θεὸς οὖν πέλων ὁ Χριστὸς,
Ἐπέχων φύσιν τε πᾶσαν,
Ἐπὶ χεῖλος ἦλθε λίμνης
Βροτὸς οἷά τις προλάμπων.

Φωσφόρε παρθενίης, φωσφόρε μύθων,
Ἡμετέρῃ κραδίῃ φέγγος ἰάλλοις.
Ἰαχὴν μίαν προπέμψας
Δυάδα κλυτὴν ἀγρεύει,
Ἰάκωβον ἐσθλὸν ἄνδρα
Ἀγαθὸν κάσιν τε τούτου.

Κράτος ὡς ἴδον Θεοῖο
Προσέβαινον οἱ καλοῦντι,
Πατέρος σέβας λιπόντες,
Κάλαμον, σκάφος, σαγήνην.

Λόγος ἐκλογὴν τελέσσας
Δέκα καὶ δυῶν μαθητῶν,
Φιλέεσκε τόνδε μᾶλλον
Ἁγίων ὅλων ἑταίρων.

Μεγάλην χάριν δὲ βάλλεν
Φιλία φίλοις προσώποις,

Ἐνὶ δε φρεσὶν φιλάγγοις
Θεϊκὴν ἔχευεν αἴγλην.

Σοφίης οὐρανίης μεστὸς ὑπάρχων,
Ἐπέων οὐρανίων αὐλὸς ἐτύχθης.
Νόον ἔνθεον φοροῦντα
Καθαρήν τε σάρκα, τοῦτον
Ἀφανῶν ποιεῖτε μύστην,
Ὁ Θεὸς λόγος διδάσκων.

Ξένα δεῖξε πλεῖστα τοῦτον
Φιλέων ἄναξ δικαίως,
Ἐπὶ καρδίην ταθῆναι
Ἰδίην παρέσχε μούνῳ.

Ὅτε δ' ἰκρίῳ προσῆλθε
Κασίγνητον αὐτὸν ηὔδει,
Μαρίην ποιῶν τεκοῦσαν,
Μαρίῃ γόνον προσάπτων.

Πάλιν ἀγλαοῖο Πέτρου
Μόρον ἐκμαθεῖν ποθοῦντος
Παρὰ δεσπότου γε κείνου,
Μόρον ἐκφανῶς καλύπτει.

Θειολόγου σοφίῃ κόσμος ἐρύσθη,
Δαιμονικῆς μανίης φάσματα ῥίψας.
Ῥέθεσι ξύλῳ κρεμασθεὶς
Ὁ λόγος παθιόν τε πάσχων,
Λέγε παρθένῳ τεκούσῃ,
Λέγε παρθένῳ μαθητῇ.

Σέθεν, ὦ γύναι, καλείσθω
Γόνος ἁγνὸς οὗτος ἔνθεν,
Σὺ δὲ μητέρα κρατίστην
Καλέοις ἐμὴν τεκοῦσαν.

Τότε δὴ τότε κλυτόφρων
Ἐς ἑὸν κόμιζεν οἶκον
Ἀγανὴν Θεὸν τεκοῦσαν,
Ἰδίην ποιῶν τεκοῦσαν.

Ὑπὸ Πάτμον ᾧ δ' ἐτύχθη
Θεόπαις νόμοισι φύτλοις,
Ἁγίους τόπους ἐάσας
Ἀσίης ἐπῆλθε χῶρον.

Βροντογενῆ Θεὸν οὖν ὄλβιον εἴπω
Τοὔνεκα θειοτόκου κοῦρος ἐτύχθη.
Φορέων σθένος Θεοῖο
Ἔφεσον κίχησεν ἄστυ,
Ὅπερ Ἄρτεμις κακίστη
Δνοφερῇ πλάνῃ κατεῖχεν.

Χέρα καρτερὴν δὲ τείνας
Ἀπάτης νεὼν καθεῖλεν,
Βδελυρὸν δὲ τρέψε φάσμα
Ἀσίηθεν ὡς πυρίπνους.

Ψεκάσιν Θοοῖο μύθων
Ἀπὸ χειλέων ψεκάζων
Φλόγα δαιμόνων ἀμέρδει,
Χθονίων γένος δὲ σώζει.

Ἀσίδος εὐγυάλου λύτρον ἀείσω,
Θειολόγου δυνάμει κῦδος ἀγείρων.

Conf. Spic. Rom. l. c. p. 90 seqq. — v. 2. *κομίζον*, Codd. *κομίζων*. — v. 4. *φέριστον*. Codd. *φέρεις τὸν*. — v. 16. *σύγγονας*. Matr. legi vult *συγγόνους*. — v. 17. *ἰαχιῆς*. Leo Allatius et Matranga *ἰαχῆς* legi volunt. — v. 34. *ἀγρεύει*. Codd. *ἀγορεύει*. — v. 39 *Πατέρος*. Sic cod. Barb. Leo Allat. *πατρός*. — v. 52. *τοῦτον*. Alii *τούτων*. — v. 82. Versus, quin etiam tota stropha obscura

est, et *φύτλης* scribendum puto. Ceteroqui ferme certum habeo, hiatum heic inesse ob amanuensis incuriam, qui huius strophae versus cum aliis confuderit. Nam neque narrationis ordo neque mens auctoris lucide percipitur. Conf. Not. Matrangae ad h. l.

XXVIII.

Εἰς τὸν ἅγιον πρωτομάρτυρα Στέφανον.

Ἀρετὴν, ἀγῶνα, νίκην
Στεφάνου κλυτοῦ λιγαίνω,
Σὺν ἀποστόλοις καλέσσω
Στίχα μαρτύρων χορεύειν.

Βασιλεῖ Θεῷ γὰρ οὗτος
Μετ' ἀποστόλους στρατεύθη,
Ἐνὶ μάρτυσιν δὲ πρῶτος
Στεφάνοις ἔδησε κόρσην.

Γραφικῶς ὅθεν βοήσω,
Στεφάνου τὸ διττὸν εὖχος
Ὅτ' ἀποστόλοις συνῆπται,
Ὅτι μαρτύρων προλάμπει.

Διό μιν Θεοῖο λάτρην
Ταχέως τέθηκε πρῶτον
Ἁγίων χορὸς μαθητῶν
Μέγαν ἐνθέως σκοποῦντος.

Στεφάνου τοὺς ἀέθλους ὅστις ἀείδει
Κραδίην εὐφροσύνης οἶδε κορέσσαι.
Ἐρατῆς γέμων Θεοῖο
Χάριτος βίης τε πλήρης,
Στέφανος λεῷ τε πρόσθεν
Τεράτων ἔτευχε πλῆθος.

Ζοφερῷ φθόνῳ τυπέντες
Τινὲς ἀγρίων Ἑβραίων,
Περὶ δογμάτων συνείρειν
Στεφάνῳ λόγους ἐπῆλθον.

Ζάκοτον γὰρ ἔσκεν ἔθνος
Βελίου στόλος κακίστου
Φαρίης τε καὶ Λιβύσσης,
Ἀσίης τε καὶ Κιλίσσης.

Θαμινοὺς λόγους ὁ μάρτυς
Κραδίης σοφῆς ἰάλλων,
Φθονεροὺς δίωκε κείνου
Νέφος ὡς πνοαῖς ἄηται.

Στεφάνῳ θεσπεσίῳ στέμματα πλέξω
Γραφικῶν ἐκ καλύκων ἄνθεα δρέψας.
Ἱεροῖσι λόγοις νίκην
Στεφάνου τάχιστα δόντες,
Φέρον ἀνέρας κατ' αὐτὸν
Πατέρα πλάνης βοῶντας.

Κατὰ γὰρ Θεοῦ τοκήων
Κατὰ Μωσέως τε θείου
Λέγον ὕβρεων ἀκοῦσαι
Στεφάνου σοφοῦ λαλοῦντος.

Λόγον εὐτόνως βοῶντες,
Ἀπάτης λεὼν λαβόντες
Ἱερεῖς τε τοὺς κακίστους,
Στέφανον τάχος κατέσχον.

Μανίης μέθῃ φλεγέντες
Φέρον ἐς κρίσιν θεόπτην
Ἀδικωτάτων θοώκων
Ἅμα μάρτυσιν κακίστοις.

Οὔνομά σοι Στέφανος σεπτὸν ἐτύχθη,
Τοὔνεκεν εὐσεβίης στέμμα κομίζεις.
Νομίμου νόου τραπέντες
Ἁγίου λέγον πυθέσθαι,
Ὅτι Χριστὸν εἶπε νηὸν
Σολομῶνος ἐκκαθέλκειν.

Ξένατ' Ἰσραὴλ παρέξειν,
Νόμον, ἐντολὰς, κελεύσεις,
Τὰ δὲ Μωσέως ἀμείψειν
Ἅτε μὴ σοφῶς τεθέντα.

Ὁ λεὼς δ' ἅπας ἐκεῖνος
Ἅμα ποιμέσι πλανήθη
Κακομαρτύρων ἀκούσας
Στεφάνῳ προέσχε θείῳ.

Προσέχον δὲ πρὸς πρόσωπον
Θεϊκὴν ῥέουσαν αἴγλην,
Χάριν ἀγγέλου γὰρ ἔσχεν
Στεφάνου πάναγνος ὄψις.

Ἁγίων σε Στέφανε πρῶτον ἀείδω,
Ὅτι Χριστοῦ τὸ πάθος πρῶτος ὑπέστης.
Ῥαθάγῳ φρένας δονήσας
Ἱερεὺς ὅλων ὁ προὔχων
Τὰ κατηγόρων ἀλιτρῶν
Στεφάνῳ κέλευσε λύσιν.

Στόμα δ' εὔλαλον διοίξας
Λέγεν εὐκόλως ὁ μάρτυς,
Ὅτι Χριστὸν εἶπε Μωσῆς
Ἰδίου νόμου τὸ τέρμα.

Τό περ ὔμμες ἀγνοοῦντες
Θεῶν ἀντίον ποιεῖσθε,
Διὸ Χριστὸν ὡς τοκῆες
Ἀσεβῶς θεοκτονεῖτε.

Ὑπὸ πνεύματος δὲ θείου
Πόλον ἐς τὸ ὄμμα πέμπει,
Διὸ Χριστὸν αὐτὸν ἥρως
Ἴδε δεξιῶν τοκῆος.

Μαρτυρικῆς στρατιῆς ἀρχὸς ἐτύχθη
Εἵνεκεν εὐσεβίης, εἵνεκα θάρσους.
Φανερὸν δὲ πᾶσι τεύχων
Λέγεν οὐρανὸν διοῖχθαι,
Ὁράαν δ' ἄνακτα Χριστὸν
Πατρὶ δεξιῶν συνόντα.

Χόλος ἄγριος δ' ἐτύχθη
Κατὰ μάρτυρος παροῦσιν,
Ὅθεν αὐτὸν ἐκδραμόντες
Λιθάκων ἔβαλλον ὄμβρῳ.

Ψόγον ἤτεεν ὁ μάρτυρ
Σὺν ἁμαρτίῃ τε λύττης
Ἀκάκως ἑοῖς φονεῦσι
Θεὸν εὐμενῶς ἔασαι.

Ψιθύρων δὲ, Χριστὲ, λέξε,
Ἐμὸν ἄρτι πνεῦμα δέξαι·
Γόνατα χθονὶ προσάψας
Πόλον ἐς τὸ πνεῦμα πέμπει.

Στέφανε Χριστοφόρε, Χριστὸν ἐμῇσιν
Λιτανεύων κακίαις ἵλαον ἔρδοις.

Conf. Spicil. Rom. l. c. p. 94 seqq. — v. 16. σποκοῦντος. Sic codices. Matranga ausus est hanc vocem in accusativum σκοποῦντα convertere. — v. 32. Cod. Barb. σοφῆς. Alii σοφίης. — v. 88. Codd. τοκῆες. — v. 98. Codd. ὄβρῳ. — v. 101. φονεῦσι. Codd. φονεῦσαι.

XXIX.

*Εἰς τὸν κύριον Παῦλον τὸν κανδίδατον καὶ Μαρίαν τὴν μητέρα αὐτοῦ κοιμηθεῖσαν * ἐν κυρίῳ.*

Παῦλος.

Ἀγαθοῦ πεσόντος ἕρκους,
Μαρίης ἐμῆς τεκούσης,
Τίνα τὸν γόον τελέσσω;
Τίσι δακρύων ῥεέθροις;

Τίπτε τεὸν, Μαρίη, κάλλιπες νῆα
Ποντοπορεῖν βιότου κύματα μοῦνον;
Βλαβεραὶ πνέουσιν αὖραι
Ἀφ' ἁμαρτάδος φαράγγων,
Βιότου σκάφος βροτοῖσιν
Ὑποπόντιον ποιοῦσαι.

Γνόφος ἔσχατος κακοῖσι
Ἀφ' ἁμαρτάδων ὁμίχλης
Ἀποτίκτεται προβαίνων
Βίον ἐσχάτως ταράττειν.

Διὸ νῦν ἐμοί γε Παύλῳ
Βιότου πλέοντι πόντον
Ἐδέχθη γνόφος, θυέλλη
Ταραχοὺς τροφὰς κομίζων.

Μαρία.

Ἐδάης ἅπαντα, τέκνον,
Ὅσα γῆς ὕπερθεν ἕρπει
Ὅτι περ νόμοισι φύτλης
Θανάτου φθοραῖς συνῆπται.

Χριστὸν ἄγων βιότου σύμπλοον ἅλμης,
Χείματος οὐ τρομέεις ἔντρομον αὔρην.
Ζυγὸν ἐνδέδωκε πᾶσιν
Ὁ πάλαι Θεὸς ποιήσας
Ἀπὸ γῆς φύσιν λαβοῦσιν
Ἐπὶ γῆν πάλιν βαδίζειν.
Θεὸς οὖν ὁ ταῦτα τεύξας
Ἐμὲ τὴν πάλαι γεγῶσαν
Θανέειν κέλευσεν, ἄρτι
Φύσεως νόμους τελοῦσαν.

Παῦλος.

Ἰαχὴν ἴαλλε, μῆτερ,
Μέγα μοι τρυγῶντι πένθος
Ἀχέων ὅπως τὸν ὄγκον
Ἀπ' ἐμῶν φρενῶν σκεδάσσω.
Ἀσπίδος ἡμετέρης σεῖο πεσούσης,
Ἀντιβίων με δέος δάμνα βελέμνων.

Μαρία.

Κραδίης στέρησιν οἴμοι
Φίλε παῖ τεὴν ἀρείην
Σθένος οὐκ ἔχει κομίζειν
Ἐσαεὶ κακῶς στροβοῦσαν.

Λόγον ἐκτεκεῖν συνῆθε
Καθαρὸν νέφος ἀνίης,
Διὰ σὸν μέγιστον ἄλγος
Μέρος ἡ τάλαινα λεῖψεν.

Παῦλος.

Μερόπων κάκιστα τόσσα
Πάθεν οὐδὲ εἷς ἁπάντων,
Διό με στόνος δαμάζει
Βιότου κλόνον σκοποῦντα.

Μαρία.

Νόον ἐς Θεὸν τιταίνων,
Γόνε, τὸν γόνον Θεοῖο
Τὸν ὅλων καλῶν νομῆα
Νοεροὺς λύκους ἀλύξοις.

Τεῖχος ἔχεις κρατερὸν, γοῦνε, τεκούσης
Χριστὸν, ὃς ἀντιβίων ἔθλασε κόρσας.

Ξένα δόγματα βδελύττου
Ἅμα τοῖς κακοῖς τοκεῦσιν,
Ὅσα περ δόμου Θεοῖο
Ἀπελαύνεται νομεῦσιν.

Ὅλος εὐσεβὴς φαείνου
Κραδίην σοφῶν καθαίρων,
Θεὸν ἀξίως γεραίροις
Πραπίσιν, λόγοισιν, ἔργοις.

Πολιοῖς γένοιο ῥάβδος,
Ἀπορουμένοισιν ὄλβος,
Νοσεροῖς ἄκος προλάμποις,
Ἀδικουμένοισιν ἕρκος.

Παῦλος.

Ῥυπαρῶς ἀεὶ βοώσας
Ῥυπαρὸν φέρω τὸ βλέμμα
Ὅθεν ἐς Θεὸν νοῆσαι
Ἀπορῶ τοῦ σοῦ γε θάρσους.

Ἐκ μακάρων στονόεις Παῦλος ἐτύχθην,
Μῆτερ ἐμὴ σταθερὴ, σεῖο θανούσης.
Σὺ δὲ δὴ πάρος τεκοῦσα
Ἐπὶ γῆς ἐμοὶ παροῦσα,
Πέλες ἄγκυρα κρατίστη
Θεὸν ἵλεω ποιοῦσα.

Τὰ σὰ γὰρ φέριστα πάντα
Βίος εὐσεβὴς θεόφρων,
Καθαραὶ λιτῶν πορεῖαι
Ἐμὲ πρὸς Θεὸν συνῆπτον.

Ὑπὸ δὲ σκέπην μεγίστην
Τελέων τεῶν λιτάων,
Θεὸν εἶχον εὐνοοῦντα,
Βίον εἶχον εὐδρομοῦντα.

Παῦλος ἐγὼ στονόεις πῶς ἐφάνθην,
Μῆτερ ἐμὴ γλυκερὴ, σεῖο θανούσης;

Μαρία.

Φάος εἰσορᾶν Θεοῖο
Ποθέειν ἔχειν τε θάρσος,
Φίλε παῖ, φίλον Θεοῖο
Ἱερὸν βίον διώκοις.

Οὐρανίης Τριάδος πάγκλυτον εὖχος,
Κοῦρε, σὲ πὰρ χθονίοις ὄντα σαώσοι.
Χαρίης Θεῷ φανήσῃ
Ἀπὸ πράξεων ἀλιτρῶν
Ἐπὶ θέσκελον διαίτην
Πάλιν ἐστιῶν προθύμως.

Ψόγον εἰ φύγοις δὲ φλαῦρον
Τὸ ἁμαρτάδων ὀπηδὸν,
Θεὸν εἰσίδοις ἀπαύστως
Ἐπὶ σὸν βίον σκοποῦντα.
Ἀθανάτου Τριάδος παγκρατὲς ἔρμα
Ἐκ θανάτου σε λυγροῦ, κοῦρε, σαώσει.

Conf. Spicil. Rom. l. c. p. 121 sqq. — * *κοιμηθεῖσαν*. Sic emendavit P. Matranga. Codd. *κοιμηθέντας*. — v. 8. Codd. *ἀπ'*. — v. 12. Codd. *ἀπ'*. — v. 14. Cod. Barb. *ἐσχάστως*. — v. 16. Codd. *πνέοντι*. — v. 20. Codd. *γῆ*. — v. 40. Codd. *φιλόπαι τε ἦν*. — v. 42. Codd. *στροβοῦσα*. — v. 43. Codd. *συνήθη*. — v. 60. Codd. *δομεῦσιν*. — v. 79. Codd. *φέρεις τά*. — v. 98. Codd. *ὀστέων*.

F.

Andreas Cretensis.

XXX.

Εἰς τὸ Χριστοῦ γενέσιον.

Εὐφραίνεσθε δίκαιοι·
Οὐρανοὶ ἀγαλλιᾶσθε·
Σκιρτήσατε τὰ ὄρη,
Τοῦ Χριστοῦ γεννηθέντος.
Παρθένος καθέζεται,
Τὰ Χερουβὶμ μιμουμένη,
Βαστάζουσα ἐν κόλποις
Θεὸν λόγον σαρκωθέντα·
Ποιμένες τεχθέντα δοξάζουσι·
Μάγοι τῷ δεσπότῃ δῶρα προςφέρουσιν·
Ἄγγελοι ἀνυμνοῦντες λέγουσιν·
Ἀκατάληπτε κύριε, δόξα σοι.

Ὁ πατὴρ εὐδόκησεν
Ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο,
Καὶ ἡ παρθένος ἔτεκε Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα·
Ἀστὴρ μηνύει·
Μάγοι προςκυνοῦσι·
Ποιμένες θαυμάζουσι καὶ ἡ κτίσις ἀγάλλεται.

Θεοτόκε παρθένε, ἡ τεκοῦσα τὸν σωτῆρα,
Ἀνέτρεψας τὴν πρώτην κατάραν τῆς Εὔας,
Ὅτι μήτηρ γέγονας τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ πατρὸς,
Βαστάζουσα ἐν κόλποις Θεὸν λόγον σαρκωθέντα.
Οὐ φέρει τὸ μυστήριον ἔρευναν,
Πίστει μόνῃ τοῦτο πάντες δοξάζομεν,
Κράζοντες μετά σου, καὶ λέγοντες·
Ἀνερμήνευτε κύριε, δόξα σοι.

Vide: Andreae orationes, selectique Canones et Triodia ed. Francisc. Combefisius Parisiis 1644. fol. p. 334.

XXXI.

Εἰς τὸ ἀπόδειπνον.

Πρόσεχε οὐρανὲ καὶ λαλήσω,
Καὶ ἀνυμνήσω Χριστὸν,
Τὸν ἐκ παρθένου σαρκὶ
Ἐπιδημήσαντα.

Συνέλθωμεν τῷ Χριστῷ,
Πρὸς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν·
Μυστικῶς μετὰ τῶν ἀποστόλων
Συναυλισθῶμεν αὐτῷ.

Ἐννόησον ταπεινή μου καρδία,
Τίς ἡ τοῦ μύλωνος παραβολὴ,
Ἣν προεῖπε Χριστὸς,
Καὶ νῆψον λοιπόν.

Ἑτοίμαζε σεαυτὴν, ὦ ψυχή μου,
Ἐπὶ τὴν ἔξοδον·
Ἡ παρουσία ἐγγίζει
Τοῦ δικάστου κριτοῦ.

Legitur in libro supra citato p. 315.

XXXII.

Ωιδὴ εἰς τὴν Μεσοπεντηκοστήν.

Ἔθνη κροτήσατε,
Ἑβραῖοι θρηνήσατε·
Ὁ ζωοδότης γὰρ Χριστὸς
Τὰ δεσμὰ διέῤῥηξε τοῦ ᾅδου,
Καὶ νεκροὺς ἀνέστησε,
Καὶ νόσους ἐθεράπευσε τῷ λόγῳ.
Οὗτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δοὺς ζωὴν
Τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Θαῦμα παρέδειξας,
Τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον μετελθὼν,
Ὁ ἐν Αἰγύπτῳ ποταμοὺς

Μεταστρέψας, δέσποτα, εἰς αἷμα·
Καὶ νεκροὺς ἀνέστησας,
Σημεῖον τοῦτο δεύτερον τελέσας.
Δόξα, σῶτερ, τῇ ἀφάτῳ σου βουλῇ·
Δόξα τῇ κενώσει σου, δι' ἧς ἐκαίνισας ἡμᾶς.

Ῥεῦθρον ἀένναον ὑπάρχων, κύριε,
Ζωῆς ἀληθινῆς, σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν·
Θέλων ἐκοπίασας, σῶτέρ μου, καὶ ἑκὼν ἐδίψησας,
Τοῖς νόμοις τῆς φύσεως ὑπείκων,
Καὶ εἰς Σιχὰρ ἀφικόμενος,
Σαρκὶ τὸ ὕδωρ ἐζήτησας τῇ Σαμαρείτιδι πιεῖν.

Ἄρτους εὐλόγησας, ἰχθύας ἐπλήθυνας,
Ὢ ἀκατάληπτος Θεὸς, καὶ λαοὺς ἐχόρτασας ἀφθόνως·
Καὶ πηγὴν ἀένναον σοφίας τοῖς διψῶσι ἀπηγγείλω.
Σὺ εἶ σωτὴρ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δοὺς ζωὴν
Τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῷ ὀνόματι τῷ σῷ.

Vid. libr. s. c. p. 326.

XXXIII.

Ὠιδὴ εἰς τὴν Μεσοπεντηκοστήν.

Θαύμασι κατεκόσμησας τοὺς ἀποστόλους σου·
Τέρασιν ἐμεγάλυνας τοὺς μαθητὰς,
Ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ δοξάσας, σῶτερ ἡμῶν,
Καὶ δοὺς αὐτοῖς τὴν βασιλείαν σου.

Ἅπαντα κατεφώτισαν τῆς γῆς τὰ πέρατα,
Θαύμασι καὶ διδάγμασιν οἱ μαθηταὶ,
Καὶ ποικίλοις τρόποις τὸν λόγον κηρύξαντες,
Χριστὲ σῶτερ, τῆς βασιλείας σου.

Αἴνεσιν ἀναπέμπομεν τῇ βασιλείᾳ σου·
Ὕμνον σοι δὲ προσάγομεν τῷ δι' ἡμᾶς
Ἐπὶ γῆς ὀφθέντι καὶ κόσμον φωτίσαντι,
Καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσαντι.

Δόξα σοι πάτερ ἅγιε, Θεὲ ἀγέννητε·
Δόξα σοι λόγε ἄχρονε μονογενές·

Δόξα σοι, τὸ πνεῦμα τὸ θεῖον, καὶ σύνθρονον,
Καὶ ὁμοούσιον πατρὶ καὶ υἱῷ.

Ὁ πάντα περιέπων τὰ πέρατα,
Ἀνῆλθες, Ἰησοῦς, καὶ ἐδίδασκες
Ἐν τῷ ἱερῷ τοὺς ὄχλους τὸν λόγον τῆς ἀληθείας,
Τῆς ἑορτῆς μεσούσης, ὡς Ἰωάννης βοᾷ.

Ἀνέπτυξας τὰ χείλη σου, δέσποτα,
Ἐκήρυξας τῷ κόσμῳ τὸν ἄχρονον πατέρα,
Καὶ τὸ πανάγιον πνεῦμα, τὸ συγγενὲς
Ἀμφοτέρων φυλάττων καὶ μετὰ σάρκωσιν.

Τὸ ἔργον τοῦ πατρὸς ἐτελείωσας,
Τοῖς ἔργοις ἐπιστώσω τοὺς λόγους σου,
Ἰάσεις τελῶν, σῶτερ, καὶ σημεῖα, παράλυτον ἀνορθῶν,
Λεπροὺς καθαίρων καὶ τοὺς νεκροὺς ἀνιστῶν.

Ὁ ἄναρχος υἱὸς ἀρχὴ γέγονε, λαβὼν τὸ καθ' ἡμᾶς·
Ἐνηνθρώπησε καὶ μέσον τῆς ἑορτῆς ἐδίδασκε, λέγων·
Προςδράμετε τῇ πήγῃ τῇ ἀεννάῳ·
Ζωὴν ἀρύσασθε.

Vid. l. c. p. 328 sqq.

XXXIV.

Τῇ κυριακῇ τῶν βαΐων, ἑσπέρας εἰς τὸ ἀπόδειπνον.

Ἰησοῦς ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἐπειγόμενος παθεῖν,
Θέλων συνανέρχεται τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ
Ἐπὶ τὴν πόλιν Ἱερουσαλήμ.
Πρὸς τὸ ἑκούσιον πάθος, ὃ ἦλθε παθεῖν.

Ἑτοίμαζε, Ἰουδαία, τοὺς ἱερεῖς σου·
Εὐτρέπιζε τὰς χεῖρας πρὸς θεοκτονίαν.
Ἰδοὺ γὰρ ἦλθε πραῢς καὶ ἥσυχος ἐπὶ τὸ πάθος,
Ἀμνὸς ὑπάρχων καὶ ποιμὴν ἡμῶν,
Χριστὸς ὁ βασιλεὺς Ἰσραήλ.

Ὑπόδεξαι, Ἰουδαία, τὸν βασιλέα·
Ἰδοὺ γὰρ πρὸς τὸ πάθος ἔρχεται ἑκουσίως,
Ἵνα πάθῃ καὶ σώσῃ τοὺς κράζοντας

Ἀκαταπαύστως· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος
Σταυρῷ σῶσαι τὰ σύμπαντα.

Hosce versus exscripsi ex Andreae Triodio, vespere ad Completorium decantato. Conf. libr. saepius citatum p. 311.

XXXV.

Ὕμνος.

Ὃν στρατιαὶ οὐρανῶν δοξάζουσιν·
Ὃν φρίσσει τὰ Χερουβὶμ καὶ τὰ Σεραφίμ·
Πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε
Καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας.

Ἡμαρτηκότα, σῶτερ, ἐλέησον·
Διέγειρόν μου τὸν νοῦν πρὸς ἐπιστροφήν·
Δέξαι μετανοοῦντα· οἰκτείρησον βοῶντα·
Ἥμαρτόν σοι μόνῳ· ἠνόμησα, ἐλέησόν με.

Δικαιοκρίτα σῶτερ, ἐλέησον,
Καὶ ῥῦσαί με τοῦ πυρὸς καὶ τῆς ἀπειλῆς,
Ἧς μέλλω ἐν τῇ κρίσει δικαίως ὑποστῆναι·
Ἄνες μοι πρὸ τέλους δι᾽ ἀρετῆς καὶ μετανοίας.

Φεῖσαι, σῶτερ, τοῦ ἰδίου πλάσματος,
Καὶ ζήτησον ὡς ποιμὴν τὸ ἀπολωλὸς πρόβατον·
Πλανηθέντα ἐξάρπασον τοῦ λύκου·
Ποίησόν με θρέμμα ἐν τῇ μονῇ τῶν σῶν προβάτων.

Ὅταν καθίσῃς κριτὴς ὡς εὔσπλαγχνος,
Καὶ δείξῃς τὴν φοβερὰν δόξαν σου, Χριστέ;
Ὦ ποῖος φόβος τότε, καμίνου καιομένης,
Πάντων δειλιώντων τὸ ἄστεκτον τοῦ βήματός σου.

Legitur in Magno Canone Andreae l. c. p. 293.

XXXVI.

Κανὼν ὁ μέγας.

Ωιδὴ α.

Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν·
Οὗτός μου Θεὸς καὶ δοξάσω αὐτόν·
Θεὸς τοῦ πατρός μου καὶ ὑψώσω αὐτόν,
Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Πόθεν ἄρξομαι θρηνεῖν
Τὰς τοῦ ἀθλίου μου βίου πράξεις;
Ποίαν ἀπαρχὴν ἐπιθήσω, Χριστέ,
Τῇ νῦν θρηνῳδίᾳ;
Ἀλλ' ὡς εὔσπλαγχνός μοι δὸς παραπτωμάτων ἄφεσιν.

Δεῦρο τάλαινα ψυχὴ σὺν τῇ σαρκί σου·
Τῷ πάντων κτίστῃ ἐξομολογοῦ,
Καὶ ἀπόσχου λοιπὸν τῆς πρὶν ἀλογίας,
Καὶ προςάγαγε Θεῷ ἐν μετανοίᾳ δάκρυα.

Τὸν πρωτόπλαστον Ἀδὰμ, τῇ παραβάσει παραζηλώσας,
Ἔγνων ἐμαυτὸν γυμνωθέντα Θεοῦ
Καὶ τῆς ἀϊδίου βασιλείας καὶ τρυφῆς
Διὰ τὰς ἁμαρτίας μου.

Οἴμοι τάλαινα ψυχή·
Τί ὡμοιώθης τῇ πρώτῃ Εὔᾳ;
Εἶδες γὰρ κακῶς καὶ ἐτρώθης πικρῶς,
Καὶ ἥψω τοῦ ξύλου,
Καὶ ἐγεύσω προπετῶς τῆς παραλόγου βρώσεως.

Ἀντὶ Εὔας αἰσθητῆς ἡ νοητή μοι κατέστη Εὔα,
Ὁ ἐν τῇ σαρκὶ ἐμπαθὴς λογισμὸς,
Δεικνὺς τὰ ἡδέα καὶ γευόμενος ἀεὶ
Τῆς πικρᾶς καταπόσεως.

Ἐπαξίως τῆς Ἐδὲμ προεξεῤῥίφη,
Ὡς μὴ φυλάξας μίαν σου, σῶτερ, ἐντολὴν ὁ Ἀδάμ·
Ἐγὼ δὲ τί πάθω, ἀθετῶν
Διὰ παντὸς τὰ ζωηρά σου λόγια;

Τὴν τοῦ Κάϊν μετελθὼν μιαιφονίαν τῇ προαιρέσει,
Γέγονα φονεὺς, συνειδότι, ψυχῆς,

Ζωώσας τὴν σάρκα καὶ στρατεύσας κατ' αὐτῆς
Ταῖς πονηραῖς μου πράξεσι.

Τῇ τοῦ Ἄβελ, Ἰησοῦ, οὐχ ὡμοιώθην δικαιοσύνῃ,
Δῶρά σοι δεκτὰ οὐ προςῆξά ποτε,
Οὐ πράξεις ἐνθέους, οὐ θυσίαν καθαρὰν,
Οὐ βίον ἀνεπίληπτον.

Ὡς ὁ Κάϊν καὶ ἡμεῖς, ψυχὴ ἀθλία,
Τῷ πάντων κτίστῃ πράξεις ῥυπαρὰς
Καὶ θυσίαν ψεκτὴν καὶ ἄχρηστον βίον
Προςηγάγομεν ὁμοῦ, διὸ καὶ κατεκρίθημεν.

Τὸν πηλὸν, ὁ κεραμεὺς, ζωοπλαστήσας,
Ἐνέθηκάς μοι σάρκα καὶ ὀστᾶ, καὶ πνοὴν καὶ ζωήν·
Ἀλλ' ὦ ποιητά μου καὶ λυτρωτά μου καὶ γνωστὰ
Μετανοοῦντα δέξαι με.

Ἐξαγγέλω σοι, σῶτερ, τὰς ἁμαρτίας,
Ἃς εἰργασάμην, καὶ τὰς τῆς ψυχῆς
Καὶ τοῦ σώματός μου πληγὰς,
Ἃς οἱ ἔνδον μιαιφόνοι λογισμοὶ ληστρικῶς μοι ἐπέθηκαν.

Εἰ καὶ ἥμαρτον, σῶτερ, ἀλλ' οἶδα,
Ὅτι φιλάνθρωπος εἶ, πλήττεις συμπαθῶς
Καὶ σπλαγχνίζῃ θερμῶς, δακρύοντα βλέπεις,
Καὶ προςτρέχεις ὡς πατὴρ ἀνακαλῶν τὸν ἄσωτον.

Ἐῤῥιμένον με, σῶτερ, πρὸ τῶν πυλῶν σου,
Κἂν ἐν τῷ γήρει μή με ἀποῤῥίψῃς εἰς ᾅδου κενόν·
Ἀλλὰ πρὸ τοῦ τέλους ὡς φιλάνθρωπός μοι δὸς
Παραπτωμάτων ἄφεσιν.

Ὁ λησταῖς περιπεσὼν ἐγὼ ὑπάρχω τοῖς λογισμοῖς μου,
Ὅλος ὑπ' αὐτῶν τετραυμάτισμαι νῦν,
Ἐπλήσθην μωλώπων, ἀλλ' αὐτός μοι ἐπιστὰς,
Χριστὲ σῶτερ, ἰάτρευσον.

Ἱερεύς με προϊδὼν ἀντιπαρῆλθε,
Καὶ ὁ Λευίτης βλέπων ἐν δεινοῖς ὑπερεῖδε γυμνόν,
Ἀλλ' ὁ ἐκ Μαρίας ἀνατείλας Ἰησοῦς,
Σὺ ἐπιστάς με οἴκτειρον.

Ὁ ἀμνὸς ὁ τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων πάντων τὰς ἁμαρτίας,
Ἆρον τὸν κλοιὸν ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρὺν τὸν τῆς ἁμαρτίας,
Καὶ ὡς εὔσπλαγχνός μοι δὸς παραπτωμάτων ἄφεσιν.

Μετανοίας ὁ καιρὸς, προςέρχομαί σοι, τῷ πλαστουργῷ μου,
Ἆρον τὸν κλοιὸν ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρὺν τὸν τῆς ἁμαρτίας,
Καὶ ὡς εὔσπλαγχνός μοι δὸς παραπτωμάτων ἄφεσιν.

Μὴ βδελύξῃς με, σῶτερ,
Μὴ ἀποῤῥίψῃς τοῦ σοῦ προςώπου,
Ἆρον τὸν κλοιὸν ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρὺν τὸν τῆς ἁμαρτίας,
Καὶ ὡς εὔσπλαγχνός μοι δὸς παραπτωμάτων ἄφεσιν.

Τὰ ἑκούσια, σῶτερ, καὶ τὰ ἀκούσια πταίσματά μου,
Καὶ τὰ φανερὰ καὶ κρυπτὰ καὶ γνωστὰ καὶ ἄγνωστα πάντα,
Συγχωρήσας ὡς Θεὸς, ἱλάσθητι καὶ σῶσόν με.

Ἐκ νεότητος, σῶτερ, τὰς ἐντολάς σου ἐπαπωσάμην,
Ὅλως ἐμπαθῶς ἀμελῶν, ῥαθυμῶν παρῆλθον τὸν βίον,
Διὸ κράζω σοι, σῶτερ, κἂν ἐν τῷ τέλει, σῶσον με.

Τὴν οὐσίαν σου, ψυχὴ, καταναλώσας ταῖς ἀσωτίαις,
Ἔρημος ὑπάρχεις καρπῶν εὐσεβῶν·
Λιμώττουσα κράζον· ὦ πατὲρ, τῶν οἰκτιρμῶν προφθάσας
Σύ με οἴκτειρον.

Σοὶ προσπίπτω, Ἰησοῦ, ἡμάρτηκά σοι, ἱλάσθητί μοὶ,
Ἆρον τὸν κλοιὸν ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρὺν τὸν τῆς ἁμαρτίας,
Καὶ ὡς εὔσπλαγχνός μοι δὸς δάκρυα κατανύξεως.

Μὴ εἰςέλθῃς μετ' ἐμοῦ ἐν κρίσει,
Φέρων μου τὰ πρακτέα, λόγους ἐκζητῶν καὶ εὐθύνων ὁρμάς·
Ἀλλ' ἐν τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, παρορῶν μου τὰ δεινὰ,
Σῶσόν με, παντοδύναμε.

Vid. l. c. p. 265 seqq.

C.

Cosmas Hierosolymitanus.

XXXVII.

Εἰς τὴν θεογονίαν.

Ἡ ἀκροστιχίς·
Χριστὸς βροτωθεὶς ἦν ὅπερ Θεὸς μένῃ.

Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε,
Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε,
Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε.
Ἄισατε τῷ κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ,
Καὶ ἐν εὐφροσύνῃ ἀνυμνήσατε
Λαοὶ, ὅτι δεδόξασται.

Ῥεύσαντα ἐκ παραβάσεως Θεοῦ
Τὸν κατ' εἰκόνα γενόμενον,
Ὅλον τῆς φθορᾶς ὑπάρξαντα
Κρείττονος ἐπταικότα θείας ζωῆς,
Αὖθις ἀναπλάττει ὁ σοφὸς
Δημιουργός, ὅτι δεδόξασται.

Ἰδὼν ὁ κτίστης ὀλλύμενον
Τὸν ἄνθρωπον, χερσὶν ὃν ἐποίησε,
Κλίνας οὐρανοὺς κατέρχεται·
Τοῦτον δὲ ἐκ παρθένου θείας, ἁγνῆς
Ὅλον οὐσιοῦται, ἀληθείᾳ
Σαρκωθεὶς, ὅτι δεδόξασται.

Σοφία, λόγος καὶ δύναμις,
Υἱὸς ὢν τοῦ πατρὸς καὶ ἀπαύγασμα,
Χριστὸς ὁ Θεὸς, δυνάμεις λαθὼν,
Ὅσας ὑπερκοσμίους, ὅσας ἐν γῇ,
Καὶ ἐνανθρωπίσας, ἀνεκτίσατο
Ἡμᾶς, ὅτι δεδόξασται.

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων ἐκ πατρὸς γεννηθέντι
Ἀῤῥεύστως υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ παρθένου
Σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν
Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, ἅγιος εἶ, κύριε.

Ὁ τῆς ἐπιπνοίας μετασχὼν τῆς ἀμείνω Ἀδὰμ χοϊκός,
Καὶ πρὸς φθορὰν κατολισθήσας γυναικείᾳ ἀπάτῃ,
Χριστὸν γυναικὸς βοᾷ ἐξορῶν·
Ὁ δι' ἐμὲ κατ' ἐμὲ γεγονώς, ἅγιος εἶ κύριε.

Σύμμορφος πηλίνης εὐτελοῦς διαρτίας, Χριστέ, γεγονώς,
Καὶ μετοχῇ σαρκὸς τῆς χείρω μεταδοὺς θείας φύτλης,
Βροτὸς πεφυκὼς καὶ μείνας Θεός,
Καὶ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, ἅγιος εἶ κύριε.

Βηθλεὲμ εὐφραίνου, ἡγεμόνων Ἰούδα βασίλεια·
Τὸν Ἰσραὴλ γὰρ ὁ ποιμαίνων,
Χερουβὶμ ὁ ἐπ' ὤμων,
Ἐκ σοῦ προελθὼν Χριστὸς ἐμφανῶς
Καὶ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν,
Πάντων ἐβασίλευσε.

Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί,
Καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς, Χριστέ,
Ἐκ τῆς παρθένου ἀνεβλάστησας,
Ἐξ ὄρους ὁ αἰνετὸς κατασκίου, δασέος ἦλθες,
Σαρκωθεὶς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ ἄϋλος καὶ Θεός,
Δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε.

Ὃν πάλαι προεῖπεν Ἰακὼβ ἐθνῶν
Ἀπεκδοχήν, Χριστέ, φυλῆς Ἰούδα ἐξανέτειλας,
Καὶ δύναμιν Δαμασκοῦ, Σαμαρείας σκῦλά τε ἦλθες
Προνομεύσας, πλάνην τρέπων εἰς πίστιν θεοπρεπῆ.
Δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε.

Τοῦ μάντεως πάλαι Βαλαὰμ τῶν λόγων μυητάς,
Σοφούς, ἀστεροσκόπους χαρᾶς ἔπλησας,
Ἀστὴρ ἐκ τοῦ Ἰακὼβ ἀνατείλας δέσποτα·
Ἐθνῶν ἀπαρχὴν εἰςαγομένους ἐδέξω δὲ προφανῶς·
Δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε.

Ὡς πόκῳ γαστρὶ παρθενικῇ κατέβης ὑετός, Χριστέ,
Καὶ ὡς σταγόνες ἐν γῇ στάζουσαι.
Αἰθίοπες καὶ Θάρσεις καὶ Ἀράβων νῆσοί τε Σαβᾶ, Μήδων,
Πάσης γῆς κρατοῦντες προςέπεσόν σοι σωτήρ.
Δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε.

Θεὸς ὢν εἰρήνης, πατὴρ οἰκτιρμῶν,
Τῆς μεγάλης βουλῆς σου τὸν ἄγγελον,

Εἰρήνην παρεχόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν,
Ὅθεν θεογνωσίας πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες,
Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες,
Δοξολογοῦμέν σε, φιλάνθρωπε.

Ἐν δούλοις τῷ Καίσαρος δόγματι ἀπογράφης πειθήσας·
Καὶ δούλους ἡμᾶς ἐχθροῦ καὶ ἁμαρτίας ἠλευθέρωσας Χριστέ.
Ὅλον τὸ καθ' ἡμᾶς δὲ πτωχώσας,
Καὶ χοϊκὸν ἐξ αὐτῆς ἑνώσεως καὶ κοινωνίας ἐθεούργησας.

Ἰδοὺ ἡ παρθένος, ὡς πάλαι φησὶν, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα,
Ἐκύησε Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα, καὶ μένει παρθένος.
Δι' ἧς καταλλαγέντες Θεῷ οἱ ἁμαρτωλοὶ,
Θεοτόκον κυρίως οὖσαν, ἐν πίστει ἀνυμνήσωμεν.

Σπλάγχνων Ἰωνᾶν ἔμβρυον ἀπήμεσεν ἐνάλιον θὴρ, οἷον ἐδέξατο·
Τῇ παρθένῳ δὲ ἐνοικήσας ὁ λόγος καὶ σάρκα λαβὼν,
Διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον·
Ἧς γὰρ οὐχ ὑπέστη ῥεύσεως,
Τὴν τεκοῦσαν κατέσχεν ἀπήμαντον.

Ἦλθε σαρκωθεὶς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
Γαστρὸς ὃν πατὴρ πρὸ ἑωσφόρου γεννᾷ·
Τὰς ἡνίας δὲ ὁ κρατῶν τῶν ἀχράντων
Δυνάμεων, ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων
Ἀνακέκλιται. Ῥάκη σπαργανοῦται,
Λύει δὲ πολυπλόκους σειρὰς παραπτώσεων.

Νέον ἐξ Ἀδὰμ παιδίον φυράματος ἐτέχθη,
Υἱὸς καὶ πιστοῖς δέδοται·
Τοῦ δὲ μέλλοντος οὗτός ἐστιν αἰῶνος πατὴρ καὶ ἄρχων,
Καὶ καλεῖται τῆς μεγάλης βουλῆς ἄγγελος.
Οὗτος ἰσχυρὸς Θεός ἐστι, καὶ κρατῶν ἐξουσίαν τῆς κτίσεως.

Οἱ παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες,
Δυσσεβοῦς προστάγματος καταφρονήσαντες,
Πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν,
Ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς ἑστῶτες ἔψαλλον·
Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ποιμένες ἀγραυλοῦντες ἐκπλαγοῦς φωτοφανίας ἔτυχον·
Δόξα κυρίου γὰρ αὐτοὺς περιέλαμψε,

Καὶ ἄγγελος, ἀνυμνήσατε, βοῶν, ὅτι ἐτέχθη Χριστός·
Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ἐξαίφνης σὺν τῷ λόγῳ τοῦ ἀγγέλου οὐρανῶν στρατεύματα·
Δόξα, ἐκραύγαζον, Θεῷ ἐν ὑψίστοις,
Ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.
Χριστὸς ἔλαμψεν.
Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ῥήματι τοῦτο εἶπον οἱ ποιμένες·
Διελθόντες ἴδωμεν τὸ γεγονός, θεῖον Χριστόν.
Βηθλεὲμ καταλαβόντες δὲ συν τῇ τεκούσῃ προςεκύνουν ἀναμέλποντες·
Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος ἐξεικόνιζε κάμινος τύπον·
Οὐ γὰρ οὓς ἐδέξατο φλέγει νέους,
Ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς θεότητος παρθένου ἣν ὑπέδυ νηδύν.
Διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν·
Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον,
Καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἕλκει Βαβυλῶνος ἡ θυγάτηρ παῖδας
Δορικτήτους Δαβὶδ ἐκ Σιὼν ἐν αὐτῇ·
Δωροφόρους πέμπει δὲ μάγους παῖδας,
Τὴν τοῦ Δαβὶδ θεοδόχον θυγατέρα λιτανεύσοντας.
Διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν·
Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον,
Καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὄργανα παρέκλινε τὸ πένθος ᾠδῆς·
Οὐ γὰρ ᾖδον ἐν νόθοις οἱ παῖδες Σιών·
Βαβυλῶνος λύει δὲ πᾶσαν πλάνην
Καὶ μουσικῶν ἁρμονίαν Βηθλεὲμ ἐξανατείλας Χριστός.
Διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν·
Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον,
Καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σκῦλα Βαβυλὼν τῆς βασιλίδος Σιών,
Καὶ δορύκτητον ὄλβον ἐδέξατο,
Θησαυροὺς Χριστὸς ἐν Σιῷ δὲ ταύτης,
Καὶ βασιλεῖς ἐν ἀστέρι ὁδηγῷ ἀστρολογοῦντας ἕλκει·
Διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν·

Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον,
Καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μυστήριον ξένον ὁρῶ καὶ παράδοξον,
Οὐρανὸν τὸ σπήλαιον, θρόνον Χερουβικὸν τὴν παρθένον,
Τὴν φάτνην χωρίον ἐν ᾧ ἀνεκλίνθη ὁ ἀχώριστος Χριστός,
Ὁ Θεός, ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαίσιον δρόμον ὁρῶντες οἱ μάγοι
Ἀσυνήθους νέου ἀστέρος ἀρτιφαοῦς,
Οὐρανίου ὑπερλάμποντος, Χριστὸν βασιλέα
Ἐτεκμήραντο ἐν γῇ γεννηθέντα Βηθλεέμ
Εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

Νεηγενὲς μάγων λεγόντων παιδίον,
Ἄναξ, οὗ ἀστὴρ ἐφάνη, ποῦ ἐστιν;
Εἰς γὰρ ἐκείνου προσκύνησιν ἥκομεν·
Μανεὶς ὁ Ἡρώδης ἐταράττετο,
Χριστὸν ἀνελεῖν ὁ θεομάχος φρυαττόμενος.

Ἠκρίβωσε χρόνον Ἡρώδης ἀστέρος,
Οὗ ταῖς ἡγεσίαις οἱ μάγοι ἐν Βηθλεέμ
Προσκυνοῦσι Χριστὸν σὺν δώροις·
Ὑφ᾽ οὗ πρὸς πατρίδα ὁδηγούμενοι,
Δεινὸν παιδοκτόνον ἐγκατέλειπον παιζόμενον.

Legitur apud Gallandum Biblioth. Patrum XIII. p. 234 sq. Conferas Anthologium editum Romae 1738. p. 436. mense Decembri. Extant hymni XIII. in linguam latinam translati in Biblioth. Patrum. Colon. Tom. VII. p. 536 sqq. Ramb. Anth. I. p. 137. „Die Hymnen des Cosmas gehören unter die beliebtesten in der Griechischen Kirche; und Suidas in seinem Wörterbuche erklärt, dass ihnen nebst denen von Johannes Damascenus nie etwas gleich gekommen sei, noch je gleich kommen werde.“ — v. 23. *ἀνεκτίσατο.* Anthol. *ἀνεκτήσατο.* — v. 31. *Χριστόν.* Sic scripsi cum Gallando. Antholog. Romanum: *Χριστῷ.* — v. 34. *χεῖρας* Gallandus proponit lectionem *χεῖρους*, quae melior mihi videtur. — v. 53. *θεοπρεπῆ.* Antholog. *θεοτερπῆ.* — v. 58 Antholog. hunc versum sic praebet: *Δῶρά σοι δεκτὰ προσκομίζοντας.* — v. 84. *Γαστρός.* Deest ἐκ — v. 87. *Ἀνακέκληται* Anthol. *ἀνακλίνεται.* — v. 98. In Anthologio deest *ἡμῶν* — v. 102. cf. ad v. 98. — v. 107. cf. ad v. 98. — v. 10*. *Ῥήματι.* Male in Antholog. legitur *ῥῆμά τι.* — v. 111. Conf. ad v. 98. — v. 112. *Ἐξεικόνιζε.* Anthol. *ἐξεικόνισε.* — v. 124. *ὑπερυψούτω.* Sic scripsi, quod lectori probatum iri spero; nam facile intelligitur, tres versus, quae singulas stro-

phas a v 112—138. finiunt, eodem modo legendos esse. In textu, quem Galland. exhibet. invenitur *ὑπερυψοῦτε*. — v. 131. Conf. ad v. 124. — v. 134. *Σιῷ*. Sic scripsi cum Galland. Antholog. *ἐν Σιών*. — v. 135. *Ἐν*. Anthol. *σύν*. *Ἀστρολογοῦντας*. Anthol. *Ἀστροπολοοῦντας*. — v. 138. Conf. ad v. 124. — v. 145. *Οὐρανίου*. Anthol. *Οὐρανίους*. — v. 155. *Χριστόν*. Antholog *Χριστῷ*.

XXXVIII.

Εἰς τὰ θεοφάνια.

Ἡ ἀκροστιχίς·
Βαπτισμα ῥύψις γηγενῶν ἁμαρτάδος.

Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα,
Καὶ διὰ ξηρᾶς οἰκείους ἕλκει,
Ἐν αὐτῷ κατακαλύψας ἀντιπάλους,
Ὁ κραταιὸς ἐν πολέμοις κύριος,
Ὅτι δεδόξασται.

Ἀδὰμ τὸν φθαρέντα ἀναπλάττει
Ῥείθροις Ιορδάνου, καὶ δρακόντων κεφαλὰς
Ἐμφωλευόντων διαθλάττει
Ὁ βασιλεὺς τῶν αἰώνων κύριος,
Ὅτι δεδόξασται.

Πυρὶ τῆς θεότητος ἀΰλῳ,
Σάρκα ὑλικὴν ἠμφιεσμένος,
Ἰορδάνου περιβάλλεται τὸ νᾶμα
Ὁ σαρκωθεὶς ἐκ παρθένου κύριος,
Ὅτι δεδόξασται.

Τὸν ῥύπον ὁ σμήχων τῶν ἀνθρώπων,
Τούτοις καθαρθεὶς ἐν Ἰορδάνῃ οἷς θελήσας ὡμοιώθη·
Ὁ ἦν μείνας, τοὺς ἐν τῷ σκότει φωτίζων κύριος,
Ὅτι δεδόξασται.

Ἰσχὺν ὁ διδοὺς τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν κύριος,
Καὶ κέρας χριστῶν αὐτοῦ ὑψῶν,
Παρθένου ἀποτίκτεται, μολεῖ δὲ πρὸς τὸ βάπτισμα.
Διὸ πιστοὶ βοήσωμεν· οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
Καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σοῦ, κύριε.

Στειρεύουσα πρὶν, ἡ τεκνουμένη δεινῶς,
Σήμερον εὐφραίνου Χριστοῦ ἐκκλησία.

Δι' ὕδατος καὶ πνεύματος υἱοὶ γάρ σοι γεγένηνται,
Ἐν πίστει ἀνακράζοντες· οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
Καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σοῦ, κύριε.

Μεγάλη φωνῇ ἐν τῇ ἐρήμῳ βοᾷ πρόδρομος·
Χριστοῦ ἑτοιμάσατε ὁδοὺς,
Καὶ τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν εὐθείας ἀπεργάσασθε,
Ἐν πίστει ἀνακράζοντες· οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
Καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σοῦ, κύριε.

Ἀκήκοα κύριε φωνῆς σου, ἣν εἶπας·
Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ·
Ὅτι ἐβρόντησας πολλῶν ἐπὶ ὑδάτων, τῷ σῷ μαρτυρούμενος υἱῷ.
Ὅλος γεγονὼς τοῦ παρόντος πνεύματος δὲ, ἐβόησε·
Σὺ εἶ Χριστὸς, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Ῥυπτόμενον ἥλιον τίς εἶδεν, ὁ κῆρυξ βοᾷ, τὸν ἔκλαμπρον τῇ φύσει;
Ἵνα σε ὕδασιν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, τοῦ πατρὸς χαρακτὴρ ἀϊδίου,
Ἐκπλύνω, καὶ χόρτος ὢν, πυρὶ ψαύσω τῆς σῆς θεότητος;
Σὺ εἶ Χριστὸς, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Υπέφηνεν ἔνθεον ἣν εἶχεν εὐλάβειαν Μωσῆς περιτυχών σοι.
Ὡς γαρ τῆς βάτου σε φωνήσαντα ᾐσθήθη, εὐθὺς ἀπεστράφη τὰς ὄψεις.
Ἐγὼ δὲ πῶς βλέψω σε τρανῶς ἢ πῶς χειροθετήσω σε;
Σὺ εἶ Χριστὸς, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Ψυχῆς τελῶν ἔμφρονος καὶ λόγῳ τιμώμενος,
Ἀψύχων εὐλαβοῦμαι. Εἰ γὰρ βαπτίσω σε,
Κατήγορόν μοι ἔσται πυρὶ καπνιζόμενον ὄρος,
Φυγοῦσα δὲ θάλασσα διχῇ καὶ Ἰορδάνης οὗτος στραφείς.
Σὺ γὰρ Χριστὸς, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Ἰησοῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγὸς λῦσαι τὸ κατάκριμα ἥκει
Ἀδὰμ τοῦ πρωτοπλάστου, καθαρσίων δὲ ὡς Θεὸς μὴ δεόμενος,
Τῷ πεσόντι καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, ἐν ᾧ τὴν ἔχθραν κτείνας,
Ὑπερέχουσαν πάντα νοῦν εἰρήνην χαρίζεται.

Συνελθόντων ἀπείρων λαῶν ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι,
Αὐτὸς ἐν μέσῳ ἔστη, προςεφώνει δὲ τοῖς παροῦσι·
Τίς ἔδειξεν, ἀπειθεῖς τὴν ὀργὴν ὑμῖν ἐκκλῖναι τὴν μέλλουσαν;
Καρποὺς ἀξίους Χριστῷ ἐκτελεῖτε,
Παρὼν γὰρ νῦν εἰρήνην χαρίζεται.

Γεωργὸς ὁ καὶ δημιουργὸς, μέσον ἑστηκὼς ὡς εἷς ἁπάντων,
Καρδίας ἐμβατεύει· καθαρτήριον δὲ πτύον χειρισάμενος,
Τὴν παγκόσμιον ἅλωνα πανσόφως διΐστησι, τὴν ἀκαρπίαν φλέγων,
Εὐκαρποῦσιν αἰώνιον ζωὴν χαριζόμενος.

Ἡ φωνὴ τοῦ λόγου, ὁ λύχνος τοῦ φωτὸς,
Ὁ ἑωςφόρος, ὁ τοῦ ἡλίου πρόδρομος,
Ἐν τῇ ἐρήμῳ, μετανοεῖτε, πᾶσι βοᾷ τοῖς λαοῖς,
Καὶ προκαθαίρεσθε, ἰδοὺ γὰρ πάρεστι Χριστὸς,
Ἐκ φθορᾶς τὸν κόσμον λυτρούμενος.

Γεννηθεὶς ἀῤῥεύστως ἐκ Θεοῦ καὶ πατρὸς,
Ἐκ τῆς παρθένου δίχα σαρκοῦται ῥύπου Χριστὸς,
Οὗ τὸν ἱμάντα, τὴν ἐξ ἡμῶν τοῦ λόγου συνάφειαν,
Λύειν ἀμήχανον διδάσκει ὁ πρόδρομος,
Γηγενεῖς ἐκ πλάνης λυτρούμενος.

Ἐν πυρὶ βαπτίζει τελευταίῳ Χριστὸς τοὺς ἀπειθοῦντας,
Καὶ μὴ Θεὸν φρονοῦντας αὐτόν.
Ἐν πνεύματι δὲ καινοποιεῖ δι' ὕδατος χάριτι
Τοὺς ἐπιγνώμονας αὐτοῦ τῆς θεότητος,
Τῶν πλημμελημάτων λυτρούμενος.

Νέους εὐσεβεῖς καμίνῳ πυρὸς προςομιλήσαντας,
Διασυρίζον πνεῦμα δρόσου ἀβλαβεῖς διεφύλαξε,
Καὶ θείου ἀγγέλου συγκατάβασις.
Ὅθεν ἐν φλογὶ δροσιζόμενοι, εὐχαρίστως ἀνέμελπον·
Ὑπερύμνητε ὁ τῶν πατέρων κύριος καὶ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ὥςπερ οὐρανῷ σὺν τρόμῳ καὶ θαύματι παρίσταντο
Ἐν Ἰορδάνῃ αἱ δυνάμεις τῶν ἀγγέλων σκοπούμεναι
Τοσαύτην Θεοῦ τὴν συγκατάβασιν,
Ὅπως ὁ κρατῶν τὴν ὑπέρῳον τῶν ὑδάτων ὑπόστασιν,
Ἐν τοῖς ὕδασι σωματοφόρος ἕστηκεν.
Ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Νεφέλη ποτὲ καὶ θάλασσα θείου προεικόνιζε βαπτίσματος τὸ θαῦμα,
Ἐν οἷς ὁ πρὶν βαπτίζεται διεξοδικῶς τῷ νομοθέτῃ λαός,
Θάλασσα δὲ ἦν τύπος καὶ νεφέλη τοῦ πνεύματος,
Οἷς τελούμενοι, εὐλογητὸς εἶ, κράζομεν, ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἅπαντες πιστοὶ ἐν ᾧ τὴν τελείωσιν ἐλάβομεν,
Θεολογοῦντες ἀσιγήτως σὺν ἀγγέλοις δοξάσωμεν πατέρα,
Υἱὸν καὶ πνεῦμα ἅγιον, τοῦτο γὰρ τριὰς ὑποστάσεσιν ὁμοούσιος, εἷς δὲ Θεός,
Ὧι καὶ ψάλλομεν· ὑπερύμνητε ὁ τῶν πατέρων κύριος καὶ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Μυστήριον παράδοξον ἡ Βαβυλῶνος ἔδειξε κάμινος πηγάσασα δρόσον,
Ὅτι ῥείθροις ἔμελλεν ἄϋλον πῦρ εἰςδέξασθαι ὁ Ἰορδάνης,
Καὶ στέρξαι σαρκὶ βαπτιζόμενον τὸν κτίστην,
Ὃ εὐλογοῦσι λαοὶ καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀπόθου φόβον ἅπαντα, ὁ λυτρωτὴς τῷ προδρόμῳ ἔφησεν,
Ἐμοὶ δὲ πειθάρχει, ὡς Χριστῷ μοι πρόςελθε, τοῦτο γὰρ φύσει πέφυκα.
Ἐμῷ προστάγματι εἶξον καὶ βάπτισόν με συγκαταβάντα,
Ὃν εὐλογοῦσι λαοὶ καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥημάτων ὡς ἀκήκοεν ὁ βαπτιστὴς τοῦ δεσπότου, σύντρομος παλάμην ἐκτείνει,
Χεῖρα πτύσας ὅμως δὲ τὴν κορυφὴν τοῦ πλάστου αὐτοῦ,
Ὧι βαπτισθέντι ἐβόα· ἁγίασόν με, σὺ γὰρ εἶς Θεός μου,
Ὃν εὐλογοῦσι λαοὶ καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριάδος ἡ φανέρωσις ἐν Ἰορδάνῃ γέγονεν, αὕτη γὰρ ὑπέρθεος φύσις,
Ὁ πατὴρ ἐφώνησεν, οὗτος ὁ βαπτιζόμενος, υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου,
Τὸ πνεῦμα συμπαρῆν τῷ ὁμοίῳ,
Ὃν εὐλογοῦσι λαοὶ καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν.
Ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος ὑμνεῖν σε Θεοτόκε.

Ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου;
Καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας τὸν ἔνθεόν ἡμῶν,
Σὺ γὰρ Χριστιανῶν ἡ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

Δαβὶδ πάρεσο πνεύματι τοῖς φωτιζομένοις,
Νῦν προςέλθετε, ᾆδε πρὸς Θεὸν, ἐν πίστει λέγων·
Φωτίσθητε. Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξεν (Ἀδὰμ ἐν πτώσει),
Καὶ γὰρ αὐτοῦ εἰςήκουσε κύριος, ἐλθὼν ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου, φθαρέντα δὲ ἀνεκαίνισεν.

Ὁ Ἡσαΐας, λούσασθε, καθάρθητε, φάσκει,
Τὰς πονηρίας ἔναντι ἀφέλεσθε κυρίου.
Οἱ διψῶντες, ὕδωρ ἐπὶ ζῶν πορεύεσθε.
Ῥανεῖ γὰρ ὕδωρ καινοποιὸν Χριστὸς τοῖς προςτρέχουσιν αὐτῷ πίστει,
Καὶ πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω βαπτίζει πνεύματι.

Συντηρώμεθα χάριτι πιστοὶ καὶ σφραγίδι.
Ὡς γὰρ ὄλεθρον ἔφυγον, φλιᾶς Ἑβραῖοι πάλαι αἱμαχθείσης,
Οὕτω καὶ ἡμῖν ἐξόδιον τὸ θεῖον τοῦτο τῆς παλιγγενεσίας λουτήριον ἔσται.
Ἔνθεν καὶ τῆς τριάδος ὀψώμεθα φῶς τὸ ἄδυτον.

Vid Galland. Bibl. Patr. XIII. p. 236 seq. Invenitur in Anthol. Rom. p. 76. — v. 26. *τεχνουμένη.* Anthol. *τεχνωμένη.* ,,Legerem *ἢ*" Gall. — v. 29. *ἔστι.* Gall. *ἔστιν.* — v. 43. *εἰ.* Anthol. *γὰρ* pro *εἰ*, ut et infra. — v. 81. *καμίνῳ πυρός.* Anthol. *καμίνου πυρί.* — v. 91. *Θεὸς ὁ τῶν πατέρων.* Anthol. *Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.* In Anthol. deest *εὐλογητὸς εἶ.* — v. 99. *ὑπερύμνητε κτλ.* Anthol. hunc versum sic exhibet: *εὐλογητός εἶ κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.* — v. 107. *εὐλογοῦσι.* Gall. *εὐλογοῦσιν.* — v. 109. *χεῖρα πτύσας.* Galland. coniecit *χειραπτάσας.* Anthol. *χειραπτύσας.* — v. 110. *εἰ* Anthol. *τῷ.* Deest in Anthol. *εἰς* — v. 125. Anthol. *λούσασθε καὶ καθάρθητε.* — v. 128. *πίστει.* Anthol. *ἐν πίστει.*

XXXIX.

Τῇ μεγάλῃ τετάρτῃ.

Ἡ ἀκροστιχίς·
Τετράδι ψαλῶ.

Τῆς πίστεως ἐν πέτρᾳ με στερεώσας,
Ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου.
Ηὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν·

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
Καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σοῦ, κύριε.

Ἐν κενοῖς τὸ συνέδριον τῶν ἀνόμων,
Καὶ γνώμῃ συναθροίζεται κακοτρόπῳ,
Κατάκριτον τὸν ῥύστην σε ἀποφῆναι Χριστόν,
Ὧι ψάλλομεν· σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
Καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σοῦ, κύριε.

Τὸ δεινὸν βουλευτήριον τῶν ἀνόμων
Σκέπτεται θεομάχου ψυχῆς ὑπάρχον,
Ὡς δύςχρηστον τὸν δίκαιον ἀποκτεῖναι Χριστόν,
Ὧι ψάλλομεν· σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
Καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σοῦ, κύριε.

Ῥῆμα τυράννου ἐπεὶ ὑπερίσχυσεν,
Ἑπταπλασίως κάμινος ἐξεκαύθη ποτέ,
Ἐν ᾗ παῖδες οὐκ ἐφλέχθησαν βασιλέως πατήσαντες δόγμα,
Ἀλλ' ἐβόων· πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον ὑμνεῖτε,
Καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀποκενοῦσα γυνὴ μύρον ἔντιμον
Δεσποτικῇ καὶ θείᾳ φρικτῇ κορυφῇ,
Χριστέ, τῶν ἰχνῶν σου ἐπελάβετο τῶν ἀχράντων κεχραμμέναις παλάμαις,
Καὶ ἐβόα· πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον ὑμνεῖτε,
Καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δάκρυσι πλύνει τοὺς πόδας ὑπεύθυνος
Ἁμαρτίαις τοῦ πλάσαντος καὶ ἐκμάσσει θριξί.
Διὸ τῶν ἐν βίῳ οὐ διήμαρτε πεπραγμένων τῆς ἀπολυτρώσεως,
Ἀλλ' ἐβόα· πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον ὑμνεῖτε,
Καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἱερουργεῖται τὸ λύτρον εὐγνώμονι,
Ἐκ σωτηρίων σπλάγχνων τε καὶ δακρύων πηγῆς,
Ἐν ᾗ διὰ τῆς ἐξαγοράσεως ἐκπλυθεῖσα, οὐ κατῃσχύνετο,
Ἀλλ' ἐβόα· πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον ὑμνεῖτε,
Καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ψυχαῖς καθαραῖς καὶ ἀῤῥυπάντοις χείλεσι δεῦτε
Μεγαλύνωμεν τὴν ἀκηλίδωτον καὶ ὑπέραγνον μητέρα
Τοῦ Ἐμμανουὴλ δι' αὐτῆς τῷ ἐξ αὐτῆς προςφέροντες λατρείαν τεχθέντι·
Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀγνώμων φανεὶς καὶ πονηρὸς ζηλότυπος
Δῶρον ἀξιόθεον λογοπραγεῖ.
Δἰ οὗ ὀφειλέσιον ἐλύθη ἁμαρτημάτων,
Καπηλεύων ὁ δεινὸς Ἰούδας τὴν φιλόθεον χάριν·
Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Λέγει πορευθεὶς τοῖς παρανόμοις ἄρχουσι·
Τί μοι δοῦναι θέλετε; κἀγὼ Χριστὸν ὑμῖν
Τὸν ζητούμενον τοῖς θέλουσι παραδώσω,
Οἰκειότητα Θεοῦ Ἰούδας ἀντωσάμενος χρυσοῦ.
Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν Χριστὲ ὁ Θεός.

Ὢ πηρωτικῆς φιλαργυρίας ἄσπονδε!
Λήθης ὅθεν ἔτυχες, ὅτι ψυχῆς οὐ δ' ὃς
Ἰσοστάσιος ὁ κόσμος, ὢν ἐδιδάχθης.
Ἀπογνώσει γὰρ σαυτὸν ἐβρόχισας ἀνάψας προδότα.
Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν Χριστὲ ὁ Θεός.

Invenitur in Galland. Bibl. Patr. Tom. XIII. p. 240. et in Triodio Romano p. 487. — v. 8 et 9. *Χριστόν, ᾧ ψάλλομεν.* Triod. *Χριστέ, ᾧ κράζομεν.* — v. 13. *ἀποκτεῖναι.* Triod. *κατακρῖναι.* — v. 19. *τὸν κύριον.* Triod. *κυρίου τόν.* — v. 20. Triod. *ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.* — v. 33. *ἐξαγοράσεως.* Triod. *ἐξαγορεύσεως.* — v. 36. *ἀῤῥυπάντοις.* Triod. *ἀῤῥυπώτοις.* — v. 38. *λατρείαν.* Triod *πρεσβείαν.* — v. 41. *ἀξιόθεον.* Triod. *ἀξιόχρεον.* — v 46. *θέλετε.* Sic scripsi, sensu suadente. Galland. *θέλεται.* — v. 49. Addit Triod. *καὶ σῶσον ἡμᾶς.*

XL.

Τῇ μεγάλῃ παρασκευῇ.

Ἡ ἀκροστιχίς·
Προσάββατόν τε.

Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, τὸν δἰ εὐσπλαγχνίαν
Ἑαυτὸν τῷ πεσόντι κενώσαντα ἀτρέπτως,
Καὶ μέχρι παθῶν ἀπαθῶς ὑποκύψαντα,
Λόγε Θεοῦ, τὴν εἰρήνην
Παράσχου μοι, φιλάνθρωπε.

Ῥυφθέντες πόδας, καὶ προκαθαρθέντες
Μυστηρίου μεθέξει τοῦ θείου νοῦ Χριστέ σου,
Οἱ ὑπηρέται ἐκ Σιὼν ἐλαιῶνος μέγα
Πρὸς ὄρος συνανῆλθον
Ὑμνοῦντές σε φιλάνθρωπε.

Ὁρᾶτε, ἔφης, φίλοι, μὴ θροεῖσθε·
Νῦν γὰρ ἤγγικεν ὥρα ληφθῆναί με
Κτανθῆναι χερσὶν ἀνόμων.
Πάντες δὲ σκορπισθήσεσθε ἐμὲ λιπόντες,
Οὓς συνάξω κηρύξαι με φιλάνθρωπον.

Στήλην κακίας αὐτιθέου θεῖοι παῖδες παρεδειγμάτισαν,
Κατὰ Χριστοῦ δὲ φρυαττόμενον ἀνόμων συνέδριον βουλεύεται κενά·
Κτεῖναι μελετᾷ τὸν ζωῆς κρατοῦντα παλάμῃ,
Ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπὸ βλεφάρων, μαθηταί, νῦν ὕπνον, ἔφης, Χριστέ, τινάξατε,
Ἐν προσευχῇ δὲ γρηγορεῖτε πειρασμῷ μή πως ὄλλυσθε,
Καὶ μάλιστα Σίμων, τῷ κραταιῷ γάρ, μεῖζον· Πεῖρᾳ γνῶθί με, Πέτρε,
Ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βέβηλον ἔπος τῶν χειλέων οὔποτε προήσομαι, δέσποτα,
Σὺν σοὶ θανοῦμαι ὡς εὐγνώμων, κἂν οἱ πάντες ἀρνήσονταί σε,
Ἐβόησε Πέτρος· σὰρξ οὐδὲ αἷμα, ὁ πατήρ σου ἀπεκάλυψέ μοί σε,
Ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βάθος σοφίας θεϊκῆς καὶ γνώσεως οὐ πᾶν ἐξηρεύνησας,
Ἄβυσσον δέ μου τῶν κριμάτων οὐ κατέλαβες, ἄνθρωπε, ὁ κύριος ἔφη·
Σὰρξ οὖν ὑπάρχων μὴ καυχῶ, ἀρνήσῃ τρίτον γάρ με,
Ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπαγορεύεις Σίμων Πέτρε, ὅπερ πείσῃ τάχος ὡς εἴρηται,
Καί σοι παιδίσκη οἷα θᾶττον προσελθοῦσα πτοήσει σε,
Ὁ κύριος ἔφη· πικρῶς δακρύσας, ὅμως ἕξεις εὐίλατόν με,
Ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ
Καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ,
Τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν λόγον τεκοῦσαν,
Τὴν ὄντως θεοτόκον,
Σὲ μεγαλύνομεν.

Ὀλέθριος σπεῖρα θεοστυγῶν πονηρευομένων,
Θεοκτόνων συναγωγὴ ἐπέστη Χριστέ σοι,

Καὶ ὡς ἄδικον εἶλκε τὸν κτίστην τῶν ἁπάντων,
Ὃν μεγαλύνομεν.

Νόμον ἀγνοοῦντες οἱ ἀσεβεῖς,
Φωνὰς προφητῶν τε μελετῶντες διακενῆς,
Ὡς πρόβατον εἶλκόν σε, τὸν ἁπάντων
Δεσπότην ἀδίκως σφαγιάσαι,
Ὃν μεγαλύνομεν.

Τοῖς ἔθνεσιν ἔκδοτον τὴν ζωὴν
Σὺν τοῖς γραμματεῦσιν ἀναιρεῖσθαι
Οἱ μιερεῖς παρέσχον πληγέντες
Αὐτοφθόνῳ κακίᾳ, τὸν φύσει ζωοδότην,
Ὃν μεγαλύνομεν.

Ἐκύκλωσαν κύνες ὡσεὶ πολλοί,
Ἐκρότησαν, ἄναξ, σιαγόνα σὴν ῥαπισμῷ,
Ἠρώτων σε, σοῦ δὲ ψευδῆ κατεμαρτύρουν,
Καὶ πάντα ὑπομείνας, ἅπαντας ἔσωσας.

Conf. Galland. Bibl. Patr. Tom. XIII. p. 244. — v. 2. *κενώσαντα.* Triod. *ἑνώσαντα.* — v. 20. *μαθηταί.* Triod. *μαθηταῖς.* — v. 22. *Σίμων.* Triod. *Σίμωνι.* — v. 26. Triod. omittit *σε.* — v. 53. *μιερεῖς.* Triod. *ἱερεῖς.*

XLI.

Εἰς τὴν Πεντηκοστήν.

Ἡ ἀκροστιχίς·
Πεντηκοστὴν ἑορτάζωμεν.

Πόντῳ ἐκάλυψε Φαραὼ σὺν ἅρμασιν
Ὁ συντρίβων πολέμους ἐν ὑψηλῷ βραχίονι.
Ἄισωμεν αὐτῷ, ὅτι δεδόξασται.

Ἔργῳ, ὡς πάλαι τοῖς μαθηταῖς ἐπηγγείλω,
Τὸ παράκλητον πνεῦμα ἐξαποστείλας, Χριστέ,
Ἔλαμψας τῷ κόσμῳ φῶς, φιλάνθρωπε.

Νόμῳ τὸ πάλαι προκηρυχθὲν καὶ προφήταις,
Ἐπληρώθη τοῦ θείου πνεύματος σήμερον.
Πᾶσι γὰρ πιστοῖς χάρις ἐκκέχυται.

Τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν τοῖς μαθηταῖς, Χριστέ,
Ἕως οὗ ἐνδύσησθε, ἔφης, καθίσατε ἐν Ἱερουσαλήμ.
Ἐγὼ δὲ ὡς ἐμὲ παράκλητον ἄλλον πνεῦμα τὸ ἐμόν τε καὶ πατρὸς
Ἀποστελῶ, ἐν ᾧ στερεωθήσεσθε.

Ἡ τοῦ θείου πνεύματος ἐπιφοιτήσασα δύναμις,
Τὴν μερισθεῖσαν πάλαι φωνὴν κακῶς ὁμονοησάντων,
Εἰς μίαν ἁρμονίας θείως συνῆψε γνῶσιν,
Συνετίζουσα πιστοὺς τῆς τριάδος, ἐν ᾗ ἐστερεώθημεν.

Κατανοῶν ὁ προφήτης τὴν ἐπ' ἐσχάτων σου,
Χριστέ, ἔλευσιν, ἀνεβόα· τὴν σὴν εἰςακήκοα,
Κύριε, δυναστείαν, ὅτι πάντας τοῦ σῶσαι
Τοὺς Χριστούς σου ἐλήλυθας.

Ὁ ἐν προφήταις λαλήσας, καὶ διὰ νόμου κηρυχθεὶς
Πρώην τοῖς ἀτελέσι Θεὸς ἀληθὴς,
Ὁ παράκλητος τοῖς τοῦ λόγου ὑπηρέταις
Καὶ μάρτυσι γνωρίζεται σήμερον.

Σῆμα θεότητος φέρει τοῖς ἀποστόλοις,
Ἐν πυρὶ πνεῦμα κατεμερίσθη,
Καὶ ξέναις γλώσσαις ἐνέφηνεν,
Ὡς πατρόθεν θεῖον σθένος
Ἐρχόμενόν ἐστιν αὐτοκέλευστον.

Τὸ διὰ τὸν φόβον σου ληφθὲν,
Κύριε, ἐν γαστρὶ τῶν προφητῶν,
Καὶ κυηθὲν ἐπὶ γῆς πνεῦμα σωτηρίας,
Ἀποστολικὰς καρδίας κτίζει καθαράς,
Ἐν τοῖς πιστοῖς εὐθὲς ἐγκαινίζεται.
Φῶς γὰρ καὶ εἰρήνη, διότι τὰ σὰ προςταγματα.

Ἡ ἐπιφοιτήσασα ἰσχὺς σήμερον αὕτη,
Πνεῦμα ἀγαθὸν, πνεῦμα σοφίας Θεοῦ,
Πνεῦμα ἐκ πατρὸς ἐκπορευθὲν,
Καὶ δι' υἱοῦ πιστοῖς ἡμῖν πεφηνὸς,
Μεταδοτικὸν ἐν οἷς κατοικίζεται,
Φύσει τῆς ἐν ᾗ κατοπτεύεται ἁγιότητος.

Ναυτιῶν τῷ σάλῳ τῶν βιωτικῶν μελημάτων,
Συμπλόοις ποντούμενος ἁμαρτίαις,
Καὶ ψυχοφθόρῳ θηρὶ προςριπτόμενος,
Ὡς ὁ Ἰωνᾶς, Χριστέ, βοῶ σοι·
Ἐκ θανατηφόρου με βυθοῦ ἀνάγαγε.

Ἐκ τοῦ πνεύματός σου σάρκα ἐπὶ πᾶσαν,
Ὡ εἶπας, πλουσίως ἐξέχεας,
Καὶ ἐπλήσθη τῆς σῆς τὰ σύμπαντα γνώσεως,
Ὅτι ἐκ πατρὸς υἱὸς ἀῤῥεύστως ἔφυς,
Καὶ τὸ πνεῦμα ἀμερίστως πρόεισιν.

Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς ἐμβληθέντες
Ὅσιοι παῖδες, τὸ πῦρ εἰς δρόσον μετέβαλον,
Διὰ τῆς ὑμνῳδίας οὕτω βοῶντες·
Εὐλογητὸς εἶ, κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ῥητορευόντων τὰ θεῖα μεγαλεῖα τῶν ἀποστόλων,
Τοῦ πνεύματος ἡ ἐνέργεια ἐνομίζετο μέθη
Τοῖς ἀπιστοῦσι, δι' ἧς τριὰς ἐκηρύττετο,
Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Τὴν ἀδιαίρετον φύσιν ὀρθοδόξως ὑμνολογοῦμεν,
Θεὸν πατέρα τὸν ἄναρχον, τῆς αὐτῆς ἐξουσίας λόγον
Καὶ πνεῦμα, εὐλογητὸς εἶ, κράζοντες,
Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἄφλεκτος πυρὶ ἐν Σινᾷ προςομιλοῦσα βάτος,
Θεὸν ἐγνώρισε τῷ βραδυγλώσσῳ καὶ δυσήχῳ Μωσῇ,
Καὶ παῖδας ζῆλος Θεοῦ τοὺς ἀναλώτους τῷ πυρὶ ὑμνῳδοὺς ἔδειξε·
Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν κύριον,
Καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ζωτικῆς ἐξ ὕψους βιαίας φερομένης ἠχητικῶς
Τοῦ πνεύματος τοῦ παναγίου ἀλιεῦσι πνοῆς,
Πυρίνων εἴδει γλωσσῶν, τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ ἐῤῥητόρευον·
Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν κύριον,
Καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς μὴ θιγομένῳ προςβαίνοντες ἐν ὄρει,
Μὴ πεφρικότες πῦρ δειματοῦν,
Δεῦτε καὶ στῶμεν ἐν τῷ ὄρει Σιών,
Ἐν πόλει ζῶντος Θεοῦ,
Πνευματοφόροις μαθηταῖς νῦν συγχορεύοντες·
Πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον ὑμνεῖτε,
Καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μὴ τῆς φθορᾶς διαπεῖρα κυοφορήσασα,
Καὶ παντεχνήμονι λόγῳ σάρκα δανείσασα,
Μῆτερ ἀπείρανδρε, παρθένε θεοτόκε,

Λοχεῖον τοῦ ἀστέκτου, χωρίον τοῦ ἀπείρου
Πλαστουργοῦ σου, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐπιπαφλάζοντος πάλαι πυρίνου ἅρματος,
Ὁ ζηλωτὴς καὶ πυρίπνους χαίρων ὀχούμενος,
Τὴν νῦν ἐκλάμψασαν ἐπίπνοιαν ἐδήλου ἐξ ὕψους ἀποστόλοις,
Ὑφ' ἧς καταλαμφθέντες, τὴν τριάδα πᾶσιν ἐγνώρισαν.

Νόμου τῶν φύσεων δίχα, ξένον ἠκούετο·
Τῶν μαθητῶν τῆς μιᾶς γὰρ φωνῆς ἀπηχουμένης
Πνεύματος χάριτι, ποικίλως ἐνηχοῦντο λαοί,
Φυλαὶ καὶ γλῶσσαι, τὰ θεῖα μεγαλεῖα,
Τῆς τριάδος γνῶσιν μυούμενοι.

Extat in Galland. Bibl. Patr. Tom. XIII. p. 246 seq. — v. 11. *ἕως οὗ* Pentecostarium Romanum *ἕως ἄν*. — v. 14 *ἐπιφοιτήσασα*. Pent. *ἐπιδημήσασα*. — v. 16. *ἁρμονίας .... γνῶσιν*. Pent. *ἁρμονίαν ...... γνώσει*. — v. 26. *φέρει*. Pent. *φέρον*. — v. 30. *αὐτοκέλευστον*. Pent. *αὐτοκέλευθον*. — v. 45. *προσριπτόμενος*. Pent. *προσριπτούμενος*. — v. 50. Pentecost. Rom huncce versum sic exhibet: *Ἐπληρώθη τῆς σῆς ἡ σύμπασα γνώσεως κύριε*. — v. 59. *ἐκηρύττετο*. Pentec. *γνωρίσεται*. — v. 60. *Ὁ Θεός*. Pent. *εἷς Θεός*. — v. 61. *φύσιν....ὑμνολογοῦμεν*. Pent. *ῥῆσιν...θεολογοῦμεν*. — v. 67. *τοὺς ἀναλώτους*. Pent. *τρεῖς ἀναλώτους*. — v. 68. Pent. Rom. hunc versum sic praebet: *Ἔργα κυρίου τὸν κύριον ὑμνεῖτε*. Sic et infra. — v. 72. *εἴδει .... ἐῤῥητόρευον*. Pent. *ἤδη .... ἐῤῥητορεύοντο*. — v. 82. *διαπείρᾳ*. Pent. *διὰ πεῖραν*. — v. 95. *μυούμενοι*. Pentecost. *μυούμενα*.

XLII.

Τῇ κυριακῇ τῶν βαΐων.

Ἡ ἀκροστιχίς·
Ὡσαννά, Χριστὸς εὐλογημένος Θεός.

Ὤφθησαν αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου νοτίδος ἄμοιροι,
Καὶ ἀνεκαλύφθη θαλάσσης κυμαινούσης τὰ θεμέλια
Τῇ καταιγίδι νεύματι, ταύτην γὰρ ἐπετίμησας·
Περιούσιον λαὸν διέσωσας
Ἄδοντα ἐπινίκιον ὕμνον σοι, κύριε.

Στόματος ἐκ νηπίων ἀκάκων καὶ θηλαζόντων αἶνον
Τῶν σῶν οἰκετῶν κατηρτίσω, καταλῦσαι τὸν ἀντίπαλον,

Καὶ ἐκδικῆσαι πάθει σταυροῦ τὴν πτῶσιν τοῦ πάλαι Ἀδάμ,
Διὰ ξύλου ἀναστῆσαι
Τοῦτον δὲ ᾄδοντα ἐπινίκιον ὕμνον σοι, κύριε.

Αἴνεσιν ἐκκλησία ὁσίων τῷ ἐνοικοῦντι Σιὼν σοι, Χριστὲ,
Προςφέρει· ἐν σοὶ δὲ Ἰσραὴλ τῷ ποιητῇ αὐτοῦ χαίρει,
Καὶ ὄρη, ἔθνη ἀντίτυπα, λιθοκάρδια, ἐκ προςώπου σου ἠγαλλιάσοντο
Ἄιδοντα ἐπινίκιον ὕμνον σοι, κύριε.

Νάουσαν ἀκρότομον προςτάγματι σῷ
Στερεὰν ἐθήλασε πέτραν Ἰσραηλίτης λαός·
Ἡ δὲ πέτρα σὺ Χριστὲ ὑπάρχεις καὶ ζωή,
Ἐν ᾧ ἐστερεώθη ἡ ἐκκλησία κράζουσα·
Ὡσαννὰ, εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος.

Νεκρὸν τετραήμερον προςτάγματι σῷ
Ἐκ νεκάδων ἔντρομος ᾅδης ἀφῆκε Λάζαρον,
Ἡ ἀνάστασις Χριστὲ σὺ γὰρ καὶ ζωή,
Ἐν ᾧ ἐστερεώθη ἡ ἐκκλησία κράζουσα·
Ὡσαννὰ, εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος.

Ἄισατε οἱ θεοπρεπῶς ἐν Σιών,
Καὶ εὐχὴν ἀπόδοτε Χριστῷ ἐν Ἱερουσαλήμ.
Αὐτὸς ἔρχεται ἐν δόξῃ μετὰ κυρίας,
Ἐν ᾧ ἐστερεώθη ἡ ἐκκλησία κράζουσα·
Ὡσαννὰ, εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος.

Χριστὸς ὁ ἐρχόμενος ἐμφανῶς Θεὸς ἡμῶν,
Ἥξει καὶ οὐ χρονιεῖ ἐξ ὄρους κατασκίου, δασέος,
Κόρης τικτούσης ἀπειράνδρου, προφήτης πάλαι φησί·
Διὸ πάντες βοῶμεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου, κύριε.

Ῥηξάτω εὐφροσύνην κραταιὰν ἐπ' ἔλεον ὄρη,
Καὶ πάντες βουνοὶ, καὶ ξύλα τοῦ δρυμοῦ ἐπικροτησάτω.
Χριστὸν αἰνεῖτε ἔθνη, καὶ τοῦτον πάντες λαοὶ ἐπαινοῦντες,
Βοᾶτε· Δόξα τῇ δυνάμει σου, κύριε.

Ἰσχὺν ὁ βασιλεύων τῶν αἰώνων κύριος ἐνδεδυμένος
Ἥξει, τῆς τούτου ὡραιότητός τε καὶ δόξης ἀσύνκριτος
Ὑπάρχει εὐπρέπεια ἐν Σιών. Διὸ πάντες βοῶμεν·
Δόξα τῇ δυνάμει σου, κύριε.

Σπιθαμῇ ὁ μετρήσας οὐρανὸν, δρακὶ δὲ γῆν,
Κύριος πάρεστι· Σιὼν γὰρ ἐξελέξατο.

Ἐν αὐτῇ δὲ οἰκεῖν καὶ βασιλεύειν ἡρέτισται,
Καὶ τῶν λαῶν τῶν ἐν πίστει βοώντων·
Δόξα τῇ δυνάμει σου, κύριε.

Τὴν Σιὼν ἐπ' ὄρους ἀνάβηθι ὁ εὐαγγελιζόμενος,
Καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ ὁ κηρύσσων ἐν ἰσχῦι ὕψωσας φωνήν,
Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.
Εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ καὶ σωτήριον ἔθνεσι.

Ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις καθήμενος, ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ Θεός,
Καὶ ἐφορῶν ταπεινά, ἰδοὺ ἔρχεται ἐν δόξῃ μετὰ κυρίας,
Καὶ πληρωθήσεται τὰ πάντα θεϊκῆς αἰνέσεως αὐτοῦ.
Εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ καὶ σωτήριον ἔθνεσιν.

Σιὼν Θεοῦ ὄρος τὸ ἅγιον καὶ Ἱερουσαλὴμ
Κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούς σου ἆρον,
Καὶ ἴδε συνηγμένα τέκνα σου ἐν σοί.
Ἰδοὺ γὰρ ἥκασι μακρόθεν προςκυνῆσαι τῷ βασιλεῖ σου.
Εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, καὶ σωτήριον ἔθνεσιν.

Ἐβόησαν ἐν εὐφροσύνῃ δικαίων τὰ πνεύματα·
Νῦν τῷ κόσμῳ διαθήκη καινὴ διατίθεται,
Καὶ ῥαντίσματι καινουργεῖται λαὸς θείου αἵματος.

Υπόδεξαι Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ τὸ βασίλειον,
Καὶ ὁ βαίνων ἐν τῷ σκότει φῶς θεασάσθω μέγα,
Καὶ ῥαντίσματι καινουργείσθω λαὸς θείου αἵματος.

Λελυμένους σοὺς δεσμίους Σιὼν ἐξαπόστειλον,
Καὶ ἐκ λάκκου ἀγνωσίας ἀνύδρου ἐξάγαγε.
Καὶ ῥαντίσματι καινουργείσθω λαὸς θείου αἵματος.

Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ τοὺς Ἀβραμιαίους σου παῖδας,
Καὶ τοὺς Χαλδαίους ἀνελὼν, οἷς ἀδίκως δικαίους ἐνήδρευσαν,
Ὑπερύμνητε κύριε ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Γονυπετοῦντες οἱ λαοὶ, καὶ σὺν μαθηταῖς γεγηθότες,
Μετὰ βαΐων ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαβὶδ ἐκραύγαζον,
Ὑπερύμνητε κύριε ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ ἀπειρόκακος πληθὺς, ἔτι νηπιάζουσα φύσις,
Θεοπρεπῶς σε, βασιλεῦ Ἰσραὴλ καὶ ἀγγέλων ἀνύμνησεν·
Ὑπερύμνητε κύριε ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Μετὰ βαΐων σε, Χριστὲ, κλάδοις ἐπεκρότει τὰ πλήθη,
Εὐλογημένος ὁ ἐλθὼν βασιλεὺς τῶν αἰώνων ἐβόα δὲ,
Ὑπερύμνητε κύριε ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Εὐφράνθητι Ἱερουσαλὴμ, πανηγυρίσατε οἱ ἀγαπῶντες Σιών·
Ὁ βασιλεύων γὰρ εἰς τοὺς αἰῶνας κύριος τῶν δυνάμεων ἦλθεν.
Εὐλαβείσθω πᾶσα ἡ γῆ ἐκ προςώπου αὐτοῦ καὶ βοάτω·
Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν κύριον,
Καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νέον πῶλον ἐπιβεβηκὼς ὁ βασιλεύς σου Σιὼν ἐπέστη Χριστός·
Τὴν γὰρ ἀλόγιστον εἰδώλων πλάνην λῦσαι, τὴν ἀκάθεκτον
Ὁρμὴν ἀναστεῖλαι πάντων ἐθνῶν παραγέγονεν, εἰς τὸ μέλπειν·
Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν κύριον,
Καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Θεός σου (χαῖρε Σιων σφόδρα) ἐβασίλευσεν εἰς τοὺς αἰῶνας Χριστός·
Οὗτος ὡς γέγραπται, πραῢς καὶ σώζων, δίκαιος λυτρωτὴς ἡμῶν
Ἦλθεν ἐπὶ πώλου ἵππον, θράσος ὀλέσαι ἐχθρῶν μὴ βοώντων·
Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν κύριον
Καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σπανίζεται θείων περιβόλων τὸ παράνομον συνέδριον ἀπειθῶν,
Τὸν προσευχῆς Θεοῦ ἐπείπερ οἶκον σπήλαιον ἀπηργάσαντο λῃστῶν,
Ἐκ καρδίας τὸν λυτρωτὴν ἀπωσάμενοι, ᾧ βοῶμεν·
Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν κύριον
Καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεὸς κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, συστήσασθε ἑορτήν,
Καὶ ἀγαλλιώμενοι δεῦτε μεγαλύνωμεν Χριστὸν
Μετὰ βαΐων καὶ κλάδων ὕμνοις κραυγάζοντες·
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου σωτῆρος ἡμῶν.

Ἔθνη ἵνα τί ἐφρυάξατε γραφάς; καὶ ἱερεῖς
Τί κενὰ ἐμελετήσατε; τίς οὗτος, εἴποντες, ᾧ παῖδες

Μετὰ βαΐων καὶ κλάδων ὕμνοις κραυγάζουσιν·
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου σωτῆρος ἡμῶν.

Οὗτος ὁ Θεὸς, ᾧ παρόμοιος οὐδεὶς, δίκαιαν πᾶσαν ὁδὸν
Ἐξευρὼν δέδωκε τῷ ἠγαπημένῳ Ἰσραὴλ,
Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνθρώποις συναναστράφη ὀφθείς.
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου σωτῆρος ἡμῶν.

Σκάνδαλα τρίβους τί ἐχόμενα ὑμεῖς τιθέατε ἀπειθεῖς;
Πόδες ὀξεῖς ὑμῖν αἷμα τοῦ ἐκχέαι δεσπότου.
Ἀλλ' ἀναστήσεται πάντας σῶσαι τοὺς κραυγάζοντας·
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου σωτῆρος ἡμῶν.

Conf. Gall. Bibl. XIII. p. 250 seq. — v. 25. *θεοπρεπῶς.* Sic codd. et Gallandus, qui tamen legi vult *θεοπρεπεῖς*, quae lectio recipienda esse videtur. — v. 89. *εὐλογεῖτε.* Sic conieci. Gall. *εὐλογεῖται.* — v. 93. *ἵππον.* Gallandus suadet lectionem: *ἱππεύων.*

XLIII.

Πρὸς Χριστόν.

Σὺ ὡς ποιμὴν ἥρπασας, σῶτερ, τὸν ἄνθρωπον,
Τὸν φθαρέντα ἤδη τετραήμερον,
Δημιουργὲ, λύκου ἐκ δεινοῦ ὄντως καὶ παμφάγου,
Ὡς δυνατός τε καὶ κύριος ἐν τούτῳ προδεικνύων
Τὴν παγκόσμιον δόξαν τῆς σῆς νῦν τριημέρου ἐγέρσεως.

Σὲ τὴν ζωὴν βλέπουσαι αἱ περὶ Μάρθαν, Χριστὲ,
Ἀνεβόων· εἰ ἧς ὧδε, κύριε, ὁ φωτισμὸς πάντων καὶ ζωὴ,
Ὅλως οὐ τεθνήκει, νεκρὸς οὐκ ὤφθη ὁ Λάζαρος,
Ζωὴ δὲ τῶν θανόντων σὺ, φιλάνθρωπε, πέλων,
Εἰς χαρὰν μετατρέπεις τὸ πένθος αὐτῶν.

Σὲ τὴν πηγὴν φρίττουσι, κύριε, ἄβυσσοι,
Σοὶ δουλεύει ἡ ὑγρὰ ἡ σύμπασα·
Σὲ πυλωροὶ τρέμουσι, Χριστὲ,
Ἅιδου δὲ τὰ κλεῖθρα τῷ κράτει σου διαλύονται,
Λαζάρου ἀναστάντος ἐκ νεκρῶν τῇ φωνῇ σου,
Παντοδύναμε σῶτερ φιλάνθρωπε.

Σὺ τῶν πιστῶν καύχημα πέλεις ἀνύμφευτε·
Σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον χριστιανῶν,
Τεῖχος καὶ λιμήν.
Πρὸς γὰρ τὸν υἱόν σου ἐντεύξεις φέρεις, πανάμωμε,
Καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων τοὺς ἐν πίστει
Καὶ πόθῳ θεοτόκον ἁγνήν σε γινώσκοντας.

Σύ μου ἰσχὺς, κύριε, σύ μου καὶ δύναμις,
Σὺ Θεός μου, σύ μου ἀγαλλίαμα,
Ὁ πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπὼν
Καὶ τὴν ἡμετέραν πτωχείαν ἐπισκεψάμενος,
Διὸ σὺν τῷ προφήτῃ Ἀμβακοὺμ σοι κραυγάζω·
Τῇ δυνάμει σου δόξα, φιλάνθρωπε.

Conf. Gall. Bibl. Tom. XIII. p. 257 et 258. Hoc carmen et sequentia Gallandus ex Triodio Romae ann. 1738. edito p. 435 seqq. exscripsit; sed tamen alium Cosmam harum odarum auctorem esse suspicatur. — v. 3. λόκου. λάκκου legere suadet Galland.

XLIV.

Ὠιδή.

Ὁ πρὶν ἐκ μὴ ὄντων παραγαγὼν τὴν σύμπασαν κτίσιν,
Καὶ γινώσκων τῶν καρδιῶν ταμεῖα,
Προλέγεις ὡς δεσπότης τοῖς μαθηταῖς τοῦ Λαζάρου τὴν κοίμησιν.

Τὸν ἄνθρωπον, φύσει οὐσιωθεὶς Χριστὲ ἐκ παρθένου,
Τοῦ Λαζάρου σὺ τὴν ταφὴν μαθεῖν ἐπηρώτας ὡς ἄνθρωπος,
Οὐκ ἀγνοῶν ὡς Θεὸς, ὅπου ἔκειτο.

Πιστούμενος, λόγε, τὴν σαυτοῦ ἀνάστασιν ὄντως,
Ὡς ἐξ ὕπνου τὸν προςφιλῆ ἀνέστησας ἤδη ὀδωδότα
Τὸν τεταρταῖον νεκρὸν ἐκ τοῦ μνήματος.

Τάξεις σε ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν, ἀνύμφευτε μήτηρ,
Εὐφημοῦσιν ἀνελλειπῶς· τὸν κτίστην γὰρ τούτων ὥσπερ βρέφος
Ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου ἐβάστασας.

Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν
Καὶ τὴν Αἰγυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγὼν ὁ Ἰσραηλίτης
ἀνεβόα·
Τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν.

Conf. Galland. Bibl. Patr. Tom. XIII. p. 256 seq.

XLV.

Ὠιδή.

Τῷ πατρὶ νέμων δόξαν,
Ὥςπερ οὐκ αὐτίθεος ἦσθα εὐχόμενος,
Τὸν περιεστῶτα σὺ πιστούμενος ὄχλον μακρόθυμε,
Τὴν εὐχαριστίαν τῷ σῷ πατρὶ προςαναφέρων,
Τῇ κελεύσει ἐγείρων τὸν Λάζαρον.

Ὦ φωνῆς θεοφθόγγου,
Θείας τε δυνάμεως, σῶτερ, τοῦ κράτους σου·
Δι' ἧς ᾅδου πύλας τοῦ παμφάγου θανάτου συνέτριψας.
Ἀλλ' ἐξάρπασόν με, ὥσπερ τὸν πρὶν, ἐκ τῶν παθῶν μου,
Τετραήμερον φίλον σου Λάζαρον.

Ἱκεσίαις Λαζάρου, Μάρθας καὶ Μαρίας τε,
Ἡμᾶς ἀξίωσον θεατὰς γενέσθαι τοῦ σταυροῦ,
Καὶ τοῦ πάθους σου, κύριε,
Καὶ τῆς λαμποφόρου τῶν ἡμερῶν καὶ βασιλίδος
Ἀναστάσεως τῆς σῆς, φιλάνθρωπε.

Μητρικὴν παῤῥησίαν τὴν πρὸς τὸν υἱόν σου κεκτημένη,
Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας τῆς ἡμῶν μὴ παρίδῃς,
δεόμεθα,
Ὅτι σε καὶ μόνην χριστιανοὶ τὸν δεσπότην
Ἱλασμὸν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Ἵνα τί με ἀπώσω ἀπὸ τοῦ προςώπου σου, τὸ φῶς
τὸ ἄδυτον,
Καὶ ἐκάλυψέ με τὸ ἀλλότριον σκότος, τὸν δείλαιον;
Ἀλλ' ἐπίστρεψόν με καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου
Τὰς ὁδούς μου κατεύθυνον, δέομαι.

Extat in Galland. Bibl. Patr. Tom. XIII. p. 258.

XLVI.

Ὠιδή.

Μουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων
Καὶ λαῶν ἀπείρων προςκυνούντων εἰκόνι τῇ ἐνδιηρᾷ,
Τρεῖς παῖδες μὴ πεισθέντες τὸν κύριον ἀνύμνουν
Καὶ ἐδοξολόγουν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς ποιμὴν τὸν ἄρνα κατιχνεύσας
Καὶ ἐκ λύκου δεινοῦ ὀλετῆρος ἁρπάσας ὁ ἐπικρατὴς,
Φθαρέντα ἐκαινούργεις βοῶντά σοι·
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς βροτὸς τὸν τάφον ἐπεζήτεις,
Τὸν νεκρὸν ὡς πλάστης ἀναστήσας προςτάγματι δεσποτικῷ·
Ὃν ᾅδης κατεπλάγη βοῶντά σοι·
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Conf. Galland. Bibl. Patr. l. c. p. 258.

XLVII.

Ὠιδή.

Τὴν ἁγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν λαοὶ θεοτόκον,
Τὴν τὸ θεῖον πῦρ ἐν γαστρὶ ἀφλέκτως συλλαβοῦσαν,
Ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν.

Οἱ λαοὶ ἰδόντες βαδίζοντα νεκρὸν τεταρταῖον,
Ἐκπλαγέντες τῷ θαύματι ἀνεβόων τῷ λυτρωτῇ,
Θεόν σε ὕμνοις μεγαλύνοντες.

Προπιστῶν τὴν ἔνδοξον ἔγερσιν τὴν σὴν ὦ σωτήρ μου,
Νεκρὸν τετραήμερον ἐκ τοῦ ᾅδου ἐλευθεροῖς τὸν Λάζαρον,
Ἐν ὕμνοις μεγαλύνω σε.

Galland. Bibl. Patr. Tom. XIII. p. 259.

XLVIII.

Ὠιδή.

Κατακόσμησον τὸν νυμφῶνά σου Σιών,
Καὶ ὑπόδεξαι τὸν βασιλέα Χριστόν.
Ἄσπασαι τὴν Μαριὰμ τὴν ὑπουράνιον πύλην·
Αὕτη γὰρ θρόνος χερουβικὸς ἀνεδείχθη,
Αὕτη βαστάζει τὸν βασιλέα τῆς δόξης·
Νεφέλη φωτὸς ὑπάρχει ἡ παρθένος,
Φέρουσα ἐν σαρκὶ υἱὸν πρὸ ἑωσφόρου,
Ὃν λαβὼν Σιμεὼν ἐν ἀγκάλαις αὐτοῦ
Ἐκήρυξε λαοῖς, δεσπότην αὐτὸν εἶναι
Ζωῆς καὶ θανάτου καὶ σωτῆρα τοῦ κόσμου.

Legitur apud Galland Bibl. Patrum Tom. XIII. p. 259. et in Anthologio Romano mense Januario p. 190.

H.

Germanus.

XLIX.

Θεοτόκιον.

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ᾀσμάτων·
Προκύψασα γὰρ ἡ παντάνασσα μητροπάρθενος
Ταῖς εὐλογίαις, καταστέφει τοὺς εὐφημοῦντας αὐτήν.
Βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες συντρεχέτωσαν,
Καὶ τὴν Βασιλίδα κροτήτωσαν ἐν ὕμνοις,
Βασιλέα τέξασαν τοὺς θανάτῳ κρατουμένους
Πρὶν ἀπολύσαι φιλανθρώπως εὐδοκήσαντα.
Ποιμένες καὶ διδάσκαλοι τὴν τοῦ καλοῦ ποιμένος
Ὑπεράγιον μητέρα συνελθόντες εὐφημήσωμεν.
Τὴν λυχνίαν τὴν χρυσαυγῆ,
Τὴν φωτοφόρον νεφέλην,
Τὴν τῶν Χερουβὶμ ὑπερτέραν,
Τὴν ἔμψυχον κυβωτόν,
Τὸν περίμορφον τοῦ Δεσπότου θρόνον,
Τὴν μανναδόχον χρυσέαν στάμνον,

Τὴν ζωηφόρον τοῦ Λόγου πλάκα,
Ἁπάντων τῶν Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον
Ἄσμασι θεηγόροις ἐγκωμιάζοντες
Οὕτως εἴπωμεν· Πιλάτιον τοῦ Λόγου,
Ἀξίωσαν τοὺς ταπεινοὺς ἡμᾶς τῆς οὐρανῶν βασιλείας·
Οὐδὲν γὰρ ἀδύνατον τῇ μεσιτείᾳ σου.

Extat in Actis Sanctorum Jun. Tom. II. p. XXXVI.

J.

Joannes Damascenus.

L.

Εἰς τὴν Θεογονίαν.

Εὐεπίης μελίεσσιν ἐφύμνια ταῦτα λιγαίνει
Υἷα Θεοῦ, μερόπων εἵνεκα τικτόμενον
Ἐν χθονὶ, καὶ λύοντα πολύστονα πήματα κόσμου
Ἀλλ' ἄνα, ῥητῆρας ῥύεο τῶν δὲ πόνων.

Ἔσωσε λαὸν θαυματουργῶν δεσπότης,
Ὑγρὸν θαλάσσης κῦμα χερσώσας πάλαι.
Ἑκὼν δὲ τεχθεὶς ἐκ κόρης, τρίβον βατὴν
Πόλον τίθησιν ἡμῖν, ὃν κατ' οὐσίαν,
Ἰσόν τε πατρὶ καὶ βροτοῖς δοξάζομεν.

Ἤνεγκε γαστὴρ ἡγιασμένη λόγον,
Σαφῶς ἀφλέκτως ζωγραφουμένη βάτῳ,
Μιγέντα μορφῇ τῇ βροτησίᾳ Θεοῦ,
Εὔας τάλαιναν νηδὺν ἀρᾶς τῆς πάλαι
Λύοντα πικρᾶς, ὃν βροτοὶ δοξάζομεν.

Ἔδειξεν ἀστὴρ τὸν πρὸ ἡλίου λόγον,
Ἐλθόντα παῦσαι τὴν ἁμαρτίαν, μάγοις,
Σαφῶς πενιχρὸν εἰς σπέος, τὸν συμπαθῆ,
Σὲ σπαργάνοις ἑλικτὸν, ὃν γεγηθότες,
Εἶδον τὸν αὐτὸν, καὶ βροτὸν, καὶ κύριον.

Νεῦσον πρὸς ὕμνους οἰκετῶν, εὐεργέτα,
Ἐχθροῦ ταπεινῶν τὴν ἐπηρμένην ὄφρυν,
Φέρων τε, παντεπόπτα, τῆς ἁμαρτίας
Ὕφερθεν ἀκλόνητον ἐστηριγμένους,
Μάκαρ, μελῳδοὺς τῇ βάσει τῆς πίστεως.

Νύμφης πανάγνου τὸν πανόλβιον τόκον
Ἰδεῖν ὑπὲρ νοῦν ἠξιωμένος χορὸς
Ἀγραυλὸς ἐκλονεῖτο τῷ ξένῳ τρόπῳ,
Τάξιν μελῳδοῦσάν τε τῶν ἀσωμάτων
Ἄνακτα Χριστὸν, ἀσπόρως σαρκούμενον.

Ὕψους ἀνάσσων οὐρανῶν, εὐσπλαγχνίᾳ
Τελεῖ καθ' ἡμᾶς ἐξ ἀνυμφεύτου κόρης,
Ἄϋλος ὢν τὸ πρόσθεν, ἀλλ' ἐπ' ἐσχάτων
Λόγος παχυνθεὶς σαρκὶ, τὸν πεπτωκότα
Ἵνα πρὸς αὐτὸν ἑλκύσῃ πρωτόκτιστον.

Γένους βροτείου τὴν ἀνάπλασιν πάλαι
Ἄιδων προφήτης Ἀββακοὺκ προμηνύει,
Ἰδεῖν ἀφράστως ἀξιωθεὶς τὸν τύπον.
Νέον βρέφος γὰρ ἐξ ὄρους τῆς παρθένου
Ἐξῆλθε λαῶν εἰς ἀνάπλασιν λόγος.

Ἴσος προῆλθες τοῖς βροτοῖς ἑκουσίως,
Ὕψιστε, σάρκα προσλαβὼν ἐκ παρθένου,
Ἰὸν καθάραι τῆς δρακοντίας κάρας,
Ἄγων ἅπαντας πρὸς σέλας ζωηφόρον,
Θεὸς πεφυκὼς, ἐκ πυλῶν ἀνηλίων.

Ἔθνη τὰ πρόσθεν τῇ φθορᾷ βεβυσμένα,
Ὄλεθρον ἄρδην δυσμενοῦς πεφευγότα,
Ὑψοῦτε χεῖρας σὺν κρότοις ἐφυμνίοις,
Μόνον σέβοντες Χριστὸν ὡς εὐεργέτην,
Ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς συμπαθῶς ἀφιγμένον.

Ῥίζης φυεῖσα τοῦ Ἰεσσαὶ, παρθένε,
Ὅρους παρῆλθες τῶν βροτῶν τῆς οὐσίας,
Πατρὸς τεκοῦσα τὸν πρὸ αἰώνων λόγον,
Ὡς ηὐδόκησεν αὐτὸς, ἐσφραγισμένην
Νηδὺν διελθεῖν τῇ κενώσει τῇ ξένῃ.

Ἐκ νυκτὸς ἔργων ἐσκοτισμένης πλάνης,
Ἱλασμὸν ἡμῖν, Χριστὲ, τοῖς ἐγρηγόρως
Νῦν συντελοῦσιν ὕμνον ὡς εὐεργέτῃ,
Ἐλθοῖς πορίζων, εὐχερῆ τε τὴν τρίβον,
Καθ' ἣν ἀνατρέχοντες εὕροιμεν κλέος.

Ἀπηνὲς ἔχθος τὸ πρὸς αὐτὸν, δεσπότης,
Τεμὼν διαμπὰξ σαρκὸς ἐν παρουσίᾳ,
Ἵνα κρατοῦντος ὤλεσε θυμοφθόρου,
Κόσμον συνάπτων ταῖς ἀΰλοις οὐσίαις,
Τιθεὶς προσηνῆ τὸν τεκόντα τὴν κτίσιν.

Ὁ λαὸς εἶδεν, ὁ πρὶν ἠμαυρωμένος,
Μεθ' ἡμέραν φῶς τῆς ἄνω φρυκτωρίας,
Ἔθνη Θεῷ δὲ κλῆρον υἱὸς προσφέρει.
Νέμων ἐκεῖσε τὴν ἀπόῤῥητον χάριν,
Οὗ πλεῖστον ἐξήνθησεν ἡ ἁμαρτία.

Ναίων Ἰωνᾶς ἐν μύχοις θαλαττίοις
Ἐλθεῖν ἐδεῖτο καὶ ζάλην ἀπαρκέσαι·
Νυγεὶς ἐγὼ δὲ τοῦ τυραννοῦντος βέλει,
Χριστὲ, προςαυδῶ τὸν κακῶν ἀναιρέτην,
Θᾶττον μολεῖν σε τῆς ἐμῆς ῥαθυμίας.

Ὃς ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς Θεὸν, Θεὸς λόγος,
Νυνὶ κρατύνει μὴ σθένουσαν τὴν πάλαι,
Ἰδὼν φυλάξαι τὴν καθ' ἡμᾶς οὐσίαν
Καθεὶς ἑαυτὸν, δευτέραν κοινωνίαν,
Αὖθις προφαίνων τῶν παθῶν ἐλευθέραν.

Ἶκται δι' ἡμᾶς Ἀβραὰμ ἐξ ὀσφύος
Λυγρῶς πεσόντας ἐν ζόφῳ τῶν πταισμάτων,
Υἱοὺς ἐγεῖραι τῶν κάτω νενευκότων,
Ὁ φῶς κατοικῶν, καὶ φάτνην παρ' ἀξίαν,
Νῦν εὐδοκήσας εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

Τῷ παντάνακτος ἐξεφαύλισαν πόθῳ,
Ἄπλητα θυμαίνοντος ἠγκιστρωμένοι
Παῖδες τυράννου δύςθεον γλωσσαλγίαν,
Οἷς εἴκαθε πῦρ ἄσπετον, τῷ δεσπότῃ
Λέγουσιν· εἰς αἰῶνας εὐλογητὸς εἶ.

Ὑπηρέτας μὲν ἐμμανῶς καταφλέγει,
Σώζει δὲ παφλάζουσα ῥοιζηδὸν νέους,
Ταῖς ἑπταμέτροις καύσεσι πυργουμένη,
Οὓς ἔστεφε φλὸξ ἄφθονος, τοῦ κυρίου
Νέμοντος εὐσεβείας εἵνεκα δρόσον.

Ἀρωγὲ Χριστὲ, τὸ βροτοῖς ἐναντίον
Πρόβλημα, τὴν σάρκωσιν ἀῤῥήτως ἔχων,
Ἤσχυνας ὄλβον τῆς θεώσεως φέρων,
Μορφούμενος νῦν· ἧς τινος δι' ἐλπίδα
Ἄνωθεν εἰς κευθμῶνας ἤλθομεν ζόφου.

Τὴν ἀγριωπὸν ἀκρατῶς γαυρουμένην,
Ἄσεμνα βακχεύσασαν ἐξοιστρουμένην,
Κόσμου καθεῖλεν πανσθενῶς ἁμαρτίαν,
Οὓς εἵλκυσεν πρὶν, σήμερον τῶν ἀρκύων,
Σώζεις δὲ σαρκωθεὶς ἑκὼν, εὐεργέτα.

Μήτραν ἀφλέκτως εἰκονίζουσι κόρης
Οἱ τῆς παλαιᾶς πυρπολούμενοι νέοι,
Ὑπερφυῶς κύουσαν ἐσφραγισμένην.
Ἄμφω δὲ δρῶσα θαυματουργίᾳ μιᾷ,
Λαοὺς πρὸς ὕμνον ἐξανίστησι χάρις.

Λύμην φυγοῦσα τοῦ θεοῦσθαι τὴν πλάνην,
Ἄληκτον ὑμνεῖ τὸν κενούμενον λόγον
Νεανικῶς ἅπασα σὺν τρόμῳ κτίσις,
Ἄδοξον εὖχος δειματουμένη φέρειν,
Ῥευστὴ γεγῶσα, κἂν σοφῶς ἐκαρτέρει.

Ἥκεις πλανῆτιν πρὸς νομὴν ἐπιστρέφων,
Τὴν ἀνθοποιὸν ἐξ ἐρημαίων λόφων,
Ἡ τῶν ἐθνῶν ἔγερσις, ἀνθρώπων φύσιν
Ῥώμην βιαῖαν τοῦ βροτοκτόνου σβέσαι,
Ἀνὴρ φανείς τε καὶ Θεὸς, προμηθείᾳ.

Στέργειν μὲν ἡμᾶς ὡς ἀκίνδυνον φόβῳ,
Ῥᾶον σιωπὴν, τῷ πόθῳ δὲ, παρθένε,
Ὕμνους ὑφαίνειν συντόνως τεθειμένους
Ἐργῶδές ἐστιν, ἀλλὰ καὶ, μῆτερ, σθένος,
Ὅση πέφυκεν ἡ προαίρεσις, δίδου.

Τύπους ἀφεγγεῖς καὶ σκιὰς παρῃγμένας,
Ὦ μῆτερ ἁγνὴ τοῦ λόγου, δεδορκότες,
Νέου φανέντος ἐκ πύλης κεκλεισμένης,
Δοξούμενοί τε τῆς ἀληθείας φάους,
Ἐπαξίως σὴν εὐλογοῦμεν γαστέρα.

Πόθου τετευχὼς καὶ Θεοῦ παρουσίας
Ὁ χριστοτερπὴς λαὸς ἠξιωμένος
Νῦν ποτνιᾶται τῆς παλιγγενεσίας,
Ὡς ζωοποιοῦ, τὴν χάριν δὲ, παρθένε,
Νέμοις ἄχραντε, προσκυνῆσαι τὸ κλέος.

Extant carmina Joannis in ejusdem Operibus ed. Le Quien Parisiis 1712. Tom. I. p. 673 sqq. De poeta nostro Rambach Anth. I. p. 139 haec habet: „Ein berühmter Name, wie in der Geschichte der christlichen Theologie, so auch in der Ge-

schichte des Kirchengesangs, zu dessen Bereicherung er mit Hülfe seines Freundes Cosmas sehr eifrig wirkte. Die griechische Kirche hat ihm längst die erste Stelle unter den Liederdichtern zuerkannt und legt ihm nebst dem Cosmas und Theophanes vorzugsweise den Namen Sänger (melodi) bei. In den öffentlichen Gesangbüchern heisst er zuweilen die göttliche und lieblich tönende Leier, die gesangreiche Cicade, die hellsingende Nachtigall." Exstant carmina Joannis etiam in libro supra citato: Poetae Graeci veteres Colon. 1614. T. II. p. 737 seqq. — In epigrammate carmini superscripto *πόνων*. Alii *κακῶν*. — v. 113. *φύσιν*. Le Quien *φύσις*.

LI.

Εἰς τὰ Θεοφάνια.

Σήμερον ἀχράντοιο βαλὼν θεοφεγγεῖ πυρσῷ
Πνεύματος ἐνθάπτει νάμασιν ἀμπλακίην,
Φλέξας παμμεδέοντος ἐὺς πάϊς, ἠπιόων δὲ,
Ὑμνηταῖς μελέων τῶνδε δίδωσι χάριν.

Στείβει θαλάσσης κυματούμενον σάλον,
Ἤπειρον αὖθις Ἰσραὴλ δεδειγμένον,
Μέλας δὲ πόντος τριστάτας Αἰγυπτίων
Ἔκρυψεν ἄρδην ὑδατόστρωτος τάφος,
Ῥώμῃ κραταιᾷ δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου.

Ὄρθρου φανέντος τοῖς βροτοῖς σελασφόρου,
Νῦν ἐξ ἐρήμου πρὸς ῥοὰς Ἰορδάνου,
Ἄναξ, ὑπέσχες ἡλίου σὸν αὐχένα,
Χώρου ζοφώδους τὸν γενάρχην ἁρπάσαι,
Ῥύπου τε παντὸς ἐκκαθᾶραι τὴν κτίσιν.

Ἄναρχε, ῥείθροις συνταφέντα σοι, λόγε,
Νέον περαίνεις τὸν φθαρέντα τῇ πλάνῃ.
Ταύτην ἀφράστως πατρόθεν δεδεγμένος
Ὄπα κρατίστην· οὗτος ἠγαπημένος
Ἶσος τέ μοι παῖς χρηματίζει τὴν φύσιν.

Ὅσοι παλαιῶν ἐκλελύμεθα βρόχων,
Βορᾶς λεόντων συντεθλασμένων μύλας,
Ἀγαλλιῶμεν καὶ πλατύνωμεν στόμα
Λόγῳ, πλέκοντες ἐκ λόγων μελῳδίας,
Ὧι τῶν πρὸς ἡμᾶς ἥδεται δωρημάτων.

Νέκρωσιν ὁ πρὶν ἐμφυτεύσας τῇ κτίσει
Θηρὸς κακοῦργος σχηματισθεὶς εἰς φύσιν
Ἐπισκοτεῖται σαρκικῇ παρουσίᾳ,
Ὄρθρῳ φανέντι προςβαλὼν τῷ δεσπότῃ,
Θλᾷν τὴν ἑαυτοῦ δυςμενεστάτην κάραν.

Ἕλκει πρὸς αὐτὸν τὴν θεόδμητον φύσιν,
Γαστρὸς τυράννου συγκεχωσμένην ὅροις.
Γεννᾶται αὖθις γηγενῶν ἀναπλάσει,
Ἔργον φέριστον ἐκτελῶν ὁ δεσπότης.
Ἵκται γὰρ αὐτὴν ἐξαλεξῆσαι θέλων.

Πυρσῷ καθαρθεὶς μυστικῆς θεωρίας,
Ὑμνῶν προφήτης τὴν βροτῶν καινουργίαν,
Ῥήγνυσι γῆρυν πνεύματι κροτουμένην,
Σάρκωσιν ἐμφαίνουσαν ἄῤῥητον λόγου,
Ὧι τῶν δυναστῶν τὰ κράτη συνετρίβη.

Πεμφθεὶς πρὸς πατρὸς παμφαέστατος λόγος,
Νυκτὸς διῶξαι τὴν καχέσπερον σχέσιν
Ἔκριζον ἥκεις καὶ βροτῶν ἁμαρτίαν,
Υἷας συνελκύσαι τε τῇ σῇ βαπτίσει,
Μάκαρ, φαεινοὺς ἐκ ῥοῶν Ἰορδάνου.

Αὐτὸν προςιδὼν τὸν περίκλυτον λόγον
Τρανῶς ὁ κήρυξ ἐκβοᾶται τῇ κτίσει·
Ουτος προών μου, δεύτερος τῷ σαρκίῳ,
Σύμμορφος ἐξέλαμψεν ἐνθέῳ σθένει,
Ἔχθιστον ἡμῶν ἐξελεῖν ἁμαρτίαν.

Νομὴν πρὸς αὐτὴν τὴν φερέσβιον φέρων
Θηρᾷ, δρακόντων φωλεοῖς ἐπιτρέχων,
Ἄπλητα κύκλα καββαλὼν Θεὸς λόγος,
Πτέρνῃ τὲ τὸν πλήττοντα παμπήδην γένος,
Τοῦτον καθειργνὺς ἐκσαώζει τὴν κτίσιν.

Ἐχθροῦ ζοφώδους καὶ βεβορβορωμένου
Ἰὸν, καθάρσει πνεύματος λελουμένοι,
Νέαν προςωρμίσθημεν ἀπλανῆ τρίβον,
Ἄγουσαν ἀπρόςιτον εἰς θυμηδίαν
Μόνοις προςιτὴν, οἷς Θεὸς κατηλλάγη.

Ἀθρῶν ὁ πλάστης ἐν ζόφῳ τῶν πταισμάτων,
Σειραῖς ἀφύκτοις, ὃν διαρθροῖ δακτύλοις,
Ἵστησιν ἀμφ' ὤμοισιν ἐξάρας ἄνω,
Νῦν ἐν πολυῤῥύτοισι δίναις ἐκπλύνων
Αἴσχους παλαιοῦ τῆς Ἀδὰμ καχεξίας.

Μετ' εὐσεβείας προςδράμωμεν εὐτόνως
Πηγαῖς ἀχράντοις ῥεύσεως σωτηρίου,
Λόγον κατοπτεύοντες, ἐξ ἀκηράτου
Ἄντλημα προςφέροντα δίψης ἐνθέου,
Κόσμου προσηνῶς ἐξακεύμενον νόσον.

Ἱμερτὸν ἐξέφηνε σὺν πανολβίῳ
Ἠχῷ πατὴρ, ὃν γαστρὸς ἐξηρεύξατο.
Ναί φησιν· οὗτος συμφυὴς γόνος πελῶν,
Φώταυγος ἐξώρουσεν ἀνθρώπων γένους
Λόγος τέ μου ζῶν καὶ βροτὸς προμηθείᾳ.

Ἐκ ποντίου λέοντος ὁ τριέσπερος ξένος
Προφήτης, ἐγκάτοις φλοιδόμενος,
Αὖθις προῆλθε, τῆς παλιγγενεσίας
Σωτηρίαν δράκοντος ἐκ βροτοκτόνου
Πᾶσι προφαίνων τῶν χρόνων ἐπ' ἐσχάτων.

Ἀνειμένων πόλοιο παμφαῶν πτυχῶν,
Μύστης ὁρᾷ πρὸς πατρὸς ἐξικνούμενον,
Μένον τε πνεῦμα τῷ παναχράντῳ λόγῳ,
Ἐπελθὸν ὡς πέλειαν ἀφράστῳ τρόπῳ,
Δήμοις τε φαίνει προςδραμὸν τῷ δεσπότῃ.

Ἔφλεξε ῥείθρῳ τῶν δρακόντων τὰς κάρας
Ο τῆς καμίνου τὴν μετάρσιον φλόγα
Νέους φέρουσαν εὐσεβεῖς κρατεύνασας,
Τὴς δυςκάθεκτον ἀχλὺν ἐξ ἁμαρτίας
Ὅλην πλύνει δὲ τῇ δρόσῳ τοῦ πνεύματος.

Σὲ ζωγραφοῦσαν τὴν Ἀσσύριον φλόγα
Ἐκστῶσαν ἵστης εἰς δρόσον μετηγμένην,
Ὕδωρ, ὅθεν νῦν ἀμφιέσσαο φλέγον,
Σίντον κάκιστον, Χριστὲ, προςκεκευθμένον,
Πρὸς τὴν ὄλισθον ἐκκαλούμενον τρίβον.

Ἀποῤῥαγέντος τοῦ Ἰορδάνου πάλαι,
Ἰσθμῷ περᾶται λαὸς Ἰσραηλίτης,
Σὲ τὸν κράτιστον ἐμφοροῦντα τὴν κτίσιν,
Ἠπειγμένως νῦν ἐν ῥοαῖς διαγράφων
Πρὸς τὴν ἄῤῥευστον καὶ ἀμείνονα τρίβον.

Ἴδμεν τὸ πρῶτον τὴν πανώλεθρον κλύσιν,
Οἰκτρῶς σε πάντων πρὸς φθορὰν παρεισάγειν,
Ὦ τριςμέγιστα χρηματίζων καὶ ξένα,
Νῦν δὲ κλύσαντα, Χριστὲ, τὴν ἁμαρτίαν
Δι' εὐπάθειαν καὶ βροτῶν σωτηρίαν.

Ἐλευθέρα μὲν ἡ κτίσις γνωρίζεται,
Υἱοὶ δὲ φωτὸς οἱ πρὶν ἐσκοτισμένοι·
Μόνος στενάζει τοῦ σκότους ὁ προστάτης,
Νῦν εὐλογείτω συντόνως τὸν αἴτιον
Ἡ πρὶν τάλαινα τῶν ἐθνῶν παγκληρία.

Τριττοὶ θεουδεῖς ἐμπύρως δροσούμενοι
Αἴγλῆντα τριτταῖς παμφαῶς ἁγιστίαις
Σαφῶς ἐδήλουν τὴν ὑπέρτατον φύσιν
Μίξει βροτείᾳ, πυρπολοῦσαν ἐν δρόσῳ,
Εὐκτῶς ἅπασαν τὴν ὀλέθριον πλάνην.

Λευχειμονείτω πᾶσα γήϊνος φύσις,
Ἐκ πτώσεως νῦν οὐρανῶν ἐπηρμένη.
Ὧι γὰρ τὰ πάντα συντετήρηται λόγῳ
Νάουσι ῥείθροις ἐκπλυθεῖσα πταισμάτων,
Τῶν πρὶν πέφευγε παμφαῶς λελουμένη.

Ὢ τῶν ὑπὲρ νοῦν τοῦ τοκοῦ σου θαυμάτων,
Νύμφη πάναγνε, μῆτερ εὐλογημένη,
Δι' ἧς τυχόντες παντελοῦς σωτηρίας,
Ἐπάξιον κροτοῦμεν ὡς εὐεργέτην,
Δῶρον φέροντες ὕμνον εὐχαριστίας.

Ἴδμεν τὰ Μωσεῖ τῇ βάτῳ δεδειγμένα,
Δεῦρο ξένοις θεσμοῖσιν ἐξειργασμένα,
Ὡς γὰρ σέσωστο πυρφοροῦσα παρθένος,
Σελασφόρον τεκοῦσα τὸν εὐεργέτην,
Ἰορδάνου τε ῥεῖθρα προςδεδειγμένα.

Χρίεις τελειῶν τὴν βρότειον οὐσίαν,
Ἄναξ ἄναρχε, πνεύματος κοινωνίᾳ,
Ῥοαῖς ἀχράντοις ἐκκαθάρας, καὶ σκότους,
Ἰσχὺν θριαμβεύσας τε τὴν ἐπηρμένην,
Νῦν εἰς ἄληκτον ἐξαμείβεαι βίον.

Legitur in Joannis Operibus l. c. p. 676 seqq. — v. 130. *ἐξαμείβεαι.* Alii *ἐξαμείβαιαι.*

LII.

Εἰς τὴν Πεντηκοστήν.

Θειογενὲς Λόγε, πνεῦμα παράκλητον πάλιν ἄλλον
Ἐκ γενέτου κόλπων ἧκας ἐπιχθονίοις,
Οἷα πυρὸς γλώσσῃσι φέρον θεότητος ἄϋλον,
Σῆμα τῆς φύτλης καὶ χάριν ὑμνοπόλοις.

Θείῳ καλυφθεὶς ὁ βραδύγλωσσος γνόφῳ
Ἐῤῥητόρευσε τὸν θεόγραφον νόμον.
Ἰλὺν γὰρ ἐκτινάξας, ὄμματος νόου
Ὁρᾷ τὸν ὄντα καὶ μυεῖται πνεύματος
Γνῶσις γεραίρων ἐνθέοις τοῖς ᾄσμασιν.

Ἔφη τὸ σεπτὸν καὶ σεβάσμιον στόμα·
Νοσφισμὸς ὑμῖν οὐ γενήσεται, φίλοι,
Ἐγὼ γὰρ εἰς πατρῷον ὕψιστον θρόνον
Συνεδριάζων, ἐκχεῶ τοῦ πνεύματος
Λάμψαι ποθοῦσι τὴν χάριν τὴν ἄφθονον.

Ὅρος βεβηκὼς ἀτρεκέστατος Λόγος
Γαληνόμορφον ἐκτελεῖ τὴν καρδίαν,
Ἔργον γὰρ ἐκπεράνας εὔφρανε φίλους
Πνοῇ βιαίᾳ καὶ πυρὸς γλωττήμασι,
Νείμας τὸ πνεῦμα Χριστός, ὡς ὑπέσχετο.

Ἔῤῥηξε γαστρὸς ἠτεκνωμένης πέδας,
Ὕβριν τε δυςκάθεκτον εὐτεκνουμένης
Μόνη προσευχὴ τῆς προφήτιδος πάλαι,
Ἄννης, φερούσης πνεῦμα συντετριμμένον
Πρὸς τὸν δυνάστην καὶ Θεὸν τῶν γνώσεων.

Ἄληπτός ἐστιν ἡ θεαρχικωτάτη.
Ῥήτορας γὰρ ἐξέφηνε τοὺς ἀγραμμάτους,
Ἅλις σοφιστὰς συστομίζοντας λόγῳ,
Καὶ τῆς βαθείας νυκτὸς ἐξαιρουμένους
Λαοὺς ἀπείρους ἀστραπὴ τοῦ πνεύματος.

Ἦν ἐκπορευτὸν ἐξ ἀγεννήτου φάους
Τὸ πανστενουργόφωτον, ἄφθιτον σέλας,
Ὡς τὴν δι' υἱοῦ πατρικῆς ἐξουσίας
Νῦν ἐμφανίζει συμφυῆ φρυκτωρίαν,
Πυρώδης ἦχος ἐν Σιὼν τοῖς ἔθνεσιν.

Ἄναξ ἀνάκτων, οἷος ἐξ οἵου, μόνος
Λόγος προελθὼν πατρὸς ἐξ ἀναιτίου,
Ἰσοσθενές σου πνεῦμα τοῖς ἀποστόλοις
Νημερτὲς ἐξέλαμψας ὡς εὐεργέτης
Ἄιδουσι δόξαν τῷ κράτει σου, κύριε.

Λουτρὸν τὸ θεῖον τῆς παλιγγενεσίας
Λόγῳ κεραννὺς συντεθειμένῃ φύσει,
Ὀμβροβλυτεῖς μοι ῥεῖθρον ἐξ ἀκηράτου
Νενυγμένης σου πλευρᾶς, ὦ Θεοῦ λόγε,
Ἐπισφραγίζων τῇ ζέσει τοῦ πνεύματος.

Κάμπτει τὰ πάντα τῷ παρακλήτῳ γόνυ
Γόνῳ τε πατρὸς πατρὶ συμφυεστάτῳ.
Ἐν γὰρ προςώποις οἶδε τρίτοις οὐσίαν
Νημερτὲς ἀπρόςιτον, ἄχρονον, μίαν.
Ἔλαμψε φῶς γὰρ ἡ χάρις τοῦ πνεύματος.

Τελεῖσθε πάντες τῇ θεαρχικωτάτῃ,
Ὅσοι λατρευταὶ τρισσοφεγγοῦς οὐσίας.
Ὑπερφυῶς τελεῖ γὰρ ὡς εὐεργέτης,
Καὶ πυρσομορφοῖ Χριστὸς εἰς σωτηρίαν,
Ὅλην πορίζων τὴν χάριν τοῦ πνεύματος.

Λυτήριον κάθαρσιν ἀμπλακημάτων,
Πυρίπνοον δέξασθε πνεύματος δρόσον,
Ὦ τέκνα φωτόμορφα τῆς ἐκκλησίας.
Νῦν ἐξ Σιὼν γὰρ ἐξελήλυθεν νόμος,
Ἡ γλωσσοπυρσόμορφος πνεύματος χάρις.

Καθώςπερ ηὐδόκησεν αὐτεξουσίως
Ἀδέσποτον κάτεισι πνεῦμα πατρόθεν,
Σοφίζον ἐν γλώσσῃσι τοὺς ἀποστόλους,
Ἐπισφραγίζον τὸν φερέσβιον Λόγον,
Πατρόθεν ὀξύμορφον, ὃν πατὴρ ἔφη.

Ἴῆτο τὰς φρένας μὲν ἐξ ἁμαρτίας,
Χ' αὐτῷ κατεσκεύαζε τῶν ἀποστόλων
Θεὸς Λόγος, πάνταρχος, ἀχράντῳ δόμῳ·
Ὁμοσθενοῦς δὲ καὶ συνουσιωμένου
Νῦν ἐγκατοικίζεται πνεύματος φάος.

Ἱλασμὸς ἡμῖν, Χριστέ, καὶ σωτηρία
Ὁ δεσπότης ἔλαμψας ἐκ τῆς παρθένου,
Ἵν' ὡς προφήτην θηρὸς ἐκ θαλαττίου
Στένων Ἰωνᾶν, τῆς φθορᾶς διαρπάσῃς,
Ὅλον τὸν Ἀδὰμ παγγενῆ πεπτωκότα.

Ἱμερτὸν ἡμῖν εὐθὲς ἐν τοῖς ἐγκάτοις
Αἰωνίως ἕξουσι πνεῦμα καινίσοις,
Πατροπροβλήτως πάντοθεν συνημμένον,
Ὕλης ἀπεχθοῦς καυστικὸν μολυσμάτων,
Ῥύπου τε παντὸς ῥυπτικὸν, παντοκράτορ.

Ὀρεκτὸν ἀξίωμα τοῖς ἀποστόλοις
Σιωνίταις, μίμνουσί σου παρουσίαν,
Γνώρισμα, πνεῦμα, πατρογεννήτου Λόγου,
Λέσχην ἀπηνῆ τῶν ἐθνῶν ποπτυσμάτων,
Ὤκιστα δεικνὺς πυρπνόως καθιδρύῃ.

Σύμφωνον ἐθρόησεν ὀργάνων μέλος,
Σέβειν τὸ χρυσότευκτον ἄψυχον βρέτας.
Ἡ τοῦ παρακλήτου δὲ φωσφόρος χάρις
Σεβασμιάζει τοῦ βοᾶν, τριὰς μόνη,
Ἰσοσθενὲς, ἄναρχος, εὐλογητὸς εἶ.

Φωνὴν προφητόφθεγκτον ἠγνοηκότες
Ἔφασκον οἰνότευκτον ἄφρονες μέθην,
Ῥήσεις ξενηκούσθησαν ὡς ἀποστόλων.
Οἱ εὐσεβεῖς δέ σοι βοῶμεν ἐνθέως·
Νεουργὲ τοῦ σύμπαντος, εὐλογητὸς εἶ.

Θέσπιν κατεβρόντησεν ὁ βλέπων ὄπα,
Ἔνθους Ἰωὴλ, τοῦ θεαρχικωτάτου,
Οἷς ἐκχεῶ, φήσαντος, οἵαπερ Λόγον,
Τοῦ πνεύματός μου συμβοήσουσι· φυσις
Ἡ τρισσοφεγγόφωτος, εὐλογητὸς εἶ.

Τριττὴ μὲν εὐμοίρησεν ὡρῶν τὴν χάριν,
Ὅπως ἐπεμφήνειε, τρεῖς ὑποστάσεις
Σέβειν ἐν ἁπλότητι τῆς ἐξουσίας.
Ἀλλ' ἐν μιᾷ νῦν ἡμερῶν τῇ κυρίᾳ,
Υἱὸς, πατὴρ καὶ πνεῦμα, εὐλογητὸς εἶ.

Λύει τὰ δεσμὰ καὶ δροσίζει τὴν φλόγα
Ὁ τρισσοφεγγὴς τῆς θεαρχίας τύπος.
Ὑμνοῦσι παῖδες· εὐλογεῖτε τὸν μόνον
Σωτῆρα καὶ παντουργὸν ὡς εὐεργέτην
Ἡ δημιουργηθεῖσα σύμπασα κτίσις.

Μνήμην ὁ Χριστὸς τῶν βρωτοσσόων ἐπῶν,
Ἃ πατρακουσθεὶς τοῖς ἀποστόλοις ἔφη,
Τὸ πνεῦμα τεύχει γλωσσοπυρσεύτῳ Θεῷ
Ἐφίζον, εὐλογητὸν οἰκειουμένη,
Ἠλλοτριωμένη δὲ μέλπει σε κτίσις.

Σωτηριωδῶς, αὐτοδεσπότως ἰὸν
Φῶς αὐτολαμπὲς καὶ παρεκτικὸν φάους
Ὑπάρχον, ἧκες ἐμφοροῦν ἀποστόλους,
Τιμῆεν ὡς ἄημα τοῖς σοῖς οἰκέταις
Λελιπαρημένον τε πνεῦμα προςνέμοις.

Ἦσε προφητῶν πνευματέμφορον στόμα
Σὴν σωματωδῶς, ὦ μέδων, εὐδημίαν,
Καὶ πνεῦμα κόλπων πατρικῶν προηγμένον,
Ἄκτιστον, συμπλάστουργον, σύνθρονον σέθεν,
Ἱεὶς ἐνανθρωπήσεως πιστοῖς σέβας.

Χαίροις, ἄνασσα, μητροπάρθενον κλέος,
Ἅπαν γὰρ εὐδίνητον, εὔλαλον στόμα
Ῥητορεῦον οὐ σθένει σε μέλπειν ἀξίως.
Ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς ἅπας σου τὸν τόκον
Νοεῖν, ὅθεν σε σὺν πόθῳ δοξάζομεν.

Ἄιδειν ἔοικε τὴν φυσίζωον κόρην,
Μόνη γὰρ ἐν δίνησι κεκρύφει Λόγον,
Νοσοῦσαν ἀλθαίνοντα τὴν βροτῶν φύσιν,
Ὃς δεξιοῖς κλισμοῖσι νῦν ἱδρυμένος
Πατρὸς, πέπομφε τὴν χάριν τοῦ πνεύματος.

Ὅσοις ἔπνευσεν ἡ θεόῤῥυτος χάρις,
Λάμποντες, ἀστράπτοντες, ἠλλιωμένοι,
Ὀθνείαν ἀλλοίωσιν, εὐπρεπεστάτην,
Ἰσοσθενοῦσαν, τὴν ἄτμητον εἰδότες,
Σοφὴν, τρίφεγγον οὐσίαν δοξάζομεν.

Conf. Joannis Opp. l. c. p. 678 seqq.

LIII.

Εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

1. *Τῷ σωτῆρι Θεῷ, τῷ ἐν θαλάσσῃ λαὸν ποσὶν ἀβρόχοις ὁδηγήσαντι, καὶ Φαραὼ πανστρατιᾷ καταποντίσαντι, αὐτῷ μόνῳ ᾄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.*

2. *Ἄισωμεν πάντες λαοὶ τῷ ἐπὶ ὤμων Χερουβὶμ ἀναληφθέντι μετὰ δόξης Χριστῷ, καὶ συγκαθίσαντι ἡμᾶς ἐν δεξιᾷ τοῦ πατρὸς, ᾠδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.*

3. Τὸν μεσίτην Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων Χριστὸν χοροὶ ἀγγέλων θεασάμενοι μετὰ σαρκὸς ἐν ὑψίστοις ἐξεπλήττοντο, συμφώνως δὲ ἀνέμελπον ὕμνον ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

4. Δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου, Χριστὲ, στερέωσόν μου τὴν διάνοιαν, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σου τὴν σωτήριον ἀνάληψιν.

5. Αἱ τάξεις τῶν ἀγγέλων, Χριστὲ, βροτείαν φύσιν θεασάμεναι συνανιοῦσάν σου ἀπαύστως ἐκπληττόμεναι ἐδόξαζον.

6. Εἰςακήκοα, κύριε, την ἀκοὴν τῆς δυναστείας τοῦ σταυροῦ, ὡς παράδεισος ἠνοίγει δι' αὐτοῦ, καὶ ἐβόησα· δόξα τῇ δυνάμει σου, κύριε.

7. Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ ὁ τῶν ἀγγέλων βασιλεὺς, τὸν παράκλητον ἡμῖν ἐκ τοῦ πατρὸς ἀποστεῖλαι, ἵνα βοῶμεν· δόξα ἐν δυνάμει σου, κύριε.

8. Ὡς ἀνῆλθεν ὁ σωτὴρ πρὸς τὸν πατέρα συν σαρκὶ, κατεπλάγησαν αὐτὸν αἱ τῶν ἀγγέλων στρατιαὶ καὶ ἐβόησαν· δόξα τῇ δυνάμει σου, κύριε.

9. Αἱ τῶν ἄνω δυνάμεις ταῖς ἀνωτέραις ἐβόων· πύλας ἄρατε Χριστῷ τῷ ἡμετέρῳ βασιλεῖ, ὃν ἀνυμνοῦμεν ἅμα τῷ πατρὶ καὶ τῷ πνεύματι.

10. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι, κύριε· σῶσον ἡμᾶς, σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν.

11. Πληρώσας εὐφροσύνης τὰ σύμπαντα ἐλεήμων, ταῖς ἄνω δυνάμεσι μετὰ σαρκὸς ἐπεδήμησας.

12. Ἀγγέλων αἱ δυνάμεις αἰρόμενόν σε ἰδοῦσαι, τὰς πύλας, ἐκραύγαζον, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν ἄρατε.

13. Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος, ταφή μοι τὸ κῆτος ἐγένετο, ἐγὼ δὲ ἐβόησα πρός σε τὸν φιλάνθρωπον καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιά σου, κύριε.

14. Ἐσκίρτησαν ἀπόστολοι, ὁρῶντες μετάρσιον σήμερον τὸν κτίστην φερόμενον, ἐλπίδι τοῦ πνεύματος καὶ φόβῳ ἔκραζον· δοξα τῇ ἀνόδῳ σου.

15. Ἐπέστησαν οἱ ἄγγελοι βοῶντες, Χριστὲ, τοῖς μαθηταῖς σου· ὃν τρόπον κατίδετε Χριστὸν ἀνυψούμενον, οὕτω σαρκὶ ἐλεύσεται δίκαιος ὁ πάντων κριτής.

16. Ὡς εἶδόν σε, σωτὴρ ἡμῶν, αἱ ἄνω δυνάμεις ἐν ὑψίστοις αἰρόμενον σύσσωμον, ἐν φόβῳ ἐκραύγαζον· μεγάλη, δέσποτα, ἡ φιλανθρωπία σου.

17. Ὁ ἐν καμίνῳ πυρὸς τοὺς ὑμνολόγους σώσας παῖδας, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

18. Ἐπὶ τῶν ὤμων, Χριστέ, τὴν πλανηθεῖσαν ἄρας φύσιν, ἀναληφθεὶς τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ προςήγαγες.

19. Ὁ ἐν νεφέλῃ φωτὸς ἀναληφθεὶς καὶ σώσας κόσμον, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

20. Ὁ ἀνελθὼν ἀπὸ γῆς πρὸς τὸν ἀσώματον πατέρα, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

21. Τὸν ἐκ πατρὸς πρὸ αἰώνων γεννηθέντα υἱὸν καὶ Θεὸν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων χρόνων σαρκωθέντα, ἐκ παρθένου μητρὸς ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

22. Τὸν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις ἀναπτάντα ζωοδότην Χριστὸν εἰς οὐρανοὺς μετὰ δόξης καὶ πατρὶ συγκαθεζόμενον, ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

23. Τὸν ἐκ δουλείας τὴν κτίσιν τῶν εἰδώλων λυτρωσάμενον καὶ παραστήσαντα ταύτην ἐλευθέραν τῷ ἰδίῳ πατρὶ, ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

24. Τὸν τῇ αὐτοῦ καταβάσει καθελόντα τὸν ἀντίπαλον καὶ τῇ αὐτοῦ ἀναβάσει ἀνυψώσαντα τὸν ἄνθρωπον, ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

25. Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον μητέρα Θεοῦ, τὴν ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον ἀφράστως κυήσασαν, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως μεγαλύνομεν.

26. Σὲ τὸν λυτρωτὴν τοῦ κόσμου Χριστὸν τὸν Θεὸν οἱ ἀπόστολοι βλέποντες ἐνθέως ὑψούμενον, μετὰ δέους σκιρτῶντες μεγαλύνομεν.

27. Σὲ τὸν καταβάντα ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς καὶ τὸν ἄνθρωπον σώσαντα καὶ τῇ ἀναβάσει σου ἀνυψώσαντα τοῦτον μεγαλύνομεν.

28. Χαῖρε, θεοτόκε, μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὃν γὰρ ἐκύησας σήμερον ἐκ γῆς ἀνιπτάμενον σὺν ἀγγέλοις ὁρῶσα ἐμεγάλυνας.

Conf. Joannis Opp. l. c. p. 686.

LIV.

Εὐχή.

Ἀπὸ ῥυπαρῶν χειλέων;
Ἀπὸ βδελυρᾶς καρδίας,
Ἀπὸ ἀκαθάρτου γλώττης,
Ἐκ ψυχῆς ῥερυπωμένης,
Δέξαι δέησιν, Χριστέ μου.
Καὶ μὴ παρωσάμενός μου,
Μὴ τοὺς λόγους, μὴ τοὺς τρόπους,
Μηδὲ τὴν ἀναισχυντίαν
Δός μοι παῤῥησίαν λέγειν,
Ἃ βεβούλημαι, Χριστέ μου.
Μᾶλλον δὲ καὶ δίδαξόν με,
Τί με δεῖ ποιεῖν καὶ λέγειν.
Ἥμαρτον ὑπὲρ τὴν πόρνην,
Ἡ μαθοῦσα ποῦ κατάγεις,
Μῦρον ἐξωνησαμένη,
Ἦλθε τολμηρῶς ἀλεῖψαι
Σοῦ τοὺς πόδας τοῦ Θεοῦ μου.
Τοῦ δεσπότου καὶ Χριστοῦ μου.
Ὡς ἐκείνην οὐκ ἀπώσω,
Προσελθοῦσαν ἐκ καρδίας,
Μηδ' ἐμὲ βδελύξῃ, λόγε.
Σοῦ δὲ παράσχε μοι πόδας,
Καὶ κρατῆσαι καὶ φιλῆσαι,
Καὶ τῷ ῥείθρῳ τῶν δακρύων,
Ὡς πολυτιμήτῳ μύρῳ,
Τούτους τολμηρῶς ἀλεῖψαι.
Πλῦνόν με τοῖς δάκρυσί μου,
Κάθαρον αὐτοῖς με, Λόγε.
Ἄφες καὶ τὰ πταίσματά μου.
Οἶδας τῶν κακῶν τὸ πλῆθος,
Οἶδας καὶ τὰ τραύματά μου,
Καὶ τοὺς μώλωπας ὁρᾷς μου.
Ἀλλὰ καὶ τὴν πίστιν οἶδας,
Καὶ τὴν προθυμίαν βλέπεις,
Καὶ τοὺς στεναγμοὺς ἀκούεις.
Οὐ λανθάνει σε, Θεέ μου,
Ποιητά μου, λυτρωτά μου,
Οὐδὲ σταλαγμὸς δακρύων,
Οὐδὲ στεναγμοῦ τι μέρος,
Οὐδὲ κίνημα καρδίας.
Τὸ μὴ ἀκατέργαστόν μου
Ἔγνωσαν οἱ ὀφθαλμοί σου
Ἐπὶ τὸ βιβλίον δέ σου
Καὶ τὰ μήπω πεπραγμένα
Γεγραμμένα σοι τυγχάνει.
Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου,
Ἴδε μου τὸν κόπον ὅσος
Καὶ τὰς ἁμαρτίας πάσας
Ἄφες μοι Θεὲ τῶν ὅλων·
Ἵνα καθαρᾷ καρδίᾳ,
Περιτρόμῳ διανοίᾳ,
Καὶ ψυχῇ συντετριμμένῃ
Τῶν ἀχράντων σου μετάσχω
Καὶ πανάγνων μυστηρίων,
Οἷς ζωοῦται καὶ θεοῦται,
Πᾶς ὁ πίνων τε καὶ τρώγων,
Ἐξ εἰλικρινοῦς καρδίας.
Σὺ γὰρ εἶπας, δέσποτά μου,
Πᾶς ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα,
Πίνων δέ μου καὶ τὸ αἷμα,
Ἐν ἐμοὶ μὲν ὄντως μένει,
Ἐν αὐτῷ δ' ἐγὼ τυγχάνω.
Ἀληθὴς ὁ λόγος πάντως
Τοῦ δεσπότου καὶ Θεοῦ μου.
Καὶ τῶν θείων ὁ μετέχων
Καὶ θεοποιῶν χαρίτων,
Οὐμενοῦν οὐκ ἔστι μόνος,
Ἀλλὰ μετά σου, Χριστέ μου,

Τοῦ φωτὸς τοῦ τρισηλίου,
Ἵνα γοῦν μὴ μόνος μένω,
Δίχα σοῦ τοῦ ζωοδότου,
Τῆς πνοῆς μου, τῆς ζωῆς μου,
Τοῦ ἀγαλλιάματός μου,
Τῆς τοῦ κόσμου σωτηρίας,
Διὰ τοῦτο σοὶ προςῆλθον,
Ὡς ὁρᾷς μετὰ δακρύων
Καὶ ψυχῆς συντετριμμένης,
Λύτρον τῶν ἐμῶν πταισμάτων
Ἱκετεύων τοῦ λαβεῖν με,
Καὶ τῶν σῶν ζωοπαρόχων
Καὶ ἀμέμπτων μυστηρίων
Μετασχεῖν ἀκατακρίτως,
Ἵνα μένῃς, καθὼς εἶπας,
Μετ᾽ ἐμοῦ τοῦ παναθλίου,
Ἵνα μὴ χωρὶς εὑρών με
Τῆς σῆς χάριτος ὁ πλάνος,
Ἀφαρπάσῃ με δολίως,
Καὶ πλανήσας ἀπαγάγῃ
Τῶν θεοποιῶν σου λόγων.
Διὰ τοῦτό σοι προςπίπτω,
Καὶ θερμῶς ἀναβοῶ σοὶ,
Ὡς τὸν ἄσωτον ἐδέξω
Καὶ τὴν πόρνην προςελθοῦσαν,
Οὕτω δέξαι με τὸν πόρνον
Καὶ τὸν ἄσωτον, οἰκτίρμον,
Ἐν ψυχῇ συντετριμμένῃ
Νῦν με προςερχόμενόν σοι.
Οἶδα, σῶτερ, ὅτι ἄλλος
Ὡς ἐγὼ οὐκ ἔπταισέ σοι,
Οὐδὲ ἔπραξε τὰς πράξεις,
Ἃς ἐγὼ κατηργασάμην.
Ἀλλὰ τοῦτο πάλιν οἶδα,
Ὡς οὐ μέγεθος πταισμάτων,
Οὐχ ἁμαρτημάτων πλῆθος,
Οὐδὲ πράξεων αἰσχρότης,
Ὑπερβαίνει τοῦ Θεοῦ μου
Τὴν πολλὴν φιλανθρωπίαν.
Ἀλλ᾽ ἐλέῳ συμπαθείας
Τοὺς θερμῶς μετανοοῦντας
Καὶ καθαίρεις καὶ λαμπρύνεις
Καὶ φωτὸς ποιεῖς μετόχους,
Κοινωνοὺς θεότητός σου
Ἐργαζόμενος ἀφθόνως.
Καὶ τὸ ξένον καὶ ἀγγέλοις,
Καὶ ἀνθρώπων διανοίαις
Ὁμιλεῖς αὐτοῖς πολλάκις,
Ὥςπερ φίλοις σου γνησίοις.
Ταῦτα τολμηρὸν ποιεῖ με.
Ταῦτά με πτεροῖ, Χριστέ μου,
Καὶ θαῤῥῶν σου ταῖς πλουσίαις
Πρὸς ἡμᾶς εὐεργεσίαις,
Χαίρων ἅμα τε καὶ τρέμων
Τοῦ πυρὸς μεταλαμβάνω,
Χόρτος ὢν, καὶ ξένον θαῦμα,
Νῦν δροσούμενος ἀκαύστως,
Ὥςπερ καὶ ἡ βάτος πάλαι,
Ἡ ἀφλέκτως καιομένη.
Τοίνυν εὐχαρίστῳ γνώμῃ,
Εὐχαρίστῳ δὲ καρδίᾳ,
Εὐχαρίστοις μέλεσί μου,
Καὶ τῆς ψυχῆς καὶ σαρκός μου
Προςκυνῶ καὶ μεγαλύνω
Καὶ δοξάζω σε, Θεέ μου,
Ὡς εὐλογημένον ὄντα
Νῦν τε καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Legitur in Joannis Opp. Tom. I. p. 691 sqq. Conf. Poetae graeci veteres Colon. 1614. Tom. II. p. 743 seqq. — v. 41. Bill. emendat

μέν. — v. 128. Alii *εὐχάριστον γνώμην*. — Haec precatio a Graecis multoties edita est in officio sanctae communionis, ubi Symeoni Juniori Theologo tribuitur.

LV.

Ἰδιόμελα ἐν ἀκολουθίᾳ τοῦ ἐξοδιαστικοῦ.

Ποία τοῦ βίου τρυφὴ διαμένει λύπης ἀμέτοχος;
Ποία δόξα ἕστηκεν ἐπὶ γῆς ἀμετάθετος;
Πάντα σκιᾶς ἀσθενέστερα, πάντα ὀνείρων ἀπατηλότερα.
Μία ῥοπή, καὶ ταῦτα πάντα θάνατος διαδέχεται.
Ἀλλ' ἐν τῷ φωτὶ, Χριστὲ, τοῦ προσώπου σου,
Καὶ τῷ γλυκασμῷ τῆς σῆς ὡραιότητος,
Ὃν ἐξελέξω, ἀνάπαυσον, ὡς φιλάνθρωπος.

Οἴμοι, οἷον ἀγῶνα ἔχει ἡ ψυχὴ χωριζομένη ἐκ τοῦ σώματος.
Οἴμοι, τότε πόσα δακρύει, καὶ οὐχ ὑπάρχει ὁ ἐλεῶν αὐτήν.
Πρὸς τοὺς ἀγγέλους τὰ ὄμματα ῥέπουσα, ἄπρακτα καθικετεύει,
Πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τὰς χεῖρας ἐκτείνουσα, οὐκ ἔχει τὸν βοηθοῦντα.
Διὸ ἀγαπητοί μου ἀδελφοὶ, ἐννοήσαντες ἡμῶν τὸ βραχὺ τῆς ζωῆς,
Τῷ μεταστάντι τὴν ἀνάπαυσιν παρὰ Χριστοῦ αἰτησώμεθα,
Καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Πάντα ματαιότης τὰ ἀνθρώπινα, ὅσα οὐχ ὑπάρχει μετὰ θάνατον,
Οὐ παραμένει ὁ πλοῦτος, οὐ συνοδεύει ἡ δόξα.
Ἐπελθὼν γὰρ ὁ θάνατος ταῦτα πάντα ἐξηφάνισται.
Διὸ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βοήσωμεν·
Τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον,
Ἔνθα πάντων ἐστὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία.

Ποῦ ἐστὶν ἡ τοῦ κόσμου προσπάθεια;
Ποῦ ἐστὶν ἡ τῶν προσκαίρων φαντασία;
Ποῦ ἐστὶν ὁ χρυσὸς καὶ ὁ ἄργυρος;
Ποῦ ἐστὶν τῶν οἰκετῶν ἡ πλημμύρα καὶ ὁ θόρυβος;
Πάντα κόνις,

Πάντα τέφρα,
Πάντα σκιά.
Ἀλλὰ δεῦτε βοήσωμεν τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ·
Κύριε, τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν ἀξίωσον τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν,
Ἀναπαύων αὐτὸν ἐν τῇ ἀγήρῳ μακαριότητι.

Legitur in Officio Exequiarum apud J. Goar: Euchologium sive Rituale Graecorum ed. 2. Venetiis 1730. p. 428 seq.

X.

Maximus.

LVI.

Ὕμνος εὐχαριστήριος καὶ ἱκετήριος πρὸς Θεόν.

Λειμὼν με τλήμον᾽ ἔσχε
Πάλαι φυτῶν ἀρίστων,
Ἦμος Θεοῦ μεγίστου
Ὑπ᾽ ἀφράστῳ προνοίῃ
Ἔρωτί τ᾽ ἰσομοίρῳ
Φῶς τοῦτ᾽ ἐγὼ κατεῖδον;
Πλασθεὶς χοὸς γεηροῦ
Καὶ πνεῦμα προςλαβών τε,
Γαίης μέσον πόλου τε
Ζῶον κατεστὼς οἴμοι,
Λάμπον Θεοῦ μεγάλου
Τῆς εἰκόνος μεθέξει.

Ὄφις δ᾽ ὁ παγκάκιστος
Φθόνῳ σφοδρῷ ὑφέρπων,
Ὀλεθρίῃσι βουλαῖς
Ἀπαισίοις τε φήμαις
Δεινῶς ψιθυρίσας μοι,
Ἐξηπάτησεν οἵ μοι
Καὶ τῆς ἐκεῖθεν ἔξω
Ὦσεν καλῆς τρυφῆς με,
Ἐξ ὀρχάτων τε πατρὸς,
Ὧν θῆκε, φεῦ, γεωργὸν,
Πάμπαν με ὀστρακίζων.
Οἰκτρὸν δ᾽ ἐὴν θέατρον
Νόων σεπτῇ χορείῃ.
Ἐπεὶ δὲ τραῦμα τοὐμὸν
Ἰατρὸν οὐχ ὑπέστη,
Πλάστης ὁ παντεχνήμων
Σπλάγχνοις ἰδών με θερμοῖς
Ξένως κατῆλθε πρός με,
Ἀνθρωπόμορφον ἁγνῶς
Λαβὼν ἀπειρολέκτρου
Γέννησιν ἐκ Μαρίης.
Οὕτω δέ γ᾽ ἐκσαώζει
Ἀφαρπάσας πονηρᾶς
Δρακοντίης χερός με,
Ἀφαρπάσας μόρου τε,
Εἵμαρτο ὅς ῥ᾽ ἔμοιγε
Προστάγματος Θεοῖο
Ἄβουλ᾽ ἀπεκπεσόντι,
Δι᾽ οὗ ἑὸν παρέσχε
Πικρῷ δέμας μόρῳ γε.

Συνέθλασε δὲ τούτου
Καρήνου ὑδάτεσσιν
Ῥείθρων Ἰορδανείων.
Ἁμαρτάδων ἐμῶν τε
Ἀσχημοσύνην ἔνθα
Ἐμβαπτίσας σκοτώδη·
Ἀναιδὲς ὃς δ' ἐσαῦθις
Οὐραῖον ἐνσαλεύων,
Ἐμὸν νόον ταράττει,
Κινήμασι κραδαίνων
Ἐς βόθρον ἐκφέρουσι,
Πειρῶν θ' ὑποσκελίζειν
Τρίβους ἐμῆς πορείης.
Οἰστρηλατεῖ δ' ἀνάγνως
Ἵππων βίην ἀτάκτων
Παλιμβόλως φέρουσαν.
Ὀργᾶν κινῶν ἐς αἴσχη
Ἀτάσθαλα φρένας μου
Πάθη τε θυμόλεθρα,
Πίπτειν ἐρείπιόν τε
Ἱππηλάτην βιάζων,
Ὃς ἡνίας διοικεῖ.
Πυρσὸν μέγαν δ' ἀνάπτει
Ἐκ πυρφόρων βελέμνων,
Ἅ μοι φλέγει κακάφρων,
Ἐντόσθιον σαλεύων
Πῦρ μοι, ὃ ἐμπέφυρται.
Σὺ δ' ἀλλ' ἐμοὶ πορίζοις
Σὴν χεῖρα λαοσῶστα,
Πρόῤῥιζον ἐκτέμνουσαν
Δόλους πικροῦ Βελίαρ·
Στήσας πάλαι σὺ ῥεῖθρον
Ἀναστραφὲν τάχιστα
Παλισσύτῳ πορείῃ,
Ἔργον ξένον τελέσσας.
Ἐξήρανας θαλάσσης
Πολύῤῥοον σὺ χεῦμα,
Πεζὸν διεκβιβάζων
Λαὸν σὸν Ἰσραῆλον,
Εἶπας δὲ, καὶ τὰ πάντα
Λόγῳ τεῷ παρήχθη·
Ἅρμα φλογὸς δ' ἐπέσχες
Ταχυδρόμου γίγαντος,
Φαεσφόρου μεγίστου.
Ἤμειψας ἑπταμέτρου
Παίδων τριῶν καμίνου
Φλόγ' ἐς δρόσον βαθεῖαν.
Ἄσωτον ἠλέησας·
Πόρνης ἔλυσας ἅμμα
Κακενδέτων ἐρώτων,
Θερμὸν δακρυῤῥοούσης.
Στήσας καὶ αἱμορούσης.
Σοῦ κρασπέδου προςάψει
Ἀειῤῥοον φορυκτόν.
Ἤγειρας ἐκ νεκρῶν τε
Καὶ παῖδα Ἰαείρου,
Πάλιν πνέοντα θῆκας.
Λεπροὺς δὲ ἐκκάθηρας,
Τυφλοῖς τ' ἔδωκας ὄψιν.
Καὶ πνεῦμα ἐξέωσας
Κούρης Σιδωνιαίας.
Κλίνην ἐπῆρεν ἄλλος,
Λύσιν μελῶν ἀθροίσας,
Καὶ συγκύφουσαν ὀρθοῖς,
Καὶ δαίμονας διώκεις.
Καὶ πενθερᾶς δὲ Πέτρου
Ἀφῇ χερὸς σὺ παύσας
Θερμανσίην φλογώδην.
Πλείω δ' ἔρυξας ἄλλα,
Ἀριθμὸν ὅσσα φεύγει.
Τί θαῦμα, εἰ κ' ἐμοῖο
Ψύξεις φλογὸς πυρεῖα,
Ἀεννάου κρατῆρος
Δρόσον τεὴν σταλάξας
Ἐμοῖς ἐπ' ἀνθράκεσσιν;
Ἤν μοι φέροις, σαωτήρ,
Πᾶσαν σύ γ' ἐς βιωτήν,
Ὅπως τεὴν ὑμνήσω
Ἄχραντα χρηστότητα
Πατρός τε καὶ πνοῆς σῆς.

Qua aetate Maximus vixerit, e subsidiis literariis, quae ad manus erant, non comperi. Conf. Fabricii Bibl. Gr. ed.

Harl. Tom. IX. p. 679. Sed si carminum indolem diligenter adspicis, forsan coniici potest, ea saec. VII. vel VIII. conscripta esse. Leguntur Maximi hymni anacreontici in Corpore Poetarum Graecorum Veterum, Coloniae 1614. Tom. II. p. 192 seqq.

LVII.

Ὕμνος ἱκετήριος εἰς Χριστόν, ἐν εἴδει ἐξομολογήσεως.

Ὤμοι ἐγὼ κακῶν μου,
Ἄναξ ἄναρχε σῶτερ,
Ἀβουλίας φρενῶν τε,
Καὶ δουλικῆς ἀνάγκης,
Κακοσχόλου τὲ μόχθου,
Μάταιος ὃν γ' ὑπέστην,
Ἐκ παιδόθεν καθείρξας
Δειναῖς πέδαις ἐμαυτὸν
Κακοτρόπου βιωτῆς,
Πλάνων τε ἠδ' ἐρώτων.
Ὤιμην ἄριστος εἶναι
Οἴκων καλῶν δομήτωρ,
Ὑψιρέφων τε πύργων.
Θεμέθλων, ὃν δ' ἔβαλλον,
Οὐ πέτρα ἦν σταθηρὰ,
Στηριγμὸν ἐντιθεῖσα,
Ἀλλ' ἄμμος, ἣν ῥᾷστα
Δονοῦσι μέν γ' ἀῆται,
Πηγαῖα δ' αὖ ῥέεθρα
Ῥοιζηδὸν ἑλκύουσι,
Βροχὴ ἰδ' ἐμπεσοῦσα
Ἔξυγρον ἐμφανίζει.
Πίπτουσι δ' ἔνθεν οἶκοι,
Ἐρείπια στέγη τε
Οἰκτρῶς δόμων ὁρᾶται.
Τίνες δ' ἄρ' ἦσαν οὗτοι,
Ἔκτιζον οὓς κακόφρων
Ψυχῆς ἐμῆς ὀλέθρῳ;
Λιθῶδες ἦν κραδίης
Κοῦλημ' ἁμαρτάδεσσιν
Ἀεὶ ἐφησυχάζον.
Λευκάζον ἤγ' ὀθνεῖον
Ἔξω φέρουσα χρῶμα,
Ὕπουλον ἀγνοοῦσι
Μορφάζετο φρόνημα
Ἐντόσθιον καλύπτον
Ἀσχήμονα πρόσοψιν,
Ὑπόκρισιν κεν εἴποις
Πάντι ἀποτρόπαιον.
Οἰκότριβας δὲ εἶχον,
Δόξης ὅσοις μέμηλε
Ψευδωνύμου, φύσσης τὲ,
Καὶ ἣ παλ' αἰτύγων τε
Πόλοιο ῥίψεν αἶψα
Ἑωςφόρον σκοτώδη
Κρίσει Θεοῦ δικαίᾳ.
Παῖδες δὲ ταῖς ἔησαν
Νήριθμοι ἠδὲ κοῦραι,
Πειθήνιον διδοῦσαι
Οὖας κακῶν ἐφετμαῖς.
Τῆμος βροχὴ δ' ἰοῦσα
Πνεύσαντες ἠδ' ἀῆται
Ῥέεθρά τ' ἐμπεσόντα
Ἔσεισαν ἐκ θεμέθλων,
Ἀπαίσιον τύρευμα,
Καὶ πτῶμα ἦν ξένον μοι,
Ψυχῇ δ' ἐμῇ ὄλισθος,
Ἄγειρεν ἣ τοσαύτην
Βλάβην ἔνοικον αὐτῇ
Θυμόν τ' ἄνωθεν αἰνὸν
Βροτησίαν τε ἔχθραν.
Πέτραν δὲ νῦν διέγνων
Θέμεθλον ἐμβαλέσθαι,
Σώζοιτο ὡς ἂν οἶκος,

Λίθους ἔχων ἐκείνους
Οἵ τίμιοι ἔασι,
Χρυσῷ ἰδ' ἀργύρῳ τὲ
Κεκασμένοι ἀχράντως,
Πλουτισμὸς εὐσεβοῦσιν,
Ὄλβος τὲ ὁ κράτιστος.
Τί γὰρ σαοφροσύνης
Κρεῖττον σεμνῆς κατέστη;
Ἧς ἐκτὸς οὐ θεᾶσθαι
Θεόν γ' ἔνι βροτοῖσι.
Ταπεινότητος αὖθις
Ὑψηπετοῦ τί ἔπλε
Τοῖς εἰδόσιν γ' ἄμεινον;
Ἀληθὲς ὕψος ἥτις
Κεκτημένοις πορίζει.
Συνειδότος δὲ ἁγνοῦ
Ὑπ' ὄψεσιν Θεοῖο
Ἐς καρδίην ὁρῶντος,
Τί βέλτιόν ποτ' ἔσται
Καὶ ἀγγέλοις ὁμοῖον
Βροτὸν παριστάνοντος;
Πτερώσεως δὲ θείης
Πάσχει νόος βρότειος
Ἄνωθεν ἣν ἁγνεύων,
Τηλαυγέσι πνοῇσιν,
Ὥστε κράτος θεωρεῖν
Μέγιστον, ἠδὲ ῥίζαν
Αὐτόσσυτον, κ' ἄημα,
Ζωηφόρον γε πνεῦσιν,
Μυστηρίων τε κλεινῶν
Βάθεσσιν ἐμβατεύειν,
Ὅσσον θ' ὑπὸ προνοίης
Κόσμῳ καλὸν κάτεισιν,
Ὅσσον τε ἐν χρόνοισιν
Ἔσται ἀεὶ ἐοῦσι.
Μακάρτερον τίς εἴποι;
Τοιαῦτ' ἐγὼ, σαωτὴρ,
Δομήματα κράτιστα,
Ἰσχὺν σέθεν διδόντος,
Πέτρας ἐπὶ σταθηρᾶς,
Τοῦ ἀκρογωνιαίου
Λίθου, ὃς αὐτὸς ἔπλες,
Ἐπείγομαι ἐγεῖραι.
Αὐτὸς δέ μοι χορηγοῖς
Τὴν σὴν χάριν συνεργὸν,
Τούτοις τέλος παρασχεῖν
Ὅπερ κράτιστον εἴη,
Σωτήριόν τ' ἔμοιγε.
Οὔτε βροχὴ βιαία
Πηγαῖα οὔτε ῥεῖθρα
Ῥαγδαῖοι οὔτ' ἀῆται
Σεῖσαι ἐμὸν τότ' οἶκον
Ἕξουσι οὐδὲ τυτθὸν,
Δομημένον θεμέθλῳ
Σοὶ, σῶτερ, ἀκραδάντῳ.
Σύ μοι διδοῖς δὲ χεῖρα,
Συνεργάστης δὲ γίγνου
Ἔμοι γε καὶ περαίνοις
Τὸ ξύμπαν, ὄφρ' ὑμνῶ σε,
Δοτῆρα τῶν ἀρίστων
Τούτων τε συντελεστὴν,
Βροτοὺς ἅπερ σαώζει.
Σοῦ γὰρ δίχα, κραταιὲ,
Οὔτ' ἔργον οὔτε βουλὴ,
Νόημα οὔτ' ἔρευγμα,
Οὐδέν τε τῶν ἁπάντων,
Κρειττονός γ' ὅσσα μοίρης,
Τέλους τεύξεται πάμπαν.
Σὺ σάρκα μοι παρέσχες
Φύσησας ἠδὲ πνεῦμα.
Σὺ καὶ πεσόντ' ἐγείρας,
Ἀνήγαγες πόλονδε,
Σὺν σαρκὶ σῇ ἀείρας.
Σὺ τεθνεῶτ' ἀνιστᾶς
Χαρίσμασι τεοῖσιν
Εὐσπλαγχνίῃ τ' ἀπείρῳ,
Ἧι προφθάνεις με, σῶτερ,
Καὶ σαρκὸς ἀξιοῖς σῆς
Κοινωνίας ἀφράστου.
Σὺ καὶ τέλος σαώσεις,
Ἂν μὴ ἄκαρπον εὕρῃς
Ὅλως ἐμὴν πορείην,
Ἂν μὴ φέρω μολίβδου
Ὄγκον βαρὺ βρίθοντα
Ὠθοῦντα τ' εἰς γεένναν
Ἄσβεστον ἠδὲ πῦρ με,
Ἂν μὴ ἄναγνον ὕλην,
Χόρτον πυρός τ' ἄναμμα.

Καὶ προῖκα ταῖς ἐκεῖσι
Ἐνθήσεαι μοναῖσιν,
Αἰωνίως βιοῦντα,
Δόξης τεῆς ὑμνῳδὸν,
Ἀκηράτοις νόοισι,
Πᾶσίν θ' ὁμοῦ δικαίοις.

Vid. l. c. p. 202.

LVIII.

Ὕμνος ἱκετήριος εἰς τὴν ἁγίαν τριάδα.

Μέμνησό μου, ἀνάρχου
Ἄῤῥητε βλαστὲ ῥίζης,
Ξένον τ' ἄημα ἀμφοῖν
Ἶσον γόνῳ καὶ ἀρχῇ,
Μορφὴ τρισήλιός μοι·
Ὅταν κρίνῃς μ' ἀλιτρὸν
Σῶσον πυρός με λάτριν
Τὸν σὸν, ζάλης τε πάσης,
Ἄλαλκε, σῶτερ, αἰνῆς·
Δεσμόν τε λῦσον αἶψα
Ἐσμοῦ λυγρῶν κακῶν μου.
Γράψον δὲ σῇ με βίβλῳ
Ῥόον φυγόντα τόνδε
Ἄτρωτον ἠδὲ σᾶον.
Ψάλλειν τε καὶ γεραίρειν
Ἐν ἀπλέτοις χρόνοισι
Νεῦσον τεὸν κράτος με.

Conf. l. c. p. 208.

L.

Theodorus Studita.

LIX.

Κανὼν, ψαλλόμενος εἰς τὴν ἀναστήλωσιν τῶν ἁγίων εἰκόνων.

Χαριστήριον ᾠδὴν τῷ εὐεργέτῃ Θεῷ τῶν ὅλων
Ἄισωμεν πιστοὶ, ὅτι ἤγειρε σωτήριον κέρας,
Βασιλείαν κραταιὰν, ὀρθοδοξίας πρόμαχον.

Ἐπεφάνη ἀληθῶς ἡ θεία χάρις τῇ οἰκουμένῃ,
Δόξα καὶ τιμὴ πεφανέρωται·
Σκιρτᾷ ἐκκλησία δεξαμένη τὴν στολὴν
Τῆς ἑαυτῆς γυμνώσεως.

Τὸν χιτῶνα τοῦ Χριστοῦ διεῤῥηγμένον
Ὑπὸ τοῦ πλάνου καὶ φαρμακουργοῦ Ἰωάννου τὸ πρὶν
Οἱ θεῖοι πατέρες ἐξυφανάντες σαφῶς,
Τῇ ἐκκλησίᾳ δεδώκασιν.

Τοῦ κυρίου τὴν μορφὴν ἀπολαβοῦσα ἡ ἐκκλησία
Χαίρει καὶ σκιρτᾷ σὺν τοῖς τέκνοις αὐτῆς,
Ὡς νίκης βραβεῖα δεξαμένη παρ' αὐτοῦ
Ὀρθοδοξίας σύμβολα.

Αἰσχυνθήτωσαν λοιπὸν καὶ ἐντραπήτωσαν μεμηνότες
Λήζιξ ὁ δεινὸς καὶ Ἀντώνιος σὺν τῷ Ἰωάννῃ
Καὶ Θεόδωρος ἀμφοῖν,
Οἱ ἀρνηταὶ τῆς πίστεως.

Ἰωαννὶς καὶ Ἰαμβρὶς ἀνθεστηκότες τῷ νομοθέτῃ,
Πάλαι Μωϋσῇ κατησχύνθησαν·
Νυνὶ δὲ ὁ πλάνος Ἰωάννης ἀληθῶς
Σὺν Ἀντωνίῳ δείκνυνται.

Σὺ διέῤῥηξας, Χριστέ, τὴν ξυνωρίδα τῶν θεομάχων
Καὶ τὸν στολισμὸν ἀποδέδωκας τῇ σῇ ἐκκλησίᾳ,
Ὑπὲρ ἧς, ὡς ἀγαθός,
Τὸ αἷμά σου ἐξέχεας.

Σέ, τριάς, θεολογῶ καὶ προσκυνῶ σου τὸ θεῖον κράτος,
Ῥῦσαι πειρασμῶν ἐκ παντοίων με,
Εἰς σὲ γὰρ πιστεύω τὸν πατέρα καὶ υἱὸν
Καὶ πνεῦμα τὸ πανάγιον.

Τὴν βασίλειον στολὴν ἐκ σοῦ, παρθένε, Θεὸς φορέσας,
Ὤφθη τοῖς βροτοῖς ἀνθρωπόμορφος,
Διπλοῦς κατ' οὐσίαν, οὗ τὸ εἶδος
Τῆς μορφῆς ἐν προσκυνήσει ἔχομεν.

Εὐφραίνεσθε ἅπαντες χοροὶ
Πατέρων καὶ ἀποστόλων,
Καθορῶντες τὴν προσκύνησιν τῶν εἰκόνων,
Ἥνπερ ἐμφανῶς παρεδώκατε.

Τὸ κάλλος μου ἔλαβον,
Καὶ τὴν στολήν μου ἐνεδυσάμην·
Ἐκβοάτω ἡ πανάμωμος ἐκκλησία,
Ἥνπερ Ἰωάννης ἐξέδυσεν.

Αἰσχύνθητε ἄνομοι
Αἱρεσχελοῦντες κατὰ κυρίου,

Ἐσαρκώθη καὶ ἐφάνη γὰρ ἐν εἰκόνι,
Ἥνπερ σχετικῶς ἀσπαζόμεθα.

Τὰ βέβηλα δόγματα
Καὶ τὰς ἀθέσμους διδασκαλίας
Ἰωάννου τοῦ παράφρονος τίς ἐξείποι
Τρόπους δελφικοὺς ἐκτιθέμενος;

Ἀνάθεμα Λήξικι,
Καὶ Ἰωάννῃ σὺν Ἀντωνίῳ,
Θεοδώρῳ τῷ ἀθέῳ τε καὶ βλασφήμῳ
Ἅμα Θεοδότῳ παράφρονι.

Τὰ αἵματα κράζουσι,
Τὰ ἐκχυθέντα ὑπὲρ τῆς θείας
Σαρκοφόρου ὁμοιώσεως τοῦ δεσπότου,
Ἅπερ Ἰωάννης ἐξέχεεν.

Ἐδίωξε κύριος
Τὴν ξυνωρίδα τῶν ἀλλοτρίων,
Καὶ ἀπέδωκε τὰ ἴδια τοῖς ἰδίοις,
Δόξα τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι. Δόξα.

Τὴν ἄναρχον θέλησιν
Καὶ ἐξουσίαν καὶ βασιλείαν
Τῆς τριάδος προςκυνήσωμεν
Ὀρθοδόξως, Ἄρειον ἀεὶ στηλιτεύοντες.

Κυρίως σὲ δέσποινα
Ὁμολογοῦμεν Θεὸν τεκοῦσαν,
Μὴ προςέχοντες τοῖς ῥήμασι Νεστορίου,
Ἀλλὰ τῶν πατέρων τοῖς δόγμασιν.

Ἀγάλλου ἡ ἐκκλησία, καὶ πᾶσα πόλις καὶ χώρα ἐν εὐφροσύνῃ
Ἀνοιγέσθω νῦν τὰ ἀσκητήρια,
Καὶ οἱ παρθενῶνες καλλοπίζεσθε τὰ λείψανα
Καὶ εἰκονίσματα τῶν μαρτύρων ἀξίως προςκυνείσθωσαν.

Χριστὸς ὑμᾶς προςκαλεῖται·
Συνέλθετε νῦν προθύμως, θεῖοι πατέρες,
Καὶ τὴν θείαν τῆς αὐτοῦ σαρκώσεως ἀποστολικῶς ἀνιστορήσατε,
Τὰ θαύματα καὶ τὰ παθήματα, καθὼς γράφει τὸ θεῖον εὐαγγέλιον.

Ἀθροίσθητε γεγηθότες
Τὰ πλήθη τῶν μοναζόντων ἐν παῤῥησίᾳ,

Ἐὰν γὰρ κακῶς ἰσχύσωσι, πάλιν ἡττηθήσονται οἱ δείλαιοι,
Καὶ ἣν ἂν βουλὴν βουλεύσωνται οἱ τοιοῦτοι, διασκεδάσει κύριος.

Αἱ μάστιγες τῶν πατέρων, τὰ αἵματα τῶν μωλώπων ἔλλειψαν ὄντως,
Ἐξορίαι συνεχεῖς ἐπαύσαντο,
Καὶ εἰρήνη πᾶσι πολιτεύεται, οὐκέτι ἰσχύσει τὸ δρᾶμα τῆς γοητείας,
Θεὸς γὰρ μεθ' ἡμῶν ἐστιν.

Ἡ ἄμπελος τῆς κακίας ἐξέτεινε τὰ κλήματα τῆς ἀσεβείας,
Καὶ τὸν βότρυν τὸν πικρὸν ἐξήνθησε,
Καὶ θυμὸς δρακόντιος ὁ οἶνος αὐτῶν,
Ἐξ οὗ τὸν λαὸν τοῦ κυρίου
Ἐπότισαν ὄντως, τὴν θολερὰν κακόνοιαν.

Ἐμίαναν τὸν ναόν σου ἀθέσμοις χειροτονίαις διὰ χρημάτων,
Καὶ κανονικῶς οὗτοι ἐκβέβληνται,
Καὶ τῆς θείας δόξης ἐκπεπτώκασιν
Ὁ Σίμων ὁ μάγος, σὺν τούτῳ καὶ Ἰωάννης καὶ ὁ δεινὸς Ἀντώνιος.

Τοὺς θῆρας καὶ θεομάχους, Ἀντώνιον τὸν βέβηλον
Καὶ παραβάτην Ἰωάννην τὸν σατανογνώμονα
Καὶ τῆς ἐκκλησίας πολεμήτορα,
Ὡς λύκους βαρεῖς συνελθόντες ἀναθεμάτους πιστοὶ ἀναβοήσωμεν.

Ἡ ἄκτιστος μοναρχία, πάτερ, υἱὲ καὶ πνεῦμα,
Σὲ προσκυνοῦμεν, ἣν τὰ Χερουβὶμ τὰ πολυόμματα
Καὶ τὰ Σεραφὶμ τὰ ἑξαπτέρυγα ὑμνοῦσι κραυγάζοντα·
Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, ὦ παντοκράτωρ ὕψιστε.

Ἁγίων ἁγιωτέρα καὶ πάντων ὑψηλοτέρα τῶν ποιημάτων
Μόνη ἀνεδείχθης μητροπάρθενε,
Ὡς αὐτὸν κυήσασα τὸν πλάστην σου διὸ τὴν ἁγίαν μορφήν σου,
Θεογεννήτορα ἐν προσκυνήσει ἔχομεν.

Χριστὸς νενίκηκε, σκιρτάτω ἡ γῆ,
Πέπαυται θόρυβος, πέπαυται καὶ ὁ κλαυθμὸς
Τῶν τοῦ κυρίου δούλων·
Η πίστις δὲ πανταχοῦ τῷ κόσμῳ ἐφηπλώθη.

Ἐν εἰκόνι βλέποντες τὴν σταύρωσιν σέβοντες στέργομεν,
Ἀσπαζόμενοι Χριστὸν καὶ τὰ αὐτοῦ σημεῖα,
Καὶ προςκυνοῦμεν αὐτὰ, οὐχ ὡς θεοὺς τιμῶντες.

Πνεῦμα τὸ πολύῤῥημον καὶ βλάσφημον Λήξικος πέπανται,
Τὸ λαλοῦν διαπαντὸς, ἡμέραν καθ᾽ ἡμέραν
Κατὰ τῆς θείας μορφῆς Χριστοῦ καὶ τῶν ἁγίων.

Ἵνα τί, τρισάθλιε, μεμίσηκας μόρφωσιν ἄχραντον
Τῆς σαρκώσεως Χριστοῦ καὶ τῶν ἁγίων πάντων;
Μὴ γὰρ εἰδώλοις κωφοῖς οἱ πιστοὶ προςκυνοῦμεν;

Ἀσεβείας ὄργανα τυγχάνοντες ἤθροισαν σύνοδον
Ἱερέων ἀσεβῶν κατὰ Θεοῦ ὑψίστου,
Ὡς Ἰουδαῖοι τὸ πρὶν, Ἄννας καὶ Καϊάφας.

Ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, πανάθλιε, στήσονται ἔλεγχοι
Τῆς ἀθέου σου ψυχῆς, ὁ δῆμος τῶν πατέρων,
Ὥνπερ ἀμέτροις πληγαῖς ἐγύμνωσας τὰς σάρκας.

Ἐκκλησίαι ἅπασαι βοήσουσι, κράσουσαι ἅπασαι,
Στερηθεῖσαι ὑπὸ σοῦ, τῆς μορφῆς τοῦ κυρίου
Καὶ τῶν ἁγίων αὐτοῦ τὰς ἱερὰς εἰκόνας.

Ἡ τὸ πᾶν συνέχουσα τῷ κράτει σου, δόξα σοι,
Δόξα σοι, τρισυπόστατε μονὰς, πάτερ, υἱὲ καὶ πνεῦμα,
Τοὺς πεποιθότας εἰς σὲ ῥῦσαι παντοίας βλάβης.

Ὡς χρυσοκαλλώπιστον λυχνίαν σὲ, δέσποινα, σέβομεν,
Τὴν τὸ φῶς τὸ νοητὸν γεννήσασαν τῷ κόσμῳ,
Καὶ τὴν ζοφώδην ἀχλὺν μειώσασα, παρθένε.

Ἐβόησαν αἱ ἄγρυπνοι φύλακες
Τῆς ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, πρὸς αὐτὸν αἰτοῦντες;
Δοθῆναι τὴν εἰρήνην
Καὶ εἰςήκουσε καὶ προςέσχε τῇ δεήσει.

Διήλεγκται τοῦ πλάνου τὰ θύρατρα
Ταῖς τῶν πατέρων διδαχαῖς,
Καὶ Θεὸς ὑμνεῖται σαρκὶ μεμορφωμένος,
Ὁ ἀπεριγράπτως θεότητι ὑπάρχων.

Οἱ συνεργοὶ τῆς πλάνης αἰσχύνεσθε,
Καὶ ἀπολέσθωσαν ὁμοῦ σὺν τῷ Ἀντωνίῳ
Θεόδοτος καὶ Λήξιξ καὶ Θεόδωρος,
Ὁ βυθὸς τῆς ἀπωλείας.

Τὸ στόμα σου διήνοιξας, ἄθλιε,
Οὐκ ἐν ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ἀλλ' ἐν βλασφημίαις
Κατὰ τοῦ σοῦ δεσπότου, ἀπωθούμενος
Τὴν σεπτὴν εἰκονουργίαν.

Διέστρεψας πατέρων τὰ δόγματα
Καὶ ἀποστόλων διδαχὰς,
Ἄλλην ἄλλως γράφων κατὰ τὴν σὴν θρησκείαν
Παράνομον, Ἰωάννη χριστομάχε.

Σοῦ ὁ καπνὸς δακρύων ἐνέπλησε
Τῶν εὐσεβούντων ὀφθαλμούς·
Ἀλλὰ τῷ ἀνέμῳ τῶν θείων διδασκάλων
Διεσκέδασται, ματαιόφρων Ἰωάννη.

Σὺ τὴν στολὴν τὴν θείαν διέῤῥηξας,
Ὥςπερ ὁ Ἄρειος τὸ πρὶν, τὸν τοῦ Χριστοῦ χιτῶνα·
Διὸ τῆς ἐκκλησίας πόῤῥω βέβλησαι,
Ἐκβληθεὶς καθάπερ κύων.

Μίαν ἀρχὴν δοξάζω θεότητος,
Ἐν ὑποστάσεσι τρισὶν,
Εἷς Θεὸς γάρ ἐστι, πατὴρ, υἱὸς καὶ πνεῦμα,
Κἂν διῄρηται χαρακτῆρσι καὶ προσώποις.

Προφητικῶς ἁγνὴ θεοδόξαστε,
Πόλις ἐδείχθης τοῦ Θεοῦ,
Ἐξ ἧς ἐγεννήθη αὐτὸς ὁ ποιητής σου,
Μετὰ τόκον σε ὡς τὸ πρὶν διαφυλάξας.

Τὴν κάμινον τῆς αἱρέσεως νῦν κατέσβεσεν ἡ θεία χάρις,
Φλέγουσα νοουμένους χαλδαίους καὶ δροσίζουσα τριάδος θεράποντας,
Τετραπλαῖς ἑβδομάσεσιν ἐτῶν αὐτὴν διακρατήσασαν.

Πεποίκιλται, περιβέβληται, κεκαλλώπισται ἡ ἐκκλησία,
Μόρφωσιν τοῦ δεσπότου τῶν ὅλων τῆς σαρκώσεως
Καὶ τῶν παθημάτων αὐτοῦ καὶ τὰ σύμβολα φέρουσα
Εἰς τέλος κατὰ τὸ τοὺς θείους θεσμούς.

Ἑόρταζε, πανηγύριζε ὁ χριστώνυμος λαὸς κυρίου,
Βλέπων τὴν ἐκκλησίαν καὶ πάλιν διαλάμπουσαν
Τὸ κάλλος τῆς θείας μορφῆς, ἣν Θεὸς ὢν ἐφόρεσεν,
Ὡς ἄνθρωπος διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Ἐπτώχευσε καὶ ἐπείνασε καὶ ἐδίψησε σαρκὶ ὁ λόγος,
Ταῦτα τῆς ἀνθρωπίνης οὐσίας ἰδιώματα, δι' ὧν περιγράφεται,
Οὗτος δὲ τῇ θεότητι ἁπλοῦς ἐστι καὶ ἀπερίγραπτος.

Κατήργηται τὰ τεράστια καὶ μαντεύματα τοῦ χριστομάχου,
Ἴσος γὰρ τῶν Ἑλλήνων ἐδείχθη ὑψαυχούμενος τοῖς τούτων συγγράμμασιν,
Ἃ δικαίως ἐλίκμησαν αἱ τῶν δικαίων φωναί.

Τὰ κρύφια καὶ παμβέβηλα καὶ ψυχόλεθρα διδάγματά σου,
Ποία ἐκδιηγήσεται γλῶσσα; ἢ τὴν πρόῤῥησιν τῆς ἐγγαστριμύθου σου,
Ἰωάννη ψευδώνυμε καὶ πρόδρομε τοῦ ἀντιχρίστου σατᾶν.

Οὐκ ἔδεισε, ὦ παράνομε, ὀνομάζεσθαι τοιαύτην κλῆσιν,
Μᾶλλον δὲ Πυθαγόραν καὶ Κρόνον καὶ Ἀπόλλωνα, ἤ τινα τῶν ἄλλων Θεῶν,
Ὧν τὸν βίον ἐζήλωσας, τερπόμενος ταῖς ἀσελγίαις αὐτῶν.

Ἀΐδιον παντοδύναμον ἀκατάληπτον τριάδα πιστοὶ
Πάντες πατέρα, υἱὸν καὶ πνεῦμα προςκυνήσωμεν,
Καὶ θεολογήσωμεν ἀσυγχύτως κραυγάζοντες· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ Θεός.

Πανύμνητε πολυδόξαστε, μητροπάρθενε θεοκυῆτορ,
Λύτρωσαι χαλεπῶν ἐγκλημάτων, τοὺς τιμῶντάς σου τὴν ἄχραντον κύησιν,
Οὐ γὰρ ἄλλην βοήθειαν κεκτήμεθα πλήν σου, θεόνυμφε.

Προφητικῶς ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν πιστοὶ
Πάντες μυστικῶς· αὕτη γὰρ ἡ ἡμέρα, ἐν ᾗ Χριστὸς ὁ λόγος
Τὴν ἰδίαν στολὴν ἀπέδωκε τῇ ἐκκλησίᾳ.

Πολεμικῶς ὥσπερ παρετάξαντο κατὰ Χριστοῦ τῆς μορφῆς
Ὁμοθυμαδὸν Λήζιξ καὶ Ἰωάννης, τὸ ζεῦγος τοῦ Βελίαρ,
Πελέκει κακίας ἐγκόψαντες τὴν ἐκκλησίαν.

Τίς μὴ θρηνήσει τὸ μέγα τόλμημα, τὴν θείαν βλέπων μορφήν,
Τὴν ἐν τῇ χαλκῇ πύλῃ τοῦ παλατίου,
Ὑπ' ἀνδρῶν ἀνόμων λίθοις βαλλομένην τῇ διδαχῇ τοῦ Ἰωάννου.

Πῶς οὐ συνῆκας, τυφλὲ πανάθλιε, ἐσκοτισμένε τὸν νοῦν,
Τὴν ὑπ' οὐρανὸν βλέπων κεκοσμημένην Χριστοῦ τῷ χαρακτῆρι,
Ἀλλὰ μόνος ἔσχες τὸ φρόνημα τῶν Ἰουδαίων.

Σὺ παντελῶς καθελεῖν ἐνόμισας τῶν θείων ἐκκλησιῶν
Τὴν σαρκολαμπῆ μόρφωσιν τοῦ κυρίου καὶ τῶν ἁγίων πάντων,
Ἀλλ᾽ ἡ θεία χάρις καθεῖλέ σου τὴν τυραννίδα.

Τὰ ἱερὰ τῶν ἁγίων λείψανα καὶ τὰς εἰκόνας αὐτῶν
Λῆξιξ ὁ δεινὸς ἅμα τῷ Ἰωάννῃ οὐδ᾽ ὅλως προςκυνεῖσθαι
Ἔφασκον ἀνόμως, οἱ ἀρνηταὶ τῆς εὐσεβείας.

Παντουργικὴν θεαρχίαν σέβοντες ἐν χαρακτῆρσι τρισὶ
Πάντες εὐσεβῶς, ἄναρχον τὸν πατέρα, συνάναρχον τὸν λόγον,
Πνεῦμα συνεκλάμπον δοξάσωμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Χριστιανῶν ἡ βεβαία γέφυρα, τὸ καύχημα τῶν πιστῶν,
Καὶ καταφυγὴ, δέσποινα θεοτόκε, αὐτὴ ὑπάρχεις μόνη,
Πάντας βοηθοῦσα καὶ σώζουσα ἐκ τῶν κινδύνων.

Τὰ ἔθνη κροτήσατε, χοροὶ πατέρων σπεύσατε,
Οἱ ἀσκηταὶ δὲ καὶ οἱ ἐν τοῖς ὄρεσι συνέλθετε,
Ἥκετε οἱ διωχθέντες πάλαι, ἀπὸ τοῦ πλάνου καὶ δυσσεβοῦς Ἰωάννου,
Στηλιτεῦσαι τὰς μαγίας καὶ μαντεύματα,

Εὐφραίνου ἡ ἔρημος καὶ οἰκουμένη ἅπασα,
Τὰ ὄρη πάντα γλυκασμὸν σταλάξατε,
Βουνοὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι Χριστὸς, ὁ λόγος, εἰρήνην δέδωκε
Τοῖς ἐν γῇ καὶ ταῖς θείαις ἐκκλησίαις τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως.

Θεὸς ἐκδικήσεων νῦν ἐπαῤῥησιάσατο,
Χριστὸς ἐπέστη, ἐνισχύων σήμερον τοὺς θείους διδασκάλους,
Ἐν παῤῥησίᾳ λέγειν τὴν συγκατάβασιν αὐτοῦ,
Καὶ τὴν σάρκωσιν βεβαίως ἐν εἰκόνι περιγράφεσθαι.

Μακρόθυμε κύριε, ὡς θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου,
Τίς ἀριθμήσει τὴν φιλανθρωπίαν σου;
Πῶς βλέπων κτεινομένους διὰ τὴν σὴν εἰκόνα
Τοὺς ἱερεῖς σου καὶ ἀσκητὰς,
Οὐ κατέφλεξας τοὺς πλάνους, ἀλλ᾽ ἠνέσχου ὑβριζόμενος;

Ὁ πήξας ἀσάλευτον τὴν ἐκκλησίαν, κύριε,
Καὶ πύλαι ᾅδου ταύτης οὐ κατίσχυσαν,
Αὐτὸς τὴν εἰρήνην σου παράσχου τῷ λαῷ σου,

Ἵνα σε πάντες εἰλικρινῶς
Ἐν μιᾷ δοξολογίᾳ προςκυνῶμεν καὶ δοξάζωμεν.

Ἀνάθεμα ἔστωσαν οἱ μὴ τιμῶντες, δέσποτα,
Τὸν χαρακτῆρα τῆς σῆς σωματώσεως,
Πρὸ πάντων Ἰωάννης ἅμα σὺν Ἀντωνίῳ καὶ Θεωδώρῳ τῷ δυσσεβεῖ,
Θεοδότῳ καὶ τοῖς ἄλλοις, τοῖς ἀλάστορσι τῆς πίστεως.

Ὁ δοὺς τὴν εἰρήνην σου τοῖς ἀποστόλοις, δέσποτα,
Καὶ νῦν παράσχου τὴν γαλήνην ἅπασι,
Συνάγων τῇ χειρί σου τοὺς διεσκορπισμένους,
Καὶ ὥσπερ πρόβατα λογικὰ
Συναρίθμησον τῇ μάνδρᾳ τῆς ἁγίας ἐκκλησίας σου.

Δοξάζω θεότητα πατρὸς, υἱοῦ καὶ πνεύματος,
Τὴν μίαν φύσιν τρισὶν ὑποστάσεσι, οὐσίαν ἀμέριστον,
Διαιρετὴν προσώποις, ὁμοβασίλειον, παντουργὸν,
Πανσθενῆ τελεταρχίαν, τὴν συνέχουσαν τὰ σύμπαντα.

Ἡ πάντων βοήθεια καὶ σκέπη καὶ ἀντίληψις,
Δεῖξον, ὅτι δύνασαι πρεσβεύειν ὑπὲρ πάντων εἰς σὲ καταφευγόντων,
Καὶ ἀπελαύνεις τοὺς δυσσεβεῖς τῇ δυνάμει τοῦ υἱοῦ σου,
Ὡς γὰρ μήτηρ πάντα δύνασαι.

Legitur in Baronii Annal. Eccles. ad ann. 842. Tom. IX. p. 1059 seqq. Juvat adscribere, quae Baronius l. c. p. 1053 de auctore carminis adnotavit: Considerandum putamus, ipsius (Theodori Studitae) hymnum illum esse non posse, quem ante haec tempora ex hac vita migrasse vidimus, et hymnus ille non ante haec tempora, cum pax est ecclesiae restituta, potuit esse scriptus: quod et auctor ipse demonstrat manifestius, dum in eius septima oda viginti octo annos persecutionis huius numeret a tempore scilicet, quo regnare desinente Irena Augusta pacis ecclesiae conciliatrice, successit Leo Armenus Imperator Iconoclasta, ecclesiae persecutor, a cuius imperii exordio usque ad Theophili Imperatoris obitum, quo extincta est persecutio, tot anni, nempe viginti octo, interiacent. Quam ob rem dicendum est, hymnum illum Theodori esse non posse, quem existimamus alicuius ex discipulis eius monasterii Studitarum professoris esse opus, et fortasse Naucrati vel alterius ex confessoribus illis, qui sub persecutione diversorum Imperatorum, multa pro cultu sacrarum imaginum (ut vidimus) passi sunt.

II.

Theophanes.

LX.

Κανὼν ἐξοδιαστικός.

Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις διηνεκῶς οἱ γενναῖοι μάρτυρες δυσωποῦσί σε Χριστέ,
Ὃν ἐκ γῆς μετέστησας πιστὸν, αἰωνίων ἀγαθῶν τυχεῖν ἀξίωσον.
Κατακοσμήσας τὰ πάντα, ζῶον μικτὸν, μέσον με τὸν ἄνθρωπον
Ταπεινότητος ὁμοῦ καὶ μεγέθους ἔπλασας,
Διὸ τὴν τοῦ δούλου σου ψυχὴν, σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Τοῦ παραδείσου πολίτην καὶ γεωργὸν κατ' ἀρχάς με ἔταξας,
Παραβάντα δὲ τὴν σὴν ἐντολὴν ἐξορίσας,
Διὸ τὴν τοῦ δούλου σου ψυχὴν, σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Νομίμως ἤθλησαν οἱ σοὶ μάρτυρες, ζωοδότα,
Καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης κοσμηθέντες,
Ἐκτενῶς τῷ μεταστάντι πιστῶς, αἰωνίαν λύτρωσιν βραβεύουσιν.

Παιδεύσας πρότερον πολλοῖς τέρασι καὶ σημείοις ἐμὲ τὸν πλανηθέντα,
Ἐπ' ἐσχάτων σεαυτὸν κενώσας, ὡς συμπαθὴς, καὶ ζητήσας εὗρες καὶ διέσωσας.

Ῥεόντων ὕστατον φθορὰν, τὸν πρὸς σὲ διαβάντα
Ἐν σκηναῖς αἰωνίοις κατοικεῖν χαρμονικῶς,
Ἀξίωσον ἀγαθὸς δικαιώσας πίστει τε καὶ χάριτι.

Σταυρῷ προσηλουμένους, τῶν μαρτύρων
Τοὺς χοροὺς πρὸς σεαυτὸν συνήγαγες μιμουμένους
Τὸ πάθος σου, ἀγαθὲ, διό σου δεόμεθα·
Τὸν πρὸς σὲ μεταστάντα νῦν ἀνάπαυσον.

Ἀφράστῳ τῇ δόξῃ σου ὅταν ἔλθῃς, φοβερῶς
Κρῖναι τὸν κόσμον ἅπαντα ἐν νεφέλαις,

Εὐδόκησον λυτρωτὰ φαιδρῶς ὑπαντῆσαί σοι,
Ὃν ἐκ γῆς προςέλαβες πιστὸν δοῦλόν σου.

Πηγὴ ζωῆς πέφυκας, ἐν ἀνδρείᾳ θεϊκῇ
Πεπεδημένους, δέσποτα,
Ὁ ἐξάγων τὸν δοῦλόν σου, τὸν πρὸς σὲ πιστῶς ἐκδημήσαντα,
Ἐν τρυφῇ παραδείσου κατασκήνωσον.

Σταθερῶς τοὺς ἀγῶνας ἐπιδειξάμενοι,
Τῷ τῆς νίκης στεφάνῳ κατεκοσμήθητε,
Μάρτυρες Χριστοῦ ἀθλόφοροι κραυγάζοντες·
Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ, εἰς τοὺς αἰῶνας,

Ἱερῶς τὸν βίον ἀπολιπόντα πιστὸν,
Καὶ πρὸς σὲ τὸν δεσπότην μεταχωρήσαντα,
Δέξαι προςηνῶς, ἀναπαύων ὡς εὔσπλαγχνος,
Σὲ ὑπερυψοῦντα εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νῦν ἐν γῇ τῶν πραέων πάντων αὐλίζεσθαι
Τὸν προκεκοιμημένον, σῶτηρ, εὐδόκησον,
Πίστει τῇ εἰς σὲ δικαιώσας καὶ χάριτι,
Σὲ ὑπερυψοῦντα εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Invenitur in Goar Euchol. p. 426. — v. 24. Alii *προςελάβου*, ut ipse Goar. — v. 31. Goar. *Μάρτυρος*.

LXI.

Κανὼν ἐξωδιαστικός.

Σοῦ, σῶτερ, δεόμεθα τῆς σῆς γλυκείας
Μεθέξεως τὸν μεταστάντα ἀξίωσον,
Καὶ κατασκήνωσον ἐν σκηναῖς δικαίων,
Ἐν μοναῖς ἁγίων σου, ἐν τοῖς ἐπουρανίοις σκηνώμασιν,
Τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου παρορῶν αὐτοῦ τὰ πταίσματα,
Καὶ παρέχων αὐτῷ τὴν ἀνάπαυσιν.

Ῥώμην τοῦ θανάτου καὶ φθορὰν σοῦ τῷ ζωηφόρῳ
Θανάτῳ καθεῖλες, δέσποτα, πᾶσι δ' ἐπήγασας ζωὴν αἰώνιον,
Καὶ νεκρῶν ἐξανάστασιν θνητοῖς ἐδωρήσω.

Ὅθεν σοῦ δεόμεθα, σῶτερ, ἀνάπαυσον πίστει τὸν πρὸς σὲ μεταστάντα,
Καὶ τοῦ γλυκυτάτου σου κάλλους
Τοῦτον καταξίωσον, φιλάνθρωπε.

Δοξάζω τὸν σταυρόν σου τὸν τίμιον,
Δι' οὗ ζωὴ δεδώρηται καὶ τρυφῆς ἡ ἀπόλαυσις
Τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σε ὑμνοῦσι, μόνε πολυέλεε.
Διὸ βοῶμέν σοι, Χριστὲ ὁ θεὸς, τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον,
Ἔνθα πάντων ἐστὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία ἐν σοὶ,
Δοξάζειν σου τὴν Θεότητα.

Ὄντως φοβερώτατον τὸ τοῦ θανάτου μυστήριον.
Πῶς ψυχὴ ἐκ τοῦ σώματος βιαίως χωρίζεται,
Ἐκ τῆς ἁρμονίας, καὶ τῆς συμφυΐας,
Ὁ φυσικώτατος θεσμὸς θείῳ βουλήματι ἀποτέμνεται,
Διό σε ἱκετεύομεν, τὸν μεταστάντα ἀνάπαυσον
Ἐν σκηναῖς τῶν δικαίων σου, ζωοδότα φιλάνθρωπε.

Ex officio funeris monachorum apud Goar Euchol. p. 439 sqq. ubi hoc carmen inscriptum est: *στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἁγίου Θεοφάνους.* — v. 8. Goar. *δὲ ἐπήγασας.*

N.

Josephus Hymnographus.

LXII.

Κανὼν εἰς φόβον σεισμοῦ.

Ὡς φοβερὰ ἡ ὀργή σου, ἐξ ἧς ἡμᾶς ἐλυτρώσω, κύριε,
Μὴ συγχωρήσας ἐν τῇ γῇ ἅπαν τὸ ἀνάστημα ἡμῶν.
Εὐχαρίστως σε διὸ ἀεὶ δοξάζομεν.

Χαίρων ἡμῶν καθ' ἑκάστην τῇ πολυτελεῖ διορθώσει, δέσποτα,
Ὥσπερ φύλλον εὐτελὲς, διασείεις ἅπασαν τὴν γῆν
Εἰς τὸν φόβον σου πιστοὺς στηρίζων, κύριε.

῾Ρῦσαι σεισμοῦ βαρυτάτου πάντας ἡμᾶς, καὶ μὴ δῴης, κύριε,
᾿Απολέσθαι παντελῶς τὴν κληρονομίαν σου πολλοῖς
Παροργίζουσαν κακοῖς, σὲ τὸν μακρόθυμον.

Σείσας προβλέψει σου πᾶσαν τὴν γῆν, παμβασιλεῦ,
᾿Ενέβαλες εἰς φόβον ἡμῶν τὰς διανοίας.
᾿Αλλ᾿ ἄνες, δέσποτα, οἰκτίρμων τὴν ὀργήν σου,
Καὶ μὴ δῷς εἰς παντελῆ ἀφανισμὸν τὸν σὸν λαόν.

Τίς δυσωπήσει σε, ὑπὲρ λαοῦ παντοδαπῶν
Αἰσχύνης ὀφλημάτων ἀεὶ καλυπτομένου,
Καὶ ἀπολέσθαι προςδοκῶντος τῇ ὀργῇ σου;
᾿Εξ ἧς ἡμᾶς, Χριστέ, τῷ σῷ ἐλέει ἐξελοῦ.

῎Εδειξας φόβον σου νυνί, Χριστέ, τῇ φοβερᾷ
Προβλέψει σου, σαλεύσας τῆς γῆς τοὺς θεμελίους,
᾿Αλλὰ συνήθως δεῖξον πάλιν ἐλεῆμον,
Τὸ ἔλεος τὸ σόν, μὴ ἀπολλύμεθα δεινῶς.

῾Η γῆ μαστίζεται ἡμῶν κακῶς διακειμένων,
Καὶ ἀεὶ τὴν ὀργήν σου συγκινούντων καθ᾿ ἡμῶν,
Οἰκτίρμον παμβασιλεῦ, ἀλλὰ φεῖσαι,
Δέσποτα, τῶν δούλων σου.

Συσσείσας, κύριε, τὴν γῆν, ἱστερίωσας πάλιν,
Νουθετῶν, ἐπιστρέφων τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν,
Στηρίζεσθαι ἐν τῷ σῷ θείῳ φόβῳ θέλων, ὑπεράγαθε.

Σαλεύεις, κύριε, τὴν γῆν, βουλόμενος
῾Εδρασμῷ ἀληθείας πάντας ἡμᾶς, δέσποτα,
Στηρίζεσθαι σαλευομένους προςβολαῖς τοῦ δολίου πολεμήτορος.

Τῇ θείᾳ νεύσει σου κλονεῖς τὰ σύμπαντα,
Καὶ δονεῖς τὰς καρδίας τῶν ἐπὶ γῆς κατοικούντων, δέσποτα,
Τῆς οὖν δικαίας σου ὀργῆς ἄνες, κύριε, τὰ κύματα.

Οὐδ᾿ ὅλως ἔχοντες εἰς νοῦν τὸν φόβον σου,
᾿Εκφοβεῖς τῇ νικήσει πᾶσαν τὴν γῆν, μόνε εὐσυμπάθητε.
᾿Αλλὰ συνήθως ἐφ᾿ ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου θαυμάστωσον.

᾿Ιδοὺ οἱ πάντες ἡμεῖς ἐπταίσαμεν,
Καὶ φοβερῶς ἡ γῆ μηδὲν σφαλεῖσα κολάζεται.
Νουθετῶν γὰρ ἡμᾶς ὁ φιλάνθρωπος, ὅλην αὐτὴν σαλεύει.
Εὐχαριστοῦμέν σοι, οἱ ἀναπολόγητοι ἡμεῖς, μόνε φιλάνθρωπε.

Σεισμοῦ, μαχαίρας, πικρᾶς ἁλώσεως,
Καὶ ἐθνικῆς, Χριστέ, ἐπιδρομῆς, καὶ συμπτώσεως, καὶ λιμοῦ,
Καὶ κακώσεως, δέσποτα, πάσης ἄλλης, οἰκτίρμων,
Ῥῦσαι τὴν πόλιν σου, ἅπασαν τε χώραν τὴν πιστῶς ὑμνολογοῦσάν σε.

Ἡ γῆ ἀγλώσσως βοᾷ στενάζουσα·
Τί με κακοῖς μιαίνετε πολλοῖς, πάντες ἄνθρωποι;
Καὶ ἡμῶν ὁ δεσπότης φειδόμενος, μόνην ἐμὲ μαστίζει;
Λάβετε αἴσθησιν καὶ ἐν μετανοίᾳ τὸν Θεὸν ἐξιλεώσασθε.

Legitur apud Goar Euchol. p. 620 seqq.

O.

Simeon Metaphrastes.

(Λογοθέτης.)

LXIII.

Εἰς τὴν μετάληψιν.

1.

Ἰδοὺ βαδίζω πρὸς θείαν κοινωνίαν,
Πλαστουργέ, μὴ φλέξῃς με τῇ μετουσίᾳ,
Πῦρ γὰρ ὑπάρχεις, τοὺς ἀναξίους φλέγων,
Ἀλλ' οὖν κάθαρον ἐκ πάσης με κηλίδος.
Θεουργὸν αἷμα φρίξον, ἄνθρωπε βλέπων,
Ἄνθραξ γάρ ἐστι τοὺς ἀναξίους φλέγων.
Θεοῦ τὸ σῶμα καὶ θεοῖ με καὶ τρέφει,
Θεοῖ τὸ πνεῦμα, τὸν δὲ νοῦν τρέφει ξένως.

2.

Μέλλων φαγεῖν, ἄνθρωπε, σῶμα δεσπότου,
Φόβῳ πρόσελθε, μὴ φλέγῃς, πῦρ τυγχάνει.
Θεῖον δὲ πίνων αἷμα πρὸς μετουσίαν,
Πρῶτον καταλλάγηθι τοῖς λυποῦσί σε·
Ἔπειτα θαῤῥῶν μυστικὴν βρῶσιν φάγε.

3.

Ὁ δοὺς τροφήν μοι σάρκα σὺν ἑκουσίως,
Ὁ πῦρ ὑπάρχων καὶ φλέγων ἀναξίους.
Μὴ δὴ καταφλέξῃς με μή, πλαστουργέ μου,
Μᾶλλον δίελθε πρὸς μελῶν μου συνθέσεις
Εἰς πάντας ἁρμούς, εἰς νεφρούς, εἰς καρδίαν.
Φλέξον δ' ἀκάνθας τῶν ὅλων μου πταισμάτων.
Ψυχὴν κάθαρον, ἁγίασον τὰς φρένας,
Τὰς ἠνίας στήριξον ὀστέοις ἅμα,
Αἰσθήσεων φώτισον ἁπλῆν πεντάδα.
Ὅλον με τῷ σῷ συγκαθήλωσον φόβῳ,
Ἀεὶ σκέπε, φρούρειτε καὶ φύλαττέ με,
Ἐκ παντὸς ἔργου καὶ λόγου ψυχοφθόρου,
Ἅγνιζε καὶ ῥύθμιζέ με,
Ἄλλυνε, συνέτιζε καὶ φώτιζέ με,
Δεῖξόν με σὸν σκήνωμα πνεύματος μόνου
Καὶ μηκέτι σκήνωμα τῆς ἁμαρτίας.
Ἵν' ὡς σὸν οἶκον εἰςόδῳ κοινωνίας
Ὡς πῦρ με φεύγῃ πᾶς κακοῦργος, πᾶν πάθος.

Leguntur hi versus apud Chr. Pelargum: Enchiridion Graeco-Latinum Hymnorum etc. Frcf. 1540. Conf. Poetae Veteres Graeci Tom. II. p. 753. „Diese von heiligem Schauer erfüllten Verse waren ehemals bei der Feier des Abendmahls in der griechischen Kirche gebräuchlich, und sind es vielleicht noch." Fortlage l. c. p. 363.

P.

Nilus Xanthopulus.

LXIV.

Στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Χαίροις Ἱεραρχῶν ἡ τριάς,
Τῆς ἐκκλησίας τὰ μεγάλα προπύργια,
Οἱ στύλοι τῆς εὐσεβείας,
Ὁ τῶν πιστῶν ἑδρασμός,
Τῶν αἱρετιζόντων ἡ κατάπτωσις,

Χριστοῦ οἱ ποιμάναντες τὸν λαὸν τοῖς θείοις δόγμασι,
Καὶ ταῖς ποικίλαις ἀρεταῖς οἱ ἐκθρέψαντες,
Οἱ τῆς χάριτος διαπρύσιοι κήρυκες,
Νόμους οἱ προεκθέμενοι Χριστοῦ τῷ πληρώματι,
Οἱ ὁδηγοὶ πρὸς τὰ ἄνω, τοῦ παραδείσου αἱ εἴσοδοι,
Χριστὸν καταπέμψαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖτε τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις Ἱεραρχῶν ἡ τριάς,
Οὐρανοβάμονες, ἐπίγειοι ἄγγελοι,
Τοῦ κόσμου ἡ σωτηρία,
Ἡ τῶν ἀνθρώπων χαρά,
Καὶ τῆς οἰκουμένης οἱ διδάσκαλοι,
Τοῦ λόγου οἱ πρόμαχοι,
Ἰατροὶ ἐπιστήμονες τῶν νοσημάτων τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος,
Οἱ ἀείῤῥοοι ποταμοὶ οἱ τοῦ πνεύματος,
Λόγοις οἱ καταρδεύσαντες τῆς γῆς ἅπαν πρόσωπον,
Οἱ θεολόγοι, αἱ βάσεις, οἱ χρυσολόγοι, οἱ ἔνθεοι.
Χριστὸν καταπέμψαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖτε τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις Ἱεραρχῶν ἡ τριάς,
Τοῦ ἐπιγείου στερεώματος ἥλιος,
Ἀκτῖνες καὶ δαδουχίαι ἐκ τρισηλίου αὐγῆς,
Τῶν ἐσκοτισμένων ἡ ἀνάβλεψις,
Τὰ ἄνθη τὰ εὔοσμα, τοῦ παραδείσου τὰ κάλλιστα,
Ὁ θεόλογος Γρηγόριος, ὁ σοφόστε Βασίλειος, ὁ Χρυσόστομος,
Τὰ πυξία τοῦ πνεύματος, πλάκες οἱ θεοχάρακτοι,
Μαζοὶ οἱ ἐκβλύζοντες τῆς σωτηρίας τὸ γάλα,
Τὸ τῆς σοφίας τὸ ἀγλάϊσμα,
Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι το μέγα ἔλεος.

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ᾀσμάτων,
Χορεύσωμεν ἑόρτια, καὶ σκιρτήσωμεν
Ἀγαλλόμενοι ἐν τῇ πανδήμῳ πανηγύρει τῶν διδασκάλων ἡμῶν·
Βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες συντρεχέτωσαν,
Καὶ τοὺς Ἱεράρχας κροτήτωσαν ἐν ὕμνοις,
Ὡς δογμάτων βλύσαντας ποταμοὺς ὑπερμεγέθεις,
Τρεῖς καλλιῤῥόους ἀειζώους τοῦ πνεύματος,
Ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, τοὺς τῆς σεπτῆς τριάδος τρισσοὺς ἱερομύστας·

Συνελθόντες εὐφημήσωμεν, οἱ φιλόσοφοι τοὺς σοφούς,
Οἱ ἱερεῖς τοὺς ποιμένας, οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς προστάτας,
Οἱ πένητες τοὺς πλουτιστάς, οἱ ἐν θλίψεσι τοὺς παραμυθοῦντας,
Τοὺς συνοδίτας οἱ ὁδοιπόροι, οἱ ἐν θαλάσσῃ τοὺς κυβερνήτας,
Οἱ πάντες τοὺς πανταχοῦ θερμῶς προφθάνοντας,
Θείους Ἀρχιεράρχας ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἴπωμεν·
Πανάγιοι διδάσκαλοι, σπεύσατε ἐξελεῖν τοὺς πιστοὺς
Ἐκ τῶν τοῦ βίου σκανδάλων,
Καὶ ῥῦσαι κολάσεων τῶν αἰωνίων ἡμᾶς.

Leguntur in Officio ad Majores Vesperas; conferas Acta Sanctorum Jun. Tom. II. p. XXXV. — v. 1. Ἱεραρχῶν ἡ τριάς, referas ad Basilium Magnum, Gregorium Nazianzenum et Joannem Chrysostomum.

Q.

Joannes Euchaita sive Mauropus.

LXV.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Δεῦτε λαοί, ᾄσωμεν ᾆσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ,
Τῷ διελόντι θάλασσαν καὶ ὁδηγήσαντι τὸν λαόν,
Ὃν ἀνῆκε δουλείας Αἰγυπτίων,
Ὅτι δεδόξωσται.

Τὸν εὐσεβῶς σε Θεοτόκον κυρίως ἁγνὴν ὁμολογοῦντα,
Ἄχραντε, ψυχῆς καὶ σώματος χαλεπῶν ἐκ κινδύνων
Καὶ νόσων καὶ πταισμάτων
Σύ με διάσωσον.

Ὅλην ἐν σοὶ τῶν χαρισμάτων ἄβυσσον ἀποκειμένην
Ἔγνομεν. Διὸ προσφεύγοντες, Θεοτόκε,
Προθύμως τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ
Διασωζόμεθα.

Ὑπὲρ ἡμῶν τῶν σε ὑμνούντων δυσώπησον
Τὸν σαρκωθέντα, πάναγνε, ἐκ τῶν ἀχράντων σου

Καὶ τιμίων αἱμάτων, ῥυσθῆναι ἐκ πταισμάτων
Καὶ νοσημάτων πικρῶν.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοί, κύριε,
Ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν,
Καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον
Εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Πρεσβείαις σου, ἁγνή, Θεὸν, ὃν ἔτεκες,
Παράσχου εὐΐλατον τοῖς ἱκέταις,
Τοῖς προςτρέχουσι τῇ σκέπῃ σου,
Καὶ πιστῶς προςκυνοῦσί σου τὴν κύησιν.

Ὅλην μου τὴν ζωὴν διακυβέρνησον,
Παρθένε, ἐλπίς μου καὶ προστασία,
Πειρασμῶν καὶ περιστάσεων λυτρουμένη
Δεινῶν με, ἀειπάρθενε.

Σοφίαν τοῦ Θεοῦ τὴν ἐνυπόστατον ἀγκάλαις
Ὡς φέρουσα, Θεοτόκε, ἐξ ἀγνοίας καὶ πλανήσεως
Λυτρωθῆναι τοὺς υμνοῦντάς σε ἱκέτευε.

Εἰςακήκοα, κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς οἰκονομίας,
Καὶ ἐδόξασά σε, μόνε φιλάνθρωπε.

Τῶν τραυμάτων μου, δέσποινα, τῶν τῆς ψυχῆς, σαρκὸς
Νοσημάτων, ἡ Θεὸν τεκοῦσα, λύσιν παράσχου μοι.

Ἐκ περιστάσεως ῥῦσαί με, μήτηρ Θεοῦ,
Καὶ ζάλης καὶ κινδύνων ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, μόνη πανύμνητε.

Χειμαζόμενον κλύδωνι βιωτικῶν ἐξάρπασον,
Παρθένε, πρὸς τὸν σὸν λιμένα καθοδηγοῦσά με.

Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγὸς καὶ τῶν σῶν αἰώνων ποιητής,
Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν προςταγμάτων, ὁδήγησον ἡμᾶς·
Ἐκτός σου γὰρ ἄλλον Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Ὅπλον ἀήττητον κατὰ ποικίλων πειρασμῶν ἔχοντες
Τῶν δυσμενῶν πάσης ἐπηρείας λυτρούμεθα ἀεί,
Οἵ σε Θεοτόκον, ἁγνή, ἐπιστάμενοι.

Νόμου τὸ πλήρωμα ἡ ἀνωτέρα Χερουβὶμ τέτοκας
Τὸν τοῦ Θεοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντα υἱὸν μονογενῆ,
Ὃν ὑπὲρ τῶν δούλων τῶν σῶν ἐξιλέωσαι.

Τὸν τοῦ παντὸς ποιητὴν ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου,
Ἁγνὴ, φέρουσα, τοῦτον ἡμῖν ταῖς σαῖς ἱκεσίαις εὐΐλατον δίδου,
Τοῖς νῦν ἐκ καρδίας πρὸς σὲ καταφεύγουσι.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος τὴν ἀνεξιχνίαστον
Τῆς εὐσπλαγχνίας σου ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον·
Ἐκ φθορᾶς, ὁ Θεός, με ἀνάγαγε.

Σωτηρίας λιμένα γινώσκων σε, πλέων πολυφρόντιδος
Βιοῦ τὸ πέλαγος ἐπικαλοῦμαι, δέσποινα,
Κυβερνήτην ψυχῆς μου γενέσθαι σε.

Ἱερᾶς πολιτείας ἐκπέπτωκα ῥαθυμῶν ὁ δείλαιος·
Ἀλλ' ἐπανάγαγε, εὐλογημένη πάναγνε,
Προσταγαῖς τοῦ υἱοῦ σου ῥυθμίζουσα.

Legitur in Officio ad Matutinum. Conf. Acta SS. Jun. II. p. XLIV seqq.

LXVI.

Κανὼν τῶν ἁγίων.

οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Τρισήλιον φῶς, τρεῖς ἄνηψεν ἡλίους.

Τίς ἀμοιβὴ, τίς ἀνταπόδωσις πρέπουσα τοῖς ἡμετέροις,
Ἄνθρωποι, προσενεχθήσεται παρ' ἡμῶν εὐεργέταις,
Δι' ὧν πρὸς τὸ εὖ εἶναι χειραγωγούμενοι;

Ῥητορικαὶ γλῶσσαι καὶ τέχναι καὶ μέθοδοι
Καὶ πᾶσα λόγων δύναμις, νῦν εἰς ὑπόθεσιν σύμπνευσθωσαν μίαν,
Καὶ τοὺς τετιμηκότας ἀντιτιμάσθωσαν.

Ἴδιον μὲν οὐδὲν ἠνέσχοντο κτήσασθαι ἐν γῇ οἱ οὐρανόφρονες,
Φύλακες δ' ὤφθησαν τοῦ κοινοῦ καὶ προστάται·
Κοινῶν οὖν καὶ τῶν ὕμνων κατωξιούσθωσαν.

Θεοτόκιον.

[Σὲ τὴν κοινὴν φιλοτιμίαν, πανάμωμε,
Τῆς ἡμετέρας φύσεως πάντες δοξάζομεν.
Χεῖλος ἓν γεγονότες, καὶ συμφωνίαν μίαν ἀποτελέσαντες.]

Ἡ σάλπιγξ ἡ μεγάλη τῆς ἐκκλησίας,
Ὁ λύχνος ὁ φωτίζων τὴν οἰκουμένην,
Ὁ κῆρυξ ὁ τῷ φθόγγῳ περιλαμβάνων πάντα τὰ πέρατα,
Ὁ μεγαλώνυμος συγκροτεῖ τὴν σύναξιν ταύτην Βασίλειος.

Λαμπρὸς ἀπὸ τοῦ βίου καὶ τῶν πραγμάτων,
Λαμπρὸς ἀπὸ τοῦ λόγου καὶ τῶν δογμάτων,
Ἐν πᾶσιν ὑπερλάμπων πάντας ὡς ἄλλους ἀστέρας ἥλιος,
Ὁ πολυΰμνητος Θεόλογος σήμερον μακαρίζεται.

Ἰδοὺ τὸ φῶς τοῦ κόσμου τῷ κόσμῳ φαίνει,
Ἰδοὺ τῆς γῆς τὸ ἅλας τὴν γῆν ἡδύνει· ἰδοὺ τὸ ζωῆς ξύλον,
Ἀθανασίας καρποὺς προβάλλεται ὁ χρυσοῦς Ἅγιος·
Οἱ θανεῖν μὴ θέλοντες, δεῦτε τρυφήσατε.

Θεοτόκιον.

[Ὁ πάντα ἐκ μὴ ὄντων ὄντα ποιήσας, καὶ φύσιν δοὺς
Ἑκάστῳ τῶν γενομένων, αὐτὸς καὶ τὰς δοθείσας
Φύσεις ἀμοίβειν οἶδεν, ὡς βούλεται·
Ὅθεν ἀκούεται καὶ παρθένος τίκτουσα. Τίς οὐ θαυμάζεται;]

Νοήμονες ἐκ τῆς κάτω σοφίας γενόμενοι,
Κυβέρνησιν ἔνδοξοι παρὰ τῆς θείας ἐκτήσασθε,
Ὅθεν ὡς θεράπαιναν ταύτην ἐκείνῃ πανσόφως ὑπετάξατε.

Φιλόσοφοι, τοὺς σοφοὺς εἰ φιλεῖτε, σοφίσθητε,
Καὶ λέγειν διδάχθητε πάντες οἱ λόγους θαυμάζοντες,
Πράξεως ἀκρίβειαν καὶ θεωρίας ἐντεῦθεν ἐξασκούμενοι.

Θεοτόκιον.

[Ὡς ὄψιμος ὑετὸς ἐπ' ἐσχάτων ὁ πρώϊμος,
Ὑδάτων αἰώνων τε δημιουργὸς εἰς τὴν μήτραν σου ἔσταξε, πανάμωμε,
Κατὰ καιρὸν ἀναψύχων τοὺς ἐκλείποντας.]

Σὺ τὴν πηγὴν τῶν σεαυτοῦ χαρισμάτων ἐκπιεῖν,
Ὅλως φιλάνθρωπε, δέδωκας τοῖς Ἁγίοις,
Ἐλαττωθεῖσαν οὐδαμῶς τῇ κενώσει, τὸν δὲ κόσμον πάντα μεθύσασαν,
Τοῖς ἐκ τῆς κοιλίας αὐτῶν θείοις ῥεύμασιν.

Τί μοι χρυσός; τί μοι πλοῦτος καὶ δόξα καὶ δυναστεία;
Καπνοὶ διεῤῥέοντες εἰς ἀέρα. Πάντα οἰχέσθω,

Αὔρα πάντα φερέτω. Ἐμοὶ πλοῦτος εἷς πολυέραστος
Ἡ τῶν διδασκάλων τριὰς ῥητορεύουσα.

Ῥεῖ ποταμὸς ἀμβροσίαν καὶ νεκταῤῥεῖ τοῖς πεινῶσιν
Ἀθάνατος βρῶσις, καὶ τοῖς διψῶσιν ἄφθαστος πόσις,
Ὕδωρ ζῶν εἰς αἰῶνας καὶ συνέχον ζῶντας τοὺς πίνοντας·
Πάντες πλημμυρούσης ζωῆς ἐμφορήθητε.

Θεοτόκιον.

[Ἔσχεν ἰσχὺν καθ' ἡμῶν ἡ κακία, ἀλλ' οὐκ εἰς τέλος·
Ἠσθένητε γὰρ μετὰ τὴν παρθένον τὸν ἐν ἰσχύι δυνατὸν
Τετοχυῖαν ὑπελθόντα σαρκὸς ἀσθένειαν,
Καὶ τὸν δυνατὸν ἐν κακίᾳ νεκρώσαντα.]

Ἴδια ἐν τῇ τριάδι τριττὰ συνθεολογεῖτε τὴν ἀγεννησίαν τοῦ πατρὸς,
Τοῦ λόγου τὴν γέννησιν καὶ πνεύματος τὴν ἐκπόρευσιν μόνου.

Σήμερον τῷ οἴκῳ τούτῳ περιφανὴς σωτηρία· δύο γὰρ καὶ τρεῖς
Συνηγμένους Χριστὸς εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ τιμῶν, μέσος πάρεστι τούτων.

Ἄπειρον τῆς γῆς τὸ βάθος πρὸς τὸ οὐράνιον ὕψος,
Ἀλλ' ἀπὸ τῆς γῆς τοὺς ἁγίους ἐξῆρεν ἐπέκεινα τῶν οὐρανῶν ὁ οὐράνιος ἔρως.

Θεοτόκιον.

[Νέαν σε πηγὴν, παρθένε, καὶ ἀφορμὴν μυστηρίων ἔχοντες οἱ τρεῖς Θεηγόροι,
Καιναῖς ὑποθέσεσι καινοπρεπῆ προςαρμόζουσι φράσιν.]

Ἡττᾶται, μακάριοι, καὶ δραπετεύει ἡ πρὶν ἀνυπόστατος θρασύτης
Τῶν αἱρέσεων, κηρὸς δὲ τηκόμενος ἀπὸ προςώπου πυρὸς,
Νόθον ἅπαν δόγμα τοῖς ὑμῶν προςβάλλων φθόγγοις πυρπνόοις δείκνυται.

Ψευδεῖς μὲν ἐξέκλιναν ἑλλήνων ὕθλους,
Πειθῷ δὲ τὴν τύραννον ἀνθρώποις μόνην εἵλοντο,
Ὑφ' ἧς τὴν ἀλήθειαν οἱ τρεῖς τονώσαντες,
Οὕτως ἅπαν σύστημα πιστῶν, χειροῦνται λόγοις καὶ καταπείθουσι.

Θεοτόκιον.

[Ἔν σοι πᾶσα πρόῤῥησις ἐπανεπαύθη, καὶ πέρας ἐδέξατο,
Ξενίζουσα τοὺς λέγοντας· ἐκ σοῦ δὲ λαμπρότερα καὶ τῶν προῤῥήσεων,
Θαύματα πηγάζουσαι, ἁγνὴ, δηλοῦντα τοὺς ἑρμηνεύοντας.]

Νοοῦμεν εὐσεβῶς καὶ δοξάζομεν ὁμότιμον μίαν φύσιν,
Ἀπειροδύναμον μονάδα τε καὶ τριάδα, τὴν πάντα ταῦτα λόγοις
Κυβερνῶσαν κρείττοσιν· οὕτω γὰρ δοξάζειν οἱ τρεῖς Θεοφόροι παρεγγυῶσιν,
Οἷς συμπροςκυνοῦμεν αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἡνώθησαν οἱ τρεῖς θεοκήρυκες ἑνώσαντες τὴν τριάδα,
Καὶ τὸ ἀμέριστον ἐν πᾶσι τετηρηκότες τῇ θείᾳ φύσει,
Μίαν παρ᾽ αὐτῆς ἀντέλαβον ἀμέριστον δόξαν,
Εἰς ἔπαινον ἕνα συγκαλουμένην τοὺς ὑπερυψοῦντας αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτόκιον.

[Λαβὼν τὸ καθ᾽ ἡμᾶς ἀντιδούς τε τὸ οἰκεῖον ὁ εὐεργέτης,
Ἔδρασε μόνον, οὐκ ἔπαθε δὲ, παρθένε· ποιεῖ γὰρ, ἀλλ᾽ οὐκ εἰς φθορὰν καθίσταται,
Μᾶλλον δὲ καὶ πάσχων ἑκὼν διὰ πάθους τὰ πάθη λύει,
Ὡς οἱ τρεῖς πατέρες ἡμᾶς μυσταγωγοῦσιν.]

Ἰδοὺ τὸ ὑμέτερον γεώργιον καὶ ποίμνιον,
Ὑπὲρ οὗ τοὺς μεγίστους πόνους ὑπέστητε·
Εἰς ἓν συνελθόντες ὁμοῦτε, τοὺς τρεῖς ὑμᾶς συμπαραλαβόντες
Κοινὴν ἔχομεν αἴνεσιν, τὴν ὑμῶν ἡδίστην ἕνωσιν.

Οὐ δίστομον μάχαιραν ἡ χάρις, ἀλλὰ τρίστομον
Κατὰ τῶν πολεμίων αὐτῆς προςβάλλεται,
Ὃν οὐρανοχάλκευτον ξίφος τρισὶν ἀκμαῖς κατεστωμένον,
Ἀεὶ προμαχόμενον τριλαμποῦς μιᾶς θεότητος.

Ὑμῶν τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ἦν, ἔνδοξοι,
Καὶ τὴν σάρκα φορούντων εἰς ἔτι ἄσπιλον,
Οὓς εἰλικρινῶς νῦν οἰκοῦντες, τοὺς ἐπὶ γῆς ἡμᾶς στρεφομένους
Τὰ ἄνω πρεςβεύετε καὶ φρονεῖν καὶ πραγματεύεσθαι.

Θεοτόκιον.

[Στενοῖ με τὸ πλάτος σου, τῶν μεγαλείων δέσποινα,
Καταπνιγὸν τὸν λόγον ὑπὸ πυκνότητος,
Καί μοι παραδόξως συμβαίνει τὸ ἀπορεῖν ἐκ τῆς εὐπορίας·
Διὸ τὸν τοσοῦτόν σε μεγαλύναντα, δοξάζομεν.]

Legitur in Officio ad Matutinum in Act. Sanct. Jun. Tom. II. p. XLIV seqq.

R.

Joannes Geometra.

LXVI.

Εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Χαῖρε κόρη, μέγα θαῦμα, μέγ' ἀνθρώποισι ὄνειαρ,
Χαῖρε χαρᾶς ἀρχὴ, χαῖρε τέλος κατάρας·
Χαῖρε κόρη, μέγ' ἄεισμα καὶ οὐρανίοισι νόεσσι,
Πολλὸν ὑπερπροθέον καὶ νόον οἷα λόγον.
Χαῖρε θέαμα κόρη φοβερὸν, φλογερὸν, πανάϋλον
Ἡδύ τε καὶ φοβερὸν, οὐδὲ θεατὸν ὅλον.
Χαῖρε κόρη μυριόμμασιν ἀστράσιν οἷα σελήνη
Μεστὰ φαινομένη φωτὶ περισσοτέρῳ.
Χαῖρε κόρη κρύπτουσα φάος Σεραφὶμ, ἅ τε φέγγος
Ἥλιος ἀστρῴων εὔδιος ἀρτιτρέχων.
Χαῖρε κόρη φύσεως αὔχημα, ἄγαλμα πλάστου,
Δεξάμενον τέχνην πᾶσαν ἀριστοτέχνου,
Χαῖρε καὶ ἐκ πισύρων παγὲν ἐκ γενετῆς ἁγνοφύτου
Ἀρχεγόνων ἀρετῶν ἐμπνόον αὐτόκαλον.
Χαῖρ' ἀποταξαμένη καὶ ἡμετέροισι τετραχὺν
Καὶ πολίτην θεῖσα τῶν ἀρετῶν χθονίην.
Χαῖρε δέμας παγὲν ὑψόθεν αἰγλήεντος ὀλύμπου,
Ἡμερίης κακίης οὐδὲν ἀφελκομένη.
Χαῖρε δέμας κραθὲν ἄχρι ἀκήρατον ἀμφοτέρωθεν
Κάλλεος αἰθερίου, κάλλεος ἐκ χθονίου,
Χαῖρε δέμας δίφρος ἔμπυρος, ἥλιον ἄλλον
Κοίρανον ἠελίου κρύψαν ἀειγενέα.

Χαῖρε χάρις, μῆτερ σοφίης, φαέος, λόγου, ἀλκῆς,
Σοῦ πατρὸς μήτηρ, σοῦ θ' υἱέος θυγάτηρ.
Χαῖρε τρύφημα Θεοῦ νέον ὑψιμέδοντος ὄχημα,
Ἐς δύσιν εὖτ' ἔδραμεν ἥλιος ἡμετέρην.
Χαῖρε κεχαρμένου λόγου ἔγκυος αὐτογενέθλου,
Αὐτοτόκου φαέος, ἀρχεγόνου φύσιος.
Χαῖρε παχυναμένη Θεὸν, ἐς Θεὸν, ἔμπαλι θνητὸν,
Χαῖρε καθηραμένη ἀργαλέου πάχεος.
Χαῖρ' ἀπομορξαμένη κακίης μελεδήματα πάντα
Σπόγγος ἅτε δροσερὴ ἡμετέρης φύσιος.
Χαῖρ' ἀποτρεψαμένη καὶ ἐς βυθὸν ὤσασα πνεῦμα
Δαιμονίης φύτλης ἄγριον ἀνδραφόνον.
Χαῖρ' ἀποδεξαμένη καὶ δείξασα μούνη
Οὐρανίους φύσιος ἀμφιπόλους χθονίης.
Χαῖρε πόλος χθονὶ, πότμῳ ζωὴν, ἀγγελιήταις
Μίξασα τοὺς χθονίους, οὐρανίους χθονίοις.
Χαίροις παμμεδέουσα, ῥυσίπτολι ῥυσιγένεθλα
Ἀνδρομέης γενεῆς, φαινομένης κτίσεως.
Χαῖρε θρόνων καθύπερθε θρόνος, φλογεροῖσιν ἐπ' ὤμοις
Οὐχὶ Θεὸν φορέων, ἐν δὲ δίναις μυχίοις.
Χαῖρε ψυχῆς κάλλος ἐπάξιον ὑψιμέδοντος.
Παρθένε χαῖρε κόρη τερψαμένη τριάδα.
Χαῖρε βροτωσαμένη Θεὸν ὡς βροτὸν ἔμπαλι δ' αὖτε
Χαῖρε θεωσαμένη αἵματος ἐξ ἰδίου.
Χαίροις παμβασίλεια καὶ ἀμφοτέρων διὰ κόσμων
Σοὶ θρόνος ἐστὶ πόλις, σὺ θρόνος αὐτοτόπου.
Χαῖρε καὶ εὐπερίγραπτον ἀνάκτορον, οὐ περιγράπτου
Μήτηρ παντογόνου, θρέπτρια παντοτρόφου.
Χαῖρε δόμος πολύολβος, ἀκηρασίων παναμώμων
Πνευματικῶν χαρίτων πλουτοφόρου τριάδος.
Χαῖρε καὶ ὀλβιόδωρε, μεγακλεὲς, ὀλβιόφρουρε,
Δεσποτικῶν θαλάμων αὐτοθέλητε φύλαξ.
Χαῖρε καὶ ὀλβιόκοσμε, πανεμφαές, ἡλιόμορφε,
Τριαδικῆς δόξης αὐτοκίνητε πύλη.
Χαῖρε μοί, ὦ βασίλεια πανίλαος, εὔχαρις, αἶνον,
Ἐξ ἀλιτρῶν στομάτων δέχνυσο ἡμετέρων.

Leguntur Joannis Geometrae hymni IV. in Dei genitricem in libro saepius laudato: Poetae Graeci Veteres. Colon. 1614. Tom. II. p. 746 seqq. Hymnorum istorum eodem modo compositorum, tertium (l. c. p. 748) adscribere sufficiat.

S.

Hymni ΑΔΕΣΠΟΤΟΙ.

LXVIII.

Στιχηρὰ ἐξωδιαστικά.

Δεῦτε τελευταῖον ἀσπασμὸν δῶμεν,
Ἀδελφοὶ, τῷ θανόντι, εὐχαριστοῦντες Θεῷ.
Οὗτος μὲν ἐξέλιπε τῆς συγγενείας αὐτοῦ,
Καὶ πρὸς τάφον ἐπείγεται, οὐκ ἔτι φροντίζων
Τὰ τῆς ματαιότητος καὶ πολυμόχθου σαρκός.
Ποῦ νῦν συγγενεῖς τε καὶ φίλοι; ἄρτι χωριζόμεθα·
Ὅνπερ ἀναπαῦσαι κύριος εὐξώμεθα.

Ποῖος χωρισμὸς, ὦ ἀδελφοὶ, ποῖος κοπετὸς,
Ποῖος θρῆνος ἐν τῇ παρούσῃ ῥοπῇ; δεῦτε οὖν,
Ἀσπάσασθε τὸν πρὸ μικροῦ μεθ' ἡμῶν.
Παραδίδοται τάφῳ, καλύπτεται λίθῳ,
Σκότει κατοικίζεται, νεκροῖς συνθάπτεται.
Πάντες συγγενεῖς τε καὶ φίλοι ἄρτι χωριζόμεθα·
Ὅνπερ ἀναπαῦσαι κύριος εὐξώμεθα.

Ἄρτι ἡ τοῦ βίου πονηρὰ λύεται πανήγυρις
Πᾶσα τῆς ματαιότητος, πνεῦμα γὰρ ἐξέλιπεν
Ἀπὸ σκηνώματος, ὁ πηλὸς μεμελάνωται,
Τὸ σκεῦος ἐῤῥάγη· ἄφωνον,
Ἀναίσθητον, νεκρὸν, ἀκίνητον,
Ὅπερ παραπέμποντες τάφῳ· Κύριον εὐξώμεθα
Δοῦναι εἰς αἰῶνας τούτῳ τὴν ἀνάπαυσιν.

Οἷα ἡ ζωὴ ἡμῶν ἐστίν; ἄνθος καὶ ἀτμίς τε
Καὶ δρόσος ἑωθινὴ ἀληθῶς. Δεῦτε οὖν,
Κατίδωμεν ἐπὶ τοὺς τάφους τρανῶς.
Ποῦ τὸ κάλλος τοῦ σώματος καὶ ποῦ ἡ νεότης;
Ποῦ εἰσὶ τὰ ὄμματα καὶ ἡ μορφὴ τῆς σαρκός;
Πάντα ἐξηράνθη ὡς χόρτος, πάντα ἠφανίσθησαν.
Δεῦτε τῷ Χριστῷ προςπέσωμεν ἐν δάκρυσι.

Βλέποντες προκείμενον νεκρὸν, λόγον
Ἀναλάβωμεν πάντες τῆς τελευταίας ῥοπῆς.
Οὗτος γὰρ παράγεται, ὥσπερ καπνὸς, ἀπο γῆς,

Ὡσεὶ ἄνθος ἐξήνθησεν, ὡς χόρτος ἐτμήθη,
Ῥάκει σπαργανούμενος, γῇ καλυπτόμενος,
Ὅνπερ ἀφανῆτε λιπόντες, τῷ Χριστῷ εὐξώμεθα·
Δοῦναι εἰς αἰῶνας τούτῳ τὴν ἀνάπαυσιν.

Σῶζε τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σὲ, μῆτερ
Τοῦ ἀδύτου ἡλίου θεογεννήτρια.
Αἴτησαι πρεςβείαις σοῦ τὸν ὑπεράγαθον,
Ἀναπαῦσαι, δεόμεθα, τὸν νῦν μεταστάντα,
Ἔνθα ἀναπαύονται αἱ τῶν δικαίων ψυχαί.
Θείων ἀγαθῶν κληρονόμον δεῖξον ἐν αὐλαῖς
Τῶν δικαίων, εἰς μνημόσυνον, πανάμωμε, αἰώνιον.

Conf. Goar Euchol. p. 431, ubi hoc carmen in Officio Exequiarum legitur.

LXIX.

Ἦχος.

Ἐξεγερθέντες τοῦ ὕπνου
Προςπίπτομέν σοι, ἀγαθὲ,
Καὶ τῶν ἀγγέλων τὸν ὕμνον
Βοῶμέν σοι, δυνατέ.
Ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς
Διὰ τὸ ἔλεός σου ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῆς κλίνης καὶ τοῦ ὕπνου
Ἐξέγειράς με, κύριε,
Τὸν νοῦν μου φώτισον καὶ τὴν καρδίαν,
Καὶ τὰ χείλη μου ἄνοιξον,
Εἰς τὸ ὑμνεῖν σε, ἁγία τριάς.
Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ.

Ἀθρόον ὁ κριτὴς ἐπελεύσεται,
Καὶ ἑκάστου αἱ πράξεις γυμνωθήσονται,
Ἀλλὰ φόβῳ κράξωμεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός·
Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ.

Chr. Pelargus Enchiridion graeco-latinum hymnorum etc. Francof. 1594.

LXX.

Ὕμνος ἑσπερινός.

Τὴν ἡμέραν διελθὼν
Εὐχαριστῶ σοι, κύριε,
Τὴν ἑσπέραν αἰτοῦμαι
Σὺν τῇ νυκτὶ ἀναμάρτητον
Παράσχου μοι, σωτὴρ, καὶ σῶσόν με.

Τὴν ἡμέραν παρελθὼν
Δοξολογῶ σε, δέσποτα,
Τὴν ἑσπέραν αἰτοῦμαι
Σὺν τῇ νυκτὶ ἀσκανδάλιστον
Παράσχου μοι, σωτὴρ, καὶ σῶσόν με.

Τὴν ἡμέραν διαβὰς,
Ὑμνολογῶ σε, ἅγιε,
Τὴν ἑσπέραν αἰτοῦμαι,
Σὺν τῇ νυκτὶ ἀνεπίβουλον
Παράσχου μοι, σωτὴρ, καὶ σῶσόν με.

Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου
Χριστὲ ὁ Θεὸς, μήποτε ὑπνώσω
Εἰς θάνατον, μήποτε εἴπῃ
Ὁ ἐχθρός μου·
Ἴσχυσα πρὸς αὐτόν.

Ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου
Γένου ὁ Θεὸς, ὅτι μέσον
Διαβαίνω παγίδων πολλῶν,
Ῥῦσαί με ἐξ αὐτῶν καὶ σῶσόν με,
Ἀγαθὲ ὡς φιλάνθρωπος.

Pelarg.

LXXI.

Περὶ μετανοίας πρὸς Ἰησοῦν γλυκύσματα.

Ἰησοῦ γλυκύτατε, Ἰησοῦ μακρόθυμε,
Τὰ τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον τραύματα,
Ἰησοῦ, καὶ γλύκανον τὴν καρδίαν μου,
Πολυέλεε, δέομαι, Ἰησοῦ, σωτήρ μου,
Ἵνα μεγαλύνω σε σωζόμενος.

Εἰςάκουσον, φιλάνθρωπε, Ἰησοῦ μου,
Τοῦ δούλου σου βοῶντος ἐν κατανύξει.
Καὶ ῥῦσαι, Ἰησοῦ, με τῆς καταδίκης
Καὶ τῆς κολάσεως, μόνε, μακρόθυμε,
Ἰησοῦ γλυκύτατε, μόνε, πολυέλεε.

Ὑπόδεξαι τὸν δοῦλόν σου, Ἰησοῦ μου,
Προςπίπτοντα σὺν δάκρυσιν, Ἰησοῦ μου,
Καὶ σῶσον, Ἰησοῦ, με μετανοοῦντα,
Καὶ τῆς γεέννης με, δέσποτα, λύτρωσαι, Ἰησοῦ.

Θεράπευσον, Ἰησοῦ μου, ψυχῆς μου
Τὰ τραύματα, Ἰησοῦ μου, δέομαι,
Καὶ τῆς χειρός με ἐξάρπασον, Ἰησοῦ μου
Εὔσπλαγχνε τοῦ ψυχοφθόνου βέλιαρ καὶ διάσωσον.

Ἡμάρτηκα, Ἰησοῦ μου γλυκύτατε,
Εὔσπλαγχνε, Ἰησοῦ μου, σῶσόν με
Τὸν προςφυγόντα τῇ σκέπῃ σου, Ἰησοῦ μακρόθυμε,
Καὶ βασιλείας τῆς σῆς με ἀξίωσον.

Σὺ φωτισμὸς, Ἰησοῦ μου, νόος μου,
Σὺ σωτηρία τῆς ἀπεγνωσμένης ψυχῆς μου,
Σωτὴρ σὺ, Ἰησοῦ μου, τῆς κολάσεως
Ῥῦσαι καὶ γέννης ἐμὲ κραυγάζοντα,
Σῶσον, Ἰησοῦ, με, Χριστέ μου τὸν ἄθλιον.

Pelarg.

LXXII.

Ἐγερτικὸν ψυχῆς.

Ψυχή μου, ψυχή μου,
Ἀνάστα, τί καθεύδεις;
Τὸ τέλος ἐγγίζει,
Καὶ μέλλεις θορυβεῖσθαι;

Ἀνάνηψον οὖν, ἵνα
Φείσηταί σου, Χριστὸς
Ὁ Θεὸς, ὁ πανταχοῦ παρὼν
Καὶ τὰ πάντα πληρῶν.

Pelarg.

LXXIII.

Εἰς γενέθλια Χριστοῦ.

Ἑτοιμάζου, Βηθλεέμ,
Ἤνοικται πᾶσιν ἡ Ἐδέμ.
Εὐτρεπίζου, Εὐφραθᾶ,
Ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς
Ἐν τῷ σπηλαίῳ ἐξήνθησεν
Ἐκ τῆς παρθένου. Παράδεισος
Καὶ γὰρ ἡ ἐκείνης γαστὴρ
Ἐδείχθη νοητῶς,
Ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτὸν,
Ἐξ οὗ φαγόντες ζήσομεν,
Οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἀδὰμ τεθνηξόμεθα.
Χριστὸς γεννᾶται,
Τὴν πρὶν πεσοῦσαν ἀναστήσας
Εἰκόνα καὶ τρόπων μέτοχος.

Pelarg.

LXXIV.

Πρὸς Χριστὸν γεννηθέντα.

Ἡ γέννησίς σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
Ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως.
Ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες
Ὑπὸ ἀστέρος ἐδιδάσκοντό σε προσκυνεῖν,
Τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ σὲ γινώσκειν
Ἐξ ὕψους ἀνατολὴν, κύριε, δόξα σοι.

Τὴν ἀπαρχὴν τῶν ἐθνῶν ὁ οὐρανός σοι
Προσεκόμισε τῷ κειμένῳ νηπίῳ ἐν φάτνῃ
Δι' ἀστέρος τοὺς μάγους καλέσας,
Οὓς καὶ κατέπληττεν,
Οὐ σκῆπτρον καὶ θρόνοι, ἀλλ' ἐσχάτη πτωχεία.
Τί γὰρ εὐτελέστερον σπηλαίου;
Τί δὲ ταπεινότερον σπαργάνων;
Ἐν οἷς διέλαμψεν ὁ τῆς θεότητος πλοῦτός σου.
Κύριε, δόξα σοι.

Pelarg.

LXXV.

Γενεθλιακόν.

Ἡ παρθένος σήμερον
Τὸν ὑπερούσιον τίκτει,
Καὶ ἡ γῆ τὸ σπήλαιον
Τῷ ἀπροσίτῳ προσάγει.
Ἄγγελοι μετὰ ποιμένων
Δοξολογοῦσι.
Μάγοι δὲ μετὰ ἀστέρος
Ὁδοιποροῦσι.
Δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη
Παιδίον νέον ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.

Pelarg.

LXXVI.

Πρὸς Ἰησοῦν.

Ὁ πρὸ ἑωσφόρου ἐκ πατρὸς ἀμήτωρ γεννηθεὶς,
Ἐπὶ τῆς γῆς ἀπάτωρ ἐσαρκώθης σήμερον, Ἰησοῦ.
Ὅθεν ἀστὴρ εὐαγγελίζεται μάγοις.
Ἄγγελοι δὲ μετὰ ποιμένων ὑμνοῦσι
Τὸν ἄσπορον τόκον τῆς κεχαριτωμένης.

Pelarg.

LXXVII.

Ὕμνος.

Ὁ ἀπερίγραπτος λόγος τοῦ πατρὸς
Ἐκ τῆς παρθένου θεοτόκου περιγράφει
Σαρκούμενος,
Καὶ τὴν ῥυπωθεῖσαν εἰκόνα
Εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀναμορφώσας,
Τῷ θείῳ κάλλει συγκατέμιξεν.
Ἀλλ' ὁμολογοῦντες τὴν σωτηρίαν
Ἔργῳ καὶ λόγῳ ταύτην ἀνιστοροῦμεν.

Pelarg.

LXXVIII.

Δοξολογία.

Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου
Προσκυνοῦμεν, ἀγαθέ, αἰτούμενοι·
Συγχώρησον τῶν πταισμάτων ἡμῶν,
Χριστὲ ὁ Θεός.
Βουλήσει γὰρ ηὐδόκησας,
Ἀνελθεῖν ἐν τῇ σαρκί,
Ἵνα ῥύσῃς, οὓς ἔπλασας,
Ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ,
Ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι,
Χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα
Ὁ σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος
Εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Pelarg.

LXXIX.

Ὕμνος.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον
Καὶ ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον
Διὰ παρθένου τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται.
Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει
Σαρκούμενος καὶ σταυρὸν ἑκουσίως
Ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος,
Δι' οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον
Ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Pelarg.

LXXX.

Ὕμνος.

Ὁ συναΐδιος λόγος τοῦ προανάρχου πατρός,
Μὴ χωρισθεὶς τῶν ἄνω, νῦν ἐπέστη τοῖς κάτω.
Δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν οἶκτον λαβὼν τοῦ καθ' ἡμᾶς ὀλισθήματος
Καὶ τοῦ Ἀδὰμ τὴν πτωχείαν ἀναλαβὼν ἐμορφώθη τὸ ἀλλότριον.

Ὁ ἐκ πατρὸς ἀϊδίως, καὶ ἐκ μητρὸς χρονικῶς
Φανερωθεὶς τῷ κόσμῳ ὑπερούσιος λόγος,
Μορφὴν δούλου λαμβάνει καὶ γίνεται σὰρξ,
Μὴ ἐκστὰς τῆς θεότητος καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀναπλάττει
Ἐν τῇ γαστρὶ τῆς ἀσπόρως συλλαβούσης αὐτόν.

Ὅλος ἦν ἐν τοῖς κάτω καὶ τῶν ἄνω
Οὐδ' ὅλος ἀπῆν ὁ ἀπερίγραπτος λόγος.
Συγκατάβασις γὰρ θεϊκὴ,
Οὐ μετάβασις δὲ τοπικὴ γέγονε
Καὶ τόκος ἐκ παρθένου θεολήπτου.

Πᾶσα φύσις ἀγγέλων κατεπλάγη
Τὸ μέγα τῆς ἐνανθρωπήσεως ἔργον.
Τὸν ἀπρόσιτον γὰρ ὡς Θεὸν ἐθεώρει
Πᾶσι πρόσιτον ἄνθρωπον, ἡμῖν μὲν συνδιάγοντα,
Ἀκούοντα δὲ παρὰ πάντων οὕτως·
Δόξα σοὶ κύριε.

Pelarg.

LXXXI.

Εἰς βαπτισμὸν Χριστοῦ.

Ὁ πάντων Χριστὸς εὔσπλαγχνος,
Ἀφαιρούμενος πταισμάτων πληθὺν
Δι' ἔλεος ἀμέτρητον,
Ἰορδάνου τοῖς νάμασι βαπτισθῆναι
Ἔρχῃ ὡς ἄνθρωπος,
Κατὰ στολὴν ἐπενδύων με τῆς δόξης
Τὸν πρῴην γυμνωθέντα δεινῶς.

Pelarg.

LXXXII.

Ἐν αὐτῷ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου, Χριστὲ,
Ἡ τῆς τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις.
Τοῦ γὰρ γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει
Σοὶ ἀγάπητόν σε υἱὸν ὀνομάζουσα,
Καὶ τὸ πνεῦμα ἐν εἴδει περιστερᾶς

Ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές.
Ὁ ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεὸς
Καὶ τὸν κόσμον φωτίσας, δόξα σοι.

Pelarg.

LXXXIII.

Ἐν ἐπιφανείᾳ.

Ὅτε τῇ ἐπιφανείᾳ σου ἐφωτίσας τὰ σύμπαντα,
Τότε ἡ ἁλμυρὰ τῆς ἀπιστίας θάλασσα ἔφυγε,
Καὶ Ἰορδάνης κάτω ῥέων ἐστράφη.
Πρὸς οὐρανὸν ἀνυψῶν ἡμᾶς.
Ἀλλὰ τῷ ὕψει τῶν θείων ἐντολῶν σου
Συντήρησον, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Pelarg.

LXXXIV.

Ἐν αὐτῇ.

Ἐπεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ,
Καὶ τὸ φῶς σου, κύριε, ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς,
Ἐν ἐπιγνώσει ὑμνοῦντάς σε.
Ἦλθες, ἐφάνης τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Pelarg.

LXXXV.

Πρὸς Χριστόν.

Τῆς σοφίας ὁδηγὲ,
Φρονήσεως χορηγὲ,
Τῶν ἀφρόνων παιδευτὰ
Καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστα,
Στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου,
Δέσποτα, σὺ δίδου μοι λόγον, ὁ τοῦ πατρος λόγος.
Ἰδοὺ γὰρ, τὰ χείλη μου οὐ κωλύσω
Ἐν τῷ κράζειν σοι· ἐλεήμον, ἐλέησόν με
Τὸν παραπεσόντα.

Pelarg.

LXXXVI.

Τροπάρια.

Σῶσον, κύριε τὸν λαόν σου,
Καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου,
Νίκας τοῖς βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων
Δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων,
Διὰ τοῦ σταυροῦ σου πολίτευμα.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ ἑκουσίως,
Τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ
Τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός,
Εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς
Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς
Κατὰ τῶν πολεμίων τὴν συμμαχίαν ἔχουσι την σήν,
Ὅπλον εἰρήνης ἀήττητον τρόπαιον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς
Κατὰ τὸ μέγα ἔλεος,
Δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον,
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις.

Pelarg.

LXXXVII.

Πρὸς Χριστὸν σταυρωθέντα.

Ὁ ἐν τῇ ἕκτῃ ἡμέρᾳ τε καὶ ὥρᾳ
Τῷ σταυρῷ προσηλώσας, τὴν ἐν τῷ παραδείσῳ
Τολμηθεῖσαν τῷ Ἀδὰμ ἁμαρτίαν,
Καὶ τῶν πταισμάτων ἡμῶν τὸ χειρόγραφον
Διάῤῥηξον Χριστὲ ὁ Θεὸς καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Pelarg.

LXXXVIII.

Πρὸς αὐτόν.

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς,
Χριστὲ ὁ Θεός, ἐπὶ σταυροῦ τὰς ἀχράντους χεῖρας ἐξέτεινας,

Ἐπισυνάγων πάντα τὰ ἔθνη, κράζοντα·
Κύριε, δόξα σοι.

Pelarg.

LXXXIX.

Εἰς ἀνάστασιν.

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ,
Ἄσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου
Καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.
Καθελὼν γὰρ τὸν θάνατον,
Τὸ νῖκος ἔδωκεν ἡμῖν,
Καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Pelarg.

XC.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν,
Θανάτῳ θάνατον πατήσας,
Καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι
Ζωὴν χαρισάμενος.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι
Προςκυνήσωμεν ἅγιον κύριον,
Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον.
Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προςκυνοῦμεν,
Καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν
Ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν.

Ἐν τάφῳ σωματικῶς,
Ἐν ᾅδου δὲ μετὰ ψυχῆς,
Ὡς Θεὸς ἐν παραδείσῳ δὲ μετὰ λῃστοῦ,
Καὶ ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες, Χριστέ,
Μετὰ πατρὸς καὶ πνεύματος,
Πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος.

Ὡς ζωηφόρος, ὡς παραδείσου ὡραιότερος ὄντως,
Καὶ παστάδος πάσης βασιλικῆς ἀναδέδεικται
Λαμπρότερος, Χριστέ, ὁ τάφος σου,
Ἡ πηγὴ τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως.

Ὁ ἡμετέραν μορφὴν ἀναλαβὼν
Καὶ ὑπομείνας σταυρὸν σωματικῶς,
Σῶσόν με τῇ ἀναστήσει σου,
Χριστὲ ὁ Θεὸς ὡς φιλάνθρωπος.

Ἐξ ὕψους κατῆλθες ὁ εὔσπλαγχνος
Ταφὴν κατεδέξω τριήμερον,
Ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῶν παθῶν,
Ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν,
Κύριε, δόξα σοι.

Pelarg.

XCI.

Ἐν ἀναλήψει.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
Χαροποιήσας τοὺς μαθητάς σου
Τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ ἁγίου πνεύματος,
Βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας,
Ὅτι σὺ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ
Ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν
Καὶ τὰ ἐπὶ γῆς ἑνώσας τοῖς οὐρανοῖς,
Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστὲ ὁ Θεός,
Οὐδαμόθεν χωριζόμενος, ἀλλὰ μένων
Ἀδιάστατος καὶ βοῶν τοῖς ἀγαπῶσι σέ·
Ἐγώ εἰμι μεθ' ὑμῶν καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Pelarg.

XCII.

Ἐν τῇ πεντηκοστῇ.

Ὅτε καταβὰς τὰς γλώσσας συνέχεε,
Διεμέριζεν ἔθνη ὁ ὕψος,
Ὅτε τοῦ πυρὸς τὰς γλώσσας διένειμεν,
Εἰς ἑνότητα πάντας ἐκάλεσε,
Καὶ συμφώνως δοξάζομεν τὸ πανάγιον πνεῦμα.

Pelarg.

XCIII.

Πρὸς τριάδα.

Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς
Τοῦ δοξάζειν σε, τριὰς ἁγία,
Τὸν ἀπεριόριστον καὶ ὑπερούσιον,
Καὶ πανάγαθον Θεὸν ἡμῶν.
Ἣν ὑμνοῦσιν οἱ γηγενεῖς,
Καὶ δοξολογοῦσιν αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν,
Τὴν ὑπὸ τῶν πάντων πιστῶς προςκυνουμένην
Μονάδα κατ᾽ οὐσίαν τὴν τρισυπόστατον.

Τὴν κυριαρχίαν τῶν Χερουβίμ,
Καὶ τὴν θεαρχίαν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ,
Τὴν ἀδιαιρέτως τριάδα ἐν μονάδι,
Τὴν ὄντως θεαρχίαν σε μεγαλύνομεν.

Πατέρα τὸν ἄναρχον Θεόν,
Συνάναρχον λόγον, σὺν τῷ πνεύματι
Προςκυνῶμεν· ἀχώριστον μίαν,
Ἑνουμένην οὐσίαν τρισάριθμον
Μονάδα ὕμνοις τιμήσομεν.

Ὑμνήσωμεν πάντες θεοπρεπῶς
Ἄσμασιν ἐνθέοις τὸν πατέρα
Καὶ τὸν υἱὸν καὶ πνεῦμα τὸ θεῖον,
Τρισυπόστατον κράτος,
Τὴν μίαν βασιλείαν καὶ κυριότητα.

Τὰς ἀκτινοβόλους σου ἀστραπάς,
Λάμψον μοι, Θεέ μου, τρισυπόστατε, παντουργέ,
Καὶ εἰκόνα δεῖξον σῆς ἀπροςίτου δόξης,
Φαιδρὰν καὶ φωτοφόρον καὶ ἀναλλοίωτον.

Ὃν φρίσσει καὶ τρέμει Χερουβίμ,
Καὶ δοξολογοῦσι τῶν ἀγγέλων αἱ στρατιαί,
Τὸν ἐκ τῆς παρθένου ἀφράστως σαρκωθέντα,
Χριστὸν τὸν ζωοδότην φόβῳ δοξάσωμεν.

Pelarg.

XCIV.

῾Η ἐλπίς μου ὁ Θεός,
Καταφυγή μου ὁ Χριστός,
Σκέπη μου τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον.
Τριὰς ἁγία δόξα σοι.

Pelarg.

CARMINA

ECCLESIAE SYRIACAE

CURAVIT

LUDOVICUS SPLIETH.

Digitized by Google

Syriacae gentis carmina sacra qui a nostratium oblivione vindicaverunt viri summi, omnium summa laude cumulantur: prae ceteris *Hahnius*, qui de historia metroque poeseos Syriacae ita disseruit (Bardesanes; über den Gesang der syrischen Kirche; Chrestomathia hymnologica), ut vix sit, quod addam. Praeterea gratiae habentur magnae fratri S. Ordinis Benedict. *Pio Zingerle*, qui libro parum cognito *die heilige Muse der Syrer*, mihi a praeceptore carissimo *Roediger*o suppeditato, S. Ephraemi carmina nitide vernacula reddidit.

Equidem in paucis quae sequuntur, tritis omnibus omissis, animadversiones quasdam et de genere et usu canticorum ex *Assemano* aliisque collatas easque satis abruptas praemitto. Missa igitur historia id tantum adiiciam, carmina quae S. Ephraemus „Spiritus sancti cithara, ora facunda et columna Ecclesiae" composuit, ad nostra usque tempora in usu esse (*praef. opp.* Rom. 1737. Tom. 2. p. 20), permulta tamen sub eiusdem nomine in Officiis occurrere, quae ipsi minime adiudicanda sint, quippe quae multa ad normam rhythmi Ephraemitici sint elaborata, omninoque errare quicunque singula metri genera ad certos hymnologos quasi auctores referant. Itemque expositione de metro repetita nulla *); hic rariora tantum nomina metrorum enumerabo, quae passim in liturgiis reperiuntur. Carmina nonnulla ܩܘܩܝܐ dicta sunt ab orthodoxis viris, qui figlinam exercentes, cantibus componendis studebant. Cf. *Ass.* b. o. l. p. 121. *Barh.* in eth. l. 5. 4. De ܩܢܘܢܐ, *Canonibus*, idem *Barh.* in eth. l. 5. 4. narrat, tempore b. Jacobi Edesseni et Georgii Arabum Episcopi carmina *κανόνες* dicta a Cyrino filio Mansur (Joanne Damasceno) esse composita, et ab Abbate Cosma ad *Cyclicos* canones ܩܘܩܠܝܘܢ amplificata, cumque nihil de controversiis doctrinae esset immistum ab utraque Syriae Ecclesia recepta esse. Praemittitur his Antiphona ex Psalmis et unusquisque Canon in

---

*) Versus hexasyll. habes nonnullos in h. adv. ser. et in seq. Can. fun. 42 (*Zing.*). Nonnulli quidem versus octo exhibent syllabas, qui nonnunquam non nisi ut apud Arabes tmesi verborum possunt reduci. cf. Can. fun. 43 (opp. 3. p. 299.)

plures strophas dividitur. Saepe his Canonibus imprimis cyclicis inseritur ܐܝܩܘܣ (οἶκος nonnunquam ܒܝܬܐ بَيْت) et ܣܛܝܟܘܢ (στίχος) rarius apud Maronitas. Non pauca denique cantica alphabetico ordine sunt disposita (ܡܕܪܫܐ ܕܐܠܦܒܝܬ s. ܥܠ ܐܬ̈ܘܬܐ) cf. Eph. h. 26. 27. d. eccl., in quibus a primo ad tertium elementum medio omisso proceditur; nec desunt posterioris temporis poetae, qui in artificiosa versuum compositione Arabes feliciter imitati sunt (*Ass.* b. o. l. 551.). In Liturgiis vero et Officiis, quod ad poematum varias species, nonnulla a ceterarum Ecclesiarum consuetudine recedunt, de quibus ex parte referam, quae Assemanus e libro *MS. Stephani Aldoensis* Maron. patriarchae *de rhythmis et tonis Syrorum* descripsit (Cod. Lit. praef. lib. IV.). Psalmis, qui ut in Ecclesia occidentali in septem partes divisi per hebdomadem persolvuntur, additae sunt *praedicationes*, quas varii hymni cantusque sequuntur. Orationes horarum canonicarum Syri distinxerunt *fundamentales* ac *substantiales*, quarum illae sunt Orationes quae ܒܪ̈ܟܠܬܐ *iaculatoriae* vocantur, *praefationes* et *prooemia* ܦܪܘܡܝܘܢ, orationes *thuris* ܙ̈ ܕܒܣܡܐ, *lectiones* et *obsignationes* ܚܘ̈ܬܡܐ, quibus populi missio fit. Substantialium plura sunt genera, 1. *voces* seu *toni* ܩ̈ܠܐ 2. *cantica* seu *modulationes* ܣܘ̈ܓܝܬܐ 3. *ordines* ܣܕ̈ܪܐ 4. *psalmi* ܡܙܡ̈ܘܪܐ 5. *cantica* seu *voces solitariae* ܠܚܘܕܝܐ 6. *precationes* ܒܥ̈ܘܬܐ 7. *hymni* seu *odae* ܡܕܖ̈ܫܐ. Voces inter iaculatorias ponantur, sequuntur psalmi, modulationes praecedunt praefationes, et voces solitariae thurificationes, psalmus canitur ante Lectiones sacrae Scripturae, laudatio et Antiphona ante Evangelium: tum inchoant Diaconi praedicationes, deinde Sacerdotes precationes recitant ac orationem concludunt odis et obsignationibus. Cum vero Syri notas musicales non habeant, canticis inscribuntur regulae canendi (*toni* ܩ̈ܠܐ nost. Melodie) aut praeponuntur signacula, ut ܒܗ (ܒܗܢܐ), si idem canendus est tonus cum antecedenti, si alius, ܫܚܠܦ. Hanc sacram vero hymnodiam Syri non ut Graeci ad octoëcho redegerunt, sed per LXXV super CC vagantur tonos. Optime cum *Stephano* sex tonorum classes statuimus: prima versibus bimetris constat, secunda trimetris, tetrametris tertia, quarta

pentametris, quinta hexametris, sexta variat, membrisque simplicibus et compositis compingitur. —

Restat, ut Syriacum Eucharistiae ritum a Romano non nihil diversum brevi describam ut hymnos in sanctissimo altaris Sacramento usitatos suo loco lector infra facilius disponat (cf. *Renaudot.* coll. or. lit. II. praef. p. XVII.). Prior liturgiae orientalis pars est praeparatoria, altera Canoni respondet (*Anaphora*). Praeparato enim altari Sacerdos preces recitat, sacra induit vestimenta et ad sanctuarium progreditur (*Introibo*). Pane exinde Eucharistico et Calice ad altare delato, (apud Graecos *magnus introitus*), infunditur et miscetur Vinum et vasa sacra duplici velo teguntur incensato. Recitantur *Orationes, Kyrie, Trisagium, Gloria in excelsis, Psalmi* aliquot, *Hymni* diversi pro tempore, (vel *toni* et ad modum S. Ephraemi et S. Iacobi), *prooemia*, dein legit Diaconus *Epistolam* et *Evangelium* primum syriace tum arabice non ex Missali sed ex lectionariis, singulis lectionibus preces, benedictiones, hymnos et admonitiones adiiciens passim metricas. Tum idem Diaconus poenitentes, energumenos et audientes ut abeant hortatur formula vetusta*), atque *Credo in unum, Lavabo, Orate* recitatis incipit *Anaphora*. Primum *Oratione ante pacem* dicta, Diaconus admonet circumstantes sermone plerumque metrico, *Media*, ut decenter assistant. Dumque elevatur velum benedictio datur antiquissima: *Charitas Dei Patris et gratia Unigeniti Filii, participatio et illapsus Spiritus Sancti sit vobiscum Fratres in secula.* Datur deinde Osculum pacis, et intonato *Gloria Patri,* pronunciatur *Praefatio* (*Sursum. Gratias. Vere.*) in cuius fine *Sanctus* a populo recitatur. Orat Sacerdos usque ad verba *Benedixit* + (initium Canonis) et post nonnullas precationes (*Unde et memores*) intonat *Invocationem Spiritus Sancti* metricam, subiungit Diptycha, Commemorationes Pastorum Eccl., Fratrum, Regum, B. Mariae et Sanctorum, Doctorum, Defunctorum. Dein Hostia signata a Celebrante ad praeparandam communionem, Diaconus populum adhortans dicit *Concionem* seu *Catholicam*, ab idiotis ob initium: *Etiam atque etiam* **) nominatam, modo simpliciter, modo cantico-

*) Miss. Mar. Rom. 1596 ante *Credo*: ܙܠܘ ܫܡ̈ܥܐ ܬܝ̈ܒܐ. ܙܠܘ ܬܝ̈ܒܐ ܫܡ̈ܥܐ. ܩܪܘܒܘ ܚܠܝ̈ܡܐ ܠܫܡ̈ܥܐ. ܬܪ̈ܥܐ ܐܚܘܕܘ

**) De origine verbi Syriaci ܟܪܘܙܘܬܐ *praedicatio?* (ar. الكرز) nil certi constat. *Ren.* l. l. 2. 110.

rum tono decantatam. Iam precante *Pater noster* populo, elevatur Eucharistia et pronuntiant omnes: *Unus Pater sanctus, unus Filius sanctus, unus Spiritus sanctus,* et sequitur ritus qui perpetratur apud nos in verbis: *Per eundem. Per omnia. Pax Domini.* Nec modo in fractione tantummodo, sed etiam in sequente Eucharistiae communione (cum cochleari administrata) omnes succinunt *Hymnos* aut ad tonos aut ad modum S. Ephraemi et S. Iacobi ut supra. Denique gratiarum fit actio, (*Placeat*) et ultima datur benedictio cum obsignatione. — De multis Syrorum liturgiis cf. *Miss. Antioch.* (Rom. 1716), *Renaudotium* et *Assemanum* (Cod. lit. IV. 2. p. 236).

Et haec quidem hactenus. Accipis h. l. canticorum sequentem delectum in quatuor partes divisum, primum nonnulla S. Ephraemi carmina, quae locis non scatent dogmaticis, altera pars complectitur cantica in Eucharistia, tertia in festivitatibus et officiis usitata, quarta carmina in ritibus sacris et ordinibus adhibita. Accedunt denique hymni aliquot ex Codd. MSS. desumti, quorum unus mihi hunc in usum a praeceptore spectatissimo et humanissimo cuiusvis studii orientalis fautore, *Roedigero* traditus, S. matrimonii ordinem apud Nestorianos Christianos vulgatum continet, alius ordo est S. baptismi Ecclesiae Iacobitarum, quem *Arnoldius* praeceptor meus dilectissimus solita liberalitate mihi suppeditavit, reliquos de quibus infra accuratius disseram, *Io. Ambr. Barthius* summa benevolentia me inspicere fecit. His potissimum viris doctissimis ex intimo pectore gratias ago; lectori quae elaboravi committo, rogans ut benevole accipiat, quae deficiente et debili vi ac virtute, sed vigente omnium Sacrorum Ecclesiae et occidentalis et orientalis amore studioque praestiti.

A. Carmina Sancti Ephraemi.

I. *In Nativitate Domini.*

(opp. II. p. 415. serm. IV)

ܡܓܦܦ ܗܘܐ ܠܗ ܝܘܣܦ ܠܒܪܐ ܐܝܟ ܕܠܝܠܘܕܐ . ܡܫܡܫ ܗܘܐ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܠܐܠܗܐ . ܚܕܐ ܗܘܐ ܒܗ ܐܝܟ ܕܒܛܒܐ . ܘܕܚܠ ܗܘܐ ܡܢܗ ܐܝܟ ܡܢ
ܟܐܢܐ . ܬܗܪܐ ܪܒܐ . * ܡܢܘ ܝܗܒ ܠܝ ܒܪ ܥܠܝܐ ܕܢܗܘܐ ܠܝ ܒܪ
. ܛܢܢܬ ܥܠ ܐܡܟ ܘܨܒܝܬ ܕܐܫܒܩܝܗ̇ ܘܠܐ ܝܕܥܬ ܕܗܘ ܒܛܢܗ̇
ܣܝܡܐ ܗܘ ܪܒܐ ܕܡܫܡܫܢܘܬܟ ܐܬܕܟܪ ܡܢ ܡܠܟܐ . * ܘܐܢܐ ܡܠܟܐ
ܚܙܝܬ ܡܢ ܡܘܫܐ ܘܥܡܗ ܐܢܬ . ܠܣܢܝܐ ܪܒܐ ܡܫܡܫ ܐܢܐ .
ܘܡܠܟ ܡܠܟܐ ܗܘܝܬ ܠܝ . ܠܐ ܐܝܟ ܕܐ ܦܪܝܫ ܘܥܡܟܘܢ ܐܝܬܘܗܝ
ܡܥܢܐ ܠܐ ܐܝܬ . *

(*Zingerle**) 4. 248.)

Voll Liebe herzte Joseph
Den Sohn gleichwie ein Kindlein,
Und diente ihm als Gott.
Er freuete sich seiner
Als des alleinig Guten
Und trug auch heilge Scheu
Vor ihm als dem Gerechten.
O des erhab'nen Wunders!

„Wer gab mir den Sohn
Des Höchsten zum Sohne?
Voll Eifer gegen deine
Mutter gedacht ich,
Sie zu scheiden von mir.

---

*) Non poteram quin pauca, quae ex S. Ephraemi scriptis elegi cantica, versione candida reverendi fratris Zingerle illustrarem, praecipue quum quae Assemanus latine reddidit, magis S. Patris verba interpretarentur quam accurate exprimerent.

Ach wusst' ich ja nicht,
Dass ihr (reinster) Schooss
Den köstlichsten Schatz trug,
Mich Armen so schnell
Zum Reichsten zu machen.

David der König,
Mein Ahne umwand
Mit der Krone sein Haupt.
Ich sank tief herab,
Ward statt eines Königs
Ein Zimmermann nur.
Nun schmücket mich wieder
Des Königes Krone;
Denn im Schoosse liegt mir
Der Herr aller Kronen.

II. *In eadem.*

(Opp. II. p. 418. serm. V.)

ܣܒܠܬܗ ܕܒܪܐ ܗܘܬ ܗܘܐ ܡܫܡܫ ܠܫܡܫ. ܕܢܣܒܗ ܠܒܪܐ
ܡܬܝܒ ܠܥܡܝ. ܐܚܪܢܐ ܐܢܐ ܗܘܐ ܡܠܟܬܗܘܢ. ܗܘܐ ܦܠ ܡܫܝܚܐ
ܐܠܗ ܡܠܟܬܐ ܘܡܫܝܚ ܠܒܪܐ.* ܩܪܒ ܗܘ ܠܟܠܐ ܕܢܗܘܐ ܘܐܪܙܐ ܦܬܚ
ܐܠܦܢܘܬܗ. ܢܣܒܗ ܥܡܟ ܘܐܬܐ ܬܫܒܘܚܬܐ ܢܗܘܐ ܕܟܠܐ ܡܠܟܐ ܡܠܟܐ
ܦܓܪܐ ܕܝܠܗ ܡܫܝܚܐ ܗܘܬ. ܦܪܩܗ ܘܢܦܩܗ ܗܘܐ ܠܡܫܝܚ ܦܓܪܐ
ܠܡܫܝܚܐ ܡܠܟܐ ܘܠܒܪܐ ܡܫܝܚܐ. ܢܣܒܗ ܦܪܩܗ ܠܗ ܐܡܪ ܡܠܟܐ
ܠܐܡܪ ܦܝܫܐ ܫܘܒܚܐ ܠܫܘܒܚܐ ܕܝܫܐ ܒܦܝܫܐ ܐܡܪ ܐܚܕܐ ܠܐܡܪ ܦܘܡܗܐ.
ܣܗܕܐ ܗܘܐ ܕܐܡܪܐ ܠܐܡܪܐ ܡܬܡܪܩ ܗܘܐ.* ܗܟܢܐ ܗܘܐ ܐܡܪܐ ܡܢ
ܡܬܡܪܩ ܡܘܕܥܐ ܫܘܒܚܐ ܐܘܕܝ ܠܐܡܪܐ ܕܐܬܐ ܢܦܩܬ ܠܒܪܐ ܘܠܘܬܗ ܥܠܝ
ܕܫܡܝܐ. ܘܠܐܡܪ ܦܝܫܐ ܕܢܦܫ ܘܐܝܬܝ ܦܝܫܗ ܕܒܪܐ.* ܦܪܩܗ ܘܫܒܚܗ
ܠܗ ܬܫܒܘܚܬܐ ܠܟܠ ܫܘܠܛܢܗܘܢ ܥܠܝܗ ܫܡܠܝܗ ܡܢ ܡܬܢܨܚܝܢ. ܡܫܒܚܐ
ܐܘ ܢܦܫܐ ܕܬܫܒܘܚܬܐ. ܫܘܠܛܢܗ ܕܡܫܝܚܐ ܢܘܪܐ ܠܫܘܠܛܢܗ ܢܦܠ ܦܬܠܐ.*
ܠܟ ܝܗܒ ܡܠܟܘܬܐ ܡܫܝܚܐ ܕܗܘܐ ܐܡܪܝܢܗܘܢ ܕܐܢܐ. ܗܘܝܘ ܒܪܗܘܢ ܐܝܟ
ܠܥܡܡܐ ܘܬܫܒܚܬܗ ܣܓܝܐܬ ܫܡܐ. ܒܫܘܪܝܐ ܕܫܡܝܐ ܦܬܚܬ ܠܟܠܗ ܘܡܠܟܗ
ܠܟܠܗܘܢ.* ܠܟ ܕܝܢ ܢܘܕܐ ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܡܫܡܫܝܢ ܕܐܢܐ ܘܐܡܪܐ

ܥܡܗ ܡܙܡܪܢܘܬܐ ܗܘ. ܒܥܐ ܕܢܣܒ ܡܢ ܒܝܬ ܘܒܥܐ ܡܢ ܒܝܬ
ܕܝܗܒ ܒܥܐ ܥܡܗ ܒܒܥܐ ܥܡܗ ܡܫܡܠܝܐ. * ܕܘܝܕ ܐܥܠܡ ܡܢܗ ܐܡܪܐ
ܐܡܪܐ ܕܝܠܗ ܗܘܐ. ܐܠܗ ܗܘ ܡܠܟܗ ܐܘ ܒܪ ܕܘܝܕ ܕܐܦܐ ܥܢܝܐ ܕܝܠܗ
ܠܐܒܘܗ. ܐܡܪܐ ܡܪܝܐ ܕܕܟܝܐ ܘܥܠܐ ܥܡܗ ܦܪܘܫܐ. * ܥܡܗ ܦܠ ܚܘܒܐ
ܒܢܝ ܡܠܟܐ ܘܐܬܦܪܫܘ ܗܘܘ ܡܫܒܚܢܘܬܐ ܘܐܬܬܠܝܘ ܗܘܘ ܘܐܦ ܥܡܛܪܐ
ܘܐܬܒܥܝܘ ܗܘܘ ܡܢܟܘܢ ܘܐܬܘ ܡܠܟܝܢ ܡܠܟܝܢ ܘܫܒܚܘ ܠܒܪܐ. *
ܐܬܘ ܥܡܟܐ ܕܫܒܘܚܗ ܕܗܘ ܙܥܘܪܐ ܕܗܘ ܚܕܬ ܘܐܬܘ ܥܡܘܢܘܗ
ܠܐܒܘܢ ܕܐܕܡ ܫܒܩܬܗ ܥܠܝܡܘܬܗ ܕܐܝܬܘܗܝ. ܢܩܦܢ ܐܦ ܥܠܘܗܝ
ܕܘܝܕ ܥܡ ܒܪ ܕܘܝܕ. * ܡܠܟܐ ܗܘܘ ܥܠܝܐ ܥܡܗ ܗܘ ܒܥܐ ܕܒܝܬ
ܠܐܒܘܗ. ܕܐܡܪܘ ܕܝܘܪܐ ܕܒܝܬ ܘܥܒܕ ܡܢܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܠܟܐ ܘܐܬܒܝܢ.
ܥܡܪ ܗܘ ܒܥܐ ܕܢܣܐ ܘܐܒܘܗ ܥܡܗ ܐܬܒܠܒܠܘ. * ܐܡܪܘ ܢܥܡܬܐ ܦܐܪܐ
ܥܡܪܐ ܕܒܪܗ ܦܐܪܐ. ܟܕ ܢܩܒܠܘܢ ܐܝܟ ܥܡܪܐ ܕܡܝܟ ܘܐܬܬܥܝܩ
ܥܠ ܡܫܝܚܘܬܗ. ܕܝܢ ܡܫܡܫܝܢ ܠܗ ܡܫܡܫܝܢ ܐܝܟ ܕܝܥܘܬܐ. *
ܕܢܥܒܕ ܒܝܠܕܘܬܗ ܐܦ ܠܡܪܝܐ ܡܢܩܐ ܘܐܡܪܘ ܦܐܪܐ ܥܡܪܐ ܕܠܐ ܐܡܪܐ
ܕܒܪܗ ܠܡܥܡܘܢ ܡܢ ܐܡܪܐ. ܕܢܩ ܠܥܡܪܐ ܡܠܝܐ ܢܩܝܐ ܕܥܠܡܐ. *

(Z. 256). Bei dér Geburt des Sohns war grosser Jubel
In Bethlehem; denn Engel flogen dort
Lobsingend nieder, und wie lauter Donner
Erschollen ihre Stimmen. Aufgeweckt
Durch ihrer Jubellieder Töne, kamen
Die Stummen*) und verherrlichten den Sohn:
„Gepriesen sei das Kindlein, welches Adams
Und Mutter Evas Jugendkraft erneute.“
Die Hirten kamen auch und brachten mit
Der Heerde beste Güter: süsse Milch
Und reines Fleisch. Dies weiheten sie Joseph,
Die Milch Marien, und dem Sohne Preis.
Auch brachten sie ein säugend Lämmlein dar
Dem Osterlamm, ein Erstgebornes
Dem Erstgeborenen, ein Opferlamm
Dem Opferlamm, ein zeitlich Lamm dem wahren.
Holdselig Schauspiel: dargebracht ein Lamm
Dem Lamme! Jenes Lämmchen blökte freundlich,

---

*) Muta animalia ad praesepe.

Da es gebracht ward vor den Erstgebornen,
Es preisete das Lamm, so da gekommen
Die Schaf' und Stier' vom Opfer zu befrei'n,
Und's Osterlamm, so uns das Osterfest
Des Sohnes in der Zeiten Fülle brachte (Apoc. 5, 12. 13.).
Anbetend naheten die Hirten ihm
Mit ihren Stäben, grüssten prophezeiend
Ihn also: „Sei gegrüsst du Oberhirt!
Der Stab des Moses preise deinen Stab,
O Hirte Aller! Moses preis' dich auch,
Dess Lämmer Wölf, dess Schafe Drachen waren
Und wilde Thiere, dessen Heerde wüthend
Ihn selber angriff in der Schauerwüst'.
Dich aber sollen preisen alle Hirten,
Denn du vereinst im Frieden Wölf' und Lämmer
In eine Heerd'. O Kindlein älter und
Auch jünger noch als Noe, welcher einst
In seiner Arche zu der Sündfluth Zeit
Vereint im Frieden Alles hütete.
Dein Vater David würgte einen Leu
Einst eines Lammes wegen, aber du
O Davids Sohn, erwürgest jenen Wolf
Den unsichtbaren, der dem Adam einst
Das reine Lamm, so in dem Paradies
Geweidet und geblökt, getödtet hat."
Erregt durch jenen Lobgesang der Engel
Gelobten Bräute keusch zu bleiben,
Jungfrau'n bewahrten ihre Reinigkeit, und Mädchen
Der Unschuld Glanz. Sie strömten schaarenweis
Herbei und beteten den Sohn an.
Die greisen Frauen aus der Davidsstadt
Begaben auch zur Tochter Davids sich
Und sprachen preisend: „Selig unsre Stadt,
Von Isais Strahlen leuchten ihre Strassen.
Durch dich, o Davids Sohn, ist heute wieder
Errichtet Davids Thron." Die Greise riefen:
„Gepriesen sei das Kind so Adams Jugend
Erneute, betrübet durch den Anblick,
Dass er veraltete und kraftlos ward,
Indess die Schlange, seine Mörderin,
Mit abgestreifter Haut sich flüchtete.
Gepriesen sei das Kindlein, welches Adams
Und Mutter Evas Jugendkraft erneute."
Die keuschen Weiber flehten: „Segne du

Gebenedeite Frucht, auch unsre Früchte!
Dir seien sie als Erstlinge geweiht!“
Sie prophezeieten erglüht im Geiste
Von ihren Kindern, sie würden einst
Getödtet und als Erstlinge gepflückt.
Die Unfruchtbaren nahmen auf das Kindlein
Mit Mutterzärtlichkeit und jubelten:
„Gebenedeite Frucht, die ohne Ehe
Erzeuget ward, o schenke unsern Leibern
Der Ehe Segen, und erbarme dich
Der Unfruchtbaren, Wunderkind der Jungfrau!“

III. *In Epiphania et Praesentatione Domini.*

(Opp. II. p. 416.)

ܒܪܝܟ ܢܘܗܪܐ ܕܠܐ ܡܬܚܡܠܗ ܐܬܓܠܝ ܡܢ ܡܝܐ. ܐܒܘܗ ܡܢ
ܫܡܝܐ ܘܗܘ ܡܢ ܫܡܝܐ ܐܒܘܗ ܗܘܐ ܡܣܗܕ ܥܠܘܗܝ ܒܩܠܐ. ܪܘܚ
ܗܘܐ ܡܣܗܕ ܒܦܢܝܐ ܒܝܘܡܐ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܐ. * ܒܪܝܟ ܕܢܚܬ ܚܕܐ ܐܬܥܡܕ
ܘܣܠܩ ܝܫܘܥ ܘܢܗܝܪ ܐܝܟ ܐܝܟ ܒܫܡܫܐ ܘܐܬܐ ܘܡܨܠܝܢ ܢܘܗܪܐ
ܕܝܠܗ. ܢܗܘܢ ܡܘܕܝܢ ܘܫܒܚܘ ܚܝܐ ܕܚܙܘ ܕܥܡܕܗ. * ܒܪܘܟܐ
ܕܥܡܕܐ ܕܢܚܬ ܒܪܘܚܐ ܗܘܘ ܒܗ ܒܟܢܫܐ. ܒܪܝܟ ܢܘܗܪܐ ܕܢܚܬ
ܡܢ ܫܡܝܐ ܐܦ ܡܩܒܠܝܢ ܐܒܪܐ ܥܠ ܥܡܕܗ. ܕܢܚܬ ܒܪܘܚܐ ܐܦ
ܐܪܟܢܐ ܘܡܫܒܚܢܐ. * ܗܘ ܕܒܟܠܗ ܢܚܬ ܥܡܗ ܕܡܢ ܕܥܡܕܐ ܗܘ.
ܘܐܦ ܒܥܡܕܐ ܢܚܬ ܥܡܗ ܕܡܢ ܐܬܥܡܕ ܗܘ. ܕܢܚܬ ܕܪܐ ܕܟܠܗܘܢ
ܐܦ ܐܬܥܡܕܘ ܥܡܗ ܐܬܚܕܬ. * ܕܐܬܐ ܕܫܒܚܘ ܐܝܟ ܐܪܟܢܐ.
ܒܪܝܟ ܢܘܗܪܐ ܕܢܚܬ ܗܘܐ ܒܗ ܕܡܫܒܚܢܐ ܗܘ. ܘܐܬܐ ܕܫܒܚܘ ܐܝܟ
ܕܫܡܝܐ. ܗܘ ܡܩܒܠܝܢ ܕܢܚܬ ܗܘܐ ܠܗ ܕܐܦ ܦܘܪܩܢܐ ܗܘ. * ܒܪܝܟ
ܡܘܗܒܐ ܕܢܚܬ ܡܫܝܚܐ ܘܡܢܚܬ ܒܗ. ܐܬܐ ܚܝܐ ܚܕܬ ܫܡܥܘܢ
ܡܢܝܢܘܗܝ ܒܡܠܬܐ ܒܫܡܥܐ. ܟܕ ܐܬܩܪܒ ܥܡ ܝܠܕ ܒܟܪܐ
ܠܗ ܦܘܪܩܢܐ. * ܚܝܐ ܒܫܡܝܐ ܫܡܥܘܢ ܡܘܗܒܐ ܠܗ ܫܒܩܬܗ.
ܘܫܠܚ ܕܫܡܐ ܠܗ ܫܒܩܬܗ. ܐܝܟ ܐܡܪܐ ܕܫܒܩ ܡܘܗܒܐ ܘܫܠܡܗ
ܡܘܗܒܐ ܒܫܘܒܚܐ ܕܡܘܗܒܗ ܪܝܫ ܫܒܩܬܗ. * ܕܢܚܬ ܚܝܐ ܦܘܪܩܢܐ ܕܡܘܗܒܗ

ܐܦ ܢܒܝܘܬܗ . ܟܕ ܡܫܬܡܥܐ ܟܕ ܡܣܬܟܠܐ ܡܫܒܚ ܒܡܠܝܐ . ܚܙܐ
ܘܫܬܩ . ܚܙܬܗ ܘܫܬܩܬ : ܠܫܢܗ ܟܕ ܐܝܟ ܡܘܫܐ ܠܡܫܬܟܚ .*

(Z. p. 252.) Urplötzlich strahlt ein heller Stern am Himmel,
Ein wunderbarer, kleiner als die Sonne
Und grösser auch als sie. Dem Lichte nach,
Dem äussern, war er kleiner, grösser aber
Durch innern Werth, bedeutend ein Geheimniss.
Der Stern des Aufgangs sandte seine Strahlen
Ins Land der Finstern, führte sie den Weg
Wie Blinde, und sie kamen und entdeckten
Das wahre Licht und weiheten Geschenke
Und nahmen ew'ges Leben, beteten
Auch an, und kehreten zurücke.
So hatte zwei Herolde dann der Sohn:
Den in der Höhe, jenen in der Tiefe.
Der Stern des Lichtes jubelte dort oben,
Und unten kündete Joannes ihn;
Zwei Herold' also, dort ein Himmlischer,
Und hier ein Irdischer. Der ob're zeigte
Des Sohns Natur von Gottes Majestät,
Der unt're seine menschliche Natur.
O grosses Wunder! also waren sie
Herolde seiner Gottheit, seiner Menschheit.
Wer ihn für einen Sohn der Erde hielt,
Dem zeigt' als Himmlischen der Lichtstern ihn;
Wer bloss für einen Geistigen ihn hielt,
Dem kündete Joannes ihn als Mensch. —
Im heil'gen Tempel hob ihn Simeon
Auf seine Arm' und sang ihm:

„Kamst o Erbarmer
Gnädig mir Greise,
Legst mein Gebein
Im Frieden ins Grab;
Wirst mich erwecken
Einst aus dem Grabe,
(Führen verkläret)
Ins Paradies!"

Auch Anna schloss in ihre Arme ihn
Und drückte ihren Mund auf seine Lippen;
Da sank der Geist auf ihre Lippen nieder,
Wie einst dem Isaias, als er schwieg,

Die Kohle, welche seinen Lippen nahte,
Den Mund eröffnete.
Im Geist erglühend sang
Anna in dem Geist, der sich gesenkt
Auf ihren Mund:

„O Königes Sohn,
Und Sohn der Verkannten,
Hörend und schweigend,
Sehend und unsichtbar!
Verborg'ner, Allwissender,
Gott und auch Menschensohn:
Preis deinem Namen.“

IV. *In funere puerorum.*

(Opp. III. p. 298. Can. 36.)

ܒܪܝ ܫܦܝܪܐ ܕܐܬܓܒܠ ܡܢ ܛܝܒܘܬܐ ܒܟܪܣܐ ܕܐܡܗ ܘܨܒܬܗ ܒܪܚܡܘܗܝ
ܢܦܩܬ. ܘܐܬܚܙܝܬ ܒܥܠܡܐ ܫܦܝܪܐ ܐܝܟ ܘܪܕܐ. ܘܡܢ ܒܥܓܠܐ ܢܦܠ ܩܕܡ
ܩܛܝܦܐ ܘܐܬܪ ܢܛܘܪܘܗܝ ܘܐܒܝܫܘܗ ܘܚܒܠܘܗ. ܕܐܦܩܚ ܐܟܘܬ ܗܢܐ.
ܘܒܟܬܗ ܕܡܢ ܥܠܡܐ ܕܓܙܪ ܠܡܫܡܫܘܬܗ ܢܗܘܐ.* ܡܠܟܐ ܫܒܘܚܗ
ܦܪܘܩ ܠܟ ܕܐܒܗܐ ܒܪܝ ܠܟܠ ܠܡܠܟܘܬܝ ܘܠܐܪܥܐ ܕܚܝܘܬܐ ܕܐܬܒܛܠܬ ܡܢܐ
ܕܐܬܒܪܝܬ ܡܢܗ ܐܢܐ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܡܢܗ ܥܠܡܐ ܒܫܡܝܐ ܚܢܢܐ
ܘܐܬܪܗܐ ܕܡܚܝܢܗ ܠܐܪܥܐ ܕܚܝܘܬܐ ܒܡܟܝܟܐ ܕܒܥܘܬܐ. ܐܝܟ ܒܚܕܘܬܐ ܒܬܘܕܝܬ
ܢܦܫܐ.* ܠܟ ܬܫܒܘܚܬܐ ܦܪܘܩ ܠܟ ܘܢܦܫ ܒܐܒܘܢ ܘܡܫܒܚܘܬܐ ܠܟ.
ܘܐܪܥ ܒܗܘܕܝ. ܘܡܫܡܫܝܢ ܒܟܠܐ ܘܡܠܐ ܕܡܫܒܚܝܢ. ܘܥܡܐ ܕܝܗ
ܐܝܟܢܐ ܒܢܝܟ ܡܠܟܝ. ܐܝܟ ܡܠܟܐ ܘܐܪܥ ܒܫܘܪܐ ܡܠܐ ܕܒܟܝܬܐ
ܐܡܪܐ ܕܢܘܗܪܐ ܢܫܒܚ ܒܫܘܒܚܐ ܠܡܫܒܚܢܘܬܟ.*

Klage eines Vaters auf den Tod seines Söhnleins.

(Z. p. 78.)

Liebes Söhnchen, von der Gnade
In dem Mutterschooss gebildet,
Durch Erbarmung hold gestaltet,
Tratst du in die Welt der Leiden,

Wie ein Blümchen aus dem Boden:
Ach da sengte dich der Tod,
Glühend heisser als die Sonne,
Machte deine Blätter fallen,
Machte sterbend dich verwelken.
Dennoch wag' ichs nicht zu weinen
Ueber dich, denn sieh ich weiss es,
Dass der Sohn des Königs dich
Führte in sein Brautgemach. —

Wohl erregt durch ihre Liebe
Die Natur mich Kind zu weinen
Ueber deinen Tod; doch denk ich,
Dass sie in den Ort des Lichtes
Dich gebracht, so fürcht ich, meine
Klag' entehr' des Königs Wohnung;
Fürchte Tadel zu verdienen,
Dass ich in den Ort der Freuden
Dringe mit des Schmerzes Thränen:
Darum will ich meines reinen
Opfers mich ergeben freuen. —

Deiner Lieder Stimme rühret
Mich noch immer, tönt mir wieder
Ins Gehör, mich tief betrübend,
Und ich horche, mich erinnernd,
Tiefbeweget deinen holden
Tönen, deinen süssen Worten.
Doch wenn ich darüber klage,
Fasst sich meine Seele wieder,
Lauscht erstaunt der himmlischen
Lieder und der Geister Hymnen,
Die bei Deinem Hochzeitmahle
Ewig Hosianna rufen.

V. *De eodem.*

(Opp. III. p. 298. Can. 42.)

ܐܪܐ ܡܬܚܫܚܐ ܗܘܐ ܕܢܦܫܐ ܦܪܚܬܐ ܕܪ̈ܘܚܐ ܡܬܒܣܡܝܢ ܘܠܢܦܫܗ
ܬܫܒܚܬܐ ܡܬܢܚܡܝܢ ܚܝܠܐ ܕܟܠܗ ܘܡܫܬܒܚ ܒܗ * ܥܘܡܪܐ

[illegible]

Die Auferstehung der Gerechten.

(Z. 4, 87.)

Wenn am Auferstehungstag
Weht die Luft, versammeln sich
Die Gebeine der Gerechten
Und erwachen auf den Schall
Der Posaune durch die Macht
Gottes, der sie auferwecket.

An dem Tag, da aufersteh'n
Die Gerechten, werden auch
Neu der Himmel und die Erde.
Alle legen Rechenschaft
Ab, damit des Brautgemachs
Söhne keinen Schaden leiden.

Die Vollkommnen freuen sich
In dem Himmelreiche und
Mischen sich in Engelreihen,
Hören der Posaune Schall,
Jubeln und mit Siegsgesang
Stürzen sie den Tod hinunter. (Apoc. 20, 14.)

Zeigen in des Aufgangs Glanz
Die Gerechten sich, verdammt
Wird der Böse dann und Heuchler;
Feu'r und Dunkel quälet die,
Weil in ihrem Stolze sie
Die Gerechten einst beschimpften.

Seht des Paradieses Thor
Oeffnet sich, wenn sie ihm nah'n,
Den Gerechten dann von selber,
Und der Wächtercherub fällt
Hin vor ihnen, schlägt die Harf'
Und schwebt ihnen so entgegen.

Sie ersehn den Bräutigam
Dann erscheinen, wie er kommt
Unter Jubelsang von Osten.
Flügel schafft er ihnen an,
Schnell durchfliegen sie die Luft,
Beten an den Heissersehnten.

„Kommet nun ihr Lichtessöhn'!"
Rufet zu in jener Stund'
Jesus seinen Auserwählten,
„Setzet eure Kronen euch
Als der Mühe Lohn auf's Haupt,
Erben meines ew'gen Reiches!"

Durch das Prüfungsfeuer zieh'n,
Um die Prüfung zu besteh'n,
Die Gerechten wie die Bösen.
Ziehen jene durch, so ruht's;
Kaum erblickt's die Bösen, auf
Lodert es in hellen Flammen.

Oede wird das Todtenreich,
Wird ein einsam wüstes Land;
Aufthun sich die Gräber, werden

Leer und Adams Kinder steh'n
Auf vom Staub, und die Geschöpf'
Schwingen sich zu ihrem Herrn auf.

VI. *De eodem.*

(Opp. III. p. 300. Can. 44.*)

ܛܘܒܝܟܘܢ ܠܟܘܢ ܫܒܩܘܬܐ. ܕܡܢ ܡܘܡܐ ܢܩܝܐ ܘܫܒܝܪܐ. ܕܐܝܟ
ܐܡܪܐ ܚܘܪܐ ܬܡܝܡܐ. ܡܬܪܥܝܢ ܥܡܗ ܒܡܥܡܪܬܐ * ܥܡܗ ܐܡܪ̈ܐ
ܡܬܪܥܝܢ : ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ. ܒܝܬ ܐܝܠܢ̈ܐ. ܘܓܒܪܝܐܝܠ ܪܫ ܡܠܐܟ̈ܐ.
ܪܥܝܐ ܗܘܐ ܠܓܙܪ̈ܝܗܘܢ * ܕܪ̈ܥܝܢ ܘܕܝܨܝܢ. ܡܢ
ܕܟܘܠܐ ܘܩܪ̈ܝܢܐ. ܡܠܬܐ ܐܠܗܐ ܕܟܬܒܐ. ܘܡܬܪܥܝܢ ܕܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ *
ܘܗܘܝܢ ܢܩܝܐ ܠܟܠܝܠܐ. ܘܡܬܢܨܚܝܢ ܢܨܝܢ ܠܗܘܪܐ. ܥܘܪܝܢ
ܦܐܪܐ ܡܢ ܐܝܠܢܐ. ܘܢܟܝܢ ܠܐܪܐ ܕܚܘܒܐ * ܘܡܫܒܚܝܢ ܕܡܫܒܚܝܢ
ܠܟܠܗ. ܗܘܝܢ ܘܙܡܪܝܢ ܩܕܡܘܗܝ. ܘܡܙܡܪܝܢ ܪ̈ܡܐ ܕܡܠܟܘܬܐ. ܕܠܐ
ܬܘܩܦ ܕܟܠܝܠܗܘܢ. ܐܝܟ ܕܐܢܫ ܠܐ ܡܫܦܪܝܢ. ܘܡܫܒܚܝܢ ܠܡܪܗܘܢ
ܒܫܝܢܬܗܘܢ. ܘܡܬܒܣܡܝܢ ܐܦܝ̈ܗܘܢ. ܕܠܡܠܟܗܘܢ ܙܟܝ ܕܝܪܝܗܘܢ.

Die Kinder im Paradiese.

(Z. 4. 90.)

Preis dir o Gott vom Munde
Der Säuglinge und Kinder,
Die auf des Reiches Auen
Wie reine Lämmlein wachsen.

Sie weiden nach den Worten
Des Geistes (Ez. 34, 14. Is. 49, 9.) zwischen Bäumen,
Und Gabriel, Fürst der Engel,
Ist Hirte ihrer Heerden.

---

*) cf. Roediger syr. Chrest. p. 124.

So hoch wie sie und lieblich
Sind Heil'ge nicht und Jungfrau'n;
Sie sind ja Kinder Gottes
Und Zöglinge des Geistes.

Der Himmlischen Gefährten,
Vereint den Lichtes Söhnen,
Des reinsten Landes Bürger,
Vom Land des Fluches ferne.

Am Tag der Auferstehung
Frohlocken ihre Leiber;
Besieget ist die Freiheit,
Die ihren Geist nie trübte.

Kurz lebten sie hienieden,
In Eden ist ihr Leben,
Und ihre Eltern wünschen
Zu ihnen einst zu kommen.

VII. *De paradiso Eden.*

(Opp. III. p. 562. serm. I.)

ܡܠܬܐ ܡܫܬܒܚܢ ܥܠ ܠܫܥܪܘܗܝ ܡܩܒܠܢܐ . ܪܙܐ ܕܢܨܘܪܬܐ
ܢܣܬܟܠܘܢ ܒܡܠܦܢܘܬܗ . ܠܐܘܪܚܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܩܢܘܡܐ ܕܟܬܒܐ . ܘܥܠ
ܐܬܚܙܝ ܦܘܪܫܗ ܕܝܠܗ . ܡܬܦܫܛ ܒܡܠܬܐ . ܡܫܬܡܥ ܒܡܫܡܥܬܐ .
ܐܫܬܠܡ ܒܣܘܟܠܐ . ܘܡܬܠܡܕ ܒܡܠܠܬܐ * ܚܝܠܐ ܕܡܠܬܐ ܠܡܘܕܝܐ
ܡܬܒܥܐ ܘܡܫܬܥܐ ܗܘܐ . ܕܡܠܬܗ ܕܦܪܕܝܣܐ ܕܐܬܚܡܬܗܘܢ ܡܢ ܐܬܪ ܗܘܐ .
ܕܚܠܬܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܡܛܠ ܕܐܬܚܙܝ . ܕܢܚܘܐ ܠܗܘܢ ܡܫܬܥܝܢܐ .
ܢܗܘܐ ܠܫܡܥܝܗ . ܕܢܚܙܐ ܒܣܟܠܗ . ܢܛܥܐ ܕܐܬܢܛܪ . ܘܡܛܝܒܐ
ܕܐܬܒܪܝ * ܗܘܐ ܡܣܬܟܠܢܐ ܒܦܘܪܫܐ ܕܦܪܕܝܣܐ ܕܐܝܟܢ ܡܬܒܢܝܐ .
ܡܬܚܙܐ ܒܡܠܝܘܬܗ . ܒܚܠܡ ܚܙܐ ܦܘܪܫܐ ܕܚܟܡܬܐ ܕܐܠܗܘܬܗ . ܘܡܛܝܒ
ܗܘܐ ܐܦ ܢܛܪ ܡܫܬܠܛܐ ܕܡܛܠ ܠܡܣܬܡܘܟܘ . ܠܐ ܕܝܢ ܡܠܐ
ܕܐܝܬܘܗܝ ܐܠܐ ܡܠܐ ܕܡܫܚ ܠܐܢܫܐ ܠܡܬܒܪܝܘ * ܡܩܒܠܢܐ ܕܝܠܢܐ
ܡܢܝܢܗ ܠܦܪܕܝܣܐ ܘܬܘܒܐ ܕܥܠ ܢܗܘܝܢ ܩܢܘܡܝܢ ܠܚܝܐ ܕܘܟܬܗ .

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Das Paradies.

(Z. 4. 125.)

Moses, der Lehrer Aller
Durch seine Himmelsbücher,
Der Führer der Hebräer,
Zog mich zu seiner Lehre
Als Schüler durchs Gesetz,
Den Schatz der Offenbarung,
Drin steht enthüllt des Gartens Geschichte,
Der äusserlich beschrieben,
Hehr ist durch sein Verborg'nes,
Im Kurzen nur geschildert,
Erstaunlich durch Gewächse!

In Mitte zwischen Furcht
Und Liebe schwebt ich lange.
Die Lieb' zum Paradiese
Rief mich es zu beschauen;
Die Furcht vor seiner Grösse

Hielt mich zurück vom Forschen.
Mit Weisheit eint ich endlich Beides:
Scheu ehrend sein Verborgnes
Betrachtet' ich das Aeuss're,
Erforschte zum Gewinne
Und schwieg zu meinem Nutzen.

Mit Wonne sah ich die
Geschicht' des Paradieses;
Klein ist sie nur zum Lesen,
Doch reich an Stoff zum Forschen.
Mit meiner Zunge las ich
Im Aeussern die Erzählung;
Mein Geist erhob sich furchtsam fliegend
Zum Forschen seiner Herrlichkeit,
Doch nicht in ihrer Schöne,
Nur wie sie zu erreichen
Dem Menschen ist vergönnt.

Mit meines Geistes Augen
Sah ich das Paradies.
Die Höhen aller Berge
Sind unter seiner Höhe;
Nur seinen Fuss bespülte
Der Sündfluth höchste Woge
Und küsst anbetend ihn und wandte
Sich weg, um zu zertreten
Der Berg und Hügel Spitzen.
Ihm küsst sie nur die Füsse,
Das Höchste sonst zerschlagend.

Doch liegts auch noch so hoch,
Nie steigt man d'rin sich müde;
Denn nimmer quält in ihm
Anstrengung seine Erben.
Es lockt so wonniglich
Durch seinen Reiz die Waller
Und glänzt durch seiner Strahlen Pracht,
Durchweht von süssen Düften.
Lichthelle Wolken bilden
Darin Gezelte denen,
Die seiner würdig sind.

Von ihren Zelten schweben
Des Lichtes Söhne nieder
Und freu'n sich in der Erde,
Wo sie Verfolgung litten.
Sie tanzen auf dem Rücken
Des Meeres, nicht versinkend,
Wo Simon auch — der Fels nicht sank.
O selig, wer da schaute
Bei ihnen seine Lieben
In Schaaren auch hienieden,
Da oben ihre Zelte.

Die Wolken ihre Wagen
Durchfliegen leicht den Aether.
Ein Jeder fährt einher
An seiner Jünger Spitze;
Sein Gespann ist seiner Müh',
Der Schaar die Glorie gleich;
Heil dem, so der Propheten Flug mit ihren
Reih'n, und der Apostel
Mit ihren Schaaren schaute!
„Denn wer da that und lehrte
Ist gross im Himmelreich.“ (Mat. 5, 19.)

VIII. *In Dominica Palmarum.*

(Opp. III. 209.)

ܗܐ ܟܪܘܙܐ ܐܬܝܠܚܘܢ . ܡܢ ܡܠܟܐ ܕܐܬܐ ܠܟܝ . ܫܘܒܚܐ ܕܪܡܘܬܐ
ܦܘܡܗ ܠܐܘܪܚܗ . ܘܫܒܚܗ ܒܗ ܒܐܘܫܥܢܝܗܘܢ * — ܝܫܘܥ ܒܟܠܝ
ܡܠܐܟܐ . ܡܢ ܐܪܥܐ ܫܡܥܢܘܗܝ . ܒܝܘܡ ܒܢܝܐ ܡܫܒܚܝܢ . ܡܢ
ܙܘܥ ܒܐܘܫܥܢܝܗܘܢ * — ܢܫܒܚܝܘܗ ܟܠܢ ܡܢ ܥܘܡܩܐ . ܒܐܫܦܝܪܐ
ܕܫܘܒܚܝܗ . ܢܫܒܚ ܟܠܢ ܠܝܫܘܥ . ܒܡܘܙܐ ܘܒܢܟܝܢ *
ܢܗܘܘܢ ܥܡܐ ܕܒܢܝܐ . ܒܫܡܫܬܐ ܕܐܘܠܦܢ . ܝܫܘܥ ܕܐܝܟܐ
ܒܫܒܚܬܟ . ܘܫܘܒܚܐ ܒܝܘܡ ܕܢܒܚܢ * ܝܘܡܐ ܗܢܐ ܒܐܘܫܥܢܐ .
ܐܦ ܥܡܐ ܒܫܒܚܬܗ . ܫܡܥ ܝܘܡܐ ܕܢܒܚܢ . ܕܝܠܗ ܗܘ ܫܘܒܚܐ
ܕܫܡܥܬ * — ܒܫܡܐ ܫܡܝܐ ܝܫܘܥ . ܘܫܒܚܘܗ ܝܠܕܐ ܕܒܢܝܐ . ܡܢ

ܡܚܕܘܢ ܒܐܫܬܒܚܬܗܘܢ. ܠܗܘ ܕܐܪܥܝ ܥܘܡܩܐ ܘܪܘܡܐ * ܐܘܫܥܢܐ ܡܪܢܐ
ܕܟܠܝܗ. ܢܣܒܘܢ ܫܘܒܚܐ ܒܐܘܫܥܢܐ. ܐܘܫܥܢܐ ܡܪܢܐ ܕܟܠܗܘܢ *) ܢܥܢܘܢ
ܥܡܡܐ ܘܡܠܟܘܬܐ * ܐܘܫܥܢܐ ܕܡܠܟܐ ܢܨܚܐ. ܘܢܣܒܚܘܢ ܠܐܠܗܐ ܕܐܪܥܝ
ܠܡܠܟܐ ܘܢܣܒܗ ܠܐܪܟܐ. ܕܢܝܚ ܠܗ ܐܪܟܝܐ * ܐܘܫܥܢܐ ܡܠܟܐ
ܢܨܝܚܐ. ܐܦ ܐܠܝܨܘܬܗ ܢܦܫܩܘܢ. ܟܕ ܡܚܘܪܐ ܠܡܠܟܐ ܪܥܝܐ.
ܘܐܢܘܢ ܟܠܗܘܢ ܡܫܡܫܢܐ * ܐܘܫܥܢܐ ܫܡܝܐ ܢܥܢܘܢ. ܫܡܫܝܐ ܡܫܡܫܢܐ
ܕܢܘܗܪܐ. ܟܕ ܫܡܥܘ ܒܩܠܗ ܥܘܡܩܐ. ܠܒܪܐ ܕܪܒܐ ܘܐܬܒܣܡܘ *
ܐܘܫܥܢܐ ܥܠ ܢܘܗܪܗ. ܒܬܪܘܢܘܣܐ ܕܫܡܝܢܝܘܬܗܘܢ. ܢܥܢܘܢ ܥܡܡܐ
ܒܡܫܒܚܬܗܘܢ. ܠܒܪܘܟܐ ܕܒܫܡܗ ܐܬܐ * ܐܘܫܥܢܐ ܐܪܟܐ ܕܐܬܐ.
ܘܡܗܘܐ ܢܗܘܘܢ ܐܝܟ ܐܒܢܐ. ܩܡܘ ܡܢ ܡܚܟܐ ܕܐܬܚܒܫܘ. ܕܐܬܐ
ܢܣܒܘܢ ܠܫܒܝܐ * ܐܘܫܥܢܐ ܢܨܚܐ ܢܝܚܐ. ܘܢܗܪܐ ܕܒܗ ܢܬܦܨܘܢ.
ܫܒܩܐ ܕܐܬܐ ܩܕܡ ܐܬܪܗ. ܠܐܬܪܐ ܡܟܝܟܐ ܕܐܬܡܠܝ * ܐܘܫܥܢܐ ܠܟܠܝ
ܢܨܝܚ. ܘܐܣܝܐ ܕܐܬܟܢܫܘ. ܕܗܐ ܐܬܦܫܩ ܫܘܒܚܗܘܢ. ܘܢܣܒܘܢ
ܢܘܚܐ ܒܡܫܝܚܐ * ܐܘܫܥܢܐ ܒܡܫܝܚܐ ܕܐܬܐ. ܘܢܗܘܐ ܐܦ ܡܫܬܘܐܬܐ.
ܕܗܐ ܒܟ ܒܫܡܐ ܡܬܒܪܟ. ܡܫܒܚܐ ܕܐܬܐ ܠܐܪܥܝ * — ܐܘܫܥܢܐ
ܒܪܡܐ ܢܨܝܚ. ܘܡܫܒܚܬܐ ܢܣܩܘܢ. ܫܒܚܐ ܕܠܟ ܡܚܘܪܐ.
ܘܡܫܒܚ ܒܪܡܐ ܗܘ ܗܘ ܕܐܬܐ * —

Einzug Jesu in Jerusalem.

(Z. 4. 215.)

Zum Jubel hat euch eingeladen
Des Königs Sohn, der zu uns kam;
Geht ihm mit Palmgezweig entgegen
Und singet eu'r Hosanna ihm.

Freu'n sollen sich mit uns die Engel
Erhebend der Posaunen Ton.
Die Völker jubeln und die Zungen,
Frohlockend mit Hosannaruf.

---

*) Verba hic inserta: ܠܥܡܡܘ ܢܦܫܐ ܘܡܠܟܘܬܐ supervacanea omisi.

Dich loben Herr die Creaturen
In ihrer Bildungen Gestalt;
Dir jubeln sollen alle Winde
Mit staunendem, erregtem Weh'n.

Des Himmels Zierden sollen prangen
Zum Preise deiner Wesenheit.
Die Höh'n sich freu'n, weil du herabkamst,
Die Tiefen tanzend preisen dich.

Das Meer erfreu' sich deiner Schritte,
Und deiner Tritt' das feste Land.
Uns're Natur frohlock' dich lobend,
Weil deine Gottheit wohnt in ihr.

Heut sollen sich erfreu'n die Himmel,
Und alle Geisterschaaren mit,
Nach ihren Weisen jenen lobend,
Der Hohes neigte und erschien.

Heut sollen alle Wasser oben
Laut preisend Hosianna schrei'n;
Heut sollen alle Wasser unten
Des Lobes Gaben opfern dir.

Das Firmament frohlocke heute,
Es preis' den Ew'gen, der geneigt
Den Himmel und zur Erd' herabstieg,
Zu wohnen bei den Sterblichen.

Heut freue sich die Sonne, heller
Soll schimmern ihrer Strahlen Glanz
Und huld'gen jener hehren Sonne,
Die Licht der ganzen Welt gebracht.

Heut glänze in den schönsten Strahlen
Der Himmelsleuchten hell der Mond,
Anbetend in der Höh' den Höchsten,
Der huldvoll sich erniedrigte.

Heut sollen auch die Sterne alle
Geschmückt in ihrer Lichtgestalt
Der Jubellieder Gaben senden
Dem Schöpfer, der sie so geschmückt.

Heut hüpfe freudig auf die Erde,
Wie Lämmer tanze das Gebirg
Dem Königssohn, der zu besuchen
Die Menschen sich erniedrigte.

Heut soll das Meer sich freu'n, die Inseln
In ihm verklären sich vor Lust,
Im Herrn, der kam aus seiner Glorie
In uns'rer Menschheit Jammerhaus.

Heut soll'n frohlocken auch die Wälder
Und Hain' mit ihren Bäumen all',
Denn ihr Gezweig wird abgeschnitten,
Als schöne Fahn' es zu erhöh'n.

Heut soll auch das Gewild frohlocken,
Die ganze Thierwelt sich erfreu'n;
Denn seht auf einem Esel reitend
Zog ein bei uns der Himmlische.

Heut sollen sich erfreu'n die Flecken,
Die Städt' in frohem Ungestüm,
Denn selbst der Kindlein Stimme rufet:
„Gepriesen sei er, der da kam!"

IX. *In eadem.*

(ib. p. 220.)

ܫܘܒܚܐ ܠܕܐܬܐ ܒܫܡܗ. ܡܒܪܟ ܕܐܬܐ ܘܒܩܝܡܗ. ܐܘܫܥܢܐ
ܒܡܪܘܡܐ ܡܫܒܚܬܐ. ܠܒܪܗ ܕܐܒܐ ܕܫܠܚܗ.* ܡܒܪܟ ܕܫܒܩܗ
ܐܬܟܣܝܬܗ. ܕܢܦܪܘܩ ܠܒܢܝܢܫܐ ܐܢܫܐ. ܡܒܪܟ ܗܘ ܡܠܟܐ ܕܐܬܡܟܟ.
ܕܢܚܘܐ ܐܠܗ ܠܡܫܬܝܐ.* ܡܒܪܟ ܗܘ ܕܐܬܐ ܕܢܫܟܠܠ. ܐܬܐ ܘܡܦܩܢܐ
ܕܢܝܫܐ. ܡܒܪܟ ܗܘ ܕܐܦܝܣ ܒܪܫܐ. ܒܚܘܒܐ ܘܪܚܡܐ ܕܒܗܘܢ.*
ܡܒܪܟ ܗܘ ܕܫܡܝܐ ܢܦܝܩܐ. ܐܬܝܗ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܠܐܘܪܫܠܡ. ܡܒܪܟ
ܗܘ ܕܒܚܝܠܐ ܐܬܝܗ ܠܗ. ܡܫܝܚܐ ܡܠܟܐ ܒܟܢܫܐ.* ܡܒܪܟ ܡܠܟܐ
ܡܠܟܐ ܕܐܬܐ. ܕܢܚܘܐ ܡܠܟܐ ܕܒܫܡܝܐ. ܡܒܪܟ ܗܘ ܕܠܟܠܗܘܢ
ܢܚܘܐ. ܘܐܫܬܒܚ ܒܡܠܟܐ ܕܠܟܠܗܘܢ.* ܡܠܟܐ ܡܢܢ ܕܠܐ ܬܬܪܦܐ.

ܒܡܘܬܟ ܕܡܚܐ ܐܬܚܝܝ. ܘܒܩܝܡܬܟ ܗܘ ܕܒܪܘܚܐ. ܒܚܝܠܐ ܕܫܡܝܐ
ܠܐܒܘܟ * ܒܛܠܐ ܡܡܝܬܐ ܕܚܝܘܗܝ ܗܘܐ. ܠܡܫܝܚܟ ܕܒܗ ܘܩܝܡܬܐ.
ܕܒܪܫܡܬܗܘܢ ܐܬܐ ܝܘܡܐ. ܘܡܠܟܘܬܗ ܡܢ ܬܫܒܘܚܬܐ * ܠܫܒܚܢ
ܦܘܩܕ ܕܡܫܘܠܝܐ. ܒܗܘܢܐ ܕܢܦܫܐ ܕܡܪܝܐ. ܘܢܦܫܬܐ ܒܟܠܗ
ܡܫܒܚܝܢ. ܒܗܘ ܕܫܒܩܐ ܘܡܘܕܝܢܐ * ܕܝܘܡܢ ܢܫܒܚ ܒܗܘܢ ܟܠܗܐ.
ܕܒܗ ܗܘ ܡܫܝܚܐ ܕܒܪܝܬܐ. ܘܫܡܝܐ ܕܡܬܡܠܝܐ ܕܢܫܒܚ. ܕܫܒܝܬܐ
ܡܠܟܐ ܐܦܝܠܐ * ܕܝܠܗ ܢܒܝܐ ܐܝܟ ܒܚܠܐ. ܕܢܫܬܒܚܘܢ ܡܠܟܘܗ
ܕܡܠܟܘܬ. ܢܒܝܐ ܟܠ ܟܢܫ ܫܒܚܐ. ܐܦܝܠܐ ܠܟܝܢܗ ܕܪܘܚ *.

Am Palmsonntage.

(Z. 4. 220.)

Mit seinen Kindern schreiet Salem:
Preis ihm, der kommt und kommen wird,
Hosanna in der Höh' und Tiefe,
Des allerhöchsten Vaters Sohn!

Preis ihm, der sich aus Lieb' erniedrigt
Zum Heil des menschlichen Geschlechts;
Dem König Preis, der arm geworden,
Die Dürftigen zu machen reich.

Preis ihm, der kam um zu erfüllen,
Was die Propheten vorgesagt;
Preis ihm, der alle Welt erfreut
Durch seines Vaters reichen Schatz.

Preis ihm, den selber stumme Wesen
Mit Hosianna laut gerühmt;
Preis ihm, dem Kindlein selbst gesungen
Mit Liedern neuen Lobgesang.

Dem neuen König Preis, den kommen,
Den Neugeborne preiseten;
Preis ihm, den lallend auch die Kinder
Gelobet in der Jünger Schaar.

O Herr, wer soll sich nicht verwundern,
Wie weit sich deine Lieb' herab
Gelassen? Denn der Cherub Wagen
Trägt zitternd deine Herrlichkeit.

Und dennoch trug ein schlechtes Füllen
Auch deine grosse, heilge Macht,
Weil du erbarmend zu uns kamest,
Uns zu erhöhen durch dein Heil.

Mein Mund verkünde rühmend deine
Gerechtigkeit an diesem Tag
Der Freude, meine Zunge spreche
Dein Lob an deinem Segensfest.

An diesem Fest jauchz' meine Seele,
An dem die Schöpfung sich erfreut,
Und trage Zweig' von Lobgesängen
Anstatt der Hosiannazweig,

So Knaben trugen vor dem Füllen,
Auf dem sass deine Majestät:
Wir rufen zu dir mit den Kindern:
Hosanna, Heil dem Davids Sohn!

X. *Eva et Maria.*

(Opp. II. p. 328. ex serm. exeg.)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

(Z. 273.) Einst sah mit ihrem Auge
Eva des Baumes Schöne,
Da fand in ihrer Seele
Der Rath des Argen Eingang,
Und bittre Reue war
Das Ende jener That.
Maria sah mit ihrem Ohr*)
Den Unsichtbaren, der da kam.
Ein Wort, da ward empfangen
In ihrem Schooss die Kraft,
Die einen Körper anzog.
Der Tod und Satan fragten
Dem Rufe von ihm nach.
Sie standen staunend, hörten
Die Engel von ihm jubeln:
„Der tödtet den Tod,
Vernichtet den Bösen,
Ist die Wonne der Engel,
Die Hoffnung der Menschen.“
Da sah'n der Tod und Satan
Einander schaudernd an,
Rathschlagten dann, wohin
Sie flöh'n sich zu verbergen;
Der Böse floh der Wüste zu,
Der Tod stürzt in den Abgrund.
Weil sie von ihm geflohn,
Besucht er ihren Zufluchtsort,
Ging in die Wüst' und überwand
Den Bösen in derselben:
Auch in die Tief' und überwand
Den Tod in seiner Höhle.
Weg waren beide, die
Der Menschen Hoffnung raubten.
Drum blüht auf Erden Hoffnungsfülle
Und Freude in der Höhe,
Wie dort, als Engel niederschwebten
Mit froher Botschaft zu den Menschen.

---

*) Intellige de Conceptione per aurem facta.

B. Cantica ad Missam.*)

a. Hymni in priori Missae parte praeparatoria decantati.

Ante Lectionem in cornu Epistolae.

(Ex Miss. Antioch. Maron. Rom. 1716. p. ܨܘ seq.)

ܐܦܪܘܣܦܘܪܐ : ܗ̇ܝ ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ ܐܠܗܝܬܐ ܘܡܫܡܠܝܢܘܬܐ ܟܠ ܟܗܢܐ
ܗܢܐ ܕܩܪܒܢܐ ܕܡܬܩܪܒܝܢ ܠܐܠܗܟ * ܢܩܒܠܝܗ̇ ܗ̇ܘ ܡܪܢ ܡܛܠܬܗܘܢ ܘܢܫܒܘܩ
ܠܗ ܚܛܗܝܗܘܢ : ܘܠܗܘܢ ܗ̇ܘ ܢܬܠ ܠܥܢܝܕܐ : ܘܫܝܢܐ ܘܢܘܗܪܐ ܠܚܝܐ ::
ܕܢܣܒܘܢ ܗ̇ܘ ܟܠܗܘܢ ܘܠܡܠܟܘܬܗ ܗ̇ܘ ܕܫܡܝܐ : ܒܢܩܦܐ ܗ̇ܘ ܥܡܗ
ܒܐܝܕܐ : ܘܒܩܠܝܠܐ ܡܛܠܬܐ ܢܬܠܝ * ܚܙܘ ܗ̇ܘ ܡܪܢ ܫܘܒܚܐ :
ܘܐܘܕܝܬܐ ܠܟܠ ܕܪܚܡܝܢ : ܘܢܣܓܕܘܢ ܡܢ ܟܪܘܒܐ : ܘܩܪܐ ܕܪܘܚܢ
ܒܐܦܝܠܐ :: ܘܐܝܟܐ ܕܐܬܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܠܥܠܝܐ ܘܡܫܒܚܢܐ :
ܡܫܘܕܥܬܐ ܕܢܦܫܬܟ ܒܥܪܐ ܒܫܘܦܪܗ ܫܘܒܚܐ * ܘܐܠܗܝ ܕܐܝܬܘܗܝ
ܡܘܗܒܬܐ ܘܛܝܒܘܬܐ ܠܥܡܠܝܘܬܐ : ܡܘܗܒܬܗܘܢ ܠܢܦܫܬܗܘܢ
ܘܫܘܬܦܘܬܗܘܢ ܠܡܫܝܚܐ :: ܥܒܕ ܟܢܘܫܬܐ ܕܩܘܕܫܐ : ܘܐܪܥܐ ܘܫܡܝܐ ܒܚܕܘܬܗܘܢ :
ܘܥܡ ܥܢܝܢܐ ܠܐܒܗܝܢ : ܘܒܢܝܗܘܢ ܢܟܣܐ ܘܢܦܫܗܘܢ ܥܡ * ܡܬܒܪܟܝܢ
ܦܘܠܚܢܐ ܠܫܡܝܐ ܗܢܐ ܕܩܪܒܢܐ : ܠܡܣܝܒܪ ܡܪܢ ܡܬܥܗܕܝܢ :
ܘܡܫܒܚܝܢ ܡܫܬܒܚܝܢ :: ܡܬܩܕܫܝܢ ܡܬܩܕܫܝܢ ܡܬܢܣܒܝܢ ܕܡܫܝܚ :

*) Cum permulta in Missa essent, quae metrice pronuntiarentur, optimum duxi, ordinem sequi Eucharistiae, qualis in Missalibus usitatis et Anaphoris vulgatissimis habetur, (Ass. cod. lit. lib. IV. p. 2. p. 131. sq. Renaudot. coll. lit. or. 2. p. 1. sqq. et Miss. Maron. et Antioch.): ideoque hymnos ad genus et speciem disponendos curare non potui.

ܘܡܫܡܫܢܘܬܗ ܐܦ ܠܡܥܒܕܢܘܬܗ : ܘܡܫܬܘܕܝܢܘܬܗ ܘܡܫܡܠܝܢܘܬܗ * ܘܡܫܡܫܢܘܬܗ ܕܠܡܫܡܫܢܐ: ܘܡܫܡܠܝܘܬܗ ܕܡܢ ܡܫܡܢܐ : ܘܡܫܡܠܝܘܬܗ ܡܫܡܫܢܘܬܗ : ܕܚܢܢ ܠܟܠ ܙܒܢܝܢ :: ܘܠܐܦܝܢ ܡܫܬܥܠܝܢ ܕܐܒܐ ܘܡܫܡܠܝܢ ܘܡܫܒܚܝܢ ܠܗ : ܘܐܡܪܝܢ ܠܗ ܐܘܪܚܐ ܕܚܝܐ ܕܬܪܥܐ ܗܘ ܠܟܠܗ ܡܫܡܠܝܘܬܐ * ܘܡܫܡܫܢܝܬܐ ܘܡܫܡܫܢܝܬܐ ܕܫܡܝܐ ܡܢ ܡܫܡܠܝܢܘܬܐ : ܕܡܫܡܠܝܢ ܐܝܟ ܥܝܪܝܢ ܩܕܝܫܝܢ ܘܫܡܝܢ ܩܕܝܫܐ :: ܘܟܠ ܕܐܡܪܘ ܠܐܒܪܗܡ ܒܫܠܡܐ ܡܫܡܫܢܐ ܡܫܡܫ : ܡܛܠ ܐܝܟ ܡܢܘ ܩܕܝܫܝܢ ܘܫܡܝܢ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ * ܘܟܠ ܡܫܡܫܢܐ ܡܫܡܫܢܐ ܬܘܒ ܠܟ ܡܢ ܩܕܡ ܐܝܟ : ܡܫܡܫܢܐ ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ ܡܫܡܫ ܐܚܐ ܕܡܫܡܫܝܢ :: ܘܡܫܡܠܝܢ ܕܫܡܝܐ ܡܫܡܫܐ ܘܠܡܫܡܫܢܐ ܡܫܡܠܝܢܘܬܗ : ܘܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܘܕܟܠܗܝܢ ܡܫܡܫܢܐ ܕܡܫܡܫܢܘܬܗܘܢ * ܐܚܐ ܘܡܫܡܫܐ ܘܐܡܪ ܡܘܬ ܡܢ ܠܥܠܡ ܩܘܡܐ : ܠܟ ܗܘ ܡܫܒܚܝܢ ܬܫܒܘܚܬܐ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ ::

XII.

. ܡܫܡܫܢܐ : ܐܝܟܢܐ ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܡܫܝܢ ܠܗ ܥܝܪܐ ܩܕܝܫܐ . ܘܡܫܡܫܝܢ ܠܗ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܡܫܝܚܐ ܕܟܠܗ * ܩܕܝܫܐ ܕܟܠ ܕܡܫܡ ܬܫܒܘܚܬܐ ܡܢ ܠܐ ܡܫܡܫ : ܘܐܡܪ ܐܝܟ ܡܫܡܫܢܐ ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ :: ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܡܫ ܟܠ ܡܫܡܫܢܐ ܡܫܡܫܢܘܬܗ ܘܡܫܡܫ ܗܘ ܠܗ ܡܫܡܫܢܘܬܗ ܘܡܫܡܫܢܘܬܗܘܢ * ܘܡܫܡܫ ܥܝܪܐ ܩܕܝܫܐ ܠܡܫܡܫ ܕܡܫܡܫܢܘܬܗ : ܘܡܫܡ ܐܡܝܢ ܡܫܡ ܠܡܫܡܫܢܐ ܡܫܡܫܢܘܬܗ :: ܗܘ ܡܫܡܫܢܐ ܡܫܡܫ ܩܕܝܫܐ ܕܡܫܡܫ ܐܡܪܝܢ : ܕܗܘܐ ܩܕܝܫܐ ܡܢ ܥܠܡܐ ܕܡܫܡܫܐ ܐܝܟ * ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ ܡܫܡܫܢܐ ܡܢ ܡܫܡܫܢܐ ܬܫܒܘܚܬܐ : ܕܩܕܝܫܝܢ ܡܫܡܫ ܘܡܫܡܫ ܚܝܐ ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ ܡܫܡܫܢܘܬܗ :: ܐܝܟܢܐ ܡܫܡܫܢܐ ܚܕܐ ܕܡܫܡ ܠܟ ܡܫܡܫܢܘܬܗ ܘܡܫܡܫ ܐܡܪ ܗܘ ܡܫܡܫܢܐ ܘܡܫܡܫܢܘܬܗ * ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܡܫܡܫܝܢ ܡܫܡܫܢܐ ܡܢ ܠܐ ܡܫܡܫܝܢ : ܡܫܡܫܢܘܬܗܘܢ ܡܫܡܫ ܐܝܟܢܐ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ :: ܡܫܡܫܝܢ ܘܡܫܡܫܢܘܬܗ . ܡܫܡܫܢܐ ܡܫܡܫ ܚܕܐ ܕܐܡܪܝܢ : ܘܡܫܡܫ ܥܡܗ ܗܘ ܡܫܡܫܢܐ ܕܫܡܝܐ ܐܝܟ * ܕܡܫܡܫܢܐ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ ܕܐܢܐ ܡܫܝܚܐ ܕܠܐ ܡܫܡܫܢܘܬܗܘܢ : ܘܡܫܡܫܢܐ ܡܫܡܫܢܘܬܗ ܘܐܡܪܗ ܡܫܡܫܢܘܬܗ ܘܡܫܡܫܢܘܬܗ ܡܫܡܫܢܘܬܗ :: ܡܢ ܠܐ ܩܕܝܫܐ ܐܠܐ ܡܫܡܫ ܕܠܐ ܡܫܡܫܐ : ܘܡܢ ܠܐ ܡܫܡܫܢܐ ܡܫܡܫܐ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ ܘܠܐ

ܡܫܒܚܢܐ * ܠܡܪܢ ܕܐܬܐ ܠܐܪܥܢ ܗܘܐ ܠܒܫܐ ܦܓܪܐ : ܗܘ ܗܘܐ ܦܓܪܐ
ܒܝܬܐ ܡܠܟ ܫܘܫܢܐ ܕܟܬܒܢܐ ܦܬܝܚܐ :: ܡܫܡܫܢܐ ܘܐܗܪܘܢ ܟܘܡܪܘܗܝ
ܠܐܪܙܐ ܘܡܫܝܚܘܬܗ ܦܘܪܩܢܗ : ܘܦܪܨܘܦܗ ܟܘܡܪܐ ܠܫܡܫܘܬܗ ܕܐܪܙܐ
ܕܡܪܢܘܗܝ * ܢܦܩ ܘܐܝܬܘܗܝ ܚܕ ܡܠܟܘܬܗ ܐܦ ܢܦܫܗ ܘܐܠܗܘܬܗ.
ܟܘܪܐ ܠܟ ܐܪܙܐ ܕܟܗܢܘܬܗ ܘܪܥܝܗ ܕܡܢ ܠܥܠܡ :: ܫܠܝܚ ܗܘܐ ܐܪܙܐ ܕܐܬܓܠܝ
ܗܘܐ ܥܠ ܦܘܪܩܢܐ : ܘܐܬܐ ܠܘܬܢ ܐܢܫ ܬܡܗܐ ܕܠܐ ܡܫܡܠܝ * ܟܠ
ܡܬܘܡ ܗܘ ܡܫܡܠܝ ܥܠ ܡܘܫܐ : ܡܫܡܠܝܢ ܐܪܙܐ ܘܠܐ ܡܫܬܠܡܝܢ
ܕܝܬܝܪܐ ܡܢܗ :: ܦܘܠܚܢܐ ܕܟܠ ܕܐܬܦܢܝ ܠܗܘܢ ܡܫܬܡܫܝܢ ܐܪܙܘܗܝ :
ܘܕܠܐ ܡܢܝܢܐ ܠܐܢܫ ܦܘܪܫܢܗ ܘܡܠܟܘܬܗ ܠܥܠܡ * ܘܡܢ ܠܐܝܠܝܢ ܘܡܫܠܡ
ܡܢܝ ܕܚܝܐ ܗܢܐ ܘܐܬܓܠܝ ܗܘ ܟܠ ܬܡܗܐ ܕܡܫܡܫܝܢ ܠܟ :: ܡܫܠܡ
ܡܢܝ ܠܡܠܟܘܬܝ ܘܠܟܗܢܘܬܝ ܗܘܝܢ ܗܘܢ ܕܥܡܟܐ ܠܟܗܢܐ ܕܡܢ
ܒܪܬܐ * ܕܝܗܒ ܠܟܠܢ ܡܢ ܠܥܠܡ ܡܠܟܘܬܐ ܦܘܪܩܢܐ ܘܪܚܡܬ ܚܝܐ ܕܡܫܡܠܝܢ
ܠܗ ܡܫܒܚܢܘܬܐ :: ܡܫܒܚ ܠܟ ܡܢܝ ܡܢ ܢܒܝܐ ܘܡܢ ܫܠܝܚܐ :
ܘܡܢ ܫܡܝܐ ܘܡܢ ܐܪܥܐ ܠܡܫܝܚ ܦܘܪܩܢܢ * ܬܫܒܘܚܬܐ ܡܢܝ
ܠܗܘ ܕܫܠܚ ܦܘܪܩܢܐ : ܘܠܐܒܘܗܝ ܘܠܗ ܫܘܒܚܐ ܘܩܘܕܫܐ ܕܐܝܬܘܗܝ
ܡܫܡܠܝ :: ܐܡܝܢ ܘܐܡܝܢ

XIII.

ܡܥܢܝܬܐ : ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܝܠܕ ܡܢ ܒܪܬ ܕܘܝܕ ܡܫܒܚܢܘܬܐ :
ܘܩܪܒ ܠܟܠܗ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܘܒܚܪܘܬܐ * ܓܒܪܐ ܠܟܠܟܝ ܒܪܝܟ
ܠܟܠܟܝ ܡܫܝܚܘܬܐ : ܫܡܥܘ ܠܟܠܟܝ ܥܡܗ ܢܛܠܟܝ ܡܢ ܐܒܗܘܬܐ ::
ܐܘܪܚܐ ܕܫܡܐ ܚܕܐ ܠܟܠܟܝ ܡܕܒܪܢܘܬܐ : ܘܠܐܬܪܐ ܠܡܫܝܚܝ ܡܫܬܒܚܢܝ
ܡܫܝܚܘܬܐ * ܡܢ ܚܘܒ ܟܠܟܝ ܢܦܫ ܗܘ ܕܐܡܝܢܘܬܐ : ܠܐܒܐ
ܡܫܒܚܐ ܡܫܪܝܢ ܡܪܝܡܐ ܚܝܐ ܡܫܪܬܐ :: ܟܠ ܡܢܗ ܡܬܦܫܢܢܐ
ܕܪܘܚ ܠܗܘܢ ܡܫܬܡܫܬܐ : ܥܡ ܦܘܪܩܢܐ ܐܘܪܚ ܐܝܟ ܝܠܕ ܡܫܝܚܘܬܐ *
ܗܘ ܢܗܘܐ ܠܗܘܢ ܡܫܟܚ ܡܬܝܢܐ ܘܫܡܝܢܘܬܐ : ܘܗܘ ܢܦܩܘܢ ܡܢ
ܡܫܝܚܐ ܡܪܢ ܒܐܠܗܘܬܐ :: ܫܠܡ ܥܠܝܗ ܠܟܠܗܘܢ ܥܡܗ ܡܫܝܚܘܬܐ :
ܘܐܫܬܒܚ ܐܝܟ ܟܠ ܦܘܪܩܢܐ ܡܠܐ ܢܘܗܪܬܐ * ܘܫܡܐ ܕܐܚܝܕ ܦܓܪܐ ܘܕܡܟܝ
ܡܫܝܚܘܬܐ : ܠܐ ܢܫܬܒܩܘܢ ܡܢܗ ܥܡܗ ܕܝܠܗ ܕܩܘܫܬܐ :: ܘܐܟܡܢ

ܡܪܝܐ ܡܢ ܗܘ ܕܟܠ ܥܠ ܡܪܘܬܐ : ܡܪܝܐ ܘܫܡܝܐ ܡܢ ܥܠ ܟܠܐ
ܕܡܫܝܚܘܬܐ * ܡܠܟܐ ܘܪܝܫܐ ܘܡܠܟܐ ܘܡܪܐ ܘܥܠ ܟܝܢܘܬܐ : ܡܠܟܐ
ܘܪܘܚܐ ܘܡܠܟܘܬܐ ܝܚܝܕܝܐ ܡܫܝܚܝܘܬܐ :: ܘܐܦܪܐ ܦܓܪܗ ܡܠܟܐ ܘܡܠܟܐ
ܒܐܠܗܘܬܐ : ܗܘܝ ܠܗ ܫܘܪܐ ܘܒܝܬ ܐܠܗܘܬܗ ܡܬܒܣܪܘܬܐ * ܠܐ ܬܒܥܘܢ
ܠܗ ܫܘܠܡܐ ܘܐܦܐ ܘܫܘܠܡܐ . ܠܥܠܡܐ ܠܥܠܡܝܢ ܗܘܝܘ ܐܝܟ ܒܟܝܢܘܬܐ ::
ܡܠܟܘܬܗ ܕܡܠܟܘܬܐ ܬܗܘܐ ܐܝܟ ܒܡܫܠܡܢܘܬܐ : ܠܥܠܡܐ ܥܠܡܝܢ ܘܐܠܗܐ ܐܝܟ
ܡܚܡܕܘܬܐ * ܐܦ ܠܡܠܟܘܬܐ ܕܒܪ ܐܝܟ ܡܢ ܒܪܝܬܐ : ܠܡܪܐ ܘܪܒܐ
ܐܒܐ ܐܝܟ ܡܫܡܠܝܘܬܐ :: ܒܪܐ ܐܝܟ ܘܡܫܘܕܥ ܐܝܟ ܒܡܫܡܠܝܘܬܐ :
ܡܠܟ ܠܥܠܡܝܢ ܠܥܠܡܐ ܘܫܘܒܚܐ ܘܡܫܒܚܘܬܐ * ܡܪܝܐ ܐܝܟ ܥܠ
ܒܢܝܢܫܐ ܘܐܦ ܠܝܠܝܐ : ܘܐܙܝܦ ܡܢܗܘܢ ܥܠ ܟܠܗ ܘܥܠ ܒܪܝܬܐ ::
ܡܠܟܘܬܐ ܕܗܘ ܕܝܠܗ ܒܫܘܠܛܢܘܬܐ : ܒܫܘܠܛܢܐ ܡܪܝܐ ܡܠܟܗ
ܗܘܦܟܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ * ܘܡܪܝܐ ܡܫܝܚܐ ܒܗܘܠܐ ܐܝܬܘܗܝ ܒܪ ܠܡܪܘܬܐ :
ܘܡܪܐ ܐܫܬܠܛ ܘܫܡܐ ܡܪܝܐ ܕܫܠܝܛܘܬܐ :: ܐܦ ܡܪܐ ܡܪܝܐ ܘܫܡܐ
ܕܡܪܐ ܡܠܐ ܠܥܡܐ : ܘܐܬܡܠܟ ܝܫܘܥ ܕܡܠܟ ܠܗ ܝܫܘܥ ܕܡܠܟܘܬܐ *
ܥܘܕܪܐ ܕܫܒܚܘܗ ܫܡܝܐ ܘܥܡܪܐ ܡܫܝܚܘܬܐ ܘܥܠ ܦܪܝܫܐ ܕܐܬܐ ܠܥܠܡܐ
ܒܡܫܝܚܘܬܐ :: ܡܢ ܗܫܐ ܘܠܐ ܬܗܘܐ ܗܘ ܒܐܠܗܘܬܐ . ܠܐܒܐ ܡܫܒܚܐ
ܡܚܘܒ ܡܘܕܝܐ ܚܝܐ ܡܪܘܬܐ :: ܐܒܐ ܘܒܪܐ :

XIV.

ܐܦܪܝܡܐ : ܗܘ ܠܡܫܝܚܘܬܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܫܠܝܚܘܬܐ ܠܟܠܗ
ܘܡܠܟܘܬܐ ܚܕܐ ܡܪܘܬܐ ܘܡܫܒܚܬܐ ܚܕܐ ܕܒܪܐ * ܚܕ ܚܝܠܐ ܚܕܐ
ܡܠܟܘܬܐ ܚܕ ܨܒܝܢܐ ܕܐܝܬܘܬܐ ܠܗ ܠܒܪܗ ܕܒܪܐ ܡܢ ܒܪܝܬܐ
ܘܥܠ ܒܪܝܬܐ :: ܐܘ ܡܪܐ ܡܪܘܬܐ ܘܡܫܒܚܬܐ ܕܪܒܘܬܐ ܘܥܠ ܡܫܡܠܝܐ
ܘܫܠܡܐ ܕܡܫܡܠܝܢ ܠܗ ܒܡܫܒܚܬܐ * ܒܪܐ ܕܡܠܟ ܠܡܫܝܚܘܬܐ
ܘܒܪܗ ܠܡܠܟܐ ܕܐܠܗܘܬܐ ܕܥܠ ܬܪܝܢ ܘܩܘܫܬܐ ܕܡܫܡܠܝܢ
ܡܫܒܚܬܐ :: ܒܗܘܠܐ ܕܥܠ ܡܪܝܐ ܡܫܡܠܝܢܐ ܕܒܪܝܐ ܕܥܠ ܕܟܠܐ
ܘܩܘܫܬܐ ܕܡܫܪܝܐ ܠܗ ܒܗܘܠܐ * ܕܢܬܐ ܕܡܠܟܗ ܒܪܝܐ ܘܡܫܝܚܐ
ܕܡܫܝܚܐ : ܚܝܐ ܠܟܠܐ ܕܠܥܡܐ ܕܡܫܪܝܢ ܠܗ ܕܒܪܝܐ :: ܗܘܐ ܕܒܪܝܐ
ܫܡܐ ܕܪܒܘܗ ܩܕܝܫ ܒܟܠܗ ܘܐܬܒܪܝ ܒܡܫܝܚܘܬܐ ܘܫܡܝܐ ܠܟܠܐ

ܕܩܘܪܒܢܐ * ܘܐܩܪܒܘܗܝ ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ ܡܪܝܡܐ ܠܐܠܗܘܬܗ ܠܡܠܟܘܬܐ ܕܪܙ ܠܗ
ܪܐܙܐ ܕܕܩܘܪܒܢܐ ܩܕܡܝܐ ܗܘ ܕܕܚܫܡܫܬܐ ܀ ܐܝܟܢ ܡܠܬܐ ܠܡܠܟܘܬܐ ܘܚܛܐ
ܡܪܝܡܐ ܠܩܘܪܒܢܐ ܘܡܕܒܪܗ ܠܐܠܗܘܬ ܡܫܝܚܐ ܚܣܝܢܐ ܕܫܘܒܚܬܐ *
ܡܠܟܐ ܕܡܠܟ̈ܐ ܡܠܠ ܚܕ ܠܐܠܗܘܬܗ ܡܫܡܫܐ ܘܥܒܕ ܗܘܐ ܠܚܣܝܢܐ ܡܢ
ܩܛܠܐ ܡܛܠ ܦܪܝܫܘܬܐ ܀ ܢܟܝܐ ܕܥܒܕ ܠܟܠܟܬܐ ܐܫܬܒܩܬ ܩܘܪܒܢܐ
ܐܬܚܙܝ ܕܫܘܠܡܐ ܚܫܚܬ ܐܚܝܕܐ ܘܐܬܩܪܒ ܗܘܐ ܠܟܠܟܬܐ * ܡܫܡܫ
ܓܐܝܐ ܫܡܫܬܐ ܚܕܐ ܗܘܐ ܕܐܪܐ ܕܐܬܕܡܝܬܐ ܘܐܫܬܡܠ ܗܘܐ ܩܐܡܐ
ܠܟܠܬܐ ܪܐܙܐ ܕܐܬܓܠܝܬܐ ܀ ܩܐܡܐ ܙܘܥܝܗ ܒܥܠܬܐ ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܡܫܡܫܢܐ
ܘܦܠܚܘ ܠܗ ܪܐܙܐ ܕܕܩܘܪܒܢܐ ܩܐܡܪܐ ܗܘ ܕܐܬܓܠܝܬܐ * ܠܗ ܗܘ ܩܢܝܢ
ܟܢܫܐ ܡܫܡܫܝܢ ܡܫܬܥܠܝܢ ܕܡܪܝܐ ܀ ܘܠܗ ܦܠܚܝܢ ܕܩܘܪܒܢܐ ܘܡܫܬܡܠܝܢ
ܠܥܠ ܠܫܡܝܐ ܀ ܡܪܝܐ ܕܟܠ ܕܩܘܪܒܢܐ ܕܠܚܡܐ ܘܕܐܬܩܪܒܬܐ ܀ ܘܟܠ
ܡܢܗ ܠܐܠܗܘܬܐ ܕܡܬܩܪܒܝܢ ܬܠܝܬܝܘܬܐ ܕܟܠܬܐ * ܠܗܢܐ ܗܘܐ ܡܩܪܒܝܢ
ܫܪܒܬܐ ܀ ܡܠܐܟܐ ܕܫܡܝܐ ܀ ܘܡܫܬܒܚܝܢ ܒܗ ܠܥܠܡܐ ܀ ܘܡܫܬܩܠܝܢ
ܒܗ ܩܘܫܬܐ ܀ ܫܡܝܢ ܪܐܙܐ ܕܐܪܥܝܬܐ ܀ ܠܟܠ ܡܢ ܡܕܒܚܐ
ܒܫܡܝܐ ܀ ܘܡܬܩܕܫܝܢ ܒܩܘܕܫܬܐ ܠܚܝܐ ܕܠܥܠ ܡܫܒܚܬܐ ܀ ܚܝܐ
ܦܪܝܫܝܢ ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ ܡܠܐܟܝܐ ܠܚܛܝܬܐ ܀ ܘܡܩܪܒܝܢ ܠܗ ܩܘܪܒܢܐ
ܠܗܘ ܕܝܠܝܕ ܒܡܠܟܘܬܐ ܀ ܦܪܘܩܐ ܕܟܠ ܒܪܝܬܐ ܘܡܫܝܚܢܐ
ܕܚܘܒܐ ܀ ܗܘ ܡܬܩܪܒ ܒܟܢܫܐ ܠܡܠܟܘܬ ܕܡܫܝܚܐ ܘܐܠܗܘܬܐ ܀ ܕܝܢܐ
ܕܟܠ ܙܘܥܬܐ ܕܐܝܟܢ ܬܠܡܝܕܐ ܘܩܪܝܒܐ ܀ ܪܘܚ ܠܗ ܒܫܡܝܐ ܘܡܫܒܚܐ ܀
ܘܣܓܝܐ ܕܩܢܘܡܬܐ ܀ ܡܬܩܪܒܐ ܒܟܠ ܐܠܗܘܬܐ ܡܢܗܘܢ ܒܟܠ ܐܪܥܬܐ ܀
ܦܠܚܝܢ ܬܘܒ ܡܫܒܚܬܐ ܀ ܕܐܠܗܝܢ ܕܐܒܘܗ ܕܩܘܕܫܐ * ܪܐܙܐ ܕܐܬܓܠܝܬ
ܘܡܬܩܪܒ ܡܢ ܡܫܡܫܢܐ ܀ ܘܒܗ ܡܫܬܒܚܝܢ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ
ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ ܀ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܠܟܐ ܀ ܘܡܫܡܫܢܐ ܕܩܘܕܫܐ ܀ ܘܟܠ
ܩܪܝܒܐ ܘܐܠܗܘܬܐ ܕܡܬܩܪܒ ܠܟ ܡܢ ܟܠܐ * ܐܝܟ ܗܘܐ ܡܢ ܦܬܓܡ
ܟܠܡܐ ܕܐܠܗܐ ܕܡܥܠܝ ܀ ܘܡܫܒܚܝܢ ܠܟ ܕܝܢܐ ܀ ܕܡܬܩܪܒܝܢ
ܠܟ ܡܢ ܟܠܐ ܀ ܐܡܝܢ ܘܐܡܝܢ ܀

XV.

ܐܦܪܘܣܡܢܐ ܀ ܬܘܕܝܬܐ ܡܪܝܐ ܘܟܠܗ ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ ܡܢ ܐܒܘܟ ܀

ܘܡܛܐ ܗܘ ܫܘܠܡܢܐ ܘܥܘܕܪܢܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ * ܐܬܪܟܢ ܡܢܗ ܠܡܣܒܝܘܗܝ
ܠܡܫܘܚܬܐ ܕܦܓܪܗ ܘܕܡܗ : ܘܐܬܚܙܝ ܐܣܝܐ ܘܣܒܝܐ ܠܗ ܡܫܡܫܢܘܗ
ܡܫܒܚܢܝ ܀ ܛܠܒ ܠܢ ܕܡܬܡܢܚܢ ܠܢ ܘܡܛܠ ܦܪܘܩܢ ܘܡܚܝܢ :
ܠܡܫܡܫܘܬܐ ܗܕܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܪܒܐ ܫܘܒܚܐ ܕܡܫܒܚܢܘܬܐ * ܘܡܛܠ
ܡܫܒܚܢܐ ܗܢܐ ܕܡܬܩܪܒ ܠܢ ܡܢ ܥܒܕܘܗܝ : ܐܝܟ ܕܠܪܫܐ ܘܕܩܕܡܝܐ
ܘܡܠܟܐ ܗܘ ܩܪܒܐ ܘܪܘܚܐ ܀ ܡܫܒܚܝܢ ܡܢܗ ܟܗܢܝܢ ܡܢ ܐܬܪܐ
ܕܫܡܝܐ : ܠܗ ܡܩܕܫܝܢ ܡܫܒܚܝܢ ܒܟܠܗ ܥܕܬܐ ܕܫܡܝܐ *
ܘܥܡ ܕܫܡܝܐ ܡܫܒܚܝܢ ܘܡܢܫܒܚܝܢ ܡܪܢܝܢ : ܘܡܫܒܚܢܘܬܐ
ܕܐܘܝܢ ܠܗܘܐ ܦܓܪܗ ܡܫܒܚܢܐ ܀ ܠܡܬܪܝܡ ܗܘ ܡܬܪܘܡܡܘܗܝ
ܘܠܡܫܒܚ ܗܘ ܠܫܒܝܚܘܗܝ ܘܐܝܟܢ ܗܘ ܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܠܫܡܐ ܘܦܓܪܐ
ܕܫܠܡܝܢ ܠܗ . ܦܪܘܩܐ ܗܢܐ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܡܫܒܚܐ ܘܡܪܝܡܐ ܐܒܘܢ
ܗܘܐ ܕܝܠܢ ܘܒܪܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ ܀ ܠܒܪܝܬܐ ܡܢܗ ܦܪܘܩܢ ܘܐܝܟܢ
ܗܘܐ ܕܫܘܒܚܗ : ܠܟܠܗ ܥܡܡܐ ܕܡܫܒܚܝܢ ܠܗ ܘܡܫܒܚܝܢ ܗܘܘ ܦܓܪܗ
ܘܕܡܗ * ܘܡܫܒܚ ܡܫܒܚܐ ܘܡܫܡܫܢܐ ܡܢ ܟܠ ܡܫܡܫܝܢ ܘܩܕܝܫܘ :
ܘܐܬܚܫܒ ܒܫܘܒܚܐ ܠܒܪܐ ܠܡܫܡܫܘܬܗ ܕܡܠܟܐ ܀ ܘܐܝܟܢ
ܕܐܝܟ ܡܫܒܚܐ ܘܡܫܒܚܐ ܡܢ ܫܡܝܢ : ܕܫܡܐ ܗܘ ܡܫܬܒܚ
ܘܥܒܕ ܗܘ ܡܫܡܫܢܘܬܗܘܢ * ܡܫܒܚܐ ܕܫܡܝܢ ܘܡܫܒܚܝܢ ܐܬܩܪܝ
ܠܡܫܒܚ ܗܘ ܡܫܒܚܝܢ ܘܠܐܬܟܪܝܘ ܗܘ ܡܫܒܚܝܢ ܀ ܐܝܟܢ ܕܐܡܪ
ܡܫܒܚܐ ܗܘ ܡܫܒܚܢܘܬܐ ܐܬܩܪܝܘܗܝ . ܗܘ ܠܡܫܒܚܝܢ ܡܢ ܠܗܘܐ
ܘܐܬܚܙܝ ܫܡܐ ܕܡܫܒܚ * ܡܫܒܚܢܐ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܒܪܗ ܡܢ ܐܬܪܐ
ܗܢܐ : ܘܡܢ ܫܡܐ ܐܝܟܢ ܢܒܥ ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܦܓܪܐ ܀ ܐܬܒܪܝ ܐܠܗܐ
ܠܗܘܐ ܘܐܝܟ ܒܪܝܫܐ ܕܫܡܝܢ ܒܐܪܥܐ ܒܪܝܐ ܕܐܝܟ ܗܟܢ
ܕܢܬܒܥ ܠܡܫܒܚܢܘ * ܡܫܒܚܢܘܬܐ ܕܠܐ ܐܝܟܢ ܡܫܒܚܢܐ ܕܠܐ
ܩܕܝܫ ܐܒܐ ܡܢܗ ܐܝܟܐ ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ ܥܡ ܡܫܠܡ ܕܡܫܡܫ ܀ ܘܡܛܠ
ܟܠܐ ܕܢܫܒܚ ܠܗ ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܦܓܪܐ : ܗܘ ܠܡܫܒܚܝܢ ܘܠܡܫܒܚܝܢ
ܡܢ ܡܫܡܫܢܐ ܕܫܡܝܐ * ܘܐܝܟܢ ܪܘܚܢܐ ܒܐܬܪܐ ܘܕܫܡܝܢ ܡܢ
ܫܡܝܐ ܗܘ ܠܐܒܘܗܝ ܒܐܬܪܗܘܢ ܘܠܐܘܪܚܗܘܢ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܀ ܘܡܛܠ
ܕܐܡܪ ܐܬܒܪܝܢ ܒܥܠܡܐ ܡܢܗ ܡܢܝ : ܦܓܪܗ ܘܕܡܗ ܠܐܘܪܚܗ :
ܠܗ ܫܘܒܚܐ ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ * ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܬܒܪܝܢ ܒܐܪܥܐ ܗܘܐ

ܘܡܘܠܕܬܐ : ܘܡܛܠ ܕܢܬܒܛܠ ܡܢܗ ܡܘܬ : ܕܠܐ ܬܬܟܠܐ ܘܠܐ ܬܬܒܥܐ ::
ܕܚܒܝܒܟ ܕܐܦ ܟܠܐ ܕܢܦܠ ܠܟܠܗܘܢ ܐܘܪܚܐ ܘܠܢܦܫܗ ܠܟ ܗܠܝܢ :
ܦܓܪܝ ܘܐܚܪܢ ܢܡܘܬ * ܥܠܡܐ ܡܠܟܐ ܢܗܘܘܢ ܠܟ ܡܬܟܢܫܐ ܠܟ
ܫܡܝܐ ܘܡܠܐܟܐ ܕܫܡܝܐ ܢܫܒܚܘܢ ܫܘܒܚܐ ܕܫܡܝܢ :: ܡܢ ܥܘܡܩܐ
ܘܡܢ ܫܡܝܐ ܕܝܠܝܕܘܬܐ ܢܫܒܚܘܢ ܠܗ ܗܘ ܠܡܠܟܘܬܐ ܠܟ
ܫܘܪܝܗ ܘܫܘܠܡܗ * ܕܐܬܝܠܕ ܒܗ ܠܟ ܫܡܪܝܢ ܕܝܠܝܕ ܗܘܐ
ܠܥܠܡܝܢ ܐܠܐ ܘܫܪܐ ܘܐܘܦ ܡܘܬ : ܠܟ ܗܘ ܠܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ ::

XVI.

ܡܘܡܝܬܐ : ܐܘ ܠܟܘܢ ܐܪܥܐ ܐܪܝܟ ܕܢܝܚܝܢ : ܘܫܒܩ ܬܪܥܝ ܦܘܡ
ܦܬܚܬܐ ܕܢܦܫܬܟ * ܐܝܟ ܠܐܝܠܝܢ ܐܦ ܠܐܪܘܢ ܡܬܪܚܡܝܢ : ܕܡܘܪܝܫܐ
ܬܪܝܢ ܗܘ ܠܟܠܢ ܗܠܝܢ :: ܠܚܡ ܫܘܚܠܦܝܢ ܐܝܟ ܡܢ ܩܒܪܐ
ܕܐܬܝܠܕܬ : ܡܬܦܪܫܐ ܕܡܠܐ ܚܝܐ ܡܠܟܐ ܐܝܟ * ܘܡܠܟܝܢ ܕܬܪܥܐ
ܕܠܐܕܡ ܐܝܟ ܦܘܠܚܢ : ܚܝܐ ܘܡܘܩܕ ܥܠ ܦܓܪܐ ܕܩܒܪܘ ܡܘܕܝܢ ::
ܡܠܟܘܬܟ ܡܢܝܚܢܟ ܐܘܪܚ ܫܡܥܬ : ܡܬܪܚܡܐ ܡܠܟܘܬܐ ܠܝ
ܦܪܝܫܢ * ܦܘܠܚܢܗ ܘܩܘܡܬܗ ܕܡܬܝܚܐ ܐܡܪ : ܘܫܘܒܚܐ
ܕܩܒܪܐ ܡܪܝܡܐ ܘܩܝܡܐ :: ܘܡܠܟܝܢ ܕܐܝܟ ܠܗ ܟܠܗܝܢ ܡܠܟܐ
ܘܡܘܬܒܐ : ܦܪܘܩ ܐܝܟ ܡܢܗ ܗܘ ܡܘܬܐ ܕܡܫܪܝܬܐ * ܘܦܠܚܘܢ
ܡܢܝ ܡܠܟ ܕܡܬܒܪܝܢ ܘܐܬܟܢܫܘ : ܢܦܫܐ ܡܬܚܫܐ ܠܗܢ ܕܢܦܫܐ
ܡܚܝܢܐ ܘܩܒܪܐ :: ܘܡܠܟܝܢ ܕܝܠܗ ܐܦ ܐܫܬܠܡ ܒ ܡܠܟܘܬܐ ܗܢܐ :
ܐܝܟ ܟܠܐ ܕܒܗܪ ܠܟܠܗܘܢ ܘܚܝܐ ܬܫܒܘܚܬܐ * ܘܡܠܟܘܬ ܡܢܝ ܢܦܠܐ
ܐܦܐ ܦܘܡ ܥܒܕܬ ܕܡܠܟ : ܒܗܘ ܟܪܝܐ ܕܒܗ ܥܒܪ ܐܝܟ ܥܠ ܡܘܬܐ ::
ܠܐ ܬܬܒܥ ܒܝ ܕܐܘܕܝܬܝ ܒܝ ܡܢ ܟܠܗܘܢ : ܘܠܐ ܬܬܠܐ ܠܝ ܐܝܟ ܗܘ
ܠܚܕܐ ܕܠܐ ܬܫܬܒܩ ܒܝ * ܠܐ ܡܢܗ ܬܬܦܫ ܡܢ ܡܬܬܠܝܟ ܡܬܠܝܕ
ܚܝܐ : ܐܝܟ ܬܬܚܝܐ ܢܦܝܠ ܕܐܬܠܝܟ ܘܫܡܥܐ ܢܬܟܠܘܢ :: ܠܬܪܝܢ
ܡܠܟܐ ܢܗܪ ܐܝܟ ܦܪܘܩ ܡܬܪܚܡܢ : ܘܟܠ ܬܪܥܘܗܝ ܐܝܟ ܕܠܡܠܟܘܬ
ܢܦܫ ܬܬܚܝܐ * ܠܡܠܟܐ ܐܦܐ ܘܡܠܟܘܬܟ ܕܦܠܚܘ ܬܦܠܚ : ܐܘܦܐ
ܐܝܟ ܕܬܪܥܘܢ ܠܟܠܢ ܦܘܪܩܢܐ :: ܠܡܠܟܐ ܕܡܠܟ ܫܡܥܐ ܐܝܟ
ܡܬܪܚܡܘܢ : ܘܐܬܪܚܡ ܦܪܘܩ ܕܐܝܟ ܡܘܬܐ ܒܐܬܪܐ ܦܫܝܢ *

ܘܒܟܠܗܘܢ ܡܢܗ ܚܠܐ ܡܟܡܪܐ ܘܡܬܟܫܦܢܘܬܐ : ܐܝܟ ܡܪܩܐ ܘܐܟܐ ܘܪܘܡܝ
ܩܛܠܐ ܩܪܐܐ ܀ ܠܚܝܠܐ ܘܬܡܐ ܡܠܗܘܕܪܐ ܡܠܟܘܬܟܠܬܐ : ܠܝܚܙ
ܐܠܗ ܒܠܚܡܐ ܚܝܐ ܕܢܠܒܫ ܠܗܘܕܐ * ܠܚܝܐ ܓܒܪܝ ܒܗܝ ܕܥܢܐ ܡܢ
ܡܥܡܠܝ : ܕܠܗܘܢ ܟܗܢܝ ܟܐܪܐ ܕܡܠܬܗ ܡܬܟܫܦܬܟܝ ܀ ܠܡܛܠܬܐ
ܕܥܪܝܒܗ ܡܢ ܚܡܠܬ ܒܗܡܟܠܬܐ : ܘܡܠܟܝܢ ܚܘܡ ܦܘܪܩ ܘܕܡܟܝ
ܕܡܟܠܝܢ ܚܝܐ * ܐܡܒܘܥ ܐܠܗ ܡܢ ܡܥܡܠܐ ܕܠܗܘܬܟܝ : ܦܘܪܩܐ
ܡܚܝܢܐ ܕܡܥܟܠܡ ܓܐܢܐ ܘܕܗܚܠܝ ܀ ܘܡܛܐ ܕܪܐܝ ܐܠܗ ܠܡܟܠܗܝ
ܝܘܡܢܐ ܐܦ ܡܪܟܒܐ : ܠܐ ܢܕܘܫ ܠܟ ܡܢܝܢ ܐܝܟ ܗܘܬܡܠܝ ܒܟܠܗ
ܡܟܠܝ * ܘܡܠܟ ܢܦܫ ܢܗ̈ ܦܐܝܐ ܠܐܠܗܘܬܐ : ܐܦܐ ܒܟܪܐ ܘܐܪܚ
ܕܡܘܕܝܐ ܠܟܝ ܠܡܫܘܚܬܐ ܀

XVII.

ܠܚܠܝܐ ܟܗܢܐ . ܡܥܡܘܕܝܐ : ܡܫܒܚܝܢ ܡܪܝܐ ܕܗܘܝܬܗ
ܐܦܐ ܒܡܫܘܚܬܗ : ܠܗܘ ܕܠܒܫܪܐ ܕܡܟܠܝܢ ܡܢܗ ܡܥܡܪܐ ܘܐܘܪܚܐ *
ܡܫܒܚܝܢ ܡܪܝܐ ܕܗܘܝܬܗ ܐܦܐ ܒܡܫܘܚܬܗ ܠܗܘ ܟܠܡܚܐ
ܕܡܪܝܐ ܡܥܡܠܐ ܡܥܒܗ ܐܚܠܘܗ ܗܘܐ ܀ ܡܫܒܚܝܢ ܡܪܝܐ ܕܗܘܝܬܗ
ܐܦܐ ܒܡܫܘܚܬܗ : ܠܗܘ ܕܢܦܠ ܕܢܦܫ ܐܝܟ ܡܢ ܐܘܪܚܐ * ܡܫܟܚ
ܠܗ ܡܪܝܐ ܕܗܘܝܬܗ ܐܦܐ ܒܡܫܘܚܬܗ : ܠܗܘ ܕܡܪܐ ܕܪܘܚܗ
ܠܚܝܐ ܘܡܗܘܦܗ ܠܐܪܥܐ ܀ ܢܣܒܚܘܢ ܡܪܝܐ ܕܗܘܝܬܗ ܐܦܐ ܒܡܫܘܚܬܗ :
ܠܗܘ ܦܪܝܩܐ ܕܦܟܠܝ ܡܢܘܪܐ ܠܚܠܝ ܟܠܗ * ܢܣܒܚܘܢ ܡܪܝܐ
ܕܒܪܐ ܒܟܘܠܗܘܢ ܦܘܪܩܢܗ : ܡܫܒܚܝܢ ܘܡܪܘܡܝܢ ܕܐܦܐ ܗܘ ܐܠܗܘܬܐ ܀
ܢܣܒܚܘܢ ܡܪܝܐ ܕܢܬܒ ܡܠܟܐ ܡܢ ܗܕܡܝܗܘܢ : ܗܘ ܐܘܠܐ ܕܗܘܝܢ
ܦܟܪܘܗܝ ܠܟܠ ܡܪܟܒܐ * ܢܣܒܚܘܢ ܡܪܝܐ ܕܢܦܠܘܢ ܗܘܦܟܢ ܘܪܝܫܗ
ܘܐܟܠܝܢ : ܠܟܡܪ ܟܠܟܠܐ ܕܦܪܝܫܝܢ ܠܗ ܡܛܠܬܐ ܥܘܡܩܐ ܀ ܢܗܘܐ
ܬܡܠܝ ܒܠ ܡܪܟܒܐ ܠܒܡܫܘܚܬܗ . ܕܟܠܐ ܕܡܠܟܐ ܟܡܝܪ ܠܟܠܗܢܐ
ܡܢ ܒܪܟܬܐ * ܕܡܠܟ ܗܘܐ ܠܗܠ ܢܗܘܐ ܠܡܫܘܚܬܗ . ܡܢ ܦܘܪܩܢܐ
ܒܡܫܡܫܢܐ ܦܩܡܫܡܠܝ ܠܟܝ ܀ ܐܡܝܢ ܠܟܠܝ ܠܡܟܪܝܐ ܕܕܠܝ ܡܢ
ܕܡܫܒܚܝܢ ܕܠܒܫ ܪܘܡܗ ܠܟܠܡܐ ܕܢܦܫ ܡܠܟ ܕܡܫܒܚܝܢ * ܘܠܡܫܟܠ
ܡܠܝ ܡܫܒܚܝܢ ܠܟܡ ܡܘܪܟܐ : ܘܠܡܪܕܝܐ ܗܘ ܠܟܠ ܬܩܦܬ ܐܠܗܘܬܗ ܀

ܗܘ̣ ܕܟܠ ܡܢܗ ܘܕܢܒܗ ܡܠܟܗ ܘܥܘܕܪܢܗ ܐܠܗܐ : ܡܫܒܚ ܦܠܚ̈ܝ ܐܦ
ܪ̈ܥܠܬܐ ܡܠܒܗ ܥܡ ܡܠܘܐܐ * ܫܘܒܚܐ ܠܟ ܘܠܐܒܘܟ ܕܫܕܪܟ
ܠܦܘܪܩܢܢ : ܫܒܚܐ ܡܫܒܚܐ : ܥܡ ܟܠܗ̇ ܕܠܐ ܫܘܠܡܐ ::

XVIII.

ܐܦܪܝܩܝܐ ܓܘܠܝܐ : ܢܦܠ ܕܐܒܝܕ ܠܟܘܢ ܥܠ ܡܢܝܢ ܡܢ ܠܐ
ܡܢܝܢ : ܘܪܘܚܐ ܠܟܘܢ ܦܘܪܩܢܐ ܡܢܐ ܘܐܝܕܐ ܠܐ ܫܡܥܬܘܢ * ܒܪܘܚܐ
ܩܕܝܫܐ ܒܟܠܗ ܘܫܘܒܚܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܢܗܘܐ : ܘܡܫܡܫܢܐ ܠܟܘܢ ܡܫܡܫܢܐ ܘܫܪܝܪܐ
ܕܢܗܘܐ ܘܡܪܘܡܐ :: ܘܩܒܠ ܠܗ ܒܪܬܐ ܒܐܪܥܐ ܒܫܘܦܪܐ ܕܒܪܬܐ ܕܫܡܝܐ :
ܕܚܙܐ ܘܐܢܫܐ ܫܘܒܚܐ ܢܦܫܗ ܗܘ ܠܡܪܘܬܗ * ܘܪܚܡܗ ܒܫܪܪܐ
ܕܢܦܫܐ ܡܫܬܝܐ ܘܢܗܘܪܐ ܘܡܕܒܪܢܐ : ܘܡܬܟܠܡܢܐ ܠܐܘܚܝ ܗܘ ܘܡܫܡܠܝܢܐ
ܕܫܪܪܐ :: ܕܝܘܡܐ ܘܡܫܝܚܐ ܘܡܫܘܠܐ ܐܦ ܟܠܗܘܢ : ܕܢܦܫܗ ܡܫܟܚܐ
ܕܚܙܬܐ ܒܪܘܚܐ ܕܡܫܘܕܥܬܐ * ܘܐܝܬܝ ܒܗ ܡܫܘܚܐ ܕܚܝܐ ܕܫܡܫܐ
ܢܦܫܐ ܠܐܢܫܘܗܝ : ܘܢܦܝܫ ܒܗ ܫܪܪܗ ܘܕܡܘܬܗ ܘܬܪܝܨܘܬ ܠܐܠܗܘܬܗ ::
ܐܘ ܠܒܪܝܐ ܕܐܝܟ ܡܬܚܬܒ ܕܒܗܝܢ ܢܦܫܐ ܕܐܝܬܘܬܐ : ܕܚܙܐ ܠܐ ܡܬܚܙܐ
ܫܪܝܪ ܒܗ . ܡܠܝܠܘܬܐ ܢܦܫܢ ܠܗ * ܐܘ ܠܚܘܕܪܐ ܕܠܐ ܡܬܚܫܒܢܐ
ܕܢܦܫܐ ܡܪܢܝܢ ܕܡܠܟܐ : ܕܐܬܒܝܬ ܡܢܗ ܕܐܝܬܘ ܗܘܐ ܐܝܬܘܗܝ ܐܠܗܐ ܣܓܝ
ܐܠܗܐ :: ܘܢܝܫܢ ܫܡܐ ܐܦ ܡܫܘܬܐ ܘܫܘܠܛܢܐ ܕܡܢ ܡܢ ܡܫܪܐ ܘܫܡܥ
ܗܟܢ ܠܥܠܡܐ ܘܐܬܓܠܝ ܡܢ ܫܡܝܐ ܐܬܚܘܝ * ܘܚܝܘ ܢܦܫܗ ܡܢܝܢܐ
ܥܠ ܥܠܡܝܢܐ ܢܗܘܪܐ : ܘܗܘ ܒܪܘܚܐ ܠܡܪܬܐ ܠܚܝܝ ܐܒܘܢܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܐܡܪ ܠܝ :: ܐܢܐ ܡܢ ܕܗܠܝܢ ܕܒܪܬ ܡܢܗ ܢܦܫܐ ܕܐܝܬܘܬܝ : ܘܡܢ
ܐܠܗܝ ܒܪ ܢܫܡܬܐ ܕܐܬܒܝܬ ܒܪܘܚܝ * ܘܒܗ ܡܫܪܝܐ ܗܘܐ
ܡܢ ܐܢܫܐ ܣܗܕܘܬܝ : ܘܐܬܪܐ ܡܫܝܚ ܢܫܡܐ ܥܠ ܒܪܬܐ ܕܡܠܟܘܬ
ܡܠܟܘܬܗ :: ܢܗܪ ܠܒܢܝܐ ܒܪܘܚܗ ܘܐܝܟ ܠܡܠܐܟܐ ܡܫܡܫܝܢ :
ܫܘܒܚܐ ܕܡܪܝܡܐ ܐܡܪ ܘܒܪܘܚܗ ܡܠܟܘܬ ܡܬܪܚܡܝܢ * ܐܦܐ ܫܪܝܪܐ
ܘܪܫܝܡܘܬܐ ܥܡ ܟܠܗ ܥܝܢܐ : ܠܟ ܗܘ ܡܫܒܚܝܢ ܠܐܒܘܟ ܥܡܗ
ܥܡ ܐܒܘܟ ܘܐܒܘܢ ::

XIX.

ܫܠܡܐ ܝܠܕܬ : ܝܠܕܬ ܐܠܗܐ ܐܝܟ ܕܢܫܬܡܥ ܘܐܝܟ
ܫܡܝܐ ܕܐܬܚܙܝ ܠܡܢܐ ܣܗܕܐ . ܐܬܝܐ ܐܣܗܕܐ ܡܢ ܒܢܝܢ ܘܡܢ
ܣܗܕܐ ܕܠܡܐ . ܡܛܠ ܕܫܡܝܢܐ ܚܕ ܐܒܐ ܬܫܒܚܬܐ ܠܒܪܝܬܐ
ܐܠܗ ܡܫܒܚܐ . ܠܗ ܡܫܒܚܝܢ ܡܠܟܐ ܘܫܡܝܐ ܩܕܝܫܝܢ ܩܕܝܫ :
ܡܛܠ ܕܐܝܬܝܟ ܡܫܒܚܝܢ ܘܐܪܥܐ ܩܕܝܫܐ : ܡܛܠ ܕܡܠܬܐ ܐܬܓܫܡܬ
ܘܫܡܝܐ ܡܫܒܚܝܢ ܐܠܗܐ . ܐܬܝܠܕ ܒܣܘܟܐ ܕܒܬܘܠܬܐ ܘܫܡܝܐ
ܕܡܫܒܚܝܢ ܐܘܕܝܬܟ . ܙܘܗܪ ܒܟܠ ܩܕܝܫ ܘܐܪܥܐ ܡܫܒܚܝܢ ܠܗ
ܘܡܢ ܥܠܡܐ ܐܡܪ : ܐܫܬܒܚܬ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ : ܕܠܒܫܬ ܦܓܪܐ
ܡܫܝܚܐ . ܐܘܕܝ ܐܢܫ ܡܢ ܣܗܕܐ ܕܒܠܗܘܢ ܫܡܝܢܝܐ ܠܟܝ .
ܠܟܝ ܕܐܝܟ ܒܪܐ ܗܘ ܐܠܗܐ ܘܪܘܚܐ ܡܬܪܒܝܬܐ ܡܢܗ ܩܕܝܫ . ܠܐ
ܕܡܬܝܠܕ ܡܢ ܡܪܝܡ ܘܪܘܚ ܩܘܕܫܐ ܠܐ ܡܬܦܠܓ ܡܢܗ . ܐܠܐ ܐܘܕܝ
ܠܗ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ : ܘܪܘܚ ܡܫܡܫܢܐ ܡܫܬܒܚܢܐ : ܕܠܟܝ
ܠܟܠܗܘܢ ܐܘܪܚܬ ܘܬܫܒܚܬܐ ܠܟܝ ܠܡܠܐ . ܦܪܘܩ ܡܢ ܕܡܐ ܠܟܝ
ܠܐܠܗܐ ܕܫܘܪܝܐ ܘܠܫܘܒ ܠܟܠ ܠܟܪܝܣܛܝܢ . ܡܪܝܐ ܩܕܝܫ ܠܟ
ܫܘܒܚܐ ܘܩܘܫܬܐ ܠܥܠܡ ܠܥܠܡܝܢ . ܡܛܠ ܕܠܐ ܙܒܢܐ ܩܕܝܫܐ ܐܦܠܐ
ܡܫܝܚܐ ܫܒܚܬܐ ܐܬܓܫܡܬ . ܘܡܫܒܚܝܢ ܕܐܠܗܐ ܪܒܐ ܗܘ ܡܫܝܚܐ :
ܠܟܝ ܡܫܒܚܐ ܐܠܗܐ ܠܐ ܦܣܩܐ . ܐܝܟ ܡܫܒܚܝܢ ܠܟܪܘܒܐ ܘܫܒܚ
ܡܬܪܡܐ ܕܐܦܪܝܡ . ܩܕܝܫ ܐܬܝܠܕ ܩܕܝܫܐ ܕܫܒܚܬܐ ܘܡܫܝܚܐ
ܫܒܚܬܐ : ܩܕܝܫ ܢܦܫܢ ܐܪܥܐ ܟܠ ܡܫܝܚ . ܘܠܗ ܗܘܐ ܫܘܒܚܐ
ܠܐܠܗܐ ::

XX.

In Lectione S. Evangelii.

(ex Miss. Mar. Rom. 1569. p. ܟܠܒ*)

ܐܦܪܘܫܘܬܐ : ܢܗܘܐ ܕܝܠܢ ܫܘܒܚܬܐ : ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܡܪܚܡܢܐ :
ܘܫܠܡܐ ܕܡܪܢ ܠܗ : ܠܡܪܢܐ ܢܬܠ ܫܘܒܚܬܐ : ܢܬܠ ܡܢ

*) Ob textus huius perspicuitatem puncta diacritica rara apposui.

ܐܦܪܝܡܝܐ ؛ ܘܩܘܡ ܩܕܡ ܡܪܚܡܢܐ ܘܡܫܒܚܢܐ ؛ ܘܩܕܝܫ ܪܘܚ
ܘܪܘܚܐ ܦܪܩܠܝܛܐ ؛ ܕܒܪܚܡܘܗܝ ܢܩܒܠ ܩܘܪܒܢܢ ؛ ܣܒܪܬܟ ܡܪܝ
ܕܐܬܟܪܙܬ ؛ ܒܓܘ ܥܕܬܟ ܠܘܬ ܡܪܥܝܬܟ ؛ ܚܡܝܪܐ ܬܗܘܐ ܠܢܦܫܬܢ ؛
ܘܒܗ ܢܩܢܐ ܡܐܟܠܐ ܒܣܝܡܐ ؛ ܟܗ̈ܢܐ ܕܩܪܘ ܢܫܟܚܘܢ ؛ ܘܡܫܡ̈ܫܢܐ
ܢܬܕܟܘܢ ؛ ܗܘܦܕܝܩܢܐ ܘܩܪܘܝܐ ؛ ܢܩܒܠܘܢ ܡܢܟ ܫܘܒܩܢܐ ؛ ܓܠܝ
ܛܝܒܘܬܟ ܥܠ ܡܕܥܝܢ ؛ ܒܩܪܝܢܐ ܕܣܒܪܬܟ ؛ ܘܗܒ ܠܢ ܕܢܗܘܐ
ܢܛܘܪ̈ܐ ؛ ܠܦܘܩܕܢܝܟ ܕܪ̈ܫܝܡܝܢ ܒܗ ؛ ܡܬܝ ܘܡܪܩܘܣ ܥܡ
ܠܘܩܐ ؛ ܘܥܡܗܘܢ ܝܘܚܢܢ ܓܒܝܐ ؛ ܢܒܥܘܢ ܘܐܬܪܟܢ ܠܟ ؛ ܘܪܚܡ
ܪ̈ܚܡܝܟ ܥܠ ܟܠܢ ؛ ܐܕܢ̈ܐ ܕܫܡ̈ܘܥܝܢ ܝܘܠܦܢܟ ؛ ܘܩܪܝܢܐ ܕܣܒܪܬܟ.
ܠܐ ܢܫܡܥܢ ܡܪܝ ܠܩܠܐ ؛ ܕܛܪܕ ܘܡܦܩ ܠܪ̈ܫܝܥܐ ؛ ܚܘܣ
ܡܪܝ ܥܠ ܥܡܟ ؛ ܘܐܬܪܚܡ ܥܠ ܡܪܥܝܬܟ ؛ ܘܩ̈ܠܐ ܬܠܬ ܬܫܒܚܬܐ ؛
ܢܣܩ ܠܬܠܝܬܝܘܬܐ ::

Ephraemiticus. Stemus omnes in oratione coram Deo misericordi et vocibus quae ipsi gratae sint ad Deum simul clamemus. Rogemus Patrem absconditum, Filium laudandum et sanctum, Spiritumque Paraclitum, ut per misericordiam suscipiat oblationem nostram. Annunciatio tua, quae praedicata est Domine in medio Ecclesiae tuae ad gregem tuum, fermentum sit animabus nostris, et per eam comparemus cibum suavem. Sacerdotes qui legerunt, veniam consequantur, Diaconi puri efficiantur, Subdiaconi et Lectores suscipiant a te remissionem. Revela gratiam tuam mentibus nostris per lectionem annunciationis tuae et da nobis observatores esse mandatorum tuorum, quae in ea sunt consignata. Matthaeus, Marcus cum Luca, nec non cum illis electus Ioannes deprecentur te et praesta misericordiam tuam erga nos omnes. Aures auditorum doctrinae tuae et lectionis annunciationis tuae non audiant Domine vocem illam, quae pellet et eiiciet impios. Propitius esto Domine populo tuo et miserere gregis tui et triplices voces gloriae offeremus Trinitati.

XXI.

b. Cantica infra Canonem.

(Ass. Cod. lit. IV. 2. p. 131. sq.)

ܡܫܒܚܐ ؛ ܢܫܒܚ ܚܣܝܢ ܘܡܝܬܐ ؛ ܦܓܪܐ ܘܐܦܪܘܩ ܘܢܦܫ ؛
ܠܐܠܗܐ ܚܝܐ ܕܟܠܐ ؛ ܕܡܬܚܣܝܢ ܥܠ ܡܕܒܚܐ ؛ ܒܚܘܒܐ ܐܬܝܠܕ ؛

ܢܩܘܡ ܫܦܝܪ ܟܠܢ ܐܡܪ : ܘܢܘܕܐ ܐܠܗ ܡܢ ܢܦܫܢ : ܘܢܫܒܚ ܘܢܣܓܘܕ
ܕܐܠܗܐ : ܚܝܐ ܕܡܬܩܪܒ ܐܠܗܘܬܗ : ܢܚܬܬ ܘܫܦܠܬ ܥܠ ܚܛܝܐ :
ܒܢܝ ܐܕܡ ܘܐܦܩ ܐܢܘܢ ܡܢ ܛܘܥܝܝ : ܘܚܪܪ ܐܢܘܢ ܡܢ ܥܒܕܘܬܐ ܕܚܛܝܬܐ
ܐܢܒܝܐ ܡܠܘܢ : ܒܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܡܠܠܘ : ܘܟܠ ܚܕ ܡܢܗܘܢ ܟܬܒ ܐܪܙܐ
ܕܥܕܬܐ ܕܡܐܬܝܬܗ : ܓܠܝܐܝܬ ܟܬܒ ܡܘܫܐ ܕܗܘ ܒܪܐ ܒܪܝܬܐ : ܘܗܘ ܩܝܡ
ܠܬܫܡܫܬܗ : ܛܟܣܐ ܕܢܘܪܐ ܘܕܪܘܚܐ : ܚܬܡ ܡܪܢ ܒܨܠܝܒܗ ܠܥܕܬܐ :
ܕܟܪܗ ܒܦܪܨܘܦܗ ܘܐܪܝܡܗ : ܘܩܝܡܗ ܒܫܡܝܐ ܠܝܡܝܢܗ ܕܡܫܕܪܗ :
ܛܘܒܝܟܝ ܥܕܬܐ ܡܗܝܡܢܬܐ : ܥܠ ܡܘܗܒܬܐ ܕܝܗܒ ܠܟܝ ܡܪܟܝ : ܦܓܪܗ ܘܕܡܗ
ܩܕܝܫܐ : ܘܨܠܝܒܗ ܕܢܛܪ ܠܟܝ :

cf. Miss. Mar. Rom. 1596 p. ܠܐ

Media. Stemus recte et oremus. Confiteamur et adoremus ac glorificemus Agnum Dei vivum, qui offertur super Altare. Divinitas sese demisit ad peccatores filios Adae, eosque ab errore et a servitute peccati redemit. Spiritu Sancto succensi prophetae de primogenito sunt locuti: et unusquisque illorum descripsit Ecclesiae mysteria adventus eius. Aperte scripsit Moyses, quod ipse Creaturas condidit, et ipse constituit ad ministerium suum ordines ignis et spiritus. Obsignavit Dominus noster cruce sua Ecclesiam, quam desponsavit in persona sua, eamque elevavit, atque illam in coelo constituit ad dextram eius, qui misit illum. Beata es Ecclesia fidelis ob donum, quod tibi Dominus tuus dedit, Corpus et Sanguinem eius sanctum et crucem ipsius quae te custodit. — Virginis purae Mariae memoriam agamus apud nos in oblatione nostra: Prophetarum, Apostolorum, Martyrum, Piorum, et Iustorum.

XXII.

ܦܪܘܡܝܘܢ : ܬܫܒܘܚܬܐ ܠܚܕ ܡܪܝܐ ܕܒܝܫܬܐ ܘܕܢܓܫ ܐܢܫܐ .
ܬܫܒܘܚܬܐ ܠܡܫܝܚܐ ܘܡܪܝܡܐ . ܕܗܘ ܡܪܝܐ ܡܫܬܪܪ ܘܡܫܒܚ ܠܥܠܡ :
ܠܗܘܢ ܡܚܝܢܐ ܡܬܒܣܡܝܢ ܘܢܦܫܐ ܕܒܗ ܢܝܚܐ ܥܠ ܐܝܟ ܗܘ ܗܠܝܢ
ܩܕܡ ܡܪܝܐ . ܗܘܐ ܕܡܢܗ ܕܝܠܗ ܘܡܢܗ ܚܝܠܐ ܡܬܚܝܠܝܢ . ܡܫܒܚ
ܡܘܕܐ ܘܡܘܕܝܢ ܡܬܩܒܠܝܢ . ܐܝܟ ܩܘܪܒܢܐ ܠܚܕܝܐ ܡܬܩܒܠܐ ܠܡܪܝܐ .

ܘܬܫܡܫܬܐ ܕܢܘܪܐ ܘܪܘܚܐ ܥܡܗܘܢ ܡܫܡܫܝܢܢ. ܘܠܐ ܐܢܫ ܢܗܘܐ
ܐܣܝܪ. ܘܢܡܪܚ ܕܢܬܩܪܒ ܠܐܪܙܐ ܗܠܝܢ: ܕܐܫܬܩܠܬ ܦܪܣܬܐ.
ܘܢܚܬܬ ܛܝܒܘܬܐ ܘܪܚܡܐ ܡܬܢܓܕܝܢ ܥܠ ܟܠܚܕ ܕܒܠܒܐ
ܕܟܝܐ ܘܬܐܪܬܐ ܢܟܦܬܐ :

cf. Miss. Mar. Rom. p. ܠܗ

Praedicatio. Stemus recte orantes, stemus cum timore ac tremore, stemus caste, quia ecce oblatio offertur et maiestas exoritur, portae coeli aperiuntur, et Spiritus sanctus descendit et super haec sancta mysteria accubat: in loco terribili ac tremendo stemus, Cherubim et Seraphim coniugati et fratres ac socii vigilum angelorumque effecti, igneum ac spirituale ministerium cum ipsis peragimus. Nemo (anathematis vinculo) colligatus audeat ad haec mysteria accedere, velum enim elevatur, gratia descendit et misericordia infunditur super unumquemque, qui puro corde et munda conscientia orat.

XXIII.

Praefatio.

ܬܫܒܘܚܬܐ ܫܦܝܪܐ ܘܪܘܡܐ ܥܠܝܐ ܘܬܘܕܝܬܐ: ܠܗܘ ܕܢܦܩ. ܠܗܘ
ܕܢܚܬ. ܠܗܘ ܕܡܠܟ: ܠܗܘ ܕܐܬܝܠܕ. ܠܗܘ ܕܐܬܐ. ܠܗܘ ܠܗܘܕܐ
ܘܡܠܟܗ ܥܠܡܝܐ. ܡܫܬܒܚܢܘܬܐ ܗܘ ܘܠܐ ܡܫܬܒܚܢܘܬܐ: ܠܗܘ
ܕܡܫܒܚܝܢ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܫܡܝܐ ܘܚܝܠܘܗܝ ܡܠܐܟܐ ܕܠܗܘܢ:
ܫܡܝܐ ܘܫܘܒܚܐ ܘܥܠܘܗܝ ܕܐܪܐ ܕܒܪܝܬܐ: ܐܪܥܐ ܘܫܡܝܐ ܘܟܠ ܕܒܗܘܢ.
ܐܘܪܫܠܡ ܫܠܝܚܝܐ ܠܟܬܐ ܕܒܘܟܪܐ ܕܡܬܟܬܒܝܢ ܒܫܡܝܐ: ܡܠܐܟܐ
ܩܕܝܫܐ ܡܠܐܟܐ: ܩܕܝܫܬܐ ܫܘܠܛܢܐ ܡܬܒܪܟܐ: ܡܪܘܬܐ ܡܫܒܚܬܐ
ܕܟܠܗ ܡܢ ܟܠܗܝܢ ܥܒܝܕܬܐ ܡܫܬܒܚܬܐ: ܟܪܘܒܐ ܫܡܝܢܐ ܟܢܦܐ:
ܘܣܪܦܐ. ܫܬ ܫܬ ܟܢܦܐ. ܒܬܪܬܝܢ ܡܢ ܟܢܦܐ ܡܟܣܝܢ ܠܦܪܨܘܦܐ
ܕܡܪܗܘܢ. ܘܒܬܪܬܝܢ ܕܝܢ ܪܓܠܝܗܘܢ. ܒܬܪܬܝܢ ܕܝܢ ܦܪܚܝܢ ܐܡܪܝܢ ܠܚܕ
ܐܡܪܝܢ: ܟܕ ܩܥܝܢ ܘܠܐ ܫܠܝܢ: ܘܡܫܬܒܚܝܢ ܠܗܘ ܕܗܘܐ ܘܠܐ ܫܠܝܐ.
ܠܡܫܒܚܘ ܕܬܡܝܗܐ ܕܫܘܒܚܐ ܦܪܝܫܐ ܒܩܠܐ ܢܨܝܚܐ ܡܫܒܚܝܢ
ܘܡܙܡܪܝܢ ܘܐܡܪܝܢ: ܠܗܢܐ: ܩܕܝܫ ܩܕܝܫ ܩܕܝܫ ܡܪܝܐ ܚܝܠܬܢܐ

ܚܝܠܬܢܐ ܨܒܐܘܬ ܕܡܠܝܢ ܐܢܘܢ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܡܢ ܫܘܒܚܬܐ ܕܐܝܩܪܐ
ܕܪܒܘܬܟ ܡܪܢ ܐܘܫܥܢܐ ܒܡܪ̈ܘܡܐ . ܒܪܝܟ ܕܐܬܐ ܘܕܐܬܐ ܒܫܡܗ
ܕܡܪܝܐ ܐܘܫܥܢܐ ܒܡܪ̈ܘܡܐ :

cf. Miss. Mar. p. ܦܛ

Vere dignum, aequum, decens et iustum est, nos Te collaudare, Tibi benedicere, Te glorificare, Te adorare, Tibi gratias agere factori omnium creaturarum visibilium et invisibilium. Quem laudant caeli et caeli caelorum et omnes Virtutes eorum, sol, luna et omne stellarum agmen, terra, mare et omnia quae in eis sunt· Hierusalem caelestis, Ecclesia primogenitorum, qui in caelo conscripti sunt. Angeli, Archangeli, Principatus, Throni, Dominationes, supernae Potestates, caelestes Virtutes, multis oculis praediti Cherubim et sex alis instructi Seraphim, qui duabus alis faciem suam tegunt, duabus pedes, duabus volitant alter ad alterum, triumphalem et magnificum laudis hymnum incessanter canentes, clamantes et dicentes: Populus: Sanctus, Sanctus, Sanctus es Domine Deus fortis Sabaoth, pleni sunt caeli et terra gloria et decore maiestatis tuae Domine, Osanna in excelsis, benedictus, qui venit et venturus est in nomine Domini, Osanna in excelsis.

XXIV.

ܡܪܢܝܬܐ ܕܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ : ܐܒܝ ܡܪܝܐ ܕܒܪܐ ܥܠܡܝܢ . ܕܐܝܬܝܟ
ܡܫܒܚܐ ܘܡܥܠܝܐ ܕܥܠܡܝܢ : ܘܒܪܬܐ ܪܘܚܐ ܕܡܢܟ ܩܕܝܫܐ . ܗܘ
ܕܗܘܐ ܠܟ ܡܫܡܫܢܐ ܩܕܝܫ ܩܘܕ̈ܫܐ ܘܟܘܗܢܐ ܘܕܘܒܚܐ ܘܡܩܒܠ :
ܘܐܬܓܫܡ ܘܐܬܒܪܝ ܒܟܠ ܡܘ̈ܗܒܬܐ ܐܢܫܝܐ . ܘܐܬܝܠܕ ܘܐܬܪܒܝ ܒܟ̈ܠܗܘܢ :
ܡܛܠܗܢ ܐܢܐ ܠܟ ܡܪܝ ܥܠ ܒܢܝ̈ܢܫܐ ܡܪܝܐ ܕܥܠܡܝܢ ܘܡܘܕܝܢ
ܘܐܝܟ : ܘܐܡܪܬ ܠܟܠ ܡܫܡܫܢܝܟ ܘܐܡܪܬ : ܘܠܐ ܬܟܦܪ ܠܬܫܡܫܬܟ
ܡܢܟ . ܡܛܠ ܕܐܡܠܟܬ ܡܡܠܟܬܐ ܕܫܡܝܐ . ܕܢܣܒܬ ܡܪܝ ܦܓܪܐ
ܐܢܐ : ܘܕܡܕܒܪ ܡܫܡܫܢܝܟ ܐܢܐ . ܘܫܡܫܬ ܡܪܝ ܫܡ̈ܫܐ : ܘܬܫܡܫܬܟ
ܠܐ ܡܬܚܡܬܐ . ܘܥܡ ܩܕܝܫܐ ܒܠܐ ܠܥܠܡ : ܘܐܝܟ ܐܠܗܐ ܒܐܠܗܘܬܗ
ܕܠܥܠ : ܘܠܡܫܝܚܐ ܠܥܠܡܝܢ ܣܓܝܕ . ܘܠܝܘܡ ܠܥܠܡܝܢ ܫܒܝܚܘܬ .
ܘܠܥܠܡ ܕܥܠܡ ܘܫܘܒܚܐ : ܠܥܠܡ ܡܪܝܐ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ
ܡܫܪܟܫܘܢ :

Invocatio Spiritus sancti. Heus Domine miserere nobis, qui plasma et imago maiestatis tuae sumus et adveniat Spiritus tuus sanctus tibi filioque tuo unigenito aequalis in gloria et natura, essentia, honore, et illabatur descendatque super has oblationes et maneat ac habitet in cordibus nostris. Rogo te Domine: qui hominum misereris, Domine miserere mei, propitius esto mihi, vivifica me et effunde super me donum tuum et munda me, nec taedeat gratiam tuam mei propter immunditiem et turpitudinem criminum meorum. Me tibi peccasse fateor Domine et delicta mea cognosco: sed misericordia tua Domine multa est et gratia tua immensa. Spiritus tuus sanctus adveniat mihi et purificet sordes animae meae, dimittat omnia debita mea, sanctificet omnes cogitationes meas, et suscipiat victimas et oblationes meas.

XXV.

[illegible]

ܡܬܪܥܝܢ : ܡܠܐ ܡܠܘܗܝ ܐܒܘܢ ܡܪܚܡܢܐ ܠܥܠܡܥܠܡܝܢ ܫܘܒܚܐ ::
ܐܬܕܟܪ ܡܪܝܐ ܒܪܚܡܐ . ܘܐܬܪܚܡ ܥܠ ܥܒܕܐ : ܘܐܠܒܫ ܢܘܗܪܐ
ܕܒܬܟܝܪܐ ܥܒܝܕ ܠܟܗܢܐ ܚܝܠܐ ܕܚܝܐ :: ܒܬܟܝܪܐ ܕܦܪܨܘܦ ܡܠܟܐ ܟܠܗܘܢ
ܠܥܠܡܐ ܗܢܐ ܢܦܠܘ . ܐܠܒܫ ܡܚܝܠܐ ܬܘܩܦܗܘܢ : ܟܕ ܩܥܝܢ ܡܟܝܠ
ܕܥܠܡܐ :: ܢܬܚܘܐ ܒܪܝܟܐ ܒܗܿܘ ܠܒܗܘܢ : ܘܡܫܡܫܢܘܬܗ ܗܕܐ : ܦܪܘܩ
ܘܢܛܪ ܡܪܝܐ : ܐܦܝ ܢܦܫܬܐ ܕܡܫܠܡܬܐ ܠܥܠܡ :: ܗܘܝܬܐ ܐܒܗܬܐ
ܘܚܝܐ ܡܚܝܢܐ ܠܥܠܡܐ ܕܢܬܚܕܬ : ܡܢ ܠܘ ܟܠ ܡܘܗܒܬ ܠܐܠܗܐ
ܡܠܟܐ ܡܪܝܐ ܕܡܘܗܒܬܐ ܚܝܐ : ܕܗܘ ܠܗܐ ܡܪܝܐ ܢܬܡܠܠ ܠܟܠܢ
ܢܣܒܗ ܘܢܬܩܕܫ : ܬܫܒܘܚܬܐ ܘܬܘܕܝܬܐ ܡܢ ܗܢܐ ܡܘܗܒܬܐ ܠܝܘܡܐ :
ܘܡܢ ܟܠܗܘܢ ܠܥܠܡܐ ܠܥܠܡܝܢ ::

cf. Miss. Mar. p. ܦ. v. 2. non bene: ܡܫܡܫܢܐ ܗܢܐ ܘܩܪܒܢܐ. et v. ultimo: ܡܫܡܫܐ ܐܒܗܬܐ ܟܕ ܩܪܒܬܐ.

Concio. Benedic Domine etiam atque etiam per puram sanctamque oblationem hanc, per propitiatorium sacrificium, quod Deo Patri oblatum et consecratum, perfectum et illapsu Spiritus sancti vivi consummatum est, pro sancto Patre nostro Sacerdote, qui illud obtulit et consecravit, pro Altari Dei, super quod celebratur, pro benedictis populis, qui in recta fide ad ipsum percipiendum accedunt, et pro omnibus, pro quibus oblatum et consecratum est, iterum impensius oremus:

Ecce tempus timoris, ecce hora terrore plena: superi in timore consistunt et illi cum tremore ministrant. — Terror filios lucis occupat, et terreni illum non sentiunt, et ab hora, qua venia affertur, peccatores fugiunt. Ministri Ecclesiae tremite, quia vivum ignem administratis. Et potestas, quae vobis data est Seraphim superat. — Beata est anima, quae nunc in ecclesia adest cum puritate, quia Spiritus sanctus scribit nomen eius, illamque elevat in coelum. — Beata Domina nostra Maria, deprecare nobiscum Unigenitum tuum, ut precibus tuis placatus omnium nostrum misereatur. — Aspice Domine oculo misericordi Patrem nostrum, qui stat coram Altari tuo. Suscipe Domine noster eius oblationem ut Prophetarum et Apostolorum. — Memento Domine per gratiam tuam et per divinas tuas miserationes, Patrum et Principum sacerdotum, quorum oratio sit nobis murus. — Memento Domine patrum, fratrum, et magistrorum nostrorum, nosque et illos dignos praesta per misericordiam tuam regno coelesti. — Memento Domine absentium et miserere

praesentium, quietem quoque dona spiritibus Defunctorum et parce peccatoribus in die iudicii. — Defunctorum, qui a nobis separati ab hoc seculo migrarunt, spiritibus Christe praesta quietem cum piis et iustis. — Crux tua pons sit illis et baptismus tuus tegumentum; Corpus et Sanguis tuus sanctus via sint, quae deducat ad regnum. — Gloriam perpetuam cum adoratione acceptabili mereamur attollere ex medio sanctuarii Patri Filio et Spiritui sancto vivo, ut ipse Deus verus adimpleat nobiscum gratiam suam, benedictionem, miserationem et clementiam ex hoc nunc usque in finem: nosque omnes cum oratione Dominum deprecemur.

XXVI.

In fractione panis.

ܐܝܕܐ ܡܪܝ ܠܐܝܕܝ̈ ܡܟܝ̈ܟܬܐ: ܘܚ̈ܛܝܬܐ ܕܐܡܪܘܬܝ: ܘܫܘܝܢܝ
ܠܦܓܪܟ ܩܕܝܫܐ: ܢܬܩܪ̈ܒܢ ܘܢܩܨ̈ܢܝܗܝ ܩܘܕܫܐ ܠܒ̈ܢܝܗ ܕܥܕܬܐ
ܕܫܪܪܐ ܠܥܠܡܝܢ :: ܒܪܝܟ ܐܢܬ ܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܠܚܡܐ ܚܝܐ
ܕܢܚܬ ܡܢ ܫܡܝܐ: ܘܗܘܝܬ ܚܝܐ ܠܢܣ̈ܒܝܟ ܠܥܠܡܝܢ :: ܟܠ
ܡܗܝ̈ܡܢܐ ܕܐܫܬܘܬܦܘ ܥܡܢ ܒܐܘܟܪܝܣܛܝܐ ܗܕܐ ܫܘܬܦܝܢ ܥܒܕ
ܒܡܠܟܘܬܟ ܕܒܫܡܝܐ ܠܥܠܡܝܢ :: ܠܐ ܠܚܘܝܒܐ ܘܠܐ ܠܬܫܢܝܩܐ ܢܗܘܐ
ܠܢ ܡܪܝ ܦܓܪܟ ܘܕܡܟ ܒܝܘܡܐ ܕܕܝܢܐ ܠܥܠܡܝܢ :: ܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ
ܗܒ ܠܝ ܦܪܗܣܝܐ ܩܕܡܝܟ ܡܐ ܕܡܬܓܠܐ ܐܢܬ ܥܡ ܡ̈ܠܐܟܝܟ ܩܕ̈ܝܫܐ
ܒܫܘܒܚܐ ܪܒܐ ܠܥܠܡܝܢ :: ܚ̈ܝܐ ܘܡ̈ܝܬܐ ܢܫܟܚܘܢ ܒܗ ܪ̈ܚܡܐ: ܘܚܢܢܐ
ܒܝܘܡܐ ܕܕܝܢܐ ܠܥܠܡܝܢ ::

Humiles Domine ac peccatrices manus meas dignas effice, ut ad sanctissimum tuum Corpus accedant, illudque frangentes filiis sanctae Ecclesiae in vera fide distribuant in secula. — Benedictus es Domine noster Iesu Christe, panis vivus, qui de coelo tuo descendens percipientibus te vita aeterna factus es. — Fideles omnes, qui in hac Eucharistia nobiscum partem habuerunt, in coelesti regno tuo Deus noster participes effice in secula. — Non in condemnationem neque in poenam sit nobis Domine Corpus tuum et Sanguis in die iudicii, in secula. — Domine Iesu Christe da mihi fiduciam coram te cum in magna gloria tua cum Angelis tuis manifestaberis, in secula. — Vivi ac defuncti per ipsum misericordiam ac pietatem in die iudicii consequantur, in secula. —

XXVII.

ܡܥܕܥܕܢܐ : ܩܕܝܫ ܩܕܝܫ ܩܕܝܫܐ ܡܪܝ ܩܥܝܐ ܥܕܬܐ ܒܪܝܟܘ
ܕܐܫܠܡ ܦܓܪܗ : ܘܕܡܗ ܕܐܚܣܢܐ ܒܗ :: ܡܫܡ : ܗܠܠܘܝܐ ܗ̄ ܫܘܒܚܗ
ܠܡܫܝܚܐ: ܕܝܗܒ ܦܓܪܗ ܘܕܡܗ ܚܝܐ ܕܢܚܣܢ ܒܗ :: ܟܣܐ ܡܬܟܪܟ
ܟܗܢܐ ܘܐܡܪ: ܩܘܕܫܟ ܢܗܘܐ ܥܠܡܫܡܫܢܘܬܐ ܩܪܝܒܐ ܡܬܟܫܦ. ܩܕܡ ܗܘ ܟܘܪܣܝܐ
ܕܕܚܝܠ ܘܡܪܝܪ ܡܬܚܪܘܬܐ :: ܡܫܡ : ܗ̄ ܘܗ̄ ܫܘܒܚܗ ܠܡܫܝܚܐ : ܕܡܢܗ
ܡܠܘܗ ܥܕܬܐ ܘܒܢܝܗ ܡܫܒܚܝܢ ܩܠܐ :: ܟܣܐ : ܗ̄ ܘܗ̄ ܫܘܒܚܗ
ܠܡܫܝܚܐ : ܕܦܓܪܗ ܘܕܡܗ ܐܬܝܗܒ ܠܚܘܣܝܐ ܩܘܕܫܐ ::
ܡܫܡ : ܡܢܐ ܕܝܗܒ ܠܢ ܒܪܐ ܕܠܐ ܡܝܬ ܠܦܓܪܗ ܘܠܕܡܗ : ܘܚܝܐ ܗܘ
ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܟܠ ܐܝܩܪܐ :: ܟܣܐ : ܗ̄ ܘܗ̄ ܫܘܒܚܗ ܠܡܫܝܚܐ :
ܕܒܪ ܗܘܐ ܘܝܗܒ ܗܘܢܗ. ܚܠܦ ܚܛܗܝܢ :: ܡܫܡ : ܗܘܐ ܟܣܐ
ܕܒܪܝܗ ܡܢܝ ܟܠ ܕܢܫܬܐ . ܦܪܘܩܢ ܡܢܗܘܢ ܐܘܪܚܐ ܡܠܟܘܬܐ
ܚܕܘܬܐ ܕܡܪܝܐ :: ܟܣܐ : ܗ̄ ܘܗ̄ ܫܘܒܚܗ ܠܡܫܝܚܐ : ܕܦܬܚ ܡܠܘܗ
ܟܠܗ ܕܒܪܐ ܕܡܗ ܡܫܬܘܕܝܐ :: ܡܫܡ : ܐܢܬ ܦܬܚܬ ܦܓܪܗ ܕܒܪܐ
ܒܥܝܢ ܐܬܐ : ܘܐܫܬܘܝ ܠܦܓܪܗ ܘܡܫܬܘܬܦܘܬܐ ܘܐܡܪܘ ܗܘܝܢܐ ::
ܟܣܐ :: ܗ̄ ܘܗ̄ ܫܘܒܚܗ ܠܡܫܝܚܐ . ܕܐܬܐ ܡܢܗ ܒܪܐ ܘܡܫܬܘܬܦ
ܘܐܡܪܝܢ ܗܘ :: ܡܫܡ : ܐܢܐ ܐܢܐ ܠܚܝܐ ܕܚܝܐ ܐܡܪ ܡܢܝ. ܕܟܠ
ܕܐܟܠ ܠܝ ܡܫܬܘܬܦܐ ܕܐܘܪ ܚܝܐ :: ܗܘ ܗ̄ ܘܗ̄ ܫܘܒܚܗ ܠܡܫܝܚܐ.
ܕܚܝܘ ܡܫܒܚܝܢ ܘܚܝܐ ܚܕܬܐ ܗܘ ܗܘ ܡܒܠܥ :: ܡܫܡ : ܟܠܗܘܢ ܡܢܗ
ܕܐܟܠܘ ܦܓܪܗ ܘܐܫܬܝܘ ܠܕܡܗ ܡܠܟ ܢܚܘܢ ܥܡܗ ܒܥܕܢܐ ܕܒܥܐ
ܡܢܐ ܕܢܦܫ ܐܬܐ :: ܡܫܒܚܝܢ ܡܢ ܫܘܒܚܐ ܡܘܗܒܬܗܘܢ. ܘܡܘܕܝܢ
ܣܓܝܕܝܢ ܠܟܠ ܠܥܠܡܐ ܕܥܠܡܝܢ ::

cf. Miss. Mar. p. ܩܝ, ubi versus aliter dispositi passimque mutati leguntur.

Jacobiticus. Sanctus, Sanctus, Sanctus es Domine, clamat Ecclesia, benedictus, qui tradidit mihi Corpus et Sanguinem suum, ut per ipsum veniam consequar. Diac. All. All. ipsi gloria, qui dedit nobis Corpus et vivum suum Sanguinem, ut per ipsum veniam consequamur. (circumfertur calix.) Sac. Sanctum tuum Domine in die iudicii pro nobis coram tremendo ac terribili tribunali deprecetur. Diac. All. All. ipsi gloria, ex quo bibit Ecclesia et filii eius laudem

cantant. **Sac.** All. All. ipsi sit gloria, cuius Corpus comedimus et Sanguinem bibimus in remissionem peccatorum. **Diac.** Dum ignis videt Corpus, ipsum timet, et en homines illud celebrant super manus suas. **Sac.** All. All. ipsi sit gloria, qui ieiunavit et oravit et ipse nos orare docuit. **Diac.** Hic est calix, quem miscuit Dominus in vertice crucis. Accedite mortales, bibite ex eo in remissionem debitorum. — **Sac.** All. All. et ipsi gloria, ex quo bibunt oves Filii et ipso mundantur. — **Diac.** Fratres sumite Corpus Filii, clamat Ecclesia et bibite eius Sanguinem cum fide et gloriam canite. **Sac.** All. All. et ipsi gloria, ex quo manducat Ecclesia cum Filiis suis et psallit gloriam. **Diac.** Ego sum panis vitae, dixit Dominus noster, quicunque me cum fide manducaverit, vitam possidebit. **Sac.** All. All. et ipsi gloria, cuius calicem sumsimus et vitam novam per eum possedimus. **Diac.** Defuncti Domine, qui manducarunt Corpus tuum tuumque Sanguinem biberunt, clementiam tuam sentiant in die iudicii cum exorieris — Suscipe Domine noster adoratorum tuorum oblationes et misericordia tua parce defunctis eorum.

XXVIII.

ܐܦܪܝܡܝܬܐ : ܗܐ ܩܘܪܒܢܐ ܐܬܩܪܒ ܘܗ̇ܐ ܠܢܦܫܬܐ ܐܬܕܟܪܢ .
ܢܗܘܐ ܒܗ ܢܝܚܐ ܠܥܢܝ̈ܕܐ ܕܡܛܠܬܗܘܢ ܐܬܩܪܒ :: ܩܘܪܒܢܐ ܗܢ
ܕܐܬܩܪܒ ܡܢ ܚ̈ܝܐ ܡܛܠ ܡ̈ܝܬܐ : ܫܘܒܩܢܐ ܠܥܘܠܗ ܕܢܦܫܐ :
ܘܡܫܬܒܩܝܢ ܠܗ ܣܘܪ̈ܚܢܘܗܝ :: ܗܘ ܕܐܚܝܐ ܠܗ ܠܠܥܙܪ : ܘܠܛܠܝܐ
ܒܪܗ ܕܐܪܡܠܬܐ . ܗܘ ܢܪܣܣ ܛܠܐ ܕܪ̈ܚܡܘܗܝ ܥܠ ܓܪ̈ܡܝܗܘܢ ܕܥ̈ܢܝܕܐ ::
ܥܡ ܐܒܪܗܡ ܥܡ ܐܝܣܚܩ ܘܥܡ ܝܥܩܘܒ ܡܗܝܡܢܐ : ܥܒܕ ܠܗ
ܡܪܝ ܕܘܟܪܢܐ ܠܗܘ ܕܗܘܐ ܡܬܩܪܒ ܠܗ ::

cf. Miss. Mar. p. ܩܐ. v. 1. ܡܛܠܕܝܢ. — 2. ܥܡ ܩܘܪܒܢܐ.

Ephraemiticus. Ecce oblatio oblata est et animarum memoriam peregimus, sit per ipsam requies defunctis, pro quibus oblata est. — Per hanc oblationem, quae a vivis pro defunctis oblata est, dimittitur animae iniquitas et defectus ipsius condonantur. — Qui Lazarum et puerum viduae filium ad vitam evocavit; ipse rorem misericordiae suae super defunctorum ossa aspergat. Cum Abraham, Isaac et Iacob fideli fac Domine memoriam eius, pro quo oblata est.

XXIX.

ܥܠܠܬ ܠܒܝܬܟ ܡܪܝ : ܡܠܟܐ ܫܡܝܢܐ ܩܒܠ ܩܘܪܒܢܐ ܕܥܒܕܝܟ :
ܘܕܟܘܪ ܕܥܢܝܕܝܗܘܢ ܒܐܘܪܫܠܡ ܗܝ ܕܫܡܝܐ :: ܒܐܘܪܫܠܡ ܕܠܥܠ
ܘܒܥܕܬܐ ܕܐܝܬܝܗ ܥܠ ܐܪܥܐ . ܥܠ ܡܕܒܚܐ ܪܡܐ ܢܗܘܐ ܕܘܟܪܢܐ
ܠܪܚܡܝܟ :: ܐܡܪܗ ܕܐܠܗܐ ܘܪܥܝܐ ܕܡܝܬ ܡܛܠ ܥܢܗ : ܗܒ ܡܪܝ
ܒܛܝܒܘܬܟ ܢܝܚܐ ܠܥܢܝܕܐ ܡܗܝܡܢܐ :: ܠܦܓܪܟ ܨܗܝܐ ܢܦܫ
ܘܕܐܬܩܪܒ ܠܘܬܗ ܕܚܠܐ ܐܢܐ : ܚܛܗܝ ܡܟܠܝܢ ܠܝ : ܒܚܢܢܟ ܡܪܝ
ܢܬܚܣܝܢ :: ܦܓܪܟ ܘܕܡܟ ܕܢܣܒܢ ܢܗܘܐ ܠܢ ܐܘܪܚܐ ܘܓܫܪܐ
ܘܡܥܒܪܬܐ : ܕܢܥܒܪ ܕܠܐ ܡܚܝܠܐ ܡܢ ܚܫܘܟܐ ܠܢܘܗܪܐ :: ܚܕܘܬܐ
ܠܥܠܝܐ : ܘܣܒܪܐ ܛܒܐ ܠܬܚܬܝܐ : ܒܩܘܪܒܢܐ ܕܥܒܕܝܢ ܚܝܐ ܡܛܠ
ܥܢܝܕܝܗܘܢ ::

cf. Miss. Mar. p. ܩܢܗ. v. 2. ܕܘܟܪܢܐ ܛܒܐ

Tono: In domum tuam ingressus sum. — Rex coelestis, suscipe oblationem servorum tuorum et memento eorum in coelesti Hierusalem. — In superna Hierusalem et in Ecclesia, quae est super terram; super sublime altare amicorum tuorum fiat memoria. — Agnus Dei et pastor, qui pro ovibus suis mortuus est, tribue Domine per gratiam tuam requiem fidelibus defunctis. — Ad Corpus tuum sitit anima mea, et ad ipsum accedere vereor: peccata mea me deterrent; per pietatem tuam Domine expientur. — Corpus et Sanguis tuus, quem sumsimus sit nobis via, pons et transitus, ut absque periculo a tenebris ad lucem transeamus. — Gaudium superis et bona spes imis in oblatione, quam vivi pro defunctis suis celebrant.

XXX.

ܩܠ ܩܕܡܝ ܣܘܓܝܐ : ܢܦܫܗ ܠܡܟܪܝܐ ܡܠܟܘܢ ܒܩܝܡܬܐ ܗ̄ : ܠܦܓܪܟ
ܐܠܗܢ ܘܕܡܟ ܚܝܐ ܢܬܠ ܐܬܒܣܡܬ ܘܐܬܚܠܨܬ ܐܣܝܐ ܢܦܫܐ :
ܗܘܝ ܐܪܥܐ ܡܪܐ ܛܒܐ ܘܓܒܪ ܪܘܚܐ : ܥܠ ܢܦܫܬܐ ܕܥܢܝܕ ܠܗ :
ܡܚܣܢ ܚܛܗܝ ܐܬܠܐ ܗ̄ : ܠܒܝܬܟ ܦܪܘܩ ܡܢ ܫܒܝܐ ܡܛܠ
ܘܥܢܝܕܐ ܕܩܒܠܬ ܠܦܓܪܟ ܐܦ ܕܡܟ : ܠܐ ܡܪܝ ܬܒܥܝܘܢ ܒܢܦܫܐ

ܕܥܡܡܐ ܡܠܟ ܗܘ ܡܫܝܚܐ ܕܒܚܟܡܬܗ ܡܢ ܡܟܬܒܢܘܬܐ ܀ ܗܫ ܠܐܦܐ
ܡܠܟܐ ܘܡܪܘܡܡܘܬܐ : ܗ̄ : ܠܡܫܡܠܝܘܬܐ ܫܠܡܬ ܚܝܐ ܠܡܡܪܘܡܘ
ܡܘܪܒܐ ܠܡܢܪܬܐ ܕܒܠܗ ܬܐܪ . ܝܗܒ ܕܝܢܐ ܘܫܒܚ ܡܢܗ ܡܫܒܚܝܢ
ܡܘܪܒܝܢ ܘܪ̈ܘܡܡܝܢ : ܡܢ ܟܠܢ ܘܡܘܕܐ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ :
ܗ̄ : ܫܘ̈ܒܚܗ ܕܫܡܥܢܢ ܚܐܪܐ ܙܡܪܢ ܡܫܘܚ ܡܫܒܚܬܐ ܘܠܐ
ܐܟܠܬ : ܘܫܘ̈ܒܚܗ ܕܡܪܝܐ ܗܘ : ܬܫܒܘܚܬܐ ܠܫܡܟ ܟܠ ܐܪܥܐ ܘܥܡܡܝܢ
ܡܫܒܚܝܢ ܀ ܕܫܘܒܚܗ : ܗ̄ : ܕܡܫܒܚܬܐ ܠܟ ܐܘܪܚܐ ܗܘܕܐ ܫܘܒܚܗ
ܠܥܡܝܢ ܕܡܫܒܚܝܢ : ܗܘ ܫܒܚܬܐ ܕܝܠܐ ܡܫܡܫ ܠܟܘܢ ܕܝܪܐ ܗܘܬ
ܫܘܒܚܬܐ ܡܫܒܚܐ ܠܗܐ : ܕܫܡܫ ܗܘ ܢܗܘܬ ܗܘܐ ܕܢܫܒܚ ܫܡܝܐ
ܠܐܠܐ ܫܡܝܐ ܠܐܠܗܐ ܫܡܝܐ ܕܫܡܐ ܀ ܕܫܘܒܚܗܘܢ ܕܫܡܝܐ ܡܫܒܚܝܢ ܘܠܟ
ܡܪܝܐ ܡܫܝܚܐ ܗ̄ : ܝܗܒ ܠܒܢܝܐ ܝܗܒ ܠܡܫܒܚܝܐ ܘܝܗܒܐ ܠܫܡܝܐ
ܕܒܠܗ ܘܝܗܒ ܨܠܘ ܡܫܒܚܬܐ : ܕܐܢܐ ܚܪܝܢ ܠܐܦܐ ܘܡܠܟܐ ܘܡܪܘܡ
ܡܘܕܝܐ : ܘܡܫܒܚܝܢ ܫܒܚܬܗܘܢ ܀ ܢܦܫܐ ܠܟܡܝܐ ܡܫܡܫܢܐ
ܘܠܟ ܡܪܝܐ ܡܫܝܚܐ ܗ̄ : ܐܠܝܨ ܐܠܗ ܕܡܫܡܫܝܢ : ܐܘܪܚ ܡܪܝ
ܕܡܫܒܚܝܢ ܟܠ ܡܫܒܚܝܢ ܕܐܡܪܝܢ ܕܐܡܪܝܢ ܕܐܝܟܢ : ܘܡܫܒܚ ܐܠܗ
ܠܡܫܒܚܝܢ ܫܡܝܐ ܕܡܠܐ ܘܐܪܥܐ ܡܠܟܐ ܗܘ ܕܡܫܒܚܐ ܀

cf. Miss. Mar. p. ܣܡܣ.

Tono: Voces laudis. —

Laudate Dominum omnes populi All. Corpus tuum comedi et vivo tuo Sanguine etiam veniam consequutus sum atque ad Crucem tuam confugi: complaceat tibi in his, clementissime Domine, ac miserere peccatoribus te invocantibus. — Laudate eum omnes gentes All. Ex aqua indui te Redemtor et vestibus gloriosis me condecorasti, ne induar Domine vestibus ignominiae pro gloria illa, qua ex baptismo indutus sum. — Gloria Patri et Filio et Spiritui Sancto All. Ascendit Anna ad sanctum Templum, ut Domino Sabaoth oblationem afferret: Bone, qui benigne suscipere dignatus es illius oblationem, suscipe oblationem nostram nostrasque orationes. — A seculo et usque in secula seculorum Amen. All. Orationibus Simonis Cephae Roma Urbs regia immota stetit: orationibus Sancti tui N. super Ecclesiam eiusque filios omnes fiant miserationes. — Oratio Benedictae murus sit nobis All., eius oratio nobiscum sit. Benedic Domine. Scala, quam vidit Jacob Te praesignabat Virgo Dei Genitrix, quia cunctorum spes Deus, ut animum despondentibus

spem faceret in Te descendit. — Oratio Martyrum nos adiuvet et tibi Domine gloria All. Beati Prophetae, Apostoli et Martyres, qui in regnum ingressi sunt, ibique manentes vident Patrem et Filium et Spiritum Sanctum et in coronis suis laetantur. — Requies sit fidelibus defunctis et Tibi Domine gloria All. Quietem eis praesta. Benedic Domine. Patrum ac fratrum nostrorum defunctorum memoriam Domine cum Sanctis tuis exalta, et scribe nomina eorum in libro vitae et in caelesti Hierusalem. —

XXXI.

ܩܠܐ ܚܕܘ ܙܕܝܩܐ: ܠܐ ܠܕܝܢܐ ܘܠܐ ܠܬܒܥܬܐ ܢܗܘܐ ܠܢ
ܡܪܢ ܦܓܪܟ ܘܕܡܟ ܕܢܣܒܢ. ܐܠܐ ܠܚܘܣܝܐ ܕܚܘܒܐ ܘܠܫܘܒܩܢܐ
ܘܠܫܘܒܩܢܐ ܕܟܠ ܡܫܡܠܝܢ ܗ̄ ܠܟܪ ܩܘܪܒܢܢ :: ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ
ܠܐܠܗܐ ܐܒܘܢ ܕܚܝ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܕܠܗ ܗܘ ܐܝܬ ܫܘܒܚܐ
ܡܢ ܟܠ ܦܘܡܝܢ ܠܥܠܡܝܢ ܘܠܥܠܡܝ ܥܠܡܝܢ ܗ̄: ܫܘܒܚܐ ܠܫܡܗ ::
ܫܘܒܚܐ ܠܗ ܠܒܪ ܐܠܗܐ ܕܝܠܗ ܦܪܩܢ ܒܨܠܝܒܐ ܦܪܘܩ ܠܟܠܢ ܒܫܘܒܩܢ :
ܘܡܠܟܘܬ ܠܪܘܚܗ ܩܕܝܫܐ ܕܫܪܐ ܘܡܫܝܢܐ ܠܟܠܢ ܘܐܘܪ ܗ̄ :
ܠܟܠ ܕܡܫܡܫܝܢ :: ܐܬܘ ܕܢܬܚܬ ܣܘܥܪܢܐ ܠܡܫܡܫܢ. ܡܠܟܐ
ܕܫܡܝܐ ܢܚܘܐ ܕܟܠܝ. ܕܠܐ ܢܫܡܥܘܢ ܥܡܗ ܕܫܡܝܐ ܚܡܘܪܝܐ ܐܝܟܢܐ
ܡܢ ܚܘܪܐ ܕܡܠܟܘܬܐ: ܗ̄ ܥܒܕܐ ܐܠܗܐ :: ܡܫܡܫܢܐ ܡܗܝܡܢܐ
ܕܐܝܟܢܐ ܕܢܣܒ ܡܢܐ ܡܢܗܘܢ ܒܡܠܟܘܬܐ ܡܫܝܚܐ. ܡܫܡܫܢܐ
ܡܗܝܡܢܐ ܕܡܠܟܘܬܐ. ܘܙܕܩ ܥܠܝܢ ܡܢܝܢ ܕܫܡܝܢ ܩܕܡܬܐ ܗ̄ ܕܠܡܠܟܘܬ
ܠܢܘܢ :: ܫܘܒܚܐ ܕܠܐ ܫܠܡܘܢ ܒܫܡܝܐ ܩܕܡ ܕܡܠܟܐ ܫܪܝܪܐ ܕܠܐ
ܫܘܬܐ ܡܠܟܐ ܡܙܝܢܝܢ ܠܫܡܝܐ ܥܠ ܫܡܝܐ ܘܫܡܝܢ ܡܘܕܝܢ
ܡܘܬܒܝܢ ܗ̄ ܠܡܠܟܘܬ ܠܥܠܡ :: ܐܘܪܚ ܡܠܟ ܕܡܫܡܫܝܢ ܠܟܠ
ܩܕܝܫܝܢ ܕܐܦܝܢ ܘܐܬܝܢ ܕܥܠܡܐ ܘܡܠܟܘܬ ܐܝܟ ܠܡܫܡܫܢܘܬ
ܫܡܝܐ ܡܢܐ ܘܐܬܘܡܟܠܐ ܗܘ ܕܫܡܝܐ ܗ̄ ܕܝܢ ܠܟ ܘܠܟܘܢ ::
ܗ̄ ܘܗ̄ ܘܗ̄ ܫܘܒܚܐ ܠܟ ܐܠܗܐ ::

cf. Miss. Mar. ܥܡܝ str. penult. ܡܫܡܫܢܘܗܝ

Tono: Gaudete iusti. —

Non in iudicium neque in vindictam sit nobis Domine Corpus tuum et Sanguis tuus, quae sumsimus, sed ad remissionem debitorum,

veniam et stationem ad dextram tuam All. cum Sanctis tuis. — Laudate, laudate Deum, dixit David, in cithara et cymara, creatori enim omnium linguarum convenit laus ab omnibus oris All., gloria eius nomini. — Gloria Filio Dei, qui coram Discipulis suis in caenaculo Corpus proprium fregit et Sanguinem suum purum miscuit, Calicem vitae et salutis filiis Adae All. omni credenti. — Manus, quae palmas suas extenderunt, accipiant a te arrhabonem Fili Dei, ne comprimantur in die iudicii, in die novissimo ab ardore flammae All. libera eas. — Ave arca aurea, quam fecit Moyses, Maria Virgo sanctissima: ave fons benedictionum, ex te enim profluxerunt aquae laetificantes All., oratio tua nos adiuvet. — Martyres, qui aromata non obtulistis vanis ac inutilibus idolis, reges depositis suis coronis adorant coram ossa vestra All., oratio vestra nos adiuvet. — Memento Domine cum Sanctis tuis patrum ac fratrum nostrorum, qui defuncti sunt et nomina eorum scribe in libro vitae ac in Hierusalem caelesti All., parce nobis et illis. — All. All. All. Gloria tibi Deus. *(ter.)*

XXXII.

ܐܦܪܝܡܝܐ: ܟܦܪ ܡܪܝܐ ܒܐܣܦܘܓܐ ܕܚܢܢܟ ܟܠܗܘܢ ܚܘ̈ܒܝ
ܘܣܟ̈ܠܘܬܝ ܕܣܥܪܬ ܩܕܡܝܟ ܫܒܘܩ ܒܡܪܚܡܢܘܬܟ :: ܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ
ܡܚܝܢܢ ܕܫܡܫܬ ܐ̈ܪܙܝܟ ܩܕ̈ܝܫܐ : ܐܫܘܐܢܝ ܕܥܡ ܟ̈ܐܢܐ ܘܙܕ̈ܝܩܐ
ܐܦ ܠܟ ܪ̈ܚܡܘ ܘܐܚܒܘܟ : ܐܫܡܫܟ ܡܪܝ ܒܕܟܝܘܬܐ ܒܡܠܟܘܬܐ
ܫܡܝܢܝܬܐ. ܐܡܝܢܐܝܬ ܡܪܝ ܐܡܝܢ. ܗܫܐ ܘܠܥܠܡܥܠܡܝܢ ::

Ephraemiticus. Absterge Domine spongia clementiae tuae omnia debita mea et peccata, quae coram te feci, dimitte per misericordiam tuam. Rex Christe, vivificator noster, quia administravi tua sancta mysteria, dignum me fac, qui cum piis et iustis, qui te dilexerunt et amarunt, ministrem nitide tibi Domine in regno tuo caelesti semper Domine, Amen. Nunc et in secula seculorum. —

C. Cantica ex Proprio de Tempore et de Sanctis

a. Ex Breviario (Officio) Maronitarum.

Rom. 1656. 2 Voll.*)

XXXIII.

ܕܩܘܕܫ ܥܕܬܐ. Ad matut. I. p. ܩܝ

ܡܠܟܬܐ ܕܡܢܗ ܡܫܝܚܐ ܀ ܡܥܕܪܗ ܕܡܫܝܚܐ ܥܕܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܕܐܬܐܡܪܬ:
ܕܗܘ ܐܬܡܟܟܬ ܡܢܗܘܢ ܒܢܘܗܪܐ ܕܚܘܫܒܬܐ. ܗܘ ܪܥܝ ܗܘܐ ܪܥܐ
ܕܟܘܠܗ ܚܘܫܒܬܗ. ܕܒܗ ܟܠܗܘܢ ܕܥܕܬܐ ܚܕܐ ܗܘ ܕܪܥܝܬܐ ܀ ܟܠ
ܢܘܪ ܚܬܢܘܬܐ ܒܗܝ ܚܬܢܘܬܗ ܕܥܕܬܐ ܡܫܝܚܐ. ܘܪܡܗ ܘܪܥܝܘܬܗ
ܐܢܫ ܘܥܒܕܘܗܝ ܥܡܝܐ ܚܝܪܐ. ܐܦܐ ܕܢܣܒܐ ܐܠܝܫ ܠܗ ܟܠ
ܢܘܗܪܐ. ܕܢܒܥ ܗܘ ܪܥܝܐ ܕܗܘ ܡܢܗܘܢ ܐܠܦ ܪܒܘ ܓܢܐ ܀ ܪܥܝܐ
ܥܡܝܐ ܪܘ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܐܝܟ ܕܐܬܢܒܝ. ܘܢܗܘ ܥܒܕܝ ܕܡܫܝܚܐ
ܪܘܚܢܐ ܗܘ ܕܥܕܬܐ ܪܥܐ. ܐܬܐ ܥܘܦ ܡܢܘܚܐ ܘܫܒܩ ܚܕܬܐ
ܥܡܡܐ ܥܢܐ. ܘܡܫܝܚܐ ܥܠܝܢܐ ܘܪܒܐ ܕܪܥܝܐ ܡܫܡܫ ܗܘܐ ܠܗ ܀
ܗܝܡܢܐ ܠܐܒܐ ܕܒܢܐ ܠܚܬܢܐ ܗܘ ܡܢ ܠܥܡܡܝܐ. ܘܚܬܢܘܬܐ ܠܥܡܐ
ܕܫܒܩ ܗܘ ܚܝܪܗ ܠܥܡܡܐ ܗܢܝܐ. ܥܒܕܝ ܠܪܘܚܐ ܕܢܦܫܗ ܦܪܐ
ܘܡܫܦܪ ܠܗ ܙܒܢܐ ܚܝܪܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܥܡܘܢܝܬܐ ܀

Ad vesp. p. ܝ Jac., ad comp. p. ܩܡ Ephr., ad noct. p. ܩܡ Jac.

---

*) Ex innumerabili fere canticorum copia, qua hic liber insignis est, ceteris reiectis Jacobitica tantummodo et Ephraemitica carmina selecta offerre potui.

XXXIV.

ܥܠ ܗܘܦܟܗ ܕܐܒܪܗܡ *Ad vesp.* I. p. ܒ.

ܒ ܕܡܪܝ ܡܠܡܘܟ݂ : ܡܢ ܦܬܟ݂ ܗܘܐ ܡܠܬܐ ܐܒܪܗܡ ܕܢܩܛܘܠ ܩܫܝܫܐ܆ ܒܗܝܡܢܘܬ ܡܘܕܝܢܢ ܠܡܫܬܘܕܝܢܘܬܗ ܐܝܟ ܢܟܣܐ . ܒܢܝܐ ܕܐܒܪܗܡ ܕܚܝܐ ܘܕܐ ܕܫܬܐܠܬܐ . ܘܐܝܬܝ ܫܒܝܩܘܬܐ ܕܟܠܗ ܚܝܘܐ ܒܟܠܗ ܕܒܐ :: ܚܒܪܐ ܕܝܠܕܐ ܠܒܢܝܐ ܫܦܐ ܒܗܝܡܢܘܬ ܡܘܕܝܢܢ . ܦܫܝܛ ܗܘܐ ܠܟܠܗ ܥܠ ܡܫܠܡ ܡܢ ܐܒܪܗܡ ܠܗ . ܐܒܪܗܡ ܕܠܒܝܬ ܐܝܟܢܐ ܠܒܗ ܡܘܬ ܠܟܠܗ . ܘܗܘ ܠܟܠܦܐ ܐܠܗܝ ܢܟܣܐ ܒܪܐ ܒܫܡܫܬܗ :: ܢܟܣ ܗܘܐ ܦܓܪܐ ܘܟܢ ܫܡܫܬܐ ܘܗܘ ܫܡܥܬܐ . ܘܐܬܒܥܝ ܗܘܐ ܡܠܟܗ ܠܝܪܬܐ ܕܠܐ ܢܦܠ ܗܘܐ . ܚܝܪ ܒܡܠܟܗ ܘܠܐ ܐܬܒܥܝ ܒܢܦܫܗ ܠܟܠܗ ܕܢܩܝܦܗܘ ܠܗ ܕܐܦ ܡܢ ܚܘܒܐ ܒܢܝܐ ܝܗܒ :: ܗܘ ܠܐܒܐ ܕܢܩܪܒ ܠܒܪܗ ܒܗܝܡܢܘܬܐ ܡܫܘܕܥܐ . ܘܫܡܥܬܐ ܠܒܪܐ ܕܢܦܩܘ ܡܢ ܐܝܬܘܗܝ ܡܪܝܐ . ܠܥܘܠ ܠܒܪܐ ܕܢܩܒܗ ܘܢܦܫܗ ܢܦܩܘ ܒܚܙܘܐ . ܘܟܠܗܝܢ ܥܡܡܐ ܒܢܝܟܘܬܗ ܒܟܠ ܕܪܝܢ ܐܡܝܢ ܘܐܡܝܢ .

Ad compl. p. ܫܦܐ Ephr., ad noct. ܒܚܝܐ Jac., ad mat. ܒܝ Jac.

XXXV.

ܥܠ ܗܘܦܟܗ ܕܚܢܘܟ ܠܐܠܗܐ *Ad vesp.* I. p. ܒܗܢ:

ܒ ܕܡܪܝ ܡܠܡܘܟ݂ : ܢܝܚܐ ܗܘܐ ܚܢܘܟ ܡܢ ܫܘܠܡܐ ܩܢܘܡܐ ܡܬܝܕܥ . ܘܡܫܬܒܚ ܒܠܒܐ ܕܐܬܕܒܪ ܠܗ ܡܢ ܠܒܐ . ܢܛܠܬ ܠܗܘܢ ܡܬܝܕܥ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܒܪܢܫܐ ܕܬܡܐ . ܒܗܝܡܢܐ ܡܫܬܒܚܐ ܘܒܪܐ ܢܦܠܛ ܒܫܘܒܚܬܗ :: ܡܢ ܕܝܢ ܗܘܝܘ ܡܠܟܗ ܕܫܡܝܐ ܒܥܘܠܡܐ ܗܘܬ ܕܚܙܝܐ ܥܠ ܟܠܗܘܢ ܕܐܝܬܝܗ ܒܠܒܗ ܕܒܪܐ ܗܘ . ܒܪܐ ܫܒܝܬܐ ܘܒܪܘܚܐ ܠܐ ܢܦܫܐ ܐܝܬ . ܠܒܪܐ ܢܛܝܪܗ ܘܠܐ ܫܪܝܐ ܒܗ ܫܘܒܩܢܐ :: ܐܡܪ ܚܒܪܐ ܠܐ ܬܬܕܡܝܢ ܡܠܟܗ ܕܫܡܝܐ . ܘܕܡܪܝܐ ܕܝܠܐ ܒܗܢ

ܕܢܘܗܪܟ ܐܦܠܐ ܠܡܫܡܫܘܬܗ ܕܗܘܐ ܡܢ ܗܘܐ ܡܫܟܚܝܢ ܥܝܪܐ ܩܕܡܘܗܝ. ܘܐܬܒܝܢ ܢܒܝܐ ܕܠܡܫܬܠܡܢܘܬܗ ܚܙܘ ܠܐ ܢܗܘܐ. ܗܘ ܠܐܦܐ ܕܝܗܒ ܠܟܗܢܗ ܕܡܢ ܩܕܡ ܕܢܝܚ. ܘܫܠܡܬ ܠܟܗܢܐ ܕܕܝܢ ܡܠܟܗ ܩܕܡܘܗܝ. ܘܟܗܢܐ ܡܘܕܝܢ ܕܕܝܢ ܘܡܟܗܢܐ ܘܡܢ ܐܝܟ ܗܘ ܘܟܠܗܝܢ ܬܫܒܚܬܐ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܐܡܝܢ ܘܐܡܝܢ ::

XXXVI.

In eadem. Ad comp. I. p. ܡܪܝܐ.

ܒ ܕܡܪܢ ܐܬܪܡܝ: ܝܗܒ ܝܘܡܐ ܘܐܪܝܟ ܘܫܒܚ ܠܡܫܡܫܢܘܗ ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܘܫܒܚ ܡܫܒܚܝܢ ܐܝܬܝܪܐܝܬ ܕܡܠܟܐ ܫܡܝܐ ܘܫܡܝܢܐ. ܠܗܘܢ ܡܪܝܐ ܕܝܠܝܕ ܘܒܪܝܟ ܕܐܬܐܡܪ ܫܒܚ ܠܗ. ܗܘ ܐܠܗܐ ܘܡܫܒܚ ܐܠܗ. ܕܐܢܐ ܝܘܡܐ ܠܐ ܡܫܒܚ ܠܗ :: ܐܡܪ ܝܘܡܐ ܠܫܘܒܚܐ ܠܐ ܬܬܪܥܡܝܢ ܩܕܡ ܕܡܢ ܕܡܪܢ ܩܕܡ ܩܪܐ ܫܡܫܐ. ܗܘ ܗܘ ܡܫܒܚ ܕܐܢܐ ܠܟܠܗܘܢ. ܘܐܫܬܒܚ ܥܠ ܩܕܡܘܗܝ. ܕܡܠܐ ܗܘܐ ܡܢܐ ܡܪܝܐ. ܕܐܢܝ ܕܢܚ ܒܡܪܢܐ ܘܩܪܒ ܒܗ ܡܫܡܫܐ ܘܐܡܪܐ :: ܝܪܐ ܢܗܪܐ ܠܝܠܕܬܐ ܘܝܗܒ ܥܠ ܡܫܝܚܐ ܕܢܨܪܬܐ. ܘܩܪܒܗ ܠܐܪܥ ܡܢ ܩܕܡ ܘܡܠܟܐ ܠܥܠܡܐ ܕܡܢ ܡܪܢܐ. ܘܫܒܚ ܡܫܒܚܝܢ ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܫܒܚܐ. ܠܡܠܟ ܡܪܢܘܬܐ ܡܪܝ ܠܡܠܟ. ܘܫܒܚ ܢܗܘܢ ܡܫܡܫܢܐ ܕܡܠܐ ܒܪܝܬܐ :: ܠܟܠ ܡܢ ܕܐܬܩܪܐ ܕܝܠܕܬܐ ܘܥܠ ܒܪܝܬܗܘܢ ܕܡܪܘܡܐ. ܡܫܒܚܝܢ ܥܠ ܡܪܢܘܬܐ ܒܫܘܒܚܐ ܕܫܘܒܚܗ. ܕܡܪܢܐ ܒܫܘܒܚܗ ܬܫܒܘܚܬ ܘܫܒܚܐ ܒܫܘܒܚܗ ܕܡܠܟܘܬܐ ܘܫܒܚ ܠܝ ܘܡܫ ܩܠܝܐ ܒܝ ܐܝܟ ܡܫܒܚܐ ܠܡܪܝܐ.

Ad noct. p. ܩܘܡܘ Jac., ad mat. p. ܪܚܡ Jac.

XXXVII.

ܥܠ ܡܬܝܠܕܬܐ ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ *Ad vesp. I. p.* ܪܡܐ

ܡܫܒܚܬܐ: ܚܠܝ ܢܝܚܐ ܠܟ ܕܡܪܢ ܠܟܠ ܐܡܗ ܕܐܠܗܐ ܝܠܝܕ. ܘܩܪ ܒܝܬܐ ܠܟܪ ܬܫܒܚܬܐ ܒܫܡܗ ܢܝܚܘܪ. ܡܠܟܐ ܠܟ ܫܦܝܪܐ ܕܫܘܒܚܐ

ܐܣܝܪܝܢ ܒܫܠܡܘܬܐ . ܚܟܝܡܐ ܢܘܟܪܝܐ ܕܫܠܡܘܬܗ ܘܐܬܬ ܠܟܠܗ ܢܦܝܫܝܢ ::
ܒܣܪܐ ܗܘ ܡܠܟܐ ܗܘ ܡܫܡܫܢܐ ܕܐܬܝܠܕ ܡܢܗ . ܕܗܘ ܒܝܬܡܠܟܘܬܐ
ܕܚܒܠܗ ܠܟܘܪܗ ܘܐܬܠܝ ܒܡܪܐ . ܐܬܢܝ ܦܓܪ ܕܡܫܡܫܝܢ ܢܦܫ ܡܢ
ܢܘܪܐ ܡܠܠܟܐ. ܕܗܘ ܗܘ ܕܡܫܒܚ ܐܠܗܐ ܗܘ ܡܟܪܙ ܠܗܘܢ ܠܒܢܝܢܫܐ ::
ܕܡܠܐ ܗܘ ܡܪܝܡ ܡܢ ܒܪܝܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ . ܕܗܘ ܒܗ ܦܪܩܐ
ܗܝܡܢܘܬܗ ܕܪܚܡܐ ܡܫܝܚܐ . ܠܡܫܒܚܘܬܗ ܕܗܘܐ ܡܬܘܕܐ ܪܚܐ ܠܐ
ܦܣܩ ܠܗ . ܕܒܗ ܗܘ ܫܠܡܐ ܗܘ ܕܒܪܘܟܐ ܕܐܠܗܐ ܡܠܟܗ :: ܗܘ
ܒܪܟܐ ܕܐܬܝܗܒ ܗܘܐ ܠܡܬܒܪܝܘܬܐ . ܘܫܘܚܠܦܐ ܠܫܡܗ ܕܝܗܒ ܠܒܢܝܢܫܐ
ܒܡܫܝܚܘܬܐ . ܬܘܕܝ ܠܒܪܝܘܬܗ ܕܠܫܡܗ ܠܒܢܝܢܫܐ ܕܡܪܝ ܡܪܕܘܬܐ .
ܘܠܡܫܒܚܘ ܢܫܒܚ ܗܘܐ ܒܡܪܝܐ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ::

Ad compl. p. ܕܠܟ Ephr., ad noct. p. ܙܘܝܟ Jac., ad mat. p. ܦܪܕ Jac.

XXXVIII.

ܚܡܫܐ *Ad compl.* I. p. ܥܠ ܡܕܒܪܢܘܬܗ ܕܢܘܚܝܢ ܡܫܡܫܢܐ

ܒ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ : ܢܝܚܝܢ ܡܢ ܥܡܠܐ . ܕܐܬܒܛܠܘ ܗܠܝܢ
ܠܡܠܟܐ . ܘܐܦܠܐ ܠܡܫܡܫܢܐ ܕܢܝܚܝܢ ܗܘܘ ܡܢ ܥܒܕܐ ܕܒܪܐ . ܡܢ
ܐܬܒܛܠ ܢܘܚܝܢ ܥܡܠܐ ܗܘܬ ܒܡܪܝܐ . ܘܐܝܟܢܐ ܕܒܪܐ ܠܡܫܡܫܢܐ
ܕܡܫܠܡܘ ܐܦܪܝܡ ܐܠܗ :: ܢܦܪܘ ܦܓܪܐ ܒܗ ܢܘܚܝܢ ܡܠܐܟܐ ܬܘܒ
ܘܢܝܚܘ . ܒܥܕܢܐ ܫܪܪܐ ܕܬܫܒܘܚܬܐ ܕܗܘܐ ܡܠܟܘܬܐ ܪܘܚܐ ܡܪܢܐ .
ܡܠܟܐ ܒܚܝܐ ܢܟܡܠܘܗ . ܒܚܘܪܒܐ ܕܢܘܚܝܢ ܡܢ ܥܡܠܢ . ܘܡܫܡܫܐ
ܢܟܢܫܐ ܘܡܬܚܡܠܐ ܘܐܬܢܓܪܬ ܠܫܘܒܚܐ :: ܡܫܡܫܬܐ ܕܪܚܡܐ ܡܫܡܫܢ
ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܢܬܒܝܐ ܡܢ ܢܘܚܝܢܗ . ܘܢܦܪܘ ܦܓܪܝܢ ܘܡܢܝܚܝܢ ܠܥܡܠܐ
ܒܡܫܡܫܬܐ . ܦܓܪܝܢ ܢܥܡܠܘ ܡܢܟ ܡܫܠܡ ܡܢ ܦܓܪܐ ܒܡܫܡܫܬܐ ܐܦܐ
ܕܡܫܒܚܝܢ ܘܢܘܚܐ ܡܠܟܐ ܕܠܐ ܢܦܠ ܠܥܡܠܐ ܐܠܗ :: ܗܘ ܢܝܚܝܢ ܠܟ
ܒܪܐ ܕܡܪܐ ܢܟܪܗ ܕܢܘܚܝܢ . ܠܡܫܡܫ ܕܐܦܪܝܡ ܠܥܡܠܗ . ܘܐܦܪܝܡ
ܕܡܫܒܚ ܫܡܫܐ :: ܠܟ ܗܘ ܡܫܒܚܝܢ ܐܠܗ ܦܘܪܩܢ :

Ad vesp. p. ܥܡܠܐ Jac., ad noct. p. ܥܠܝܟ Jac., ad mat. p. ܫܡܫ Jac.

XXXIX.

ܫܡܥ *Ad compl.* I. p. ܕܡܪܝ ܫܡܥܘܢ ܩܘܩܝܐ.

ܒ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ : ܚܙܐ ܥܠܡܐ ܕܡܪܝܡ ܢܦܩ ܫܘܦܪܐ ܡܪܝ
ܫܡܥܘܢ . ܕܐܬܚܒܒܗ ܐܠܗܐ ܕܥܘܒܕܐ ܫܦܝܪ ܡܫܝܚܐ ܘܦܪܘܩܐ . ܡܢܐ
ܠܡܠܟܘܬܐ ܟܠܗ ܕܫܡܫܗ ܐܠܗ ܠܫܘܒܚܗ . ܕܗܢܐ ܕܝܠܕܐ ܕܫܡܝܐ ܗܘ
ܦܫܩܐ ܠܫܘܒܚܗ : ܕܐܘܪܝ ܫܡܥܘܢ ܡܪܝ ܫܡܥܘܢ ܩܫܝܫܐ ܩܕܡ
ܕܒܢܝܐ ܦܬܘܪܐ ܡܢ ܗܘ ܩܕܡ ܐܒܘܗܝ ܡܠܟܐ ܕܒܥܠܡܐ ܫܡܥܘܢ . ܥܗܕܐ
ܗܘܐ ܡܠܐ ܫܡܥܘܢ ܡܪܝ ܫܡܥܘܢ ܩܕܡ ܕܝܘܡܐ . ܗܕܝܐ ܘܠܒܝܐ
ܘܐܬܟܠܝ ܐܦ ܡܫܝܚܐ ܕܢܘܗܪܐ :: ܡܢ ܚܙܐ ܗܘܐ ܠܫܘܒܚܗ ܕܦܠܚܫܡܥܘܢ
ܡܢ ܡܠܟ ܡܫܝܚܐ . ܠܫܡܗ ܚܙܐ ܗܘܐ ܘܐܘܪ ܘܐܡܪ ܩܕܡ ܥܡܘܢܘܐܝܠ .
ܡܫܘܕܐ ܡܬܒܪܟܝܢ ܗܘܘ ܠܗ ܕܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ ܠܐ ܥܐܡܪ . ܡܫܡܫܠܗ
ܡܢ ܐܬܟܠܝܐ ܘܫܝܐ ܐܠܗ ܡܬܐ ܩܕܝܫܐ :: ܚܒܐ ܢܦܫܐ ܡܪܝ ܫܡܥܘܢ
ܥܠܡܫܘܕܐ ܐܡܪ ܗܘܐ ܢܦܩ ܠܗ ܦܓܪܐ ܕܚܝܠ ܡܫܘܗ ܡܢ ܡܬܐ ܕܠܐ
ܦܠܚܦܪܝܢ ܗܘ ܘܫܘܒܚܐ ܘܐܘܡܪܕܐ ܠܠܐ ܡܠܟܐ ܘܐܘܫ ܦܘܪܩܐ .
ܕܒܗ ܐܬܦܬܚܘ ܡܪܝ ܫܡܥܘܢ : ܘܢܝܫ ܘܐܒܐ ܘܐܬܦܢܝܘ : ܠܟܘ ܗܘ
ܦܘܪܩܢܐ ܐܡܝܢ :

Ad vesp. p. ܫܠܡ Jac. Ad noct. p. ܬܫܝ Jac. Ad mat. p. ܥܠܝ Jac.

XL.

ܥܢܝ *Ad nocturn.* I. p. ܕܡܪܝ ܝܥܩܘܒ ܣܪܘܓܝܐ.

ܒ ܕܡܪܝ ܫܡܥܘܢ : ܠܐ ܕܡܢܐ ܠܟ ܢܣܒ ܡܫܐ ܫܒܚܘ
ܡܫܒܚܬܐ . ܘܐܬܚܝܗ ܒܠܐܘܗ ܘܫܒܚܘ ܠܥܠܘܝܐ ܕܡܠܐ ܥܠܡܐ . ܚܙܘ ܒܗ
ܕܐܝܟ ܒܪܢܫܐ ܠܟ ܢܘܚܡܐ ܘܡܚܝܢ ܠܗ ܐܦܘܗܝ ܒܐܪܙ ܕܬܝܒܘ
ܢܦܫܗ : ܒܠܚܘܕ ܡܫܡܫܐ ܚܝܠܗ ܫܘܒܚܐ ܡܪܝܢ ܣܪܘܓܝܐ ܕܥܘܗܝ
ܫܒܪܗ ܘܐܦܝܢ ܡܠܬܗ ܕܡܢܐ ܠܟܡ ܡܬܐ . ܘܐܢܝ ܕܫܠܡܐ ܒܫܒܚܗ ܒܠܒܘܬ

ܗܝܡܢܘܬܗ ܗܘܬ ܡܘܕܝܢܘܬܗ ܠܟܠܗܝܢ ܡܠܘܗܝ ܐܝܟ ܠܐ ܡܦܠܓ : ܡܛܠ
ܗܘܐ ܐܦܘܗ ܚܝܠܐ ܘܟܠܗܝܐ ܕܣܘܥܪܢܘܗܝ ܡܛܠܗܕܐ ܚܝܠܗ ܕܚܝܐ ܠܟܗܢܐ
ܘܐܬܥܒܕܬ ܗܘܐ . ܘܒܪܝ ܚܕܬܐ ܘܡܝܬܐ ܠܗܕܐ ܡܗܝܡܢܘܬܐ ܘܒܗ ܦܘܪܩܢܐ
ܠܟܗܢܐ ܚܕܬܐ ܦܓܪܐ ܘܢܦܫܐ : ܚܒܝܫܐ ܠܐܠܐ ܢܦܩܘ ܕܝܠܗܘܢ ܡܠܟܐ
ܠܥܡܗ . ܘܦܬܚܬ ܠܥܡܐ ܕܥܡܗ ܣܓܝܐ ܚܝܐ ܣܚܢܬܗ . ܐܘܕܝ ܠܐܘܪܚܐ
ܕܐܦܢܝ ܠܐܦܘܗ ܚܝܠܐ ܡܟܠܗܝܐ ܘܡܠܟܝ ܩܘܫܬܐ ܡܫܬܡܠܝܢ ܐܡܝܢ
ܘܐܡܝܢ .

Ad vesp. Jac. p. ܠܡܐ. Ad compl. Ephr. p. ܪܡܝ. Ad matut. p. ܪܥܐ.

XLI.

ܕܢܝܚ ܥܡܟܐ ܕܡܦܩ ܡܠܝܐ. *Ad compl.* I. p. ܪܨܛ

ܒ ܕܡܠܟܘ ܐܦܪܝܡ : ܫܘܒܚܐ ܠܒܪܐ ܡܪܕܘܬܗ ܕܠܗܘܢܝܐ ܕܢܐܬܐ
ܕܐܬܦܢܝܘ ܠܡܫܬܡܠܝܢ ܒܡܫ ܡܡܠܟܘܬ ܡܪܐ ܒܠ . ܫܘܒܚܐ ܠܒܪܐ
ܕܒܗ ܕܢܦܫܝ ܩܕܝܫ ܒܡܠܟܗ . ܘܐܬܡܠܝ ܚܘܒܐ ܒܡܫܡܫܢܘܬܗ . ܠܡܠܟܘܬ
ܕܐܬܐ ܗܘܐ ܠܥܠܡܐ :: ܫܘܒܚܐ ܠܐܒܐ ܕܫܕܪ ܡܢ ܐܒܘܗܝ ܢܗܪܐ
ܕܢܘܚܐ . ܘܡܢܗ ܢܗܪܐ ܠܒܢܝܐ ܘܒܟܠܗ ܚܕܝܐ ܕܢܗܪܐ . ܫܘܒܚܐ ܠܪܒܝܐ
ܠܢܘܗܪܐ ܟܠ ܡܫܬܡܠܝܢ ܕܢܗܪܐ . ܘܠܡܠܟܘܬܗ ܠܡܫܡܫܘ ܒܢܗܝܪܘܬܗ
ܠܡܠܟܘܬܗ : ܫܘܒܚܐ ܚܒܝܒ ܥܡܐ ܒܡܫܪܝܬܐ ܒܗ ܒܗܠ ܟܠܗܝܢ :
ܘܥܒܝܕܘ ܐܝܟܐ ܥܡܪܐ . ܠܡܠܟܘܬ ܕܢܦܩ ܒܢܘܗܪܐ . ܫܘܒܚܐ ܠܡܦܪܩ
ܦܓܪܐ ܠܡܠܟܘܬ ܡܢ ܫܡܝܐ : ܕܒܗ ܡܦܪܩ ܡܢ ܢܚܬܝܬܐ ܘܡܢ
ܡܘܬܐ ܕܫܝܘܠ : ܒܗܘܢ ܟܠܗܘܢ ܦܪܘܩܐ ܠܒܪܐ ܚܕܝܐ ܕܢܗܪܐ . ܕܒܗ
ܐܬܦܩܚܘ ܥܝܢܝܗܘܢ ܕܥܡܐ ܡܠܟܘܬ ܒܡܫܝܚܐ . ܒܗܘܢ ܟܠܗܘܢ ܦܪܘܩܐ
ܠܒܪܐ ܢܗܪܐ ܐܡܝܢ . ܕܗܘ ܒܡܠܟܘܬܐ ܡܦܪܩ ܡܠܟܐ ܠܡܫܒܚܘܬܗ
ܟܠܗ : ܒܗܘܢ ܟܠܗܘܢ ܦܪܘܩܐ ܠܒܪܐ ܕܒܗ ܡܫܒܚܝܢ . ܕܡܫܒܚܝܢ
ܠܡܫܒܚܢܐ ܒܪܐ ܗܘܐ . ܕܗܘܐ ܐܬܓܠܝ ܠܟܠܢ . ܒܗܘܢ ܟܠܗܘܢ ܦܪܘܩܐ
ܢܦܫ ܟܠܗ . ܡܢ ܐܒܐ ܕܒܪܐ ܒܡܫܝܚܗ ܠܥܡܗ ܐܡܝܢ ܕܡܫܒܚܐ

ܠܐܢܫ : ܒܗܘܠܐ ܕܐܬܐ ܡܫܝܚܐ ܐܬܪܐ ܢܗܝܪܐ ܘܠܒܫ ܕܗܘܐ ܦܓܪܐ
ܘܡܥܡܘ ܕܢܫܐ . ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܒܢܒܝܘܬܗ . ܒܗܘܠܐ ܕܐܬܐ ܡܫܝܚܐ .
ܢܬܟܢܫܘܢ ܡܢ ܡܥܪܒܗܘܢ ܥܡܡܐ ܢܟܪܝܐ ܘܢܬܦܣܘܢ ܠܘܬܗ
ܕܢܫܬܥܒܕܘܢ ܠܦܘܠܚܢܗ :

XLII.

In eadem. Ad matut. I. p. ܬܫܥܝܢ.

ܒ ܕܡܪܢ ܡܫܝܚܐ. ܗܠܠܘ ܗܠܠܘ ܗܠܠܘܝܗ ܠܒܪ ܐܠܗܐ.
ܐܡܗ ܕܗܠܠܘܝܗ ܠܡܪܢ ܢܘܗܪܐ ܕܢܚ ܒܗ ܠܥܠܡܐ. ܗܠܠܘ ܗܠܠܘ
ܗܠܠܘܝܗ :: ܥܡܡܐ ܕܫܒܚܘ ܠܩܕܝܫܐ ܘܠܐܠܗܐ. ܫܒܚܘ ܠܡܪܢ
ܘܟܪܘ ܠܐܠܗܘܬܗ ܒܫܘܒܚܗ . ܗܠܠܘ ܗܠܠܘ ܗܠܠܘܝܗ ::
ܐܡܐ ܡܫܝܚܐ ܐܢܬܝ ܒܪ ܐܠܗܐ ܐܡܐ ܡܫܝܚܐ ܐܢܬܝ . ܟܠ ܡܪܢܝܬܐ
ܐܘ ܪܚܝ ܡܪܝܡ ܗܘ ܒܪܟ ܕܚܝ . ܠܗܘ ܡܠܟܐ ܐܡܐ ܕܒܪܐ ܐܠܐ
ܥܒܕܬ ܠܟ . ܐܘ ܪܚܝ ܡܫܝܚ ܒܬܪܗ ܕܝܗܘܕ ܐܝܟ ܢܒܝܐ ::
ܒܟܘܠܗ ܕܐܡܪ ܐܘ ܫܪܒܐ ܒܟܘܠܗ ܕܡܪܝܡ . ܒܡܪܢܝܬܐ ܕܒܬܪܐ
ܐܘ ܒܐܪܥܘܬܗ ܕܡܪܢܝܬܗܘܢ . ܒܢܝܢ ܢܘܪܐ ܐܬܪܐ ܩܕܝܫܐ ܐܝܟ
ܥܒܕܬ ܠܟ . ܐܘ ܒܪܬܐ ܕܐܡܐ ܠܡܫܝܚܐ ܥܒܕܬ ܐܠܗܐ :: ܟܠ ܒܪܐ
ܐܠܗܐ ܗܘ ܕܡܪܢܐ ܐܬܩܪܝ ܠܒܝ . ܐܘ ܟܠ ܒܐܪܥܗ ܕܡܫܝܚܘܬܐ
ܗܢܘܢ ܥܒܕܬ . ܒܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܬܝܗܒ ܢܘܗܪܐ ܐܠܗܘܬܗ ܐܡܪ . ܐܘ
ܒܬܪܗܐ ܒܐܘܪܚܐ ܡܪܝܡ ܐܠܗܐ ܐܝܟ ܢܒܝܐ :: ܫܘܒܚܐ ܠܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ
ܒܫܘܒܚܗ ܗܘܐ ܦܓܪܐ . ܡܠܟܐ ܫܡܝܐ ܘܐܬܝܗܒ ܠܝ ܗܘܐ ܡܠܟܐ :
ܫܒܩ ܘܡܚܡܣܐ ܐܝܟ ܘܒܪܐ ܘܢܘܪܐ ܕܗܘܝܐ . ܡܢ ܡܠܐܟܐ ܘܥܝܪܐ
ܕܢܘܪܐ ܫܘܒܚܗ :: ܡܫܝܚܐ ܕܢܚ ܒܫܡܝ ܡܠܟܘܬܗ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ .
ܗܘܐ ܠܚܝܠܟ ܘܒܠܒܢ ܡܠܟܘܬܗ ܒܫܡܝܘܬܟ :

XLIII.

ܒܗ̇ ܕܝܘܡܐ. *Ad complet.* I. p. ܐܒܘܟ

ܦ ܕܡܢܝ ܡܫܡܫ . ܫܠܝܚ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܐܬܐ ܠܥܠܡܐ ܡܫܝܚܐ
ܢܚܬ . ܘܐܬܐ ܡܫܡܫܝܢ ܠܗ ܡܠܐܟܐ ܢܘܪܢܐ ܕܠܥܠ . ܠܗܝܟ
ܗܝܟܠܐ ܘܡܕܢܚܐ ܢܘܗܪܐ ܡܫܬܟܠܠܐ . ܘܗܘܐ ܡܬܥܒܕܐ ܒܝܕ ܒܪܬܐ
ܐܝܟ ܡܫܡܫܢܐ :: ܗܘܐ ܡܫܬܡܫܢܐ ܠܐ ܫܡܫܝܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ . ܗܘܐ
ܡܙܝܚܐ ܠܗ ܠܡܫܡܫܢܐ ܒܫܡܠܝܐ ܡܫܡܫܢܘܬܐ . ܒܗ̇ ܐܘܪܚܬܐ ܦܪܘܫܐ
ܡܫܡܫܢܐ ܫܡܫ ܡܫܡܫܢܘܗܝ ܘܐܬܠܝ ܠܐܘܪܚ ܗ̇ܘ ܒܥܕܢܐ ܠܗܝܟܠܐ ܕܐܘܫܡ ::
ܡܢ ܒܬܠܐ ܘܡܢ ܐܢܫܐ ܐܠܗܝܢ ܗܘܐ . ܗܘ ܐܝܟ ܡܫܚܐ ܫܠܝܡܐ
ܡܫܚܐ ܚܕܝܢ ܒܪܘܚܐ . ܐܘܟܘ ܟܬܒܐ ܕܫܡܘ ܡܫܝܚܘܬܗ ܡܫܡܫܢܘܬܗ
ܠܫܡܝ ܠܟܠܢܐ ܘܢܦܫ ܡܫܝܚܐ ܡܢ ܢܦܫܗ :: ܡܫܡܫܢܐ ܠܐܠܗܐ ܕܢܣܒ
ܘܡܠܟ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ . ܘܫܡܫܬܐ ܠܫܡܝܐ ܕܢܚܬ ܒܫܡܫܐ ܫܠܡܘܬܗ .
ܐܘܟܝ ܠܡܫܝܚܐ ܕܫܡܫ ܫܡܝܐ ܫܠܝܚܐ ܫܡܫ . ܡܢ ܗܘ ܫܠܐ
ܕܫܡܫܢܘܗܝ ܠܗ ܐܡܫܡܫܢܐ .

XLIV.

In eadem. Ad nocturn. I. p. ܐܪܝܚ

ܦ ܕܡܢܝ ܡܫܡܫ : ܫܘܒܚܐ ܠܟܠܗ ܐܪܥܐ ܢܘܗܪܐ ܠܥܡܐ .
ܗܘܐ ܫܠܡ ܠܥܠܡ ܡܢ ܒܪܐ ܕܢܚ ܒܒܝܬܠܚܡ ܡܬܝܠܕ . ܫܘܒܚܐ
ܠܟܠܗ ܐܪܥܐ ܥܒܕܐ ܠܟܠܢ ܫܡܝܐ . ܡܫܒܚ ܘܡܪܢ ܕܐܬܝܠܕ ܠܟܘܢ
ܡܪܢܐ ܡܫܝܚܐ :: ܫܘܒܚܐ ܠܟܠܗ ܐܬܝܠܕܗ ܗܘܐ ܒܪܐ ܘܐܒܐ .
ܘܐܡܪܘ ܡܠܐܟܐ ܠܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ ܫܒܚ ܫܡܗ ܠܥܠܡ . ܫܘܒܚܐ
ܠܟܠܗ ܡܠܟܬܐ ܫܠܝܚܐ ܗܘܬ ܐܝܟ ܕܡܠܟܐ . ܘܡܪܐ ܡܠܟܐ ܢܒܘ
ܘܒܪܐ ܗ̇ܘ ܡܫܝܚܐ :: ܫܘܒܚܐ ܠܟܠܗ ܐܬܘܬܐ ܣܘܪܝ ܐܦ ܫܡܫܐ .
ܕܐܬܝܠܕ ܗܘܐ ܗܘ ܡܠܟܐ ܡܢ ܒܪܐ ܕܢܚ . ܫܘܒܚܐ ܠܟܠܗ ܕܡܠܟܐ

ܡܪܒܗ ܟܠܬܐ ܠܚܬܢܐ ܡܫܝܚܐ ܕܢܚܬ ܣܡܟܝ ܒܥܘܪܬܗ ܕܡܢ ܀
ܒܗܬܐ ܟܠܗܐ ܡܙܒܐ ܐܫܬܡܗ ܡܬܕܡܫܡܫ . ܟܗܢܐ ܕܒܢܐ ܡܚܟܡ
ܡܢܐ ܐܝܟ ܕܢܦܪ ܠܗ . ܡܢ ܕܠܠܠܢ ܘܟܠܬܐ ܘܡܟܠܠܐ ܒܡܠܢ
ܢܩܒ ܠܟ ܡܪܝ ܡܫܝܚܐ ܘܠܐܚܝܕ ܡܠܪܘܫ ܡܘܕܥܐ ܀

XLV.

In eadem. Ad matut. I. p. ܬܪܒ

ܒ ܕܡܪܝ ܡܫܡܥ : ܐܘ ܡܫܡܫܢܐ ܕܐ ܚܝܪ ܠܒܐ ܒܗ ܠܪܘܚܐ .
ܘܐܬܕܡܪ ܒܗ ܕܡܠܟܗ ܒܪܘܚܐ ܒܪܡܙܗ ܥܠܡܐ . ܐܬܟܢܐ ܒܗ ܒܝ
ܒܝܬܟ ܒܐܘܪܚܐ ܐܝܟ ܥܒܘܕܐ . ܘܐܘܟܐ ܡܫܡܫܢܐ ܗܘܝܘ ܡܩܪܒ ܠܟ
ܡܠܟܘܬܗ ܀ ܒܝ ܢܦܫܐ ܠܗ ܕܢܠܒܐ ܫܠܝܐ ܐܝܟ ܕܠܡܫܪܐ : ܗܘܝܘ
ܢܦܫ ܝܠܐ ܘܡܠܝܐ ܠܒܪܐ ܕܐܒܐ . ܐܝܟܘ ܕܐܚܕ ܠܟ ܢܥܡܐ ܕܡܠܟܐ
ܡܡܠܟܘܬܐ ܐܝܠܢ ܗܘܠܝ ܒܝܕܝ ܕܡܠܟܗ ܠܟܠ ܗܘ ܡܠܡܫܬ ܀ ܚܒܪ
ܒܗ ܕܢܦܫ ܟܠ ܡܪܒܫܐ ܕܡܫܬܝܐ . ܘܐܝܟܢܐ ܠܗ ܒܡܠܟܐ
ܡܫܬܥܐ ܘܗܘܝܘ ܒܝ ܗܘ . ܕܒܗܬ ܒܝܬܐ ܐܘ ܥܝܢܝ ܡܢܕܡܫܘܢ
ܟܠ ܐܩܝܡܘ . ܘܕܒܗܬ ܢܦܫ ܐܘ ܡܫܝܠܝܢ ܠܗ ܒܪܟܝܡܘܢ ܀
ܡܠܟܘܢ ܡܬܠܐ ܕܐܬܒܝ ܐܟܠܐ ܕܒܪܘܚܟܘ . ܢܚܫܘܢ ܚܒܫܐ
ܠܡܠܝܪܘܬܟܘ ܡܠܟܗ ܬܪܐ . ܒܠ ܫܒܝܬܐ ܒܠ ܗܘܟܠܐ ܠܐ ܕܡܟܪܘܟܐ
ܠܟ ܦܠܡܫܬܫܝ ܡܪܐ ܦܪܝܫܘ ܟܠ ܡܫܝܢܐ . ܐܪܥܐ . ܒܗܠܐ ܡܫܡܐ
ܚܪܬܐ ܒܗܠܐ ܡܫܡܐ ܫܒܝܬܐ ܕܢܚܬ ܡܢ ܡܪܝܫܘ ܦܪܘܫܗ ܕܟܠܡܟܐ .
ܡܫܡܐ ܢܒܝܐ ܠܡܫܝܚܐ ܘܡܫܒܚ ܘܐܬܐ ܠܫܒܝܬܗ . ܘܡܠܐܟܐ ܘܟܘܟܒܐ
ܡܪܒܗ ܠܗ ܕܥܡܐ . ܫܪܝܐ ܦܠܚܝ ܠܗ ܡܪܝܫ ܘܡܪܘܡܐ ܒܪܝܪ ܡܢ
ܐܬܪܗ . ܘܡܪܝܫܘ ܢܦܫܐ ܠܗ ܡܠܟܐ . ܘܫܘܫܦ ܐܡܪ ܬܫܒܘܚܬܐ
ܠܡܫܝܚ ܡܢ ܕܪܐ ܕܫܦܝܪܐ ܐܟܝܕܐ ܀ ܫܡܫܐ ܫܒܝܬܐ ܚܝܬܐ . ܡܢ
ܒܡܗ ܠܫܡܫ ܐܬܒܪܟ ܡܫܬܐ ܒܪ ܟܘܟܒܬܐ ܫܡܫܐ ܚܝܬܐ ܡܢܗ .
ܫܡܫܐ ܠܐܠܗܐ ܒܪܘܚܐ ܡܢܠ ܐܠܐ ܡܠܟܢܐ . ܘܡܫܪܐ ܝܠܐ ܗܘܐ
ܠܐܢܫܐ ܕܐܬܒܟܝ ܡܟܪܐ . ܗܘ ܒܪܘܚܐ ܕܒܠ ܒܡܬܡܠܝܢ . ܡܫܡܫ ܠܡܫܡܫ

ܡܬܡܠܠܗ ܕܕܘܡܝ. ܡܢ ܐܢܫܐ ܕܡܫܟܐ ܡܬܚܫܒ. ܘܕܐܒܐ ܠܐܒܪ ܡܫܬܟܚܘܗܝ
ܘܢܒܥܝܢ ܠܐܒܪܐ ܡܫܒܚܝܢ ܠܡܪܝܡ ::

Ad vesp. Jac. p. ܬܡܚ

XLVI.

ܕܪܘܫ ܫܘܪܐ ܡܪܝ ܐܣܛܦܢܘܣ. *Ad matut.* I. p. ܬܪܡ

ܒ ܕܡܪܢ ܡܫܡܫܢ: ܒܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܐܬܓܠܝ ܗܘܐ ܐܣܛܦܢܘܣ.
ܘܐܚܕ ܢܝܫܐ ܘܐܬܐ ܠܣܗܕܐ ܒܬܫܒܘܚܬܗ. ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ ܘܣܗܕܐ
ܘܣܘܦܐ ܟܠܠܐ ܗܘܐ ܒܗ. ܘܠܐ ܙܢܝܢ ܗܘܐ ܡܢ ܐܢܫܝܢ ܠܗ ܩܠܝܠ
ܒܗܘܠܐ :: ܚܙܝܘܗܝ ܠܡܫܡܫܢܐ ܕܩܒܠ ܚܝܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܒܪܘܚܐ. ܘܕܢܚ
ܒܠܒܗ ܒܐܘܪܚܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ. ܓܠܐ ܐܝܟ ܢܘܪܐ ܠܡܫܡܫܐ
ܒܩܠܐ ܘܦܪܫ ܐܢܘܢ. ܘܡܢ ܠܥܒܘܕܐ ܕܓܠܐ ܡܫܝܚܐ ܢܚܬ ܐܢܘܢ ::
ܘܣܪܩ ܐܟܦܘܗܝ ܥܠ ܪܫܗ ܟܐܦܐ ܒܪܘܚܐ ܕܢܦܠ. ܘܟܬܒܘ ܒܟܠܗܘܢ
ܒܩܠܐ ܘܫܡܥܐ ܕܠܡܫܡܫܢܘܬܗ ܕܡܫܝܚ ܗܘܐ ܠܗ ܘܡܫܡܫܢܐ ܗܘܐ ܒܣܘܦܐ
ܒܟܠܗܘܢ. ܐܝܟ ܕܡܫܡܫܢܐ ܕܓܠܐ ܒܣܘܦܐ ܢܦܠ ܐܒܘܗܝ :: ܡܫܡܫܢܐ
ܠܐܒܐ ܕܒܫܡܝܐ ܒܒܪܐ ܡܫܒܚ ܒܡܫܝܚܐ ܘܒܗ ܐܬܓܠܝ ܒܒܪܐ ܕܫܡܝܐ
ܐܣܛܦܢܘܣ. ܬܘܒܝ ܒܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܒܡܫܝܚܗ ܠܗ ܡܫܡܫܢܐ. ܡܢ ܗܘ
ܣܠܐ ܕܒܟܠܗܘܢ ܒܗ ܬܫܒܘܚܬܐ:

Ad vesp. Jac. p. ܬܪܟܝ Ad comp. Ephr. p. ܬܪܘ Ad noct. Jac. p. ܬܪܟ

XLVII.

ܕܡܗܠܐ ܕܡܫܪܝܐ. *Ad compl.* I. p. ܬܪܘܦ

ܐܦܣܛܘܠܐ: ܡܫܝܚܐ ܢܗܘܠܐ ܡܠܟܐ ܡܢ ܥܕܬܐ ܠܒܪܢܫܐ. ܘܥܠ
ܡܢܗ ܡܠܟܐ ܚܝܠܐ ܡܠܟ ܒܫܡܝܐ ܕܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ. ܡܫܝܚܐ ܐܡܪܐ
ܬܫܒܘܚܬܐ ܡܢ ܟܠܗ ܕܐܢܫ ܢܦܠܐ ܢܦܫ ܐܝܟ ܡܠܟܐ ܢܘܗܪܐ.

ܡܛܠ ܐܒܪܗ ܕܠܗܐ ܀ ܚܙܘܐ ܣܓܝܐܐ ܡܐܬܝܐ ܚܙܝܢ ܡܫܠܦ ܒܪܐ
ܕܠܡܐ. ܘܐܘܣ ܥܘܕܪܢܐ ܡܫܠܡ ܐܝܟ ܡܣܟܢܐ ܡܕܒܫܠܬܗܘܢ. ܡܢ
ܠܐ ܢܒܗܬ ܡܢ ܡܪܐ ܠܫܠܡܘܬܐ ܕܡܫܡܗܠܝܢ ܗܘܘ. ܘܒܢܐ ܘܫܠܡܐ
ܕܢܫܬܡܗܘܢ ܡܫܠܡܢܐ ܕܡܫܬܠܡܐ ܀ ܠܥܝܫܝܢ ܡܢܝܢ ܡܢܐ ܕܩܘܕܫܐ ܘܒܢܐ
ܡܠܝܚܐ ܕܚܘܒܗܘܢ. ܘܐܬܒܢܝ ܥܠ ܟܐܦܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܬܠܡܘܢ. ܐܝܟ
ܕܡܫܟܚ ܠܟ ܡܫܬܠܡܘܢ ܘܡܘܫܐ ܕܐܘܪܫܠܡ ܐܬܝܫܒܬ ܠܟ ܡܢܝܢ
ܐܬܥܒܝ ܡܫܡܫ ܟܐܦܐ ܕܡܫܬܠܡܘܢ ܀ ܡܘܫܐ ܠܗ ܠܡܫܠܡ ܡܫܚܐ
ܕܗܘܐ ܡܫܝܚܐ ܠܡܫܬܠܡܐ. ܘܡܛܠ ܫܠܚܗ ܡܢܗ ܚܙܘܐ ܕܢܒܝܗܘܢ
ܠܥܡܗ ܡܪܝܬܐ. ܡܫܪܒܘܬܐ ܘܡܪܕܘܬܐ ܕܢܦܩ ܐܝܟ ܡܠܟܘܬܐ.
ܘܐܠܐ ܫܠܝܐ ܘܡܫܬܠܡܐ ܕܒܪܝܫ ܫܡܝܐ ܕܕܡܫܬܠܡܘܢ ܀

Ad vesp. Jac. p. ܬܪܥܣܘ. Ad noct. Jac. p. ܬܪܥܣܝ. Ad mat. Jac. p. ܬܪܥܣܡ.

XLVIII.

ܕܟܗܢܘܬܗ ܕܡܪܢ : *Ad matut.* I. p. ܬܬܠܝ

ܒ ܕܡܢܝܢ ܫܠܡܘܢ : ܕܪܐ ܗܘܐ ܡܢܝ ܟܗܢܘܬܐ ܕܕܝܢܗ ܠܥܡܐ
ܘܐܫܬܡܫ ܕܢܡܘܣܐ ܗܘܐ ܕܠܗ ܠܟܗܢܐ ܗܘ ܡܢ ܡܠܟܘܬܗ. ܡܪܝܡܗ
ܕܐܘܪܫܠܡ ܟܗܢܘܬܐ ܡܫܡܫ ܠܟܗܢܘܬܗ. ܘܫܡܫܡܫܗ ܐܝܟ ܐܒܪܐ
ܕܐܬܠܝܗ ܀ ܐܦ ܟܗܢܘܬܐ ܡܫܡܫ ܥܠܡܐ ܕܫܡܫ ܐܒܪܗܡ. ܘܐܝܟ
ܐܒܪܐ ܡܠܟܝܙܕܩ ܟܗܢܘܬܐ ܕܪܝܫ ܟܗܢܐ. ܡܢܝܢ ܘܡܠܟܐ ܫܠܡܗܘܢ ܕܐܬܐ
ܕܠܗ ܕܡܢܝܢ ܗܘܘ. ܘܠܐ ܢܬܒܪܐ ܗܘܐ ܟܗܢܘܬܐ ܐܚܪܢܐ ܐܝܟ ܠܟܗܢܐ ܀
ܫܡܥ ܠܟܗܢܐ ܠܫܡܫܐ ܟܗܢܐ ܠܟ ܡܠܟܘܬܗ ܘܐܦ ܠܡܠܐ ܢܡܘܣܐ
ܕܟܠܗ ܗܘ ܫܠܝܚܘܬܗ. ܐܦ ܟܗܢܘܬܐ ܕܟܗܢܘܬܗ ܐܝܟ ܠܐ
ܠܡܥܒܕ. ܘܐܦܠܐ ܕܫܡܐ ܕܢܡܘܣܐ ܗܘܐ ܕܠܗ ܠܟܗܢܐ ܗܘ ܀ ܠܟ
ܬܫܒܘܚܬܐ ܡܠܟܐ ܕܡܠܟܝܢ ܡܢ ܟܠܗܘܢ. ܕܠܫܒܘܚܬܐ ܕܝܠܗ ܕܐܬܐ
ܡܫܝܚ ܐܒܘܢ. ܗܘܝܘ ܡܠܟܐ ܘܗܘ ܐܝܬܘܗܝ ܟܠ ܕܡܠܟܝܢ. ܠܟ
ܬܫܒܘܚܬܐ ܘܠܐܒܐ ܕܫܠܚܟ ܡܢܐ ܡܘܕܝܢ :

Ad vesp. J. p. ܬܪܥܣܝ. Ad compl. Ephr. p. ܬܪܥܣܛ. Ad noct. J. p. ܬܬܠ.

XLIX.

ܕܕܢܚܐ ܕܡܪܝ. *Ad matut.* I. p. [illegible] *)

ܒ ܕܡܪܝ ܚܘܒܟ : ܢܚܬ ܒܪ ܡܠܟܐ ܡܢ ܪܘܡ ܫܡܝܐ
ܕܢܐܬܐ ܠܥܠܡܐ ܘܥܡ ܢܦܫܗ ܗܘܐ ܪܥܝܢܗ ܠܡܥܒܕܗ ܡܥܡܕܢܘܬܐ.
ܢܚܬ ܗܘܐ ܠܢܗܪܐ ܘܐܬܥܪ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ. ܘܗܘܐ ܕܐܬܐ ܢܬܥܡܕ
ܡܢ ܝܘܚܢܢ ܕܡܥܡܕܢܘܬܐ :: ܢܚܬ ܗܘܐ ܡܠܟܐ ܪܒܐ ܕܡܠܟܐ ܘܩܡ ܠܗ
ܡܢܐ. ܘܡܚܝܕ ܐܝܟ ܡܥܡܕܢܘܬܐ ܕܡܥܡܕܢܘܬܗ. ܫܡܥ ܢܗܪܐ ܩܠܗ
ܕܥܒܕܐ ܕܠܐ ܡܬܚܙܐ. ܘܐܬܪܥܠ ܢܗܪܐ ܥܡ ܟܠܗ ܪܒܘ ܕܡܥܡܘܕܝܬܐ ::
ܫܡܥ ܗܘܐ ܠܗ ܡܥܡܕܢܘܬܐ ܕܐܬܐ ܚܕܢܝܢ. ܐܝܟ ܗܘ ܡܪܝܐ
ܘܡܥܡܕܢܘܬܐ ܠܚܘܒܟ ܕܝܢ. ܙܕܩ ܠܚܘܒܟ ܘܚܒܫ ܠܗ ܐܬܪܐ
ܩܠܗ ܡܠܟܐ. ܕܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܡܠܟܐ ܥܡܡܐ ܠܟܠܗܘܢ ܥܠܡܐ ::
ܡܥܡܕܢܐ ܠܐܚܐ ܕܟܠܗ ܥܡܐ ܠܚܘܒܗ. ܘܐܬܚܘܝ ܠܥܠܡܐ ܕܡܢ ܕܝܢܐ
ܕܥܠܡ ܕܡܦܪܩ ܠܗ. ܘܡܢܝ ܥܠܡܐ ܕܐܬܝܢ ܠܟܠܗܘܢ ܥܡ ܦܘܪܩܢܗ.
ܘܢܩܘܡ ܥܡܡܐ ܡܢܗ ܕܡܪܝ ܗܘ ܡܥܡܕܢܘܬܐ ::

Ad vesp. Jac. p. [illegible] Ad compl. Ephr. p. [illegible] Ad noct. Jac. p. [illegible]
Aliud ad mat. p. [illegible]

L.

ܕܡܥܡܕܢܘܬܗ ܕܡܪܝ ܠܥܠܡܐ. *Ad matut.* I. p. [illegible]

ܒ ܕܡܪܝ ܚܘܒܟ : ܡܥܡܕ ܗܘܐ ܠܗ ܠܡܥܡܕܢܐ ܥܡܐ
ܕܡܥܡܕܢ ܗܘܐ . ܥܡܐ ܠܥܠܡܐ ܟܠܗ ܥܡ ܡܥܡܕܢܐ ܦܪܘܩܢܗ .
ܗܟܢܐ ܕܐܬܚܙܝ ܠܗ ܕܢܗܪܐ ܕܐܬܪ ܘܕܥܡܗ . ܘܡܥܡܕܝܢ ܥܡܐ ܐܬܐ
ܥܡܪܐ ܡܢ ܫܡܝܐ :: ܐܬܐ ܐܬܥܡܕ ܠܗ ܐܬܪܐ ܕܡܥܡܕܢ

*) Festum S. Baptismi ut apud Graecos.

ܗܘܐ . ܕܢܚܙܐ ܣܘܥܪܝ ܘܒܝܬܐ ܕܐܪܝ ܘܐܢܐ ܢܚܒܫܝ . ܐܡܪ ܠܐܫܥܝܐ ܢܒܝܐ
ܕܢܒܝܗ ܡܢ ܫܡܝܐ . ܕܐܢܐ ܢܚܒܫܘܗܝ ܠܗܘ ܕܡܪܐܪܝ ܩܒܪܘ ܐܦܘܗܝ ܀
ܐܡܪܐ ܠܡܥܒܕ ܐܝܟܢܐ ܕܢܬܒ ܡܠܟܐ ܢܘܦܫܝ . ܘܐܦܩܘܗܝ ܠܗ ܕܐܢܐ
ܢܚܒܫܝ ܠܦܬܓܡܗ . ܡܢܝܚ ܡܢ ܗܘܐ ܕܐܬܒܢܐ ܠܡܥܡܕܐ ܘܐܦܩܘܗܝ
ܠܗ . ܘܗܘ ܕܐܬܪܥܝܬܢ ܒܩܘܪܒܢܝ ܥܠ ܐܢܫ ܗܘܐ ܀ ܐܡܪ ܠܡܪܝ
ܒܐܪܥܐ ܕܝܠܝ ܐܝܟ ܕܒܫܡܝܐ . ܕܗܐ ܚܙܝܬ ܢܘܗܪܐ ܡܢ ܒܥܘܪ ܐܝܟ
ܕܐܬܐܡܪܬ . ܐܝܟܢܐ ܒܥܪܐ ܡܢ ܐܝܠܢܐ ܘܐܦܪܝ ܒܘܗ̈ܝ . ܕܗܐ ܡܠܟܐ
ܓܒܗ ܒܡܕܝܢܬܐ ܒܒܪܐ ܠܡܥܡܕܘܬܗ ܀ ܐܟܪܙ ܒܫܘܒܚܐ ܥܠ ܡܠܟܐ
ܕܐܬܓܠܝ ܘܐܘܦܝ ܒܗܘܢ ܟܠܗ ܚܝܠܐ ܕܡܠܟܘܬܐ . ܢܬܒܪܟܘܢ ܒܗ ܥܡܡܐ
ܘܡܫܝܚܐ ܕܐܬܒܪܝܗ ܒܗ . ܗܘ ܢܫܒܚ ܠܗ ܢܦܫܐ ܡܠܟܘܢ ܕܢܦܫܗ
ܕܐܬܝܠܕ ܀ ܒܪܥܡܐ ܕܢܚܬ ܠܡܥܡܕܘܬܐ ܒܡܠܟܘܬܗ . ܫܪܝܐ ܠܡܠܟܐ
ܒܫܒܪܐ ܢܦܠ ܕܗܡܠܟܘܬܝ . ܚܙܘ ܠܐܝܣܪܐ ܕܢܘܗܪܐ ܡܢܗ ܡܢ
ܗܕܝܢ . ܐܝܟܢܐ ܕܡܢܝܚ ܟܠܡܘܗܝ ܕܡܠܟܐ ܡܢܝ ܠܡܫܝܚܐ .

Ad vesp. Jac. p. ܬܬܣܥܝ. Ad comp. Eph. p. ܬܬܣܘ. Ad noct. Je. p. ܬܬܣܡ.

LI.

ܕܡܕܢܚ ܢܘܗܪܐ. *Ad matut.* II. p. ܫܥ

ܩ ܕܡܕܢܚ ܡܫܝܚܐ : ܠܗ ܡܕܢܚ ܢܘܗܪܐ ܠܢܘܗܪܐ ܡܫܒܚܝܢ
ܠܡܫܒܚܢܘܬܗ . ܕܫܡܫܐ ܚܕܬܐ ܕܢܦܩ ܡܢ ܒܬܘܠܬܐ ܘܠܐ ܐܬܦܪܥ . ܡܢ ܠܐ
ܢܦܪܘܫ ܡܢ ܡܪܝ ܠܗ ܡܫܒܚܝܢ ܠܗ ܐܒܐ . ܘܡܫܒܚܐ ܢܘܗܪܘܗܝ ܠܥܠܡܝܢ
ܩܕܡܝܢ ܟܘܠܐ ܀ ܘܡܢ ܢܦܫܐ ܗܘܐ ܠܗ ܐܡܟܠܐ ܘܫܪܝܐ ܡܫܡܐ .
ܘܫܡܫܐ ܠܡܫܡܫ ܠܐ ܚܫܐ ܗܘܐ ܡܢ ܠܡܫܒܚܘܬܐ . ܢܦܩ ܡܠܐܟܐ ܕܢܝ
ܡܕܢܚ ܢܘܗܪܐ ܡܢ ܐܡܪ ܠܗ . ܡܠܟܐ ܠܡܠܟ ܐܘ ܡܕܢܚ ܢܘܗܪܐ ܠܥܠܡܝܢ
ܐܡܘܬܐ ܀ ܡܫܒܚܝܢ ܐܒܐ ܠܟ ܕܐܬܝܠܕܬ ܠܟ ܢܦܫܐ ܡܠܟܘܬܝ . ܐܡܪܐ
ܕܡܫܒܚܝܢ ܠܗ ܩܘܫܬܐ ܕܡܠܟ ܢܘܗܪܐ . ܐܦ ܕܝܢ ܡܫܒܚ ܗܘܐ ܡܢ
ܡܠܐܟܐ ܫܡܝܢܬܐ ܢܦܫܐ . ܕܝܠܗ ܗܘܐ ܘܪܘܚ ܕܩܘܕܫܐ ܘܡܠܟܐ ܡܫܒܚ

ܘܡܠܟܘܬܗ ܀ ܠܟ ܫܘܒܚܐ ܩܒܠ ܒܥܘܬܗܘܢ ܒܨܠܘܬܗܘܢ. ܘܥܡܗ ܡܠܟܘܬܐ ܢܗܒ ܐܓܪܐ ܕܡܘܬܪܢܘܬܗܘܢ. ܗܐ ܡܪܝ ܠܥܘܕܪܐ ܕܐܘܪܚ ܒܐܬܪܐ ܘܥܘܕܪܐ ܘܪܘܚܐ. ܥܠܡܐ ܐܝܬܐ ܕܫܦܐ ܠܡܫܡܫܢܘܗܝ ܢܛܪ ܠܗ ܡܪܝܐ܀

Ad vesp. Jac. p. ܡܡܒ. Ad compl. Ephr. p. ܩܗ. Ad noct. Jac. p. ܡܟܐ.

LII.

ܕܡܪܝ ܫܡܥܘܢ ܥܡܘܕܝܐ*). *Ad complet.* II. p. ܦܛ.

ܒ ܐܦܪܘܣܡܐ : ܒܗܢܐ ܝܘܡܐ ܕܕܘܟܪܢܗ ܕܩܕܝܫܐ ܡܪܝ ܫܡܥܘܢ. ܚܕܝܢ ܥܡܪܐ ܘܫܠܝܐ ܘܥܠܡܢܝܐ ܕܟܠ ܐܬܪܐ. ܒܗܢܐ ܝܘܡܐ ܕܕܘܟܪܢܗ ܕܗܘ ܢܨܝܚܐ ܡܪܝ ܫܡܥܘܢ. ܥܕܬܐ ܬܩܪܒ ܠܐܠܗܐ ܕܢܫܒܘܩ ܣܟܠܘܬܗܘܢ ܟܠ ܡܢ ܀ ܐܬܐ ܕܢܦܩ ܕܘܟܪܢܗ ܠܢܨܝܚܘܬܗ ܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ. ܡܢ ܫܘܩܐ ܘܡܢ ܚܘܪܒܐ ܘܡܢ ܡܕܝܢܬܐ ܘܐܬܪܘܬܐ. ܡܠܟܘܬܐ ܠܡܩܒܠ ܥܡܗ ܨܠܘܬܗ ܫܦܝܪܐ ܘܡܫܝܚܐ ܥܡܗ ܚܘܬܡܗ. ܡܕܝܢܬܐ ܥܡܗ ܠܐܬܦܨܝܚܘ ܘܡܫܘܬܐ ܥܡܗ ܠܒܬܘܠܬܐ ܀ ܛܠܐ ܥܠܝܡܐ ܕܢܨܚܘ ܐܝܟ ܫܡܫܐ ܡܪܝ ܫܡܥܘܢ. ܐܫܬܒܚܘ ܥܕܬܐ ܕܦܘܪܫܢܐ ܕܒܗ ܫܡܫܐ ܘܣܗܕܐ. ܒܪܬ ܠܡܠܟܘܬܐ ܓܒܝܐ ܕܩܫܝܫܘ ܐܠܗ ܠܥܘܕܪܢܗ. ܕܗܘܐ ܕܢܨܚܬܐ ܕܫܡܫܐ ܗܘ ܦܩܚܐ ܕܥܘܕܪܢܗܘܢ ܀ ܘܐܬܚܙܝ ܕܐܒܘܗ ܡܥܕܢܐ ܘܥܘܕܪܢܐ ܥܡܗ ܕܚܙܝܬ. ܠܐܬܦܢܝܘ ܥܡܗ ܡܫܝܚܐ ܘܠܐܬܦܪܥܘ ܥܡܗ ܒܡܠܟܘܬܗܘܢ. ܠܥܝܕܐ ܕܢܨܚܢܘܬܗܘܢ ܠܐܬܢܫܝܢ ܥܡܗ ܥܢܝܢ ܕܒܬܐ. ܘܫܡܫܐ ܕܕܢܚܝܢ ܘܫܠܡܘ ܠܫܡܝܢ ܠܐܘܪܚܐ ܥܒܘܕܐ.

Ad vesp. Jac. p. ܩܩܒ. Ad noct. Jac. p. ܫܢ. Ad mat. Jac. p. ܩܩܒ.

*) Duplex huius Sancti pangitur festivitas, cf. Act. Mart. I. p. 237 sq.

LIII.

[illegible] *Ad compl.* II. p. [illegible].

[illegible Syriac text]

Ad vesp. Jac. p. [illegible]. Ad noct. Jac. p. [illegible]. Ad mat. Jac. p. [illegible].

LIV.

[illegible] *Ad noct.* II. p. [illegible].

[illegible Syriac text]

ܗܘܐ . ܘܡܢ ܐܠܗܐ ܡܫܝܚܐ ܕܒܗ ܦܪܨܘܦܗ ܗܘܐ . ܗܘܿ ܒܪܐ
ܕܦܓܪܗ ܫܡܫܐ ܡܨܡܚܢܐ . ܡܠܟܐ ܕܢܘܗܪܐ ܠܒܫܗ ܢܘܗܪܗܘܢ ܘܡܫܒܚܝܢ
ܠܡܫܝܚܐ :: ܗܘܿ ܒܪܐ ܕܐܬܓܠܝ ܗܘܐ ܒܛܘܪ ܢܘܗܪܗܘܢ . ܐܫܟܚ
ܢܗܘܐ ܐܡܪ ܡܘܫܐ ܘܐܠܝܐ ܐܝܟ . ܢܘܪܗ ܗܘܐ ܝܗܒ ܠܡܬܚܙܝܘ
ܢܘܗܪܐ ܕܐܬܐ ܠܥܠܡܐ . ܘܡܢ ܡܠܟܐ ܐܠܗܘܬܗ ܡܢ ܫܘܒܚܗܘܢ ::
ܡܫܝܚܐ ܐܬܐ ܕܒܗ ܐܬܓܠܝ ܠܡܠܟܐ ܘܠܥܒܕܐ . ܘܫܦܝܪܐ ܠܫܘܒܚܗ
ܕܢܘܗܪܐ ܘܐܘܪܚ ܕܡܫܝܚܘܬܗܘܢ : ܒܝܬ ܠܗܘܢ ܐܘܚܕ ܠܟܢ ܡܢܗ
ܠܡܫܝܚܝܘܬܗܘܢ . ܘܢܘܗܪܐ ܠܡܠܟܐ ܕܡܫܝܚܐ ܠܒܘܢܐ ܕܡܫܝܚܝܘܬܗܘܢ :

Ad vesp. Jac. p. ܪܕ. Ad compl. Ephr. p. ܪܦܝ. Ad mat. Jac. p. ܪܠܗ.

LV.

ܕܡܫܬܚܠܦܢܘܬܗ ܕܡܪܢ*). *Ad compl.* II. p. ܫܦܝ.

ܒ ܐܬܢܨܚܬܐ : ܗܘܢܐ ܢܗܝܪܐ ܦܘܫܐ ܫܒܚܘ ܡܪܢ ܕܐܝܟ
ܢܘܪ ܐܬܝܬ ܕܒܫܡܐ ܠܫܘܒܚܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܦܐ ܘܡܠܟܝܢ . ܥܝܢܐ
ܢܚܙܝܢ ܗܘܐ ܠܡܫܝܚܝܐ ܕܐܝܟ ܐܦܝܗܘܢ ܒܡܪܢܘܬܐ . ܘܡܢ ܗܘ ܟܠܢܐ
ܫܒܚܘ ܗܠܐ ܕܢܘܪ ܒܪܝܫ ܗܘܝܘ ܡܫܝܚܐ :: ܠܢܘܪ ܐܝܬܘܗܝ ܕܒܪ ܗܘܐ
ܡܪܢ ܠܡܫܝܚܝܢܘܬ ܕܢܘܗܪܐ ܠܒܢܝ ܡܫܝܚܐ ܢܘܪܐ ܕܒܗ ܐܦܘܗܝ ܒܝ
ܦܐܪܐ ܐܝܬܐ ܕܫܡܝܐ . ܙܝܘܗ ܡܫܝܚܐ ܕܫܘܒܚܐ ܫܡܝܐ ܕܒܝܬ
ܡܢ ܥܢܢܐ . ܘܢܚܙܘܢ ܠܡܫܝܚܐ ܘܗܘܘ ܒܝܬܐ ܢܘܪܐ ܘܒܪܢܫܐ ::
ܡܫܒܚܘ ܡܠܟܐ ܕܐܦܐ ܕܦܪܨܘܦ ܡܢ ܢܘܗܪܐ ܡܫܬܠܚܐ . ܕܗܘܝ ܒܪܝ
ܗܘܝ ܡܫܝܚܐ ܕܢܒܝܐ ܠܟܠܗܘܢ ܐܬܢܨܚܘ . ܒܝ ܦܫܝܛܝܢ ܗܘܐ
ܠܡܫܝܚܐ ܘܡܪܘܡܝܢ ܠܗ ܢܘܪ ܐܬܐ . ܢܗܘܐ ܢܘܪܐ ܕܢܝܚ ܠܟܠܗܘܢ
ܡܢ ܢܘܗܪܐ ܘܐܬܝܒܗ ܐܝܟ :: ܡܠܟܐ ܡܫܝܚܝܢ ܘܠܐ ܕܢܒܗܝ ܐܡܪ
ܠܗ ܦܫܝܛܝܢ ܠܡܪܢ . ܗܘܐ ܠܢ ܘܗܘܐ ܠܐܠܗܐ ܘܐܦܪܬܐ ܠܡܫܝܚܐ
ܢܘܪܐ . ܕܒܪ ܗܘܐ ܐܝܬ ܡܪܢ ܠܡܫܝܚܝܘܬܗ ܘܫܒܚ ܗܘܐ ܠܗ ܢܘܪ

*) Festum Transfigurationis Domini nostri.

ܥܠܡܝܢ . ܘܐܫܬܒܚܬ ܗܘܬ ܡܘܕܝܢܘܬܟܘܢ ܘܐܬܒܪܟܘ ܐܢܫ̈ܘܗܝ ܐܝܟ ܡܢܬܐ ܀
ܠܟܘܡܪ̈ܐ ܐܬܚܡ ܡܢ ܐܬܪܐ ܘܟܠܗ ܢܦܩ ܡܢ ܐܘܪܗܐ . ܥܒܕ ܣܓܝ̈ܐܬܐ
ܕܝܠܗ ܠܟܘܡܪܐ ܘܐܬܒܢܝܬ ܗܘܐ ܡܠܟܐ ܠܡܕܝܢܬܐ . ܟܘܡܪܐ ܡܢ ܒܬܪ
ܠܒܢ̈ܝܐ ܘܟܠܗ ܡܢ ܒܬܪ ܚܒܪܐ . ܘܐܦ ܐܢܫ ܡܢ ܐܚܪ̈ܝܐ ܕܢܗܘܐ ܡܢ
ܗܘܐ ܡܬܡܢܐ . ܠܟ ܫܘܒܚܐ ܀

Ad vesp. Jac. p. ܡܚ. Ad noct. Jac. p. ܡܫܟ. Ad mat. Jac. p. ܡܩܠ.

LVI.

ܕܩܕܝܫ ܕܡܕܒܚ. *Ad noct.* II. p. ܡܥ.

ܒ ܕܩܕܝܫ ܡܫܡܫܢ : ܥܠ ܩܕܝܫ ܕܡܕܒܚ ܦܠܚܘ ܦܫܝܫܐ
ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ . ܘܢܩܕܐ ܩܘܪܒܢܗ ܕܢܗܪ ܡܢ ܢܘܗܪܐ ܕܐܠܗܘܬܐ . ܦܠܚܘ
ܦܫܝܫܐ ܕܢܚܘܪܘܢ ܠܡܬܚܐ ܕܡܠܐ ܡܘܗܪܐ . ܠܒܣܡܐ ܕܗܘܐ ܡܠܝܢ
ܠܡܫܡܫܘܬܗ ܒܩܝܡܐ ܀ ܗܢܐ ܕܢܦܩ ܠܒܪܐ ܘܣܒܘܗܝ ܚܘܒܐ ܠܒܝܬܗ .
ܒܗ ܐܡܪ ܠܗ ܡܫܟ ܠܟ ܐܬܒܥܝ ܥܠ ܒܝܬܗ . ܗܢܐ ܕܟܗܢܐ
ܩܕܝܫܐ ܕܢܗܪܐ ܕܢܐܡܪ ܩܘܪܒܢܗ . ܕܩܪܒܝܢ ܩܘܪܒܢܘܗܝ ܡܢ ܟܗܢ̈ܐ
ܕܡܫܡܫܢܐ ܀ ܗܢܐ ܕܪܒܐ ܒܩܘܪܒܢܗ ܠܡܫܡܫܢܐ ܒܪ ܟܗܢܐ . ܘܐܝܟ ܟܗܢܐ
ܦܫܪ ܠܐܠܗܐ ܒܩܘܪܒܢܗ . ܗܢܐ ܕܢܦܩ ܠܐܪܥܐ ܚܘܒܐ ܐܝܟ ܡܫܝܚܐ .
ܘܦܫܪ ܚܛܗܐ ܐܝܟ ܢܘܪܐ ܘܫܡܫܐ ܒܪ ܢܗܪ ܀ ܚܘܒܐ ܠܐܒܐ ܕܝܗܒ
ܠܟܗܢܐ ܡܢ ܚܘܒܗ . ܘܫܒܩܐ ܠܚܛܗܐ ܕܢܚܘܣ ܐܠܗܐ ܘܡܫܡܫܢܐ .
ܥܘܕܪ ܠܟܘܒܐ ܕܢܘܢ ܒܐܝܕܝܗܘܢ ܥܠ ܡܫܡܫܢܐ . ܡܠܟܐ ܥܠܡܐ
ܒܢܦܫܗܘܢ ܡܬܟܠܝܢ ܀

Ad vesp. Jac. p. ܡܫܟ. Ad compl. Ephr. p. ܡܫܚ. Ad mat. Jac. p. ܥܘ.

LVII.

ܕܫܘܠܡܗ ܕܡܠܟܐ ܟܠܗ. *Ad noct.* II. p. ܥܡܪ

ܒ ܕܩܕܝܫ ܡܫܡܫܢ : ܦܘܠܐ ܡܣܟܐ ܢܒܝܐ ܐܡܪ ܦܘܠܐ ܠܟܠܗ .
ܕܥܪܒܐ ܕܝܠܗܘܢ ܦܪܝܫܐ ܡܢܬܪܐ ܕܡܬܝܒܝܢ ܗܘܘ . ܦܘܠܐ ܡܣܟܐ ܢܘܚܝ

ܒܐ̈ܒܐ ܠܢܘܚ ܘܐܦܪܘܗܝ . ܕܗܕܐ ܒܥܘܒܕܐ ܡܫܪܐ ܐܠܗ ܒܐܘܠܝܢܗܘܢ ::
ܒܗܠܝܢ ܡܘܫܐ ܢܒܝܐ ܡܫܡܫ ܗܘܐ ܙܡܢܐ . ܕܒܙܒܢܐ ܕܗܘܫܥ ܡܢ
ܒܡܨܪܗ ܠܒܢ̈ܝܐ ܕܝܠܗ . ܒܗܠܝܢ ܡܘܫܐ ܐܬܓܠܝ ܗܘܐ ܒܢܘܪܐ ܘܐܝ̈ܠܢܐ .
ܡܚܡܣ ܠܦܪܥܘܢ ܕܗܘܐ ܒܥܒܕܐ ܒܩܕܝܫ ܡܚܡܣܐ :: ܒܗܠܝܢ ܡܘܫܐ
ܢܒܝܐ ܘܟܗܢܐ ܐܦ ܡܫܘܚܐ . ܕܗܘ ܡܢ ܚܕܘ ܢܦܩ ܗܘܐ ܠܡܪܥܝܐ ܕܥܢܐ
ܡܢܐ . ܒܗܠܝܢ ܡܘܫܐ ܢܒܝܐ ܡܫܚ ܘܡܟܗܢܐ ܠܥܡܐ . ܕܒܝܐ ܒܥܘܒܕܐ
ܠܒܢ̈ܝܐ ܕܝܠܗ ܠܒܢܝܢܫܐ :: ܡܚܡܣܐ ܠܐܠܗܐ ܕܝܗܒ ܘܚܡܣܗ
ܠܦܘܪܩܢܐ . ܘܫܘܒܚܐ ܠܒܪܐ ܕܐܦܪܘܩܢ ܠܥܡܗ ܐܝܟ ܕܣܒܪ ܠܗ :
ܠܘܬ ܠܒܘܫܐ ܕܒܘܪܟܐ ܘܫܒܘܚܬܐ ܕܩܢܘܡ ܢܘܪܐ ܟ̈ܠܗܝܢ ܫܡܥܘܢ
ܒܐܪܐ ܕܢܘܗܪܐ :

Ad vesp. Jac. p. ܬܥܒ Ad compl. Ephr. p. ܬܟܒ Ad mat. Jac. p. ܬܥܗ

LVIII.

ܕܥܘܦܐ ܩܝܡܬܗ ܕܡܪܢ ܚܘܣܝ ܡܟܡܟܢܐ. *Ad vesp.* II. p. ܬܥܒ

ܒ ܕܡܪܢ ܡܫܡܫ : ܠܟܠܟܘܢ ܐܘܪܚܐ ܕܡܬܦܪܢܣܘܬܐ ܢܦܩ ܡܚܡܣܐ.
ܘܟܠܗܘܢ ܗܘܦܟܐ ܕܡܚܣܢܘܬܐ ܒܗ ܗܘ ܦܫܡܫܝܢ . ܐܬܒܝܢ ܗܘܐ
ܒܗܘܕܐ ܘܕܘܪܫܐ ܘܕܟܝܘܬܐ ܘܡܬܒܣܪܢܘܬܐ ܘܡܣܬܟܠܢܘܬܐ ܡܬܠܘܫܬܐ ::
ܙܒܢܐ ܠܚܫܘܫܐ ܘܟܠܗܘܢ ܫܡ̈ܥܐ ܢܦܠ ܘܐܦܝܢ . ܘܐܝܟ ܡܬܠܐ ܐ̈ܬܘܬܐ
ܗܘܐ ܒܨܝܕܐ . ܠܗܡܟܢܘܬܐ ܠܘܩܒܠ ܢܦܩ ܥܝܪ ܟܠܗ . ܘܡܬܦܠܓܐ ܗ
ܐܬܚܫܒ ܩܝܡܗ ܘܗܘ ܠܐ ܒܦܠܓܗ :: ܐܬܦܬܚ ܗܘܐ ܦܘܪܩܗ ܣܡܝܐ
ܒܡܟܗ ܕܒܝܐ . ܘܐܝܟ ܕܒܟܒܫܐ ܕܡܬܟܡܟܢܘܬܐ ܢܦܩ ܗܘܐ ܒܡܟܗ .
ܐܝܟ ܠܗ ܠܚܫܘܟܐ ܡܬܟܡܟܢܘܬܐ ܕܢܘܗܪܐ ܢܘܪܢܐ . ܐܦܪܬܐ ܕܕܒܟܐ ܕܒܗ
ܢܦܫܐ ܗܘܐ ܦܘܪܩܗ ܡܚܒܫܢ :: ܡܚܡܣܐ ܠܐܠܗܐ ܕܝܗܒ ܠܟܠܟܘܢ ܡܢ
ܡܢܗ ܐܝܟܐ . ܘܫܘܒܚܐ ܠܒܪܐ ܕܒܝܫܗ ܡܠܐ ܘܦܘܪܩܗ ܡܕܡܟܡܟܢ . ܠܘܬ
ܠܪܘܚܐ ܕܒܗ ܦܩܬܐܢ ܗܘܐ ܟܠܗ ܡܫܝܚܐ . ܘܡܟܠܝܢ ܩܕ̈ܝܫܐ ܒܝܬܟܠܬܗ
ܒܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ::

Ad comp. Ephr. p. ܬܥܣܢ Ad noct. Jac. p. ܬܥܣܢ. Ad mat. Jac. p. ܬܥܢܐ

LIX.

ܕܒܥܘܬܗ̇ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ. *Ad matut.* II. p. ܬܪܟܛ.

ܩ ܕܡܪܝ ܡܫܡܫ: ܡܫܝܚܐ ܬܪܥܐ ܗܘ ܕܒܥܠܝܠܐ ܦܬܚ ܩܘܪܒܐ.
ܐܦ ܠܥܠܡܐ ܠܡܫܡܠܝܘ ܠܕܡܘܬܗ. ܒܗ ܦܬܟܪܐ ܥܠܡܐ ܕܢܦܫܐ
ܦܪܘܩܘܬܗ. ܠܡܫܡܫܘ ܬܪܥܐ ܕܚܝܐ ܢܗܝܪܘܬܗ :: ܒܫܠܝܘܬܐ ܘܢܦܩܬ
ܡܫܝܚ ܢܘܗܪܐ ܠܥܠܡܐ. ܘܠܐ ܩܒܠܬܗ ܚܫܘܟܐ ܦܬܟܪܢܝܐ ܠܢܗܝܪܘܬܗ.
ܗܡܠܝܠܬܐ ܕܢܦܫܐ ܬܪܥܐ ܕܐܝܬ ܠܐܠܗܐ: ܡܫܝܚܐ ܗܘ ܒܗ ܐܬܦܬܚ ܠܢ
ܕܚܝܐ :: ܗܟܢ ܬܪܥܐ ܕܢܦܫܗ ܕܡܪܝ ܡܢ ܕܒܗ ܐܝܟ. ܬܪܥܐ
ܠܐܒܘܟ ܘܡܠܟܘ ܡܠܟܐ ܬܪܥܐ ܠܥܠܡܝܢ. ܒܗܘ ܬܪܥܐ ܐܬܚܠܠܬܘ
ܗܘܘ ܡܠܟܐ ܬܪܥܐ. ܘܒܗ ܐܬܚܙܝܘ ܒܗ ܡܢܐ ܕܡܫܡܫ ܒܥܠܝܠܬܐ ::
ܘܡܠܟܐ ܕܢܦܩ ܗܘܐ ܗܘ ܒܥܘܡܩܐ ܕܢܚܬ ܠܐܪܥܐ. ܒܗ ܐܬܦܬܚܬ
ܠܥܠܡ ܚܝܐ ܡܢ ܠܡܪܐ. ܒܡܫܡܫܬܐ ܐܬܦܬܚ ܬܪܥܐ ܕܒܥܠܝܠܬܐ. ܘܒܗ
ܡܫܡܫܐ ܐܬܩܪܝܘ ܗܢܘܢ ܕܒܝܬ ܦܘܪܩܢܐ :: ܡܫܝܚܐ ܠܐܠܗܐ ܕܡܫܒܚܝܢ ܠܗ
ܢܦܫܬܗܘܢ. ܘܫܘܒܚܐ ܠܬܪܥܐ ܕܡܫܡܠܝܢ ܩܒܠ ܦܘܪܩܢܐ. ܬܘܒ ܡܫܝܚܐ
ܕܦܬܚܬ ܬܪܥܐ ܕܢܛܪ ܦܘܪܩܢܗ. ܠܥܠܡܘܬܐ ܕܠܐ ܬܘܒ ܠܟܠܢ ܠܥܠܡ
ܠܥܠܡܝܢ ::

Ad vesp. Jac. p. ܬܪܥܘ. Ad comp. Eph. p. ܬܪܥܘ. Ad noct. J. p. ܬܪܥܛ.

LX.

ܕܟܠ ܝܘܡܐ ܩܘܪܒܐ. *Ad vesp.* II. p. ܬܪܢܛ.

ܩ ܕܡܪܝ ܡܫܡܫ: ܗܒ ܠܢ ܡܪܝ ܕܐܡܪ ܩܪܒܘ ܕܝܘܡܢ
ܠܗܘܢ. ܕܥܠܡܐ ܢܛܪܬ ܢܦܫܢ ܡܠܟܘ ܠܡܪܢ ܒܗ. ܝܘܡܐ ܠܗܘܢ
ܗܘ ܠܡܫܝܚܘܬܗ ܠܗܘܢ ܡܢܠܟܘܢ. ܘܡܢ ܗܘ ܠܥܠܡܐ ܠܢܘܗܪܐ ܕܥܠܡܐ
ܘܦܬܚܘ ܠܟܘܢ :: ܝܘܡܐ ܗܒܘ ܥܠ ܦܬܠܐ ܘܐܬܢܟܠܘ ܗܘܝܘ .

ܗܘ ܐܬܐ ܠܟܝ ܡܠܟܟܝ ܕܐܪܐ ܕܢܨܚܬܐ . ܟܠܝܠܐ ܫܩܘܠ ܡܢܗܘܢ
ܢܘܦܫܐ ܕܡܗܝܡܢܝܢ ܗܘܘ . ܕܟܠܗܘܢ ܡܟܠܠܝܢ ܒܗ ܣܗ̈ܕܐ ܕܩܕܝܫܘܬܐ ::
ܙܟܝܐ ܐܝܟ ܗܕܐ ܡܘ̈ܠܕܗ ܕܫܡܘܢ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܐ . ܘܗܘܐ ܠܟܘܪܣܝܐ ܒܗ
ܡܬ̈ܠܐ ܦܪ̈ܝܫܐ ܕܠܐ ܠܒܘܫܢܐ . ܗܘ ܕܫܪܪܐ ܠܒܪ ܒܫܦܝܪܐ ܕܢܨܝܚܘܬܐ .
ܘܣܒܠ ܟܠܗ ܟܣܦܬܢܐ ܗܡܬܐ ܚܝܝ ܗܘܐ :: ܫܘܒܚܐ ܠܟ ܡܪܝ
ܕܣܒܠ ܠܟܝ ܡܢܐ ܙܟܝܐ ܣܗܕܐ . ܕܗܘ ܗܘ ܫܪܟ ܐܦܠܘܣܪܐ ܥܡ
ܐܠܗܐ . ܠܟ ܠܫܘܒܚܐ ܕܟܠܗܘܢ ܐܝܟ ܕܒܥܕܬܗ ܡܠܟܐ ܡܕܪܟܝܢ .
ܘܐܚܘܝ ܫܡܐ ܡܟܪܙܝܢ ܡܕܡܐ ܥܠܡܐ ܠܒܪ̈ܝܢ ::

Ad compl. Ephr. p. ܬܪܡܣ. Ad noct. Jac. p. ܬܪܫܝ. Ad mat. Jac. p. ܬܪܦ.

LXI.

ܕܡܪܝ ܣܪܓܝܣ ܘܒܟܘܣ. *Ad compl.* II. p. ܬܫܡܝ

ܒ ܐܦܪܘܛܝܩܝܐ : ܛܘܒܝܟܝ ܐܝܟ ܩܕܝܫܐ ܐܘ ܢܨܝܚܐ ܡܪܝ
ܣܪܓܝܣ . ܕܐܬܚܝ ܕܟܠ ܕܡܪܢ ܥܡܐ ܘܩܕܝܫܬܐ . ܛܘܒܝܟ ܣܗܕܐ
ܡܪܝ ܒܟܘܣ ܐܚܐ ܕܣܒܟܐ ܘܩܕܝܫܐ . ܕܒܟܠܟܠܗ ܩܕܡܐ ܐܝܠܝܢ
ܡܕܪܟܢ ܐܚܝܟ ܡܪܝ ܣܪܓܝܣ :: ܛܘܒܝܟܘܢ ܐܚ̈ܐ ܕܫܒܚܬܐ ܕܫܘܒܚܗܘܢ
ܕܥܡܡܐ ܡܪܟܘܢ . ܕܟܠܝܠܝܢ ܡܟܠܝܢ ܡܘܗܒܐ ܠܟܠ ܐܢܫܐ ܩܕܡ
ܡܠܟܟܘܢ . ܛܘܒܝܟܘܢ ܣܗ̈ܕܐ ܢܨ̈ܝܚܐ ܣܪܓܝܣ ܘܒܟܘܣ ܢܨ̈ܝܚܐ .
ܕܐܬܒܠܥܘ ܒܟܠܡܐ ܥܠ̈ܬܐ ܩܕܡܐ ܕܪܘܚ ܕܐܠܗܘܢ :: ܛܘܒܝܟܘܢ ܠܟܝܢܬܐ
ܕܐܡܝܢܝܢ ܘܐܬܚܘܝܘ ܒܥܠܡܐ . ܕܥܠ ܫܡܗܘܢ ܗܘ ܢܦܫܐ ܚܝܐ
ܡܬܩܝܡܐ ܠܥܠܡ ܚܝܘܗ . ܐܘܕܐ ܩܕܡܐ ܘܟܠ ܕܫܡܥ ܗܘܐ ܠܗ ܛܘܒܐ
ܠܡܪܝ ܣܪܓܝܣ . ܥܡ ܟܠ ܫܡܐ ܕܒܪ ܗܘܐ ܩܕܝܫܬܐ ܩܕܡ
ܕܒܟܘܣ :: ܫܘܒܚܐ ܠܡܪܝܐ ܕܒܟܠ ܫܡܗ ܐܬܩܝܡܘ ܣܗ̈ܕܐ ܢܨ̈ܝܚܐ
ܣܪܓܝܣ ܘܒܟܘܣ ܢܨ̈ܝܚܐ ܐܠܗܝܐ ܕܡܫܒܚܝܢ . ܩܕܡܐ ܡܫܡܫܐ
ܕܢܚܘܬܘܢ ܣܪܓܝܣ ܘܒܟܘܣ ܢܨ̈ܝܚܐ . ܒܟܠ ܐܬܪܐ ܡܢ ܟܠܗܝܢ
ܠܟܠ̈ܗܝܢ ܕܐܝܟܐ ܕܒܪܢܟܘܢ ܕܩܕܡܐ ܘܡܫܟܚܬܐ ܐܟܡܐ ܠܟܠܐܪܐ
ܕܐܬܚܠܟܘܢ ::

Ad vesp. Jac. p. ܬܪܡܫ. Ad noct. Jac. p. ܬܪܡܗ. Ad mat. Jac. p. ܬܠܝ.

LXII.

ܕܡܪܝ. ܠܟܘ ܡܟܝܠ. *Ad matut.* II. p. ܠܫܡܥܘܢ.

ܒ ܕܡܪܝ ܡܫܡܫܝܢ : ܗܒ ܠܢ ܡܪܝ ܕܐܡܪ ܫܪܟܗ ܕܢܦܫܐ
ܠܟܘ. ܒܥܠܡܐ ܡܫܡܫܢܐ ܘܗܘܢܐ ܕܡܠܐ ܗܝܡܢܘܬܐ. ܡܪܝܐ ܕܡܪܝܡ
ܡܢ ܡܘܡܐ ܡܫܝܚܐ. ܐܦ ܢܦܫܐ ܕܟܠܢ ܒܗܘܢ ܢܘܗܪܐ :: ܗܢܐ
ܕܒܗ ܢܘܪܐ ܕܡܘܕܝܐ ܒܡܘܡܬ ܡܫܡܫܝܢ. ܘܐܚܪ ܡܫܠܡ ܐܓܪܐ
ܡܘܗܒܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ : ܗܢܐ ܕܐܒ ܗܘܐ ܒܪܟܬܐ ܢܦܩ ܠܥܠܡܗ.
ܘܓܠܐ ܘܐܡܪ ܕܠܐ ܠܓܪܐ ܠܗ ܕܫܡܥ ܐܢܫ :: ܗܢܐ ܕܢܓܠܘܗ ܠܒܪܐ
ܕܢܘܪܐ ܡܫܡܫܢܘܬܗ. ܡܢ ܐܘܪܫܠܡ ܠܟܘ ܒܡܫܝܚܘܬܝ ܡܫܠܡܢܗ.
ܗܢܐ ܕܝܗܒ ܗܘܐ ܡܘܕܝܢ ܡܫܡܫܐ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ. ܐܚܪ ܫܪܘܝ ܒܗ
ܦܬܓܡܝܢ ܗܘܐ ܒܝܬ ܒܡܫܡܫܘܬ :: ܗܢܐ ܕܐܓܪܐ ܫܪܬܐ ܕܡܪܗ
ܡܘܕܝܢ ܡܫܝܚܐ. ܘܐܚܕ ܐܢܘܢ ܠܟܠ ܡܪܝܐ ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܗܢܐ
ܕܒܥܒܪ ܚܝܠ ܡܘܕܝܐ ܠܟܠܢ ܠܡܪܐ. ܗܘܐ ܦܬܓܡ ܒܗ ܫܡܥ ܕܡܫܪܝܗ
ܒܐܘܪܚ ܦܩܕܢ :

Ad vesp. Jac. p. ܠܫܡܥ. **Ad compl. Ephr. p.** ܠܫܡܥܘ. **Ad noct. Jac. p.** ܠܫܡܥܝ.

LXIII.

ܕܡܪܝ. ܦܘܠܝܛܘܣ. *Ad compl.* II. p. ܠܫܡܥܘܢ.

ܒ ܕܡܪܝ ܐܘܪܫܠܡ : ܫܡܥܐ ܡܪܝ ܕܒܝܬ ܕܐܡܪ ܠܟ ܫܘܒܚܐ
ܡܪܝ ܦܘܠܝܛܘܣ. ܕܒܥܐ ܚܢܢܐ ܫܒܩ ܗܘܐ ܒܠܝܛܐ ܕܡܠܐ ܚܘܒܐ.
ܚܛܗܝܢ ܡܚܪܝܢ ܕܢܦܠܐ ܘܠܐ ܢܘܟܪܝܐ ܕܢܦܫܝ ܗܘܘ ܠܗ. ܘܡܠܟܝܢ
ܡܠܟܘܬܢ ܠܟܠ ܠܗ ܕܒܥܐ ܕܢܦܫܗ ܠܐ ܕܢܗ :: ܗܐ ܗܘܐ ܡܠܟܗ
ܕܦܘܠܝܛܘܣ ܡܢ ܥܠܡܐ ܦܘܠ ܕܢܦܫܘܗ ܘܠܐ ܫܡܥ ܐܒܐ ܦܘܠ ܕܚܛܗܐ
ܕܫܒܩܘ. ܐܢܘܢ ܐܘܪܚܬܐ. ܥܠ ܠܐ ܢܒܥܘܢ ܡܢ ܫܪܐ ܠܦܘܠܝܛܘܣ ܠܟܠܟ
ܡܢ ܦܘܬܐ. ܘܒܫܡܝ ܐܚܪܝܢܗܘܢ ܘܦܘܠܝܛܘܣ ܘܡܘܕܝܢ ܐܡܪ ܠܫܡܥܘܢ ::

ܚܕܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܘܠܐ ܐܫܬܪܝ ܚܕܐ ܠܥܠܡܐ ܘܠܐ ܡܬܦܠܓ ܠܗ. ܕܡܠܟܘܬܗ
ܕܒܪܐ ܕܐܠܗܐ ܥܡܗ ܢܬܡܠܟܘܢ ܐܬܝܕܥܬ. ܫܡܥܝܢ ܗܘܐ ܠܗ ܠܦܘܪܩܢܟ
ܡܢ ܙܟܝ ܫܡܫܐ ܐܪܥܢܝܬܐ: ܘܝܠܕܐ ܠܓܒܪ ܐܠܗܐ ܘܥܒܕܢ ܦܪܘܩܐ
ܡܫܝܚܐ :: ܠܟܠ ܡܢ ܕܚܙܝܬܐ ܕܒܬܘܠܬܐ ܙܟܝ ܗܘܐ ܡܚܝܕ ܦܘܪܩܢܟ.
ܘܢܚܬ ܗܘܐ ܫܡܝ ܫܠܡܘܬܗ ܥܠܝܬ ܘܐܬܪܡܝ ܠܢܦܫܬܐ. ܫܘܒܚܐ
ܘܫܘܟܪܐ ܘܬܘܕܝܬܐ ܠܐܒܐ ܡܫܕܪܐ ܘܪܘܚ ܩܘܕܫܐ ܕܚܝܠܗ ܗܘܐ
ܠܚܕܐ ܦܘܪܩܢܟ ܫܠܝܡܐ ܕܡܠܐ ܚܝܐ ::

Ad vesp. Jac. p. ܬܫܡܠܝ Ad noct. Jac. p. ܬܫܡܠܗ Ad mat. Jac. p. ܬܬܘܡܐ

---

b. Ex Missali Maronitarum.

Rom. 1596.*)

LXIV.

In Nativitate Domini. p. ܪܝܒ sq.

ܡܪܓܢܝܬܐ : ܠܫܘܒܚ ܫܡܝܢ ܡܬܪܟܢܝܢ. ܝܠܕܬ ܒܬܘܠܬܐ ܠܒܪܐ ܕܒܗ
ܚܝܝܢ ܟܠܢܐ ܟܠ ܐܡܬܐ ܘܐܪܥܢܝܢ ܐܬܦܪܫܘܬܐ. ܫܡܝܐ ܘܡܠܐܟܐ
ܘܥܝܪܐ ܕܐܬܩܦܣ ܩܘܡ ܡܠܟܘܬܗ ܒܥܒܕܘܗܝ ܕܒܪ ܐܠܗܐ :: ܢܘܗܪܐ
ܐܘܪܫܠܡ ܕܢܚܬ ܘܐܬܒܪܝ ܒܐܪܥܐ ܕܝܗܒ ܡܢ ܡܪܝܡܐ. ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ
ܡܠܟܐ ܠܥܠܡܝܢ. ܕܢܣܓܘܕ ܠܗ ܟܠ ܚܝܠ ܫܡܝܐ. ܕܐܦ ܗܘ ܠܐܪܥܐ
ܢܚܬ ܠܗ :: ܒܗܘܢ ܢܘܗܪܐ ܕܒܗ ܐܝܟ ܕܐܦ ܘܡܫܡܫ ܒܡܠܟܘܬܗ
ܕܒܪ ܐܠܗܐ. ܕܥܡ ܒܡܠܟܘܬܐ ܦܪܝܐ ܐܬܒܝܬ ܕܢܗܘܘܢ ܠܟܠܗܝܢ.
ܗܘ ܕܐܘܟܝ :: ܝܠܕܐ ܘܢܒܝܐ ܒܟܘܠܐ ܗܘܐ ܡܢ ܢܟܪܐ ܡܫܡܫܢܐ
ܕܢܘܗܪܐ ܡܢ ܡܪܝܡܐ ܒܗ ܐܘܪܚܐ ܐܬܩܪܝ ܒܡܠܟܘܬܐ ܦܪܘܫܬܐ
ܗܘ ܡܫܡܫܝܢ ܠܗ ܚܝܠܐ ܟܠ ܡܪܝܡܐ ܕܒܗ ܒܡܠܟܐ ܠܒܝܫܝܢ ::

---

*) Ordinem confusum, quo hoc Missali singula festivitatum officia enumerantur, non secutus sum. Puncta diacritica, ut antea, rara textui apposui.

LXV.

ܦܪܘܡܝܘܢ : ܠܘܬܟ ܘܠܘܬܟ ܒܢ̈ܝܐ ܘܒܥܘܬܗܘܢ ܡܫܝܚܐ ܒܫܝܢܘܬܐ
ܐ̈ܢܢ ܛܒܐ ܘܦܪܘܩܐ ܕܥܠܡܐ . ܠܡܠܟܐ ܕܐܬܓܠܝ ܡܫܝܚܐ ܒܡܥܡܪܬܐ
ܕܒܡܫܡܫܢܘܬܐ ܘܡܫܡܫܢܘܬܗ ܝܘܡܢ ܟ̈ܠܢܐ ܡܬܒܥܝܐ ܘܐܬܦܨܝܚ ܒܚܕܘܬܐ
ܕܒܡܫܝܚ̈ܐ ܗܘ̈ܝ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܚܘܬܐ :: ܒܗܢܐ ܡܫܝܚܐ ܡܚܝܠܐ
ܗܘܠܟ ܠܢܦܫ . ܘܕܡܘܬܗ ܕܟܠܗܘܢ ܕܢܚܐ ܗܘܐ ܠܘܬ ܠܐ ܢܚܝܐ .
ܕܐܢܐ ܠܗ ܐܡܪܐ ܫܡܥܐ ܕܟܠܗ . ܘܡܢ ܒܫܘܠܛܐ ܡܡܢ ܐܬܓܠܝ .
ܘܗܘ ܠܘܬ ܠܘܡܢܗ ܡܢ ܐܒܐ ܕܐܫܬܡܥ ܐܒܘܢܐ ܕܡܢ ܐܝܟܢ .
ܕܡܢ ܕܡܢܗ ܕܗܘܠܟ ܡܚܝܠܐ ܠܘܡܢܗ ܕܐܬܓܠܐ ܠܢܦܫܟ ܡܢ ܒܥܠܡܐ
ܒܫܡܐ ܕܩܘ̈ܕܫܐ :: ܒܗܢܐ ܡܫܝܚܐ ܢܘܪܐ ܫܡܫ ܫܡܝܐ ܘܫܘܫܠܐ
ܘܐܠܗܐ ܢܦܫܟ ܘܫܡܥ ܢܦܫܟ ܘܡܫܬܠܡܢܐ ܢܗܘܐ ܒܫܘ̈ܠܛܢܘܗܝ .
ܘܕܡܝܟ ܠܡܫܝܚܐ ܒܥܘܕܪܢܐ ܕܕܘܒܐ ܘܫܘܒܚܐ . ܠܫܡܐ ܕܐܬܓܠܝ ܡܫܝܚܐ
ܒܡܫܝܚܘܬܐ ܒܡܫܡܫܢܘܬܟ :: ܒܗܢܐ ܡܫܝܚܐ ܢܘܗܪܐ ܫܡܥܝ ܠܟܘܢ
ܕܒܐܪܥܐ ܐܫܬܒܩ ܘܡܫܟܚܐ ܠܐ ܢܚܙܐ . ܘܗܘܐ ܡܫܝܚܐ ܒܫܡܝܐ ܕܒܪ̈ܢܫܐ
ܐܬܓܠܝ ܗܘ ܕܫܡܥ ܠܗ ܚܝ̈ܐ ܡܫܒܚܐ . ܘܐܬܦܨܝ ܒܚܕ̈ܘܬܐ ܘܐܬܒܥ
ܒܥܘܕܪܢܐ ܕܫܡܝܐ . ܘܫܒܚܘ ܠܗ ܪ̈ܒܘܬܐ ܘܡܫܒ̈ܚܐ ܘܒܪܟܘ ܠܗ
ܒܘܪ̈ܟܬܗܘܢ ::

LXVI.

In Epiphania Domini. p. ܢܣ

ܦܪܘܡܝܘܢ : ܒܢ̈ܝܐ ܘܒܢܬܐ ܡܢ ܐܒܐ ܒܪܝܫܐ ܕܒܪܐ ܠܒܪܗ
ܫܡܝܫܐ ܘܒܠܚܘܕ ܒܪܐ ܕܐܬܚܙܝ̈ ܘܒܓܠܝ ܒܡܥܡܘܕܝܬܐ ܢܗܪܐ ܡܢ
ܦܪܘܩܗ : ܗܘ ܡܫܝܚܐ ܫܡܥ ܟܠ ܡܪܝܡܐ ܕܒܗ ܢܒܝܥܘܢ ܡ̈ܠܝܗ
ܕܝܬܐ ܡܢ ܫܘܬܦܘܬ :: ܟܕ ܢܫܡܥ ܠܗ ܠܥܡܐ ܕܡܘܕܐ ܗܘ
ܕܒܪܡܬܐ ܫܢܝܐ ܟܠ ܒܪܐ ܡܢ ܗܘܐ . ܘܢܚܬ ܫܡܝܐ ܫܡܥܢ ܒܗ
ܒܪܐ ܡܠܟܐ ܚܕܝ ܗܘܐ . ܗܘ ܡܫܝܚܐ ܢܚܬ ܠܗ ܒܪܐ ܘܕܡܐ ܡܫܝܚܐ

ܩܢܘܡܐ ܕܠܝܬܗ ܕܦܘܪܩܢ : ܒܗܘܢܐ ܫܡܝܐ ܩܕܝܫܐ ܡܫܒܚܬܐ ܡܠܟܘܬܗ
ܕܕܚܝܠ ܡܠܟܐ ܒܪܫܝܬ . ܕܐܘܕܝܘ ܡܢܝܢܐ ܠܟܠܗ ܕܐܘܕܝܘ ܡܢܗ ܡܢܝܢܐ
ܘܕܝܠܗ . ܘܫܒܚܘ ܠܗ ܚܝܠܘܬܐ ܫܡܝܢܝܐ ܘܟܠܗ ܕܐܬܐ ܡܢ ܐܘܪܚܐ .
ܕܐܘܠܗ ܡܢܗ ܡܫܝܚܐ ܕܗܘ ܐܠܗܘܬܗ ܀ ܗܘ ܒܢܐ ܫܡܝܐ ܩܕܝܫܐ ܐܠܐ
ܕܠܒܢܝ ܥܡܗ ܡܕܒܪ ܗܘ ܡܪܐ ܕܡܠܟܐ ܘܠܐܠܗܘܬܐ . ܘܐܝܟܢܐ ܡܕܡܝܢ
ܘܕܝܠܗ ܘܠܒܫ ܦܓܪܐ ܒܦܓܪܢ ܠܥܠܡ . ܗܘܐ ܠܒܫܢ ܠܗ ܒܥܘܕܪܢ ܡܢ
ܡܪܝܐ ܘܡܫܬܒܚ ܦܘܩܕܢܗ ܘܐܡܪܗ ܠܫܡܝܐ ܕܠܥܠܡ ܀

LXVII.

In Praesentatione Domini. p. ܪܦܒ.

ܡܪܝܡܬ ܕܡܪܡܪܝܡܬ : ܕܠܘܩܒܠܗ ܡܪܝܡܐ ܠܗܝܟܠܐ ܗܘ ܘܐܫܬܟܚܗ
ܠܒܘܫܝ ܡܘܗܒܬܐ . ܘܫܒܚܘ ܫܠܝܚܐ ܥܠ ܐܝܩܪܗ ܘܐܡܪ ܠܗ
ܒܝܘܡܗ ܠܫܡܫܘܢ ܀ ܫܠܝܚܐ ܗܢܐ ܡܠܟܐ ܒܥܩܒܬܐ ܕܢܒܝܐ ܫܠܝܚܐ
ܥܠ ܐܝܩܪܗ . ܘܢܘܗܪܐ ܡܠܟܐ ܬܫܒܘ ܐܒܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܒܝܘܡܗ
ܠܫܡܫܘܢ ܀ ܠܗܘܢ ܐܝܟ ܠܟ ܥܠܝܐ ܕܡܫܝܚܐ ܐܒܐ ܠܒܢܝܟ . ܘܗܘܐ
ܡܢ ܕܢܦܫܗ ܐܦ ܐܠܐ ܠܟܠܗܘܢ ܥܠ ܫܡܝܐ ܀

LXVIII.

In Officio Quadragesimali. p. ܡܥܒ.

ܩܘܪܒܢܐ : ܠܘܬ ܠܟܘܢ ܢܘܡܐ ܐܢܬ ܕܒܡܐ ܘܢܗܪܐ ܠܫܡܝܐ
ܠܥܠܡܐ ܘܐܥܡܝܐ ܢܓܠܐ ܠܫܡܝܐ ܡܠܟܘܬܗܘܢ ܠܠܒܢ ܀ ܫܒ ܝܘܡܐ
ܡܢ ܠܫܡܝܐ ܘܗܒ ܠܥܠܡܐ ܡܠܟܘܬܐ . ܕܡܠܟܘܬܐ ܡܪܝܐ ܩܘܪܒܢܐ
ܡܢܩܝܐ ܠܗ ܠܡܠܟܘܬܗ ܀ ܠܡܐ ܝܘܡܐ ܗܘ ܕܥܕܐ ܘܢܚܬܐ ܡܠܟܐ
ܐܠܐ ܢܗܘܐ ܐܢܐ ܕܢܚܬ ܥܠ ܫܡܝܐ ܝܘܡܢܐ ܡܢܝܢ ܐܠܗܐ ܀ ܫܡܥܐ
ܕܐܝܬ ܡܢ ܠܫܡܝܐ ܘܡܠܟܘܬܐ ܡܢܘܚܬܐ . ܫܡܝܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܠܡܠܟܗ
ܐܠܐ ܡܠܟܘܬܐ ܡܠܟܘܬܗ ܀ ܝܘܡܐ ܘܝܘܡܐ ܕܢܦܫܗ ܠܟ ܫܒܘܕܝܟ

ܡܠܟܐ ܡܟܝܟܐ ܡܛܠ ܡܠܬܗܘܢ ܫܡܥܬܢ ܘܫܒܩܐ ܠܗܘܢ ܚܘܒܝܗܘܢ ܀
ܡܛܠ ܗܢܐ ܢܩܒܠ ܕܒܟܠܗ ܐܢܫܘܬܐ ܫܘܒܚܐ ܬܫܒܘܚܬܐ. ܘܐܠܗܐ
ܡܫܒܚ ܬܫܒܘܚܬܐ ܠܟ ܡܪܢܐ ܕܫܡܝܐ ܠܟ ܀

LXIX.

In Dominica Palmarum. p. ܩܠܗ.

ܦܪܘܡܝܘܢ : ܬܘܕܝܬܐ ܠܐܠܗܐ ܡܫܝܚܐ ܕܒܟܠ ܠܟ ܗܘܕܥܢܐ ܘܬܫܒܘܚܬܐ
ܕܫܒܚܘܗ ܘܒܗܢ ܠܟ ܡܬܚܙܐ ܠܐ ܡܬܒܨܪܢܐ ܬܫܒܘܚܬܐ ܘܫܘܒܚܐ
ܕܫܡܝܐ ܕܐܢܬ ܐܦ ܠܡܫܒܚܘ ܕܐܬܐ ܕܢܣܒ ܠܟ. ܘܫܒܚܘܗ ܘܩܠܗ
ܗܘ ܢܫܒܚܘܢ ܠܡܫܒܚܢܐ ܕܫܡܝܐ ܀ ܟܕ ܫܡܥܘ ܘܐܬܘ ܠܐܘܪܫܠܡ
ܠܡܐܡܪ ܫܒܝܚܐ ܘܡܠܟܐ ܕܡܠܟܐ ܕܐܬܐ ܒܫܡܗ. ܫܒܚܘ ܠܗ
ܡܫܒܚܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܫܒܚܘܗ ܕܠܗ ܕܐܬܐ ܠܐܘܪܫܠܡ ܘܫܒܚܘܗ ܥܡܐ
ܟܠܗ ܠܐܘܪܫܠܡ ܡܢ ܟܠܗ ܗܘܐ ܠܡܫܒܚܘ ܕܡܪܝܐ ܕܫܡܐ ܡܠܟ ܐܡܪ
ܫܒܚܐ ܀ ܫܘܒܚܐ ܠܡܫܝܚܐ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܘܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ
ܡܫܝܚܐ. ܕܫܒܚܘܗ ܗܘ ܕܫܡܥ ܫܘܒܚܐ ܡܢ ܡܠܐܟܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܦ
ܕܐܘܟܝ ܫܡܥܐ : ܫܡܝܐ ܐܬܐܡܪ ܥܠ ܟܠܗ ܡܢ ܐܬܐ ܡܢ ܫܡܝܐ
ܡܫܝܚܐ ܒܗ ܗܘܐ ܫܡܝܐ ܥܠ ܡܪܝܐ ܘܫܒܚܘܗ ܫܡܝܐ ܡܠܐܟܐ ܀
ܫܘܒܚܐ ܠܡܫܝܚܐ ܡܪܝܐ ܕܒܗܘܢ ܟܠܗܘܢ ܡܫܒܚܐ ܕܫܡܝܐ ܐܫܒܚܘܗ
ܥܡܐ ܟܠܗ. ܟܠܗܘܢ ܫܒܚܘ ܡܪܝܐ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ. ܡܫܒܚܐ
ܫܘܒܚܐ ܕܫܡܝܐ ܘܡܠܐܟܐ ܫܡܝܐ ܫܡܥ ܘܫܒܚܘܗ ܘܫܡܗ ܡܫܒܚܝܢ
ܫܒܚܘܗܝ ܀

LXX.

In Feria quinta in Coena Domini. p. ܩܡܘ.

ܦܪܘܡܝܘܢ : ܫܘܒܚܐ ܢܗܘܐ ܡܢ ܐܪܥܐ ܘܫܡܝܐ ܕܫܡܗ ܐܡܝܢ
ܢܗܘܐ ܢܗܘܐ ܠܫܡܗ ܫܠܡ ܟܠܗ : ܘܫܡܗ ܐܬܡܪܝ ܠܫܡܝܐ ܕܫܡܝܐ

ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܪܘܚܐ ܕܢܘܪܐ ܠܐܝܟ ܡܫܡܫܝܢܘܗܝ ܀ ܩܘܠܐ ܕܢܚܐ ܡܢ
ܐܬܐ ܠܥܠܡܐ ܗܘ ܕܟܠܐ ܡܫܡܫܢܐ ܣܠܩ ܥܡܗ ܠܫܡܝܐ. ܘܥܡܗ
ܫܡܝܐ ܢܚܬܘ ܡܢ ܘܣܓܕܘ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ ܠܒܢܝܐ ܡܫܡܫܢܘܬܐ
ܕܪܘܚܢܝܐ ܀ ܩܘܠܐ ܕܢܚܐ ܡܢ ܐܘܪܚ ܕܢܚܗ ܡܢܟ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ
ܘܐܬܐ ܠܡܫܡܫܘ ܗܘ ܕܒܫܡܝܐ ܘܡܠܐܟܐ ܕܢܚܬܝܢ ܥܡܗ. ܘܐܪܥܝܢ
ܥܡܗ ܠܥܠܡܐ ܗܘ ܕܐܬܐ ܠܗ ܠܥܡܡܐ ܘܥܡܗ ܫܡܝܐ ܡܫܒܚܝܢܘܗܝ.
ܗܘ ܕܫܡܫ ܗܘܐ ܠܡܫܡܫܢܐ ܀ ܩܘܠܐ ܕܢܚܐ ܡܢ ܥܡܗ ܠܡܫܡܫܐ
ܥܠ ܐܪܥܐ ܡܫܡܫܢܐ ܗܘ ܠܟܘܠܗ ܕܟܠܗ. ܘܣܓܕ ܡܫܡܫܢܐ ܠܟܠ
ܐܚܘܗܝ ܘܫܡܝܐ ܘܣܓܕܘ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ: ܗܘܐ ܦܪܫ
ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܫܠܚ ܠܟܠܗ ܡܫܡܫܢܐ ܘܡܫܡܫܝܢ ܫܒܚ ܐܡܫܚܗ ܠܟܠܗ
ܠܫܡܝܐ ܫܒܚܐ ܕܠܐ ܫܠܡ ܀ ܩܘܠܐ ܕܢܚܐ ܡܢ ܓܒܪ ܢܫܡܗ
ܩܕܡ ܡܫܐ ܗܘ ܫܒܝܠܐ ܕܐܬܚܝܒ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܫܡܗ ܕܝܢ ܘܐܬܚܙܝ
ܐܝܟ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܗܘܐ ܕܝܢ ܕܕܫܡܫܢ ܫܒܚܐ ܕܐܪܥܐ
ܗܘ ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ ܫܒܚ ܐܡܫܚ. ܡܢܗ ܡܫܡܫ ܠܫܡܝܐ ܫܒܚܐ
ܕܠܟܠܡܫܡ :

LXXI.

In Officio Sanctae Crucis. p. ܪܡܕ.

ܡܥܢܝܬܐ: ܠܨܠܝܒܐ ܣܓܕܝܢ ܡܫܒܚܝܢ: ܗܘܠܘ ܕܒܫܡܝܐ ܡܢ ܕܐܬܐ
ܐܬܚܙܝ ܨܠܝܒܐ ܡܢ ܫܡܝܐ: ܘܟܠ ܥܡܡܐ ܐܪܥܐ ܥܡܗ ܘܐܪܥܐ
ܠܗܪܬܐ ܠܥܡܝܢ ܡܢ ܫܡܝܐ. ܘܐܪܥܐ ܐܬܚܙܝ ܕܥܠܡܐ ܦܪܫ
ܠܟܠܡܐ. ܘܐܪܥܐ ܐܬܐ ܕܨܠܝܒܐ ܕܡܫܡܫܢ ܠܡܫܒܚܘܬܐ ܀ ܗܘܠܘ
ܕܒܫܡܝܐ ܡܢ ܕܐܬܐ ܕܢܚ ܥܠ ܩܘܠܐ ܕܫܡܗ ܠܗܘܢ ܡܫܡܫܢ ܕܟܠ
ܡܫܝܐ: ܕܨܠܝܒܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܡܫܒܚ ܠܡܫܡܫܢܐ ܘܐܪܥܐ ܠܥܡܡܐ
ܘܡܫܒܚ ܠܨܠܝܒܐ ܘܡܫܡܫܢܘܗܝ ܕܒܫܡܝܐ ܐܬܚܙܝ ܡܢ ܡܫܡܫܢܐ ܥܡܡܐ
ܕܨܠܝܒܐ ܀ ܗܘܠܘ ܕܒܫܡܝܐ ܡܢ ܕܐܬܐ ܫܡܝܐ ܢܚܬܘ ܐܦܐ ܠܡܫܡܫܢܐ
ܠܡܫܡܫ ܘܫܒܚܘ ܠܡܫܝܚܐ ܕܥܠ ܨܠܝܒܐ ܠܟܠ ܠܥܠܡ ܡܢ

ܡܫܒܚܐ ܕܡܪܢܐ : ܗܘ̇ܐ ܡܫܡܠܝܐ ܒܗ ܒܪܐ ܒܟܪܐ ܦܪܘܩܐ ܠܟܠܒܬܐ
ܡܢ ܡܫܒܚܐ ܕܣܗܕܐ ܗܘܐ ܙܡܪܐ ܠܗ ܠܥܠܡ :

LXXII.

In Dominica Paschatos. p. ܪܗܗ

ܩܪܘܒܝܬܐ : ܠܘܟ ܡܠܟܘܟ ܟܠܢ ܩܘܪܒܢܐ ܗܢܐ ܕܝܘܡܐ ܩܕܝܫܐ
ܕܥܕܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܬܢܨܚ ܘܐܬܓܠܝ : ܗܢܘ ܝܘܡܐ ܕܒܪܐ ܡܫܝܚܐ
ܡܢ ܩܒܪܗ ܕܢܚ ܘܡܣܬܪܬܐ ܕܐܦ̈ܝܐ ܡܢ ܡܝܬܐ ܐܬܒܟܝ ܒܒܣܪ . ܗܘܗ
ܗܘ ܗܘ ܚܝ ܗܘ ܡܠܟܐ : ܕܐܢܫ ܡܬܠܝ ܘܩ̈ܛܠܝ ܘܐܬܢܚܡ
ܣܡܟܝ ܡܢ ܩܒܪܐ . ܠܘܟ ܡܫܬܪܝܢ ܡܚܕܝܢ :: ܩܘܕܫܐ ܕܩ̈ܝܡܬܐ
ܕܐܬܒܣܡ ܒܢܘܚܡܗ ܕܩܘܕܫܐ ܕܡܢ ܐܒܐ ܝܘܡܐ ܕܠܐ ܣܘܦܐ ܘܐܬܒܟܝ
ܒܒܣܪ ܒܩܒܪܐ . ܘܟܝܬܘܗܝ ܙܕܝܩܐ ܘܟܠܗ ܒܩܘܕܫܘܢ ܡܬܩܕܫܝܢ
ܕܗܘܠܦܢܐ ܘܡܣܒܪܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܒܪܐ ܕܡܚܝܢ ܡܢ ܗܘ . ܡܛܠ ܩ̈ܛܠܝܐ
ܡܟܪܙܐ ܕܝܘܡܐ ܒܩܝܡܬܗ ܢܘܗܪܐ ܗܘ : ܘܒܗ ܕ̈ܐܪܘܗܝ ܩܡ : ܘܐܘܪܘ
ܠܫܘܒܚܗ :: ܒܗܢܐ ܝܘܡܐ ܐܘܪ ܢܒܝܐ ܒܗ ܘܗܘܐ ܠܕܘܝܕ ܒܗ
ܕܠܡܠܟܐ ܕܝܗܒ ܒܥܕܬܐ ܕܡܫܝܚܗ ܕܐܦ ܢܚܙܐ ܒܩܝܡܬܗ : ܡܬܩܕܫܬܐ
ܕܒܫܡܝܐ ܐܝܟ ܐܠܗܐ . ܗܢܐ ܝܘܡܐ ܡܩܕܫ ܐܬܩܪܝ ܩܕܝܫܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܡܢܩܕܫܢ ܝܘܡܐ ܠܩܝܡܬܗ ܘܩܢܘܡܐ ܦܠܓܘܬܗܘܢ :: ܒܗܢܐ
ܝܘܡܐ ܕܝܗܒ ܒܗ ܠܬܠܡܝܕܐ ܠܒܪܐ ܡܫܝܚܐ ܡܫܬܡܠܝܐ ܒܗ̈ܘܢܐ
ܘܠܥ̈ܡܐ ܘܡܠܟܐ ܕܩܘܕܫܐ : ܘܠܐܒܝܗܘܢ ܠܥܠܡ ܘܠܥܠܡܝܢ ܢܨܚܬܐ
ܕܐܬܓܠܝ ܐܝܟ ܒܫܡܝܐ . ܗܘܐ ܢܨܚܢ ܒܗ ܒܩܝܡܬܗ ܘܕܚܠܬܗ ܡܫܒܚܝܢ
ܕܡܠܟܐ ܒܫܡܐ ܗܘ ܕܚܝܐ ܚܙܐ ܡܢ ܘܐܬܢܚܡ :: ܒܗܘ ܒܝܘܡܗ
ܠܥܡܐ ܚܕܘ ܘܐܬܒܣܡܘ ܒܩܘܕܫܐ ܒܩܝܡܬܐ ܦܠܓܘܬܗ : ܘܫܒܚܘ
ܠܐܠܐ ܡܠܟܐ ܡܪܘܡܐ ܕܥܡܐ : ܕܢܚܙܐ ܕܒܠܥܕܢܬܐ ܡܘܙܠܢ
ܠܡܪܟ : ܘܫܡܝܐ ܝܗܒܘܬܐ ܕܐܠܗܘܬܗ ܠܦܓܪܐ ܘܫܡܝܢ ܘܢܛܠܝܟ
ܩܢܘܡܐ ܘܦܠܓܘܬܗ ܕܡܢ ܠܥܠܡܝܢ ܢܨܚܢ :: ܫܘܒܚܐ ܐܠܗܐ ::

LXXIII.

In Feria secunda Paschatos. p. ܪܥܒ

ܡܫܒܚܘܬܐ. ܩܘܠܐ ܫܡܥܐ ܥܠ ܗܘܐ ܡܪܢ ܕܩܡ ܠܡܩܒܪܐ
ܕܡܩܒܪܝܢ ܗܘܘ. ܘܡܚܘܐ ܠܬܠܡܝܕܐ ܡܢ ܐܡܪ ܠܗ ܕܐܬܚܙܝ ܡܫܬܟܚ
ܘܚܕܝ ܘܡܫܒܚܝܢ :: ܡܚܘܐ ܠܟܘܢ ܡܟܝܠ ܗܘܐ ܬܠܡܝܕܐ ܩܘܡܘ ܦܪܘܩܢ ܩܝܡܬܐ
ܪܒܐ : ܘܐܬܓܠܝ ܕܐܡܪܬ ܩܝܡܬܗ ܠܡܩܒܪܐ ܘܚܙܝܬܐ ܚܕܬܐ ܡܚܟܡܐ ܚܝܠܐ :.
ܦܪܘܩܢ ܡܫܝܚܐ ܕܩܡ ܡܢ ܩܒܪܐ ܠܡܩܒܪܐ ܥܠܡܐ ܘܠܐ ܚܙܐ ܚܒܠܐ :
ܘܚܝܝ ܘܐܦܨܚ ܠܬܠܡܝܕܐ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܓܠܝ ܗܘܐ ܥܠ ܠܡܫܝܚܐ ::

LXXIV.

In Ascensione Domini. p. ܪܥܓ.

ܦܘܪܩܢܢ : ܩܘܠܐ ܫܡܥܐ ܡܢ ܕܒܪ ܗܘܐ ܡܪܢ ܠܬܫܒܘܚܬܐ
ܡܫܡܫܢܐ ܡܢ ܠܥܠܡܐ ܥܡܐ ܕܢܚܘܬ ܠܗܘܢ ܐܡܪܐ : ܘܐܪܝܡ ܠܠܒܘܢ
ܕܩܢܘܢ ܐܬܪܘܢ ܕܫܡܝܐ ܘܐܬܓܠܝ ܐܝܟ ܠܐܒܘܗܝ ܕܗܘ ܝܠܝܕ ܐܢܬ :
ܡܢ ܐܡܪ ܐܒܐ ܡܫܝܚܐ ܐܢܬ ܐܢܬ :: ܩܘܠܐ ܫܡܥܐ ܡܢ ܡܠܐܟܐ ܕܡܠܟܝܢ
ܠܡܫܝܚܐ ܢܚܬܘ ܡܠܐܟܐ ܠܡܫܬܡܫܘܬܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܥܠ ܛܘܪ ܐܡܪܐ :
ܕܐܘ ܡܫܝܚܐ ܠܥܠܡܐ ܗܘܐ ܫܡܫܬܟܘܢ ܘܐܬܢܒܝܘܢ ܐܠܗܝ ܡܢ ܫܡܝܐ
ܐܠܗܝ ܫܡܝܐ : ܕܗܘܝܐ ܢܗܘܐ ܕܐܫܬܒܚܘ ܡܠܟܘܢ ܠܫܡܝܐ ܗܘܝ
ܠܒܪܘܠܗܘܢ ܕܐܬܐ ܫܒܝܬܐ ܕܢܘܗܪܐ :: ܩܘܠܐ ܫܡܥܐ ܡܢ ܡܢ ܐܬܒܟܝ
ܦܪܘܩܢ ܡܢ ܛܘܪܐ ܕܐܡܪܐ ܠܗܘܢ ܡܠܟܘܬܗ ܕܐܒܘܗܝ ܘܥܡܗ ܪܒܐ : ܢܚܬܘܢ
ܠܡܬܪܐ ܠܡܪܢ ܡܢ ܐܠܝܪܘܢ ܗܘܘ ܕܡܠܟܘ ܗܢܐ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܘܡܠܝܘ
ܡܢ ܐܠܝܪܘܢ ܕܗܢܐ ܐܝܟܢܐ ܢܦܪܘܩ ܕܐܬܐ ܫܒܝܬܐ ܕܥܠ ܡܠܐ ܫܒܩ
ܢܘܚܡܝܢ ܬܫܒܘܚܬܐ ܦܘܪܩܢܐ :: ܩܘܠܐ ܫܡܥܐ ܡܢ ܐܬܒܟܝܘ ܗܘܘ
ܡܠܐܟܐ ܢܘܗܪܐ ܢܘܗܪܝܗܘܢ ܥܠ ܛܘܪܐ ܕܐܡܪܐ ܠܗܘܢ ܢܘܗܪܐ ܕܡܠܟܘܬܗ :
ܘܡܢ ܫܡܝܐ ܐܬܒܪܝ ܡܠܟܘܢ ܬܫܒܘܚܬܗ ܠܦܘܪܩܢܐ ܕܐܬܬܒܝܢ ܘܫܡܝܐ
ܫܒܚܘ ܠܡܫܝܚܐ : ܕܡܢ ܡܠܟܐ ܕܐܪܝܡܗ ܬܪܥܐ ܠܫܡܝܢ ܕܫܡܝܢ ܟܠܗ

ܡܠܟܐ ܪܒܐ ܕܫܠܡܐ ܀ ܒܥܕܢܐ ܚܘܫܐ ܡܢ ܪܡܫ ܠܨܦܪܐ ܘܡܪܚ
ܨܠܘ ܘܐܬܒܥܘ . ܡܛܠ ܕܫܠܝܚܐ ܒܐܓܪܬܗ ܕܪܘܚ ܩܘܕܫܐ : ܘܟܠܗܘܢ
ܟܗܢܐ ܘܡܫܡܫܢܐ ܐܬܒܥܘ ܗܘܐ ܘܦܠܚܘ ܒܐܘܪܚܐ ܠܗܘܢ ܢܛܠܘܢ
ܘܐܬܟܠܘ ܘܟܠܐ ܡܫܠܛܐ ܕܐܠܗܘܬܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܒܚܕܐ ܡܫܝܚܐ :
ܗܘ ܐܠܗܢܐ :

LXXV.

In Dominica Pentecostes. p. ܪܠܛ.

ܦܪܘܡܝܘܢ : ܫܘܒܚܐ ܣܘܓܐ ܡܢ ܕܢܘܚܘ ܒܗ ܩܕܝܫܐ ܢܒܝܐ ܒܗ
ܐܦ ܡܢܝ ; ܘܗܘ ܫܠܝܚܐ ܕܢܦܩܘ ܠܐܠܗܐ ܫܡܝܐ ܠܥܡܡܐ
ܕܢܚܘܬܐ : ܕܡܢ ܐܒܐ ܐܬܐܡܪ ܐܝܟ ܡܫܝܚܗ ܕܡܪܐ ܘܠܟܠ ܠܥܡܡܐ
ܘܣܓܕܘ ܠܡܪܢܘܬܗ ܠܟܠܐ : ܘܟܠܗܘܢ ܐܚܝܐ ܠܫܠܝܚܐ ܕܒܗ ܢܬܒܣܡ
ܠܥܠܡܐ ܀ ܗܢܘ ܫܘܒܚܐ ܕܢܘܚܘ ܒܗ ܢܦܫܐ ܘܡܫܝܚܐ ܘܪܘܚܐ ܒܗ
ܡܫܝܚܐ ܘܐܒܐ : ܘܕܢܚܘ ܢܗܘܪܐ ܘܢܚܬܘ ܒܗ ܥܢܢܐ ܘܕܢܚܘ ܒܗ
ܫܪܪܐ ܘܦܘܪܩܢܐ ܕܚܝܐ ܢܚܬܘ ܒܗ ܒܘܪܟܬܐ . ܘܠܢܦܫܐ ܫܠܝܚ ܒܗ
ܩܕܝܫܘܬ ܡܢ ܥܠܡܐ ܘܫܠܡܐ ܘܡܫܝܚܐ ܕܢܚܬܘ ܒܗ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕ ܀
ܫܘܒܚܐ ܣܘܓܐ ܗܘ ܪܘܚܐ ܕܡܢ ܐܒܐ ܐܬܐ ܐܫܬܠܡ ܒܦܘܪܩܢܐ
ܣܘܓܐܐ ܐܬܚܙܝ ܠܢ ܡܢ ܫܠܝܚܐ ܐܝܟ ܒܡܫܝܚܐ ܠܟܢܫܐ
ܒܫܘܠܡܐ ܢܗܘܐ ܘܣܘܓܐܐ ܕܢܚܬ ܡܫܬܘܕܥܐ ܢܗܘܐ ܣܘܓܐܐ
ܡܫܝܚܘܬܐ ܡܫܬܘܕܥܐ ܒܦܘܪܩܢܐ ܕܢܚܬ ܀ ܫܘܒܚܐ ܣܘܓܐ ܕܢܚܬܘ
ܢܒܝܐ ܘܫܠܝܚܐ ܠܫܪܪܐ ܘܐܬܥܠܝ ܡܫܝܚܐ ܘܐܬܬܩܢ ܘܡܫܝܚܘܬܐ
ܘܐܬܬܩܢܐ : ܘܐܝܟ ܐܢܐ ܐܡܪܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܒܗ ܥܢܢܐ ܕܢܚܬܘ
ܕܢܚܘ ܘܢܚܬ ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܘܐܒܐ . ܘܢܚܬ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܠܥܠ
ܫܠܝܚܐ ܩܕܝܫܐ ܘܡܫܬܘܕܥܐ ܠܥܠܡܐ . ܗܘ ܐܠܗܢܐ :

LXXVI.

*In Officio B. Mariae Virginis**). p. ܡܗܐ.

ܡܥܢܝܬܐ: ܢܣܒܬ ܡܠܟ ܡܠܟܝܢ ܗܘܝܐ ܡܠܟܬܐ. ܘܡܠܟܝܢ
ܢܬܗܦܟܐ ܘܡܬܦܣܐ ܢܬܒܠܡ ܠܗ̇ ܢܗܘܐ ܠܡܪܝܡ ܘܠܒܪܗ̇ ܢܣܩܘܢ
ܠܬܘܕܝܬܐ :: ܢܩܢܘܢ ܥܡܪܝܡ ܒܪܬ ܕܘܝܕ ܢܗܘܐ ܥܒܕܝܢ ܡܢ
ܕܘܪܐ ܘܕܘܪܝܢ ܗ̇ܐ ܡܢ ܕܝܢ ܩܢܝܬܐ ܘܩܕܝܫܬܐ :: ܫܠܡ ܠܟܝ
ܡܪܝܡ ܒܪܬ ܕܘܝܕ ܕܡܢ ܠܒܪܐ ܫܠܡܐ ܡܒܠܥܝܢ. ܘܥܒܪܐ ܕܕܐܝܢ
ܡܢ ܠܩܘܩܝ ܒܗ ܐܬܒܪܘܗ ܒܠ ܠܡܬܥܢܝܢ :: ܢܩܢܘܢ ܡܪܝܡ ܕܡܢ
ܠܩܘܩܝ ܕܠܝܬ ܠܢ ܠܫܡܝܐ ܫܡܝܢܐ. ܕܠܗ ܗ̇ܘ ܐܬܠܟܝ ܐܬܟܢܐ
ܒܗܢܐ ܫܡܝܐ ܕܕܘܪܝܢ ::

LXXVII.

In Annunciatione B. Mariae Virginis. p. ܡܝ.

ܡܢ ܕܡܫܡܠܝܢ: ܓܒܪܐܝܠ ܕܢܚ ܡ̈ܠܐܟܐ ܕܡܪܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܡܢ
ܡܪܗ. ܕܢܝܬܐ ܢܒܠ ܠܗ̇ ܫܠܡܐ ܠܡܪܝܡ ܒܬܘܠܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ::
ܐܬܐ ܒܣܪܐ ܠܐܡܗ ܕܡܠܟܐ. ܘܐܬܐ ܕܢܚ ܘܩܡ ܠܗ̇. ܘܐܡܪ ܠܗ̇
ܕܡܠܟܐ ܢܚܬ ܗܘ̇ ܕܫܡܝܐ ܘܠܐ ܡܬܡܟܟ :: ܐܡܪ ܠܗ̇ ܒܪܝܟܬܐ
ܒܢ̈ܝܐ ܘܡܠܟܐ ܢܚܬ ܗܘ̇ ܒܪܚܡܐ ܘܢܬܠܒܫ ܒܟ ܒܣܪܐ ܕܒܢܝܢܫܐ
ܡܫܝܚܐ ܡܪܝܐ ܠܥܠܡ ::

LXXVIII.

In Assumptione B. Mariae Virginis. p. ܕܢܐ.

ܩܘܪܒܢ: ܠܟܘܢ ܘܠܟܘܢ ܒܪ ܡܬܐ ܗܪܐ ܕܗܟܢܐ ܘܡܫܡܫܢܐ
ܘܒܫܡܐ ܡܫܡܫܢܐ ܕܐܬܡܪܘܡ ܠܐܠܗܘܬܐ ܘܐܬܢܗܪܬ ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܪܘܚܐ

*) Saepius, ut in ritu Romano, hoc officium recolitur.

ܕܢܘܗܪܐ ܡܪܟܒܬܐ: ܣܘܓܐܐ ܗܘܐ ܗܕܝܪܐ ܘܬܚܬܝܐ ܕܫܘܠܛܢܐ ܕܠܐ ܡܣܬܝܟܐ
ܡܫܪܝܬܗ ܡܫܒܚܝܢ ܚܝܠܐ ܕܐܠܗܘܬܗ ܡܢ ܟܠ ܥܒܕܘܗܝ : ܘܡܩܕܫܝܢ ܠܗ
ܘܡܪܝܡܝܢ ܘܡܫܒܚܝܢ ܘܡܬܕܡܪܝܢ ܒܬܫܡܫܬܐ ܕܐܠܗܝ ܡܠܟܗ ܘܡܕܡܪܝܢ
ܠܗܘܢ ܡܬܒܪܟܝܢ ܒܡܠܟܘܬܗ :: ܗܘܢܐ ܣܘܓܐܐ ܕܗܘ ܐܬܚܙܝ ܐܦܠܐ
ܕܚܝܐ : ܠܐܘܬܐ ܕܢܘܗܪܐ ܡܠܟܘܬܐ ܐܬܪܘܡܡܬ ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܪܘܚܐ ܡܫܝܚܐ
ܘܡܬܬܒܪܟܐ ܕܠܐ ܫܘܠܡܐ ܘܡܠܟܗ ܐܬܦܫܛ : ܘܐܬܡܠܠܬ ܥܠܡܗ ܗܘܝܐ
ܒܗܝܟܠܐ ܕܡܪܘܬܐ ܘܒܩܘܕܫܐ ܘܙܘܥܐ ܕܡܠܟܐ ܕܐܠܗܐ : ܘܐܬܦܬܚܘ
ܡܪܟܒܬܗ ܠܥܠܡ ܥܠܡܐ ܘܫܘܒܚܗ ܠܗ ܥܠܡܐ : ܘܣܓܝ ܢܥܡܗ ܒܗܘܕܪܐ
ܕܪܘܡܐ :: ܗܘܢܐ ܣܘܓܐܐ ܐܬܚܙܝ ܡܠܟܘܬܐ ܘܡܫܒܚܢܘܬܐ ܠܟܠ ܡܪܝܐ
ܕܚܝܠܐ ܘܐܬܚܙܝܬ ܒܫܠܡܘܬܐ ܕܗܘܝܐ ܠܟܠ ܢܘܗܪܐ ܕܪܘܚܐ ܕܢܦܩ ܠܐܦܐ
ܕܚܝܐ : ܘܚܙܐ ܡܫܝܚܐ ܡܠܟܐ ܡܢܗ ܡܠܟܗ ܬܫܒܘܚܬܗ ܒܬܘܕܝܬܐ
ܘܗܘܕܪܐ : ܘܐܬܒܠܥ ܫܒܚܗ ܒܢܝܫܐ ܠܟܠ ܪܘܚܐ ܕܕܝܢܐ ܒܬܘܕܝܬܐ
ܕܡܠܟܐ ::

LXXIX.

In Officio SS. Angelorum. p. ܪܟ.

ܒܬܘܕܝܬܐ : ܠܗܘܢ ܘܠܗܘܢ ܐܠܗܐ ܐܬܪܗ ܠܐ ܢܕܥܝܢ ܠܐܝܩܪܐ
ܡܠܟܐ ܕܡܫܒܚܝܢ . ܘܡܢ ܠܡܫܬܘܕܝܘ ܠܐ ܢܫܠܝܢ ܡܢܗ ܙܘܥܬܗ
ܠܐ ܦܣܩ :: ܦܠܚܐ ܫܘܚܝܐ ܘܩܠܝܐ ܘܗܘܠܠܐ ܘܐܬܪܘܡܡܐ : ܡܢ
ܢܦܫܐ ܘܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܒܚܝܢ ܠܡܠܟܘܬܐ :: ܡܫܒܚܝܢ ܠܟ ܡܠܐܟܐ
ܥܠܝܐܐ ܘܪܘܚܢܝܐ ܘܩܕܝܫܐ ܠܟ ܫܒܚܐ ܡܫܒܚܝܢ ܠܗ
ܠܡܫܡܫܢܐ :: ܕܗܘ ܡܪܝܐ ܘܩܕܝܫ ܫܡܗ ܡܠܗ ܡܫܒܚܝܢ
ܡܠܟܐ ܠܥܠܡ . ܠܗܘܢ ܠܐܠܗܘܬܐ ܡܫܒܚܝܢ ܘܡܩܕܫܝܢ ܠܫܡܗ ::
ܗܐ ܫܪܝܐ ܠܟ ܠܬܫܒܘܚܬܐ . ܡܪܘܡܐ ܫܒܚܬܐ ܠܟܠܐ . ܘܠܗܘܢ ܠܟ
ܫܡܝܐ ܠܐ ܦܣܩ ܠܗ ܠܫܡܗ :: ܩܕܝܫܐ ܘܩܕܝܫܐ ܥܠܝܐ ܕܐܠܗܘܬܗ
ܡܢ ܫܡܝܐ . ܘܡܠܟܘܬܗ ܠܟܠܗܘܢ ܡܠܐܟܐ ܕܩܪܒܝܢ ܒܫܘܒܚܐ
ܕܪܘܚܐ :: ܠܡܫܒܚܘܬܐ ܦܩܕܐ ܡܢ ܐܠܗܘܬܐ ܡܪܝܡܐ : ܡܫܒܚܝܢܗ

ܠܚܠܝܡܝܢ ܡܢ ܡܟܐܒܐ ܘܡܫܬܒܚܝܢ ܒܫܡܝܐ ܘܫܡܫܐ ܀ ܠܨܠܝܒܐ ܒܗ
ܫܘܒܚܐ ܕܢܫܐ ܠܡܠܟܘܬܐ ܡܢ ܠܗܐ ܥܒܕܐ ܡܬܝܩܪܐ ܕܚܡܗ
ܫܘ ܫܡܝܐ ܀

LXXX.

In Officio SS. Apostolorum. p. ܪܡܕ.

ܡܥܢܝܬܐ : ܠܫܡܥܘܢ ܫܡܥܘܢ ܫܠܝܚܝܢ ܟܐܦܐ ܒܐܪܒܥܐ ܕܟܠܗ ܥܘܠ
ܡܫܡܫܢܘܬܐ : ܘܫܠܝܚܘܗܝ ܐܘܪܚܐ ܠܡܫܝܚܐ ܕܡܠܟܐ ܘܐܦܝܩ ܒܥܠܡܐ ܀
ܫܠܝܚܝܢ ܐܘܪܚ ܠܟܠܗ ܐܪܥܐ ܕܥܒܕ ܠܟܪܐ ܒܣܘܪܐ ܘܫܠܝܚܘܗܝ
ܐܬܒܝܠܝܢ ܘܗܘܐ ܣܠܩ ܘܐܦܐ ܐܡܪܐ ܒܪܝܪܐ ܀ ܐܝܟ ܒܣܡܐ ܒܟܠ
ܕܝܢܐ ܠܥܠܡܝܢ ܡܢ ܕܪܫܝ ܠܗ . ܘܐܝܬ ܒܥܘܠܡ ܠܥܒܕܐ ܚܝܐ ܐܡܬܐ
ܕܠܐ ܒܕܝܐ ܡܬܟܫܦܝܢ ܀ ܫܒܚܘ ܡܠܟܘܬ ܕܡܫܡܫܝܢ ܗܘܘ ܒܟܠ
ܡܕܡܢܐ ܕܟܪܝܣܬܐ : ܘܒܪܟ ܕܐܒܪ ܫܡܠܝܗ : ܘܢܚܘܦ ܠܗ ܡܢ
ܡܘܪܡܝܗܘܢ ܀

LXXXI.

In Officio SS. Martyrum).* p. ܪܡܗ.

ܒܪܘܪܝܢ : ܠܘܬ ܘܠܘܬ ܫܘܪܐ ܕܐܪܒܥܐ ܕܡܘܫܐ ܡܕܡ
ܫܒܐ ܒܣܘܦܐ ܪܒܐ . ܠܥܒܘܕ ܒܥܠܝ ܣܠܥܝܢ ܠܐܠܗܐ ܕܢܛܪܐ ܠܟܝ ܀
ܫܘܪܐ ܕܐܬܒܢܝܬ ܡܒܝܬܗ ܠܐܪܡܠܬܐ ܗܘ ܕܡܫܝܚܐ . ܘܐܬܒܢܝܘ ܒܗܝܡܢܘܬܐ
ܕܫܪܝܪܝܢ ܠܐܪܥܐ ܕܠܗ ܗܘ ܐܬܪܚܝܡܘ ܀ ܫܘܪܐ ܗܒܠܗܘܢ ܠܥܡܪܐ
ܗܘܐ ܫܠܝܚܘܬܗܘܢ ܒܡܫܝܚܐ ܘܐܬܬܩܢܘ ܠܡܪܝܢܘܬܐ ܒܪܘܚܐ ܕܐܪܝܒܐ
ܕܦܘܪܩܢܢ ܀ ܡܢ ܐܪܥܐ ܠܐܪܥܐ ܢܥܡܬܢ ܡܠܟܘܬܗܘܢ ܠܐ ܐܬܚܙܝܘ . ܘܟܠ

---

*) Praeter hoc commune Officium diversae per annum SS. Martyrum celebrantur solennitates propriae, ac nomen urbis, in qua martyrium singuli perpessi sunt, in Calendariis apponere solent.

ܐܟܙܐ ܕܒܐܘܪܫܠܡ ܗܘ ܫܡܥܬܐ ܕܡ̈ܠܐ ܥܒܕܬܘܢ ܗܘ ܀ ܗܐ ܦܐܪܐ ܕܥܡܠܝܟܘܢ ܘܫܘܡܠܝܐ ܠܝ̈ܩܪܝܟܘܢ ܘܫܘܚܪ ܡ̈ܠܐ ܫ̈ܦܝܪܬܟܘܢ ܦܪܝܣ ܕܐܘܪܚ ܕܥܡܠܝܟܘܢ ܀

LXXXII.

In Officio S. Georgii M. p. ܪܢܘ.

ܡܥܝܪܢܘܬܐ : ܠܡܪܝ ܓܘܪܓܝ ܢܨܝܚܐ ܚܝܠܬܢܐ ܘܢܨܝܚܐ ܒܐܬܠܝܬܐ ܘܢܨܚܢ ܒܟܘܠܗܘܢ ܐܬܠܝܬܐ . ܡܛܠ ܚܘܒܐ ܕܐܝܬܝܗ ܠܘܬ ܡܫܝܚܐ ܠܡܚܪܘ ܒܢܝܐ ܕܐܝܬܝܗܝ ܡܢ ܒܐܘܠܝܐ ܦܘܢܝܐ ܡܕܡ : ܘܡܘܡܬܐ ܗܐ ܡܬܡܥܝܪ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܒܐܝܕܝ ܒܝܘܡܢܐ ܕܠܐ ܩܘܪܒܗ ܠܡܥܕܥܕܐ . ܗܢܘ ܣܗܕܐ ܢܨܝܚܐ ܘܪܡܝܐ ܠܝܩܪܐ ܡܪܝ ܓܘܪܓܝܣ ܕܒܝܬ ܥܪܒܝܗ ܕܡܫܝܚܐ : ܘܪ̈ܒܬܐ ܬ̈ܘܠܐ ܒܪܘܚܗ ܒܠܚܘܕܝ ܘܫܘܒܚܐ ܡܬܒܪܐ : ܡܪܝܐ ܗܐ ܕܒܝܬ ܒܥܠܕܒܒܘܗܝ : ܘܡܬܠܐ ܟܠܝܠܐ ܠܪܝܫܗ : ܘܢܨܚܢܐ ܒܪܘܚܗ ܀ ܗܢܘ ܐܪܝܐ ܓܢܒܪܐ ܘܐܬܠܝܛܐ ܡܪܝ ܓܘܪܓܝܣ ܕܥܠܝ ܒܡܥܪܒܐ ܕܡܪܢ ܡܫܝܚܐ ܡܢܗ ܫ̈ܪܒܐ ܘܡܢܐ ܕܝܠܗ ܕܫܘܒܚܐ : ܘܗܘܐ ܬܟܝܬܐ ܠܥܕܬܗ ܘܠܗ ܡܫܝܚܐ ܡܘܪܕܐ ܕܥܡܠܗ ܀ ܗܢܘ ܐܬܠܝܛܐ ܢܨܝܚܐ ܡܪܝ ܓܘܪܓܝܣ : ܕܥܒܕܗ ܕܪܓܝܗ ܐܟܠܗ ܠܒܠܝܥܪܬܐ ܢܨܝܚܬܐ ܘܐܦܠܘܗ ܠܡܠܟܘܬܐ ܘܫܠܝܛܐ ܕܠܐ ܫܘܒܚܐ . ܘܗܘܐ ܠܟܠܐ ܘܬܟܝܠܗ ܦܫܝܛܝܢ ܒܫܘܒܚܗ ܘܐܦܪܝܢ ܗܘ ܠܡܦܪܐ ܡܬܝܕܥܢܘ ܀

LXXXIII.

In Officio omnium Defunctorum. p. ܡܢ.

ܒܪܘܪܘܬܗ : ܠܘܬ ܡܠܘܬ ܐܚܝ ܢܦܫܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܟܠܐ ܕܘܪܫ ܒܡܫܡܫ ܒܪܡܐ ܘܫܘܒܚܐ ܒܫܡܝܐ ܘܫܘܪܐ ܐܬܪܐ ܕܢܚܐ ܘܢܘܗܪܐ ܀ ܢܫܘ ܢܦܫܐ ܕܥܢܕܐ ܡܢ ܥܠܡܐ ܘܢܗܘܐ ܒܡܪܢܐ : ܟܕ ܐܡܪ ܠܥܠܡܐ

ܡܣܒܪܐ ܐܬܟܪܙܘ ܠܗ ܡܚܕܐ ܠܟܠܗ ܥܠܡܐ :: ܟܠܗ ܐܪܥܐ ܡܠܝܐ
ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܝܗܒ ܠܟܠܢܫܐ ܒܫܡܗ ܡܫܬܒܚܝܢ ܒܫܠܝܢ ::
ܠܐ ܡܟܝܠ ܢܦܫܟ ܥܡ ܒܥܠܝܢ ܠܒܢܝܐ ܓܒܪܐ ܘܐܢܫܐ ܕܠܟܘܢ ܥܕܡܐ
ܐܝܟܐ ܡܢ ܡܢܟܘܢ ܘܡܢ ܫܘܠܛܢܐ :: ܠܐ ܢܦܩ ܨܘܪܬܗܘܢ ܘܠܐ
ܢܦܩܘ ܫܘܠܛܢܗܘܢ : ܡܚܐ ܘܡܦܩܘ ܣܘܓܐܗܘܢ ܡܢܐ ܕܐܪܥܐ ܥܡ
ܥܠܡܐ :: ܕܡܪܘܗܝ ܒܡܠܐ ܡܠܬܐ : ܘܐܦܩܘܗܝ ܒܦܘܡ ܟܠܪܘܚܗܘܢ :
ܘܐܬܒܠܠܘ ܟܠ ܒܡܘܪܝܐܘܢ ܘܡܦܩܘ ܡܢܗܘܢ ܣܘܓܐܗܘܢ :: ܠܐ ܢܚܬܐ
ܠܗ ܒܟܠܗܘܢ ܘܠܐ ܢܦܩܘܢ ܐܦܝܢ ܡܢܗܘܢ ܐܠܐ ܒܪܝܫܐ ܕܝܫܘܥ
ܫܡܝܐ ܠܟܠܗܘܢ ܫܡܘܥܝܢ ::

D. Cantica in Ordinibus.

---

a. Ex Ordinibus S. Baptismi et Confirmationis.

(Assem. Cod. lit. lib. I—III.)

LXXXIV.

ܡܕܪܫܐ: ܢܚܬܘ ܐܚܐ ܚܬܝܡܐ ܠܒܫܘܗܝ ܠܡܪܢ ܘܐܬܚܠܛܘ
ܒܓܢܣܘܗܝ ܪܒܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܒܡܬܠܘܗܝ: ܡܢ ܪܘܡܐ ܟܝܢܗ ܘܡܢ
ܥܘܡܩܐ ܠܒܘܫܗ. ܡܙܝܓ ܗܘ ܠܒܘܫܟܘܢ ܥܡ ܠܒܘܫܗ ܕܡܪܢ:
ܫܘܒܚܐ ܠܗ ܠܐܒܐ ܘܬܘܕܝܬܐ ܠܒܪܐ ܘܠܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܣܓܕܬܐ ܘܪܘܡܪܡܐ
ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ:

Hymnus: Descendite fratres obsignati, induite Dominum nostrum et commiscemini inclyto ipsius generi, ut ait in sua parabola. — De summo natura eius est, vestimentum vero ex imis. Mistum est vestimentum vestrum cum vestimento Domini nostri. — Gloria Patri et gratiarum actio Filio et Spiritui Sancto adoratio et exaltatio in seculum seculorum.

Assem. Cod. lit. 2. p. 299, ex ordine bapt. St. Severi. Cod. Ms. ord. bapt. exhibet: ܒܓܢܣܗ singularem, dein additur: ܕܡܢ ܥܘܡܩܐ ܗܘ ܪܒܐ. — ܒܡܬܠܗ: ܒܡܬܠܘܗܝ plur. — ܠܒܘܫܗ: ܕܠܒܫ ܗܘܐ ܠܒܘܫܗ ܠܒܘܫܗ. ܡܙܝܓ ܗܘ ܗܘ ܠܒܘܫܐ. ܥܡ ܠܒܘܫܘܗܝ ܠܥܠܡ. ܫܘܒܚܐ ܕܝܢ ܠܪܘܚܐ ܡܩܕܫܐ ܗܘ ܕܒܟܝܐ. ܢܣܒܐ ܠܟܠ ܡܘܕܝܢܘܗܝ. ܕܡܩܕܫܐ ܗܘ ܕܡܩܪܒ ܡܩܕܫܐ ܕܩܕܝܫ. ܗܢ.

LXXXV.

ܩܠܐ: ܒܡܫܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܐܡܪ ܐܠܗܐ ܕܢܬܡܫܚ ܐܗܪܘܢ ܘܢܬܩܕܫ
ܒܗ. ܒܡܫܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܡܬܡܫܚܝܢ ܐܡܪܐ ܦܫܝܛܐ ܕܐܬܘ ܠܡܥܡܘܕܝܬܐ:
ܩܐܡ ܟܗܢܐ ܥܠ ܡܥܡܘܕܝܬܐ. ܘܩܪܐ ܠܪܘܚܐ ܕܢܚܬܐ ܡܢ ܪܘܡܐ.
ܐܙܠ ܢܚܬܐ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܘܫܪܐ ܒܡܝܐ ܘܡܩܕܫ ܠܗܘܢ. ܩܠܐ ܫܡܥܬ
ܕܐܡܪ ܝܘܚܢܢ. ܕܗܢܘ ܐܡܪܗ ܚܝܐ ܕܐܠܗܐ. ܕܡܥܡܕ ܠܥܡܡܐ ܒܢܘܪܐ
ܘܒܡܝܐ ܘܒܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܘܫܒܩ ܚܘܒܐ: ܒܗܝܡܢܘܬܐ ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ
ܕܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ. ܐܬܡܫܚܘ ܐܠܝܢ ܐܡܪܐ ܪܘܚܢܐ.
ܕܐܠܒܫ ܐܣܛܠܐ ܕܫܘܒܚܐ ܡܢ ܡܝܐ:

Tonus: Oleo Sancto edixit Deus ungi Aaron tumque sanctificari. Oleo Sancto unguntur simplices agni, qui venerunt ad baptisma. — Stat Sacerdos iuxta baptisterium et invocat Spiritum, qui descendit ex alto. Illabitur descenditque Spiritus Sanctus et inhabitat in aquis easque sanctificat. — Vocem Joannis audivi dicentis: Hic est vivus Dei agnus qui populos in igne et aqua baptizat et in Spiritu Sancto et debita dimittit. — In fide Trinitatis Patris et Filii et Spiritus Sancti ungimini spirituales agni, ut stolam gloriae ex aqua induatis. —

Ass. Cod. lit. 2. p. 224 ex ord. bapt. eccl. Antioch. et Hieros. — Hymni eiusdem argumenti ib. p. 234, 296 et 3. 225, ex ord. S. Basilii. — In Cod. Ms. ord. bapt. inde a verbis ܩܐܡ ܟܗܢ textus hic sequitur: ܗܘܐ ܟܗܢܐ
ܠܥܝܢܘܗܝ ܗܘܠܐ ܢܨܝܐ ܘܡܬܟܠܐ ܕܢܝܚܘ ܘܐܬܚܒܠܘ ܘܗܘ ܡܬܚܫܚܫܝܢ
ܐܡܪܐ ܠܡܥܡܕܐ. ܘܗܘܝܢ ܒܢܝܐ ܠܐܠܗܐ ܡܥܡܕܐ. ܡܫܝܚܐ. ܗܢܘ ܡܫܝܚܐ
ܕܡܫܚ ܠܥܠܡܗ ܠܒܪܝܬܐ ܡܢܟܠܐ ܘܐܬܐ ܠܡܥܡܘܕܝܬܐ. ܘܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ
ܢܚܬ ܡܫܪܝܐ ܘܫܠܡܐ ܥܠܝܗ ܘܡܩܕܫ. ܡܢ ܠܥܠ. ܡܥܡܕܘܬܐ,
ܩܐܡ, ut supra. — ܥܕ ܕܐܠܒܫ: ܡܢ ܡܝܐ. —

LXXXVI.

ܩܠܐ: ܠܒܪܝܟ. ܗܕܪܘܢ: ܪܚܡܬܟܝ. ܥܕܬܐ ܕܡܫܡܠܝ ܪܙܝ
ܡܥܕܪܝܢ ܘܡܢܛܪܝܢ ܠܥܕܬܐ ܡܢ ܐܠܘܨܝܢ ܣܓܝܐ ܡܫܝܚܐ ܕܒܟܠܟܠ ܣܝܡܐ

[illegible]

Ad miserere Tono: Protegite nos. —

Miserere mei. Stupor perculit me apud Jordanem et vidi prodigium, quum apparuit gloriosus Sponsus, ut convivium Sponsae faceret eamque sanctificaret. — Amplius. Vidi eum fratres, prodigiis plenum et turbas coram eo adstantes et Sponsum Christum, quum revelatus accessit ad filium sterilium (Joannem), ut ab eo baptizaretur. Tibi soli. Sponsa ornata est, nec novit, quis sit Sponsus, quem expectat. Paranymphi congregati sunt, desertum plenum est, et Dominus noster inter ipsos latet. — Tu vero. Tunc Sponsus patefecit se ipsum et ad Joannem ad fluvium accessit. Timuit praeco aitque ad Sponsam: Hic est in quem confidere te iussi. — Satia me. Nate Patris, cur te baptizabo, quum sis in Patre tuo, et Pater tuus in te? Quum sancta Pontificibus tu largiaris, cur aquas simplices postulas? — Cor mundum. Filii Adae me expectant, ut per me novi filii evadant. O fili sterilium, baptiza me, ad hoc enim in mundum ingressus sum. — Sed redde. Pontifices a te sanctificantur, Sacerdotes per te propitiationem consequuntur: Christos Regesque tu facis: quid igitur tibi baptismus proderit? — Libera me. Sponsa, quam desponsavi, me expectat, ut descendens

baptizer eamque sanctificem. Amice Sponsi, a praeparato lavacro noli refugere. — **Benigne fac.** Cum vilis sim, nequeo flammam manibus meis apprehendere. En legiones tuae igne ardent; iube ergo a quopiam Vigilum te baptizari.

Ass. Cod. lit. 1. p. 241. ex ord. bapt. per S. Jac. Edess. e Graeco translato, a S. Greg. Barhebr. approbato. —

LXXXVII.

ܩܠܐ : ܣܬܪܘܢܢ :: ܦܪܘܣܝ ܟܢܦܝܟܝ ܥܕܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܘܩܒܠܝ
ܐܡܪܐ ܬܡܝܡܐ . ܕܝܠܕܗ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܡܢ ܡܝܐ ܕܡܥܡܘܕܝܬܐ : ܥܠ
ܗܕܐ ܡܥܡܘܕܝܬܐ ܐܬܢܒܝ ܒܪܗ ܕܙܟܪܝܐ . ܕܐܢܐ ܒܡܝܐ ܡܥܡܕ ܐܢܐ .
ܘܗܘ ܕܐܬܐ ܒܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ : ܡܫܪܝܬܐ ܕܫܡܝܢܐ ܡܚܕܪܐ ܠܗ̇
ܠܡܥܡܘܕܝܬܐ . ܕܢܣܒܘܢ ܡܢ ܓܘ ܡܝܐ ܒܢܝܐ ܕܕܡܝܢ ܠܐܠܗܐ :
ܡܢ ܡܝܐ ܓܒܐ ܠܗ ܓܕܥܘܢ ܓܒܪܐ ܕܢܦܩܘܢ ܠܩܪܒܐ . ܘܡܢ ܡܝܐ
ܕܡܥܡܘܕܝܬܐ ܓܒܐ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܣܓܘܕܐ :

Tono: Protegite nos. — Expande alas tuas sancta Ecclesia et simplicem agnum suscipe, quem Spiritus Sanctus ex aquis Baptismi genuit. — De hoc Baptismo vaticinatus est filius Zachariae: ego inquit, in aquis baptizo; at ille qui venturus est in Spiritu Sancto. — Exercitus caelestium circumadstat baptisterio, ut ex aquis suscipiant filios Deo similes. — Ex aquis viros sibi delegit Gideon, qui ad praelium prodirent; ex aquis Baptismatis sibi Christus adoratores delegit.

Ass. cod. lit. 2. p. 237. ex ord. bapt. eccl. Hierosol., Cod. MS. ord. bapt.:
ܐܘ ܩܗܠܬܐ ܐܡܪܐ ܫܒܪܐ . ܘܩܒܠܝܗ — v. 2. ܐܡܪܐ ܕܝܠܕܬ ܐܠܗܐ ܗܘܦܟܝܗ .
ܕܡܥܡܘܕܝܬܐ ܕܐܬܝܠܕ ܡܢ ܓܘ ܡܝܐ ܚܕܬܐ ܕܠܡܥܡܘܕܝܬܐ . ܡܢ ܡܝܐ
(v. 4.) .... ܓܒܪܐ ܘܓܒܐ ... ܓܕܥܘܢ : ܐܡܪܐ ܗܘ ܕܐܬܦܩܕܘ . ܘܓܒܐ
ܐܬܓܒܝܘ ܓܒܪܐ . ܕܢܣܒ ܡܢ ܗܠܝܢ ܒܢܝܐ ܚܕܬܐ ܒܗܘܢ ܗܘܐ ܕܝܠܗ .

LXXXVIII.

ܩܠܐ : ܢܣܒܢܢܝ . ܢܣܒ . ܐܠܗ ܕܡܥܡܘܕܝܬܐ ܡܚܝܠ ܕܝܠܟ
ܡܥܡܘܕܝܬܗ ܒܪܝܬ ܘܐܘܪܚܐ . ܒܡܠܟ ܠܟ ܡܠܟܘܬܗ . ܠܗܘ

ܐܬܪܚܡ ܥܠܝ: ܐܪܚܡ. ܐܢܬ ܕܒܬܘܠܬܐ ܕܝܠܕܬܟ ܝܩܪܬ ܠܗ ܘܪܘܪܒܬܗ.
ܘܫܘܬܦܐ ܠܢ ܥܡ ܨܠܘܬܗ ܕܝܠܗ. ܐܠܗܐ ܐܬܪܚܡ ܥܠܝ:
ܣܓܝ. ܐܢܬ ܕܒܡܥܡܘܕܝܬܐ ܕܝܠܟ ܠܡܥܡܘܕܝܬܐ ܩܕܫܬ. ܕܒܗ ܡܬܕܟܝܢܢ
ܡܢ ܟܠ ܛܘܫܐ ܕܚܛܝܬܐ. ܐܠܗܐ ܐܬܪܚܡ ܥܠܝ: ܐܢܬ ܗܘ. ܐܢܬ
ܕܒܡܥܡܘܕܝܬܐ ܕܝܠܟ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܚܕܝܬ. ܚܕܝ ܥܕܬܟ ܘܒܢܝܗ
ܒܨܠܝܒܟ ܢܛܪ. ܐܠܗܐ ܐܬܪܚܡ ܥܠܝ: ܐܢܬ ܕܝܢ. ܐܢܬ ܕܒܡܥܡܘܕܝܬܐ
ܕܝܠܟ ܠܢ ܠܡܥܡܘܕܝܬܐ ܩܕܫܬ. ܐܡܐ ܕܝܠܕܐ ܒܢܝܐ ܚܕܬܐ ܠܡܠܟܘܬܐ.
ܐܠܗܐ ܐܬܪܚܡ ܥܠܝ: ܣܒܥܢܝ. ܐܢܬ ܡܪܝܐ ܕܙܠܝܩܐ ܐܢܬ ܕܢܘܗܪܐ
ܡܢ ܐܒܐ. ܢܕܢܚ ܢܘܗܪܟ ܒܠܒܐ ܕܣܓܕܝܟ. ܐܠܗܐ
ܐܬܪܚܡ ܥܠܝ: ܠܒܐ. ܐܢܬ ܕܐܥܡܕܬ ܘܣܠܩܬ ܡܢ ܡܝܐ ܚܙܬܟ
ܥܕܬܐ ܘܣܓܕܬ ܟܕ ܐܡܪܐ. ܕܒܪܝܟ ܕܫܕܪܟ. ܐܠܗܐ ܐܬܪܚܡ
ܥܠܝ: ܦܪܘܥ. ܐܢܬ ܕܡܟܪܙ ܗܘܐ ܥܠܝܟ ܝܘܚܢܢ ܒܝܢܬ ܟܢܫܐ ܕܐܡܪ
ܗܢܘ ܚܝܐ. ܘܐܚܝܐ ܠܥܠܡܐ. ܐܠܗܐ ܐܬܪܚܡ ܥܠܝ
ܐܬܪܚܡ: ܡܟܝܟܐ ܕܠܐ ܒܨܝܪ. ܐܢܬ ܕܐܬܛܫܝܬ ܒܡܥܡܘܕܝܬܐ ܡܢ
ܐܝܕܐ ܕܥܒܕܟ ܘܡܪܢܐ ܕܢܗܪܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܫܡܫܐ. ܐܠܗܐ
ܐܬܪܚܡ ܥܠܝ: ܐܝܬܝ. ܐܢܬ ܕܡܢ ܕܝܚܘܕܝܘܬܟ ܠܐܒܐ ܕܠܐ ܒܨܝܪ
ܘܒܪܢܫܐ ܕܐܬܒܪܝ ܒܨܠܡܟ ܘܡܪܚܡܢܘܬܟ ܥܡ ܚܛܝܐ. ܐܠܗܐ ܐܬܪܚܡ
ܥܠܝ: ܫܘܒܚܐ. ܫܘܒܚܐ ܠܐܒܐ ܠܡܫܝܚܐ ܫܘܒܚܐ ܘܗܘ ܫܘܒܚܐ ܠܟܠܢ
ܡܫܒܚܐ. ܕܚܝܐ ܕܐܝܬܘ ܡܢ ܥܠܡ ܡܬܩܪܐ ܡܢ ܡܫܒܚܝܢ. ܐܠܗܐ
ܐܬܪܚܡ ܥܠܝ::

Tonus. Miserere mei. M i s e r e r e. Tu qui Virginem Mariam, quae te Virgo genuit honorasti et magnificasti, eiusdem precum participes nos effice. Deus miserere mei. — A m p l i u s. Tu qui tuo nobis baptismo baptismum sanctificasti, quo ab omni peccati sorde mundamur. Deus. — T i b i. Tu qui tuo coelum terramque baptismo laetificasti: laetifica Ecclesiam tuam eiusque filios cruce tua custodi. Deus. — T u v e r o. Tu qui tuo nobis baptismo baptismum sanctificasti: matrem scilicet novos filios regno gignentem. Deus. — S a t i a m e. Tu Domine qui splendor lucis es ex Patre refulgens, fac ut lux tua in cordibus adoratorum tuorum refulgeat. Deus. — C o r. Tu quem baptizatum et ex aquis ascendentem, videns Ecclesia adoravit inquiens: Benedictus qui misit te. Deus. — S e d r e d d e. Tu quem Joannes praedicabat inter turbas inquiens: Hic est vivus

Dei agnus. Deus. — Libera me. Tu qui baptizatus de aquis ascendisti, creator omnium creaturarum, clamante Patre: Hic est filius meus, hic est dilectus meus. Deus. — Quoniam noluisti. Tu qui prae tuo amore descendens manibus servi tui baptizatus es nostrumque genus a servitute peccati liberasti. Deus. — Benigne fac. Tu Domine qui Adamum videns peccati caussa vetustate detritum, miseratione eius motus, a Satana ipsum liberasti. Deus. — Gloria. Ecclesia gloriam concine hodie filio Regis, qui descendens a Joanne in Jordane baptizatus est. Deus. —

Assem. cod. lit. 1. p. 259, ex ord. bapt. S. Jac. Edess. Id. in ord. bapt. MS. Similis cantus occurrit in cod. lit. 2. p. 262 sub eodem tono et 1. p. 264. tono: In omnibus matutinis, et 2. p. 244. ord. eccl. Hierosol.

LXXXIX.

ܩܠܐ. ܚܕܘ ܙܕܝܩܐ: ܩܠܗ ܕܝܘܚܢܢ ܫܡܥܬ ܟܕ ܐܡܪ ܠܗ
ܠܝܘܪܕܢܢ ܕܕܟܝ ܢܦܫܟ ܘܐܫܝܓ ܨܐܬܐ ܕܒܓܘܟ: ܕܡܪܗ ܕܐܪܥܐ
ܘܕܫܡܝܐ ܐܬܐ ܕܢܥܡܕ. ܗ̄. ܘܢܩܕܫ ܟܠ: ܠܝܘܚܢܢ ܥܕܬܐ
ܠܡܝܐ ܕܝܘܪܕܢܢ ܢܗܪܐ ܘܐܡܪܐ ܠܗ ܕܐܝܢܘ ܚܬܢܐ. ܘܐܡܪ ܠܗ
ܕܒܬܪܝ ܐܬܐ ܘܩܕܡܝ ܗܘ ܩܕܡܘܗܝ ܘܐܘܪܚܐ ܡܛܝܒܢܐ ܐܢܐ. ܗ̄.
ܘܗܘ ܦܪܘܩ ܠܟܝ: ܐܡܪܗ ܕܐܠܗܐ ܕܐܬܐ ܠܘܬ ܝܘܚܢܢ ܘܩܕܫ ܡܝܐ
ܒܥܡܕܗ. ܐܫܪܐ ܫܝܢܐ ܘܫܠܡܐ ܒܐܪܒܥ ܦܢܝܢ ܕܬܒܝܠ ܘܢܛܪ ܠܥܕܬܟ
ܘܠܒܢܝܗ. ܗ̄. ܡܢ ܢܟܝܢܐ: ܬܠܬܐ ܐܪ̈ܙܐ ܩܕܝܫܐ ܣܡ ܒܗ
ܡܪܢ ܒܥܕܬܐ ܕܦܪܩܗ ܒܨܠܝܒܗ. ܡܥܡܘܕܝܬܐ ܘܩܘܪܒܢܐ ܘܡܫܚܐ
ܕܚܝܐ ܕܡܚܣܝܐ ܠܟܠ ܡܗܝܡܢܘܗ. ܗ̄. ܘܫܘܒܚܐ ܠܟ ܡܫܒܚܐ:

Tono: Exultate iusti. — Vocem Joannis audivi dicentis ad Jordanem: Purga te ipsum et ablue sordes quae in te sunt: quoniam Dominus coeli et terrae accessit, ut baptizaretur, All. et sanctificaret omnia. — Apprehendit Ecclesia Joannem in Jordane fluvio dixitque ei: Quis est Sponsus? cui ille: Post me veniet et prior me est, viamque coram ipso paro, All. et ipse salvabit te. — Agnus Dei, qui ad Joannem venisti tuoque aquas baptismate sanctificasti: fac ut pax et tranquillitas tua in quatuor mundi partibus inhabitet: et custodi Ecclesiam tuam eiusque filios, All. a noxis. — Tria sacra mysteria posuit Dominus noster in Ecclesia, quam cruce sua redemit: Baptisma

et Oblationem purumque Sacerdotem, qui gregi suo veniam implorat, All. et misericordiam postulat. —

Ass. cod. lit. 1. p. 246. ex ord. bapt. S. Jac. Edess., fere idem habes 2. p. 269 sub tono: Non in iudicium. ex ord. eccl. Hieros. — Cod. ord. bapt. MS. Jac. v. 1. pro ܕܩܪܝܬܟ exstat ܕܒܠܥܬܟ. — v. 3. ܩܪܘܒ ܘܗܘ missa est copula et sequuntur haec: ܩܘܕܫܐ. ܚܠܦܘ ܕܝܢܐ ܠܚܘܣܝܢ ܒܗܠܝܢ ܟܗܢܐ. ܘܡܦܝܣ ܠܗ ܕܢܬܠ ܫܘܒܩܢܐ. ܠܥܢܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܡܢ ܐܡܪ. ܕܒܥܘܬܐ ܐܢܐ ܘܠܐ ܢܦܘܩ ܐܢܫܐ ܡܫܬܐܠܝܢ ܗܘܐ. ܥܠ ܟܠܟܘܢ. ܐܝܟ ܫܘܩܠܝ ܡܢ ܟܝܢܐ ܡܟܝ. ܐܡܪ ܠܝ ܡܪܟܢܐ ܟܠ ܫܘܒܚܐ. ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܘܡ ܐܬܚܝܠܬ. ܘܐܢܬ ܡܟܝܠ ܕܠܐ ܐܚܘ ܡܢ ܢܒܪܟܘܗܝ. ܗܘܐ.

XC.

ܩܠܐ. ܥܢܢܟ ܝܫܘܥ : ܚܙܘܟ ܡܝܐ ܐܠܗܐ : ܚܙܘܟ ܡܪܝ ܡܝܐ ܘܕܚܠܘ. ܐܦ ܬܗܘܡܐ ܐܬܪܥܫܘ : ܘܪܕܘ ܡܝܐ ܥܢܢܐ ܕܐܐܪ :: ܝܡܐ ܚܙܝܗ ܘܥܪܩ : ܘܝܘܪܕܢܢ ܗܦܟ ܠܒܣܬܪܗ. ܐܦ ܬܗܘܡܐ ܐܬܪܥܫܘ : ܘܥܢܢܐ ܐܕܝܘ ܡܝܐ :: ܥܢܢܟ ܝܫܘܥ ܩܥܝܢ ܠܘܬܟ ܒܟܐܒܐ ܘܕܡܥܐ. ܦܪܘܩ ܐܢܝܢ ܒܪܚܡܝܟ ܡܢ ܐܘܠܨܢܐ ܕܚܕܝܪܝܢ ܠܗܝܢ :

Tono: Oves tuae Jesu. — Viderunt te aquae, Deus, viderunt te Domine aquae et timuerunt: et abyssi turbatae sunt, et stillaverunt aquas nubes aëris. — Mare vidit eum et fugit, et Jordanis conversus est retro. Sed et abyssi turbatae sunt, et nubes aquas stillaverunt. — Oves tuae, Jesu, clamant ad te cum dolore et lacrymis. Libera eas propter misericordiam tuam ab angustiis, quae eas circumdant. —

Ass. cod. lit. 1. p. 247. ex ord. bapt. S. Jac. Edess.

XCI.

ܩܠܐ : ܢܗܘܪܐ ܫܡܝܐ ܘܥܠܡܐ ܕܡܝܐ ܘܢܘܪ. ܚܠܠܟ ܡܢ ܢܗܪܐ ܘܗܒܐ : ܐܫܟܚܐ ܠܝ ܡܫܝܚܐ ܟܠ ܚܙܘܐ ܕܚܝܠܐ ܕܚܙܝܬ ܟܠܟܠ ܡܢ ܡܝܐ ܟܝܗ ܫܘܒܚܐ. ܚܙܝܬܗ ܠܙܘܥܐ ܦܪܝܫܐ ܡܢ ܩܘܡ ܟܠܟܠ ܡܢ ܫܡܝܢ ܘܐܪܥܐ ܕܦܓܪܐ ܕܗܢܐ ܓܒܪ. ܗܒܠܠܘܬܐ. ܓܒܪܐ ܕܓܝܪ ܡܬܥܒܕܢܘܬܐ ܣܥܪܐ ܠܡܥܡܘܕܝܬܐ ܕܐܝܟ ܟܗܢܐ ܕܚܝܠܐ ܕܩܕܝܫܐ

ܘܡܩܕܫܝܢ ܠܐܠܗܘܬܟ ܬܘܗܘ ܒܡܥܡܕܝܬܟ ܡܪܐ ܟܠ. ܘܡܛܠ ܚܘܒܟ
ܐܬܢܚܬܬ ܠܡܥܡܘܕܝܬܐ ܕܬܩܕܫ ܡ̈ܝܐ ܠܫܘܒܩܢܐ ܕܚܘ̈ܒܐ. ܗ̄. ܫܘܒܚܐ
ܠܟ ܘܠܡܫܕܪܢܟ ܝܫܘܥ ܦܪܘܩܗ ܕܥܠܡܐ :: ܛܘܒܗ ܐܡܪܘ ܥܝܪ̈ܐ
ܪ̈ܡܐ ܠܝܘܚܢܢ ܕܗܟܢܐ ܚܝܠܬܢ ܗܘܐ : ܕܒܪܩܐ ܕܚܝܠܐ ܡܢܗ ܢܣܒ.
ܘܣܡ ܐܝܕܗ ܥܠ ܫܠܗܒܝܬܐ. ܘܡܢ ܚܝܠܗ ܠܐ ܐܬܕܚܠ. ܫܘܒܚܐ ܠܚܝܠܐ
ܕܗܘ ܠܒܒܗ. ܗ̄. ܒܪܝܟ ܕܒܥܡܕܗ ܩܕܫܢ ܝܫܘܥ ܦܪܘܩܗ
ܕܥܠܡܐ :: ܒܪܝܟ ܕܐܪܟܢ ܪܒܘܬܗ ܘܥܡܕ ܡܢ ܐܝ̈ܕܝ ܥܒܕܗ ܘܐܪ̈ܙܐ
ܚܘܝ ܠܢ ܒܡܥܡܕܝܬܗ. ܪ̈ܐܙܐ ܕܡܘܬܗ ܘܕܩܝܡܬܗ. ܘܐܫܘܝܢ ܠܢ
ܠܡܥܡܘܕܝܬܐ ܕܒ̈ܢܝܐ ܠܐܒܐ ܗܘܝܢ : ܗ̄. ܒܪܝܟ ܕܕܟܝܢ ܒܡܥܡܕܗ
ܝܫܘܥ ܦܪܘܩܗ ܕܥܠܡܐ :

Tono: Lux nata et fons vitae etc. Supra excelsos montes. — Enarra nobis, Joannes, terribilem visionem, quam supra aquas in Jordane vidisti. Vidi Spiritum Sanctum supra caput eius stantem, et patrem exclamantem, hic est Filius meus. Alleluia. Benedictus, qui baptismum consecravit in expiationem filiorum Adae. — Terribilia Seraphim agmina, quae ad tuam divinitatem Sanctus exclamant, tuo obstupuere baptismo, Domine universorum, qui propter caritatem tuam ad baptismum descendisti, ut aquas in remissionem debitorum consecrares. Alleluia. Laus tibi, et Patri, qui misit te, Jesu Salvator mundi. — Beatum dixere superni Vigiles Joannem, qui tanta virtute praeditus fuit. Nam terribile fulgur baptismum ab ipso accepit, et ipse manum suam flammae imposuit, vim eius nequaquam formidans. Laus virtuti, quae ipsum confortavit. Alleluia. Benedictus, qui suo nos baptismo sanctificavit, Jesus Salvator mundi. — Benedictus, qui maiestatem suam inclinans, manibus servi sui baptizatus est, suoque nobis baptismo mysterium mortis ac resurrectionis suae praefiguravit, nosque dignos baptismo effecit, quo in filios a Patre adoptati sumus. Alleluia. Benedictus, qui suo nos baptismo emundavit, Jesus Salvator mundi. —

Assem. cod. lit. 2. p. 248. ex ord. bapt. eccl. Hierosol.

XCII.

ܥܠ̄ ܡܫܝܚܘܬܐ : ܡܫܝܚܐ ܘܡܫܝܚܐ ܐܬܡܫܚܬܘܢ. ܡܫܚܐ ܩܕܝܫܐ
ܐܬܡܫܚܬܘܢ. ܡܫܝܚܐ ܡܫܚܟܘܢ ܒܪܘܚܗ ܡܫܝܚܐ ܢܦܫ ܡܫܝܚܘܬܗ ܐܡܪ̈ܐ
ܡܪܥܝܬܐ. ܘܪ̈ܥܝܐ ܢܛܪܘ ܕܢܩܘܡܘܢ ܒܢܝܫܘܬܗ. ܒܐܝܠܝܢ ܢܛܪ ܡܢ ܗܘ

ܡܫܝܚܐ ܘܡܫܘܬܦܘܬܗ ܥܡ ܚܕ ܡܫܚܐ :: ܟܣܝܐ ܠܓܠܝܐ ܕܢܩܦ . ܡܫܚܐ
ܗܘ ܡܫܚܐ ܗܘܐ ܐܝܟ ܐܠܗܐ ܕܝܠܗ ܡܫܘܬܦ ܠܗܘܢ ܕܡܫܝܚܝܢ ܐܝܟ
ܡܫܚܐ ܗܘܝܘ ܡܫܝܚܐ ܥܡ ܒܪܘܚܐ ܡܫܚ ܕܚܬܡ ܚܬܝܡܝܢ .
ܐܢܐ ܠܗ ܠܡܫܚܐ ܬܪܝܢ ܕܫܘܒܚܗ ܕܚܬܡ ܒܪܘܚܗ :: ܡܢ ܠܡܫܝܚܐ
ܡܫܘܬܦܝܢ ܟܠܗܘܢ ܒܪܘܚܐ ܫܘܒܚܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ : ܒܪܘܚܐ ܕܝܢ ܕܡܫܝܚܘܬܐ
ܠܡܫܝܚܐ ܡܫܚ ܡܢ ܡܫܚܐ . ܒܗ ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܡܫܚ ܗܘܐ ܠܡܫܚܐ
ܡܫܚ ܗܘܐ ܡܢ ܡܫܝܚܐ . ܗܘܐ ܕܝܢ ܠܗ ܡܫܚܐ ܡܫܚ ܐܢܘܢ
ܠܡܫܝܚܐ ܡܫܚܗ :: ܗܝܕܝܢ ܕܚܬܡܐ ܗܘܐ ܡܫܚܐ ܡܫܚ ܗܘܐ ܘܡܫܚ
ܗܘܐ ܘܡܫܝܚܐ ܡܫܚ ܗܘܐ . ܕܡܢ ܡܫܚܐ ܘܐܦ ܡܫܚܐ . ܗܘ ܡܫܝܚܐ
ܡܫܚܘܢ ܐܢܘܢ ܘܡܫܚܐ ܡܫܚܐ ܐܢܘܢ ܘܡܫܚܐ ܡܫܚܐ
ܐܢܘܢ . ܘܡܢ ܡܫܚܐ ܡܫܚܐ ܐܢܘܢ :

Tono: Unctio. — Christo et oleo communis quaedam res est. Abditum cum manifesto coniungitur. Oleum palam ungit: Christus clam signat agnos novos spiritualesque: gregem videlicet, cuius duplex est decus: conceptio enim eius ex oleo est, et nativitas ex aquis. — Quam sublimis est vester ordo! Nam peccatrix quidem velut ancilla pedes Domini sui unxit: vestra vero corpora Christus ipse tamquam minister per oves suas ungit signatque. Decet enim gregis Dominum oves suas per se ipsum signare. — Ex gentibus populum per primum circumcisionis signaculum secreverat. Gentes vero a populo per signum unctionis segregavit. Nam quum gentes errarent, a gentibus populum separavit: nunc vero quum populus erravit, ab eo gentes divisit. — Quum leprosus mundabatur, Sacerdos oleo ipsum signans, in fontem demittebat. Abiit figura et veritas advenit. En vos oleo signamini et in filios perficimini: gregique adscripti corpore vescimini: —

Ass. cod. lit. 2. p. 240. ex ord. bapt. puellarum eccl. Hierosol.

XCIII.

ܩܠܐ . ܠܡܫܝܚܐ ܕܡܫܚܘܬܐ : ܢܘܗܪ ܗܘܐ ܡܫܚܗ ܕܦܪܘܩ
ܡܢ ܐܦܝ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܡܫܚ ܡܫܚܗ ܟܠ ܢܦܫ ܘܐܬܚܬܡܬ .
ܐܦ ܡܫܝܚܐ ܘܐܬܚܬܡ ܕܝܠܗ ܠܟܘܪܐ ܡܢ ܢܦܫ ܒܡܫܝܚܘܬܐ ܕܝܠܗ ܕܦܪܩܢܐ
ܒܗ . ܘܡܫܝܚ ܐܝܟ ܢܒܝܐ ܘܡܠܟܐ ܒܡܫܚܗ ܡܢ ܐܦܝ ܕܐܢܐ ܚܬܝܡ

ܐܝܟܐ ܕܡܠܠ ܡܪܢ ܠܝܘܚܢܢ. ܘܐܡܪ ܠܗ ܕܣܝܡ ܗܘܐ ܘܡܥܡܕܐ ܥܠܘܗܝ
ܘܐܬܬܙܝܥ. ܟܕ ܚܙܐ ܢܗܪܐ ܕܢܘܪܐ ܒܗ. ܘܥܡܕ ܥܠܘܗܝ ܕܐܢܐ ܥܡ
ܠܟܠܗܘܢ ܕܢܘܪܐ ܠܡܫܡܫ ܢܘܟܪܝܐ. ܗ̄. ܘܡܘܬܒ ܥܠ ܪܫܗ: ܗܠܠܘܝܐ
ܗܘܐ ܠܡܫܡܫ ܕܫܡܥܬ ܡܢ ܐܡܪ ܠܗ ܠܡܥܡܕܢܐ ܕܕܚܠ ܐܢܐ ܡܪܝ
ܠܡܩܪܒ ܠܘܬܟ. ܚܠܐ ܐܢܐ ܘܠܐ ܡܡܛܝܐ ܐܢܐ ܐܝܕܝ ܠܫܠܗܒܝܬܐ:
ܘܐܢ ܩܪܒ ܐܢܐ ܡܪܝ ܝܩܕ ܐܢܐ ܠܟ. ܗܐ ܡܝܐ ܩܝܡܝܢ ܘܫܠܝܢ.
ܣܝܡ ܐܝܕܟ ܥܠ ܪܫܝ ܘܫܬܘܩ. ܗ̄. ܘܐܢܐ ܠܥܡܕܝ ܐܢܐ: ܡܫܚܐ
ܕܩܘܕܫܐ ܛܒܐ ܕܡܫܝܚܝܢ ܗܘܘ ܒܗ ܡܠܟܐ ܐܦ ܠܘܝܐ
ܘܟܗܢܐ ܕܐܝܣܪܐܝܠ. ܒܗ ܚܬܝܡܢ ܥܕܬܐ. ܘܡܥܡܘܕܝܬܐ ܡܬܩܕܫܐ.
ܘܝܠܕܐ ܒܢܝܐ ܚܕܬܐ ܪܘܚܢܝܐ. ܘܚܛܝܬܐ ܒܗ ܗܘ ܡܫܚܬ ܠܡܫܝܚܐ
ܪܫܐ ܕܚܝܐ. ܗܠܠܘܝܐ. ܘܫܒܩ ܠܗ ܚܘܒܝܗ: ܐܝܟܐ ܗܘܐ
ܡܠܠܐ ܕܚܛܝܬܐ ܡܢ ܐܡܪܐ ܠܗ ܠܒܣܡܢܐ ܕܗܒ ܠܝ ܡܫܚܐ ܘܣܒ
ܕܗܒܐ ܒܛܝܡܗ. ܡܫܚܐ ܛܒܐ ܗܒ ܠܝ. ܕܐܡܠܘܓ ܒܗ ܕܡܥܐ
ܕܥܝܢܝ ܘܐܙܠ ܐܡܫܘܚ ܠܒܘܟܪܐ ܫܡܝܢܐ:

Tono: Definitionem fidei. — Quam bene Salvator noster ad Joannem dicebat: Impone dexteram tuam super caput meum, et baptiza me. Timuit Joannes et expavit, videns fluvium flamma ignis in eo manente ardentem: et continuit manum suam trementem, et exclamans dixit: ego indigeo, Domine, a te baptizari. Dixitque ei: Sine modo, et imple omnem iustitiam, veni, impone manum tuam, et ego baptizor. Et cum voce Patris desuper descendit Spiritus ex alto, Alleluia, et mansit super caput eius. — Quam bene Joannes ad Christum dicebat: Timeo Domine ad te accedere. Palea sum, nec audeo flammam manibus meis contrectare. Si accessero, Domine, ardebo. En aquae stant silentque. Pone manum tuam super caput meum, et tace, Alleluia, et ego baptizor. — Oleo sancto optimo, quo ungebantur Reges, Levitae et Sacerdotes Israel, signantur Ecclesiae, et baptisma sanctificatur, filiosque novos ac spirituales gignit. Peccatrix etiam eodem unxit Christum, qui vitae principium est, Alleluia, et dimisit ei debita sua. — Quam bene peccatrix ad unguentarium dicebat: da mihi unguentum, et pro eius pretio aurum accipe. Unguentum optimum da mihi, ut misceam ei lacrymas oculorum meorum, et vadam ad ungendum Primogenitum caelestem.

Ass. cod. lit. 2. p. 215. ex ord. bapt. eccl. Antioch. et Hierosol.

XCIV.

ܩܠܐ ܕܩܘܩܝܐ :: ܝܘܚܢܢ ܡܙܓ ܡܝܐ ܕܡܥܡܘܕܝܘܬܐ: ܘܡܫܝܚܐ ܩܕܫ
ܐܢܘܢ ܘܢܚܬ ܥܡܕ ܒܗܘܢ. ܒܗܘ ܙܒܢܐ ܕܣܠܩ ܡܢ ܡܝܐ ܫܡܝܐ
ܘܐܪܥܐ ܝܗܒܘ ܠܗ ܐܝܩܪܐ. ܫܡܫܐ ܐܪܟܢ ܙܠܝܩܘܗܝ ܘܣܓܕ
ܩܕܡܘܗܝ. ܗܘ ܕܢܗܪܘܬܐ ܘܡܒܘܥܐ ܩܕܫ ܐܢܘܢ. ܗ ܗܘ ::
ܡܢܘ ܚܙܐ ܬܪܬܝܢ ܫܦܝܪ̈ܢ ܐܝܟ ܡܥܡܘܕܝܘܬܐ ܕܟܝܬܐ ܘܥܕܬܐ
ܩܕܝܫܬܐ. ܐܪܙܐ ܟܣܝܐ ܐܝܬ ܒܗܘܢ. ܚܕܐ ܝܠܕܐ ܘܐܚܪܬܐ
ܡܪܒܝܐ. ܡܐ ܕܝܠܕܐ ܡܥܡܘܕܝܘܬܐ ܡܢ ܓܘ ܡܝܐ. ܡܩܒܠܐ ܠܗ ܥܕܬܐ
ܩܕܝܫܬܐ ܘܡܩܪܒܐ ܠܗ ܠܡܪܢ. ܗ ܗܘ :: ܬܕܡܘܪܬܐ ܪܒܬܐ ܟܕ ܟܗܢܐ ܦܫܛ
ܝܡܝܢܗ ܘܦܬܚ ܠܡܥܡܘܕܝܘܬܐ. ܟܕ ܡܠܐܟܐ ܬܡܝܗܝܢ ܠܥܠ.
ܩܐܡ ܥܦܪܐ ܥܠ ܫܠܗܒܝܬܐ ܘܩܪܐ ܠܪܘܚܐ ܕܡܢ ܪܘܡܐ ܬܐܬܐ.
ܘܗܝ ܡܚܕܐ ܫܡܥܐ ܠܗ ܘܥܒܕܐ ܨܒܝܢܗ. ܘܝܗܒܐ ܚܝܐ ܠܡܝܘܬܐ ܘܣܒܪܐ
ܠܡܗܝܡܢܐ. ܗ ܗܘ :: ܐܪܙܐ ܕܥܕܬܐ ܨܝܪ ܗܘܐ ܒܚܛܝܬܐ. ܗܝ ܕܡܫܚܬܗ
ܠܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܡܪܐ ܕܥܠܡܐ. ܡܫܚܐ ܕܟܝܐ ܐܫܕܬ ܥܠ ܪܝܫܗ.
ܘܫܒܩ ܚܘܒܝܗ̇ ܘܥܛܝ ܣܘܪ̈ܚܢܝܗ̇. ܗܐ ܥܕܬܐ ܒܡܫܚܐ ܩܕܝܫܐ ܡܫܚܐ
ܠܒܢܝܗ̇. ܘܩܒܪܐ ܠܗܘܢ ܒܡܥܡܘܕܝܘܬܐ ܕܢܬܝܠܕܘܢ ܡܢܗ̇. ܗ ܗܘ ::

Cantus Kukaei. — Joannes miscuit aquas Baptismatis, et Christus sanctificavit eas, et descendens in eis baptizatus est. Quo tempore de aquis ascendit, coelum et terra honorem ei dederunt. Sol inclinavit radios suos et coram illo adoravit, qui flumina fontesque omnes sanctificavit. Alleluia, Alleluia. — Quis vidit duas pulchras sorores, ut purum Baptisma et sanctam Ecclesiam? Mysterium occultum in ipsis est. Unum gignit, et altera alit. Quod Baptisma ex aqua parit, id suscipit sancta Ecclesia et Domino sistit. Alleluia, Alleluia. — Magnum prodigium, dum Sacerdos dexteram suam extendit et aperit Baptisma, Angelis desuper obstupescentibus. Stat pulvis supra flammam et invocat Spiritum, ut ex alto adveniat: qui statim exaudit eum, voluntatemque eius faciens, dat vitam mortalibus, spemque fidelibus. Alleluia, Alleluia. — Mysterium Ecclesiae figurabat illa peccatrix, quae Dei filium Dominum saeculorum unxit. Purum unguentum effudit super caput eius, qui dimisit debita eius et defectus eius delevit. En Ecclesia oleo sancto filios suos ungit, eosque in Baptismo sepelit, ut ex eo nascantur. Alleluia, Alleluia.

Ass. cod. lit. 1, p. 226. ex ord. bapt. s. Jac. Ed. Similia in ord. Hieros. 2. p. 286. et ord. S. Jac. Ed. 1. p. 215, 2. p. 256. sub versu simplici. — In cod. bapt. MS. legitur: v. 1. ܠܗܘܢ — ܚܘܣܝܐ ܘܡܥܡܘܕܝܬܐ. — v. 2. verba ܐ̈ܪܙܐ ܐܦ ܐܬܐ ܢܚܬ ܒ̈ܢܝܐ ܥܡ ܠܒܗܘܢ — desunt, et post ܡܪܘܡܐ inserta sunt: ܪ̈ܘܚܢܝܐ, ac pro ܠܡܪܝܐ legitur ܠܡܪܘܡܐ. — v. 3. ܘܚܠܝܐ. — Pro: ܘܚܘܒܐ ܘܩܘܡ reperiuntur: ܘܡܩܒܠܢܐ ܡܠܡܠܘܕܝܬܐ ܠܢܘܗܪܐ ܕܚ̈ܕܘܬܐ. ܗ ܗܘ. — Loco v. 4.: alia haec subiuncta est stropha: ܡܠܡܠܐ ܕܡܪܝܐ ܐܬܚܢܢ ܡܠܡܠܘܕܝܬܐ ܘܐܦ ܗܟܢܐ ܘܢܥܡܘܕܝܐ ܒܟܠܢܘܗ ܒܪܘܚܐ. ܐܦ ܒܡܠܘܗ ܕܚܘܒ ܚܕ ܡܫܝܚܐ. ܗܟܢܐ ܕܐܪܐܦ ܢܦܫܗ ܘܡܠܡܠ ܗܘ. ܘܥܡܘܕܝܬ ܡܠܘܠܬ ܢܝܫܐ ܕܠܒܐ ܠܚܘܒܗ. ܠܒܘܫܐ ܡܠܡܠܘܬܐ ܕܝܠܗ ܗܘ ܠܒ̈ܢܝܐ. ܗ ܗܘ.

XCV.

ܡܨܥܝܬܐ :: ܢܩܘܡ ܫܦܝܪ ܡܨܠܝܢ . ܢܨܠܐ ܒܗܝܡܢܘܬܐ
ܘܢܒܥܐ ܒܬܐܪܬܐ ܕܟܝܬܐ ܘܢܬܟܫܦ ܠܡܪܝܐ ܕܢܚܬ ܡܢ ܡܪܘܡܐ
ܠܚܛܗܐ ܕܢܚܣܘܢ ܡܚܣܢܐ ܕܒܢܝ ܐܕܡ ܒܡܥܡܘܕܝܐ ܩܕܝܫܐ ܕܫܘܒܚ ܐܠܗܘܬܐ
ܡܫܒܚܬܐ :: ܢܬܟܫܦ ܠܗ ܠܗܘ ܕܐܝܬܘܗܝ ܡܪܩܢܐ ܘܡܚܘܪܢܐ ܕܢܥܒܪ
ܘܢܪܚܩ ܡܢܢ ܒܪܢܫܐ ܥܬܝܩܐ ܕܥܬܩ ܘܡܬܚܒܠ : ܘܢܠܒܫܢ ܠܒܘܫܐ
ܚܕܬܐ ܕܡܬܚܕܬ ܘܡܬܝܬܪ ܒܡܠܡܠܘܕܝܬܐ ܘܩܕܝܫܐ ܕܟܝܬܐ :: ܢܩܥܐ ܥܡ
ܕܘܝܕ ܢܒܝܐ ܕܐܡܪ ܚܙܐܘܟ ܡܝܐ ܐܠܗܐ ܚܙܐܘܟ ܡܝܐ ܘܙܥܘ . ܘܐܬܬܙܝܥܘ
ܐܦ ܬܗܘܡܐ . ܢܩܥܐ ܢܐܡܪ ܥܡ ܐܢܐ ܠܐ ܬܫܒܘܩ ܡܝ̈ܐ ܐܝܟ ܡܢ
ܡܪܘܡܐ ܠܒ̈ܢܝܐ ܕܐܕܡ . ܕܗܘ ܢܚܬ ܕܢܚܣܐ ܢܦܫܬܐ : ܘܢܬܚܢܢ ܥܠܝܢ
ܒܗܘ ܢܗܘܐ :

Media. Stemus recte orantes, oremus in fide et rogemus in conscientia munda, Dominumque supplices deprecemur, qui ab altissimis descendit, ut peccatum filiorum Adae sacro baptismate glorificandae Deitatis expiaret. — Deprecemur eum, qui est hyssopus maculas detergens et dealbans, ut dispellat et procul abiiciat a nobis veterem hominem, qui veterascit et corrumpitur, et novo nos vestimento induat, quod innovatur fitque praestans et sanctum per mundum baptismum. — Clamemus cum propheta David: Viderunt

te aquae Deus, viderunt te aquae et timuerunt, et abyssi contremuere, nubesque aquas destillarunt. Clamemus etiam cum Patre ab excelsis altissimis detonante: Hic est Filius meus, in quo mihi complacui, et dilectus meus, quem concupivit anima mea.

Ass. cod. lit. 2. p. 329. ex ord. bapt. Mar. cf. 1. p. 247., 2. p. 313. ex ord. Maron., 3. p. 216. ex ord. bapt. S. Basil.

XCVI.

ܣܘܓܝܬܐ ܀ ܐܝܟ ܕܐܡܪܗ ܗܘ ܠܡܪܗ ܕܡܪܐ ܟܠ . ܕܫܦܝܪ ܠܟܘܢ
ܬܐܬܐ ܡܢ ܡܥܡܕܝܢ ܠܢܗܪܐ ܀ ܐܦܪܝܘ ܠܟܗ̈ܢܝܟܘܢ ܐܝܟ ܐܚܝ ܡܫܝܚܐ .
ܘܒܥܡܕܗ ܐܣܛܘܟܣܝܢ ܒܪܝܬܐ ܥ̈ܠܝܐ ܀ ܒܪܝܬܐ ܥ̈ܠܝܐ ܫܒܚܘܗ
ܡܫܒܚܝܢ ܡܢ ܥܠܥܠܘܝܐ ܒܫܡܝܐ ܕܪ̈ܘܚܢܝܐ ܀ ܒܚܕܘܬܐ ܕܠܐ ܫܠܐ
ܐܝܟ ܡܫܒܚܝܢ . ܡܫܡܫܢܐ ܕܡܢܗ ܐܝܟ ܫܡܝܢ ܠܡܫܡܫܘܬܗ ܀ ܕܚܝܠܐ
ܘܡܢ ܚܙܐ ܠܐܝܟ ܚܕܐ . ܘܢܦܩܘ ܦܬܚܐ ܫܡܝܐ ܫܡܝܢܐ ܀ ܗܘܢܝܢ
ܠܡܫܡ̈ܫܢܘܗܝ ܘܩܡܘ ܒܫܒ̈ܚܝܗܘܢ ܕܫܦܝܪ ܠܟܘܢ ܒܡܪܐ ܒܪ ܒܢܝܐ
ܫܡܝܢܐ ܀ ܘܐ ܒܡܥܡܘܕܝܬܐ ܐܝܟ ܡܫܠ ܗܘܐ ܘܫܡܝܢ ܦܬܚܐ ܫܡܝܐ
ܫܡܝܢܐ ܀ ܦܬܚܐ ܕܦܬܝܚܐ ܠܡܫܡܫܘ ܫܡܝܢܐ ܟܠ ܡܘܪܕܢܝ ܢܗܪܐ
ܒܫܡܐ ܕܐܒܐ ܡܥܡܘܕܝܬܐ ܀ ܫܘܝܢ ܟܠܗܝܢ ܘܐܘܪܚ ܠܩ̈ܝܡܬܐ . ܒܫܠܡܘܬܗܘܢ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܒܗ ܦܘܠܘܣ ܀ ܢܘܗܪܐ ܡܫܝܚܐ ܐܠܗܐ ܡܫܒܚܝܢ . ܐܬܕܢܚܘ
ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܡܪܐ ܠܢܗܪܗܘܢ ܀ ܫܡܝܢܐ ܕܢܚܬ ܒܗ ܫܠܝܚ ܡܫܝܚܐ
ܦܬܚ ܠܟܘܢ ܬܪܥܐ ܘܡܟܐ ܠܟܘܢ ܠܟܠܢܝܢ ܀ ܡܠܟ̈ܘܬܐ ܕܠܐ ܫܡܝܢ
ܐܬܬܫܝܡܘ ܒܪܘܫܡܐ . ܘܩܕܫ ܬܡܫܡܫܬܐ ܢܒܥܘܢ ܒܡܩܒܠܗܘܢ ܀ ܠܐܝܟ
ܒܢܝ ܚܙܐ ܐܒܘܗ ܒܡܪܡܬܐ . ܠܟܘܢ ܕܝܢ ܒܢܝ ܡܠܟܐ ܗܘ ܚܠܦ
ܡܪ̈ܬܐ ܀ ܦܠܛܘ ܕܠܐ ܢܦܪܐ ܒܡܫܠܡܘܬ ܐܝܟ . ܕܐܦܐ ܠܟܠ ܡܠܦܢܗ
ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܒܟܢܝ ܀ ܠܟܘܪܐ ܘܩ̈ܕܝܫܐ ܚܕܝܢ ܒܫ̈ܡܝܐ ܢܗܘܘܢ ܒܟܢܝ
ܐܝܟ ܕܠܟܘܢ ܘܦܬܚ ܐܠܗܐ ܀ ܚܙܐ ܕܠܐ ܢܗܡܢܘܢ ܐܝܟ ܒܡܥܡܘܕܝܬܐ ܫܡܝܢ
ܒܡܫܡ̈ܫܢܘܬܐ ܐܬܬܫܝܡܘ ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ ܀ ܕܗܘ ܦܪܘܩܢ ܠܥܠܡܐ ܒܐܬܠܝܐ .
ܗܘ ܕܠܐ ܢܫܡܫܘܢ ܗܘܐ ܐܝܟ ܟܠ ܕܚܠܐ ܀ ܦܬܚܐ ܠܟܝܢ ܫܡܝܐ ܘܢܚܬ
ܠܫܡܗ ܐܝܟ . ܒܡܪܡܬܐ ܐܝܟ ܗܘ ܢܚܬ ܠܗ ܫܡܝܢ ܀ ܦܬܚܐ ܗܘ
ܐܒܘܗ ܕܡܫܒܚܝܢ ܫܡܝܢ . ܐܠܗܐ ܕܠܐ ܢܫܡܥ ܠܐ ܢܩܪܒܘܢ ܐܝܟ ܀

ܡܫܝܚܐ ܠܥܠܡ ܕܠܥܠܡ ܡܫܝܚܐ ܠܥܡܗ ܐܬܐ . ܕܡܠܟܐ ܕܝܠܗ ܐܪܥܗ
ܚܝܐ ܘܠܦܘܪܩܢ : ܠܗܝ ܡܠܟܘܬܐ ܡܛܠ ܠܡܥܡ̈ܕܝܗ ܕܡܫܝܚܢ
ܡܪܐ ܥܠ ܟܠܗܘܢ ܕܡܫܝܚܢ : ܐܝܟ ܡܠܟܘܬܐ ܡ̈ܠܟܐ ܡܡܠܟܘܬܗܘܢ̈ܐ .
ܫܘܒܚܐ ܠܡܠܟܘܬܐ ܕܝܗܒ ܡܠܟܗ ܠܟܘܢ :

Hymnus: Fratres mei canite gloriam Filio Domini universorum, qui coronam vobis nexuit de Jordane fluvio. — Illustrata sunt vestimenta vestra fratres mei instar solis, et splendnerunt species vestrae instar Angelorum. — Instar Angelorum ascendistis carissimi e baptisterio per virtutem Spiritus Sancti. — Intransitorium thalamum fratres mei, accepistis et gloriam Adae hodie induistis. — Iudicium e fructu Adam promeruit, hodie vero vobis victoria conlata. — Speciosa sunt vestimenta vestra et pulchrae coronae vestrae, quas vobis hodie per Sacerdotem Primogenitus nexuit. — Vae in paradiso Adam suscepit, et vobis hodie victoria concessa est. — Arma iustitiae induistis hodie in Jordane flumine per virtutem Spiritus Sancti. — Gaudent superi, et exultant inferi in vestro convivio fratres mei, in quo nullae sunt sordes. — Caelestem beatitudinem suscepistis, attendite, ne malignus illam vobis eripiat. — Hodie exortus est sponsus coelestis, qui aperit vobis ianuam suam, vosque in Eden inducit. — Coronae immarcescibiles capitibus vestris impositae sunt; voces gloriae praedicent ora vestra. — Adamum propter fructum eduxit cum maestitia; vobis vero per aquas en thalamus laetitiae concessus. — Quis non gaudeat fratres mei in vestro thalamo, nam Pater, Filius et Spiritus gaudent de vobis. — Vigiles et Angeli gaudent super poenitentibus, laetentur et in vobis, qui similes illis effecti estis. — Fructus, quem non gustavit Adam in paradiso, hodie in ore vestro atque in corde vestro positus est. — Corpus suum Salvator noster praefiguravit in ligno, quod non gustavit Adam quia peccavit. — Certamen instituit malignus et Adae filios debellavit, in vestra autem pugna fratres mei, ille hodie devictus est. — Magna est victoria, quam hodie retulistis; si non deficietis, nunquam peribitis fratres mei. — Gloria illi, qui filios Adae gloriam induit, ut huius proles laetetur et benedicatur. — Regni participes fac per miserationes tuas universorum Domine adoratores tuos cum iis, qui dilexerunt te. — Ite in pace filii baptismi, adorate Crucem, quae vos custodiat.

Ass. cod. lit. 3. p. 164. ex ord. confirm. Eundem hymnum eccl. Hieros. breviorem et hic illic mutatum habes ib. p. 158. (tono: expergiscimini vigilate et canite), praeterea ib. p. 173. 182. 185. (tono: qui peccatorum misereris); denique huc pertinent duo hymni satis prolixi ad modum S. Ephr. pro puero et puella Ass. cod. lit. 1. p. 208. sq. ex ord. initiandi

catechumenos iuxta ritum eccl. Ant. — In cod. MS. ord. bpt. nihil nisi carminis initium restat usque ad verba: ܕܥܡܠ ܐܡܪ, ita tamen, ut pro: ܠܢܘܗܪܐ ܡܘܪܕܢܐ ܦܬܚ sit scriptum: ܕܡܬܠܬܐ ܐܬܓܪܝܬ ܠܗ, et loco: ܠܒܘܫܐ : ܫܡܫܐ legatur.

---

b) Ex Ordinibus S. Chirotoniae.

(Assem. Cod. lit. lib. VIII.)

XCVII.

In Chirotonia Psaltarum.

ܠܡܪܢ ܡܠܐ : ܫܒܘܚܬܐ : ܠܡܫܝܚܐ ܕܢܣܒ ܠܗ ܐܠܗܐ ܠܡܘܕܝܢܘ
ܥܡ ܬܫܡܫܬܐ ܠܐܠܗܐ : ܘܐܝܟ ܗܘ ܗܘ ܡܢ ܐܘܪܚܐ ܡܫܒܚܝܢ ܘܡܫܡܠܝܢ :
ܐܘܪܚܐ . ܐܝܟ ܡܢ ܡܠܘܐܐ ܕܡܫܡܫܬܐ ܠܐܠܗܐ : ܦܪܘܫ ܩܕܝܫܘܬܟ
ܠܟܠܗܘܢ ܕܡܫܒܚܐ ܠܗ ܘܠܡܫܡܫ : ܠܟ . ܡܪܐ ܕܡܫܡܫܢܘܬܗ
ܠܡܠܐܟܐ ܕܠܘܬܗ ܢܣܒܬ ܠܐܠܗܐ . ܦܢܝܬ ܡܫܡܫܢܘܬܟ ܠܟܠܗܘܢ ܕܡܫܒܚܐ
ܠܗ ܘܠܡܫܡܫ : ܐܠܗܝܢ . ܗܢܐ ܕܡܫܡܫܢܐ ܕܠܥܠܐ ܡܠܐܟܐ ܦܢܝܬ
ܠܐܠܗܐ . ܦܢܝܬ ܡܫܡܫܢܘܬܟ ܠܟܠܗܘܢ ܕܡܫܒܚܐ ܠܗ ܘܠܡܫܡܫ : ܐܢܬ .
ܠܥܒܕܐ ܕܡܫܡܫܐ ܠܦܘܩܕܢ ܦܠܚܘܬܟ ܠܟ ܠܐܠܗܐ . ܘܐܢܬ ܐܝܟ ܠܟ
ܟܠܗܘܢ ܕܡܫܒܚܐ ܠܗ ܘܠܡܫܡܫ : ܠܟܠ . ܘܐܫܠܡܬ ܠܥܒܕܟ ܥܡܪܐ
ܕܢܩܒܠ ܡܢ ܦܪܝܫܐ ܠܐܠܗܐ : ܘܢܛܪ ܠܡܫܡܫܢܘܬܟ ܡܪܝܐ ܕܠܥܒܕܟ ܒܪܟܬܐ
ܕܪܘܚܐ : ܐܠܐ . ܘܠܩܒܠ ܫܡܫܐ ܦܠܚܘܬܢ ܒܫܡܫܬܐ ܟܠܗܘܢ ܠܐܠܗܐ .
ܘܐܡܪܝܢ ܫܘܫܒܚܐ ܠܫܡܫܐ ܕܢܒܥܐ ܐܠܗ ܒܫܘܒܚܗܘܢ : ܥܕܠ .
ܠܡܫܡܫ ܡܠܘܐܝܢ ܠܪܘܚܐ ܡܢ ܪܡܐ ܠܡܪܝܐ ܦܪܘܩܐ . ܕܢܫܡܫ ܟܠ
ܡܫܒܚܐ ܠܡܫܝܚܢܐ ܒܩܠܐ ܡܕܡ : ܡܩܒܠܝܢ . ܐܠܐ ܡܫܡܫܝܢ
ܒܐܝܕܝܐ ܕܪܗܛ ܡܫܡܠܝܢ ܠܐܠܗܐ . ܕܐܦ ܟܠܗܘܢ ܕܡܫܡܫܝܢ ܥܠ ܡܢܝܢܐ
ܕܠܐ ܡܫܡܫܐ : ܐܠܗܐ . ܡܫܡܫܢܐ ܕܫܡܝܐ ܡܪܝܐ ܥܡ ܡܠܐܟܐ
ܕܪܘܚܐ . ܕܐܦ ܒܪܘܚܗ ܠܟܠܗܘܢ ܘܡܫܡܫܝܢ ܠܥܠܡܐ :

Ad Miserere tono Protegite me. — In propitiationem esto mihi tu solus plene misericordiarum Deus et instar illius Filii prodigi suscipe me, mihique miserere. Amplius. Pater sancte et sanctitatis donator Deus, sanctifica per gratiam tuam servum tuum, qui expectat illam, ut sanctificetur. Tibi. Fili, qui per donum tuum Apostolos tuos erudisti Deus, dono tuo erudi servum tuum, qui illud expectat, ut erudiatur. Tu autem. Spiritus, qui linguis igneis Apostolos erudivit Deus, erudi dono tuo servum tuum, qui illud expectat, ut sanctificetur. Satia me. Ostium caeli nobis aperiat gratia tua, Deus, et manum tuam demitte super servum tuum, qui illam expectat, ut benedicatur. Cor. Stola tua ornetur collum coram te inclinatum, Deus, et suspiciens donum tuum Domine, ut decoretur ornamentis Spiritus. Sed. Turbae caelorum exultant in perfectione servi tui, Deus, et psallunt gloriam infimi, quos ordinibus illorum adiunxisti. Libera me. Stupent et mirantur ignei, cum findit caelos Spiritus, ut dona tribuat Episcopis in similitudine Chrismatis. Quoniam non. Immensus qui manibus patris apprehenderis Deus, munda servum tuum, qui sine macula cunctis diebus tibi ministret. Benigne fac. Emundator delictorum Domine per illapsum Spiritus, emunda per ipsius accubitum servum tuum, qui perfectione tua emundetur.

Assem. cod. lit. 1. p. 4. Aliud carmen p. 10. tono: ego sum lux vera, ex Maronitarum ordine.

XCVIII.

In eadem.

ܐܦܪܝܡܝܐ: ܢܩܘܡ ܟܠܢ ܒܨܠܘܬܐ ܘܢܪܝܡ ܠܐܒܐ ܫܘܒܚܐ.
ܘܠܒܪܐ ܕܡܢܗ ܬܘܕܝܬܐ ܘܠܪܘܚ ܩܘܕܫܐ ܬܫܒܘܚܬܐ: ܡܫܒܚܝܢ ܗܘܐ
ܕܢܗܘܐ ܡܫܟܢܐ ܥܡܗ ܕܝܠܟ: ܗܒ ܠܗ ܡܪܝ ܣܓܝܐ ܕܢܗܘܐ ܪܥܝܐ
ܕܟܗܢܘܬܐ. ܐܝܟ ܡܪܝ ܡܠܝܬܝܗܘܢ ܠܫܠܝܚܝ ܘܢܗܘܐ ܒܝܕܟ ܡܩܪܒܢܐ
ܙܟܝ ܚܛܗܐ ܘܡܫܡܫܢܐ ܠܐܪܙܐ ܕܫܠܝܐ ܘܡܪܝܡܐ: ܬܫܡܫܝܢ ܠܒܢܝܗܘܢ
ܫܘܪܗ ܡܫܡܫܢܐ ܠܟܗܢܐ ܕܠܟ. ܘܗܒ ܠܗ ܕܢܗܘܐ ܡܫܡܫܢܟ ܘܢܗܘܐ
ܡܫܡܫܢܐ ܠܐܪܙܝܟ: ܚܘܣ ܥܠܘܗܝ ܒܪܚܡܝܟ ܘܚܝܠܐ ܠܗ ܡܫܠܡܐ
ܡܫܡܫܢܐ. ܘܫܘܒܚܐ ܢܣܩ ܠܟ ܒܡܫܡܫܢܘܬܗ ܘܬܘܕܝܬܐ:

Ephraemiticus. — Stemus omnes in oratione et attollamus Patri gloriam et Filio, qui ex eo est confessionem et Spiritui Sancto lau-

dem. Pro hoc servo tuo, ut sit psaltes in medio ecclesiae tuae. Da illi Domine noster Jesu gradum excelsum Sacerdotii. Etiam Domine recense eum et scribe in libris tuis et sit in ecclesia tua sancta magister domus et mysteriorum purorum et sanctorum minister. Misericordiae tuae sint protectio eius Christe, Deus noster et da ei gradum in ecclesia tua, ut ministret mysteriis tuis. Parce nobis amator hominum et propitius esto nobis rex Christe et perfice nobiscum gratiam tuam in iustitia et sanctitate.

Ib. 2. p. 12. cf. p. 15.

XCIX.

In Chirotonia Lectoris.

ܐܦܪܝܡܝܬܐ : ܚܠܦ ܥܒܕܟ ܗܢܐ ܕܓܒܝܬ ܕܢܗܘܐ ܡܕܒܪܢܐ
ܒܥܕܬܟ . ܘܡܐܢܐ ܓܒܝܐ ܠܬܫܡܫܬܟ : ܫܡܠܐ ܥܡܗ ܛܝܒܘܬܟ ::
ܠܛܝܒܘܬܟ ܛܒܐ ܡܦܝܣ ܐܢܐ ܘܠܚܢܢܟ ܡܬܟܫܦ ܐܢܐ : ܫܒܘܩ
ܠܗ ܚܛܗ̈ܘܗܝ ܘܚܘ̈ܒܘܗܝ ܘܢܛܘܪܝܗܝ ܒܨܠܝܒܟ :: ܐܣܐ ܟܘ̈ܝܬܗ
ܒܚܢܢܟ ܕܢܬܒܪ ܒܐܝܕܟ ܒܫܘܠܡܢܐ : ܗܒ ܠܗ ܬܪܥܐ ܠܡܦܬܚܗ
ܕܢܬܪܐ ܡܢ ܚܛܗ̈ܘܗܝ :: ܐܝܟܐ ܕܡܢ ܕܩܫܝܢ ܡܬܪܥܝܢ ܠܐ ܡܬܟܫܦܢ
ܓܠܐ ܕܠܒܘܒ : ܕܬܥܒܕܝܘܗܝ ܣܘܟܠܐ ܠܡܫܡܫܢܘ ܘܩܪ̈ܝܐ ܩܕܡ ܥܡܟ :
ܠܐ ܬܐܒܕ ܬܘܒ ܦܪܘܩܐ ܐܠܝ ܕܐܬܦܪܩܘ ܒܕܡܗ ܕܒܪܟ ܣܘܟ ܠܥܒܕܝܟ
ܘܡܚܝ ܠܗ ܗܘܦܟܐ ܣܓܝܐ :: ܣܒܠܦ . ܠܥܕܬܐ ܘܬܫܒܘܚܬܐ
ܘܡܫܒܚܢܘܬܐ ܘܠܐ ܡܫܬܐܠܢܘܬܐ : ܡܪܝܐ ܕܣܠܝܢ ܫܘܒܚܬܐ ܘܩܘܠܣܐ
ܘܬܘܕܝܬܐ ܡܢܟ ܡܪܝܐ ܡܚܝܐ ܠܟ ܐܠܗܐ ܡܪܝܐ . ܘܡܫܡܫܢܝ
ܐܠܗܝܐ ܕܡܪܝܐ ܘܡܪܝܐ ܡܪܝܐ . ܘܐܬܦܫܩܘܗ ܦܘܡܐ ܕܡܫܡ̈ܫܢܐ
ܘܡܪܝܐ ܕܡ̈ܠܐ : ܘܠܩܕܫܐ ܘܠܡܫܡ̈ܫܢܐ ܘܡܫܡ̈ܫܢܐ ܠܥܠܡ ܐܡܝܢ :
ܐܠܗܐ ܕܚܝܐ ܠܟ ܕܫܝܢܐ ܒܪܚܡ̈ܝܟ ܐܡ̈ܗܬܐ ܘܫܡܫܘܗܝ ܡ̈ܪܝܐ
ܥܠܡ ܕܠܥܠܡ ܘܠܥܠܡܝ ܠܥܠܡܐ ܠܥܠܡܝܢ ::

Ephraemiticus. Pro famulo tuo hoc quem elegisti, ut sit director in Ecclesia tua et vas electum in ministerium tuum; perfice cum eo gratiam tuam. — Gratiam tuam, bone, precor et clementiam tuam rogo, parce illi peccata sua et debita atque conserva eum per crucem tuam. — Cura vulnera eius secundum benignitatem tuam,

ut ditescat thesaurus tuus medicamentis, pone illi ligamen humilitati eius, ut sanetur a stigmatibus suis. — Ubi Domine medicina tua applicatur, non potest stare dolor: misericordiae tuae Jesu rogent te, et secundum clementiam tuam propitius esto debitis eius. Ne occludas portam tuam in faciem eius eo quod operibus suis te irritavit, facilem illi redde reconciliationem tuam et remissionem delictorum ipsi concede. Muta. Sanctam, laudabilem, benedictam, immaculatam Dominam nostram beatam semper Virginem Dominam Mariam Dei Genitricem commemoramus, et Joannem nuntium veritatis et praecursorem, Stephanum quoque caput Diaconorum et Protomartyrem, ac Prophetas, Apostolos, Martyres victoria vestitos, ut Dominus Deus fortis precibus eorum illustribus et orationibus sanctis nos omnes gratiis afficiat et conservet, Domino supplicemus.

Ib. 2. p. 35. cf. p. 29. 49.

C.

In Chirotonia Diaconi.

ܒܥܦܝܦܐ :: ܫܦܝܪ ܥܒܕܗ ܕܐܠܗܐ ܠܫܡܥܘܢ ܪܝܫܐ ܕܫܠܝܚܘܬܐ:
ܟܕ ܐܫܬܐܠ ܬܠܡܝܕܐ ܗܘ ܩܕܡܝܐ: ܡܢܐ ܐܢܐ: ܥܢܐ ܘܐܡܪ ܠܗ
ܐܢܬ ܗܘ ܡܪܝ ܘܐܠܗܝ. ܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܘܒܪܗ ܕܒܬܘܠܬܐ: ܛܘܒܝܟ
ܫܡܥܘܢ ܕܒܣܪܐ ܘܕܡܐ ܠܐ ܓܠܝ ܠܟ: ܐܠܐ ܐܒܝ ܕܒܫܡܝܐ: ܘܥܠܝܟ
ܒܢܐ ܐܢܐ ܥܕܬܐ: ܘܡܘܟܠܝܗ̇ ܕܫܝܘܠ ܠܐ ܚܣܢܘܗ̇ ܘܠܐ ܢܚܣܢܘܢ ܠܗ̇
ܗ̄ ܗ̄ܘ :: ܒܗ : ܥܠ ܫܬܐܣܬܐ ܕܫܪܪܐ ܕܦܛܪܘܣ ܘܦܘܠܘܣ ܫܠܝܚܐ
ܓܒܝܐ : ܒܢܝܐ ܘܡܫܬܪܪ ܒܢܝܢܗ̇ ܕܥܕܬܐ ܩܘܕܫܐ ܘܡܫܒܚܬܐ ܕܒܪܐ:
ܡܫܡܫܢܐ ܒܗ̇ ܫܘܒܚܐ ܕܬܪܝܢ ܫܠܝܚܐ ܩܕܡ ܥܠܡܝܢܘܗܝ ܕܒܪܐ.
ܘܡܫܡܠܝܢܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܘܡܪܝܡ ܒܪܬܐ: ܘܡܨܠܝܐ ܒܗ̇ ܓܡܝܫܐ ܠܬܪܥܐ:
ܐܝܟ ܠܥܠܡܐ ܕܒܪܐ. ܘܡܫܒܚ ܗܘ ܕܢܛܪ ܡܪܝܐ ܦܬܓܡܗ ܗ̄ ܗ̄ܘ:

Tono duplici. — Praeclarum est, quod fecit Deus Simonem caput Apostolatus; cum interrogatus est discipulus ille primus, quis ego sum? respondit et dixit ei; Tu es Dominus meus, filius Dei, filius Virginis. Beatus es Simon, quia caro et sanguis non revelavit tibi, sed Pater meus, qui est in coelis, et super te aedifico ego Ecclesiam, et vectes seraeque inferorum non praevaluerunt ei neque praevalebunt. All. All. — Super fundamentum veritatis, Petrum et Paulum Apostolos electos, aedificium Ecclesiae sanctae

sponsae Filii, positum et stabilitum est. Tonatque in medio eius praedicatio duodecim Apostolorum, sanctorum discipulorum Filii et doctrina septuaginta et duorum praeconum. Et in eo fixa est Crux lucis, velut columna veritatis, et Altare sanctitatis, super quod circumfertur corpus eius. All. All.

, Ib. p. 83.

CI.

In eadem.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Ephraemiticus. O amator lucrorum, ne taedio afficiare in tribulationibus, quia oratio tua ipsa te conservabit in hoc saeculo et in illo futuro, ne reputes otiosum tempus in quo precaris, thesaurus est in supernis repositus tibi in illo instanti in quo oras. Furare et eripe tibi horam de die et ingredere, precare in ea coram Domino, et si possibile est, o prudens, coram multis eam exhibe. Usque quo lugebis super divitiis, quae hic remanent; usquequo tristitia erit tibi super aurum, quod non conservatur. Parce nobis hominum amator et propitius esto nobis rex Christe.

Ibid. 2. p. 62. cf. p. 81.

CII.

In eadem.

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

Jacobiticus. Stemus omnes in orationibus coram Deo et petamus ab eo gratiam et misericordiam ac veniam debitorum. Petamus a Patre abscondito et Filio laudando ipsius verbo et a Spiritu sancto, Deo uno, illi gloria. Oro ego, Domine, ut alienus non fiam a commercio tuo. Si iniquitas eiecit me, introducat me amor tuae suavitatis. Peccatum est insidiatum mihi et sine modo contritionem meam multiplicavit, tu sapiens fasciis alliga vulnus, quod me angit. Ego peccavi, Domine, et ego nunc ecce te deprecor; suscipe deprecationem meam et dele chirographum peccatorum, quae feci. En vorago magna iniquitatis me absorbet et deglutit Domine noster; da mihi manum tuam et eripiar ex ea, non peribo. Impius abscondit mihi laqueos, et me fraudulenter venatus est; Domine bone, contere laqueos eius et evadam ego. Pastor bone, egredere ad inquisitionem ovis errantis, et non relinquas illam in manibus inimici, qui quaerit vitam eius. Parce Deus gregi tuo, qui te deprecatur et ternis laudis vocibus gloriam afferat nomini tuo.

Ibid. 2. p. 72. Ordo Maron.

CIII.

In Chirotonia Presbyteri.

[illegible]

ܕܫܪܪܐ ܨܠܝܒܐ ܚܝܐ : ܘܪܘܫܡܐ ܕܡܫܚܐ ܕܒܚܝܠܗ ܟܗ̈ܢܐ ܡܬܩܕܫܝܢ :
ܗ̄ ܘܬܘܒ ܗ̄ . ܡܪܢ ܒܚܢܢܟ ܩܒܠ ܙܘܚܢ ܘܫܡܥ ܨܠܘܬܢ
ܘܐܬܪܚܡ ܥܠܝܢ ܦܪܘܩܗ ܕܥܠܡܐ :: ܣܠܩ ܡܘܫܐ ܠܛܘܪܐ ܕܣܝܢܝ
ܘܚܙܐ ܬܡܢ ܠܡܫܟܢܐ ܕܒܝܬ ܐܠܗܐ ܘܙܝܘܐ ܡܢܗ ܠܒܫ : ܐܝܬܝ
ܥܡܗ ܛܘܦ̈ܣܐ ܘܕܡܘ̈ܬܐ ܗܠܝܢ ܕܚܙܐ ܗܘܐ ܒܥܕܬܐ ܕܒܘܟܪ̈ܐ : ܘܡܫܟܢܐ
ܕܙܒܢܐ ܢܣܒܗ ܘܐܝܬܝܗ ܐܝܟܢܐ ܕܟܬܝܒ : ܘܐܬܩܕܫ ܡܢ ܐܠܗܐ ܘܒܓܘܗ
ܥܠ ܥܡܪ : ܗ̄ ܘܬܘܒ ܗ̄ : ܡܪܢ ܒܚܢܢܟ ܩܒܠ ܬܫܡܫܬܢ ܫܡܥ
ܨܠܘܬܢ ܘܐܬܪܚܡ ܥܠܝܢ ܦܪܘܩܗ ܕܥܠܡܐ :: ܩܕܝܫ ܐܢܬ ܪܚܡ ܐܢܫܐ .
ܩܕܝܫ ܐܠܗܐ ܕܫܕܪ ܠܒܪܗ . ܘܡܟܪ ܠܗ ܥܕܬܐ ܗܘܬ ܕܐܬܦܪܩ ܒܗ .
ܩܕܝܫ ܚܝܠܬܢܐ ܕܫܕܪ ܐܬܢܓܕ ܗܘ ܡܬܪܚܡܢܘܬܗ ܡܢ ܙ̈ܕܝܩܐ
ܕܡܫܝܚܐ . ܩܕܝܫ ܠܐ ܡܝܘܬܐ ܕܒܡܘܬܗ ܦܪܩܗ ܠܥܕܬܐ ܡܢ ܐܝܕܝ
ܡܘܬܐ ܚܢܝܢܐ . ܕܐܬܓܠܝ ܦܪܘܩܢ ܥܠ ܨܠܝܒܐ . ܡܒܪܟ ܒܪܟܗ
ܐܬܦܪܩܬ ܡܢ ܛܥܝܘܬܐ . ܗܘܬ ܡܫܠܡܢܐ ܡܠܟܘܬܗ ܦܪܝܫܝܢ ܒܟܠܗܝܢ .
ܡܢ ܥܡܐ ܘܡܫܠܡܘܬܗ ܕܦܪܘܩ ܥܡ̈ܡܐ . ܡܬܝܚܕܝܢ ܠܗ ܠܚܬܢܐ
ܘܝܗܒ ܡܪܝ . ܡܫܒܚܝܢ ܠܗ ܘܡܬܟܫܦܝܢ ܗܘ ܡܢ ܡܫܬܘܬܗܘܢ .
ܘܚܕܝܢ ܘܐܡܪܝܢ . ܦܪܝܩ ܕܡܪܢ ܠܥܕܬܐ ܗܢܘ . ܡܒܪܘܟ ܡܠܟܐ
ܡܫܒܚܐ ܘܒܪܝܟ ܦܪܘܩܗ . ܗܘܐ ܡܩܪܒܐ ܠܗ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ
ܘܩܕܝܫܐ . ܘܐܡܪܐ ܗܘ ܚܕ ܘܡܫܒܚܗ ܒܪܗ ܠܥܠܡ :

Tono simplici. Super volam manuum Filii aedificata est ecclesia et super ordines duodecim Apostolorum electorum posita. Dominus autem noster dedit illi virtutem et potestatem conterendi omnia idola erroris. Conflavit ei arma veritatis, crucem vivam et impressionem chrismatis, cuius virtute Sacerdotes sanctificantur. All. iterum All. Domine noster, suscipe per tuas miserationes nostram processionem, exaudi orationem nostram et miserere nobis, Salvator mundi. Ascendit Moyses in montem Sinai et vidit ibi tabernaculum domus Dei et splendorem ex eo contractum induit et seduxit secum typos et similitudines istas, quas viderat in illa primogenitorum ecclesia. Et tabernaculum temporis attulit et evexit, ut scriptum est et sanctificatum est a Domino et in medium eius ingressus habitavit. All. iterum All. Domine noster per miserationes tuas suscipe ministerium nostrum, exaudi orationem nostram et miserere nobis Salvator mundi. S a n c t u s e s o a m a t o r h o m i n u m. Sanctus Deus, qui misit Filium suum, et desponsavit sibi ecclesiam

sanctitatis, ut in ipsa celebraretur. Sanctus fortis, per quem conversus est grex iste ab idolis vanitatis. Sanctus immortalis, qui morte sua redemit Ecclesiam de manu mortis devorantis; qui crucifixus es, Salvator noster super Golgatham. Et Ecclesia tua liberata est per tuum Sanguinem ab errore: en hodie filii eius cruce tua redemti sunt a malo, et eius virtutibus, qui pugnat cum ipsis. Et cum pompa circumferunt Corpus tuum et Sanguinem tuum sanctum, ac ipsum tollunt et expiationem suorum debitorum per ipsum obtinent. Et clamant ac dicunt, benedictus, qui desponsavit Ecclesiam sanctam eamque fecit sponsam gloriosam, et proprio Sanguine signavit. Et en illi offert dona grata et dilecta et canit gloriam ipsa cum filiis suis usque in saeculum.

Ibid. p. 148. Paraphrasis est Trisagii Feriae sextae in Parasceue, in aliis quoque Ordinationibus haud raro occurrens. cf. p. 18. et Ephraemit. 2. p. 104. 134.

CIV.

In Chirotonia Periodeutae.

ܐܦܪܝܡܝܐ : ܢܩܘܡ ܟܠܢ ܒܨܠܘܬܐ ܩܕܡ ܐܠܗܐ ܡܪܚܡܢܐ :
ܘܒܩܠܐ ܕܡܪܥܝܢ ܠܗ ܠܡܪܝܐ ܢܒܥܐ ܟܢܘܫܬܐ :: ܢܒܥܐ ܡܢ ܐܒܐ
ܟܣܝܐ . ܘܡܢ ܒܪܐ ܡܫܒܚܐ ܘܩܕܝܫܐ . ܘܡܢ ܪܘܚܐ ܦܪܩܠܝܛܐ
ܚܝܠܐ ܕܠܟܗܢܘܬܗ ܢܬܪܚܡ : ܠܗܢܐ ܕܩܡ ܕܪܓܐ ܕܟܗܢܘܬܐ ܟܕ ܡܣܝܡܐ :
ܥܒܕܐ ܐܝܟ ܕܢܫܡܫ ܦܘܠܚܢܐ ܘܟܗܢܘܬܐ :: ܠܗܢܐ ܥܒܕܐ ܕܐܦܝܛܪܘܦܐ
ܘܡܫܡܫܢܐ : ܕܡܠܐܟܐ ܕܡܫܡܫܝܢ ܠܗ . ܠܗܢܐ ܕܪܓܐ ܕܦܘܠܚܢܐ .
ܚܘܐ ܠܟܐ ܕܡܫܡܫܝܢ ܠܗ :: ܡܪܢ ܗܘܐ ܐܦܝܛܪܘܦܐ ܡܢ ܐܦܝܛܪܘܦܐ
ܕܟܠܗܘܢ ܕܥܠܡܐ : ܘܡܫܡܫܢ ܐܦܝܛܪܘܦܐ ܕܡܠܐܟܐ . ܡܪܢ ܗܘܐ ܕܪܓܐ
ܕܦܘܠܚܢܐ :: ܠܟܠܗ ܐܝܟ ܕܢܬܪܐ ܘܡܢܗܪܐ ܒܪܥܝܗ ܟܠܗ : ܘܡܫܡܫܢܐ
ܐܝܟ ܡܠܐܟܐ ܒܡܘܗܒܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܡܫܡܫܝܢ ܠܗ :: ܗܢܐ ܕܪܓܐ ܕܦܘܠܚܢܐ
ܕܪܘܚ ܠܗ ܒܟܠܗ ܥܠܡܐ ܐܦܠܐ ܘܐܠܗܘܬܗ ܘܡܫܡܫܝܢ ܦܘܠܚܢܐ
ܘܦܪܘܫܐ :: ܢܣܥܘܪ ܟܠܗ ܠܥܕܬܗ ܘܐܬܪ̈ܘܬܗ ܟܠ ܡܪܥܝܬܗ ܘܥܡܪܐ
ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܘܠܫܘܒܚܗ ܠܥܕܬܐ ܣܘܓܐܗ ::

Ephraemiticus. Stemus omnes in oratione coram Deo misericordi et vocibus ipsi gratis omnes Dominum precemur. Petamus a Patre abscondito et a Filio laudando ac sancto atque a Spiritu sancto

Paraclito arma quae induerunt veraces. Deus qui fecit gradus supernos et infimos et elegit eos, ut ministerium pure et sancte exhiberent: — Novem ordines in coelo, Angelos, qui ipsi ministrant, novem gradus Sacerdotii in medio Ecclesiae, qui eum glorificant. — Distinxit ordinem ab ordine supernorum et infimorum, et instar ordinis Angelorum distinxit gradus Sacerdotii. — Superni instar Seraphim, et medii instar Vigilum, ac infimi instar Angelorum praeclaro typo ministrant illi. — Hunc gradum Sacerdotii praefigurarunt Sacerdotes et Levitae Ithamar et Eleazar et Phinees Sacerdos ac Zacharias. — Parce Deus populo tuo et miserere gregis tui, tuum servum perfice tuis chrismatis et gratia tua maneat in eius mente.

Ibid. 2. p. 175. cf. p. 186.

CV.

In eadem.

ܥܠ ܠܒܘܕܝܐ : ܛܘܒܝܟܝ ܥܕܬܐ ܡܗܝܡܢܬܐ . ܟܠܬܗ ܕܒܪܐ .
ܕܡܘܫܐ ܚܙܐ ܛܘܦܣܟܝ ܒܛܘܪܐ ܕܣܝܢܝ . ܚܙܟܝ ܗܘܐ ܠܗ ܕܝܢ ܡܨܒܬܐ
ܒܕܗܒܐ ܕܟܝܐ ܘܫܦܝܐ . ܘܠܒܘܫܟܝ ܡܨܒܬ ܒܨܒܬܐ ܡܨܩܠܐ ܕܨܘܪܬܐ .
ܘܐܣܛܠܝܬܐ ܕܒܢܘܪܬܐ ܐܣܬܠܚܬ ܕܠܒܫܬܝ . ܐܙ ܕܚܙܐ ܫܘܦܪܟܝ . ܕܗܟܢܐ
ܪܓܝܓܐ ܗܘܝܬܝ . ܘܢܚܬ ܥܒܕ ܐܟܘܬܟܝ ܡܫܟܢ ܙܒܢܐ ܠܒܢܝ
ܐܝܣܪܝܠ . ܕܕܒܚܐ ܩܪܒܘ ܒܗ . ܘܝܘܡܢܐ ܢܚܬ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ
ܠܡܕܒܚܝܟܝ . ܘܒܢܝܟܝ ܢܚܕܘܢ ܒܩܘܠܐ ܠܚܬܢܐ ܢܩܥܘܢ . ܡܪܝܐ
ܠܟ ܬܫܒܘܚܬܐ .

Tono solitario. Beata es ecclesia fidelis, sponsa Filii, Moyses enim vidit typum tuum super montem Sinai. Te autem vidit auro purissimo ac terso ornatam et habitum tuum ornamentis picturarum resplendentem et stolam tuam flamma coruscantem. Commotus est, quia vidit tuam pulchritudinem adeo enim desiderabilis fuisti; et descendit, fecitque ad tui similitudinem tabernaculum temporis filiis Israel, qui sacrificia in eo obtulerunt. Hodie vero descendit Spiritus sanctus ad altaria tua, et filii tui clamabunt laeti ad Sponsum tuum, Domine tibi gloria.

Ibid. p. 192. cf. in eadem: p. 187. 190. tono parvo.

CVI.

In Chirotonia Chorepiscopi.

ܩܠܐ ܦܫܝܛܐ: ܙܠܘ ܒܫܠܡܐ ܫܡܘܥܐ ܥܕܬܐ ܥܢܬ ܘܐܡܪܬ. ܓܢܘܢܐ ܬܩܢ ܠܝ ܚܬܢܐ ܘܒܓܘܗ ܐܩܝܡܢܝ: ܘܐܝܢܐ ܕܠܐ ܠܒܝܫ ܡܐܢܐ ܕܚܘܣܝܐ ܠܐ ܡܨܐ ܕܢܥܘܠ ܘܢܩܘܡ ܒܛܟܣܝ: ܘܡܬܩܢܝܢ ܓܘܕܐ ܕܒܢܝ ܒܝ ܢܗܝܪܐܝܬ. ܘܡܥܢܝܢ ܒܚܕܘܬܐ ܘܐܡܪܝܢ ܠܟ ܫܘ ܡܪܝܐ:

Tono simplici. Ite in pace, auditores, Ecclesia respondit ac dixit, thalamum enim paravit mihi Sponsus et in eius medio me constitnit, et qui vestibus expiationis non est indutus, non potest ingredi et stare in meis ordinibus, et dispositae sunt turbae filiorum meorum in me splendide, et laete clamant, dicentes tibi gloriam Domine.

Ibid. p. 210. Archiepiscopus cantat. cf. p. 212. tono duplici et 2. 209. Ephraem.

CVII.

In Chirotonia Episcopi et Metropolitae.

ܦܫܝܛܐ: ܩܪܝܒܘ ܕܡܘܫܐ ܗܘܐ ܒܥܘܠܬܐ ܠܡܫܟܢܐ ܬܘܒܢ ܡܢܝܢ ܐܠܗ ܠܡܫܝܚܐ: ܘܗܘܢ ܐܡܪ ܠܗܘܢ: ܕܠܝ ܕܐܬܩܪܝܘ ܐܢܐ ܐܢܐ ܐܢܐ: ܘܐܢܬܘܢ ܕܬܩܪܘܢ ܐܢܐ ܥܡܐ ܐܢܐ: ܗܐ ܡܘܫܐ ܠܟܘܢ ܡܫܡܫܢܐ ܘܢܘܪܐ ܡܬܘܡܝܐ: ܕܬܓܐ ܕܥܘܠܬܐ ܢܣܒܘ ܡܟܗܢܘܬܐ ܠܒܢܝܢ: ܗ̄ ܡܛܘܠ ܗ̄: ܡܢ ܩܕܝܫܝܢ ܡܫܒܚܝܢ ܕܟܠܗ ܣܝܥܬܐ ܕܣܦܪܝ ܘܦܬܓܡܝܢ ܩܕܘܫ ܕܫܠܡܐ ::

ܐܚܪܢܐ ܩܠܐ ܩܫܝܐ: ܠܟ ܬܫܒܘܚܬܐ ܠܐܠܗܐ ܡܪܢ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ: ܕܐܫܬܒܚ ܠܗ ܒܟܠܗܘܢ ܡܘܗܒܬܐ ܕܠܪܘܚ ܐܝܟ ܕܒܥܐ: ܥܒܕܐ ܗܘ ܕܝܠܟ ܗܘ ܡܢܝ ܡܬܟܢܫ ܠܟܗܢܘܬܐ ܡܬܩܪܐ. ܘܡܢܐ ܕܢܦܫܐ ܠܟܘܠܗܘܢ ܕܢܫܡܠܐ ܒܪܘܚܐ:: ܠܟܗܢܘܬܐ ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ: ܘܙܝܢ ܢܦܫ ܩܪܝܒ ܐܦ ܒܟܢܫܐ ܥܕܬܐ ܗܘ ܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܕܗܐ ܡܛܐ

ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܝܗܒ ܟܗܢܘܬܐ : ܠܬܪܥܣܪ ܫܠܝܚܝܢ ܘܫܕܪ ܐܢܘܢ ܠܟܠܗ
ܥܠܡܐ ܘܗܟܢܐ ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܕܐܢ ܬܐܣܪܘܢ ܐܢܐ ܐܐܣܘܪ ܘܐܢ ܬܫܪܘܢ : ܗܐ ܝܗܒܬ ܠܟܘܢ ܫܘܠܛܢܐ
ܕܪܘܡܐ ܘܕܥܘܡܩܐ : ܕܪ̈ܓܐ ܕܟܗܢܘܬܐ ܬܬܩܢܘܢ ܒܟܠܗܝܢ ܥܕ̈ܬܐ
ܡܪܢ ܚܢܢܟ ܩܒܠ ܬܫܡܫܬܢ ܘܫܡܥ ܨܠܘܬܢ ܘܪܚܡ ܥܠܝܢ
ܦܪܘܩܐ ܕܥܠܡܐ ::

Tono simplici. Benedictus sit, qui sacerdotium dedit duodecim Apostolis eosque in universum misit et ita eis dixit: si ligaveritis, ego ligabo, et si solveritis, ego solvam; ecce dedi vobis potestatem altitudinis et profunditatis, gradus sacerdotii ordinate in omnibus Ecclesiis, All. et iterum All. Domine noster misericordia tua suscipe ministerium nostrum, exaudi orationem nostram et miserere nobis Salvator mundi.

Alius tono: Deprecationem. Tibi laus, Deus Domine coeli et terrae, qui dedisti famulo tuo donum gubernandi secundum voluntatem tuam: laetetur in eo Ecclesia sanctitatis, et ex doctrina eius exultent filii eius; et cum apparuerit divinitas tua, obviam tibi in laetitia occurrat. — Definitionem fidei. Gaude et laetare multum ac lauda, o sancta Ecclesia fidelis, quia ecce disposita est in te mensa deliciarum et Corpus ac Sanguis Christi hodie in te gloriose effertur in remissionem debitorum et peccatorum filiorum tuorum; ét ecce verus Pontifex stat in capite gregis sui in similitudinem Simonis principis Apostolorum et sacerdotes instar Angelorum circumdant sanctum altare, All. et Spiritus sanctificat illud.

Ibid. 3. p. 35. ex ord. Maronit. — Cf. p. 11. 47. 80 (in chir. Patriarch.)

CVIII.

In eadem.

ܐܦܪܘܡܝܘܢ : ܫܘܒܚܐ ܠܐܠܗܐ ܡܫܒܚܐ . ܕܠܐ ܡܛܠ ܕܡܢ ܕܫܡܝܐ .
ܘܡܢ ܕܡܢ ܕܡܢ ܘܕܐܪܥܐ . ܠܡܕܒܪܢܐ ܕܥܕܬܐ ܕܝܗܒ . ܡܘܗܒܬܐ ܕܡܢ
ܒܨܒܝܢܗ . ܬܚܕܐ ܒܗ ܥܕܬܐ ܩܕܝܫܬܐ . ܘܡܢ ܝܘܠܦܢܗ ܢܕܘܨܘܢ ܒܢܝܗ .
ܘܡܐ ܕܐܬܓܠܝܬ ܐܠܗܘܬܟ : ܬܦܘܩ ܠܘܩܒܠܟ ܒܚܕܘܬܐ . ܗܝܡܢܘܬܐ .
ܚܕܝ ܘܪܘܙܝ ܛܒ ܘܫܒܚܝ . ܥܕܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܡܗܝܡܢܬܐ . ܕܗܐ ܣܝܡ
ܒܟܝ ܦܬܘܪܐ ܕܒܘܣܡܐ . ܘܦܓܪܐ ܘܕܡܐ ܕܡܫܝܚܐ . ܝܘܡܢܐ ܒܟܝ ܡܫܬܩܠ

ܒܝܬܗ . ܚܟܝܡܐ ܘܡܕܒܪܢܐ : ܡܫܒܚܐ ܕܐܪܟܢ ܝܡܝܢܗ . ܘܐܫܪܝ
ܚܝܠܐ ܕܪܘܚܩܘܕܫܐ . ܥܠ ܬܠܡܝܕ̈ܘܗܝ ܩ̈ܕܝܫܐ . ܒܥܠܝܬܐ ܘܥܠ ܛܘܪ ܙܝ̈ܬܐ :
ܘܥܒܕ ܐܢܘܢ ܒܛܝܒܘܬܗ . ܓܙܒܪ̈ܐ ܕܐܠܗܘܬܗ . ܘܝܗܒ ܒܐܝ̈ܕܝܗܘܢ
ܡܩܠܝ̈ܕܐ . ܕܡܠܟܘܬܐ ܘܫܘܠܛܢܐ . ܘܐܫܠܛ ܐܢܘܢ ܥܠ ܡ̈ܠܟܐ ܕܐܪܥܐ .
ܘܩܠܝ̈ܕܐ ܕܡܠܟܘܬܗ . ܕܢܐܣܪܘܢ ܘܢܫܪܘܢ ܘܢܫܒܩܘܢ . ܠܚܛ̈ܗܝܗܘܢ
ܫܠܝ̈ܚܘܗܝ . ܘܐܬܡܟܟܬ ܥܕܬܐ ܘܐܬܬ . ܒܡܘܗܒܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܕܪܘܚܐ . ܘܩܒܠܬ
ܡܢܗܘܢ ܒܡܘܗܒܬܐ . ܘܡܠܟܐ ܘܐܬܬ ܠܡܫܒܚܘܬܗ . ܘܡܫܡܫܝܢ ܠܗ
ܥܡ ܝܠܕܬܗ . ܟܕ ܠܐ ܫܡܝܐ ܡܫܡܫܝܢ . ܘܗܐ ܦܠܚ ܐܢܐ ܠܡܫܝܚܐ .
ܥܠ ܬܪܥܗ ܕܡܠܟܘܬܐ . ܘܐܡܪ ܐܢܐ ܘܡܬܚܢܢ ܐܢܐ . ܒܨܠܘܬܐ ܡܢ
ܝܠܕܬܗ . ܕܢܬܪܐ ܚܝܠܐ ܕܝܠܕܬܗ . ܘܡܘܗܒܬܐ ܕܡܠܟܘܬܗ . ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ
ܕܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ . ܘܫܡܫܐ ܕܝܠܕܬܗ . ܠܟܠܗܘܢ ܗܢܐ ܕܝܗܒ . ܕܢܗܘܐ
ܟܠܢ ܕܝܠܗ . ܘܢܒܥܐ ܠܗ ܕܒܫܠܝܐ . ܘܢܪܕܐ ܕܡܚܝܢܘܬܐ . ܘܢܗܘܐ
ܒܫܒܚܐ ܕܝܠܕܬܐ : ܘܡܫܡܫܢܐ ܫܘܝܐ . ܘܢܫܡܫܘܢ ܥܠ ܗܘ ܕܝܠܕ .
ܕܡܠܟܝܢ ܘܡܫܒܚܝܢ ܘܡܘܕܝܢ . ܗܠܝܢ ܕܫܒܚ ܗܘܘ ܡܠ̈ܐܟܐ . ܒܡܘܠܕܐ
ܕܡܫܝܚܐ . ܡܫܒܚܐ ܠܟܠܗܘܢ ܐܝܟ ܕܫܒܚܘ : ܗܫܐ ܐܦ ܚܢܢ ܕܢܫܒܚܘܢ .
ܐܝܟ ܕܫܒܚ ܥܠ ܡܠܟܘܬܗ . ܒܗ ܒܡܠܬܐ ܡܫܡܫܢܬܐ . ܘܢܗܘܐ
ܠܗ ܥܡܐ ܫܠܡܐ . ܘܡܫܡܫܢܐ ܫܒܝܚܐ . ܘܡܠܟܐ ܕܟܠ ܡܫܒܚܐ .
ܕܢܫܡܫ ܒܩܕܝܫܐ ܠܟܠ . ܘܫܡܫܐ ܕܒܗ ܕܒܝܬ ܐܠܗܐ : ܕܢܬܠ ܠܡܠܟܘܬ
ܡܫܒܚܢܘܬܗ . ܠܒܢܝ ܠܐܘܪܚܐ ܕܡܠܟܘܬܗ . ܒܡܫܒܚܢܐ ܠܗܘܢ ܕܡܫܒܚ .
ܘܢܫܒܚ ܠܡܠܟ ܠܡܠܟܘܬܐ . ܘܢܫܡܫ ܫܘܒܚܐ ܠܡܫܝܚܘܬܗ . ܐܒܐ ܘܒܪܐ
ܘܪܘܚ ܩܘܕܫܐ . ܡܢ ܟܠܗ ܫܘܒܚܐ ܀

Ephraemiticus. Deus qui habitaculum suum defixit super altum Sinai montem et dedit spiritum prophetiae Moysi maximo prophetarum. Fortis qui dedit sacerdotium Aaroni sacerdoti veraci, illumque ornavit pontificatu et dignitate summi sacerdotii. Creator qui effudit miserationes suas super tentorium Levitarum, super Eleazarum sanctum et Ithamar illum fidelem, qui elegit Samuelem et David prophetam magnum, eosque constituit in medio domus suae sapientes et rectores. Laudabilis qui demisit dexteram suam et habitare fecit virtutem Spiritus sancti super discipulos suos sanctos in caenaculo et in monte olivarum et fecit eos secundum gratiam suam thesaurarios divinitatis suae deditque in manus eorum

potestatem et sacerdotium et prophetiam et tradidit eis claves caeli et thesaurum divinitatis suae, ut solverent et ligarent ac expiarent hominum peccata. Et deductum est ab eis ac venit sacerdotium a generationibus in generationes, et accepi ab eis sacerdotium, quod venit et pervenit ad infirmitatem meam, et suscepi illud per gratiam eius, cum mea imbecillitas esset indigna, et ecce sto hodie ad portam divinitatis. Et peto ac supplices in suspirio fundo preces bonitati eius, ut immittat clementiam gratiae suae ad auxilium divinitatis suae et donum Spiritus sancti et dexteram essentiae suae absconditae super servum suum hunc, quem elegit, ut sit pastor gregis sui. Et concedat illi puritatem et mores praestantes sitque in domo eius dispensator et rector fidelis, et constituat eum super illum gradum Simonis, Jacobi et Joannis, qui sublimes fuerunt in moribus sanctimoniae, et descendat super eum Spiritus sanctus cum impositione manus peccatoris, sicut descendit super eius discipulos in medio coenaculi benedicti, et sit ei Sacerdos rectus et rector sapiens, et mediator plenus sapientia, qui aemuletur bona opera. Et in die qua apparueris, ut unicuique homini retributionem des suam, exeat in occursum adventus tui in lampade lucis operum suorum. Et introeat tecum ad accubitum psallatque gloriam gratiae tuae, Pater, Fili et Spiritus sancte, unus Deus verus.

Ibid. 3. p. 45. ex ord. Maronit. cf. p. 30. 97. tono. Protegite nos (in chirot. Patriarch.)

CIX.

In Chirotonia Patriarcharum.

ܡܫܠܡܝܢ ܒܐܝܕܝܟ ܠܟܗܢܘܬܐ :: ܐܦܪܘܩܝܢ ܥܡܘܕܐ ܗܢܐ .
ܡܪܢܐ ܒܫܡܝܐ ܢܒܝܐ ܡܠܟܐ ܗ̄ . ܘܟܗܢܘܬܗ ܕܒܘܟ ܐܘܪܫܠܡ ::
ܘܡܫܠܡܝܢ . ܬܘܕܝܬܐ ܕܟܠܗ ܡܫܝܚܐ ܠܗ ܗ̄ ܘܡܗܝܡܢܐ ܕܫܡܥܘܢܗ ܠܐ
ܡܫܬܠܡܝܢ ::
ܘܡܫܡܠܝܢ ܗܠܝܢ ܕܦܪܘܩ . ܡܫܬܒܚܝܢ ܒܟܢܫܘܬܗܘܢ . ܒܟܗܢܘܬܐ
ܝܬܝܪܬܐ ܗ̄ ܗ̄ܘ . ܘܫܡܥܘܢ ܦܪܝܫܐ ܒܟܠܗ ܡܫܡܫܢܐ ::
ܘܐܦܪܘܩ ܥܡܐ ܗܢܐ . ܐܠܐ ܕܟܠ ܝܗܒ ܗ̇ܘ ܡܫܝܚܐ ܡܠܟܐ
ܟܠܗ . ܡܢ ܟܠ ܐܬܪ ܘܐܢܫܐ ܐܟܚܕܐ ܠܟܗܢܘܬܐ ܠܟܠ ܠܥܡܐ

ܡܫܒܚ ܕܡܫܠܡ ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܟܗܢܘܬܐ. ܐܢܬ ܒܫܠܡܘܬܐ ܠܡܫܡܫܢܝܢ
ܐܘܚܕ ܕܡܫܪܐ ܥܒܕܐ ܘܡܥܕܪܢ ܘܡܫܒܚܝܢ ܐܢܘ ܕܠܒܝܫܝܢ ܫܒܝܚܐ ܐܠܒܫܬ
ܥܡܗ ܕܡܫܝܚ ܠܡܒܥܐ ܘܠܐܥܕܪܗ. ܫܘܒܚܐ ܡܩܪܒܝܢ ܦܓܪܢ ܢܦܫܢ ܐܒܘܟ
ܠܒܪܟ ܥܡܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܠܥܠܡ ::

ܡܫܠܡܢ : ܣܬܪ ܕܝܠܟ ܥܠ ܡܫܡܫܢ ܥܠܘ ܗ ܗܘ. ܠܥܕܪܐ
ܘܫܘܒܚܐ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ::

ܘܐܡܪܝܢ. ܡܠܟܐ ܪܒܐ ܡܫܝܚܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܐܦ ܥܡܕܪܬܐ
ܥܡ ܗܘ ܐܬܝܚܕ. ܐܢܬ ܐܠܗܐ ܡܫܡܫܢܐ ܕܕܝܢܐ ܡܢ ܐܒܘܟ ܥܡܢܐ
ܠܟܗܢܝ ܘܡܫܡܫܢܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܠܗܝ ܕܢܦܫܢ ܥܠܬܝ. ܐܢܬ ܥܕܢܡܫܝܢ
ܡܫܠܡܢ ܐܢܬ. ܘܫܠܡܘܬܗ ܕܥܠܡܐ ܥܠܘ ܡܫܡܫܢܬܝ ܐܬܓܠܝܬ ܐܘ
ܐܡܪܗ ܕܠܗܐ. ܫܘܒܚܐ ܡܩܪܒ ܦܓܪܗ ܘܢܦܫܗ ܘܐܒܘܗ ܠܒܪܟ ܥܡܪܐ
ܕܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܠܥܠܡ ::

ܡܫܠܡܢ. ܦܪܘܩ ܢܦܫܗ ܥܕܪܢܢܝ ܗܘ ܘܪܘܚܐ ܫܒܚܐ ܠܥܠܡܝܢ ::

ܘܐܦ ܐܡܪܝܢ ܗܟܢ ܫܠܡܘܢ. ܥܡ ܗܠܝܢ ܒܫܠܡܘܬܐ
ܡܫܠܡܢܐ ܗܘܐ ܕܡܢ ܕܕܝܢ ܬܫܡܫܬܐ ܐܡܪ ܕܫܡܝ ܫܠܝܚܘܬܐ ܒܗ ܕܕܐ
ܕܠܟ ܐܬܝܗܒ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܪܚܡܬܐ. ܗܘ ܕܦܪܩܗ ܐܠܗܐ ܐܢܫܝܐ.
ܗܘ ܡܢ ܢܗܪܐ ܕܡܠܟܘܬ ܘܫܡܫܢ ܡܢ ܡܫܡܫܐ ܕܠܥܕܪܝܢ. ܘܗܫܐ
ܡܢ ܐܪܐ ܕܠܟܗܢܝ ܕܡܬܐ ܗܘ ܕܠܗܐ. ܗܘ ܕܠܗ ܡܫܡܫܢܝܢ
ܡܠܟܐ ܕܡܫܡܫܐ ܐܠܗܝܢ ::

ܒܗ. ܕܐܬܝܗܒ ܒܪܘܚܐ ܠܠܠܥܠܠܠܡܝܢ. ܘܫܠܡܘܬܗ
ܒܫܠܡܘܬܗ ܕܦܪܘܩܢ ::

ܒܫܠܐ. ܕܪܐ ܗܘ ܕܝܢ ܡܫܠܡܐܝܠ ܗܢܐ ܕܪܐ ܕܡܢ ܡܪܢܐ
ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ ܠܒܪ ܐܢܫ ܦܪܘܩ ܕܠܒܫܡܗ ܗܘܐ. ܥܡ ܕܝܢ ܚܕܐ
ܠܡܘܢ ܒܡܠܟܘܬܐ ܕܗܘ ܕܐܬܐ ܕܠܐܒܫܪ ܐܡܪ ܕܐܡܠܟܗ ܕܡܪܢܐ
ܡܫܝܚܗ. ܕܗܘܝܘ ܒܠܚܘܕܘ ܡܫܝܚܐ ܘܦܪܘܩܢܐ ::

ܗܘ ܠܐܠܐ ܡܠܟܐ. ܫܠܡܘܢ. ܐܘܡܠܟܝܢ ܐܘ ܒܢܝܐ ܐܘܪܫܠܡ
ܒܫܡܝܐ ܠܟܠܐ ܕܡܢ ܡܫܠܡܢܝܢ ܒܡܠܟܘܬܐ ܕܩܘܕܫܐ ܒܫܡܫܬܐ.
ܡܠܟܬܐ ܕܐܦܪܘ ܠܒܝܬܐ. ܠܐ ܢܫܒܩܝ ܘܠܐ ܢܫܒܩܝ ܡܢ ܢܫܡܫܢ

ܟܠܗ ܥܡ̈ܡܝܢ ܡܫܒ̈ܚܝܢ ܕܕܪ̈ܝܢ ܕܪ̈ܝ ܒܕܪ ܕܪܝܢ. ܩܕܡܘܗܝ ܡܣܓܕܝܢ
ܘܡܫܒܚܝܢ ܠܗ. ܒܟܠ ܙܒܢ ܗܘܐ ܘܐܒܐ ܡܫܒܚܐ. ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܕܡܫܒܚܐ.
ܗܘ ܠܗ ܡܢ ܡܘܠܕܗ ܠܟܠܗ ܢܫܐ ܐܠܗܐ ܀

Cyclion tono tertio. (Dicunt psalmum hunc) Domine in virtute tua laetabitur rex, All., et in salutari tuo exultabit valde.

(Et respondent) Desiderium cordis eius tribuisti ei, All., et praeparatione labiorum eius non prohibuisti eum.

(Et mutant illi qui inceperunt) Quia praevenisti eum in benedictione bona, All. et All., et posuisti in capite eius coronam gloriosam.

(Et dicunt hanc stropham) Tu Deus Verbum, qui apparuisti cum Patre super illum montem Sinai et in mysterio Moysi levitae dedisti legem cultus ministerii temporis: tu in coenaculo Apostolis tuis sanctum dedisti Spiritum et perfecisti atque consummasti eos, ut mirabiliter praedicarent, et fecisti eos magis clamare et dicere: Sacerdotes omnes benedicite, laudate, confitemini summo pontifici veritatis Christo in saecula.

(Respondent) Vitam petiit a te et dedisti ei, All. et All., longitudinem dierum in saeculum saeculi.

(Et dicunt) A te finit sanctitas, sanctus es, et pontificatus per te traditus est; tu es acceptator victimarum de manibus sacerdotum servorum tuorum et condonator debitorum ad te revertentium. Tu per miserationes tuas concedis et peccatum totius mundi per occisionem tuam deletum est, o Agne Dei. Sacerdotes omnes benedicite et laudate et confitemini summo pontifici veritatis Christo in saeculum.

(Respondent) Magnus factus est in salutari tuo, gloriam et decorem posuisti super eum.

(Item dicunt Antiphonam. Stichon) Salomon in proverbiis loquens, quisnam est, dixit, dilectus tuus, pulchra, quo valde gloriaris. Dilectus meus electus ex multis millibus, cuius vinea Israel est, albus prae vite Jacob, et rubeus prae unguento nardi, subtilis prae cedris Libani, similitudo est Dei, quem laudamus, quoniam laudabilis est.

(In eodem) Quia fecisti eum in benedictionem in saeculum saeculi, et laetificasti eum laetitia vultus tui.

(Stropha) Mysteriorum hoc Samuel mystice designavit, dum accessit et de cornu unctionis filium Isai unxit; cum autem vidit Davidem in similitudine illius, qui venit, ut incarnaretur, dixit, quod

unxisset eum in similitudine Domini, qui solus est sanctus et hominum amator.

(Gloria Patri et Filio. Stichon) Adiuravi vos, filiae Hierusalem per cervos, Prophetas cives vestros, et per capreas errantes in campis, Apostolos, qui evangelium praedicaverunt, ne excitetis neve evigilare faciatis vocibus vestris obiectum amoris mei, sinite dilectum meum dormire, usque dum velit; myrrha et aloe me unxit: transiit hiems et imber abiit et advenit aestas resurrectionis. Gloria tibi Deus hominum amator a creaturis tuis.

Unum huius psalmodiae exemplum habes ex multis, ex ord. Maron. descriptum, 3. p. 69.

E. Cantica ex Codd. MSS. depromta.

---

a. Ex Ordine matrimoniali Nestorianorum*).

CX.

ܡܙܡܘܪܐ ܕܡܠܟܐ ܡܪܢܐ ܐܡܠܟܝ ܘܫܒܝܚܬܐ :

ܦܠܛܗ ܕܡܪܐ ܝܠܕܬܐ ܕܡܫܝܚ ܡܠܟܐ ܕܡܠܟܐ : ܘܡܠܟܘܬܗ ܒܗ
ܒܠܠܗ ܡܠܟܬܐ ܡܠܟܝܗ ܕܐܢܘܢ : ܡܠܟܐ ܚܝܐ ܡܠܐ ܕܒܬܘܠܐ ܒܝܬܐ
ܕܐܡܪܝܢ ܡܫܝܚܐ : ܐܝܟ ܕܝܗܒ ܕܝܠܗ ܡܠܟܬܐ ܘܡܠܟܘܬܐ :

CXI.

ܩܠܝܬܐ ܕܫܝܫܡ ܐܠܗܐ
ܒܝ ܡܘܬ ܡܪܢܐ ܡܫܡܫܝ ܠܝ ܐܠܐ ܠܟܠܟܘܢ .

ܡܪܢܐ ܕܐܠܗܝ ܐܒܘܢܗ ܕܒܫܡܝܐ ܠܫܡܗ ܕܟܠܝ ܐܪܥܢܐ .
ܠܝܡܝܢܝ ܐܠܦܪܗ ܠܐܝܫܡܥ ܡܪܗ ܡܢ ܐܪܥܘܬܗ . ܐܠܗܝ ܡܪܗ
ܗܡܪܢ ܒܫܡܝܐ . ܒܗ . ܡܢܝ ܡܪܢ ܠܫܡܝܐ ܡܠܟܝ . ܘܡܠܟ
ܐܠܗ ܐܒܘܢ ܡܪܝܐ . ܕܝܗܘܢ ܠܐܠܗܐ ܘܡܫܒܚܬܐ . ܘܝܫܡܥ ܟܠܗ
ܝܡܫܡܫܢܐ . ܒܗ . ܡܠܟܘܬ ܡܪܝܡ ܐܠܐ ܡܪܝܡܬܐ . ܐܦ ܢܘܡܢܝ

---

*) Codex bibliothecae Roedigerianae, literis estrangelis seculo XVIII exaratus, cuius signa diacritica nonnunquam a vulgari regula discrepantia retinui. Similiter ipsas vocales hic illic ex peculiari dialecto immutatas non emendavi.

ܡܫܡܫܝܢ ܡܢܗ܇ ܡܟܝܪܐ ܕܢܥܒܕܘܢ ܚܢܢܐ ܡܬܡܨܝܐ. ܘܐܦ ܡܬܟܫܦܝܢ
ܕܐܝܬܘܗܝ ܚܘܪܐ. ܘܫܘܪܐ ܕܫܡܝܐ ܥܠ ܐܬܟܠܝܢ. ܝܕܥܢܢ ܓܝܪ ܕܒܨܘܪ
ܘܡܟܠܬܐ ܡܫܝܚܝܐ ܢܬܒܢܐ ܩܕܝܫܘܬܟ܀ ܢܗܘܐ ܕܝܢ ܐܫܬܘܕܥ
ܡܛܠ ܩܘܡܐ ܕܢܢ ܒܝܬܗ. ܘܠܐ ܢܬܟܠܝ ܒܗ ܡܕܘܪܐ ܕܒܘܩܢܐ.
ܥܡܘܕܐ ܕܡܠ ܕܦܘܪܣ ܒܘܝܢܐ ܕܟܬܒܐ. ܘܐܬܚܙܝ ܡܫܬܥܐ
ܒܪܘܚܬܐ ܥܢܝܬܐ. ܐܝܟ ܕܢܣܒܬ ܒܦܢܝܐ ܕܩܕܝܫܘܬܟ. ܘܢܫܬܘܢ
ܘܢܫܬܡܠܘܢ ܘܢܬܒܪܟ ܠܟܘܠܢ : ܒܬܘܬܗ ܕܒܝܬܟܐ ܚܕܐ ܥܡܗ
ܠܢ : ܒܬܘܬܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܫܦܥ ܥܠܝ ܪܘܚܐ.

CXII.

ܦܢܝܬܐ

ܦܬܓܡܐ ܕܡܠܟܐ ܝܗܒ ܫܠܡܐ. ܘܡܫܬܘܕܥ ܥܠܝܢ ܕܚܙܐ.

ܒܡܢ ܫܠܐ ܕܢܫܬܡܠܐ ܢܬܦܪܣܡ ܢܦܫܐ ܕܩܕܝܫܘܬܟ. ܘܐܡܪܐ
ܗܘܝܢ ܒܕܘܟܬܐ ܘܒܣܘܢܩܢܐ ܕܐܝܬܝܢ ܠܒܢܝܐ : ܒܡܟܝܠܘ ܢܬܦܪܣܡ
ܩܕܝܫܘܬܟ ܡܫܝܚܐ ܦܪܘܩܢ ܘܢܘܪܐ ܒܣܘܥܪܢܐ ܕܢܫܬܡܠܐ ܕܢܗܘܐ
ܠܟܢܘܫܝܐ. ܒܗ ܕܝܢ ܒܫܘܠܡܐ ܕܐܫܬܡܥܬ ܥܠ ܡܠܐܟܐ ܕܡܫܬܡܠܐ
ܩܢܘܡܐ. ܗܘ ܕܢܗܘܐ ܥܠ ܢܦܫܐ ܕܩܕܝܫܘܬܟ ܥܡ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ܀
ܟܕ ܡܬܒܝܢ ܡܬܚܪܬܝܢ ܐܘܟܠܝ ܡܫܝܚܐ ܦܪܘܩܢ. ܕܐܬܐ ܐܝܬܝܗ
ܡܕܝܢܬܐ ܕܩܘܣܛܢܛܝܢ ܒܡܠܟܘ ܘܝܫܡܥܝܘ܀ ܟܠܗ ܕܝܢ ܦܘܪܩܢ
ܘܥܠ ܒܥܕܢܐ ܗܢܘܢ ܘܢܘܚܐ ܟܠܝܠܐ ܕܢܨܚܢܝܢ ܕܗܢܘܢ ܐܬܐ
ܘܡܬܒܩܝܢ ܐܬܐ ܘܡܬܦܣ ܩܢܘܡܐ. ܠܥܡܘܕܐ ܒܣܘܢܩܐ ܕܐܬܒܢܝܗ
ܟܐܢܐ ܦܪܘܩܢܐ. ܐܬܪܘܡ ܘܐܫܬܡܫ ܘܫܪܐ ܒܟܠ ܙܒܢܐ܀ ܗܘ ܕܝܢ
ܢܬܦܪܣܡ ܢܦܫܐ ܕܩܕܝܫܘܬܟ. ܕܢܬܟܢܫ ܘܢܫܬܡܠܐ ܘܢܗܘܐ
ܠܟܢܘܫܝܐ܀ ܡܫܝܚܐ ܦܪܘܩܢ ܫܠܡܐ ܣܓܝܐܐ. ܒܗܘ ܕܢܫܬܡܠܐ
ܢܦܫܐ ܕܩܕܝܫܘܬܟ. ܐܬܒܪܟ ܕܝܢ ܐܢܫܐ ܥܡܘܕܐ ܠܒܝܬܐ
ܕܩܕܝܫܘܬܟ ܕܒܡܫܝܚܐ ܐܬܝܩܪܗ.

CXIII.

ܩܠܘܢܐ

ܡܪܝܐ ܥܢܝܢܝ

ܠܟܗܢܐ ܕܡܫܡܫܝܢ ܩܕܡ ܡܪܝܐ . ܘܠܥܠܡܐ ܕܡܫܬܡܥܝܢ .
ܕܢܛܪܘܢ ܡܢ ܟܠ ܣܢܐ ܠܦܩܘܕܝܗܘܢ . ܗܘ ܕܗܘ ܡܪܝ ܠܗܕܪܐ ܘܡܫܒܚܐ
ܠܡܘܗܒܬܗ . ܘܡܩܕܫ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ : ܗܘ ܠܟܗܢܐ ܘܡܠܟܐ
ܒܢܝ ܡܪܝ . ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܡܫܝܢ . ܘܡܫܒܚܝܢ ܐܠܗܐ ܡܢ ܥܠܡܐ .
ܐܘ ܟܗܢܐ ܩܕܝܫܐ ܕܟܝܢܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ . ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܡܩܕܫܬܐ .
ܘܟܗܢܐ ܗܘܐ ܒܗ ܡܫܝܚܐ . ܘܡܠܟܘܬܐ ܫܡܝܐ ܩܢܐ . ܘܟܗܢܐ ܩܕܝܫܐ
ܒܗܢܐ . ܘܡܫܡܫܢܐ ܗܘܐ ܡܫܒܚܬܐ . ܘܟܗܢܐ ܕܡܫܡܫܝܢ ܥܠܡܐ . ܡܢ
ܫܡܝܐ ܡܫܝܚܐ . ܕܡܫܡܫ ܕܟܗܢܘܬܐ ܗܘܬܐ . ܘܟܗܢܐ ܕܐܠܗܐ
ܡܫܡܫܢܐ : ܗܘ ܟܗܢܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ . ܘܟܗܢܐ ܕܡܫܡܫܬܐ .
ܘܡܫܡܫܢܐ ܐܝܟ ܕܟܗܢܘܬܐ . ܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܟܗܢܐ . ܘܡܫܡܫܝܢ ܗܘ
ܟܗܢܐ . ܘܟܗܢܐ ܘܡܫܡܫܐ ܡܫܒܚܬܐ . ܘܢܘܪܐ ܩܕܝܫܐ ܘܐܠܗܘܬܐ .
ܡܫܡܫܢܐ ܕܩܘܕܫܐ . ܘܡܫܡܫܝܢ ܠܗ ܗܘܐ ܟܗܢܐ . ܡܫܡܫܢܐ
ܫܡܝܢܝܐ . ܘܟܗܢܐ ܠܟܗܢܐ ܡܫܝܚܐ . ܘܡܫܡܫܝܢ ܟܗܢܘܬܐ .
ܡܪܝܐ ܠܟܗܢܐ ܕܡܫܡܫܐ : ܗܘ ܟܗܢܐ ܡܫܡܫܢܐ ܕܡܢ ܐܠܗܐ . ܘܠܐ
ܡܛܠ ܐܝܟ ܟܗܢܘܬܐ . ܘܟܗܢܐ ܩܕܝܫܐ ܐܠܗܐ . ܟܗܢܐ ܡܢ ܟܗܢܐ
ܟܗܢܐ . ܘܐܝܟ ܟܗܢܐ ܒܗ ܟܗܢܐ . ܡܢ ܟܗܢܐ ܕܟܗܢܐ ܘܟܗܢܐ .
ܟܗܢ ܟܗܢܐ ܡܫܡܫܢܐ . ܘܟܗܢܐ ܘܟܗܢ ܠܟܗܢܘܬܐ . ܘܐܢܐ
ܗܢܐ ܟܗܢܐ . ܘܡܫܡܫܢܐ ܟܗܢܐ . ܐܝܟ ܟܗܢܘܬܐ ܡܫܡܫܢܐ . ܡܢ
ܟܗܢ ܟܗܢܐ ܟܗܢܐ . ܐܠܗܐ ܘܟܗܢ ܒܗ ܟܗܢܐ . ܐܝܟ ܟܗܢܐ
ܡܫܡܫܢܐ . ܘܟܗܢܐ ܟܠ ܡܫܡܫܢܐ ܡܪܝܐ . ܘܐܬܟܗܢ ܘܡܫܡܫ ܟܗܢܐ .
ܡܫܡܫܢܐ ܟܗܢܐ ܘܐܬܟܗܢ ܟܗܢܐ ܟܗܢܐ . ܐܬܟܗܢ ܘܐܬܟܗܢ
ܘܟܗܢܐ ܟܗܢ ܟܗܢܐ . ܗܘ ܡܪܝ ܡܫܡܫܝܢ ܟܗܢܐ ܟܗܢ ܟܗܢܐ
ܘܟܗܢܝܢ ܡܫܡܫܢܐ ܠܟܗܢ ܟܗܢܐ . ܟܗܢܐ ܟܗܢܐ ܘܡܫܡܫܢܐ
ܟܗܢܐ ܟܗܢܐ ܟܗܢܐ ܟܗܢܐ ܘܡܫܡܫܢܐ :

CXIV.

ܥܠ ܬܝܒܘܬܐ܆ ܡܘܪܒܐ ܕܩܠܐ ܕܪܫ ܡܕܪܫܐ.

ܐ ܐܬܐ ܡܕܪܫܐ ܕܐܪܡܝܘܬܐ ܕܡܫܝܚ ܡܢ ܩܕܡ ܩܘܠܐ ܡܩܒܠܝܬܐ. ܡܪܢܐ
ܡܢ ܠܘܬܟ ܕܡܫܝܚ. ܡܬܒܥܐ ܡܢܗܘܢ ܠܟܠܗܝܢ ::
ܒ ܒܬܘܪܬܗ ܕܡܪܢܐ ܐܝܬ ܗܘܐ ܠܟܠܢ. ܘܟܠ ܡܠܟܐ ܐܬܪܐ ܠܟܘܢ.
ܕܡܠܟܐ ܒܡܘܬܗ ܠܐ ܢܬܒ. ܘܐܠܐ ܦܬܪܐ ܒܡܘܠܟܢܘܬܗ ::
ܓ ܓܠܝܬܗ ܕܡܫܝܚ ܐܝܬ ܗܘܐ. ܘܐܬܩܪܒ ܠܟܠܗܘܢ. ܡܝܢܐ ܗܘܐ
ܡܬܐܪܟ ܒܐܡܠܬܗ. ܒܗ ܠܡܪܕܘܬܐ ܠܐ ܢܬܚܫܒܘܢ ::
ܕ ܕܦܪܘܩܢ ܡܫܝܚܐ ܠܡܪܢܟ. ܘܗܘ ܢܗܘܐ ܠܟ ܢܘܗܪܐ. ܠܡܪܕܝܟ
ܒܡܠܟܘܬܟ ܘܒܡܠܟܘܬܟ. ܘܢܛܪܘܢ ܒܦܘܩܕܢܟ ܘܒܡܫܡܥܬܟ ::
ܗ ܗܢܘ ܐܪܥܐ ܠܡܠܟܘܬܟ. ܘܢܗܘܘܢ ܠܟܪܐ ܐܝܟܢܐ ܕܐܠܗܐ.
ܘܡܠܟܐ ܢܬܩܪܒܘܢ. ܒܢܦܫܐ ܘܡܬܒܪܐ ::
ܘ ܘܒܫܡܝܐ ܢܗܘܘܢ ܠܡܠܟܐ. ܐܝܟ ܡܠܟܘ ܠܡܠܟܘܬܗ.
ܘܢܫܬܒܚ ܒܒܢܝ ܢܫܡܬܐ. ܐܝܟ ܢܚܡܢ ܠܡܠܟ ܒܫܡܝܐ ::
ܙ ܙܕܩ ܗܘܐ ܠܡܘܕܝܢܘܬܐ. ܐܝܟ ܕܡܠܟܐ ܡܢ ܡܠܟܘܬܗ. ܘܡܬܚܙܐ
ܡܟܪܐ ܠܡܠܟܘܬܢ. ܐܝܟ ܢܗܪܐ ܗܘܐ ܒܗ ܠܒܢܝ ܐܢܫܐ ::
ܚ ܚܠܘܠܐ ܗܘܐ ܠܟܠܢ. ܠܡܪܐ ܘܢܦܫܐ ܠܩܘܪܒܢܗ.
ܘܡܬܚܙܐ ܗܘܐ ܒܡܠܟܐ. ܒܡܫܝܚܐ ܘܐܪܟܢܫܐ ::
ܛ ܛܠܠܗ ܕܡܫܝܚ ܢܗܘܐ. ܢܟܢܫ ܒܟܠܢܐ ܘܐܬܩܒܠ.
ܢܬܒܐ ܒܡܠܟ ܠܡܠܟܘܬܗ. ܘܡܫܝܚܐ ܒܗ ܐܬܓܠܝܬ ::
ܝ ܝܘܚܢܢ ܒܡܠܟܐ ܕܗܘܐ. ܡܢ ܩܕܡ ܕܢܚܬ ܠܡܪܢ.
ܒܡܠܟܘܬܗ ܕܡܢ ܕܠܟܘܢ. ܒܫܡܝܐ ܠܐܪܥܐ ܠܡܠܟܘܬܟ ::
ܟ ܟܠܗ ܕܐܢܫ ܢܬܒܥܘܢ. ܘܢܦܫܐ ܕܟܠܗ ܕܠܐ ܢܬܚܫܒ.
ܒܪܝܐ ܠܒܢܝ ܡܠܟܘܬܗ. ܒܝܕ ܡܠܟܐ ܡܫܝܚ ܡܢ ܕܠܡܠܟܘܬܗ ::
ܠ ܠܡܠܟܐ ܒܢܦܫܐ ܢܬܚܫܒ. ܡܢ ܐܪܥܐ ܒܡܘܠܕܗ ܢܬܒܥܐ.
ܒܡܪܐ ܠܒܝܐ ܢܬܚܫܒ. ܒܡܠܟܘ ܘܢܦܫܐ ܢܬܒܥܘܢ ::

ܡ ܡܢ ܚܝܠܐ ܠܚܝܠܐ ܬܐܙܠ ܘܡܢ ܫܘܒܚܐ ܠܫܘܒܚܐ ܬܬܥܠܐ.
ܘܡܢ ܕܪܓܐ ܠܕܪܓܐ ܬܣܩ ܘܡܢ ܢܨܚܐ ܠܢܨܚܐ ܬܬܚܕܐ ::
ܢ ܢܗܘܐ ܠܟܝ ܕܪܓܐ ܘܫܘܒܚܐ. ܘܢܨܚܐ ܢܚܬܐ ܘܣܒܪܐ. ܘܐܝܟ
ܕܐܝܬ ܒܦܘܩܕܢܝܗܘܢ. ܢܬܦܢܐ ܡܪܢܐ ܐܝܟܢܐ ::
ܣ ܣܘܦܐ ܕܡܫܘܚܬܐ ܕܝܠܟ. ܣܓܝܐܬܐ ܠܡܘܬܒܝ ܡܪܘܡܝܢ. ܘܐܝܟ
ܢܦܫܬܐ ܕܐܝܬܐ ܗܘܝܐ. ܢܬܦܪܢܣܢ ܣܘܪܕ ܥܠܘܡܝܟ ::
ܥ ܥܡ ܐܒܗܬܐ ܢܫܡܥܘܢ ܒܫܒܝܚܘܬܟ. ܒܫܘܒܚܗ ܕܡܪܢܐ ܢܬܬܢܝܚ.
ܘܐܝܟ ܕܐܫܬܡܥ ܫܠܡܟ. ܠܚܘܕܪܗ ܢܬܩܝܡ ܠܟܝ ::
ܦ ܦܘܪܩܢܐ ܡܠܟܘܬܐ ܗܢܐ. ܒܥܬܐ ܘܥܕܬܐ ܢܗܘܘܢ. ܘܠܐ
ܢܬܦܪܫܘܢ ܠܟܝ ܟܢܫܐ. ܘܠܐ ܡܫܠܡܢܐ ܘܠܐ ܡܐܣܘܪܝܐ ::
ܨ ܨܠܘܬܟܝ ܕܬܗܘܐ ܥܠ ܟܠܢܫ. ܘܐܦ ܥܠ ܡܐܟܠ ܢܬܦܢܝ. ܘܬܗܘܐ
ܐܦܐ ܠܓܙܐܝܬܐ. ܘܢܫܡܥܘܢ ܡܢ ܣܓܝ ܩܠܝܠ ::
ܩ ܩܘܡ ܘܥܠܝܟ ܠܡܘܬ ܢܦܩܝ. ܐܝܟ ܢܦܩܗ ܕܐܒܪܗܡ. ܠܦܓܪܝ
ܡܕܝܢܬܐ ܐܝܟ ܐܒܪܗܡ. ܘܐܝܟ ܒܫܡܥܘܢ ܘܐܘܪܝܐ ܢܦܝܫܐ ::
ܪ ܪܥܝܬܐ ܘܡܘܗܒܬܐ. ܢܗܘܘܢ ܠܟܝ ܡܕܒܪܢܘܬܐ. ܘܢܝܚܐ ܠܟܝ
ܥܡ ܡܠܐ ܡܠܐ. ܡܫܝܚܐ ܐܠܗܐ ::
ܫ ܫܠܡܐ ܢܗܘܐ ܥܡܟܝ ܡܠܟܬܐ. ܘܫܝܢܐ ܘܫܘܒܚܐ ܕܡܪܢܐ.
ܘܢܘܗܪܐ ܕܝܠܟܝ ܢܬܪܒܐ. ܘܢܬܢܝܚܘܢ ܥܡ ܢܒܝܐ ::
ܬ ܬܫܒܘܚܬܐ ܠܡܫܝܚܐ. ܬܬܝܗܒ ܠܟܝ ܥܡ ܩܘܠܣܐ.
ܘܢܬܩܢܣ ܥܡ ܒܢܝܐ. ܘܢܐܡܪ ܡܠܟܐ ܐܡܝܢ ܘܐܡܝܢ ::

CXV.

ܒܥܠ ܥܕܬܐ. ܐܚܪܬܐ ܡܕܪܫܐ ܕܥܠ ܥܕܬܐ.

ܐ ܐܠܗܐ ܕܫܪܝ ܠܒܪܝܬܐ. ܫܪܝ ܠܡܠܟܘ ܘܐܬܬܩܢܗ. ܘܒܪܝܗ
ܡܢ ܕܝܢ ܕܠܘܬܗ. ܘܡܫܡܠܝܢ ܡܫܡܫܢܐ ܕܠܥܠ ::
ܒ ܫܪܝ ܥܡܗ ܕܒܪܝܬܗ. ܐܝܟ ܕܠܡܫܡܠܝܘ ܗܕܝܪܐ. ܘܫܪܝ
ܢܗܘܪܐ ܘܐܬܬܩܢ ܠܗ. ܠܡܠܟܘܬܐ ܚܕܬܐ ܘܠܥܠܡܐ ::

ܓ ܓܒܪܘ ܘܢܟܣܘ ܡܢ ܥܠܬܐ. ܡܛܠ ܐܝܟ ܡܣܟܢܘܬܐ. ܘܪܕܝ
ܠܥܠܡܐ ܡܫܒܚܢܘܬܗ. ܢܘܗܪܐ ܕܠܒܘܫ ܚܙܘ ::
ܕ ܕܡܢ ܥܡܗ ܠܐ ܫܒܩܗ. ܘܠܐ ܚܣܝܪܐ ܡܫܝܚܘܬܐ. ܘܢܩܦܐ
ܘܝܠܕܬ ܐܒܘܗܝ. ܘܝܠܕܗ ܒܡܠܬܗ ܡܫܬܒܚܬܐ ::
ܗ ܗܒܠܗ ܚܝܘܬܐ ܕܒܥܘܗ. ܘܐܢܘܢ ܠܗ ܢܗܘܐ ܕܒܝܬܗ.
ܘܐܦܐ ܕܐܟܐ ܕܗܘܝܢܗ. ܘܡܫܩܐ ܠܗ ܚܕܘܬܐ ܕܢܣܒܘܗ ::
ܘ ܘܗܘܐ ܕܡܫܟܢܐ ܚܝܬܐ. ܕܒܗ ܢܬܥܒܕܘܢ ܡܠܟܐ. ܫܝܢܐ
ܕܫܘܒܚܐ ܢܬܢܨܚܘܢ. ܘܢܬܩܝܡܘܢ ܕܡܫܡܫܢܝܬܐ ::
ܙ ܙܗܐ ܦܝܪܐ ܒܫܘܒܚܐ. ܡܫܒܚܐ ܕܐܒܘܗ ܒܢܝܫܘܬܐ ܘܢܬܒܣܡܘܢ
ܠܗ ܡܠܟܐ ܡܫܒܚܐ. ܗܘܝܐ ܚܝܐ ܕܢܦܫܬܐ ::
ܚ ܚܘܪ ܒܟܠܗ ܡܢ ܐܘܪܚܐ. ܘܚܙܝ ܠܐܠܗܐ ܒܠܒܠܗ.
ܒܝܫܝܬܐ ܕܢܚܘܪ ܐܬܬܢܝܚܘ: ܘܒܢܝܫܘܬܐ ܢܬܢܝܚܘܢ ::
ܛ ܛܒܐ ܘܦܝܐ ܘܡܫܒܚܬܐ. ܢܚܬ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܠܬܚܬ.
ܘܦܪܩ ܒܢܝܫܘܬܐ ܢܬܒܣܡ. ܒܢܝܫܐ ܘܫܒܝܐ ܘܡܫܝܚܐ ::
ܝ ܝܗܒܬܢ ܐܒܘܢ ܒܚܘܒܗ. ܘܝܗܒ ܒܢܝܐ ܠܐܬܝܐ. ܘܦܪܩ
ܡܢ ܫܝܘܠ ܘܡܘܬܐ. ܘܢܗܘܐ ܠܗ ܚܝܐ ܠܥܠܡܝܢ ::
ܟ ܟܠܗܘܢ ܥܡܐ ܕܐܪܥܐ. ܕܡܢ ܫܡܝܐ ܐܦ ܡܠܐܟܐ. ܐܝܟ
ܦܬܓܡܐ ܕܢܗܘܘܢ ܠܗ. ܡܫܒܚܝܢ ܠܗ ܒܩܠܐ ::
ܠ ܠܥܠܡܐ ܐܚܝܕ ܒܪܚܡܘܗܝ. ܘܡܛܠ ܒܪܚܡܘܗܝ ܐܝܟ ܐܒܘܢ.
ܒܐܝܩܪܗ ܐܝܟ ܕܟܘܪܣܝܐ. ܘܢܚܬ ܒܪܚܡܘܗܝ ܐܝܟ ܡܫܝܚܐ ::
ܡ ܡܢ ܫܡܝܐ ܠܥܘܡܩܐ ܕܢܚܬ. ܘܐܙܠ ܠܗ ܢܗܘܐ ܐܝܟ ܢܘܗܪܐ.
ܘܒܚܪ ܡܫܠܡܐ ܐܝܟ ܥܠܡܐ. ܕܢܗܘܐ ܐܝܩܪܐ ܠܫܡܝܢܝܐ ::
ܢ ܢܚܬ ܒܪܚܡܘܗܝ ܘܫܪܐ ܐܝܟ ܐܝܠܢܐ. ܘܫܩܠ ܘܫܒܩ ܐܝܟ ܐܦܪܝܢ.
ܠܝܘܒܠ ܕܝܢ ܢܬܒܪܟ. ܘܒܥܝܢܝ ܢܘܗܪܐ ܐܝܟ ܫܡܫܐ ::
ܣ ܣܓܝ ܢܦܫܐ ܡܛܠ ܢܦܫܗ ܐܝܟ ܕܢܫܒܚ ܠܗ ܐܢܫ. ܐܢܘܢ.
ܘܐܦ ܡܠܐܟܐ ܠܗ ܢܣܓܕܘܢ. ܘܠܥܠܡܝܢ ܘܠܐܚܪܢܐ ::
ܥ ܥܡܗ ܐܝܟ ܢܗܪܐ. ܘܢܫܒܚ ܡܠܟܘܬܗ ܐܝܟ ܫܡܝܐ. ܘܐܝܟ
ܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ ܡܫܒܚܝܢ. ܒܡܠܟܘܬܐ ܘܡܫܒܚܬܐ ::

ܦ ܦܠܓ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܒܐܪܥܐ . ܐܝܟ ܕܒܫܡܝܐ ܘܡܠܟܐ ܘܐܪܟܐ .
ܘܒܡܠܟܐ ܡܛܪܐ ܐܬܦܛܪܘܢ . ܘܫܪܝ ܫܘܠܛܢ ܐܒܗܘܗܝ ::
ܨ ܨܒܐ ܢܦܫܗ ܠܗ ܒܫܡܗ . ܘܐܫܪܐ ܡܠܟܗ ܒܡܫܝܚܘܬܗ .
ܘܝܗܒܘܢ ܩܘܕܫܐ ܡܢ ܒܝܬܗ . ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ ܡܢ ܦܐܪܘܬܗ ::
ܩ ܩܕܡܘܗܝ ܝܩܪܐ ܙܕܩܐ . ܫܒܚܬܐ ܥܡ ܬܫܒܘܚܬܐ . ܘܠܗܘܢ
ܒܢܝܗ ܥܠ ܐܬܪܐ . ܘܒܢܝܗ ܥܠ ܡܕܝܢܬܐ ::
ܪ ܪܘܚܢܝܐ ܝܗܒ ܠܟܠܗܘܢ . ܘܠܒܘܫܝ ܠܘܬ ܐܒܘܗܝ .
ܘܐܬܪܘܡܘ ܡܢܗ ܥܠ ܡܘܬܒܗ . ܒܝܬܐ ܕܐܠܗܐ ܠܥܠܡ ::
ܫ ܫܘܠܛܢ ܙܕܩܐ ܐܝܟ ܟܠܐ . ܘܒܡܘܬܒܐ ܩܘܕܫܐ ܕܒܝܡܝܢܐ .
ܘܐܝܟ ܡܠܟܐ ܡܫܒܚܐ ܠܥܠܡ . ܒܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠܐ ܐܠܗܘܬܗ ::
ܬ ܬܬܒܪܟ ܐܠܗܝ ܡܢܝ . ܒܟܠܝܘܡ ܩܠܐ ܕܬܘܕܝܬܐ . ܘܒܬܫܒܘܚܬܐ
ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ . ܒܟܠܗܘܢ ܬܘܕܝܬܐ ܕܡܫܝܚܘܬܗ ::
ܬ ܘܬܫܒܘܚܬܐ ܠܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ . ܠܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܠܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ .
ܡܢ ܥܠܡ ܘܥܕܡܐ ܠܥܠܡ . ܐܡܝܢ ܘܐܡܝܢ ::

CXVI.

ܫܘܪܐ ܕܡܘܬܒܐ ܕܩܫܝܫܘܬܐ .

ܐ ܐܝܬܝܐ ܕܐܬܬܣܝܡ ܒܚܫܐ . ܒܡܘܬܒܐ ܣܕܪܬ ܟܗܢܐ .
ܘܝܗܒ ܒܡܠܟܘܬܗ ܫܘܠܛܢܐ . ܠܫܠܝܚܐ ܕܪܘܚܐ ܘܠܢܘܗܪܐ ::
ܒ ܒܝܡܝܢܗ ܙܩܦ ܘܫܡܫܐ . ܒܝܕ ܠܩܫܝܫܘܬܐ ܫܪܪܐ .
ܘܐܫܪܝ ܒܗ ܚܝܠܐ ܫܠܝܚܐ . ܘܕܝܬܩܐ ܕܢܒܝܐ ܘܟܗܢܐ ::
ܓ ܓܠܝܐ ܕܪܘܚܗ ܗܘ ܕܒܗ ܒܪܐ . ܘܫܡܫ ܒܝܬܗ ܠܟܗܢܘܬܐ .
ܘܥܒܕ ܒܗ ܦܠܓ ܢܗܝܪܐ . ܒܝܬ ܡܠܟܐ ܘܟܗܢܐ ܥܠܡ ܢܗܘܪܐ ::
ܕ ܕܠܐ ܡܫܡܥܐ ܘܠܐ ܒܪܐ . ܢܦܩܘܢ ܐܝܟ ܥܒܕܐ ܕܒܪܐ .
ܘܢܬܒܢܘܢ ܒܒܝܬ ܕܟܗܢܐ . ܐܝܟ ܐܝܠܝܢ ܦܐܪܐ ܗܝܕܝܢ ::
ܗ ܗܕܪܐ ܘܡܫܝܚܐ ܘܐܒܪܐ . ܢܟܝܐ ܐܝܟ ܣܘܪܟ ܠܥܠܡܐ . ܘܝܗܒ
ܠܗ ܢܦܫܐ ܡܥܠܝܐ . ܕܡܥܠ ܐܢܫ ܦܐܪܐ ܒܣܝܡܐ ::

ܘ ܘܐܝܟ ܕܒܝܬ ܠܒܝܬܐ ܒܥܒܪܐ . ܘܢܛܠܩܗ ܒܫܢܝܐ ܕܠܘܬܐ .
ܢܬܟܪ ܡܢ ܡܫܟܢܐ ܘܟܪܐ . ܘܡܢ ܗܘܢܐ ܕܚܝܐ ܫܡܝܐ ::

ܙ ܙܒܢܘ ܢܛܥܡܘܢ ܡܘܬܐ . ܐܝܟ ܢܚܝܬܐ ܘܡܘܬܝܐ ܘܫܘܪܐ .
ܘܠܐ ܢܗܘܐ ܠܟ ܕܡܫܝܚܐ . ܘܠܐ ܕܥܠܝܡܐ ܘܡܥܠܝܐ ::

ܚ ܚܝܠܘ ܢܗܘܘܢ ܠܟ ܒܥܒܪܐ . ܘܢܫܬܘܩ ܠܟ ܢܘܦܝ ܥܠܝܬܐ .
ܘܢܬܕܠܠ ܒܥܠܝ ܢܗܘܐ . ܒܠܠܠܬܐ ܘܒܢܝܘܬܐ ܘܫܒܝܐ ::

ܛ ܛܥܘܬܐ ܕܬܠܬܐ ܥܢܝܘܬܐ . ܘܙܒܢܐ ܒܡܘܒܠܐ ܡܢܗܘܢ .
ܬܫܡܠܝ ܕܡܢܬܐ ܐܝܟܢܐ ܘܫܪܐ . ܡܟܒܪܝ ܐܝܟ ܕܒܗܘܐ ::

ܝ ܝܡܡܝܢ ܕܐܝܠܢ ܒܗܘܐ . ܕܫܡܥܢ ܟܠ ܡܡܠܠ ܒܘܒܪܐ .
ܗܢ ܟܝܢ ܟܠܡܝܢ ܒܥܪܐ . ܘܡܬܗܪܝ ܐܝܟ ܥܘܦܐ ܢܗܘܐ .

ܟ ܟܠܝܠܝ ܢܗܘܐ ܠܡܘܒܠܘܬܐ . ܘܢܛܠܐ ܕܡܘܒܠܐ ܘܐܝܩܪܐ . ܒܗܘ
ܢܦܩ ܬܘܩܢܐ ܒܥܠܬܐ . ܐܝܟ ܕܒܝܬ ܫܡܫܐ ܡܢܗܝܪܐ ::

ܠ ܠܗܘܢ ܡܬܟܢܫܝܢ ܕܠܐ ܟܠܝܐ . ܘܡܬܩܝܡܝܢ ܕܠܐ ܦܫܪܐ . ܬܗܘܐ
ܬܘܬܦܘܬܐ ܘܡܫܪܝܐ . ܒܗܢ ܚܘܒܠܝܢ ܗܘ ܐܠܗܐ ::

ܡ ܡܫܡܫܝܢ ܢܗܘܐ ܡܡܠܟܐ . ܘܬܫܡܐ ܒܗ ܘܒܝܬ ܡܠܐ . ܘܢܫܬܒܚ
ܡܠܟܝ ܒܗ ܕܒܝܬܐ . ܘܒܗ ܐܬܚܒܠܬ ܘܚܝܝܬܐ ::

ܢ ܢܗܘܐ ܠܟ ܕܒܚܐ ܘܥܕܬܐ . ܒܗܢ ܟܠܢܫܐ ܠܟܬܒܐ . ܘܬܗܘܐ
ܒܗܦܟܐ ܡܟܡܠܬܐ . ܒܗ ܡܬܟܬܫܬ ܕܠܐ ܠܟܕܐ ::

ܣ ܣܘܦܗܘܢ ܢܗܘܐ ܦܫܪܐ . ܘܫܘܦܪܗܘܢ ܠܥܠܡܝܢ ܬܗܘܐ . ܘܬܒܠܘܥ
ܣܘܪܚܢ ܦܘܪܫܢܐ . ܘܦܪܝܫܘ ܢܗܘܐ ܦܪܝܫܐ ::

ܥ ܥܡ ܥܘܕܢܐ ܕܬܒܝܒ ܒܫܡܝܐ . ܘܒܐܪܢܐ ܕܟܠܗ ܘܦܩܘܕܗ ܐܝܪܐ .
ܦܬܡ ܫܦܝܠ ܕܐܒܪܐ . ܝܬܡܢܐ ܡܬܡ ܥܠܝ ܢܗܘܐ ::

ܦ ܦܝܪܘ ܕܝܢ ܢܗܘܐ ܠܡܝܬܐ . ܡܢ ܫܡܫܐ ܦܢܐ ܢܡܠܝܐ .
ܡܬܪܝܡ ܡܢ ܟܠܐ ܫܘܡܪܐ . ܦܝܚܬܐ ܐܘܪܝܢ ܘܫܟܪܐ ::

ܨ ܨܒܝܢܘ ܢܗܘܐ ܠܢ ܫܘܪܐ . ܘܫܒܝܚܐ ܕܟܐ ܠܒܪܐ . ܘܠܐ
ܬܬܕܐ ܡܢ ܫܘܒܚܪܐ . ܫܒܝܠܐ ܠܫܒܝܠܐ ܘܫܡܫܐ ::

ܩ ܩܘܝܡܐ ܕܫܡ ܡܢ ܫܡܝܐ . ܘܠܠܫܢܝ ܐܠܦ ܫܡܝܐ . ܢܗܘܐ
ܠܟܘ ܕܟܝܗ ܫܘܠܛܢܐ . ܘܫܘܒܚܗ ܪܒܐ ܢܣܒܪ ::

ܚ ܢܦܫܐ ܕܐܝܬ ܒܥܘܬܪܐ . ܘܡܫܘܪܐ ܕܓܘܫܡܐ ܘܡܫܪܐ . ܘܢܘܗܪܐ ܢܫܠܐ
ܘܡܫܒܚܬܐ . ܡܫܒܚܝܢ ܫܡܝܢ ܘܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ::
ܛ ܡܠܟܐ ܗܘ ܕܡܥܒܪܐ ܚܝܠܐ . ܕܢܦܩ ܡܢ ܟܠ ܐܝܟ ܡܥܢܝܢܐ .
ܘܢܦܩ ܡܢܗ ܢܘܗܪܐ . ܘܐܝܩܪܐ ܕܐܦܐ ܕܡܫܝܚܐ ::
ܝ ܐܢܫ ܡܫܒܚܐ ܡܫܘܪܐ . ܘܬܘܕܝܬܐ ܡܢ ܟܠ ܥܡܡܐ . ܠܟܘܢ
ܫܒܚܐ ܕܐܦܐ ܕܡܪܝܐ . ܘܬܫܒܘܚܬܗ . ܐܡܝܢ ::

CXVII.

ܫܘܪܐ ܕܡܘܬܒܐ ܕܥܠ ܬܫܡܫܬܐ .

ܐ ܐܢܐ ܐܝܟܢܐ ܢܬܠܐ . ܫܘܪܐ ܘܢܘܫܐ ܡܢܫܡܥܬܐ . ܒܝܕ ܬܫܒܘܚܬܐ
ܠܟܘܢ ܡܠܐܟܐ . ܕܒܗ ܡܫܬܡܫܝܢ ܡܠܐܟܐ ::
ܒ ܫܘܪܐ ܕܡܠܟܐ ܠܐܠܗܐ ܐܪܝܡ . ܘܡܝܬܪܐ ܬܫܒܘܚܬܗ ܡܢܗ ܘܡܢܗ .
ܠܐܠܗܐ ܡܫܡܫܝܢ ܢܥܒܕܘܢ ܥܠ ܢܦܫܬܐ ܠܗ ܕܝܢ ::
ܓ ܫܒܝܪܐ ܕܠܒܘܫܗ ܢܟܒܝ ܐܪܥܐ . ܘܡܬܬܠܝܢ ܢܦܫܗ ܕܝܢ
ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ ܫܡܝܫܬܗ ܐܡܝܢ . ܘܬܫܒܘܚܬܐ ܠܡܠܟܐ ܡܠܟܝܢ .
ܕ ܕܝܠܐ ܕܡܢ ܡܠܟܐ ܢܫܬܡܫ . ܘܥܠ ܗܘ ܕܡܠܟܗ ܢܫܬܡܫ .
ܠܡܠܟܐ ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ ܢܝܢ . ܘܠܡܠܐܟܐ ܗܢܘܢ ܘܐܦ ::
ܗ ܢܡܠܟܗ ܬܠܡܝܕܐ ܕܝܠܗ . ܘܡܠܟܐ ܠܗ ܡܠܟܐ ܕܢܦܫܗ .
ܫܘܪܐ ܠܡܠܟܐ ܘܡܠܟܘܬܗ . ܘܡܠܟܘܬܐ ܢܦܫܗ ܠܢܦܫܗ ::
ܘ ܘܐܝܟ ܕܢܦܫܗ ܐܬܢܦܫܬ . ܘܢܫܡܫܬܐ ܐܬܢܦܫܬ :
ܘܢܫܬܒܚ ܐܫܡܥܬܗ ܫܡܝܐ ܡܪܝܐ : ܢܫܡܠܐ ܫܘܪܐ ܕܝܠܗ ܢܫܡܥ ::
ܙ ܢܦܫܗ ܠܡܪܘܡܐ ܢܫܬܪܐ . ܐܘ ܕܫܪܐ ܫܡܝܢ ܐܬܪܐ . ܘܡܢ
ܡܪܘܡܐ ܠܐ ܢܫܬܪܐ . ܐܘ ܕܠܡܠܟܘܬܐ ܠܐ ܢܦܠ ::
ܚ ܡܠܟܐ ܕܡܢ ܫܡܝܐ ܢܘܗܪ ܢܦܫ . ܘܫܡܫܐ ܐܬܚܙܝ ܘܢܦܫ .
ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ ܫܘܪܐ ܘܐܦܝܫ . ܘܬܘܕܝܬܐ ܘܫܡܥܐ ܠܗ ܐܫܬܡܥ :
ܛ ܢܦܫܬܝ ܫܡܫܘܗ ܐܬܚܙܝ . ܡܠܟܘܬܐ ܢܫܡܫ ܠܗ ܐܝܩܪܗ .
ܡܢܗ ܚܝܠܐ ܕܫܡܫܐ ܐܬܚܙܝ . ܘܡܠܟܘܬܐ ܠܐܠܗܐ ܐܬܩܪܝ ::

ܡܗ̄ ܬܬܥܝܪܘܢ ܒܐܪܥܐ ܐܢܫܐ . ܘܪܓܢܗ ܐܝܟ ܚܠܐ ܐܡܪܐ . ܘܡܢ ܟܠܗܘܢ
ܣܦܝܪܗ ܐܡܪܐ . ܘܠܚܡܘܨܐ ܕܐܦܝܗ ܢܘܪܐ ::
ܡܘ̄ ܡܛܠܐ ܕܟܠ ܢܦܫܗ ܚܒܝܒ . ܘܡܫܡܫܝܢ ܡܐܢܐ ܠܗ ܐܚܪܝܢ .
ܘܟܠ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܠܗ ܣܓܕܝܢ . ܘܪܒܐ ܕܠܐ ܡܬܟܪܙ ::
ܡܙ̄ ܠܗܘܢ ܡܫܡܥܝܢ ܢܗܘܪܐ . ܘܦܘܪܩܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܢܦܫܢ :
ܘܟܠܒܝܢ ܡܘܬܐ ܢܬܒܠܥ . ܘܚܝܘܬܐ ܠܐ ܢܬܡܢܥ ::
ܡܚ̄ ܡܢ ܡܠܟܐ ܕܪܘܚܐ ܒܐܪܥܐ ܠܢ . ܠܒܪܝܬܐ ܠܗ ܠܟܠܗܝܢ .
ܚܝܐ ܠܐܦܝܢ ܐܦ ܡܢܗ . ܘܡܢܗ ܡܘܬܐ ܠܟܠܗ ܘܟܠܗܝܢ ::
ܡܛ̄ ܢܣܒ ܠܟܠܗ ܘܠܒܫܗ . ܐܢܬܘܢ ܐܚܝܢܐ ܘܢܦܫܢ . ܘܚܝܠܐ
ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ ܘܠܗ . ܢܬܥܒܕܘܢ ܠܟܠܗܘܢ ܢܦܫܬܢ ::
ܢ̄ ܫܒܪܐ ܕܟܠܡܐ ܐܝܟ . ܡܫܝܚܐ ܘܐܢܐ ܠܗ ܢܒܥܐ .
ܠܗ ܕܠܝܬ ܡܫܡܫܢ ܡܕܐܪ . ܘܟܠ ܡܢܗܘܢ ܠܟܠܗܘܢ ܡܪܝܡ ::
ܢܐ̄ ܠܠܒܝ ܡܪܝܐ ܕܟܠ ܥܡܗ . ܘܡܫܡܫܝܢ ܠܗ ܐܢܫܐ ܐܝܟ .
ܡܫܬܘܕܝܢ ܕܠܐ ܡܬܕܪܟܝܢ . ܐܝܟ ܠܟܠܗ ܡܫܠܡܝܢ ܘܫܠܡܐ ::
ܢܒ̄ ܦܪܘܩܐ ܐܝܟ ܐܕܡܐ ܐܚܝܕ . ܘܐܢܬܘܢ ܥܡܗ ܡܫܡܫܝܢ ܒܗ .
ܘܠܝܫܢܐ ܡܫܒܚܢܐ ܫܒܚܝܢ . ܕܠܝܘܡܢܐ ܡܬܩܕܫܝܢ ::
ܢܓ̄ ܕܠܒܝ ܘܠܒܝܗ ܢܦܫܝ . ܘܢܦܫܗ ܘܡܕܢܚܗ ܢܫܒܚ .
ܘܠܫܡܗ ܦܘܪܩܢܐ ܢܒܥܐ . ܘܡܢ ܡܪܢܐ ܠܐ ܢܬܟܠܐ ::
ܢܕ̄ ܡܘܗܒܬܗ ܫܡܝܐ ܢܫܬܒܚ . ܘܐܝܟ ܢܒܝܐ ܢܬܒܣܡ . ܘܡܠܟܐ
ܢܫܬܒܚܘܢ . ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܒܠܒܐ ܫܪܝܪܐ ::
ܢܗ̄ ܘܡܫܡܫܝܢ ܚܝܠܐ ܠܗ ܢܦܠܘܢ . ܘܡܢ ܟܠ ܡܫܒܚܝܢ ܠܟܠܗܘܢ .
ܘܡܠܐܟܐ ܚܝܠܐ ܘܐܠܗܐ . ܡܫܡܫܝܢܗ ܡܪܘܡܐ ܘܫܦܝܪ ::
ܢܘ̄ ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܡܫܝܢ ܠܐ ܡܬܟܠܝܢ . ܘܡܠܐܟܐ ܕܫܡܝܐ ܠܐ ܡܬܟܠܝܢ .
ܘܟܠܗܘܢ ܥܡܗ ܡܫܒܚܝܢ . ܫܡܗ ܠܟܠܗܘܢ ܕܒܪܗ ܫܦܝܪ ::
ܢܙ̄ ܠܐܪܥܐ ܠܐ ܡܬܬܕܪܟܐ ܢܦܫ ܠܐܠܗܐ ܠܡܪܘܡܐ . ܘܟܠܗ
ܡܫܒܚܝܢ ܡܫܡܫܝܢ . ܡܢ ܟܠܐ ܡܫܒܚܝܢ : ܐܡܝܢ ::

CXVIII.

ܐܚܪܬܐ ܕܥܠ ܡܣܟܢܐ.

ܠܡܣܟܢܐ ܚܕ ܙܕܝܩ. ܡܬܚܫܒܘܬܐ ܗܘܬ ܐܦܝܣ. ܡܢܐ
ܢܐܡܪ ܐܦ ܢܥܒܕ. ܘܐܚܕ ܢܚܘܪ ܘܢܦܩ :: ܘܢܦܫܗ ܐܡܠ
ܗܘܐ ܕܪܚܡ. ܡܚܫܒܬܐ ܡܣܬܪܩܢ ܐܢܘܢ. ܘܐܡܪ ܡܛܠ
ܐܙܕܝܢ. ܕܗܟܢܐ ܗܘܐ ܒܣܘܓܐ ܘܐܦܝܣ :: ܡܣܟܢܐ ܗܘܐ ܗܘ
ܕܐܬܢܝܚ. ܘܡܢ ܡܪܘܡܝܗ ܕܣܘܓܐ ܐܪܝܡ. ܡܛܠ ܗܢܐ ܐܦ
ܥܒܕ. ܒܪܘܚܐ ܕܣܘܓܐ ܐܬܦܢܝ :: ܐܦ ܗܢܐ ܢܣܒ ܘܢܦܝܣ.
ܡܛܠ ܢܦܫ ܕܝܠܗ ܦܐܝ. ܘܡܢ ܬܘܡܟܠܐ ܢܬܕܘܢ. ܡܛܠ
ܕܠܐ ܢܥܒܕ ܘܢܪܓܫ :: ܒܡܘܬܐ ܕܪܒܐ ܢܬܕܢܚ. ܢܣܒ ܘܢܦܘܩ
ܐܦ ܢܬܦܝܣ. ܡܛܠ ܢܒܥܐ ܠܡܪܬܚ. ܘܪܓܫܐ ܘܡܠܟܐ ܢܦܩܘܢ ::
ܒܣܘܓܐ ܕܩܢܝ ܡܬܕܢܚ. ܡܛܠܗ ܠܗܘܢ ܐܦ ܢܥܒܕ. ܡܛܠ
ܦܪܘܫܘܬܐ ܢܬܕܢܚ. ܡܛܠܗܘܢ ܢܣܒ ܘܢܦܩ :: ܘܢܦܫ ܬܘܕܝܬܐ
ܘܫܘܦܪ. ܠܗܘ ܕܡܢ ܒܝܬܐ ܡܬܕܢܚ. ܡܛܠܬܐ ܕܐܬܐ ܘܕܢܚ.
ܢܘܪܐ ܒܝܬܗ ܒܣܘܓܐ ܘܦܝܣ.

CXIX.

ܐܚܪܬܐ ܕܥܠ ܡܣܟܢܬܐ.

ܡܛܠ ܕܝܢ ܠܗܝ ܡܣܟܢܬܐ. ܢܣܒܐ ܘܢܐܡܪ ܒܥܠܡܐ.
ܘܢܬܢܘܢ ܒܪܬܗ ܠܡܟܠܬܐ ܕܬܗܘܐ ܒܠܒܘܫ ܡܣܟܢܘܬܐ :: ܒܥܠܝܠ
ܕܐܣܒܪܗ ܒܢܦܫܬܐ. ܘܦܪܩܗ ܒܥܠܐ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ. ܘܐܫܟܚ ܕܡܟܠܗ
ܡܝܬܘܬܐ. ܘܐܬܚܒܪܬ ܡܢܗ ܦܪܘܫܘܬܐ :: ܘܕܘܒܪܐ ܕܗܘܬ ܡܟܠܬܐ.
ܘܢܦܩܬ ܒܚܘܒܐ ܕܦܪܘܫܘܬܐ. ܘܗܘܐ ܚܠܦ ܡܣܟܢܘܬܐ. ܡܛܠܬܐ
ܒܚܘܒܐ ܕܚܝܘܬܐ :: ܢܣܒܐ ܕܝܢ ܗܝ ܡܙܝܢܬܐ. ܒܪܘܚܐ ܗܘܬ ܗܘܬ
ܐܡܝܢܬܐ. ܘܡܬܚܪܝܢ ܠܘܬ ܦܪܘܫܘܬܐ. ܘܡܛܠܬܐ ܘܠܡܣܟܢܬܐ ::

ܘܐܫܬܘܕܝ ܠܒܝܫܘܬܐ . ܕܥܠ ܦܘܩܕܐ ܕܡܪܝܐ . ܦܪܘܩܢ ܕܝܢ
ܘܫܠܗ ܦܢܝܬܐ . ܡܫܡܪܢ ܡܠܟܐ ܫܡܝܢܝܬܐ ܀ ܘܦܢܝ ܕܢܝܚ
ܠܒܪܝܬܐ . ܘܐܢܘܢ ܐܝܟ ܡܫܡܫܢܝܬܐ . ܢܢܝܚ ܐܦ ܠܟܢ ܒܪܝܫܘܬܐ .
ܢܚܙܘܢ ܐܦ ܠܟܢ ܒܐܝܠܝܬܐ ܀ ܢܦܪܘܩ ܢܦܫܢ ܡܢ ܚܘܒܝܬܐ .
ܘܢܬܬܢܝܚ ܥܡ ܙܕܝܩܐ . ܘܢܗܘܐ ܒܠܚܘܕ ܫܡܝܢܝܬܐ . ܠܡܠܟܐ
ܠܡܫܝܚܐ ܕܫܘܒܚܐ ܀ ܘܐܫܬܘܕܝ ܕܡܘܬܝܬܐ . ܟܠ ܕܡܫܬܥܝܢ
ܘܐܬܕܟܪ ܥܠܝܗ . ܢܗܘܘܢ ܠܟܢ ܥܡܢ ܘܥܡܗ . ܘܢܗܘܘܢ ܠܒܠܥܐ
ܘܥܡܗܬܐ ܀ ܘܟܠܗܘܢ ܐܝܟܢܐ ܕܡܠܝܬܐ . ܕܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ ܒܫܡܝܐ .
ܢܬܠܝܢ ܟܠ ܡܫܡܫܢܝܬܐ . ܠܟܠܗܘܢ ܢܘܗܪܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܀ ܘܢܫܝܚ
ܡܫܝܚܐ ܠܥܘܕܝܐ . ܠܟܠܗܘܢ ܕܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ . ܕܐܝܟ ܠܟܠܗܘܢ
ܥܠ ܥܡܝܐ . ܢܢܝܚ ܠܟܠܗܘܢ ܡܠܟܘܬܐ ܀ ܠܡܠܟܐ ܠܟܠܗܘܢ
ܕܫܡܝܐ . ܘܐܦ ܘܐܝܟ ܒܥܝܪܘܬܐ .

CXX.

ܡܘܬܒܐ ܕܟܠ ܝܘܡܐ .

ܠܟ ܠܟܝ ܕܗܕܝܪ ܡܢܟ ܡܘܡܪܝܢ . ܘܡܫܒܚܝܢ ܠܚܘܕ ܥܠ
ܡܘܟܣܝܢ . ܕܗܘܝܘ ܘܐܬܘ ܡܢ ܢܣܝܡܝܢ . ܘܡܫܬܠܡܝܢ ܡܢܗܘܢ
ܡܘܡܪܝܢ ܀ ܘܣܝܡܝܢ ܠܟ ܡܢ ܡܪܝܡܝܢ . ܟܠ ܚܕܐ ܡܢܟ
ܫܡܝܢܝܢ . ܠܡܪܢܐ ܢܟܕܐ ܡܢܟ ܒܫܡܝ . ܘܢܫܬܘܢ ܠܟܬܒܗ ܥܠ
ܐܒܪܝܢ ܀ ܡܢܟ ܙܟܐ ܘܥܠ ܡܘܡܣܝܢ . ܘܠܐ ܢܥܠܐ ܡܟܠܟܪܝܢ ܀
ܘܠܚܙܝܠܘ ܠܗܘܢ ܥܠ ܡܠܝܠܝܢ . ܘܢܦܩ ܠܟܠܗܘܢ ܥܠ ܐܡܠܝܢ ܀
ܢܦܪ ܡܟܠܗܘܢ ܥܠ ܩܬܪܝܢ . ܢܪܡܘܢ ܡܟܠܗܘܢ ܥܠ ܕܪܓܝܢ .
ܘܒܚܝܠ ܥܠ ܕܪܘܪܝܢ . ܕܢܣܝܡܝܢ ܘܡܬܪܘܕܝܢ ܀ ܘܢܗܘܐ ܡܪܢܐ
ܡܢܟ ܪܒܝܢ . ܡܟܪܙܢܐ ܡܢܟ ܠܗܕܝܪܝܢ . ܠܟܬܒܐ ܐܝܟܢ ܕܡܫܝܚܝܢ .
ܡܠܟܘܬܐ ܕܠܟ ܡܥܪܝܢ ܀ ܡܠܟܘܬܐ ܕܠܟ ܡܫܠܝܢ . ܘܠܠܟܠܝܟܐ
ܕܫܡܝܢ ܡܥܢܝܢ . ܘܠܟܠܟܠܐ ܕܝܗܘܢ ܠܡܫܠܝܢ . ܡܠܝܟܐ ܕܢܡܟ
ܐܬܟܠܝܢ ܀ ܢܗܘܐ ܐܠܗ ܡܢܟ ܐܝܠܝܢ . ܘܠܡܟܪܘܢ ܡܢܟ ܗܘܡܝܢ .

ܘܣܦܪ ܡܫܝܚܐ ܥܡܗ ܒܐܪܥܐ. ܘܡܥܒܕܝܢ ܐܦ ܢܦܫܬܢ ::
ܠܥܒܕܐ ܗܢܐ ܕܒܗ ܡܬܚܙܝܢ. ܡܛܠ ܕܠܐ ܥܡܗ ܠܫܡܝܢ.
ܢܦܪܐ ܫܦܝܪ ܥܠ ܓܡܠܝܢ. ܢܦܠܘܢ ܒܗ ܥܠ ܓܘܫܡܝܢ :: ܢܬܒܪܟ
ܒܗ ܥܠ ܡܘܡܝܢ. ܢܬܦܪܣ ܒܗ ܥܠ ܡܪܘܡܝܢ. ܫܘܒܚܐ
ܕܙܒܢ ܥܡܗ ܡܘܒܠܝܢ. ܡܫܝܚܐ ܕܝܢ ܡܪܘܡܐ ܕܡܘܕܝܢ :: ܢܦܠ
ܟܠ ܥܠ ܐܦܝܘܗܝ. ܟܠ ܕܐܬܐ ܕܢܦܠ ܢܦܠ ܕܐܬܝܢ. ܘܢܬܦܪܣ
ܡܘܗܒܐ ܥܡܗ ܡܘܗܒܝܢ. ܬܘܕܝܬܐ ܥܡܗ ܠܥܠܡܝܢ :: ܠܐܒܐ ܕܐܬܝܢ
ܥܠ ܗܘܝܢ. ܘܠܒܪܐ ܕܢܗܘܐ ܥܠ ܢܦܫܬܢ. ܘܠܪܘܚܐ ܡܘܕܝܐ
ܠܕܪ̈ܕܪܝܢ. ܗܫܐ ܘܒܟܠܙܒܢ ܘܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ.

CXXI.

ܬܫܥܝܬܐ ܕܦܪܣܝܢ ܥܠ ܟܠܒܬܐ
ܚܒܝܒܘܬܐ ܕܟܠܒܐ ܠܡܪܗ ܥܠ ܦܪܘܫܘܬܐ.

ܓܒܪܐ ܚܕ ܗܘܐ ܦܪܣܝܐ. ܘܚܡܬܐ ܕܟܠܒܐ ܦܪܝܫܬܐ.
ܘܐܬܟܢܫܘ ܠܗ ܐܢܫܐ. ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ ܕܢܦܫܐ ܠܡܠܟܐ :: ܗܘ ܟܠܒܐ
ܕܡܪܝܗ ܗܘܐ. ܘܚܕܐ ܕܡܘܕܥܐ ܐܢܫܐ ܗܘܐ. ܘܡܢ ܦܪܝܫܘܬܐ ܕܒܗ
ܗܘܬ. ܢܦܫܐ ܠܗ ܘܠܟܠܒܬܗ ܗܘܬ :: ܒܬܪ ܗܠܝܢ ܡܢܫܐ ܠܗ.
ܠܗܘ ܟܠܒܐ ܕܡܪܝܗ ܗܘܐ. ܘܐܬܐ ܫܦܝܪ ܠܡܣܒܠܗ. ܢܫܦܠ
ܕܢܦܫܐ ܠܡܠܟܐ :: ܘܗܘܐ ܡܠܟܐ ܒܫܒܝܠܗ. ܠܡܦܠܚܘ ܕܐܪܐ ܢܦܫܝ
ܘܐܬܚܙܝ ܥܠܘܗܝ ܡܢ ܢܦܫܐ. ܐܦ ܦܠܓܐ ܡܢܗ ܡܢܬܐ :: ܘܗܘܐ ܚܕܢܐ
ܒܫܒܝܠܗ. ܠܦܠܚܘܬܐ ܕܠܐ ܡܘܬܒܐ. ܘܐܬܚܙܝ ܥܠܝܗ ܠܝܩܪܐ.
ܡܢܗܘܢ ܥܠܘܗܝ ܘܐܬܬܩܪܒܘ :: ܘܗܘܐ ܗܘܐ ܫܒܝܐ ܗܢܐ. ܟܕ ܗܘܐ ܟܠܒܐ
ܕܡܬܦܠܚܝܢ. ܗܘ ܓܝܪ ܡܫܦܪܐ ܕܒܪܢܐ. ܗܘܐ ܕܝܢ ܕܐܬܚܙܝ ܗܘܐ ::
ܘܡܢ ܫܟܝܒܐ ܗܘܐ. ܠܫܦܝܪܐ ܕܢܦܠܬܗ : ܕܐܬܚܙܝܘܗܝ ܦܪܫܢ
ܟܠ ܕܫܡܥ. ܘܢܦܠܐ ܗܘܐ ܥܠܝܗ ܠܝܩܪܐ :: ܘܗܘܐ ܟܠܒܐ ܕܒܗ
ܡܦܠܚ. ܟܕ ܗܘܐ ܟܠܒܐ ܕܢܦܠܘܗܝ. ܕܒܗ ܟܠܗ ܗܘܐ ܦܪܣܐ
ܢܦܫܐ. ܘܐܬܚܙܝ ܠܥܠܡܐ ܡܢ ܢܦܫܗ. ܘܗܘܐ ܐܦܢܝ ܗܢܐ. ܟܕ

ܘܡܝܬܪܬܐ ܕܪܒܢ ܕܘܝܕ . ܡܫܘܚܘ ܡܠܟܐ ܘܢܒܝܐ . ܒܫܘܒܚܐ ܕܥܠ
ܡܠܟܘܬܐ : ܗܘܐ ܦܘܪܩܢܐ ܕܐܡܬܝ . ܠܒܪܢܫܐ ܢܥܒܕܘܢ ܕܢܚܘܢ .
ܘܥܘܗܕܢ ܕܐܚܘܬܐ ܥܠܝܡܘܬܗ . ܘܐܝܟ ܡܠܟܐ ܚܕܝܬ ܡܫܝܚܘܬܗ ::
ܗܘܐ ܦܘܪܩܢܐ ܕܐܡܬܝ . ܠܒܢܝܐ ܕܥܠܡܐ ܫܘܝܘܝ . ܘܡܬܦܢܝܢܘܬܐ
ܢܟܣܝܐ . ܕܥܡܠܝܢ ܡܠܟܐ ܡܬܥܬܕܝܢ :: ܗܘܐ ܢܦܫܗ ܕܡܠܟܐ .
ܠܗܘ ܕܒܥܬܗܝܢ ܕܐܬܢܨܚܘܢ . ܡܢ ܒܢܝܐ ܕܗܘܘ ܢܨܚܐ . ܘܟܪܗܝ
ܫܦܝܪܐ ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ :: ܕܡܢ ܒܛܢܐ ܕܐܒܝܗܘܢ . ܠܗܘܢ ܕܥܢܝܐ
ܘܡܚܠܝܐ . ܡܦܪܢܣܢ ܕܟܠܐ ܡܫܘܚ ܗܘܐ . ܘܩܝܡܢ ܗܘܐ ܠܗ
ܐܘܟܠܐ :: ܗܢܐ ܒܥܢܝ ܗܘ ܐܘ ܫܦܝܪ . ܘܗܢܐ ܚܝܐ ܕܢܦܝܩ ܗܘ
ܚܘܫܒ . ܡܫܝܚܐ ܕܥܠܡܝ ܡܢ ܥܠ ܕܘܝܕ . ܒܡܠܟܘܬܗ ܢܛܘܪ
ܒܚܫܒܢ :: ܐܝܟ ܕܐܬܦܢܝܢ ܐܢܘܢ . ܕܚܝܐ ܘܢܘܗܪܐ ܘܢܬܒܣܡ .
ܢܥܘܠ ܡܢ ܒܠܫܢܐ . ܘܡܢܘܬܗ ܠܘܬ ܢܬܝܠܐ :: ܐܝܟ ܕܗܘܬ
ܒܗܘܢ ܟܠܡܐ . ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܢܟܬܒ ܐܘܪܚܐ . ܗܟܢܐ ܒܟܠܗ
ܢܗܘܐ . ܢܕܥ ܒܫܘܒܚܐ ܕܠܐ ܢܫܟܚ :: ܐܝܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܠܐ ܢܦܠ .
ܢܬܚܠܛܢ ܡܫܝܚ ܘܐܚܝܗ . ܟܠܗܝܢ ܐܢܐ ܢܟܪ ܒܡܠܟܘܬܝ . ܐܡܪ
ܗܘܝ ܠܥܒܕܐܝܬܗܘܢ :: ܒܝܕ ܒܟܠ ܕܚܝܢ ܒܗ . ܘܒܪܝܟܝܢ
ܐܦ ܠܡܠܟܘܬܗ . ܘܢܬܒܪܟܘܢ ܒܗ ܥܠ ܒܪܝܬܐ . ܐܝܟ ܒܫܡܗ
ܕܐܝܬܘܗܝ ܒܐܢܐ :: ܠܐ ܢܫܬܒܩ ܒܒܪ ܐܢܫ . ܠܐ ܕܒܪܗ ܐܦ ܠܐ
ܕܒܟܝܢ . ܘܐܟܠܐ ܕܒܪ ܘܒܥܪܐ . ܗܟܢܐ ܕܡܠܟܝܢ ܐܢܘܢ ܠܐܠܗܐ ::
ܡܒܝܬ ܦܘܪܩܢܐ ܕܒܥܕܢܝ . ܘܒܫܡܗ ܘܒܟܠܗܘܢ ܠܡܠܟܘܬܗܘܢ . ܘܥܡܗ
ܠܟ ܦܬܐ ܕܝܡܐ . ܘܥܕܡܐ ܠܟܠܗܝܢ ܕܐܪܥܬܐ :: ܒܝܘܡܘܗܝ ܗܟܝܠ
ܢܦܪܘܚ . ܐܪܙܐ ܒܝܬܐ ܕܫܝܕܘܗܝ . ܕܥܡܡܐ ܒܫܡܗ ܗܢܐ .
ܠܪܘܡܗ ܕܫܡܝܐ ܗܢܐ :: ܘ ܡܫܝܚܐ ܫܡܝܐ ܡܛܠ . ܘܡܫܡܫܢܐ
ܕܡܠܟܐ . ܒܟܠ ܝܘܡܐ ܡܫܒܚܝܢ . ܒܝܕ ܡܪܝܐ ܠܐܠܗܐ ܒܫܡܗ ::

CXXII.

Carmen super infirmo poenitenti.

ܡ ܡܢܘ ܐܝܟܢܐ ܡܬܒܘܣܡܐ . ܚܘܒ ܟܠ ܚܛܘܝ ܪܒܐ . ܕܚܛܗܘܗܝ
ܥܡܗܘܢ . ܕܟܠܗ ܪܚܡܐ ܘܫܒܚܗ ܠܗ ܐܠܗܐ ::
ܐ ܐܘ ܡܪܝܐ ܘܐܠܗܐ . ܕܡܬܒܪܟܘ ܫܡܝܐ . ܫܡܥ ܒܥܘܬܝ
ܘܒܢܝܢܐ . ܠܒܢܝܢܗܘܢ ܕܫܒܚܗ ܠܗ ܐܠܗܐ ::
ܒ ܒܡܫܟܢܟ ܒܪ ܢܦܫܐ . ܘܥܘܒܝ ܒܪܐ ܕܚܛܝܐ . ܚܘܝ
ܘܐܣܐ ܠܟܘܪܗܢܐ . ܕܢܚܘܪܘܢ ܠܫܡܗ ܠܗ ܐܠܗܐ ::
ܓ ܓܠܐ ܒܟܠܐ ܡܠܝܐ . ܘܒܬܫܒܘܚܬܐ ܡܪܝܐ . ܒܟܠܙܒܢ
ܘܠܐ ܡܦܝܓܐ . ܠܡܚܝܢܘܬܗ ܕܫܒܚܗ ܠܗ ܐܠܗܐ ::
ܕ ܕܘܝܐ ܘܕܘܒܪܐ . ܡܠܐ ܠܒܗ ܕܐܢܫܐ . ܘܕܡܟܝܟܘܬܗ
ܐܢܫܐ . ܟܠ ܡܚܘܝܢܗ ܕܫܒܚܗ ܠܗ ܐܠܗܐ ::
ܗ ܗܘܝܘ ܢܦܫܐ ܕܢܦܩܐ ܡܢ ܓܘܫܡܐ ܗܘܐ . ܟܕ
ܒܪܡܫܐ ܘܒܨܦܪܐ . ܟܠ ܒܐܝܕܗ ܕܫܒܚܗ ܠܗ ܐܠܗܐ ::
ܘ ܘܡܐ ܠܒܢܝܗ ܡܪܝܐ . ܘܢܝܫܐ ܠܐܘܪܚܗ ܕܬܒܝܪܐ . ܘܟܝܢܐ
ܠܥܒܕܐ ܡܟܝܟ ܠܒܐ . ܟܕ ܡܪܐ ܕܫܒܚܗ ܠܗ ܐܠܗܐ ::
ܙ ܐܘܟܝܗ ܗܘܐ ܒܪܘܚܐ . ܟܠ ܡܫܪܬܗ ܒܐܪܥܐ . ܘܒܓܘܢܐ
ܟܝܢܝܐ . ܡܫܒܚܝܢܢ ܘܫܒܚܗ ܠܗ ܐܠܗܐ ::
ܚ ܚܝܐ ܡܢ ܦܓܪܐ ܠܡܪܝܐ . ܡܫܡܫܝܢ ܘܪܚܡܘܗܝ ܥܘܕܪܢܐ .
ܘܫܒܝܩܐ ܘܚܘܝܐ . ܠܝܢܝܢ ܕܡܪܝܢܝ ܡܫܒܚܗ ܠܗ ܐܠܗܐ ::
ܛ ܛܒܐ ܠܟܠܗܘܢ ܘܡܢܝܚܢܘܬܐ . ܡܚܟܡܬܐ ܡܫܒܚܬܐ . ܘܡܚܝܕܐ
ܘܡܫܒܚܢܐ . ܕܡܠܝܟܐ ܘܫܒܚܗ ܠܗ ܐܠܗܐ ::
ܝ ܝܕܥܬܐ ܡܚܝܢܬܐ . ܗܘܐ ܒܡܠܟܘܬܗ ܡܫܒܚܬܐ . ܘܒܝܕܝܥܬܐ
ܥܘܒ ܒܚܝܢܐ . ܗܘܐ ܢܚܝܢܐ ܘܫܒܚܗ ܠܗ ܐܠܗܐ ::
ܟ ܟܕܢܘܢܝܗ ܐܪܝܟܐ . ܫܡܥ ܕܚܝܪܘܗܝ ܠܡܬܘܒܘܬܐ . ܘܠܝܗ
ܠܟܠ ܡܢ ܫܒܝܐ . ܘܦܬܚ ܠܟ ܠܫܡܗ ܠܗ ܐܠܗܐ ::

ܝ̅ ܠܝܠܘܬܗ ܡܢ ܥܠܡܐ . ܘܫܘܒܚܬܐ ܕܝܠܐ . ܘܢܦܫ
ܒܝܐܬܐ ܕܚܝܠܐ . ܡܠܝܠܘܬܐ ܘܢܬܠܘܢ ܠܗ ܐܝܩܪܐ ::
ܟ̅ ܡܢܗ ܘܢܬܠܘܢ ܒܗ ܕܚܘܒܐ . ܘܠܐ ܢܦܩܘܢ ܡܫܘܚܬܐ . ܘܢܬܠܘܢ
ܬܘܒ ܟܠ ܕܒܬܪܐ . ܘܫܡܗܐ ܘܢܬܠܘܢ ܠܗ ܐܝܩܪܐ ::
ܠ̅ ܠܗܘܢ ܡܢ ܕܘܪܐ . ܕܢܒܥܘܢ ܘܡܢ ܐܒܗܬܐ . ܦܪܐ ܠܥܠܡܬܐ
ܠܥܠܡܐ . ܕܠܝܫܘܥ ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܐܝܩܪܐ ::
ܡ̅ ܡܫܝܚܐ ܒܗ ܒܗܝܠܐ . ܘܡܫܘܬܐ ܕܡܢ ܫܘܪܝܐ .
ܘܫܒܚܐ ܘܡܘܕܝܢܐ . ܟܠ ܕܐܝܬ ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܐܝܩܪܐ ::
ܢ̅ ܢܝܫܢܘܗܝ ܢܫܬܠܛ ܕܥܒܕܐ . ܟܠ ܕܪܝܐ ܘܢܩܝܐ . ܘܡܢ
ܠܒܗ ܠܐ ܢܦܠܐ . ܕܢܦܩܘܗ ܢܬܠܘܢ ܠܗ ܐܝܩܪܐ ::
ܣ̅ ܣܘܪܓܕܗ ܒܝܐܬܐ . ܕܢܬܒܠܐ ܡܢܐ ܒܐ . ܘܣܘܪܓܕܗ
ܒܡܫܒܚܬܐ . ܒܐܘܠܝܢܗ ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܐܝܩܪܐ ::
ܥ̅ ܥܡܗ ܫܡܥ ܫܪܐ . ܡܢ ܕܒܟܝܗ ܠܐ ܡܫܬܒܩܐ .
ܘܡܪܢܐ ܕܢܦܠܗ ܒܚܝܪܐ . ܡܢܐ ܠܗ ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܐܝܩܪܐ ::
ܦ̅ ܡܢܗ ܡܠܝܐ ܚܝܠܐ . ܡܢܗܘܢ ܘܦܪܐ ܠܦܪܘܩܐ . ܕܐܬܐ
ܡܢܗ ܟܠ ܡܫܝܚܐ . ܕܐܠܐ ܐܬܐ ܠܟܠܗ ܠܗ ܐܝܩܪܐ ::
ܨ̅ ܨܒܐ ܘܡܠܟܐ ܘܡܪܐ . ܐܝܟܐ ܘܐܝܬܐ ܢܦܫܪܐ . ܠܥܕܬܗ
ܕܡܢ ܢܘܗܪܐ . ܘܡܢ ܡܪܢܗ ܘܢܬܠܘܢ ܠܗ ܐܝܩܪܐ ::
ܩ̅ ܩܕܝܫ ܒܬܪܗ ܕܫܡܝܐ . ܡܫܝܚܐ ܕܢܦܩ ܐܢܬܐ . ܘܐܬܝܐ
ܫܦܝܪܐ ܘܢܦܫܐ . ܕܫܐܠܬܗ ܠܟܠܗ ܠܗ ܐܝܩܪܐ ::
ܪ̅ ܪܘܚܐ ܠܗ ܐܝܩܪܐ . ܘܫܒܚܬܐ ܘܡܘܕܝܬܐ . ܘܢܬܒܪܟ
ܠܥܠܡܝܢ . ܕܡܘܕܝܬܐ ܘܢܬܠܘܢ ܠܗ ܐܝܩܪܐ ::
ܫ̅ ܫܒܚܘ ܒܗ ܠܫܘܒܚܐ . ܘܫܡܝܢܐ ܘܢܬܦܨܐ . ܘܐܢܬ
ܘܐܡܪܬ ܠܫܘܒܚܐ . ܕܢܬܒܪܟ ܒܠܗ ܠܗ ܐܝܩܪܐ ::

Codicem alterum, Ordinem baptizandi Iacobitarum, seculi XVI per Gasparum diaconum et praeceptorem linguae chaldaicae et arabicae in neophytarum collegio Romae (1580) descriptum, iam supra in canticis de Baptismo contuli, neque restant carmina, quae hic subiiciantur.

ܥܠܝܗ ܘܐܠܗܐ ܡܫܝܚܐ ܘܐܡܪ

III.

PARALIPOMENA

AD TOMUM PRIMUM ET SECUNDUM.

Digitized by Google

I.

Glossarium

Vocum ac Phrasium

Quae in Lexicis Mediae et Infimae Latinitatis desiderantur.

S. sequentias designat. C. Cantica et Antiphonas. Vbi non apponitur litera Hymnos velim intelligas.

Alpha litera quam saepe ad Christum celebrandum adhibita sit (Apocal. I. 8.) non est quod demonstremus exemplis. Memoratu dignius est in versibus male tornatis S. 148, 9. alpha feminino genere positum esse: alloquitur enim poeta redemptorem: *o alpha magnifica.*

Aneptitius vocatur S. 85, 8. David. Sed veri similius est inesse in hac voce vitium scripturae. Lege arreptitius 1 Reg. XXI. 13—15.

Annosus apud bonos appellatur qui multos habet annos: anus, senex, e a. Quid ergo dona annosa quae 499, 17. a Maria virgine expetuntur. Opinor sequiori aetate annosus idem significare quod annuus. Dona annosa sunt quae quovis anno a Maria clementissima fidelibus exhibentur vel quae per multos annos durant. Adde locum difficiliorem 491: *Drachmam quam perdiderat manuque reformaverat ipsum Trinitatis innuebat opus deitatis in annosis ceteris summae caritatis.* Adiectivum in Substantivi locum abiisse nemo non videt; maiorem creat difficultatem substantivi inauditi vis ac notio. Fortasse annosa dona ut verbum sollemne indicant strenas quae dantur die festo Christi nati. Dein annosa per ellipsin universe dona significant.

Archangelicus S. 8, 4.

Assertivus veritatis nuncupatur Stephanus protomartyr 221, 5.

Baptizare terram roribus 58, 8.

Caelebs. Iam antiqui scriptores finxerunt vocis huius etymologiam sane ridiculam. C. Granius apud Quintilianum 2. 6. caelibes dictos existimat veluti caelites, quod onere gravissimo vacent. Similia excogitarunt Festus atque Isidorus: *Caelebs connubii expers, qualia sunt numina in coelo. Et caelebs dicitur quasi caelo beatus.* Hinc factum est ut in carminibus sacris boni et sancti appellentur **caelibes** 74, 15. 16. *sed cum beatis compotes simus perennes caelibes.* 348, 25—28. *Sanctorum qui pro nomine haec festa colunt hodie, solemnitati caelibum intersint in perpetuum.* Eandem notionem sanctimoniae vel sacerdotii vindicat Bollandus voci **caelibatus** in vita S. Severi Febr. 1. p. 84. *Exinde coeperunt sanctum eius caelibatum amplius venerari.* Verum S. Severus cum ad episcopi dignitatem evectus esset, non amplius rem habuit cum uxore: unde recte et proprio sensu venerari coeperunt eius caelibatum. — Conferas quae annotata sunt ad H. 74, 16.

Casus virginis = stupratio, violatio. 100, 24—26. *Casum virgo ferum virgo sacrata, casum virgo suum deflet amarum amissumque dolet virgo pudorem.*

Ceres. In carmine barbaro et satis obscuro 499. Maria vocatur *vitae nostrae ceres.* Quid significet poeta difficile est ad intelligendum. Vel Mariam Cererem Christianam veneratur, vel insolenter pro *vitae nostrae cereus* effingit formam ceres, ne turbetur ὁμοιοτελευτων lusus.

Chrismatis mons = mons olivarum 172, 6.

Christiferus in Ch. Beremundi regis idem valet atque vexillifer, quod in regio vexillo Christus vel certe signum crucis seu crux effingebantur. In carminibus sacris occurrit **Maria Christifera** 370, 30, 407, 13.

Circuire quem osculis. S. 40, 11. *Magdalena amplectitur pedes dominicos, unguento unxit, osculis circuit.* Conferas Prudentianum illud Peristeph. V. 337. 338. *ille angulorum duplices sulcos pererrat osculis.*

Circumlevare. S. 260. *circumleva visum.* Locus Vulgatae, quem exprimit poeta Isaiae c. LX. 4. *leva in circuitu oculos tuos.*

Coaeternalis S. 148, 2.

Coaevuli de SS. Innocentibus S. 166, 9. *quantum vagiens coaevulis tuis tu praestitisti.*

Coelicus = coelestis, vox ignota veteribus. Nam lo-

ro qui ex Statii Silvis II. 3, 14: *coelica tecta subit* adfertur nihil efficitur. Coelica tecta ibi significant domum in monte Coelio sitam: taceo aliam ab aliis praeferri scripturam Coelio. Miror igitur Georges, Schelleriani Lexici editorem meritissimum, Statiano illo loco confisum coelicus pro coelestis in thesaurum suum recepisse. Neque consentire possum cum Hildebrando in Arnobio VI. 6. pro coelitus coelicis emendanti: erat viri eruditi comprobare quod in nota asseruit: *coelicus etiam aliis scriptoribus in usu fuisse probant lexica.* Equidem malui legere cum codicibus quibusdam coelitum vel coelestibus. Qui de barbara latinitate scripserunt viri docti, vocem coelicus quum iam cecidisset sermo latinus, Caroli M. temporibus libris irrepere docent, negant prioribus saeculis reperiri. Nec movit Cellarium carminis cuiusdam auctoritas, quod Barthius Advers. XXXIV. 1. a Paulino Nolano profectum esse praedicat. Utut est, in Hymnos et Sequentias (quamquam illud carminum genus fere semper in coelestibus versetur necesse est), coelicum novissimae originis est vocabulum 484, 1. *coelica regina* S. 252, 5. *gaudia coelica.* S. 269, 4. *coelica dogmata* e. a.

Coessentivus: Occurrit apud infimae latinitatis scriptores coesse, coessentes, coessentia: auctori Sequentiae 148, inauditarum vocum parenti, debemus sapientiam coessentivam 3.

Colicus apud bonos non nisi Adiectivum est et pro morbo iunctum cum Substantivo ponitur v. c. *dolor colicus, passio colica.* Substantivum colica, absolute positum, suum facit auctor carminis 457. Gloriatur enim v. 17. 18. S. Liborium *sanare colicae dolores.*

Collisor hostis callidi audit S. Franciscus 458, 45.

Combeare. S. 116, 22. *Exoremus nos tam bonis patronis combeari et sociari.*

Concanorus S. 110, 1.

Concite 79, 25. 26. *illae dum pergunt concite apostolis hoc dicere.* In novissima quoque Du Cangii editione exstat tantummodo concito.

Conclavare, clavis affigere, non ante saec. XIV. et XV. occurrit. 483, 13. conclavatus. 484, 13. 485, 13. conclavari S. 253, 10. conclavatur.

Condebitus 233. *apostolis condebitam ferentes reverentiam.*

Condignanter S. 256, 4. *nos commenda condignanter Christo tuo filio.*

Condignissimus laude dies S. 62.

Condolere puri sermonis scriptoribus idem est quod **dolere**: neque ab hac notione alienus est locus Ovidii Trist. III. 32. *Ut tamen audisti percussum fulmine vatem admonitu matris condoluisse potes.* (cf. Hor. Sat. I. 1, 80.) Barbaro scribendi generi placet significati συμπάσχειν τινὶ perturbari malis alicuius, crebro in Sequentiis saeculi XIII. et XIV. cum in aliis tum in iis quae Matrem dolorosam, Christo crucifixo compatientem celebrarunt S. 121, 6. 9. S. 82, 10. *condolens insaniae.* Veterem atque infucatum vocis significatum tenent Fortunatus 150, 4. et Ambrosianus 72, 5. Sulpicius Severus quidem eo utitur in Vita Martini ut codex Berolinensis habet; vulgo tamen ibi **dolere** legitur cf. Nolten. Lexicon Antibarbarum Tom. 2. p. 1355.

Conducatus legitur in carmine, quod in Gallia saeculo XV. ut opinor compositum est 482, 15. 16. *praebe nobis conducatum ad aeternae vitae statum.*

Confamulus. Ferreae aetatis vox **confamulans** legitur in Chronico Parmensi ad ann. 1304. **Confamulus** est carminis pervetusti saeculo quarto vel quinto conscripti 16, 5. *Nos ergo nunc confamuli.*

Coniubilare 102, 23. *Post triumphum coronati mutue coniubilant.*

Conresurgo S. 84, 1. *Resurgenti domino conresurgunt omnia.*

Consolatrix *pauperum*: 484, 1. *Consolatrix hominum* Tom. II. p. 323.

Contemperare quoad ego sciam unum testem habet Apicium 4, 2.: *in patina quae invicem contemperentur.* Medii aevi homines promiscue usurpant pro **obtemperare** alicui. Prorsus singularis est locus 335, 6. *sic illi se contemperat.*

Convocare. Verbum compositum propter vim praepositionis cum aurea aetate semper significat vocare plures, vocare aliquem cum aliis. Locus quoque Ciceronianus de lege Agr. 3, 4. *quoniam me in vestram concionem vobis flagitantibus convocarunt* eandem legem sequitur; innuit enim orator se cum multis aliis i. e. in concionem vocatum esse. Corruptus sermo, neglecta praepositionis significatione, **convocare** usurpat pro simplici **vocare**, **appellare**. Tom. II. p. 323. (in periphrasi carminis: **Salve regina** metrica) *Sacratum palatium Dei convocaris.*

Cryptus = abditus. S. 60. *Iudicem nos inspicientem, crypta cordis rimantem.*

Cunabulum 481, 3. *vagiens cunabulo.* Sigebertus in Auctario Affligenensi (Pertz Monum. Germ. Tom. VIII. p. 402, 23.) *Qui cum adhuc lactens sub ubere nutricis esset cum cunabulo in Angliam deportatus est.*

Curator morborum S. 278, 8.

Datrix 5, 24.

De. *Non dedignaris tangi de peccatrice* S. 40, 13.

Degustare Romanis idem erat quod gustare, auctori Sequentiae 124 nolle gustare Str. 5.

Depraedare S. 277, 14. *templa Christi depraedarunt.* **Depraedatus** sensu passivo legitur in Dictye Cretensi lib. II. 16. *Ceterum quia pergebat agri referti iugi parcere, depraedati omnibusque vexati rebus.*

Dicator in Decretis Hungaricis Ludovici et Matthiae est **exactor**. Alia notione accipitur 6, 2: *Iesu quadragenariae dicator abstinentiae.*

Diminutivis Substantivis notione diminutiva prorsus neglecta, ludit et luxuriatur pessima aetas. Apud nostros v. c. **diecula**, **filiolus** S. 263, 11. **gladiolus** 91, 20. **fraterculus** S. 20, 10. **tunicula** S. 200, 6. **virtutum cellula** e. a.

Dispuo. In Carmine pervetusto 22, v. 11. 12. *pulvis arenae sicco dispuitur ore sitientis.*

Divium S. 266, 3. *revelavit a defunctis defunctum in divio.*

Doctrix S. 181. *Catharina doctrix bonorum.* Cf. Priscianum de Vers. Aeneidos: *In tor desinentia mutant tor in trix, amator, amatrix; doctor, doctrix; ruptor, ruptrix.*

Dolorose. 451, 3. *passo Christo dolorose pro salute gentium.*

Draconina vera vere precaminum invocatur Maria in carmine saeculi XV., in gallico libro a me reperto. Quid illud sit quis est qui luculenter possit explicare? Num intelligit poeta, ὁμοιοτελεύτων cupidine flagrans, verbo **draconinus** nihil nisi **draconiarios** i. e. **signiferos** (Vegetium 4, 2.) ita ut Mariam velut precantium et orantium signiferam extollat? Fortasse alia explicatio magis placebit. Norunt omnes locum Geneseos III. 3. *ipsa conteret caput tuum et tu insidiaberis calcaneo eius:* sciunt poetas et pictores draconem horridum subiicere solere Mariae pedibus. Quae cum ita sint, poeta appellat voce nova atque insolita Mariam draconis victricem quae diabolum, precantibus prae ceteris inhiantem,

avertit atque devincit. Videant alii utrum alia ratione afferri possit medela, an de loco fortasse vitioso prorsus sit desperandum.

Ducere ad memoriam 380.

Effulgurare 184, 53. 54. *Non ante saeculis cognitum nocti iubar effulgurat.*

Essentivus vox theologis scholasticis accepta. S. 148, 4. (de S. Trinitate) *tu beatitudo sancta sanctitas es essentiva.*

Exsplendeo in eodem carmine legitur, barbaris vocibus refertissimo; *exsplendet veritas.*

Flammicomatus, Substantivum quartae. S. 143, 2, *mentes apostolorum illustrat spiritus flammicomatus.*

Foetosus saeculi XV. est. Cf. Tom. II. p. 324. *hominum sunt genere multum foetosa nam eorum opera sunt contagiosa.*

Frugifluus exstat in cantico: Exultet secundum Ritum Ambrosianum Tom. II. p. 306. *longe praestantior illo quondam imbre frugifluo.*

Graecis vocibus sequioris aetatis libros scatere fere innumeris quis est qui ignoret. Habes v. c. in Hymnis et Sequentiis agonia S. 35, 5., anastasis 61, 20. 247. agonista S. 82, 4. S. 250, 8. armonia, athanatos 295, 11. botrus S. 85, 11. cosmus 5, 20. charisma 185, 32. climata mundi 493, 5. 491, 3. cetus S. 85, 11. cryptus, doxa 295, 12. gastrimargia 6, 7. ectasis, S. 197, 3. epidimia S. 180, 14. girus (gyrus) 147, 42. S. 256, 4. ischyros S. 180, 13. kyrios 295, 11. latria S. 248, 2. metamorphosis S. 235, 3. (mutat nomen, normam vitam, cum latrone coenobitam: ab quae metamorphosis) paraclisis S. 89, 7. pantocrator 295, 11. phantasticus, soteria S. 248, 8. theos S. 180, 13. threnus 101, 4. theotocos 230, 17. telonea S. 263, 10. theoria S. 110, 6. e. a.

Hebraeae Voces. Adonai 295, 2. El. Eloy Eloe Elion Yasadai lux samain S. 148, 10.

In praepositio male urbium nominibus adjecta. S. 223, 6, *Marcus Petrum imitatus protopraesul immolatus est in Alexandria.* 150, 6. *sex ante Paschae ferias advenit in Bethaniam.* Insolenter omissa. 885, 6. *Georgius Christi miles ortus est Cappadociae.* 138, 17. *praesepi poni pertulit.*

Indiscretus apud bonos scriptores significat quod non potest discerni ab alio: ita apud Virgilium proles indiscreta suis, apud Plinium effigies indiscretae e. a. Solini est adver-

bium **indiscretim vesci.** Perperam sequioris aevi homines ea notione harum vocum utuntur, qua apud Francogallos in usu esse inter omnes constat. Immo **indiscretus** iis idem valet quod **saevus, ferox.** S. 277, 88. 89. *Quotquot vero Mahometum iam sectantur indiscretum.* S. 96, 7. *turba fremit indiscrete.*

Irrepartitus = non divisus. S. 277, 71. *vestis Christi sic sortita neque scissa nec irrepartita fuit inconsutilis.*

Insignire intransitive positum. S. 458, 31—33. *regis signum duce dignum insignit manu latere.*

Irritari = irritare. S. 253, 6. *caput regis gloriae spinis coronatur, postquam flexis genibus quisque irritatur.*

Lavacrum, absolute pro baptismo. 87, 19. 20. *nondum ablutus lavacro pontifex eligitur.* 110, 1—3. *cultor dei memento te fontis et lavacri rorem subisse sanctum.*

Licet cum Indic. S. 250, 5. *nam licet incarceratur singulisque laceratur non tamen devincitur.*

Luminaris. S. 238, 2. *mundi iubar luminare.*

Livio = **livor** est Pauli Diaconi foetus 183, 46: *mentibus pulsa livione puris.* Alii libri habent **luvione** = colluvie.

Mellicida, cui apum cura demandata erat, germ. **Zeidler,** saepius occurrit in Constitutione Caroli IV. de forestariis et zeidlariis; adhuc ignotum ῥῆμα **mellicidium,** ad analogiam vocis **stillicidium** compositum. 414, 11. 12. *da roris mellicidium ardenti cordi sugere.*

Meritarius S. 252, 5. sed procul dubio legendum est **meritorius.**

Modulare 157, 3. *est festum martyris: modula carmine fortiter laudem domini.* Neque antiquos ab activa forma abhorruisse docet Priscianus de signif. et. generibus verborum lib. 8. p. 294. *Multa ancipiti terminatione in una eademque significatione protulerunt antiqui ut munero et muneror, minito et minitor, modulo et modulor c. a.* cf. quos excitavit Ecksteinius ad Voss. Arist. p. 756.

Nudulus apud veteres est *ἅπαξ λεγόμενον* Hadriani imperatoris eiusque moribundi. Spartian. Hadr. c. 25. Notkerus S. 9, 1. hominem **paradisi nudulum** commemorat. Contorta illa loquendi formula et cum adfectatione quadam prolata ex ea San-Gallensium eruditione nata est, qua omnium, quos bene norant poetarum et scriptorum Romanorum flosculos carpere et delibare et in libris suis ostendere ipsis erat cordi.

Opima merita 183. 41.

Optatrix S. 40, 20. *ilungit te quia peccatrix, quia veniae optatrix.*

Partialis. Vossius de vitiis serm. p. 70: *Vulgus barbarum partiales dicit eos, qui partium studio abripiuntur.* S. 204, 14. fit mentio **holocausti partialis** i. e. sacrificii quod ex parte perpetratum sit.

Patulo 9, 12. *torta manilla docet patulo.*

Pelagus mundi, saeculi S. 13, 6. amoris S. 205, 10.

Perdulcis 466, 1.

Perflagrare S. 193, 2. *ignis sacri numinis Erasmum perflagravit.* Participium **perflagratus** e Martiano Capella adnotarunt lexicographi.

Persuasor S. 263, 9. Plauti est **persuastrix.**

Perversor. S. 123, 3. *legis sacrae perversores verbi necat gladio.*

Porphyrus = porphyrites S. 256, 4. *quadro lapide porphyro.*

Postulari = postulare. 500, 4. *ut ad votum consequaris quicquid virgo postularis a Iesu dulcissimo.*

Praeamantissimus S. 280, 6.

Praedotare. 440. *praedotaris in culmine montium.* Haud scio an legendum sit **praeditaris.** Vide Miracula S. Adelheydae (Pertz Monum. Germ. Tom. VI. p. 646.): *in terris devotione praeditavit, in aethere gloria sublimavit.*

Praeeligere. S. 36, 3. *regina coeli praeelecta ut sol.* Cf. Canticum Cant. VI. 9. *electa ut sol.*

Praeparticeps. 461, 10—12. *unctus oleo spiritus suis praeparticipibus pontifex Liborius*, nisi forte legere malis **prae participibus** = **prae sociis suis.**

Praepotenter S. 277, 31. de Turcis: *surgunt rursum praepotenter.*

Precatum. C. 13. *tua per precata dulcisona nobis concedas veniam per saecula.*

Proficue S. 4, 5. *exauditus es proficue.* Vossius de vit. S. p. 818. allato loco ex Capitulariis Karoli et Ludovici Imperatorum: *Placuit ut ecclesiarum negotia continuo a iudice audiantur et proficue incrementientur* **proficue** idem valere opinatur atque **utiliter.** Sed nostro loco sine ulla dubitatione commutare possum cum abundanter, large, copiose.

Profundere de parientibus. S. 81. *regem regum intactae profudit torus.* Columllea 5, 5. *vinea palmites profundit.*

Profunditas artium 507, 9.

Pudor absolute positum pro parte muliebri. 271, 2. *quae Deum clauso genuit pudore.* Ovid. Metam. 14, 658. *virginei pudoris flos intemeratus?*

Pulsus, quod germanice dicitur **Puls**, apud bonos non nisi addita voce **venarum** reperitur. Tac. Ann. 6, 50. *venarum pulsum attingere.* Plin. N. H. 2, 97. 11, 37. *pulsus venarum.* Absolute positum 434, 8. *de languore consuluntur medici, pulsum tangunt.* Adeas tamen Isidor. Origg. XI. p. 1099. ed. Gothofr.

Purificator S. 14, 8.

Quiris. S. 180, 6. *Antonius Christi pugil ac quiris.* Cf. Vossium de Vit. S. p. 63. de analogia I. 42.

Reamare. S. 280, 7. *ut amantem tota cura reamemus.*

Reciprocare reflexive usurpatum S. 3, 3. *siderum cursus se reciprocant.*

Redimire fidem operibus S. 36, 16.

Resteus. S. 191, 7. *Suffocatus resteo Colomanus resteo viret restis.*

Revectare exstat in carmine vere Ambrosiano: saeculo saltem quarto hanc vocem pullulasse concedendum est. 27, 12. *revectans rursus sol diem.*

Signativus. S. 85, 11. *cetus Ionam fugitivum, veri Ionae signativum post tres dies reddit vivum.*

Speciebus S. 121, 7.

Spiritus asper et lenis in vocibus Graecis mirifice commutatur **heremus**, **heremita** S. 180, 2. S. 269, 2. **armonia**, **ydrus** 161, 43. e. a. **agius** 58, 17. **Habram** 101, 13.

Splendifer. 500, 3. *honore speciali transcendis splendiferum angelorum principatum.*

Subdiscretus = aliquantulum discrepans, diversus S. 112, 3. *circa thema generale habet quisque speciale sibi privilegium; quos designat in propheta forma pictus subdiscreta vultus animalium.*

Suffragamen S. 224, 11. *vale quies laboriosis tuo suffragamine.*

Supplicatus, Substantivum quartae Notkerianum S. 27, 18. *de coelo gratiam Christi nobis supplicatu tuo semper infundas.* Adde S. 134, 3. *nobis Christum regem flecte piis supplicatibus.*

Tacitus secreti. Eugenius Toletanus 158, 8. *sim arus, verax, secreti tacitus.*

Tertiae pro Tertia (Hora canonica) 483, 9. *crucifige clamitant hora Tertiarum.*

Tormentalis. S. 261, 5. *furens auget tormentales poenas.*

Tunsio = pressus, pressura, substantivum verbale quod nulli alii nisi fallor, est proprium nisi hymno 219, 10. *tunsionibus, pressuris expoliti lapides.* **Miramur quod Breviarium Romanum, saeculo decimo sexto candido sermoni adaptatum, hanc vocem miram et barbaram retinuerit:** *scalpri salubris ictibus et tunsione plurima.* **Fortlage (Gesänge der Vorzeit)** *Steine die durch Druck und Pressung sind in ihre Form geschmiegt.*

Vastare virgines S. 277, 26.

Vigorosus pugil Iesus Christus. S. 280, 11.

Volare in amplexus alicuius 362.

II.

Appendix Adnotationum ad Hymnos Sequentias Cantica atque Antiphonas.

Tomus Primus.

IX. Fortlage Gesänge christlicher Vorzeit. Berlin 1844. p. 365: Sowohl wegen seiner begeisterden Kraft als auch dadurch ausgezeichnet, dass in ihm zuerst der Reim angewendet wurde (?) in einer Zeit, wo derselbe noch lange hinterher ganz ungebräuchlich blieb. Der Reim ist hier Zeichen ungewöhnlichen Schwunges, worauf auch das springende Versmaas deutet.

X. Primam Stropham in Synodo Romana ex Baluziana collectione a. 430. celebrata Ambrosio adscriptam reperimus, nec non ab Ildephonso de perpetua virginitate B. M. non semel propositam: quin immo eundem non modo apud Cassiodorum in Ps. VIII. et in Ps. XI. 6. sed etiam apud Faustum Regiensem Ep. ad g. Diac. legimus. Gerbertus de Mus. S. I. p. 81.

XI. Hunc hymnum Ambrosii esse testatur Augustinus Retract. I. 24. Ex Hexaemero 5, 24. desumtum esse a multis auctoribus post Bedam de arte metrica observatum est. In Ambrosiano officio semper cantatur ad Nocturnum, in Mozarabico diebus dominicis ad Matutinum.

XII. Mentionem iniicit hymni Augustinus in Confessionibus IX. 12.

XIII. Apud Ambrosianos in sollemnitatibus et Dominicis diebus cantatur ad Tertiam.

XVII. XX. Commemorantur apud Bedam.

XXIII. Hodie cantatur ab Ambrosianis intra Quadragesimam ad Completorium.

XXVI. Tangit carmen Hincmarus in libro de noc trina Deitate.

LXV. LXX. Martenius de antiq. Mon. Ritibus III, 10. commemorat, in Ordinario S. Petri supra Divam carmina adsignata esse tempori Quadragesimali ad Tertiam et Nonam dicenda.

XCIX. Fortlage l. c. p. 369.: Dieser liebliche Gesang scheint eine Ausmalung von Offenb. 14, 4. zu sein.

CII. Fortlage l. c. p. 396. Vers 2 u. 3 erinnern sehr zurück an die ähnliche Beschreibung der Paradiesesgärten bei Prudentius.

Dort erfüllet das Land purpurne Rosenpracht
Mit balsamischen Duft, saft'ge Narcissen auch,
Veilchen duftig und weich. Safran der zärtliche
Spriessen munter am hineilenden Quell empor.
Balsam fliesset herab schwitzend vom zarten Zweig,
Und es athmet die Luft köstlichen Zimmethauch u. s. w.

CIII. 6. B. 2. sopores. 16. B. 2. novum lumen.

CIV. 11. B. 2. discimus.

CVI. Fortlage l. c. p. 373.: In diesem Gesange kommt zuerst unter den Hymnen das Versmaass der achtfüssigen Trochäen vor, welches bei den alten Römern das Saturninische hiess und das gewöhnliche Versmaass ihrer Soldatenlieder war. Es ist zugleich dasselbe, worin die griechischen Tragiker den Dialog da erheben liessen, wo das Pathos der Rede steigt.

CIX. 9. B. 2. resudans.

CXI. Inscriptum est carmen in B. 1. In sancto sabbato novum lumen ad deferendum de sacrario in ecclesiam isti versus Prudentii canendi sunt. Omittit B. 1. vs. 12—24., interserit autem haec:

Nos festis trahimus perpia gaudia
Noctem conciliis votaque prospera
Certatim vigili congerimus prece
Exstructo agimus liba sacrario.
Pendent mobilibus lumina funibus
Quae subfixa micant per laquearia,
Et de languidulis fota natalibus
Lucem perspicuo flamma iacit vitro.
Credas stelligeram desuper aream
Ornatam geminis stare trionibus,
Et qua bos foreum temo regit iugum
Passim purpureos spargier hesperos.

v. 25. B. 1. digna Deus. 39. B. 1. contineat.

CXII. 15. B. 2. sator. 16. B. 2. adire regnum et cernere.

CXIV. 10. B. 2. conluces. 12 B. 2. laureas.

Non possumus quin his adnotationibus interseramus praeclarissimum locum Fortlagii l. c. p. 4 sq. de Hymnorum Latinorum ac Graecorum indole atque virtute.

Das Feuer der Offenbarung in seiner einfachen starken Wirkungskraft, wo es gleichsam Felsen zerbricht und der Herzen Eisdecke sprengt, ist vorherrschend in demjenigen ältesten Theile der Römisch-christlichen Poesie, der sich an den Ambrosianischen Hymnengesang anschliesst, einen Gesang, welcher sich in den einfachsten Tönen bewegt, und selten Reime anwendet. Sein Charakter ist grosse Schmucklosigkeit. Sogar wie durch Dornen und Gestrüpp geht oft der rauhe Pfad. Aber unter der Worte höckriger Decke sprühet feurige Schlagkraft, Gewalt des alleszersprengenden, geoffenbarten Worts. Die Empfindung redet nicht sich, sondern allein ihren Gegenstand in unverzierter Haltung. Man kann dies den Urgesang des Christenthums, den Gesang seiner moralischen Energie nennen. Denn es gebiert sich bei ihm in der Seele ein weltüberwindender Stoicismus, eine Stimmung, deren wahrhaft Römische Grösse darin besteht, über Eindrücken erhaben zu stehen, und sich sowohl Schmerz als Lust zum blossen Gegenstand zu machen, über welchem der

höhere Grundsatz walte mit einem Glauben, der aus Entschluss bei seinem Dogma beharrt, ohne zu sehr nach Beglaubigung durch stets zu erneuende innere Erfahrungen oder Gefühle zu verlangen. Solcher Glaube ist seiner Natur nach der unerschütterlichste, weil er nicht in der Gefühlsregion, sondern in der moralischen Sphäre des religiösen Entschlusses wurzelt, und seine Stellung nicht anders auffasst als einen Kampf mit der Welt im innern und der Welt von aussen. Dieser erhabene Stoicismus im Christenthume ist es gewesen, welcher durch seine nicht zu ermüdende Ausdauer dem Kreuz den Sieg bereitet hat. Im neuen Testament sehen wir den Grundzug seiner rüstigen Orthodoxie besonders in Paulus ausgesprochen.

Das Feuer der Empfindung, welches im altrömischen Gesang nie zum unmittelbaren Ausbruch kam, sprühete dagegen heller auf in Spanien, besonders in der Poesie des Prudentius als Gluthen einer mit Vorliebe dem Märtyrerthum gewidmeten Empfindung, die oft wie in schrecklich schönen Farbenspielen gleichsam vulkanisch aus der Erde hervorbrechen, in ungewohnter Weise fremdartiges offenbarend, Wunder einer unerhörten Welt enthüllend. Wenn die Schmucklosigkeit der Ambrosianischen Gesänge an das Gebot Mosis erinnert, Gotte nicht auf behauenen Altären zu opfern, so kommt in Spanien dagegen mit Prudentius eine Wiedergeburt flammender Psalmenpoesie zum Vorschein, brennend in buntfarbigen Lichtern gleich dunkelklarer Glasmalerei. Es wälzt sich die Seele in tiefen und starken Empfindungen, und es entsteht hieraus das Hervorragendste, Prächtigste und Köstlichste, was die geistliche Poesie des Christenthums hervorgebracht hat. Ein Himmel und Erde durchtönendes Orgelwerk scheint im Gange zu sein, das mit Schauern innerer Unwürdigkeit, mit Flehen und Zerknirschung, mit Frohlocken über Gottes Güte, mit Klagen und Seufzern über den menschlichen Fall und Triumphtönen der Erlösung das Weltall durchzittert. Oder das Feuer der Todestrunkenheit sprüht aus Triumphliedern der Märtyrer, glühendfremd, im Gewande des buntgefleckten Tigers, und bildet so die Höhe dieser freieren und mehr ekstatischen Tonart entgegen der mehr gemessenen und gedämpften altrömischen, ähnlich wie sich auch in der profanen Dichtung des Südens Calderons buntflammende Lichter von Dante's düsterer Strenge und Tasso's gesättigtem Farbenschmelz unterscheiden.

Mit Fortunatus geht diesen reichere Liedeston nach Italien über, in den Schauern seines Vexilla regis und Pange lingua, und setzt sich hier und in Frankreich später zu den reichen Gesangsadern eines Peter Damiani, Thomas von Aquin, Adam von St. Viktor, Bernhard, Bonaventura fort, bis er in den Schrecken des flammenden Dies irae und den süssen Seufzern des Stabat mater seine beiden höchsten berühmten Gipfel erreicht, zu denen diese Poesie aufwuchs, den der Vorstellung des Weltgerichts und den des Mariendienstes. Aber was zwischen ihnen die Mitte bildet und zugleich immer die Tiefe der christlichen Dichtung gewesen ist, ist das Element eines tiefen Reueschmerzes, worin gleich einem geheimnissvollen Baum das Holz des Kreuzes als das centrale christliche Mysterium hervorblickt.

Einen bedeutenden Gegensatz zu dieser ganzen Entwickelung

des lateinischen Gesanges bildet der griechische. Hier findet sich in den älteren Liedern die erste jubelvolle, gleichsam jungfräuliche Begeisterung, mit der die Welt das Christenthum empfing, ein überschwellendes Entgegenjauchzen, ein Vergessen seiner selbst und der ganzen Welt über dem genaheten Geheimniss. Dabei kann der altgriechische Typus in Vergleich zu allen übrigen Formen auch der zierliche und zarte genannt werden. Die Erinnerung an den Ton der alten Tragödie scheinen bei ihm durch, und die griechische angeborene Grazie verläugnet sich nicht. Die Seele, sich nahend dem Heiligen, sieht sich von einem ruhigen jenseitigen Lichte angestrahlt, oder ergiebt sich den Schmerzen ihrer eigenen Unvollkommenheit, die sie mit unendlicher Gewalt nach höherem Schutz verlangen lassen.

CXIX. 9. B. 2. castae.

CXX. 3. B. 2. arripit. — Habet Cod. Berolinensis 2 totum carmen Sedulii alphabeticum usque ad Zelum draconis invidi.

CXXXIX. Fortlage l. c. p. 383. Der römische Missal hat die beiden letzten Verse der siebenten Strophe in die erste hineingefügt, und damit die beiden letzten Verse der ersten verdrängt. Doch möchte ich aus diesem Gesange von der durchbrennenden Macht geschmolzener Metalle nicht gern ein einziges Wort missen. Seine Melodie nach römischen Ritus voll melancholischer nächtlicher Gluth ist ganz seinem Inhalt angemessen. Er steht an Form auf der Grenze zwischen den älteren Gesängen, welche bloss das Metrum beobachten, und den neueren, welche seinen Tonfall mit dem Reim verzieren. Es ist offenbar ein Reim angestrebt, der aber bei seltener Vollendung gewöhnlich in einer blossen Assonanz verklingt.

Der Anfang:

Vexilla regis prodeunt, fulget crucis mysterium.

erinnert wiederum sehr zurück an den Vers des Prudentius:

Pange vexillum notatis quod refulget frontibus.

Addimus scripturae varietatem e membrana Floriacensi (F.), circa annum 800 conscripta qua Martenius conclusit optimum tractatum de Antiqua ecclesiae Disciplina. 8. immolatus. 12. unda et. 13. concinit. 15. dicendo. 23. facta est corporis. 24. praedam tulitque tartari. Fundis aroma cortice Vincis sapore nectare locum da fructu fertili plaudis triumpho nobili. 25—28. Salve ara. Salve victima de passionis gloria qua vita mortem pertulit et morte vitam reddidit.

CXL. Fortlage: Str. 1. Vs. 2. Et super crucis tropaeo dic triumphum nobilem erinnert an Prudentius: Dic tropaeum passionis, dic triumphalem crucem. — 2. F. trophaeum. 4. F. factor. 5. F. morte morsu. 8. B. 1. perditonis. F. arte. 12. B. 1. carne. 15. B. 1. pingit. F. pangit. 17. F. tempus ad hoc. 18 B. 1. crucis. 19. F. aceto. 21. F. sanantur. 23. B. 1. F. florem. 24. F. sustinent. 25. B. 1. densa. 29. F. nautae. 31—33. B. 1. Sit patri natoque summo gratiae cum spiritu Sempiternae trinitati laus salus et gloria quae creavit, quae redemit quaeque nos illuminat.

Quaestio de auctore hymni cum in Thesauro nostro non pertractata sit, ne morer lectorem promissarum Hymnologicarum

Dissertationum exspectatione, apponam locum Gerberti de Musica Sacra: „Mamertum Claudianum Sidonius Appollinaris in epitaphio celebrat ab collectos psalmos, hymnos ac lectiones solemnibus annis ecclesiae Viennensis in Gallia accommodos. Ab eodem collaudatur hymnus quidam illius; Iam vero, ad eum ipsum scribit, de hymno tuo si percunctere quod sentiam: Commatibus, inquit, est copiosus, dulcis, elatus et quoslibet lyricos dithyrambos amoenitate poetica et historica veritate supereminet. Adnotarat hoc loco (sunt Sirmondi verba) scholiastes quidam, hymnum significari cuius initium est: Pange lingua etc. Et quidem stilum redolet cultiorem, quam Fortunati esse soleat; cui tamen illum tribuunt antiqui etiam Scriptores et codices. In eum praeterea scite cadunt omnia quae laudantur a Sidonio. Scriptus est versibus trochaicis, quibus inserti aliquando pyrrhichii numeri. Commaticus est, crebris aptisque commatis incisus, sententiis non interruptus, sed molliter cum versu cadentibus. Denique Claudiano hoc carmen vindicat non solum vetus Scholastes quem dixi, verum etiam Gennadius, non quidem ut editus est, sed prout in codice Coenobii S. Michaelis de Tumba vulgatis auctior in Claudiani mentione legitur his verbis: Scripsit et alia non nulla inter quae et hymnum de Passione Domini cuius principium est: Pange lingua gloriosi — Scholiastae auctoritati nihil tribuendum est: est enim illorum hominum hymnis vetustissimos quaeritare patres. Quod vero ad Codicem Gennadi male commendatur ab additamentis quae in vulgatis desiderantur: fortasse glossatorum sunt. Utut est, debiliora sunt illa argumenta, quam ut Fortunato hymnum abiudicemus.

CXLII. In Ordiario S. Petri supra Divam (Martene De Rit. Mon. III, 10.) ponitur tempore Quadragesimali ad Sextam.

CXLV. 5—8. Minus placent quae scripsit Langius: (Die kirchliche Hymnologie p. 46.) Der Dichter Ps. 119, 62. erwacht in der Nacht, aufgetrieben durch die Fülle der Betrachtung des Lobes Gottes in seinem Herzen: das ist neutestamentlich. Gregor macht aus seinem Spruch von dem Erwachen eine Vorschrift, welche den schweren Schlaf der armen Mönche gewaltsam bricht: das ist alttestamentlich.

CLVIII. 2. F. miser en Famulus. 3. 4. F. omittit. 7. F. tempore praesens. 13. F. litis. 14. F. invidiae luxes. 16. F. pravum posse. 17. F. nil turpe cupiam. 18. F. mens desiderat. 23. F. morte. 25. 26. F. omittit.

CLX. Fortlage l. c. p. 380: Dieser Hymnus hat in seinem schwungvollem Versmaass, in dem Ausdruck „Heilige“ in der Anrede, in seiner Bestimmung für die Priester, als tiefer in die Mysterien Eingeweihete, in seiner erhabenen Sprache etwas überaus Feierliches und Ausgezeichnetes.

CXIII. 3. F. provide plebi. 5. F. supplicaris. 7. F. morbum releves iacentum. 11. F. reguli. Inter v. 12. et 13. haec interseritur Strophe: Ferto larguenti populo vigorem, efflue largam in populo salutem: pristinis more solito reformas viribus aegros quae in nostro textu est quinta. 13. F. animaeque. — strophe septima in F. est sexta. 22. F. sic quibus. 23. tuam cunctus. 35. 36. F. spiritus alme Deus unus omni tempore saeculi. Additur Stropha: Gloriam psallat chorus et resultet, glo-

riam dicat canat et revolat Spiritus alme Deus unus omni tempore saecli.

CLXXI. Gerbertus legit carmen in MS. San-Gallensi ducentis saltem annis S. Bernardo antiquiori De M. S. II. p. 23.

CLXXXIII. Nescio quid sibi velit Augustius Denkw. V. p. 306: „Indess scheint dieser Gesang auf den heiligen Täufer Johannes noch eine besondere Beziehung auf die in späteren Zeiten so berühmt gewordene Verehrung des Täufers zu haben, welche den zahlreichen Johannes-Verehrern nicht entgehen wird.“ — Fortlage: Die erste Strophe erinnert sehr zurück an Prudentius: Solve vocem mens sonoram, solve linguam mobilem.

CCVI. Langius l. c. p. 47: Sein grosser Hymnus über den Namen Jesu ging über alles liturgische Bedürfniss der Kirche in der Liturgik des seligen Herzens frei hinaus.

CCVIII. Gerbertus in Monumentis Liturgiae Alemannicae II. p. 84 sq. e codice Vindobonensi saec. X. exscripsit Versus Flavii ad Mandatum. Praemittit membrana hanc stropham, quam nona loco posuimus Victori mortis post quemcunque versum repetendam. In his autem variat scriptura 1. ac aethra. 10. praebet. 19. baiulo. 21. lavator toris accubat. 22. agerat, 24. necis qui dolos. 25. Tu ex lupe. 30. carnis cordisque. 31. unguens.

CCXVI. 8. B. 1. sacrandum. 12. B. 1. hymno. 17. B. 1. dignare. 18. B. 1. olivum. 22. B. 1. et medetur. 25. B. 1. tota mente. 34. B. 1. festa nobis.

CCXXI. In monasterio S. Dyonisii prope Parisios hic hymnus intonabatur in Nativitate S. Stephani ad Processionem. Marten De Mon. Rit. III, 5.

CCXXII. In monasterio Dionysiano Compendiensi et S. Petri supra Divam cantabatur ad Vesperam Purificationis: in Compendiensi insuper ad Matutinum Martene l. c. III, 7.

CCXXIX. In Ordinaro Tullensi ad utrasque Vesperas in Assumptione Martene l. c. IV. 7.

CCXLVII. In Monasterio S. Dionysii in Ascensione ad Matutinum Martene l. c. III. 20.

CCLXI. 1. B. 1. sanguis fusus. Habet B. 1. stropham interpositam secundae ac tertiae:

Adalrice pater alme tuo fac oramine
Quo dignemur his festivis interesse gaudiis.

8. B. 8. vestro sub iuvamine. 13. B. 1. fac interna. — Deest Stropha octava.

Tomus Secundus.

I. 8. B. 1. hac.

III. 2. B. 1. coeli ac terra.

VI. 2. B. 1. iubilant.

VIII. 2. B. 1. Abraham. 4. B. 1. oraculo credula. 14. B. 1. populis.

IX. 1. B. 1. modulemus. 7. B. 1. persequentum.

XI. 5. B. 1. et tuta.

XIII. 12. B. 1. praepeti — transvolans. 14. B. 1. exspectat. 18. B. 1. in finem.

XIV. 19. B. 1. revocans. — Lugdunensis ecclesia nocturnis praemittit versum: Spiritus sancti adsit nobis gratia.

XV. 1. B. 1. praeconiis. 3. B. 1. viam. 11. B. 1. mundi.
XVI. 3. B. 1. terrae. 6. B. 1. tuae dedit. 8. B. 1. spermologos.
XIX. 12. B. 1. coetusque martyrum.
XXV. 1. B. 1. deo. 9. B. 1. compensat. 10. B. 1. cum tibi.
XXVI. 5. B. 1. novenos.
XXVII. 6. B. 1. corpus eius. 17. B. 1. ut qui.
XXX. 2. B. 1. eadem. 7. B. 1. quaecunque.
XXXI. 5. B. 1. Graecias. 7. B. 1. nesciant.
XXXVII. Gerbertus de M. S. II. p. 27. Etiam tribuitur Hermano Contracto, ab aliis Innocentio III.
XLVII. 9. B. 1. resplendeant. 11. B. 1. illinc. 18. B. 1. vos o socii.
LXXXII. Fortlage a. a. O. p. 400.: Man kann Adam den Schiller des Gesanges nennen, denn er ist kräftig, schwunghaft und wortreich. Nur dass er zuweilen auf die Abwege der Abstrusen und Tändelnden geräth.
CXX. Conferas Commentationem benevola manu mihi missam: Ueber die Ostersequenz Victimae Paschali und deren Beziehung zu den religiösen Schauspielen des Mittelalters von Franz Karl Grieshaber Professor am Gymnasium zu Rastadt. Carlsruhe 1844. 25 S. 8. Quae cum, ad scholasticae festivitati splendorem augendum conscripta, bibliopolarum industriosos manus effugiat, non a re esse videtur, quae gravissima sunt hic exscribere.

Betrachten wir diese, sehr rhythmisch und poetisch gehaltene, Prose etwas näher. Es hat sich der Sänger, wie wir sehen, zur Aufgabe gesetzt, unter Hinweisung auf die unumstösslichsten Zeugnisse für die Auferstehung des Herrn, die Christenheit zum Dank und zum Preise des unbefleckten Osterlammes zu begeistern, welches sich schuldlos für uns Sünder dem Vater zur Sühne hingab in den Tod, aber glorreich über diesen den Sieg gewann, so dass wir uns vertrauensvoll an seine Barmherzigkeit wenden können.

Zuerst ergeht in dem Gesange eine Aufforderung an die Christen, Christo, dem schuldlosen Osterlamme, welcher die Schafe erlöst, die Sünder dem Vater versöhnt habe, das Opfer des Preises darzubringen. Im Kampfe mit Tod und Leben habe er, der Führer des Lebens, nach dem Tode wieder lebendig, den Sieg gewonnen. Sodann wird an eine Maria die Frage gestellt, was sie auf ihrem Wege gesehen habe. Sie antwortet mit Worten, welche uns durch die Evangelien ganz deutlich commentirt werden: sie habe im Grabe Christi nur Linnen und Kleider gefunden, und sich dadurch, so wie durch das Zeugniss von Engeln von dessen Erstehen zum Leben überzeugt, und ihn auch in der Herrlichkeit der Auferstehung gesehen. Ja Christus, ihre Hoffnung, sei erstanden, und werde ihnen nach Galiläa vorangehen. Den Schluss des Gesanges bilden die Worte: „Wir wissen, dass Christus wahrhaft von den Todten erstanden ist," so wie die Bitte zu dem siegreichen Könige um Erbarmen.

Wer vermag in dieser Aufeinanderfolge und Einkleidung der Gedanken die gesprächweise, oder, wenn man will, die dramatische Haltung des Gesanges zu verkennen? Schon Clitoveus, ein Sammler und Erklärer der vorzüglichsten lateinischen Kir-

chengesänge im XVI. Jahrhundert, erkannte sie, obgleich er die Personen des Gespräches nicht ganz richtig bezeichnet hat. Von Wem die Aufforderung zum Preise des erstandenen Heilandes ausgehe, lässt er unbesprochen. Die Frage an Maria, welche er wegen des Beisatzes: „Et gloriam vidi resurgentis,“ mit Rücksicht auf die Erscheinung Christi im Garten, ganz richtig als die Maria von Magdala bezeichnet, lässt er von dem gläubigen Volke stellen, und dieses auch nach erhaltener Antwort seinen festen Glauben an die Auferstehung des Herrn bekräftigen.

Clitoveus las in seinem Texte: „Praecedet suos in Galilaeam,“ während die bessern Handschriften dafür das weit lebendigere: „Praecedet vos in Galilaeam“ haben. Dadurch bekommt die Antwort der Maria zu Dem oder zu Denen, welche die Frage an sie gestellt haben, eine nähere und bestimmtere Beziehung. Es sind dies die Jünger und Apostel des Herrn. Nehmen wir sodann auf den Befehl des Engels Rücksicht: „Gehet aber hin, und saget seinen Jüngern und dem Petrus, dass er euch vorangehe nach Galiläa; daselbst werdet ihr ihn sehen, wie er euch gesagt:“ so werden wir es höchst annehmbar und einleuchtend finden, dass es Petrus ist, welcher im Namen der übrigen Apostel und Jünger an Maria von Magdalena die Frage stellt, wie in dem Drama des Alterthums der Chorführer statt des ganzen Chors das Wort ergreift, wenn sich Letzterer mit Jemanden in ein Gespräch einlassen will.

Auf diese Weise gewinnen wir allmählig einen festern Standpunkt, und wir werden uns nun wohl nicht irren, wenn wir in denen, welche die Christen zum Preise des erstandenen Heilandes auffordern, den Chor der Apostel und Jünger des Herrn, „denen sich der Herr nach seinem Leiden lebendig zeigte, und zwar mit vielen überzeugenden Beweisen, indem er sich vierzig Tage vor ihnen sehen liess,“ und welche sich zum Hauptgegenstande ihrer Predigten Christum den Gekreuzigten und Wiedererstandenen wählten; in dem Fragesteller, den Apostelfürsten Petrus, welchem der Herr, als Demjenigen, auf welchen er seine Kirche gebaut, seine Auferstehung hauptsächlich auch durch die Frauen verkünden liess, und welcher einer der ersten von dem glorreichen Erstehen des Herrn aus dem Grabe durch eigenen Augenschein sich überzeugt hatte; in der Maria die Magdalena, als eine Hauptzeugin der Auferstehung Jesu, und in denen, welche am Schlusse des Gesanges ihren, in Folge dieser Zeugnisse neu gestärkten, festen und unerschütterlichen Glauben an die Erstehung des Herrn, diese Fundamentalwahrheit des christlichen Glaubens und der christlichen Hoffnungen, betheuern, und den Besieger des Todes um Erbarmen anflehen, wiederum den Apostelchor, oder vielleicht noch besser die gesammte Christengemeinde erblicken.

Wir dürften uns mit dieser Vertheilung der einzelnen Stücke des Gesanges um so weniger irren, als wir wissen, dass die Sequenzen nicht immer gemeinsam von dem ganzen Chore gesungen, sondern da, wo der Kirchengesang blühte, wie z. B. zu Rom, Clugny, Rheims und an andern Orten, oft von Wechselchören vorgetragen wurden, wobei auch einzelne Stimmen einfielen, und der volle Chor den Schluss machte.

In ähnlicher Weise, wie ich von „Dic nobis Maria“ an die

Worte der Prose an die einzelnen Personen vertheilt habe, finde ich sie gleichfalls angewendet an dem Schlusse eines deutschen, noch ungedruckten dramatischen Mysteriums in der Bibliothek zu St. Gallen, welches die drei letzten Lebensjahre Christi darstellt. Da heisst es: „Tunc veniet Maria Magdalena. Cantet Petrus: Dic nobis Maria, quid vidisti in via? Respondeat Maria: Sepulchrum Christi etc. Cantent Apostoli: Scimus Christum surrexisse etc.“

In dem von Mone nebst anderen Mysterien herausgegebenen Osterspiele, „Auferstehung Christi.“ sind die Worte „Victimae paschali etc.“ der Maria in den Mund gelegt; sodann stellen Petrus und Johannes an sie gemeinschaftlich die Frage: „Dic nobis Maria etc.;“ diese antwortet, worauf Petrus und Johannes wieder singen: „Credendum est magis soli Mariae etc.,“ und nach der Anlage des Stückes wohl auch den Schluss: „Scimus Christum etc.“ vorzutragen hatten.

Sollten wir auch nichts dagegen einzuwenden haben, dass Petrus und Johannes, welche beide auf die von Maria von Magdala erhaltene Nachricht von des Herrn Auferstehung dem Grabe Christi zugeeilt waren, und es leer gefunden hatten, gemeinsam an Maria die Frage stellen, der ältere Petrus vielleicht im Bass, der jüngere Johannes im Tenor; so wird der Anfang und der Schluss dieses schönen, würde- und effectvollen Gesanges, nicht von einzelnen Stimmen, sondern von einem Chore vorgetragen, uns weit ansprechender erscheinen. Nicht ganz unwahrscheinlich ist auch die Vermuthung, dass den ersten Satz der der Prose „Victimae“ bis „Christiani“ der volle Chor vorgetragen haben mochte, die zwei folgenden dagegen „Agnus“ bis „peccatores,“ und „Mors“ bis „vivus“ Halbchöre.

Ich frage nun: Hätte der Dichter seinen Festgesang auf irgend eine andere Weise der Idee des Festes angemessener, biblischer, apostolischer, einfacher und lebendiger auffassen und darstellen können, als er es hier gethan? Ich zweifle. In entsprechenden Melodien vorgetragen (und an diesen gebrach es ihm auch nicht), konnte er seinen Zweck unmöglich verfehlen. Freude- und dankerfüllten Herzens musste am Schlusse der volle Chor der Gemeinde mit seinem Halleluja einfallen, nachdem er zuvor ihren festen unerschütterlichen Glauben an den Erstandenen betheuert, und sein Flehen zu ihm, dem Allerbarmer, gerichtet hatte.

Doch bevor wir von unserer schönen Ostersequenz Abschied nehmen, wollen wir mit Rücksicht auf ihre Anlage und auf ihre oben schon bemerkte Anwendung in den religiösen Dramen des Mittelalters eine weitere literarisch-historische Reflexion daran anknüpfen.

Der Name des Dichters dieses Festgesanges ist, wie der vieler übrigen, unbekannt. Es dachten diese hehren Sänger bei ihren Dichtungen nicht an die Verewigung ihres Namens, sondern nur an die Verherrlichung Gottes. Auch von ihnen gilt des Sängers Schilderung:

„Als ich dies Bild gemacht,
Hab ich nicht an Ruhm gedacht:
Nur zu Gottes Ehr' und Lust
Trug ich es in tiefer Brust:

Zum Erbauen dieser Welt
Hab' ich fromm es dargestellt,
Wie ich konnte."

Was die Zeit der Abfassung dieser Prose betrifft, so scheint aus dem Umstande, dass in dem gesangreichen Kloster Clugny im XI. Jahrhundert während des Osterfestes immer nur die ältere Prose „Fulgens praeclara" gesungen wurde, hervorzugehen, dass sie um diese Zeit, wenn auch vielleicht schon verfasst, doch noch nicht sehr bekannt, und in die Liturgie noch nicht allgemein eingeführt war. Uebrigens erfolgte diese Einführung von Kirchengesängen und namentlich auch von Sequenzen in den einzelnen Kirchen nur nach und nach und nicht überall gleichzeitig.

Im dreizehnten Jahrhundert finden wir die Prose in den Gegenden unseres badischen Oberlandes bereits in kirchlichem Gebrauche. Der Verfasser der von mir herausgegebenen altdeutschen Predigten, welcher, wandelnd in den Fussstapfen der Apostel, die sehr löbliche und empfehlungswerthe Gewohnheit hat, zur Nachweisung einzelner Wahrheiten des christlichen Glaubens sich auf die Gesänge und die liturgischen Handlungen der Kirche zu beziehen, und sie dem Volke nöthigenfalls zu erklären und zu deuten, wendet auch sie zu diesem Behufe an. Die Worte, mit welchen unser Prediger die aus der Sequenz angeführte lateinische Stelle übersetzt, lassen uns nicht undeutlich einen aufgelösten Reim, und so im Ganzen ein deutsches Lied erkennen, und sie dürften damit gleichfalls den Beweis liefern, dass gewisse Kirchenlieder von dem ganzen Volke in seiner Muttersprache gesungen wurden, oder mit andern Worten, dass man auch in jenen Zeiten einen kirchlichen Volksgesang hatte, oder dass verständige Geistliche wenigstens dafür Sorge trugen, dass das Volk das in einer fremden Sprache Gesungene auch verstand.

In dem zweiten Viertel des XIV. Jahrhunderts war unsere Festsequenz schon sehr bekannt. Es beweisst dies ihre Anwendung in Mone's oben berührtem religiösen Schauspiele, dessen Abfassung in diese Zeit fällt, so wie in dem gleichfalls oben schon erwähnten unedirten St. Galler Drama, welches wohl hinsichtlich seiner Abfassung auch keiner spätern Zeit angehört. Dass später Adam vom heiligen Viktor, Verfasser zahlreicher Prosen, diese Sequenz zu einem Ostergesange auf Maria, die Mutter des Herrn, umdichtete, lässt uns mit Grund auf ihre grosse und wohlverdiente Beliebtheit beim Volke schliessen.

Addimus quae Martenius de antiqua ecclesiae Disciplina c. 25. refert ex Ordinario vetusto ecclesiae Narbonensis:

Post ultimum Responsorium sequitur prosellus *Almum te* quo finito sint parati tres clerici cum cappis albis et amictibus in capitibus eorum, portantes quilibet eorum in manibus ampullatam argenti, et ille qui fungitur officio Magdalenae vadat in medio, et introitu chori incipiant cantando insimul primum v. *Omnipotens Pater altissime*, et in fine ipsorum versuum flexis genibus dicant: *Heu quantus est dolor noster*. Deinde procedant ad pulpitum et coram eo dicant v. *Amisimus enim solatium*. Postea accedant ante altare, et ibi dican alium v. *Sed eamus unguentum emere*. Quibus dictis, sint duo pueri super altare induti

albis et amictibus cum stolis violatis et sindone rubea in facies eorum et aliis in humeris qui dicant *Quem quaeritis in sepulcro?* Quo dicto, omnes Mariae insimul respondeant *Jesum Nazarenum.* Deinde pueri dicant: *Non est hic.* Levent cum filo pannum qui est super libros argenti super altare in figura sepulcri, et facta responsione à pueris, omnes Mariae insimul vertant se versus chorum, et Magdalena cantet sola v. *Victimae paschali laudes.* Deinde Jacobi *Agnus redemit oves.* Postea Salome *Mors et vita duello.* Hoc dicto, duo canonici tamquam apostoli sint parati retro pulpitum, et dicant omnes insimul v. *Dic nobis Maria.* Deinde Magdalena sola respondeat *Sepulcrum Christi viventis*, et quando dicitur *Angelicos testes*, vertat se ad altare sola, ac demonstret cum digito angelos praedictos, stantes super altare, pronunciando versum supradictum; monstratis angelis, vertat se ad chorum, et dicat *Surrexit Christus spes mea.* Finito versu, chorus dicat: *Credendum magis soli*, ac etiam: *Scimus Christum surrexisse.* His omnibus finitis, regentes chorum incipiant: *Te Deum laudamus.* Interim praedicta Maria et pueri intreut vestiarium ad deponenda vestimenta. Istud Sancti sepulcri officium ad nostram usque aetatem perduravit in ecclesia Narbonensi, donec tandem illud omnino sustulit Eminentissimus Cardinalis de Bonzi archiepiscopus Narbonensis. Simile officium in aliis passim ecclesiis, gallicanis praesertim fiebat. Rotomagense edidit Joannes Prevotius in appendice ad Joannem Abrincensem.

CXXI. Gerbertus de Musica Sacra II. p. 27: Ioannes Ricche apud Wadingum et Leyserum p. 1004. S. Bonaventurae tribuit Sequentiam, redoletque et stilum et facilitatem rhythmorum Bonaventurae, quorum suavi concentu erat felicissimus.

CXXIV. Fortlage l. c. p. 409.: Es zeigt eine grosse Andachtsgluth und geistige Erregtheit an, welche unter dem Franziskanerorden im ersten Jahrhundert nach seiner Stiftung durch Franz von Assisi (1208) geherrscht haben muss, dass ein geistlicher Gesang von solcher Höhe gerade aus ihm hervorging, wie er sich in Thomas von Celano, Bonaventura und Jacoponus darstellt. Man kann es die glühende Ader des mittelalterlichen Kirchengesanges nennen. Franz von Assisi gab hierzu der Tradition nach selbst den Ton an, indem er ausser einem sogenannten „Sonnenlied" sonderbar phantastischen Charakters auch noch ein die höchste religiöse Ekstase athmendes Lied von der Liebe schrieb, welches aber Andere dem Jacoponus beilegen, beides in Italienischer Sprache. Sie schweifen aber in Gebiete magnetischer und ausserordentlicher Zustände hinüber und verlassen ganz den Kreis des eigentlich christlichen Gesanges, in welchem wir uns hier bewegen.

CLXIV. 1. B. 1. redemptori. 2. B. 1. iubilat. 5 B. 1. nostra. 7. B. 1. genesi. 11. B. 1. qui corporis sui. 16. B. 1. qua illuxit. 18. B. 1. reduxit.

CLXVI 2. B. 1. sudastrum. 5. B. 1. potuerunt-ligna 6. B. 1. clamitaturum. 7. B. 1. miserat. 9. B. 1. coelum. 14. B. quas. — Recte monet Vormbaumius in schedula ea qua insignis est humanitate mihi data: Da No. 164 u. 166. schon in dem im 11ten Jahrh. geschriebenen Codex sich finden, so möchte die Zeit der Abfassung im Thesaurus wohl dahin zu berichtigen sein, dass sie wenigstens unter die Zahl der bis zum

Digitized by Google

11ten Jahrh. verfassten Lieder zu stellen, wenn nicht gar dem Notker selbst zuzuschreiben seien. At vero in illis codicibus qui Notkeriana carmina amplectuntur, non reperies.

Canticum Secundum. Te Deum etc. Fortlage l. c. p. 367.: Dieser herrliche Hymnus, durch und durch Würde und Majestät, gehört wahrscheinlich zu den von den abendländischen Christen aus dem Morgenlande herübergezogenen Gesängen. Denn hier klingt der Ton des alten Kirchengesanges in seiner einfachsten und tiefsten Stimmung eben so sehr in den Worten als auch in der, die Spuren des höchsten Alterthums an sich tragenden Melodie, wonach er im römischen Ritus gesungen wird, und welche, indem sie aus dem Ionischen Ton schroff in den Phrygischen umspringt, den Ausdruck einer unbeschreiblichen Reinheit und Idealität mit der einer alles zerschmetternden Macht verbindet. — Herder Briefwechsel zur Beförderung der Humanität VII. Sammlung S. 28 ff. „Wer in einem Te Deum oder Salve regina neue Gedanken sucht, der sucht sie am unrechten Orte. Eben das Tägliche und ewig bekannte soll hier das Gepräge der Wahrheit sein. Der Gesang soll ein ambrosisches Opfer der Natur werden, unsterblich und wiederkehrend wie diese.

Lutherus canticum Te Deum in Symbolorum numero recenset: „Das dritte Symbolum sollen St. Augustinus und Ambrosius nach St. Augustini Taufe gesungen haben. Das sei also oder nicht, so ists ohne Schaden, ob man es glaube oder nicht. Es ist gleichwohl ein fein Symbolum oder Bekenntniss, wer auch der Meister ist, in Sangesweise gemacht, nicht allein den rechten Glauben zu bekennen sondern auch darinne Gott zu loben und zu danken.“

Antiphona Duodecima. Salve regina. Cistercienses ac Mozarabes cantant quotidie in fine Completorii, Praedicatores et Carmelitae in fine cuiusque horae, excepto tempore paschali, quo utuntur Antiphona Regina coeli.

Appendix. LXIV. Gerbertus de Ms. Sacra II. p. 27.: Pezius Anecd. I. p. XIV. et LXVIII. Conrado Gemnicensi vindicat (Bucelino in Annal. Bened. et in menologio B. Engelbertum abb. Admontensem auctorem faciente) rem tamen, velut operosioris disquisitionis bibliothecae Benedictinae servat. Citavimus in Taphographiae Austriacae P. I. Lib. III. c. IX. §. 10. singularem Dissertationem P. Leopoldi Wydeman Carthusiani Gemnicensis ineditam, qua ostendit probabilius hymnum illum Conrado de Heimburga Priori olim eiusdem coenobii, qui praeter Matutinale Beatae Virginis, Iussu Caroli IV. Imp., S. Casimiri avi, contextum, ultra sexaginta eiusmodi hymnos alios concinnavit, adscribendum esse.

Finem imponant Operi nostro tria carmina, ab Reinboldo Vormbaumio e Codice Berolinensi descripta, quae cum cultui publico inserviisse certum sit, propter poeticam virtutem vel gravissimum versuum argumentum merito in Thesaurum nostrum recipiuntur.

Digitized by Google

1. Versus in vigilia innocentum ad processionem.

Salve lacteolo decoratum sanguine festum,
Salvete innocua corpora fusa neci.
Concinit ecce, deus, tibimet grex iste pusillus
Festivum laude perveniendo diem.
In qua morte pia puerorum maxima turba
Occidit et victrix regna superna capit.
Nam quia terrenum metuit disperdere regnum,
Impius immani rex feritate furit.
Audierat regem, quem cuncta oracula dudum
Spondebant vatum, virgine matre satum.
Iudaicae gentes cui debita regna manerent,
Hocque magos stella testificare nova.
Nec mora pestifera succenditur efferus ira,
Dum sibi praeripier regia iura timet.
Mox iubet innocuam ferro prosternere plebem,
Destinat atque neci corpora lacteola.
Perderet et Christum dum, nemo evadere et ipsum
Inter et innumeros sterneret hunc pueros.

2. Versus Radperti ad communicandum. (Cf. Canisii (Lectt. antiq. ed. Basnage Tom. II. ps. 3. p. 200.)

Laudes, omnipotens,
Ferimus tibi, dona colentes
Corporis immensi
Sanguinis atque tui.

Tangimus ecce tuam,
Rector sanctissime, mensam,
Tu licet indignis
Propitiare tuis.

Propitiare pius peccata
Absolve benignus,
Possit ut invictis (Possit. Sic Canisius. Cod. Berol. 1. prosit)
Adpropiare sacris.

Angelus aetheriis sanctus
Descendat ab astris, (Canis. descendit)
Purificans corpus
Cor pariterque pius.

Haec medicina potens caeli
Nos ducat in arces,

Interea terris
Dans medicamen opis.

Quod colimus fragiles,
Salvator respice clemens,
Summeque pascentes
Protege pastor oves.

Protege, quas recreas,
Hostis ne proterat illas,
Consolidans dono
Nos sine fine tuo.

Nam sumus indigni,
Quos ornes munere tali,
Tu pietate tua,
Rex, rege castra tua.

Hoc pater omnipotens
Cum Christo perfice clemens,
Spiritus atque potens,
Trinus et unus apex.

8. Hymnus Hartmanni de natali innocentium. (Cf. Canisii Lect. Antiq. ed. Basnage Tom. II. ps. 111. p. 192.)

Cum natus esset dominus,
Turbatur rex incredulus,
Magi tulerunt munera,
Quos stella duxit praevia.

Herodes rex interrogat,
Quo Christus nasci debeat,
Locumque dici flagitat,
Ut hunc necare valeat.

Adorant magi dominum,
Viamque carpunt aliam,
Nec saevi regis impiam
Ultra vident praesentiam.

Tunc rex Herodes fervida
Succenditur insania,
Mandatque sterni millia
Lactantium innumera. (Canis. lactentium.)

Completur saeva iussio,
Mactatur omnis pusio

Digitized by Google

Aetatis bimae parvuli
Vel infra subduntur neci.

Mas omnis infans occidit,
Quem novus partus protulit,
Scrutatur, ab, cunabula, (Scrutantur Canis. Cod. Berol. 1. Scrutantur.)
Ac ipsa matrum ubera.

Quid furis crudelissime,
O carnifex et pessime,
Hic solus, qui requiritur,
Impune Christus tollitur.

Pectus tenellum rumpitur,
Matrum sinus perfunditur,
Sed lactis plus quam sanguinis
De loco stillat vulneris.

Salve lactans exercitus, (Canis. lactens.)
Flores sanctorum martyrum,
Ad aram summi numinis
Qui laeti semper luditis.

Nos vos laudantes pueros,
Semper iuvate precibus,
Vobiscum uti iugiter
Possimus laeti psallere.

Digitized by Google

Halis ex Officina Ed. Heynemanni.

A01 1464827

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Go